JOSEPHI

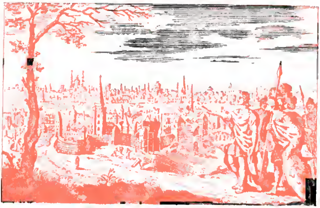
GENESII

LIBRI QUATUOR.

Digitized by Google

JOSEPHI GENESII
DE REBUS CONSTANTINOPOLITANIS
A LEONE ARMENIO
AD
BASILIUM MACEDONEM
LIBRI QUATUOR

Nunc primum editi.



VENETIIS,

Typis Jo. BAPTISTÆ PASQUALI.

M. DCC. XXXIII.

SUPERIORUM PERMISSU.

Bibliotheca Domus Prof. Neap. Soc. Jes.
Catal. inscript.

Digitized by Google

LECTORI CANDIDO
S.

ABSOLUTIS *viginti & duobus Hiſtoriæ Byzantinæ Tomis, quibus Pariſienſis Editio conſtat; ecce Tibi, Candide Lector, vigeſimum tertium Supplementorum Volumen, quo Veneta Editio hæc mea, ſi minus Regiæ Typorum elegantia præſtare poterit, numero certe præſtabit. Initio ſtatim Voluminis Catalogum omnium Operum in eo contentorum habes, ut uno intuitu, quæ & quanta additamenti loco tibi proponantur legenda, deprehendas. De ſingulis quibuſque Operibus, deque eorum Auctoribus nihil eſt quod ego dicam; cum hanc Spartam ornarint vel primi Editores, vel Interpretes. Unum, de quo præfarer, reſtat MS. Opus Joſephi Geneſii de Rebus Conſtantinopolitanis a Leone Armenio ad Baſilium Macedonem continuatum, quod in tui gratiam nunc primum publica luce fruitur, Eruditorum manibus terendum. Auctor hic Leonis ſapientiſſimi Imperatoris ætate floruit, ejuſque Filii Conſtantini Porphyrogeniti juſſu videtur hiſtoriam hanc conſcripſiſſe: de quo etiam, ubi ſeſe obtulit occaſio, magna loquitur, & prædicat. Ejuſdem Conſtantini juſſu concinnata fuit Chronographia poſt Theophanem, quam Tomo decimo ſexto habes; aliquanto tamen prius hæc Geneſii hiſtoria, de cujus ſtylo nec eleganti, & obſcuro paſſim, etiam me tacente, cognoſces. Latuit adhuc hoc Opus inter MM.SS. Bibliothecæ eruditiſſimi Domini Joannis BurKardi MencKenii, qui nuper fato literis inimico vivere deſiit, quique dum viveret, qua præditus erat humanitate, tranſcribendum dedit, ut novo beneficio præclara ejus in rempublicam literariam merita magis eluceſcerent. Novi, Lector, opus hoc propter ſermonis vitia expectationi tuæ minime reſponſurum, at illud inſuper certum exploratumque habeo, te nihilo minus fidem meam probaturum, qui promiſſis religioſe ſteti, tibique gratificandi ſtudio ductus impenſis non peperci, ut rem novam dono tibi darem. Vale.*

CATALOGUS OPERUM

quæ hoc Tomo continentur.

JOſephi Geneſii de rebus Conſtantinopolitanis libri quatuor cum Notis.

Georgii Phranzæ Protoveſtiarii Chronicon cum notis Jacobi Pontani Societatis Jeſu.

Epiſtola Georgii Trapezuntii ad Jo: Palæologum Imp.

Joannis Antiocheni cognomento Malalæ Chronographia, Edmundo Chilmeado Interprete.

Joannis Antiocheni Chronographiæ pars altera de Imperatoribus Chriſtianis, eodem Interprete.

Richardi Bentleii Epiſtola ad Cl. Vir. Joannem Millium S. T. P. cum indice rerum memorabilium & Scriptorum qui in ea emendantur.

Opuſcula Græca & Latina vetuſtiora, ac recentiora edita a Leone Allatio, & ejuſdem Allatii in ea Præfariuncula.

Joannes Phocas de locis Antiochiam inter & Hieroſolymam, necnon Syriæ Phœniciæ & Palæſtinæ.

Epiphanii Hagiopolitæ Syria, & Urbs ſancta.

Perdiccæ Epheſii Hieroſolyma.

Anonymus de locis Hieroſolymitanis.

Eugeſippus de diſtantiis locorum Terræ Sanctæ.

Villebrandi ab Oldenborg Itinerarium.

Leo Allatius de Solea Veteris Eccleſiæ.

Idem de Liturgia S. Jacobi.

Idem pro Græcorum Communione ſub ſpecie unica.

Idem de Lignis Sanctæ Crucis.

Rituale vetus Cophtitarum, Latine redditum ab Athanaſio Kirchero.

Conradi Marpurgici S. Eliſabeth, vidua Thuringiæ Landgravia.

Gabriel Sionita de nonnullis ritibus Maronitarum.

Joannes Anagnoſta de extremo Theſſalonicenſi excidio, Leone Allatio Interprete.

Joannis Anagnoſtæ Monodia de excidio Urbis Theſſalonicæ eodem Allatio interprete.

Theodorus Gaza de Origine Turcarum, Leone Allatio Interprete.

Melchior Inchoferus de Eunuchiſmo.

Leo Allatius de commenticia Papiſſa.

Lucas Holſtenius de Abaſſinorum communione ſub unica ſpecie.

Idem de Sabbathio flumine.

Anonymus de flumine eodem.

NOI REFORMATORI
DELLO STUDIO DI PADOA.

HAvendo veduto per la Fede di reviſione, & Approbatione del P. *Fr. Tomaſo Maria Gennari Inquiſitore* nel Libro intitolato *Tomo XXIII. Geneſii opera, Phranzæ, Jo. Malalæ & Allatii opuſcula*, non v'eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica; & parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Principi, & buoni coſtumi, concedemo Licenza a *Gio: Battiſta Paſquali Stampatore*, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, & preſentando le ſolite copie alle Pubbliche Librarie di Venetia, & di Padoa.

Dat. 22. Agoſto 1733.

{ Gio: Franceſco Moroſini Kav. Ref.
{
{ Pietro Grimani Kav. Proc. Ref.

Agoſtino Gadald. Secr.

* ij

Digitized by Google

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞ

ΑΜΑΛΗΚ ΛΕΟΝΤΟΣ.

Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ

IMPERIORUM

DE

LEONE AMALEKITA.

LIBER PRIMUS.

Τὴν ἐξ ἱστορίας τελέσας βίβλον, ὡς ἐκέλευσας, A (*) Αὐτοκράτορ, μελέταις καὶ καμάτοις μεγάλοις,
1 ἣν (1) σοὶ δῶρον ἔθηκα. ὅπως ἐγνωσμένον εἴη ἐκ φιλοδεσποτείας συντεθὲν ὑπὸ πόθου. Προοίμιον.

Ἡ τῶν πάλαι πεπραγμένων διάληψις μεγίστην ὄντως
2 ὠφέλειαν παρεστῶσα, τοὺς ἐπειλημμένους (2) αὐτῆς πρὸς γραφὴν αὐτῶν διανίστησιν. Ὅθεν κἀγὼ νῦν τὴν περὶ τούτων γραφικὴν σπουδὴν πολυτρόπως ἀνῃρημένος, ἔκ τε
3 τῶν τότε βεβιωκότων καὶ ὁμοίως γένους (3) εἰδότων, ἔκ τε φήμης δι᾽ ἔθους δραμούσης ἐκπεπεισμένος, εἰς τόνδε τὸν ἀ-
4 γῶνα παρώρμημαι. (4) τὸ μὲν, εἴ πως πρός τι λυ-
5 σιτελὲς τοῖς μετέπειτα διορθείην· τὸ δὲ, καὶ ἐμαυτῷ (5) τοῦτο καρπωσοίμην· ἅτε τοῦτό γε καὶ διαιτῆσαι προστεταγμένος πρὸς Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοκράτορος· ἄλλως τε B φιλοκάλου τὴν φύσιν καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τῶν πώποτε βασιλέων λογιωτάτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ πανσόφου, ἀοιδίμου ἄνακτος. ὡς ἂν τὰ μὴ παραδεδομένα βίβλῳ τῇ ἱστορικῇ, ἀπό τε τῶν δυσσεβοῦς φρενοβλαβοῦς Λέοντος βασιλείας τοῦ ἐξ Ἀμαλὴκ, καὶ καθεξῆς ἀναγράψωμαι.

Ἐν ἔτει β βασιλείας Μιχαὴλ γαμβροῦ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως, κοσμικῆς δὲ κτίσεως ͵ϛτκβ, ἰνδικτιῶνι ζ,
6 ἐπισυμβάσης (6) ἥττης Ῥωμαίοις παρὰ Κρούμμου τοῦ ἀρ-

A Postquam absolvi librum historiæ ut juſſeras Imperator curis & laboribus magnis; —— *Tibi dedico donum*. Ut intelligatur ex amore erga Dominum compoſitum ac deſiderio. DEDICATIO.

Rerum olim geſtarum memoria maximam revera utilitatem afferens, ad ſcribendum excitat illos qui ea attingunt. Quare & ego nunc ſcribendi in me ſtudio de his, diverſimode ſuſcepto, cum ex hominibus qui tunc vixerunt, quodammodo gnatis, tum ex vagante fama edoctus, ad hoc certamen deſcendi. Partim ſi poſſem ad utilitatem aliquam a poſteris cognoſci; partim ut mihi ipſi hunc fructum caperem, utpote hæc etiam adminiſtrare juſſus a Conſtantino Imperatore, cum o- B mnis elegantiæ ſtudioſo natura & inſtituto, tum Imperatorum quotquot unquam fuere doctiſſimo, Filio Leonis illius ſapientiſſimi ſemper memorandi Imperatoris, ut ea quæ nondum eſſent tradita libro hiſtorico inde ab inſanientis in impietate Leonis imperio, illius Amalekitæ, & deinceps, perſcriberem.

Anno ſecundo imperii Michaelis generi Nicephori, a mundo autem condito, ſexies milleſimo trecenteſimo vi-

* Ejuſdem Conſt. Porph. juſſu ſcripta & Chronographia poſt Theophanem. Sed hic noſter aliquanto prius ſcripſiſſe videtur.
Joſ. Gen.

Digitized by Google

ceſimo ſecundo, Indictione ſeptima, poſt illatam cladem Romanis a Crumno ſupremo duce Bulgarorum, Leone tunc præfecto Orientalibus, qui in conflictu belli non adfuerat, ſed pravo conſilio receſſerat cum ſua legione, occaſionem obſervans invadendi imperii; fugere Imperator Michael inde compellitur cum reliquo adhuc ſibi populo. Ut vero nonnulli ajunt, ſolus Leo una quadam parte aggreſſus Bulgaros ſtrenue depugnaverat, ut hinc maximam reportaret gloriam. At Imperator ad revertendum iter ingreſſus eſt, ſubditos plurimum culpans quaſi non curaſſent ſcriptum jusjurandum, ſed abierint in diſſidia, ex quibus clades exiſtunt: juſſo Leone cum ſuo exercitu extra urbem excubare, quia ipſe pro parte ſua Bulgaris ſuperior fuiſſet: ne iſti jam de Romanis paucitatis & fugacitatis opinionem nimiam conciperent. Unde factum ut militaris multitudo accuſaret Imperatoris ſimplicitatem, ac nimis remiſſam eam judicaret: ducemque Leonem una voce ad imperium eligeret. Illo autem profunda ſollicitudine ſeſe contrahente ad famam electionis, ut olim in ponte Julius Cæſar, Michael Amorienſis occiſurum affirmavit niſi in eam conſentiat. ac ſolummodo conſenſum ejus expetebat: introitum vero in urbem & in ipſam regiam facilem ſe facturum promiſit. quod & reipſa præſtitum, ab ipſo & exercitu. Sed priuſquam hæc agerentur, cum jam Imperator Michael acceſſiſſet ad urbem occurrit ei vir quidam ex nobilibus, mœnium curam ſibi concreditam habens, e familia Exabuliorum, conſuetis officiis erga Imperatorem defungens ac ſuper calamitate condolens, quærebatque, quis ex ducibus eſſet relictus in exercitu. Tum ille, Leo, inquit, primo (*a*) themati præfectus; vir induſtrius & juſtitia addictus. At is negavit eſſe conſultum ut is ſolus ei rei præſit abſque aliquo Imperatoris intimo miniſtro. Ceterum Imperator nihil adverſi ſuſpicans, etiam rationes quaſdam Exabulio proponebat, quaſi nunquam tyrannidem eſſet affectaturus Leo. Abibat igitur Imperator in regiam. Hæc multo poſt Leo Imperator declaratus nunciabatur.

Eam rem ægre ferente Michaele Imperatore, ſuadebant ei quidam ut omnibus modis tyranno firmiter ſeſe opponeret. At ille cum eſſet placidi animi, nec ſanguine gauderet, arcebat omnes cæde, Dei mandato æqua mente acquieſcens. adeo ut etiam quendam ex domeſtico miniſterio, Exarchontem, mitteret ad Leonem cum inſignibus Imperatoriis, hortareturque ſenatum obviam ei ire. ne alia ſanguinis chriſtiani gutta effunderetur ſui cauſa. Qua uxor ejus Procopia invidiæ ſtimulis agitata, fertur (*b*) dixiſſe: Indignum ſane ſi tyranni uxor induat modiolum, Barcam eum nominans. At ille prudenti ſermone eam refutans dixit: Bonum eſt Domini voluntatem ſequi ea quæ fiunt. Porro cum jam tyrannus perveniſſet per auream por-

A χηγῶ, (6) Λέοντός τι τηνικαῦτα στρατηγοῦντος τῶν 6
ἀνατολικῶν, μὴ τῇ συμπλοκῇ τοῦ πολέμου παρατυχόντος,
ἀλλὰ σκαιοβούλως ὑποχωρήσαντος (7) σὺν τῷ ὑπ' αὐ- 7
τὸν τάγματι, καιροφυλακτοῦντος τὴν τῆς βασιλείας ἐπί-
θεσιν· φυγὰς ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἐντεῦθεν καθίσταται
σὺν τῷ περιλειφθέντι αὐτῷ λαῷ. ὡς δέ τινες ἔφησαν (8) 8
ὅτι μόνος ὁ Λέων καθ' ἕν τι μέρος προσβαλὼν Βουλγά-
ροις, γενναίως κατηγωνίζετο, ὡς ἐνθένδε μεγίστην ἀ-
ποίσασθαι εὔκλειαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν πρὸς ὑποστροφὴν
τρίβον ἐστείλξε, τῶν ὑπηκόων πλεῖστα καταιτιώμενος,
ὡς μὴ πεφροντικότων τῶν ἐγγράφων ὅρκων αὐτῶν, ἀλλὰ
προσχωρούντων εἰς διαστάσεις, ἐξ ὧν ἧτται συμβαίνουσι,
προστάξας τῷ Λέοντι μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματος ἔξω
B προσεδρεύειν τῆς πόλεως, διὰ τὴν μικρὰν αὐτοῦ πρὸς Βουλ-
γάρους καθυπερτέρησιν· (9) εἰς τὸ μὴ τούτους ὀλιγαν- 9
δρίας καὶ φυγαδείας ῥωμαϊκῆς τοσοῦτον λοιπὸν ὑφαρπᾶσθαι.
(10) ἀφ' ὧν ὁ στρατιωτικὸς σύλλογος κατελοιδόρει τοῦ βα- 10
σιλέως ἀφέλειαν, καὶ ἔκλυτον τοῦτον ἐπεψηφίζετο. καὶ τὸν
στρατηγὸν Λέοντα συμφώνως εἰς βασιλείαν προέκρινε. τοῦ
δὲ ἀχλυώδει ἀγωνίᾳ καὶ πολλῇ συμπεσόντος πρὸς (11) 11
λόγον τῆς ἀναρρήσεως, (12) καθώς ποτε κατὰ γέφυραν (13) 12
Γαΐου τοῦ Καίσαρος, Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου ἀναιρέσειν 13
τοῦτον διεμαρτύρατο, εἰ μὴ ταύτῃ κατάθοιτο· καὶ τὴν μὲν
κατάθεσιν αὐτοῦ μόνον ἀπῄτει, τὴν δὲ μέχρι τῆς πόλεως
καὶ αὐτῶν τῶν βασιλείων εἴσοδον ποιῆσαι ῥᾳδίαν ὑπέσχετο·
ὅπερ εἰς ἔργον παρ' αὐτοῦ τοῦ στρατεύματος τετελείωτο.
C πρὸ δέ γε τούτου. (14) γενομένῳ τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ 14
πλησίον τῆς πόλεως συναντᾷ τούτῳ ἀνήρ τις τῶν ἐπισή-
μων, (15) τὴν τῶν τειχῶν κηδεμονίαν πεπιστευμένος, τῶν 15
Ἐξαβουλίων ἐκ γένους, ἀφοσιῶν τὰ ἔθιμα βασιλεῖ, καὶ τῇ
δυστυχίᾳ συναλγυνάμενος, ἐπυνθάνετό γε, (16) τίς ἂν 16
εἴη, ὦ δέσποτα, τῶν στρατηγούντων ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ στρα-
τῷ; ὁ δέ φησι, Λέων ὁ τοῦ α θέματος ἐξηγούμενος· ἀ-
νὴρ ἀγχίνους καὶ εὔθυτος ἐξεχόμενος. ὁ δὲ ἀντέφη. ἀ-
λυσιτελὲς εἶναι εἰ μόνος τοῦ τοιούτου καθηγοῖτο, δίχα τι-
νὸς τῶν σῶν οἰκείων ὑπηρετῶν. τοῦ δὲ βασιλέως οὐδὲν τῶν
ἐναντίων ὑφορωμένου, (17) ἀπολογισμοί τινες παρ' αὐ- 17
τοῦ τῷ Ἐξαβουλίῳ προὐτίθεντο, ὡς μὴ τυραννήσειν ποτὲ
βουληθησομένου τοῦ Λέοντος.

D Ἀπῄει τοιγαροῦν ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸς τὰ βασίλεια οὐ
μετὰ πολύ, (18) καὶ ἡ τοῦ τυράννου Λέοντος ἀνάρρησις διηγ- 18
γέλλετο. πρὸς τοῦτο τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ δυσχεραίνον-
τος, παρῄνουν τινὲς αὐτῷ πᾶσι τρόποις τῷ τυράννῳ στεῤ-
ῥῶς ἀντιτάξασθαι. ὁ δὲ γαλήνιος ὢν τῇ γνώμῃ, καὶ οὐχ
αἱμοχαρὴς τὴν προαίρεσιν, ἀπεῖργε πάντας μιαιφονίας,
τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι εὐγνωμόνως ἐπικλινόμενος· καὶ
τοσοῦτον, ὥστε καί τινα τῆς κατοικιδίου θεραπείας αὐτοῦ
(19) τὸν ἐξάρχοντα στεῖλαι πρὸς Λέοντα μετὰ καὶ (20) βα- 19
σιλικῶν συμβόλων, (21) προτρέψαι τε καὶ τὴν σύγκλη- 20
τον ἀπελθεῖν πρὸς τὴν τούτου ἀπάντησιν· ὡς μή τινα ῥα- 21
νίδα χριστιανικοῦ αἵματος ἐκχυθῆναι αὐτοῦ ἕνεκα. ἐφ' ὅτῳ
E τὴν ἑαυτοῦ (22) γαμετὴν Προκοπίαν ζηλοτυπήσασαν, 22
τοιοῦτον εἰπεῖν. Δεινόν γε δεινόν, ἐὰν ἡ τοῦ τυράννου σύζυγος
Λέοντος περιβάλοι τὸ μοδίολον. Βάρκαν αὐτὸν ὀνομά-
σασα. (23) ὁ δὲ ταύτην φρονίμοις λόγοις ἀποκρουσάμε- 23
νος, εἴρηκε. Καλὸν τῇ τοῦ Κυρίου βουλήσει συνέπεσθαι

a In Græco ſcriptum α nota numerali. apparet primum thema fuiſſe τὸ ἀνατολικὸν *Orientale*. nam lin. 4 A. dicebatur orientalibus præfectus.

b In Græco deeſt λέγεται, quod habetur in continuat. p. 22. B. edit. Pariſ. ubi de eadem re.

24 τὰ γινόμενα. (24) Τοῦ δὲ τυράννου καταλαβόντος διὰ A
τῆς χρυσῆς πύλας τὸν τοῦ προδρόμου ναὸν, ὃν ἐδείματο
Στουδίος, πολλοὶ τῆς γερουσίας, ἃ καὶ σχεδὸν ἅπαντες
προσίεσαν αὐτῷ· ὃν καὶ δορυφοροῦντες μετὰ τοῦ συνεπα-
25 μένου ὄχλου, τοῖς βασιλείοις ἀπήγαγον. καὶ δὴ εἰσιὼν (25)
26 καὶ πρὸ τῶν χαλκηλάτων ἐπιστὰς πυλῶν, ἐπὶ τῷ (26)
27 κατ' ἐπιφάνειαν κυκλικῷ τε καὶ περιπορφύρῳ, (27) εὐ-
χὴν χαριστήριον ἀποδώσων τῷ ἐκεῖσε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
εἰκονίσματι, ἐκδιδύσκεται τὴν ἐσθῆτα ἣν ἐπιβέβλητο, ἐν
28 δυσὶ ῥοδοειδέσι χροιαῖς ἀστίζουσαν, (28) ἣν κολόβιον τῇ
ἐγχωρίῳ φάσει προσονομάζουσι. καὶ ταύτην ἀνειμένην ζω-
στῆρος κατὰ τὸ ἔκπαλαι τηρηθὲν ἔθος, τοῖς στρατηλάταις,
καὶ Μιχαὴλ, τῶν αὐτοῦ ἱπποκόμων πρωτάρχῳ, περι-
φανῶς ἐπιδίδωσι. τοῦ δὲ ταύτην ἐξ αὐτῆς ἀναβαλλο- B
μένου, εἰς οἰωνὸν μετὰ Λέοντα βασιλικῆς ἐπιβάσεως
τοῖς εἰδόσι λελόγιστο. Περὶ δέ τινα τοῦ παλατίου χῶ-
ρον οὗ ἐπώνυμον τὰ σκύλλα, ὁ Μιχαὴλ τῆς ἐσθῆτος τοῦ
29 Λέοντος τὸ ἄκρον ἐπιβάσει καθύβρισεν, (29) εἴ τε ἐκ
προπετείας τοῦτο καταπραξάμενος, εἴ τε τῆς ἄνω προνοί-
ας τὸ μέλλον προχαραττούσης· ἐν συναισθήσει δὲ τού-
του Λέων γενόμενος, νεωτερισμόν τινα παρ' αὐτοῦ ἔσε-
30 σθαι (30) ἑαυτὸν οἰωνίσατο. καὶ δὴ τοῖς εἴσω τῶν βασι-
λείων χωρήσαντος Λέοντος, εὐθέως τὰς τρίχας κειρά-
31 μενοι Μιχαὴλ (31) τε καὶ ἡ τούτου γε σύνευνος σὺν παι-
32 σὶν, ἱκέται ἐλεεινοὶ (32) τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τῆς ὑπερα-
33 γίας Θεοτόκου, ὃς φάρος κατονομάζεται, (33) δείκνυν-
34 ται, (34) εὐμενείας τινὸς ἀξιοῦντες τυχεῖν. ὁ δὲ τῇ C
δυσωπήσει ἐπικειθὴς γεγονὼς, ἄνεσιν ζωῆς αὐτοῖς ἐδι-
καίωσε. πέμπει τε τὸν Μιχαὴλ ἔν τινι φροντιστηρίῳ δια-
35 τελεῖν τῷ μονήρει βίῳ συμφορασάμενον. (35) ᾧ κατ'
ἔτος χρυσοῦ δωρεὰν κατά τινα προθεσμίαν ἐδαψιλεύετο.
τὴν δὲ γαμετὴν καὶ τὰ τέκνα τούτου διέστησεν. ἐξ ὧν τὸν
36 Ἰγνάτιον (36) εὐνουχίᾳ κατέκρινε. Ὡς δὲ τῆς βασιλείας
37 ἡνιῶν ὁ Λέων ἐδράξατο, τὰ μεμηνυμένα (37) Βαρδανίῳ
τῷ πατρικίῳ, ᾧ Τοῦρκος ἐπίκλησις, περὶ αὐτοῦ, εἰς
38 φῶς διανίσταντο. (38) οὗτος γοῦν ὁ Βαρδάνιος ὅτε τοῦ
39 τῆς ἀνατολῆς ἐξηγεῖτο θέματος, βασιλειῶν (39) ἄγαν
διὰ φροντίδος ἐν ἑαυτῷ εἶχεν ἐπίθεσιν, ὥστε τῆς βασι-
λείας ἐπιλαμβάνεσθαι. ὅθεν ταύτην μοναχῷ τῶν εἰσει-
40 λημμένων (40) προγνώσεως προσανατίθεται, τὴν δια- D
τριβὴν ποιουμένῳ πρός τινα χῶρον τοῦ Φιλομηλίου,
41 (41) συνίστορα τοῦ τοιούτου βουλεύματος κεκτημένος τὸν Λέον-
42 τα, (42) ἄνδρα πολλοῖς ἐμπρέψαντα γενναιότητος προ-
43 τερήμασιν. ἀνδρικὸν τὴν ὄψιν καὶ βλοσυρωπὸν (43) τὸ κατά-
44 στημα, μεσήλικα καὶ εὐόμιλον· (44) ἐκτραφέντα τε τοῦ αὐ-
45 τοῦ θέματος ἐπί τινι τόπῳ Πίδραι (45) προσονομαζομέ-
νῳ· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Μιχαὴλ τὸν ἐξ Ἀμορίου τυγχάνον-
46 τα, ᾧ τῆς γλώττης (46) παράσημον ἐγεγένητο· μεθ' ὧν
καὶ Θωμᾶν τὸν ἀπὸ λίμνης Γαζηροῦ, καὶ αὐτὸν ἐξ Ἀρμε-
νίων τὸ γένος κατάγοντα· ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνδρεῖον καὶ πο-
λυπραγμονέστατον. Τοῦ οὖν Βαρδανίου προσιόντος γε τῷ
47 μονάζοντι, πάντα πρὸς αὐτοῦ (47) τὰ τῆς διανοίας ἀνα-
48 καλύπτεσθαι βουλήματα λέγεται· καὶ τοσοῦτον (48) ὥστε E
49 προαγγελθῆναι αὐτῷ καὶ τὴν περιουσίας ἀφαίρεσιν, (49) καὶ
50 τὴν ὀφθαλμῶν πήρωσιν. Τούτου (50) δὲ ἐπὶ τοῖς προρρη-
51 θεῖσιν (51) ὡς εὖ θυμήρεσιν ἐπασχάλλοντος, (52) ἅμα
52 τὰ συνήθη τῆς εὐχῆς (53) ἀπαληψομένου, τὰ τῆς ὑπο-
53 χωρήσεως αὐτῷ παρευτρέπιστο. προκομισαμένων δὲ τῶν

A tam ad Præcurſoris ædem, quam Studius caſtruale, multi ex ſenatu, ne propemodum omnes, acceſſerunt ad eum. atque ſtipantes una cum populo comitante in regiam deduxerunt. Jamque ingreſſus, ante æratas conſiſtens fores in buco rotando & porphyretico marmore contecto, (*a*) gratias acturus Chriſti Dei noſtri illic imagini, ſive revera ſive ſpecie tenus; exuit veſtem qua amictus erat gemini coloris roſei aquila inſignem (quam colobium vernacula voce appellant) ſolutam cingulo, ſecundum morem jam olim a ducibus obſervatum: atque Michaeli ſuorum equiſonum primario palam tradit. Illo autem eam confeſtim induente, id pro omine adipiſcendi B poſt Leonem imperii reputatum eſt ab intelligentibus. Præterea in loco quodam circa palatium, cui nomen Scyla, Michael Leoni veſtis oram pede premens turpavit: incertum ex protervitate id fecerit an providentia divina futurum præmonſtrante. Quod cum ſenſiſſet Leo rebellionem ab eo in (*b*) ſe orituram conjecit. Jamque regiam ingreſſo Leone, mox crinibus detonſis Michael & ejus uxor una cum liberis, ſupplices miſerabiles in oratorio ſanctiſſimæ Deiparæ, quod Pharos dicitur, apparebant, clementiam quandam ſibi expetentes. atque ille precibus flexus vitam eis concedendam judicavit. mititque Michae- C lem in quoddam monaſterium, ut ibi ſolitariam vitam omnem reliquam exigat. cui quotannis auri largitionem die quodam certo præſtabat. Uxorem autem ejus & liberos ſeparavit. ex quibus Ignatium caſtrandum condemnavit. Ut vero imperii habenas tenuit, prædicta Bardanio patricio, cui Turcus cognomen, jam in lucem emergebant. Iſte namque Bardanius cum adhuc orientis Themati præfectus eſſet, valde cupiens fieri Imperator, invaſionem meditabatur, ut imperium capeſſeret. Unde hanc rem monacho cuidam habenti præſcientiam futurorum aperiebat, habitanti in quodam loco Philomelii: conſcium hujuſcemodi con- D ſilii habens Leonem *iſtum*, virum *jam tam* multis conſpicuum fortitudinis prærogativis, virili trucique adſpectu atque habitu mediæ ætatis commodum in converſatione educatumque in ejuſdem thematis *orientalis* quodam loco Pidræ dicto: cumque in eo & Michaelem Amoriensem, cui ſignum quoddam inerat a lingua: ſimulque cum his Thomam a palude Gazura oriundum, & ipſum genus ſuum deducentem ex Armenia, ſed itidem virum ſtrenuum & valde agilem. Bardanio itaque accedente ad monachum, omnes ab iſto animi cogitationes, omnia conſilia deprehenſa & detecta fuiſſe ajunt. atque adeo ut *ab eo* præ- E dictn illi fuerit etiam opum privatio & oculorum excæcatio. Super his ut minime jucundis indignabundo, conſuetis tantum pro ſe precibus impetratis, abitus paratur. Adducentibus autem miniſtris ei equos, illos conſpicatus, ſumma cum feſtinatione redire jubet Bardanium. neque huic

a vide Græca.
Joſ. Gen.

b vide Græcas.

cum magna lætitia revertenti, ut qui opinabatur ea animi ſententia erexiſſe aliquod augurium, præter ſpem ejus dicit vir divinus: Ne ſit tibi iſtud propoſitum, quod animum tuum non bene inceſſit, curæ. Nam tuorum, ut jam dixi, oculorum & omnium bonorum ſubibis privationem. Iſtorum autem virorum qui equos ad tuum miniſterium adduxerunt primus quidem & ſecundus diadema geſtabunt, tertius autem tantum acclamationem conſecutus mox interibit. Igitur Bardanius ad hæc cum graviter ingemuiſſet ſuam animi cogitationem Leoni atque Michaeli nec non Thomæ ſuis miniſtris cum quadam contumelioſa in monachum invectione aperiebat, dicens hujuſcemodi quædam: Tu quidem Leo, imperio potitus, Thomas autem acclamatus, a Michaele interficiemini. qui ipſe ſervabitur in imperio plane incolumis. Hinc Bardanius animo male affectus in demandatum ſibi Thema reverſus cum ſuo exercitu & quibuſdam aliis ejus arrogantiæ ſociis, contra imperantem tunc Nicephorum, vano conſilio, in Bithynia caſtra ponit. Quo audito, Nicephorus collecto exercitu minime contemnendo, hunc contra illum mittit. Hic expeditione illa territus, ſubmittit ſe imperatori expetens certificationem veniæ. quam facile adipiſcitur, per crucis ſignum ſecuritatem conſecutus. obedientiamque præſtat, condemnans ſeipſum ob facinus, ut in Proten inſulam relegaretur, in prædiolum ab ipſomet ſtudioſe excultum.

Haud ita multo tempore elapſo, quidam ex Lycaonia, ſive proprio auſu ſive imperatorio conſenſu & placito, ſive quod eidem Imperatori Nicephoro placere cuperent, Bardanium ſubito invadunt, eique oculos eruunt. atque ad eccleſiam confugiunt petentes veniam. Tunc autem cum ſeditio a Bardanio conflaretur, Leo ille ex Armeniis atque Aſſyriis, ad Imperatorem deficiebat, deinde & Michael Amorienſis: illique Fœderatorum præfectura, huic comitis curiæ dignitas defertur. Thomas vero etiam in periculis ſuo domino fidem præſtitit. Interjecto dein aliquo tempore, Leo, cum eſſet Orientalium dux ſecundi ordinis, contra Iſmaelitas ſtrenue rem geſſit. atque ab Imperatore Michaele, illo qui poſt Stauracium imperavit, decoratur patriciorum ampliſſima dignitate. Iſte autem Michael puellam quamdam habebat vernam, (a) per quam ſpiritus Pythonis operabatur. quæ ſtatim atque in locum qui Bucoleon dicitur acceſſiſſet, clara voce clamabat ad Imperatorem: Deſcende, deſcende, cede alienis. Ejuſmodi compellatione ſæpius enunciata imperator merito exterritus nec mediocriter conſternatus colloquitur cum Theodoro Spathariorum candidato, intimo familiari ſuo, filio Michaelis patricii, generis Meliſſeni; cui cognomentum erat Caſſiteras, et, ubi furere cœperit. puella in aliqua domo

A ὑπαρεπομένων ἵππους αὐτοῦ, τότε ὁ μοναχὸς ἐπιδὼν,
μετὰ πλείστης ἐποψίας (54) ὑπονοστεῖν παραινεῖ τὸν Βαρ- 54
δάνιον. τῷ δὲ μετὰ περιχαρείας ἀνακάμψαντι, ὡς προσ-
δοκῶντι τὴν καταθυμίαν αὐτοῦ τι οἰωνισθῆναι, τοὐναντίον
αὐτῷ τῶν ἐλπίδων πάλιν φησὶν ὁ θεοτρόπος ἀνήρ· μη-
δέν σοι περὶ τοῦ σκαιωρήματος, ὃ τῇ σῇ διανοίᾳ καλῶς
μὴ (55) ἐνέσκηψε, πεφροντισμένον ἔστω. τὴν γὰρ σῶν, 55
ὡς ἔφθην εἰπών σοι, ὀμμάτων, καὶ τῆς ὑπάρξεως ὑποστήσῃ
τὴν ἀλλοτρίωσιν. (56) οἱ δὲ τοὺς ἵππους σοι πρὸς ὑπηρε- 56
σίαν ἐπικομίσαντες ἄνδρες, τούτων ὁ πρῶτος, καὶ ὁ μετ'
αὐτὸν, διαδηματοφορήσει· καὶ ὁ τρίτος ἐπιτυχὼν ἀναρ-
ρήσεως, ταχέως θανάτῳ καταστραφήσεται. Ὁ οὖν Βαρδά-
νιος πρὸς ταῦτα χαλεπῶς ἀνοιμώξας, τὰ τοῦ λογισμοῦ
B αὐτοῦ τῷ τε Λέοντι καὶ Μιχαὴλ καὶ Θωμᾷ, τοῖς ὑπὸ χεῖρα
τούτῳ, μετὰ καὶ τινος ἐπὶ τοῦ μοναχοῦ (57) ὑβριστικῆς 57
προσοχθίσεως παρεδήλου, φάσκων τοιάδε· Σὺ μὲν, (58) 58
ὦ Λέων, βασιλεύσας, καὶ ὁ Θωμᾶς ἀναρρηθεὶς παρὰ
Μιχαὴλ φονευθήσεσθε· αὐτοῦ γε διαφυλαχθησομένου ἐν
τῇ βασιλείᾳ πάντως ἀπήμονος. Ἐντεῦθεν Βαρδάνιος κατὰ
ψυχὴν χαλεπήνας, καὶ εἰς τὸ ἐγκεχειρισμένον αὐτῷ θέμα
ἐπανιὼν σὺν τοῖς ὑπ' αὐτῷ στρατιώταις, καί τισιν ἄλλοις
ὁμόφροσι τῆς ἀλαζονείας αὐτοῦ, κατὰ τοῦ τηνικαῦτα Νικη-
φόρου βασιλέως ματαιοφρόνως ἐν Βιθυνίᾳ στρατοπεδεύε-
ται. Διὸ τοῦτον ὁ βασιλεὺς ἀκακῶς καὶ συνθεὶς στρα-
τείαν ἀξιόλογον, αὐτῷ ἐπαφίησιν. ὁ δὲ τῇ ἐπιστρατείᾳ
καταπλαγεὶς, ὑποκλινὴς τῷ βασιλεῖ γίνεται ἐξαιτῶν
C ἐγγύην ἀφέσεως· καὶ δὴ ταύτης ἀξιοῦται ῥᾳδίως τῷ σταυρικῷ
συμβόλῳ (59) τὸ ἀσφαλὲς ἐνεγκάμενος· καὶ πειθαρχεῖ 59
ἑαυτὸν κατακρίνων τῷ δράματι παραπεμφθῆναι ἐν νήσῳ
τῇ Πρώτῃ, (60) εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ ἐκεῖσε φιλοπονηθέντα 60
ἀγρόν.

Οὔπω δὲ πολλοῦ χρόνου διεληλυθότος, τῶν ἐκ Λυκαο-
νίας (61) τινὲς, εἴτε αὐθαδιαζόμενοι, εἴτε βασι- 61
λείῳ συνευδοκήσει, (62) εἴτε καὶ αὐτῷ τῷ βασιλεῖ Νικη- 62
φόρῳ ἀρέσαι βουλόμενοι, τῷ Βαρδανίῳ αἰφνιδίως ἐπιτί-
θενται, καὶ πηροῦσιν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἐκκλησίᾳ
(63) προσφυγεῖν ἀξιοῦντες συγχώρησιν. ἡνίκα (64) δὲ 63
τὰ τῆς στάσεως παρὰ τοῦ Βαρδανίου ἐπεφυσιοῦτο, Λέων 64
ὁ ἐξ Ἀρμενίων καὶ Ἀσσυρίων τῷ βασιλεῖ προσερρύη,
D εἶτα καὶ Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου ὤν. (65) ὁ μὲν τῆς (66) τῶν 65
φοιδεράτων, (67) ὁ δὲ τὴν κόμητος κόρτης ἀρχὴν ἐγχει- 66
ρίζεται. Θωμᾶς δὲ καὶ μέχρι κινδύνων τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ 67
ἀρέσκει τὰ τῆς πίστεως. Προϊόντος δὲ τινος χρόνου, Λέων
χρηματίσας τῶν ἀνατολικῶν ὑποστράτηγος, κατὰ τῶν Ἰσ-
μαηλιτῶν (68) μεγάλως ἀνδραγαθίζεται. καὶ πρὸς τοῦ 68
βασιλέως Μιχαὴλ, τοῦ μετὰ Σταυράκιον, τιμᾶται τῷ
τῶν πατρικίων μεγαλοπρεπεῖ ἀξιώματι. (69) Οὗτος δὲ 69
(70) Μιχαὴλ παιδίσκην ἐκέκτητο κατοικίδιον, (71) καθ' 70
ἣν Πύθωνος πνεῦμα ἐπί τινας περιτροπὰς διενήργητο. 71
(72) ἥτις ὀξέως ἐν χώρῳ λιθίνῳ, ὃ (73) Βουκολέων (74) 72
προσαγορεύεται προσχωροῦσα, διαπρυσίως φωνὴν ἐκε- 73
κράγει πρὸς βασιλέα. Κάτελθε, κάτελθε, ὑποχώρει 74
E τῶν ἀλλοτρίων. Τοῦ γοῦν τοιούτου προσφωνήματος πολ-
λάκις ἐκλαληθέντος, ὁ βασιλεὺς εἰκότως καταπλαγεὶς
καὶ οὐκ ἔλαττον ἀποπτήξας, κοινολογεῖται (75) περὶ τού- 75
του Θεοδότῳ σπαθαροκανδιδάτῳ (76) καὶ οἰκείῳ γνωστῷ τῷ 76
υἱῷ Μιχαὴλ πατρικίου, τοῦ πρὸς γένους Μελισσηνοῦ, [a]
οὗ τὸ ἐπώνυμον Κασσιτηρᾶς διηκούετο. ὡς (77) εἴπερ ἐγ- 77

a Hæc aliter atque aliter primum auctores ſc. n. 70. in Græco notati.

κάπηχον γένηται τὸ κοράσιον, ἔν τινι καταχεῖν πάντως
78 οἰκίᾳ καὶ διορθοῦσθαι καὶ (78) φράζειν τίνος αὕτη οἰκία.
79 καὶ τοῦτο ὁποῖον τὸ γνώρισμα. (79) τῆς δὲ ἀνακαλυψάσης
80 τὴν ἐπιζητουμένην κλῆσιν καὶ χαρακτῆρα, προτρέψασθαί τε
81 (80) αὐτῷ εὐκαίρως πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἀφῖχθαι. (81)
82 καθ' ἣν (82) συγκυρήσειν δύο ἄνδρας. ἐξ ὧν ἡμιόνῳ ὁ ἐ-
πιβάτης τῷ βασιλικῷ θρόνῳ ἐγχηματίσειε. Καὶ τὰ μὲν
τῆς ἐξεστηκυίας τοιαῦτα. Τὰ δὲ τῆς τοῦ βασιλέως ἀκει-
83 βείας (83) κατὰ τὸ εἰκὸς ἐπεξεργαστικώτερα, οἷα περὶ τῆς
84 αὐτοῦ βασιλείας ἐμμεριμνῶντος. ἀκριβολογηθεὶς (84) γὰρ
85 (85) παρ' αὐτοῦ ὁ Θεόδοτος, ἀπηνήνατο μὴ ἐγνωκέναι μη-
δὲν τῶν παρὰ τῆς Πυθωνίας φληναφωμένων. ἀπιὼν δὲ
πρὸς τὸν διωρισμένον χῶρον, ὡς προδιήγγελτο, ἐθεά-
86 σατο. καὶ τὸν ἄνδρα (86) προσλαβόμενος, ἅμα αὐτῷ ἀ-
πεισιν ἐν τῷ ναῷ Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐν ᾧπερ ὀρφα-
νῶν τὰ πρὸς ἀποτροφὴν ταμιεύονται. καὶ ἐκεῖσε συνθήκαις
87 ἀλλήλους καθεγγυησάμενοι, Θάρρει (87) πρὸς τὸν Λέοντα ὁ
88 Θεόδοτος τοιαῦτα ἐρεῖν· (88) ὡς ἐκ θείας ὁράσεως περὶ
σοῦ μοι διήγγελται, μέγιστά τε καὶ ἀποβησόμενα, δι' ὧν
89 τῆς Ῥωμαίων πάντως ἡγεμονίας μεταποιήσῃ. (89)
90 Συμβεβηκότος (90) δὲ πολέμου μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ
Βουλγάρων, καὶ τοῦ μὲν αὐτῶν ἀρχηγοῦ Κρούμμου φάσκον-
91 τος (91) ἀναδίδοσθαι (92) τοὺς προσφυγόντας Βουλγά-
92 ρων, ὡσαύτως δὲ καὶ Ῥωμαίων. ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς
συμβαίνων ἦν. κἂν τοῖς πολλοῖς τῶν μεγιστάνων ἡ τοιαύτη
93 γνῶσις λίαν ἐστασιάζετο, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ Θεοκτίστῳ (93)
μαγίστρῳ. παρ' ὧν ἀσυμφωνίας τελεσθείσης, πρὸς ἐναν-
τιότητα χωροῦσιν ἀμφότεροι. Ἐκστρατεύουσι τοιγαροῦν
Ῥωμαῖοί τε καὶ Βούλγαροι κατ' ἀλλήλων, καὶ πολεμικῆς
94 συμβολῆς καθεστώσης ἀνακράτος ἡττᾶται (94) τὸ Ῥωμαϊ-
κὸν στράτευμα. ὡς ἔοικεν ἑτέρως τῆς ἄνω προνοίας μελ-
95 λούσης τὰ καθ' ἡμᾶς διεξάγειν καταλήψεως (95) λόγῳ
96 ἐν κρείττονι. ἀλλ' ὅθεν διέστημεν (96) αὖθις ἐπανίωμεν.
Ἀναῤῥηθεὶς δὲ δημοσίᾳ Λέων ὁ βασιλεύς, Θωμᾶν
97 τὸν ἑαυτοῦ ἡλικιώτην τουρμάρχην εἰς φοιδεράτους (97) ἐπέ-
στησε. καὶ Μιχαὴλ οὗ τὸν παῖδα πνευματικῆς ἐκ κολυμ-
98 βήθρας (98) υἱοποιήσατο, τῷ πατρικίῳ καὶ ἐκσκουβίτων
99 (99) τιμῇ διεσέμνυνε. Τῶν οὖν δυσμενῶν Βουλγάρων τῇ
προτέρᾳ νίκῃ κατεπαρθέντων, οὐχ ἡ τυχοῦσα παρ' αὐτοῖς
100 (100) ἐν πολλαῖς χώραις καὶ κατοικίαις διά τε πυρπολήσεως
101 καὶ αἰχμαλωτεύσεως παρηκολούθει (101) ἐρήμωσις. ὥστε
102 πρὸς αὐτῶν (102) τῶν Βουλγάρων πεμφθῆναι παρὰ τοῦ βα-
103 σιλέως οὐκ ἄλογον ἦν, (103) πρὸς τὸ εἰρηνικὸν ἀποκλίνοντος
104 σπονδὰς ἐνεργάσασθαι. τοῦ δὲ κρατοῦντος Βουλγάρου (104)
105 μὴ (105) πρὸς τοῦτο κατατιθεμένου, ἅτε βαρβαρικοῦ τὸν τρό-
πον καὶ καταλαζονευομένου, Λέων ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν
ἐκστρατεύειν ἐπείγεται. καὶ μάχης κραταιᾶς κροτηθείσης,
106 (106) βασιλικῷ ἐπιτάγματι ὁ καθ' ἡμᾶς λαὸς τροπῇ ὑ-
107 ποβάλλεται· ὥστε καὶ αὐτὸν (107) τὸν βασιλέα συντραπῆ-
108 ναι. ἀμέλει (108) τῶν Βουλγάρων τῇ διώξει ἐπικειμένων,
ἐξ ὑποστροφῆς μετὰ τοῦ περιόντος λαοῦ ἀντικατέστατο ὁ βα-
σιλεύς, καὶ τούτοις παρεμβαλών, ἀριστεὺς κατ' αὐτῶν ὁλο-
109 τελῶς ἀναδείκνυται. Οὐ (109) μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ κατισχύ-
110 σαι (110) Βουλγάρων τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ τέκνα τὰ ἔγγονα, τὰ
111 μὲν (111) προσαράξαι ταῖς πέτραις, τὰ δὲ ἐν ἅλωνι χα-
112 λεπῶς τιμωρήσασθαι, ὡς ἐν τούτοις πεπεράνθαι παλίν-
113 τιτα (112) ἔργα κατὰ τὸν ποιητήν. οὕτω (113) εἰς λογισμὸν

A omoino delineatur: interrogeturque ut indicet, cujus (*a*) ea ſit domus, & quænam illius ſit propria nota. Quæ cum detexiſſet nomen quæſitum & notam propriam, juſſit eum tempore opportuno in arcem abire, ubi ei occurſuri eſſent duo viri, ex quibus is qui mulo inſiderat imperatorium ſolium conſcenſurus eſſet. Ac de emotæ quidem mentis puella res ita habet. Imperatoris autem inquiſitio merito fuit curioſior, utpote de imperio ſolliciti. Interrogatus enim ab eo Theodotus diligenter, negavit (*b*) ſe quidquam intelligere eorum quæ Pythonica nugaretur. verum abiit in præfinitum locum, ut præceptum fuerat, & ſpectavit. atque homine aſ- B ſumpto, abit una cum eo in templum Pauli apoſtoli, ubi orphanorum alimenta aſſervantur. atque ibi poſtquam conventis & pactis ſeſe conſtrinxiſſent, auſus eſt Leoni talia dicere: Ex divina viſione de te mihi cognita ſunt maxima, quæ etiam eventura ſunt, unde fiet ut Romanorum imperium capeſſas.

Orto autem bello inter Romanos & Bulgaros; atque iſtorum duce Crummo poſtulanti reddi Bulgarorum transfugas ſimiliter & Romanorum; in ea Imperator conſentiebat. Etſi a pleriſque magnatum illa ejus ſententia valde impugnabatur, præcipue a Theoctiſto Magiſtro. Quarum diſcor- C dia finita, in diſſidia abeunt utique. Educunt itaque exercitus Romani & Bulgari. Factoque concurſu bellico, prorſus vincitur Romanus exercitus. divina providentia, ut videtur, aliter volente res noſtras temperare: ob rationes captum noſtrum ſuperantes. Sed eo unde digreſſi ſumus rurſus redeamus.

Igitur publice Imperator proclamatus Leo, Thomam coætaneum ſuum ducem Fœderatis conſtituit. atque Michaelem, cujus filium ex ſacro lavacro ſuſceperat, patricia dignitate & excubitorum præfectura decoravit. Bulgaris autem hoſtibus priore victoria elatis, non parva per eos in regio- D nibus & civitatibus incendio & prædatione conſecuta eſt vaſtatio. Itaque ad ducem Bulgarorum *legationem* mitti ab Imperatore ad pacem inclinante, rationi conſentaneum erat, ut pax iniretur. Sed Bulgarorum domino ad id ſe non accommodante, utpote barbara indole prædito & arrogante homine, Leo Imperator contra ipſos expeditionem parat. Acrique colliſa pugna, Imperatore ſic diſponente, noſtra multitudo fugæ ſubjicitur, ita ut & ipſe Imperator una fugeret. Itaque Bulgaris perſequendo inſtantibus, facta converſione cum reliqua multitudine reſiſtit Imperator, atque in illus impetu facto re fortiter geſta contra ipſos, ſolidæ victoriæ auctor ex- E ſtitit. Qui & ipſo Bulgarorum duce potior fuit. atque iſtorum liberos partim petra alliſit, partim in area gravi ſupplicio affecit. Atque hoc pacto effectum ut *auſa luerent*, (*c*) ſecundum poetam. Poſt hæc recorda-

a Hæc etiam aliter auctores in Græco notati.
b Ita & ipſe hæc narrat, ut vix intelligi poſſit. Verſione tamen juri ſenſum.

c Loquitur auctor Homerice xx Odyſſ. α. ubi *παλίντιτα ἔργα γενέσθαι*. Cui commode reſpondet Virgilianum: *Auſa luet* —.

tua eſt monachi illius in Philomelio degentis. Atque mittit ei voti cauſa, quæ illi uſui forent munera & dona: ut qui ſe divinatorem eventuum veracem oſtendiſſet. Sed interea temporis mortuus fuerat ille monachus, factumque ut in locum ipſius alius Sabbatius ejus cellulam ſubiret, qui cultui venerandarum imaginum occulte obſiſtebat. Conſpicatus autem iſte eum qui miſſus fuerat, faceſſere juſſit: indignum judicans auctorem muneris purpura, utpote idolis additum: imaginibus ſcilicet, ab Irene Auguſta ac Taraſio laudatiſſimo patriarcha cultis: pardalem illam & Baccham vocans, ſummum autem ſacerdotem dei, Taraxii (quaſi tu dicas turbatoris) nomine infamans perditus ille: quapropter futurum, ut Dominus evertat illius imperium, per epiſtolam etiam prænunciavit, niſi illas ipſe everterit. His attonitus demens Imperator accerſit Theodotum, oſtenditque ei epiſtolam monachi. Ibi tum Theodotus arrepta occaſione ſumptaque fiducia dicit imperatori malum malo cumulans, a quodam monacho patrari mirabilia, ſtationem habente in ædibus Mauriani (quibus vicinum eſſe Dagiſthea indicabat) alteram eum appellans, magnum Antonium. Atque quodcumque, inquit, dicturus eſt Tuæ imperatoriæ majeſtati id facere ſtudeas. Hæc poſtquam ſic ſubdole ſuggeſſit imperatori, abit ad monachum ac veteratorie (*a*) iſta dicit. Inſequenti nocte hora definita imperatorem in habitu vili adducam tibi, acturum tecum de fide & rebus magni momenti. Cui ut maledicas, brevique moriturum denuncies, tibi auctor ſum, niſi Leonis, illius ex Iſauria oriundi, doctrinam ſequatur: atque ſi id obſervaverit, ad ſexageſimum ſecundum annum in imperio perventurum. ut ſcilicet vitæ & gloriæ illecebris ad ipſorum adduceretur voluntatem. harum enim rerum magna cupiditate tenebatur: juvenili præcipue ætate ſeſe *in ſpem* erigens. Hæc a Theodoto & illo apud Maurianos latente monacho conſiderate in imperatorem ſtructa fuere, utpote ſectæ principibus. Ingreſſus itaque imperator cum Caſſitera ad monachum, & ſermones quoſdam ad eum præfatus, vehementer ab eo increpatus, tanquam gnaro ſimulati habitus, ſic dicente. Non decebat in privato habitu te ſic ſimulare, cum ſis imperator: nec putares te ignorari. Quibus obſtupefactus imperator, propter præſcientiam illam fraudibus conſutam, morigerum ei ſe præbet. Id ipſum enim de induſtria, a Theodoto cupide expetitum, doloſe ſtructum fuerat. quemadmodum a beato Theophane confeſſore ea res verſibus notata eſt. Atque ita venerandarum imaginum demolitio ab Imperatore promulgatur. Cui etiam ſummum ſacerdotem Nicephorum ſubſcribere cogebat: nulloque modo obſequentem, ſine ratione ad exilium condemnat. Qui quidem cum diadema imponeret Leonis capiti, viſus ſibi eſt quaſi

A ᾔκεν ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ μονάζοντος· καὶ
(114) στέλλει μὲν αὐτῷ τὰ πρὸς χρείαν κατ' εὐχὴν ἀναθή- 114
ματα· ἅτε χρησμῳδῷ ἀληθεῖ τῶν ἀποβαινόντων ἀνα-
φανέντι· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἐτετελευτήκει ὁ αὐτὸς
μονάσας· καὶ συνέβη ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον Σαββάτιον (115) μο- 115
ναχὸν τῷ σκηνιδίῳ αὐτοῦ ὑπεισδῦναι, (116) ὅστις τῇ προσ- 116
κυνήσει τῶν σεβασμίων εἰκόνων κρυφίως ἀντικαθίστατο.
Θεασάμενος δὲ τὸν παρὰ βασιλέως ἀπεσταλμένον, ἀπό-
πεμπτον (117) ἐποιεῖτο, τὸν πέμψαντα κρίνας ἀπεοικότα 117
τῇ ἁλουργίδι, (118) ὡς εἰδώλοις προσανέχοντα, ταῖς (119) 118
παρὰ τῆς σεβαστῆς Εἰρήνης σεβομέναις εἰκόσι, καὶ Ταρα- 119
σίῳ τῷ ἀοιδίμῳ πατριάρχῃ, Πάρδαλιν ταύτην, καὶ Ταρά-
ξιον τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ἀφρόνως ἐξυβρίζων ὁ ἄθλιος.
B ἀνθ' ὧν καταστρέψαι (120) Κύριον τὴν αὐτοῦ βασιλείαν (121) 120
καὶ ἐπιστέλλων προήγγειλεν, εἴπερ ταύτας οὐ καταστρέψοι. 121
Τούτοις καταβροντηθεὶς ὁ παραπλὴξ βασιλεύς, μετακα-
λεῖται Θεόδοτον, (122) καὶ παραδείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐπισταλ- 122
μένα (123) παρὰ τοῦ μονάζοντος. Τότε δὴ τότε ὁ Θεόδο- 123
τος δραξάμενος τοῦ τοιούτου σκοποῦ καὶ ἀναθαρρήσας λέγει
τῷ βασιλεῖ τῷ κακῷ κακὸν (124) ἐπιπλεονάζων, περί 124
(125) τινος μονάζοντος διενεργεῖσθαι παράδοξα, τὴν οἴκη- 125
σιν κεκτημένου ἐν τοῖς τοῦ Μαυριανοῦ, (126) οἷς γειτ- 126
νιάζειν τὸν Δαγισθέα (127) διεσαφήνιζεν, ἕτερον τοῦτον ἐπι- 127
φημίζων μέγαν Ἀντώνιον· καὶ (128) ὅπερ ἐρεῖν τῇ σῇ βα- 128
σιλείᾳ προέλοιτο, τοῦτο καὶ διαπράξασθαι προθυμήθητι.
Ταῦτα (129) σκαιῶς οὕτω τῷ βασιλεῖ ὑποθέμενος, ἄ- 129
C πεισι πρὸς τὸν μονάζοντα, καὶ πεπλασμένως τάδε φη-
σίν, ὡς τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὥρᾳ διωρισμένῃ τὸν βασιλέα
ἐν εὐτελεῖ καταστήματι προσοίσω σοι, διηγησόμενον (130) 130
περί τε πίστεως, καί τινων πραγμάτων ἀξιολόγων. ὃν (131) 131
ἐπαρᾶσθαι καὶ τάχιον τοῦ βίου παρελθεῖν ἐξειπεῖν σοι βου-
λεύομαι, εἰ μήπω (132) Λέοντος τοῦ Ἰσαυρίαθεν (133) ὡρ- 132
μημένου στοιχοῖτο τῷ δόγματι. καὶ ὡς εἴγε τοῦτο παραφυ- 133
λάξοιτο, ἐν δυσὶν ἔτεσι καὶ ὁ τῆς βασιλείας (134) ἐνδυ- 134
ναστεύων ἐλάσειεν. ὡς δῆθεν τῇ φιλοζωΐᾳ καὶ φιλοδοξίᾳ
τοῦτον πρὸς τὸ οἰκεῖον θηράσασθαι θέλημα. Τούτοις γὰρ
ἐρωτικῶς ἐκεκράτητο, καὶ μάλιστά γε νεότητι κουφιζόμενος.
Ταῦτα παρά τε Θεοδότου καὶ τοῦ ἐν Μαυριανοῖς ἠμαυρωμέ-
νου (135) μονάζοντος διεσκεμμένως τῷ βασιλεῖ κατεσκεύα- 135
D στο, οἷα περ αἱρεσιάρχαις ὑπάρχουσιν. εἰσιὼν (136) οὖν ὁ 136
βασιλεὺς μετὰ τοῦ Κασσιτερᾶ πρὸς τὸν μοναχόν, καί τινας
λόγους εἰς αὐτὸν προοιμιασάμενος, ἀποῤῥαπίζεται (137) 137
παρ' αὐτοῦ, ὡς προεγνωκότος τὸ αὐτοῦ πρόσχημα, οὕτω λέ-
γοντος, (138) μὴ δεῖν ἐν ἰδιωτικῇ καταστάσει βασιλέα σε 138
ὄντα ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἀγνοεῖσθαί πως οἴεσθαι. δι'
ὧν περ καταπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς μηχανορραφηθείσης
προγνώσεως εὐπειθὴς τούτῳ (139) καθίσταται. τοῦτο γὰρ ἐκ 139
προνοίας τῷ Θεοδότῳ ἐφετὸν ὑπάρχον (140) προετεχνᾶτο. 140
(141) ὡς καὶ παρὰ τοῦ μακαρίτου Θεοφάνους καὶ ὁμολογητοῦ 141
ταῦτα δι' ἐμμέτρου ποιήσεως ἐστηλίτευτο. δι' οὗ τῶν σεβασ-
μίων εἰκόνων καθαίρεσις θριαμβεύεται. πρὸς ὃν καὶ τὸν
ἀρχιερέα Νικηφόρον ὑποσημήνασθαι (142) κατηνάγκαζε. 142
E καὶ μηδαμῶς πειθαρχήσαντα ἀλογίστως εὐθύνει ἐξορί- 143
στῳ. ᾧ τινι τὸ διάδημα περιτιθέντι κατὰ τὴν τοῦ Λέον- 144
τος κεφαλὴν (143) ἐδόκει ὡς ἀκανθῶν καὶ τριβόλων προ- 145
σψαύσειν ὀδύνης ἐπαισθάνεσθαι. (144) ἀπαγομένῳ (145) δὲ 146
(146) αὐτῷ ὁ ὁμολογητὴς Θεοφάνης Ἀγρόθεν (147) κατά τινα 147
τῶν αἰγιαλῶν (148) ὑπήντο ἀπονέμων σεβασμιότητας κηροῖς 148

a Græcum ſonat *ficte*, *ſimulate*, quod hic non quadrat. Sed iſte non ſemper poteſt dicere, quod vult.

149 (149) τε ἅμα καὶ θυμιάμασι. κἀκεῖθεν εὐλογίας ἀντιλαμ- A
150 βάνων, ταυτὸ δὲ τοῦτο τοῖς αὐτοῦ φοιτηταῖς, ἐπειδὴ (150)
ἀέκκοσι ποιεῖν προσετίθετο τῆς Προποντίδος ἀπαίροντι. ὡς ὁ πατριάρχης ἰδὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα συγκύψας, τάς τε χεῖρας μετεωρίσας, ἀνεκαλεῖτο ἐσχάτῃ τῇ προσκυνήσει τὰς εὐπροσδέκτους ἐντεύξεις τοῦ πανευσεβοῦς
151 Θεοφάνους. περὶ οὗ οἱ συμπαρόντες ἠρώτων, (151) ὅτι
152 περ τὰς χεῖρας μετεωρίσας, (152) ὦ δέσποτα, πρός τινα ἐπιτρεπτικῶς ἑαυτοῦ διενενόου ἐπὶ μακρῷ ἀσπασμὸν ἐ-
153 πεφώνεις τὸν ὕστατον; ὁ δέ φησι· τῷ ὁσίῳ (153) πατρὶ καὶ
154 ὁμολογητῇ Θεοφάνει μονάσῃ (154) τῶν Ἀγροῦ τῷ λαμπάσι καὶ λιβανωτοῖς ἡμᾶς δεξιωσαμένῳ. Καὶ τὸ προφητευθὲν εἰς πρᾶξιν ἐξέβη. οὐ μετὰ πολὺ γὰρ αὐτὸς μετὰ πολλῶν ἄλ-
155 λων ἀφορισθέντες (155) τῆς ἐκκλησίας σὺν ἀπείροις κακώσεσι τὸν τῆς ὁμολογίας ἐταινιώσατο στέφανον, τὸν πα- B
156 τριάρχην μηκέτι μετὰ τὸ προρρηθὲν (156) θεασάμενος. ὁ
157 οὖν (157) Θεόδοτος τὸν πατριαρχικὸν θρόνον παρ' ἀξίαν ἀνειληφὼς, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ζωοποιοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως, ἐπ' ἀδείας τῆς αἱρέσεως ἤρχετο, καὶ πολλοῖς
158 ταύτης οἷα λέμης ἐπεκοινώνει. Τούτων (158) ὁ βασιλεὺς Λέων κατά τε Βουλγάρων καὶ Ἀγαρηνῶν ἀνδρισάμενος, καὶ ἀκτήτῳ δόξῃ καταπεισθεὶς, ἀλαζονικώτερος ἅπασι κατεφαίνετο· ὡς ἐντεῦθεν καὶ ἀποκλίνειν πρὸς τὸ ὠμότερον. καὶ γὰρ ἦν φοβερὸς, τῷ τε καταστήματι καὶ τοῖς πράγμασι, μηδὲν παραθραύων τῆς ἐμφύτου αὐτοῦ ἀγριότητος
159 βασκανίας τε καὶ ἐπιμόνου· καὶ (159) τοσοῦτον, ὥστε πολλοὺς καὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς ἁλισκομένων, ὧν μὲν χεῖρας, ὧν
160 (160) δὲ πόδας, καί τινα τῶν καιρίων μελῶν, ἐν ταῖς
161 λεωφόροις τῆς πόλεως συνεχῶς ἐγκρεμάννυσθαι. (161) ὡς C
ἐκ τούτου μισητὸν καθιστᾶναι πᾶσι τοῖς ὑπὸ χεῖρα· χρόνου δὲ προϊόντος, οὐ μέχρι τούτου ἐνέμεινε χαλεπὸς ὢν·
162 ἀλλ' ἐκορυβάντια (162) καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως. Εὗρε γὰρ καί τινα συνεργὸν τῆς ἐνδεμυχούσης αὐτῷ μοχθηρίας,
163 ἄνδρα (163) πανοῦργον· ὃς ἐπιστάτης (164) τοῦ ἱεροῦ ταγμα-
164 τος (165) ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐτύγχανε, καὶ τὴν ἔξω φαι-
165 νομένην εἶχεν εὐσέβειαν. ὑποτοπάσας (166) γοῦν καιρὸν
166 καθ' ὃν εἰς ἐπήκοον ἦν τὸ τοῦ Ἡσαΐου φάσκον ἀνάγνωσμα. Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον; καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε
167 αὐτόν; μὴ εἰκόνα (167) ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν; ἢ ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; καὶ τὰ ἑξῆς· ἐν παραβύστῳ λέγει τῷ βα-
168 σιλεῖ· σύνες τοῖς (168) λεγομένοις, ὦ βασιλεῦ, καὶ γνῶθι τὸ ἀληθὲς, ὅπερ ὁ προφήτης ἡμῖν διεσάφησε· καὶ τοιαύ- D
της ἔχου λατρείας, καὶ μὴ τοῖς ἐξ ἀνθρωπίνων κατεβεβρόν-
169 τητο (169) πάνυ σεβάσμασι. Τοιαῦτα εἰπὼν, ἐνέσκη-
170 ψεν αὐτῷ πολλῷ πλέον (170) τὸν τῆς αἱρέσεως· δι' ἧς φθο-
171 ρὰς (171) μετεδίδου τοῖς εὐσεβοῦσι συστήμασιν. ἐξ ὧν (172)
172 τοὺς μὴ πειθαρχοῦντας ἀφειδῶς κατῃκίζετο. Οὕτως δὲ
173 (173) Λέων (*) ὁ βασιλεὺς, κἂν δυσσεβὴς, ἀλλὰ τῶν δημοσίων πραγμάτων ἀντειλημμένος, ὡς μηδὲν τῶν συμφερόντων παραλιμπάνειν ἀπρονόητον. ὡς καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ
174 πλάνην Νικηφόρον τὸν πατριάρχην τοιαῦτα ἐρεῖν. (174)
ὡς ἄρα ἡ πολιτεία Ῥωμαίων κἂν δυσσεβοῦς, ἀλλ' ὅμως γε
175 μέγαν προμηθευτὴν ἀπώλεσε. (175) πρὸς τούτοις καὶ τῆς
176 αἰδεσιμωτάτης δικαίως ἐπαχθεὶς (176) ἦν. ὥστε κατά τινα συν-

ex ſpinarum & tribulorum attrectatione dolorem ſentire. Cum autem jam abduceretur, Theophanes confeſſor ab Agrienſi monaſterio, in quodam litore ſe ei obtulit, tribuens venerationes cum cereis ac ſuffimentis: atque ab illo benedictionem accipiens, idem ſuis diſcipulis, qui hæc (*a*) audierant, facere injunxit, cum a Propontide proficiſceretur. Quos conſpicatus patriarcha, ſuam cervicem incurvans, ſublatis manibus, implorabat poſtrema adoratione acceptas deo interceſſiones piiſſimi Theophanis. De quo qui aderant quærebant dicentes. Cum manus attolleres, domine, ad quem convertens teipſum a longinquo mente tua dirigebas ſalutationem? Tum ille: Ad ſanctum inquit patrem atque confeſſorem Theophanem monaſterii Agrienſis, qui facibus & thure nos excepit. Atque hæc prædictio (*b*) ejus ipſo facto in exitum deducta eſt. non multo enim poſt & ipſe cum multis aliis ejectus ex Eccleſia, cum infinitis vexationibus, confeſſionis corona redimitus eſt. cum Patriarcham haud amplius, ſecundum illam prædictionem, vidiſſet. Igitur (*c*) Theodotus patriarchale ſolium indigne adeptus, ipſo die vivificæ Chriſti Dei noſtri reſurrectionis ſecare hæreſin ſuam inchoabat, multoſque illa occæcabat. Imperator autem Leo re contra Bulgaros & Agarenos ſtrenue geſta, inſuperabili opinione de ſe concepta, arrogantior omnibus videbatur. Unde etiam ad crudelitatem C inclinabat. Erat enim terribilis ipſa habitudine corporis & factis: nihil remittens ab inſita ſeveritate, invidia, & violentia. Ita ut multorum etiam ob minuta quædam condemnatorum, hinc manus, illinc pedes, inde alia corporis præſtantiora membra per plateas urbis aſſidue ſuſpenderentur. Ita ut ob hæc inviſus fieret omnibus ſubditis. Progreſſu autem temporis, non in iſtis ſe continuit ſævitia ejus. Sed furebat etiam adverſus ipſam pietatem fidei, nactus ſocium & adjutorem malitiæ ſuæ intus ſtabulantis hominem verſutum qui erat præfectus ſacri ordinis (*d*) in regia, & externam tantum habebat pietatem. Obſervato itaque tempore, quo publice *ex prælectione* D audiebatur Eſaiæ dictum: Cui aſſimilabitis Dominum? & qua ſimilitudine aſſimilabitis eum? Num imaginem faciet opifex, aut aurifaber conflato auro deaurabit eum? &c. Seorſim etiam dicit ad Imperatorem: Animadverte hæc verba, Imperator, atque agnoſce veritatem, quam propheta nobis declaravit, talemque amplectere religionem: nec imaginum cultu ſis plane attonitus. Hæc locutus incuſſit ei multo acrius venenum hæreſeos, qua inficiebat pios cœtus. Ex quibus immorigeros, nihil parcendo, graviter vexabat. Iſte autem Imperator Leo, quamvis impius, tol-

* Οὗτος δὲ Λέων — ἕ. τ. ἀπώλεσεν) Zonar. T. 2. p. 132. edit. Pariſ. A. Cedr. p. 490. edit. Pariſ. in fin.

a Nihil aliud ſetiunt Græca, legendo ἐποίει τοῦτο ἀκηκοόσι. nam in MS. aſt interpolatio ſine dubio: ἐποίει δ' ἀκηκοόσι.

b Quia confeſſorem dicebat eum, qui nondum id erat.

c Tranſitiones & connexiones ſæpe negligit hic auctor.

d nempe cantantium.

publicæ tamen negotia diligentiſſime curabat, ut nihil eorum quæ ei emolumento eſſent, relinqueret improviſum. Ita ut etiam poſt ejus mortem Nicephorus patriarcha de eo diceret: Rempublicam Romanorum quamvis impium, magnum tamen proviſorem amiſiſſe. Ad hæc in flagitioſos ſeveriſſime animadvertebat. Itaque cum certo quodam tempore egrederetur palatio, vir quidam acceſſit ad eum accuſationem inſtituens, quod ſua uxor abrepta fuiſſet a quodam ſenatore. cujus tanta eſſet licentia, ut ſecure detinuerit eam longo tempore. idque facinus ſe ad urbis præfectum detuliſſe, neque tamen jus ſuum conſecutum. His auditis imperator ſtatim cuidam ex miniſtris ſuis mandavit, ut in reditu accuſatorem una cum præfecto coram ſe ſiſteret. Cum igitur reverſus eſſet Imperator, juſſum ejus actu ipſo exhibebatur. Atque ad accuſatorem prompto animo dicit: Quænam eſt actio illa quam inſtituiſti? Ille vero iiſdem utebatur vocibus. Porro reus ipſe confitebatur crimen ut minime dubium. judexque delationem ad ſe factam atteſtabatur, quamvis executionem contra reum non feciſſet. Statim ergo judicem quidem ut negligentem in jure adminiſtrando exuit munere: illum autem qui adulterii convictus erat, ſecundum leges punivit. Pleraque autem negotia in Lauſiaco jus dicens decidebat. Amanuenſes etiam adſcivit præſtantiſſimos, quibus conſignationem expenſarum committebat. Duces quoque bellicos ac magiſtratus, optimum quemque: præcipue tales qui muneribus minime corrumperentur. ipſe etiam opibus haud quaquam ſubjectas. hæreſeos interim ſuæ nimis vehemens erat propugnator, ita ut multos orthodoxos crudeliter vexaret. Volebat autem elegans videri in canendo, cum tamen incondite & inconcinne boaret. Cujus rei & in Pharo ſpecimen cernebatur ſupervenientibus ei pſalmos crocitanti; præibat autem pſallentibus quandoque tanquam maxime intonans: *Sprevere ſummi cuncta amore principis.*

A quo cum ipſe longe abeſſet, divinam vindictam aperte ſibi attraxit hoc hymno, prædictione hac conſummata. Tempore autem hæc prægreſſo, Michael Amorienſis fortitudines prærogativis proficiens, ob quam & Excubitorum cohorti præfectus erat, crimine læſæ majeſtatis incuſatus fuit. Qui cum ſe variis modis purgaſſet, ab Imperatore miſſus eſt, ut in oriente delectui (a) militum habendo præeſſet. Hunc ex invidia, ut quidam perhibent, occidere voluerat, niſi deus quibus ei placebat modis mirabiliter ſervatum imperio deſtinaſſet. Quamvis etiam nonnulli tradiderint, in Michaele fuiſſe temeritatem linguæ majorem omnino ſtrenuitatis illius audacia. ita ut effutiret monſtroſa, minitareturque Imperatori omnino everſionem: ejuſque uxoris inceſtarum nuptiarum dedecus proferret. Indicabantur hæc Leoni.

A μισμένον καιρὸν τινὰ ἐξιόντος τοῦ παλατίου, ἀνήρ τις
προσῄει (177) αὐτῷ ἔγκλησιν ἐνστησάμενος, ὡς τὸ τὸ γύ- 177
ναιον ἁρπαγὴν (178) συγκεκύρηκε παρά τινος τῶν συγκλη- 178
τικῶν· ἔστις ἄλεγε (*) τοσαύτης ἐλευθερίας, ὡς κα-
τασχεῖν αὐτὴν ἀδεῶς ἐπὶ χρόνον πολύν. ἐμοῦ δὲ περί γε
τούτου καὶ τῷ ὑπάρχῳ διαγγείλαντος, οὐδέν μοι τῶν πρὸς
ἐκδίκησιν ἐπεράνθη. ὁ γοῦν βασιλεὺς τούτων ἐπακούσας,
τινὶ τῶν θεραπόντων ὀξέως προσέταξεν, ἐν τῇ ἐπανόδῳ
τὸν ἐγκαλούμενον σὺν ἅμα τῷ ὑπάρχῳ κατὰ πρόσωπον αὐ-
τοῦ παραστήσασθαι. Τοῦ δὲ αὐτοκράτορος ἐνδημήσαντος,
τὸ κελευσθὲν εἰς πρᾶξιν παρέστατο, καὶ (179) τῷ τὴν ἔγκλη- 179
σιν ποιησαμένῳ ἑτοίμως φησί. Τί τὸ κατὰ σὲ δραμα-
τούργημα; (180) καὶ ὁ μὲν ταῖς αὐταῖς ἐκέχρητο ῥήσεσιν. ὁ 180
B δὲ ἐγκληματιζόμενος ἀνωμολόγει τὸ ἔγκλημα ὡς ἀναμ-
φισβήτητον. καὶ ὁ ὕπαρχος (181) τῇ καταθέσει συνεμαρτύρει· 181
εἰ καὶ μὴ τὴν ὑπεξέλευσιν κατὰ τοῦ καταθέντος πεποίητο.
αὐτίκα, τὸν μὲν δικαστὴν ὡς ἀφερέπονον τοῦ δικαίου, διέ-
στησε τῆς ἀρχῆς· τὸν δὲ τῇ μοιχείᾳ ἑαλωκότα κατὰ νόμους
ἐτιμωρήσατο. Τὰ πλείω δὲ τῶν διοικημάτων τῷ Λαυσια-
κῷ (182) χρηματίζων διήνυσεν, ὑπογραφέας προσκαλού- 182
μενος τῶν ἀρίστων, οἷς γραφὴν τῶν ἐκδόσεων ἐπετέτραπτο.
προσεποιεῖτό τε στρατηλάτας (183) καὶ ἄρχοντας τῶν ἀξιολό- 183
γων. ἄλλως τε τοὺς ἀδωρίαν ἐξησκημένους· αὐτὸς οὐχ ἧτ-
τον (184) χρημάτων καθεστηκώς, κἂν ἐπὶ τὸ μᾶλλον αἱ- 184
ρέσεως αἴτιος· ὡς καὶ πλείστους τῶν ὀρθοδόξων ποινηλα-
τεῖν ἐν ὠμότητι. Ἦν (185) δὲ φιλόϋμνος πάνυ, καὶ σοβα- 185
C ρὸν ἐμβοῶν, καὶ (186) κακόρυθμος. (187) ὃ καὶ κατὰ τὸν 186
τοῦ Φάρου ναὸν καὶ τόδε γνώριμον διεφαίνετο τοῖς ἐπελευ- 187
σομένοις (188) αὐτῷ ψαλμῳδοῦς λαρυγγίζοντι. (189) ἐ- 188
ξῆρχε γὰρ τῶν ψαλλόντων ἐνίοτε, καὶ μάλιστα τότε φω- 189
νῶν·

Τῷ (190) παντάνακτος ἐξηφαύλισαν πόθῳ. οὗ γε διολι- 190
σθήσας ἄρα τὴν θείαν δίκην περιφανῶς ἐπεσπάσατο, τῷ
ὕμνῳ προφητείας ταύτης (191) συντελεσθείσης. Τούτου δὲ 191
χρόνου τινὸς προδεδραμηκότος, Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου (192) 192
τοῖς κατ᾽ ἀνδρείαν προκόπτων ἐν προτερήμασιν, παρ᾽ ὃ
(193) ἐν τῷ τῶν ἐξκουβίτων (194) πεπίστευτο σύνταγμα, ἐπι- 193
βολῇ καθοσιώσεως (195) ἐπισκήπτεται· ἐς ταύτης πολυ- 194
D τρόποις ἀπολογησάμενος, ἐκπέμπεται παρὰ βασιλέως 195
διακυβερνῆσαι τὸ ἐν αὐτῇ (196) στρατολόγημα. ὃν βασκαί- 196
νων, καθάπερ τινὲς ἔφασαν, θανατῶσαι ἐβούλετο· εἰ
μὴ Θεὸς οἷς τρόποις οἶδεν παραδόξως φυλάξας τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦτον ἀφώρισεν. ἃ καὶ τοῦτο τινὲς ἐξειλήφασιν, ὅτι
τῷ Μιχαὴλ παρῆν καὶ τολμηρία γλώσσης (197) μεῖζον (198) 197
τῆς κατὰ γενναιότητα (199) πάντη θρασύτητος, λαλούσης 198
(200) παράσημα, καὶ ἀπειλούσης τῷ κρατοῦντι ὅλως καθαι- 199
ρέσιν. αὐτοῦ τε τὴν γαμετὴν (201) ἀθεσμίοις γάμοις ἐγκα- 200
θυβρίσαι. ἐνηχεῖτο τοίνυν ὁ Λέων· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐ- 201
πειρᾶτο δι᾽ ἀμηχάνως (202) κατευνάσαι ῥοπήν. ᾔδει γὰρ αὐ- 202
τὸν γλωσσηματίαν καὶ (203) αἴσχιστον, (204) κἂν ἀνδρειονό- 203
μιζεν. ἀλλ᾽ οὐ πείθει τοῖς λόγοις, ἢ παραινῶν πάν- 204
E τως, ἢ ἐμβριμώμενος. εἴχετο γὰρ ὡσαύτως ὁ Μιχαὴλ τῆς
τοιαύτης αἰσχροτολμίας. καθίστησι τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἐ-
γκρατεῖς (205) τῶν αὐτοῦ τολμημάτων· τὸ μὲν ἔνθεν κατατρέ- 205
ζων αὐτῷ (206) τοῦ θράσους καὶ γλωσσαλγίας· τὸ δὲ καὶ ἀπο- 206
κρύψειν τὰ περὶ τοῦτον αἰρόμενος. ἦν γὰρ καὶ τῷ Ἐξκουβί-

a Cedr. p. 491. edit. Pariſ. miſſum eſſe dicit ad exercendos milites τὰ ταγματικὰ διδάσκειν.

* Contin. p. 19. C. Zon. p. 132. A. B. edit. Pariſ. iſti breviter. Sed Cedrenus iiſdem fere verbis p. 491. A. edit. Pariſ.

(207)

(208) πεπεισμένους εἰσηγησάμενος, ἅτε συνετῷ ὄντι, A
208 καὶ πολυπείρῳ ἀνδρί· πρὸς δὲ, καὶ γνωστῷ αὐτοῦ τε οἰκείῳ·
209 μὴ (209) παραχωρεῖν αὐτῷ, ἀθυροστομεῖν ἐπιδιδόντι, ἀλ-
λὰ σιωπὴν ἄγειν, ἐξ ἀναγκαίου τῆς κατὰ βασιλέως
ἄγαν εὐλαβουμένῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲν αὐτῷ πρὸς κα-
210 τορθωσμὸν διηνέργητο, (210) ἐξ ἀπαιδευσίας ἀκρατῶς φε-
ρομένῳ. Ἐπεὶ δὲ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις περὶ αὐτοῦ ἐ-
δηλοῦτο τῷ βασιλεῖ, αὐτὸς δὲ δυσίατος ἢ ἀνίατος εὑρη-
το· διὰ χειρογράφου κατεγγυᾶται τὸν Ἐξαβούλλιον, ὡς
μηδὲν αὐτῷ τὸ παράπαν τοῦ λοιποῦ ἀποσιωπῆσαι τῶν
211 λημμάτων· ἀλλὰ πάντα προϋποθέσθαι (211) ἑαυτῷ. ὡς
212 δὲ οὐκ ἐνεδίδου γλωσσεματίζων ὁ ἀλαζών. αὐτίκα (212)
τοῦτον κατάδηλον τίθησι βασιλεῖ τῆς αὐτοῦ ἀναιδείας με-
213 ταποιούμενον· καὶ (213) δὲ ῥητῇ ἡμέρᾳ τῇ πρὸ τῆς Χρι- B
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ σάρκα γεννήσεως, εἰς τοὐμφανὲς τῶν
κατ' αὐτοῦ κινουμένων οἱ ἔλεγχοι παρεισίθεσαν, περὶ τὸν
214 τῶν ἀσηκρητείων (214) χῶρον, τοῦ βασιλέως τὰ ἐπὶ τούτῳ
κατὰ δοκιμασίαν πολλὴν ἀνιχνεύοντος. Οὕτω οὖν ἐλέγχε-
ται Μιχαὴλ τυραννίδα. κατατίθεται φανερῶς ἐναργείᾳ
215 (215) τῶν κατηγόρων νυττόμενος. (216) καὶ τισὶ τῶν ὑπασ-
216 πιστῶν ὁ βασιλεὺς ἐγκελεύεται, αὐτὸν ταῖν χεροῖν λα-
217 βέσθαι καὶ ἀπαγαγεῖν εἰς τὸ τοῦ παλατίου λουτρὸν, (217) Πι-
θηκίον τε δεσμῆσαι, ἐνεῖραί τε πρὸς κοντόν· καὶ τῷ κα-
218 μιναίῳ πυρὶ παρατιθέναι ἀνάλωμα. τοῦ δὲ (218) βασι-
λικοῦ διατάγματος οὕτω προβιβασθέντος, θεάσασθαι τὸ
219 πληρωθησόμενον προτεθύμητο (219) βασιλεύς. συναντήσει δὲ
220 αὐτῷ καὶ ἡ Αὐγοῦστα Θεοδοσία ἀσύμβολος, (220) τὸ τοῦ C
Ἀρσαβὴρ πατρικίου καὶ κοιαίστωρος θυγάτριον, τοῦ βασι-
221 λέως κατηγορήσουσα (221) μιαιφονίαν καὶ βαρβαρότητα, καὶ
μὴ δ' ὅλως τὸ τοῦ Θεοῦ δέος τοῦτον ἔχειν ἐγκάρδιον· καὶ
κατὰ μηδὲν ἠρυθριακότα ἡμέραν τὴν ἑορτάσιμον, καθ' ἣν
222 κεχραμμένας τὰς χεῖρας ᾑρεῖσθαι (222) τὴν θείαν κοινωνίαν
εἰσδέξασθαι· συμβουλευομένη τε, τὸν Μιχαὴλ τηρηθῆναι
κατάκλειστον, εἶθ' οὕτω τὰ κατ' αὐτὸν πλείονος τυχεῖν ἀ-
νετάσεως, καὶ τοὺς κεκοινωνηκότας αὐτῷ τοῦ συνθήματος· καὶ
τοιαύταις τιμωρίαις ὑπάγεσθαι. Τῶν οὖν τοιούτων λόγων
223 ἐπαισθημένος (223) ὁ βασιλεὺς, προστάττει τὸν ὑπεύθυ-
224 νον ἐλευθερῶσαι τῆς αὐθωρεὶ ὑπεξελεύσεως· (224) καὶ
225 (225) τοιαῦτα τῇ γαμετῇ προσφωνεῖ· ὦ γύναι τὴν μὲν ἐ-
μὴν ψυχὴν τῆς ἐκεῖθεν σήμερον δίκης ἀπήλλαξας· καὶ D
τῆς ζωῆς με αὐτομάτως ἴσως στερήσεις. σὺ δὲ, καὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν θεάσασθε τὸ ἀποβησόμενον. καὶ ἐν τούτῳ τὸ μέλλον
226 ἀπέφησεν· (226) ἦν γὰρ αὐτῷ ἔκ τινος συμβολικῆς (227) βί-
227 βλου ὁ ἀναιρέσιμος χρόνος μεμυημένος, αἰνιγματιζούσης
μεταξὺ τοῦ τε χ καὶ φ στοιχείων τὴν κατακλεῖδα λέοντος θη-
228 ρὸς ξίφει διαπερονηθεῖσαν. ἤτοι Χριστοῦ (228) τῆς γεννήσεως
καὶ τῶν Φώτων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι τὸν θηριότροπον Λέοντα·
229 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ (229) κλῆσις τοῦ ἀναιρήσοντος ἐκ θεοπέμ-
230 πτου ὀνείρατος. ἑωράκει (230) γὰρ πρὸ μικροῦ τὸν πατριάρ-
χην Ταράσιον δυσφημοῦντα μετὰ παῤῥησίας, τῆς κακίας
αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα· πρός τινά τε Μιχαὴλ αὐστηρῶς πα-
ρακελευόμενον, ἀναλῶσαι αὐτόν· ὃς τῇ προστάξει εὐ-
πειθήσας γε ἔπληξεν· ἡμιθανῆ τε κρημνίσας κατέλι- E
πεν. ἔξυπνος δὲ γεγονὼς, καὶ πολλῷ συσχεθεὶς δείματι,
231 τὸ ὁραθὲν τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ παρεδήλωσεν. ὡσαύτως (231)
δὲ ἐκ τοῦ ῥηθέντος αὐτῷ διὰ τοῦ πατρικίου Βαρδανίου
232 παρὰ τοῦ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ (232) μονάζοντος· ἐκ τῆς τε με-
233 ταμφιάσεως καὶ ἐπιβάσεως τῶν ἐσθήτων. ὅμως (233) μετα-

A atque is primo quidem conabatur arte ſopire ejus impetum, norat enim eum eſſe linguoſum & turpilinguum, etiamſi ſtrenuum putaret. ſed nihil profecit verbis, ſive moneret ſive comminaretur. perſeverabat enim nihilominus Michael in impudentia. Conſtituit ergo imperator auſcultatores & obſervatores ejus temeritatis: partim ut reprimeret ejus audaciam linguæque petulantiam, partim ut exploraset ejus conatus. Hortatus etiam fuerat circumſpecte Exabullium, utpote cordatum & rerum peritiſſimum virum, præterea etiam familiarem ejus intimum, ne pateretur eum tam effrenі linguæ licentia amplius uti, B ſed tacendum eſſe *moneret*, ac neceſſario erga regem reverentia & cautione utendum. Sed iſta quidem nihil ei ad correctionem conducebant, procacitate linguæ impotenter ruenti. Cum autem ſemel atque iterum & ſæpius etiam de ea ſe ſignificaretur Imperatori, ipſeque vix ſanabilis aut inſanabilis deprehenderetur; chirographo obſtringit Exabullium, ut is nihil prorſus deinceps reticeat ejus nugarum, ſed omnia ſibi referat. Cumque nihil remitteret a linguæ licentia homo petulans, mox Imperatori indicat, illum eandem impudentiam ſervare. Atque dehinc ſtatuto die Chriſti dei noſtri nativitatem ſecundum carnem proxime antecedente, C in apertum producebantur argumenta eorum quæ contra ipſum movebantur, imperatore in ſecretariorum loco omnia de eo diligenti examine inquirente, coarguitur itaque Michael affectatæ tyrannidis. (*a*) Fatetur palam perſpicuis documentis accuſantium victus. Atque imperator quoſdam ex ſatellitibus ſuis jubet eum manibus prehendere, & abducere in palatii balneum Pithecium *dictum*, vinctumque & applicatum conto, fornacis igni opponere conſumendum. Cum imperatoris juſſum ſic peragetetur, ſpectare quæ futura eſſent voluit Imperator. Simul autem eodem ſe contulit Auguſta Theodoſia improviſo, D illa inquam Arſaberis filia, patricii illius & quæſtoris, incuſans imperatoris carnificinam & barbariem. quodque dei timor ei plane non eſſet cordi, nec revereretur diem feſtum quo contaminatis manibus vellet divinam communionem recipere. conſiliumque ei dabat, ut ille ſervaretur incluſus: dein ſic in ejus facta ulterius inquiratur, atque etiam in ſocios conſpirationis: ac tum demum pœna ſubjiciatur. Hujuſcemodi dictis perceptis, imperator præcepit reum liberum eſſe in præſens a ſupplicio. uxoremque ſic allocutus eſt: O mulier meam quidem animam ab illo ſupplicio hodie liberaſti. etiam vita me cito fortaſſe privabis. Tu E vero & liberi videbitis quid eventurum ſit. Atque in hoc futurum prædixit. Erat enim ei ex quodam ænigmatico libro tempus quo interficiendus eſſet compertum per imaginem declarante, inter X. & Φ. litteras jugulum leonis beſtiæ gladio transfixum.

a *Τυράννους* vocant illi Scriptores eos, qui imperium invadunt. *Joſ. Gen.*

ſive inter Chriſti nativitatem & diem φώτων id eſt Epiphaniorum ipſum interemptum iri belluinis moribus præditum Leonem. Quin & nomen ejus qui eſſet eum interfecturus ex inſomnio divinitus immiſſo *editum*. viderat enim paullo ante patriarcham Taraſium prædicantem ominoſa & audaci voce malitiæ ejus mercedem: ab eoque Michaelem quendam acriter incitari ad interficiendum ipſum. Qui imperanti obtemperans percuſſiſſet, præcipitatumque ſemimortuum reliquiſſet. Experrectus itaque ingentique pavore captus, viſum illud ſuæ uxori indicavit. Item ex eo *ſciebat*, quod dictum ei fuerat per Patricium Bardanium a monacho illo in Philomelio: & quod veſtium ejus alteram ipſe induerat, alterius extremam oram calcaverat. Ceterum Papia accerſito illum (Michaelem) aſſervandum in quodam cubiculo eorum qui palatium verrunt tradiderat, compedibus vinctum, quarum clavem in interula ſua repoſitam ſervabat, nulli alii eam concredens. Cum igitur noctu hora circiter tertia ſurrexiſſet de cubili imperator, omnes januas quæ ad Papiæ cubiculum ducerent validis viribus dejecit. erat enim valde robuſtus & animoſus. ingreſſuſque offendit Michaelem in Papiæ (a) lecto dormientem, Papiam autem humi cubantem ac Michaeli intentus, manu exploravit ejus pectus quali motu moveatur, num ſollicitei an ſecuri. ut autem eum contrectationem minime ſenſiſſe intellexit, valde admiratus fuit, quod tam ſecure dormiret: movenſque caput & graviter minitans: interque egrediendum manus agitatione animum iratum erga Papiam indicans, utriſque minas intentavit. Hæc omnia, aſſidens Michaeli puer eunuchus ex occulto ſpectaverat. qui ingredientem imperatorem non aliunde niſi ex coccineis calceis cognoverat, ſub lectulum reptans; ibi enim abſconditus imperatorem latuit. Itaque poſt abitum, domino ſuo Michaeli nec non Papiæ omnia quæ accidiſſent narravit. quibus auditis Papias atque Michael pavore correpti, conſilium quoddam ſibi utile ineunt. Simulat Michael valde ſibi curæ eſſe, ut animæ quædam debita alicui ex religioſis aperiret, per quendam ſuorum miniſtrorum fidiſſimum Theoctiſtum, qui poſtea illuſtri dignitate patricii *ab eo* ornatus fuit. curaque calami imperatorii ei demandata, unde Caniclius (b) audiebat: atque ut benevolo curatura Michaelis eidem fuerat collata. Tunc ergo (c) ſecundum petitionem, prætereus illius finis pendebat ab Imperatoris ordinatione. & mox conſilium in actum deducebatur. Quippe diligenter collocutus Michael cum Theoctiſto, clam certiores reddit participes inſidiarum de occulto conſilio, minaturque ſe conjurationem indicaturum imperatori, ſi aggreſſionem in præſens intermittant. Hinc communi conſilio rem ita conſtituunt, ut clam intra-

καλεσάμενος τὸ Παπίας, (234) τοῦτον ἀσφαλῶς παρῆν πρός 234
τι οἴκημα τῶν τὸ παλάτιον σαρούντων ἐκδίδωσι· σιδηρο-
πέδαις (235) ἀσφαλισάμενος· ὧν τὴν κλεῖδα (236) ἐν τῷ ὑ- 235
ποδύτῃ αὐτοῦ ἀπόθετον διεφρούρει, τῶν ἄλλων μηδενὶ ταύ- 236
την πεπιστευκώς. περὶ γοῦν (237) συντελοῦν ὥραν ἀπανα- 237
στὰς τοῦ κοιτῶνος ὁ βασιλεὺς, τὰς ἀπαγούσας πρὸς τὴν τοῦ
Παπία σκηνὴν πάσας θύρας εὐθέως κατεδάφισεν· ἦν
γὰρ εὐσθενὴς πάνυ καὶ θρασυκάρδιος. καὶ (238) εἰσιὼν γε κα- 238
ταλαμβάνει τὸν Μιχαὴλ εἰς τὴν τοῦ Παπία κλίνην κα-
θεύδοντα, χαμαὶ δὲ τὸν Παπίαν παρεκτεταζόμενον. καὶ
περὶ τὸν Μιχαὴλ κύψας, παλάμῃ τὰ στήθη αὐτοῦ διηρεύ-
ναζεν, ὁποίαν ἀφίησι ῥοπὴν, μεριμνητικὴν (239) ἢ ἀμέ- 239
ριμνον. ὡς δὲ τοῦτον τῆς ἀφῆς μὴ ἐπῃσθημένον (240) συνέ- 240
γνω, πάνυ ἐνεθαυμάζει (241) ἐπὶ τῇ ἀφροντίδι αὐτοῦ ἀ- 241
φυπνώσει, διασείων τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ χαλεπὰ (242) 242
ἐπιμειρόμενος. καὶ διεξιὼν, μεγάλως τῇ χειρὶ (243) κατὰ τοῦ 243
Παπία τὸν θυμὸν συμβολαιωσάμενος, ἀμφοτέροις τὴν ἀπει-
λὴν ἐπερρίπιζε. Ταῦτα προσεδρεύων (244) τῷ Μιχαὴλ 244
εὐνουχικὸν παιδάριον (245) κρύφα τεθέατο, ὅπερ τὸν εἰσιόν- 245
τα βασιλέα οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἐκ κόκκου
(246) π[illegible]λων (247) διέγνωκεν ὑπὸ τὴν κλίνην ἑρπύσαν (248) 246
ἐκεῖ γὰρ τῷ βασιλεῖ διεκέκρυπτο. Μετὰ γοῦν τὴν ἄπιξιν (249) 247
τοῦ βασιλέως, τῷ τε ἰδίῳ δεσπότῃ Μιχαὴλ, ἀλλὰ μὴν 248
καὶ τῷ Παπίᾳ ἅπαντα τὰ συμβεβηκότα διέλεξε. Τούτων 249
κατακοος γεγονὼς ὁ Παπίας, (250) καὶ ἀμέτρῳ συγχυθεὶς 250
δείματι, σὺν αὐτῷ Μιχαὴλ βουλὴν δοκίμην ἐπισκευάζου-
σι. προφασίζεται (251) ὁ Μιχαὴλ τῶν κατὰ ψυχὴν ὀφλη- 251
μάτων ἄγαν ἀνιᾶσθαι διὰ φροντίδος· ὡς ἄν τινι τῶν ἁγ-
γῶν τούτοις (252) ἀνάθοιτο διά τινος τῶν ὑπηρετουμένων 252
αὐτῷ πιστοτάτου Θεοκτίστου· ὃς μετὰ ταῦτα τῷ τοῦ πατρικίου
περιβλέπτῳ τετίμητο ἀξιώματι, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ βασι-
λικοῦ ἐγκεχείριστο πρόνοιαν· δι' ὃ Κανίκλειος ἐδοξάζετο.
ἐφ' ᾧ καὶ τὰ τῆς ἐπιτροπίας τοῦ Μιχαὴλ, ὡς διηγούμενοι
ἐβεβαίωτο. Τότε (253) δὲ τὸ κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς προ- 253
φάσεως πέρας ἀπήρτητο βασιλικῆς ἐκ διατάξεως· καὶ τὸ 254
σκαιώρημα εἰς ἔργον προΐβαινε. διαλεχθεὶς γὰρ σάμενος (254)
γὰρ τῷ Θεοκτίστῳ ὁ Μιχαὴλ τὰ τῆς ἐπιθέσεως, καὶ διαπορ-
θμεύσας κρυφιομύστως τοῖς κοινωνοῦσιν (255) αὐτῷ τῆς 255
ἐνέδρας βουλὴν διασκευήν, ἐπισχυρίζεται κατ' αὐτῶν
τὴν κοινωνίαν φωράσαι τῷ ἄνακτι, (256) εἴπερ καταμε- 256
λήσειαν ἄρτι τῆς ἐγχειρήσεως. Ἐντεῦθεν κοινὴν βουλὴν
ἐπισκευασάμενοι, τοιῶσδε τὸ ἐγχείρημα συντιθέασι·
παρεισδῦναι νύκτωρ διὰ τῆς ἐλεφαντίνης (257) πύλης καθ' 257
ὃ τὰ τῆς δοξολογίας Θεῷ ἀφιέρωται ὡς ἱερεῖς ὑποκεκαθι-
στάμενοι τοῖς ὑποδύμασι ξίφει (258) λαθραίως. τὸ χειρι- 258
σόμενοι· (259) εἶθ' οὕτω πρὸς μέρος τὸ δεξιὸν ποιήσασθαι 259
τὴν ἀπόκλισιν, καὶ ἐπιθέσθαι τῷ βασιλεῖ. παλαιός γάρ
τις τύπος (260) διαδεδραμήκει, ἐντὸς τῶν βασιλείων τοὺς 260
ἱερεῖς νυκτὶ διακαρτερεῖν μέχρι τῆς πρὸς ὄρθρον διαχωρι-
μένης αὐτοῖς εἰσελάσεως· ὡς ἱερεῖς ὅθεν οἱ ὁσιώτατοι
εἰσίεσαν τοῖς ἀληθέσιν ἑπόμενοι. καὶ (261) οἱ μὲν ἱερεῖς 261
εἰσῆλθον τῷ ἀκτηνείῳ ναῷ· οἱ δὲ, περιληφθέντες ζο-
φώδει χώρᾳ λεληθότως (262) προσεδρεύουσιν, (263) ὡς ἂν εὐ- 262
καίρως ἐπίθωνται τῷ βασιλεῖ· τῇ (264) δὲ ἐρθείσῃ ὕμνου 263
ἐνστάντος, πρὸς τὸ εἰωθὸς καταίρει βασιλεὺς τῷ ναῷ· ὁ 264
ἄρα τηνικαῦτα παρέθηγε τὸν λόγον δημοσιεύοντα, ὁ μὴ (265) 265
τόλμα τῶν ἐπιτιθεμένων τὸν θρίαμβον ἀνερρίπισεν αὐ-

a Papias eſt nomen officii, cuſtodem palatii ſignificans.

b Apparet hinc ex parte, quodnam Canicli officium fuerit.

c Inſolite loquitur in Græco, ut plerumque,

τίκα γὰρ ζέοντι καὶ τολμηρῷ θάρσει ξιφήρεις παρὰ τὸν σκοπὸν A
266 ἐναυτομολήσαντες (266) καὶ τῷ τῶν ἱερέων ἐξάρχῳ (267) τὰ ξί-
267 φη προσέτειναν, ὡς βασιλέα τοῦτον ὑπάρχειν οἰκάσαντες
ἐκ τοῦ τότε περιστάντος σχήματος ἀποπλανηθέντες· Χει-
268 μῶνος γὰρ δριμυτάτου καθεστηκότος, (268) ὁ βασιλεὺς
κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐπέκρυπτο ἀνεστηκότι καλύμματι· τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὁ τοῦ τῶν ἱερέων καταλόγου προη-
269 γούμενος. ἐξ οὗ συνέβαινεν ὅπως τοὺς στρατιώτας (269)
κατ᾽ αὐτοῦ τὴν ἐγχείρησιν ἐπιδείξασθαι· ὃς τῇ ἀθρόᾳ
270 φορᾷ (270) τῶν ἐπιτιθεμένων καταπλαγεὶς ἀνεβόησεν·
ἕτερον εἶναι τὸν βασιλέα, πρὸς ὃν τὴν ὁρμὴν ἀπηώ-
ρησαν· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπεγύμνωσεν, ὡς ἐκ-
271 φανὲς γνώρισμα· φαλάκρωμα (271) γὰρ αὐτοῦ πε-
φύκει· ἵνα μὴ τὴν τομὴν ἐκ τοῦ παρεικότος ἐπισ- B
272 πάσοιτο. Οὐκοῦν (272) ὁ βασιλεὺς τῷ ἱλαστηρίῳ περι-
273 τυχών, (273) καὶ τοῦτον τὸν σταυρόν, ἢ κατά τινας τὴν
τοῦ θυμιατηρίου κρεμάθραν δραξάμενος, ἐξαπορῶν τι-
274 νος (274) ἀμυντηρίου ὀργάνου, ἀντιτάξασθαι ἔμελλεν.
275 ὅμως (275) καταφανὴς γενόμενος (*) τοῖς αὐτὸν δια-
χειρισομένοις, αὐθωρὸν τοῖς ξίφεσιν ἐκερμάτιζον. σαυ-
276 ρὸν (276) ἐν χερσὶ κατέχοντα, ὥστε τοῦτο (277) γε τὴν
277 τομὴν ἀποπέμψασθαι· ὡς (278) χάριν πρός τινα τῶν
278 μιαιφόνων, ὑπερμεγέθη ἄνδρα, ᾧ (279) τὸ ἓν καὶ ἥ-
279 μισυ κατὰ τὸ γιγάντιον προσωνομάζετο μέγεθος, ἐ-
πεφθέγξατο, ὅρκῳ τῷ ἐν χερσὶν οὐ ἐπελάθετο. ἀλλ᾽ ἀ-
μείλικτος ὤν, κατὰ τοὺς Αντιμάχου παῖδας διήκου-
280 σεν, ἀντειπόντα (280) ἐνόρκως αὐτῷ· μηκέτι βιώσε- C
281 σθαι· καὶ (281) εὐθέως τῇ κατακλεῖδι τὴν σπάθην
καθεὶς τὴν χεῖρα διέσπασεν· ὥστε καὶ τὸ σταυρικὸν
σχεδόν τι κέρας συναποτέμνει· εἶθ᾽ οὕτως αὐτὸν καὶ τῆς
282 κεφαλῆς ἀπετείχισε· Κατ᾽ αὐτὴν (282) δὲ τὴν ὥραν
φωνή τις ἄνωθεν ἐβόησε ποντοπορῶσι ναυτίλοις,
283 (283) ὡς ὁ βασιλεὺς τέθνηκεν ἐξαπεραίνεκεν. (284) οἱ συμ-
284 βαλόντες (285) τὴν ἀκοήν, τήν τε νύκτα μετὰ τοῦτο καὶ
285 ὥραν καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐννοήσαντες, τὸ ἀληθὲς διειλήφα-
σι. Κτείναντες δὲ τοῦτον οἱ φονευταὶ ἀνηλεῶς ἐν ἀ-
λοειδέσι χώροις τοῖς πρὸς τὸ δέξιμον ἀπαγαγόντες
κατέθεντο. ὅπως ἐπὶ βραχὺ ἐκεῖσε προσμένοιεν· εἶ-
χοντο γὰρ χρειωδεστέρας φροντίδος οἱ τῷ Μιχαὴλ συν-
εσφαλμένοι. ὥστε τοῦτον μὲν τῆς εἱρκτῆς ἐξελέσθαι καὶ D
ἀναρρῆσαι πᾶσιν αὐτοκράτορα βασιλέα. ὃς διαπέσοι
τὰ πρὸς τὸν καιρὸν ἐπιτεύγοντα, ἀσφαλείας δεούσης
286 ἀπαιτουμένης· ὃν τάχεος εἰργάσατο. (286) καὶ ὑπὸ τῶν
287 Σκύλλων (287) ἑλκυσμῷ τὸ σῶμα λυγρῶς καταικί-
σαντες, καὶ τῷ ἱπποδρόμῳ παραγυμνώσαντες, καὶ ἐν
288 πεζυγίῳ μετεωρίσαντες, ἐπὶ πάσης τῆς λεωφόρου (288)
289 περιήνεγκαν. εἶτα (289) ἐμβαλόντες αὐτὸ (290) ἐνὶ
290 πλοίῳ, καὶ τὴν σύμβιον σὺν τοῖς τέσσαρσι τούτων παι-
291 σί, Συμβατίῳ (291) τῷ καὶ μετονομασθέντι (292)
292 Κωνσταντίνῳ κατὰ τὸ σύψιμον, Βασιλείῳ τε Γρηγορίῳ
293 ἅμα Θεοδοσίῳ· περὶ τὴν Πρώτην (293) νῆσον παρέ-
πεμψαν. κἀκεῖσε τῶν παίδων κατεξλαδίαν ποινὴν πε-
ριστοιχημένων, ὁ Θεοδόσιος τῆς ζωῆς ἀπετάξατο· καὶ E
ἀμφοτέρους τῆς προσηκούσης κηδείας ἠξίωσαν. Οὗτος δέ,
ὡς φασί τινες, καὶ πρὸ τοῦ τῆς βασιλείας ἐπιλαβέ-
σθαι, τῆς δυσσεβοῦς αἱρέσεως εἴχετο. δι᾽ ὃ καὶ κατὰ τὸ
ἔθιμον τῆς καθ᾽ ἡμᾶς εὐσεβοῦς πίστεως, σύλαστρο πρὸς

A rent noctu per eburneam portam, ubi deo laudes conſecrantur, ſimulantes ſe ſacerdotes, ſub veſtibus gladios habentes. dein ſic ad dexteram partem declinarent, imperatoremque aggrederentur. Vetus enim quidam fuerat mos ut ſacerdotes extra regiam de nocte expectarent uſque ad introitum, qui ipſis circa auroram erat definitus. Tamquam ſacerdotes itaque conjurati ingrediebantur, veris ſacerdotibus adjuncti comites. Ac ſacerdotes quidem intrabant in oratorium; illi autem remanentes in loco obſcuro, in inſidiis latebant, ut tempore opportuno aggrederentur imperatorem. Inſtante B autem matutino hymno Imperator, ut ſolebat, ſe in templum confert. Jam tempus aurorae properans deteziſſet (*a*) inſidias, niſi audacia aggredientium victoriam excitaſſet. Confeſtim enim fervente praecipitique audacia gladios manibus tenentes, a ſcopo aberrantes in ſacerdotum praefectum gladios intentant, hunc putantes eſſe imperatorem, ex oblato tunc ipſis habitu decepti. Cum enim eſſet hyems acerrima, imperator habebat in capite erectum tegumentum: ad eundem modum & ſacerdotum ordinis praefectus. Unde accidebat ut conjurati omnino hunc adorirentur. Qui tanto impetu ſimul invadentium perterritus vehementer ex- C clamavit: Alium eſſe Imperatorem ad quem impetum direxiſſent, quapropter & caput nudavit, tamquam manifeſtum indicium, (calvitiem enim habebat) nectum, propter ſimilitudinem, attraheret. Itaque Imperator ingreſſus in propitiatorium fuerat. atque inde cruce, aut ſecundum alios quoſdam, catena thuribuli arrepta, deſtitutus aliis ad defendendum armis, opponere ſe volebat. Sed ſtatim atque agnitus fuit a percuſſoribus, iſti eum gladiis conciderunt: crucem in manibus tenentem, ut ea ſaltem ictum depelleret. Qua de cauſa etiam ad quendam ex percuſſoribus, ingentem hominem, cujus unum & dimidium Gigantem ap- D pellabatur, locutus eſt, adjurans per id quod tenebat. (*b*) Sed immitem vocem, ſecundum Antimachi filios, audivit. cum juratus ei reſponderet: Haud amplius victurum, ſtatimque idem gladio claviculae impacto manum amputavit. Ita ut etiam crucis cornu fere diſſectum fuerit, dein ſic eum capite truncavit. Eadem autem hora vox quaedam ex aere percuſſit in mari navigantes nautas quoſdam. Qui conſiderantes quod audierant, & noctem poſtea & horam in animum revocantes, veritatem deprehenderent. Cum autem eum percuſſores occidiſſent, in cloacas & receptacula ſordium dejectum poſue- E runt, ut paulliſper ibi maneret. Intenti enim erant magis neceſſariis curis Michaelis complices. ut ſcilicet hunc ex carcere eximerent, & publice imperatorem declararent. qui temporis opportuni copiam faceret.

* Eſt ſolecismus S. ſcribatur καταφανῆ γενόμενον, recte habet. *Joſ. Gen.*

a Incondite loquitur in Graeco & ambigue.

b Per crucem.

cum ſecuritas congrua requireretur, eamque is cito præſtitit. Atque tunc per Scyla tractum cadaver miſera fœdantes, in circo denudatum, jamento ſublatum, per omnem piæteam tulerunt. Poſtea impoſitum navigio, cum conjuge & quatuor filiis, Sabbatio, qui in Inauguratione Imperatoris Conſtantinus fuit dictus, Baſilio item ac Gregorio nec non Theodoſio, in Proten inſulam miſerunt. Atque ibi cum caſtrationis pœna afficerentur, Theodoſius vitam amiſit. Utrumque autem congruente ſepultura dignati ſunt. Porro iſte *Leo*, ut quidam perhibent, etiam antequam imperium capeſſeret, impiæ illi hæreſi adhæſerat. Quapropter etiam, cum ex more piæ noſtræ fidei Nicephorus patriarcha ad eum miſiſſet libellum per aliquot ſacerdotes primarios, ut profeſſionem fidei inſcriberet, id facere diſtulit, donec ſolennitas inaugurationis adeſſet. Sed altero die ejus imperii, cum compelleretur ad ſubſcribendum orthodoxo libello, plane negavit ſeſe accommodaturum illius voluntati. Unde etiam hæreſis ſuæ adjutores & collegas in palatium aſſumpſit: victum ad luxum atque iſtis peculiariter largiens. Cumque cooperatorem in ſua doctrina inveniſſet Joannem Grammaticum*, qui & Joannes, eo quod veritati adverſaretur, hunc inter eoſdem computavit. Quibus ſtultus ille deſertor mandavit ut novitiam illam fidem conſcriberent. Ac poſt duos Imperii ſui annos palam deficiens, ut filius Cis, venerandarum Imaginum everſionem aggreſſus eſt. Mox etiam ad omnes Epiſcopos ſcripſit, ut ſe Byzantium conferrent, (Urbem (a) a Megarenſibus conditam ac Byzante, cum ad eam condendam confluxiſſent per Europam Caryſtii, Myceenæi, Corinthii, aliique multi, cum philoſophia & Rhetoribus) Cumque advenirent, permiſſum illis non eſt, ut pro conſuetudine prius accederent ad patriarcham. Sed ad ipſum Imperatorem ducebantur, & vi coacti adigebantur, ut conſentirent in ejus pravam ſententiam. Ex quibus illos, qui ei morem gerebant comiter & benigne excipiebat, eos autem, qui obtemperare nollent, omnis generis contumeliis ulciſcebatur, Chriſtianorum dogmata pro nihilo reputans. Quemadmodum etiam in pacis fœderibus cum Hunnis hæc conturbavit, illis quidem attribuens noſtras conſuetudines, ſibi autem & ſuis ſubjectis illorum ceremonias. Atque ob hæc fortaſſe terræ motus maxime terribiles, luesque & ſiccitates, & inflammationes aeris: præterea ſeditiones in urbe omni ditione ab initio ejus Deo inviſi imperii per multos annos aſſidue extiterunt. Ipſis etiam elementis indignantibus ob ejus ſcelera. Tales erant impiæ ejus cogitationes & machinationes. Etſi harum rerum invidiam & odium colorare animadverteretur rebus utilibus ſuſcipiendis. *Nam* induſtria inceſſabili erat. Qua etiam factum, ut per Thraciam Macedoniamque, etiam uſque ad fines terræ, Scytharum multas urbes inſtauraret: ipſe omnia luſtrans cum militaribus copiis, ut & hoſtium incurſiones averteret, & inſtaurationes ad finem com-

A αὐτὸν Νικηφόρου τοῦ πατριάρχου τόμον διά τινων ἀρχιε-
ρέων ἐγγράψασθαι τὴν εὐσέβειαν κατεπράξατο. (294) 294
τοῦτο διεκβάλλετο, ἕως ἂν αὐτῷ ἡ τῆς βασιλείας ἐ-
πέλθοι διὰ στέψεως μεγαλοπρέπεια· καὶ καθ' ἡμέραν γε
δευτέραν τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐπισυνεχόμενος τῷ ὀρθο-
δόξῳ τόμῳ ὑποσημήνασθαι, ἀνεπιστρεπτῶς ἀπεῖπε μηδ'
ὅλως τῷ τοιούτῳ συνθέσθαι βουλήματι. ὅθεν καὶ τοὺς
αἱρέσεως αὐτῷ συνεργοὺς ἐν τῷ παλατίῳ ἀποκατέστη-
σε, δίαιταν πρὸς τρυφὴν (295) ἰδιαζόντως τούτοις δα- 295
ψιλευόμενος. μεθ' ὧν καὶ συνίστωρ τῆς αὐτοῦ διδα- 296
σκαλίας εὑρὼν τὸν γραμματικὸν Ἰωάννην, (296) τὸν καὶ
Ἰαννὴν, (297) διὰ τὸ τῆς ἀληθείας ἀντίρροπον, τούτοις 297
συνέταξεν. οἷς νεοπρεπῆ πίστιν νηπιάφρων ὁ ἀποστά-
B της προστάττει συγγράψασθαι. καὶ μετὰ δύο χρόνους
(298) τῆς βασιλείας ἀναιδῶς ἀποστατήσας, καθάπερ 298
ὁ υἱὸς τοῦ Κὶς, (299) τὰς τῶν σεβαστῶν εἰκόνων μετε- 299
ποιήσατο καθαιρέσεως. ἐντεῦθεν καὶ γράψας παντὶ
ἐπισκόπῳ καταίρειν ἐν Βυζαντίῳ, (τῷ ὑπὸ Μεγα-
ρέων κτισθέντι καὶ Βύζαντος κατ' Εὐρώπην συνελθόντων
ἐν τῇ τούτου πολίσει (300) Καρυστίων καὶ Κορινθίων, 300
ἄλλων τε πολλῶν, φιλοσόφοις ἅμα καὶ ῥήτορσι) καὶ ἀπὸ
οἱ ἐπίσκοποι τοῖς κατὰ πέρας προσήγγιζον· οὐ κατὰ
(301) τὸ εἰθισμένον προεντυγχάνειν (302) τῷ πατριάρ- 301
χῃ ἠφίεντο, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἤγοντο· καὶ ἄκοντας 302
συνευδοκεῖν τῷ κακοδόξῳ φρονήματι ἐβιάζοντο. ὧν
(303) τοὺς πειθαρχοῦντας αὐτῷ προσηνῶς ὑπεδέχετο φιλο- 303
C φρονήσεως· τοὺς (304) δὲ μὴ πειθομένους αἰκίσεσι παν- 304
τοδαπαῖς διημείβετο, τὰ Χριστιανῶν παρ' οὐδὲν θεσ-
πίσματα λογιζόμενος. ὡς δῆθεν (305) καὶ ταῖς πρὸς 305
τοὺς Οὔννους εἰρηναίαις συμβάσεσι ταῦτα συνέχεεν.
ἐκείνοις μὲν ἀναθεὶς ἐργάσασθαι τὰ ἡμέτερα εἰωθό-
τα· ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τὰ ἐκείνων θρησκεύ-
ματα. δι' ὧν τάχα σεισμοὶ φρικωδέστατοι, λοιμοί
τε (306) καὶ αὐχμηρίαι, καὶ ἐκφλογώσεις ἀέρος, πρὸς 306
τούτοις καὶ ἐμφύλιοι στάσεις κατὰ πόλιν ἢ χώραν πᾶ-
σαν, ἀρχῆθεν τῆς θεομισοῦς βασιλείας αὐτοῦ μέχρι
πολλῶν χρόνων διήρκεσαν. καὶ αὐτῶν τῶν στοιχείων δυ-
σανασχετούντων ἐπὶ τούτου τοῖς κακουργήμασι. τοιαῦ-
τα τὰ κατὰ δυσσέβειαν αὐτοῦ ἐνθυμήματα καὶ τεχνάσ-
D ματα. καὶ τούτοις (307) τὸ ἐπαχθὲς ἐγχρονίζων, 307
(308) ἀλλὰ (*) καὶ πρὸς τῷ εὖ τι (309) λυσιτελοῦν- 308
τος διήγειρε, φιλοπονίας οὐκ ἔληγεν. δι' ἧς κατά 309
γε Θρᾴκην Μακεδονίαν τε πᾶσαν, καὶ ἕως τῶν ὁ-
ρίων τῆς Σκυθῶν γῆς, πόλεις ἀνεκτήσατο, αὐτὸς ἐ-
πελθὼν σὺν στρατιωτικαῖς (310) φάλαγξι. ὅπως τὰς 310
τε πολεμίων ἐφόδους ἀνατρέποιτο, καὶ ταῖς τούτων ἐπι- 311
σκευαῖς παρέχοι τὸ ἀπεράτωτον. (311) Ἦν δὲ τὸ
γένος κατὰ συζυγίαν ἐξ Ἀσσυρίων καὶ Ἀρμενίων ἀ- 312
ναφυείς. (312) τῶν ἰδίων γεννητόρων ἐκβεβαιωσάντων, 313
αὐτὸς τε (313) μισοφρονησαμένων· (314) καὶ πρὸς τοὺς 314
τῶν Ἀρμενίων χωρίοις (315) κατὰ φυγαδείαν ἐσκη- 315

a Inepta hæc & intempeſtiva eſt parentheſis de conditu Byzantii, ut aliæ plures in ſequentibus. Fortaſſe ex margine. Cum interim non alienæ videantur ab Auctoris hujus ingenio. Eſt autem in hac ambiguitas. Nam poteſt claudi etiam poſt *multi*. Atque hoc pacto philoſophos etiam & rhetoras acceſſiviſſet. Ceterum in Græco nullibi ſunt poſita ſigna parentheſeos.

* ἀλλὰ καὶ —— εἰς ἔλεγχον) Conf. p. 19. B.

316 νικάσαντων· κάκεῖσε τὸ ἀνήμερον θῆρα τεκεῖν. (316)
317 ἐξ ὧν (317) ἐπρογονὶς τι πράσιον κεχρημάτικεν. Ἀρ-
318 μενίους δὲ φασι ἐξ Ἀρμένου (318) κληθῆναι, τοῦ ἀπὸ
Ἀρμενίου πόλεως Θετταλίας· ὡς Ἰάσονι συνεςρατεύ-
319 σεν. Ἐκεκρατήκει (319) δὲ Λέων τῆς βασιλείας ζ ἔ-
τεσι καὶ μησὶ ε. κατὰ Θεοῦ Ὑψίςου ἐμμανῶς αὐχη-
σάμενος.

A mode perducendi facultatem præſtaret. Erat autem miſto genere (*a*) ex Aſſyriis & Armeniis natus. Qui in proprios parentes inſurrexerant, eoſque interfeceraat: atque in Armeniorum finibus in caſtello habitaverant, ubi immanſuetam hanc beſtiam genuerunt. Armenios autem (*b*) ajunt ab Armeno quodam nomen accepiſſe ex Armenio Theſſaliæ oppido, qui Jaſoni fuiſſet comes expeditionis: Tenuit autem Leo imperium ſeptem annis & quinque menſibus, Erga Deum altiſſimum furiose inſolens;

a Loquitur in Græco inepte & imperfecte hoc volt. Leonis parentes cum eſſent partim Aſſyrii partim Armenii, ſuos parentes interfeciſſe &c.

b Parentheſis ejuſdem farinæ cum ſuperiore de Byzantio. * fol. 12.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞ

ΑΜΟΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

IMPERIORUM

DE

MICHAELE AMORIENSI.

LIBER SECUNDUS.

1 Ο δὲ Μιχαὴλ ἐν ἔτει ,ϛτκθ΄. (1) ἰνδικτιῶνι ιδ΄, A
2 παρ' ἐλπίδα (2) ἐξ εἱρκτῆς Αὐτοκράτωρ, ὢ
τοῦ θαύματος, ἀνηγόρευτο· τῷ τε βασιλικῷ θρόνῳ καθίδρυται, ἔτι τοῖς σιδηροπέδαις ἐπιδεσμούμενος. ᾧ προσ-
3 ίασι πάντες οἱ ἐντυχόντες, (3) καὶ τὸ σέβας προσκυνητὸν ἀπονέμουσι. παμπόλλας δὲ ὥρας παρῳχηκυίας, καὶ τῆς κλειδὸς ἀπούσης, μὴ πέδων ἀνεπτυγμένων, Ἰωάννης ὁ ἐκ γένους Ἐξαβουλίων, καὶ τοῦ δρόμου τοὺς λό-
4 γους τηνικαῦτα τιθεὶς, (4) τοῖς παροῦσι ταύτην ἐμυστολέκτει τεταμιεῦσθαι ἐσθῆτι τῇ ἐνδοτάτῳ τοῦ φονευθέντος· δι' ἧς αἱ πέδαι ἀποδεδέσμηνται· ἑβδόμης δὲ ὥρας
5 κατελούσης ἄπεισι (5) Μιχαὴλ βασιλεὺς τῷ μεγίςῳ
6 (6) ναῷ σὺν ἅμα τοῖς δεδρακόσι τὸ τόλμημα, τῆς θείας πλεταρχίας ἀξιωθῆναι· μηδ' ὅλως μήτε τῷ B
δήμῳ δειματωθεὶς, μήτε τῷ δείματι τοῦ Θεοῦ κατορρυ-
7 θελάσας· ἀλλὰ τεθαρρηκὼς (7) μάλιςα· ἐπί τε τοῖς
8 λοιποῖς συναντήμασι καὶ προῤῥήσεσιν, ἔτι δὲ καὶ τοῖς
9 ἀναπεφωνημένοις Ἀθιγγάνῳ (8) παρά τινος μάντεως·
10 ὡς τῷ (9) τηνικαῦτα ςρατηλάτει (10) τοῦ τῶν ἀνατολικῶν

A Porro Michael anno *mundi* ſexies milleſimo trecenteſimo viceſimo nono indictione decima quarta, præter ſpem ex carcere Imperator (o rem mirandam) appellatur, ac in imperatorio ſolio collocatur, adhuc compedibus vinctus. Ad quem accedunt omnes qui aderant & adorationis honorem deferunt. Multo autem ſpatio elapſo cum clavis non adeſſet, & compedes non eſſent ſolutæ, Joannes de proſapia Exabuliorum, tunc temporis curſus publici Logotheta, iis qui aderant revelavit eam aſſervari in intima veſte interfecti, qua compedes laxatæ ſunt. Cum autem ſeptima eſſet hora, abit Michael in B templum maximum cum patratoribus facinoris ut divinam inaugurationem acciperet, plane nec populi metu nec timore Dei abſterritus; ſed confidens quam maxime, cum aliis eventibus ac præſagiis, (*a*) tum quæ ei prædicta fuerant ab Athingano quodam vate. (*b*) qui ejus temporis præfe-

a Ut monachi illius in Philomelio, de quo init. lib. 1.

b Ineptiſſime loquitur in Græco, & intricate, quaſi Athingano alicui prædictum fuerit a vate quodam. Cum vates fuerit Athinganus & præ-dixerit præfecto, ut conſtat ex iis quos ibi adduxi. ſolet autem res etiam leves tenueſque mire involvere verbis inſolentibus & totum ſtructura. at ſcilicet lectores *magis admirentur omnesque inverſi quæ ſub verbis latitantia cernunt.*

ſto orientalis thematis, cum documenta multorum eventuum dediſſet, elare indicaverat, Michaelem, & alterum quendam ex duobus diadema geſtaturum, perſpicue vaticinans. Quare hi præfecto magnæ curæ ſuere, ut ſponſos filiabus ſuis conciliaret. Huic itaque ſcopo intentus erat. Ac aliquando, cum is qui curam invitandorum ad menſam habet, quem a triclinio vocant, ingreſſus ad eum, conſignationem oſtendiſſet, noluit multos intereſſe convivio, illos ſolos menſa dignatus. Cum igitur hæc inſtructa eſſet, filiæque conſiderent, jubet eos cum illis locum occupare. Qui inopinato honore obſtupefacti accumbere recuſarunt. At is nonnihil offenſus, coegit, poſtremoque perſuaſit ut accumberent. Hilaritate autem exorta utpote ipſis inebriatis; tradit eis filias uxores. At illi æſtuantes ad hoc juſſum paulisper renuunt, interea indignitatem ſuam reputantes, præcipue Michael, eo quod ex pauperrimis eſſet ortus & obſcuræ ſortis parentibus. Sed tamen morem gerunt cum urgerentur. Cum autem audiviſſet Thomas Michaelem imperatorem, tradunt eum ſtatim rebellionem inſtituiſſe conflata ingenti hominum multitudine. Ab initio enim inter ſe contrarii diffidebant. Ac Michael quidem erat toti orientalium themati præfectus, ſed non parum invidiæ obnoxius, cum ob patriam quæ Athinganorum multitudinem alebat, ut videtur, tum propter linguæ vitium, tum vero etiam quod non ſatis ſtrenuus & fortis putaretur. Thomas contra ab omnibus diligebatur, eo quod fortis & ſtrenuus, nec tamen non urbanus & affabilis eſſet: atque in rebus optimis Leone non inferior; quamvis genere ad Scythas pertinens, atque inſuper ſenex, & in altero pede mutilus. Iſte igitur conciliatis ſibi publicorum vectigalium exactoribus, ſcripto ſortiebatur exactiones inſuetas. Unde largitionibus in populum factis, militiam contra Michaelem roborat. Nemo ex Orientalibus relinquebatur neque ex occidentalibus: non ex advenis quiſquam erat, non ex indigenis, non ex vicinis, non ex iis qui ſervilis conditionis, ſi qui eſſent dominis inſenſi, quin diverſis temporibus ad eum confluerent, eumque ſequerentur terra marique, Novum Xerxem inter ſuos habitum. Ut propterea omnia themata & eorum duces cum eo paciſcerentur. Olbiano ſolo qui erat Armeniorum dux his ſua ſolertia morigeris utente, nec non Catacyla Opſicii præfecto ſalis ut cum Michaele imperatore manerent. Ac tanta incrementa capit apparatus belli civilis. Ut etiam Saraceni auderent inſulas omnes & regiones populari & occupare ad poſſidendum. Etſi poſtea his propter magnam ejus famam major viſus eſt quam ut ei ſe opponere poſſent. Quod ipſe ſentiens, conatur cum eis per legatos agere, tali modo aſtute eos ineſcans, ut proponeret quod ipſi vellent & cuperent, ingentibus ejus copiis & potentia conſternati. Mittit igitur ad eos pacem

A θέματος, πεῖραν δεδωκὼς πολλῶν ἀποβάσεων· διετρά-
νου, τὸν Μιχαὴλ καί τινα ἕτερον τῶν δύο διαδηματοφο-
ρήσειν, (11) σαφῶς ἀπομαντευόμενος. ἀμέλει τούτους ὁ 11
στρατηγέτης διὰ μερίμνης εἶχε πολλῆς, ὅπως νυμφίους
ταῖς ἑαυτοῦ θυγατράσιν ἁρμόσαιτο. ἐξείχετο οὖν τοῦ τοι-
ούτου σκοποῦ. καί ποτε τοῦ τὴν ἐπιστασίαν ἔχοντος τῶν
εἰς τράπεζαν κεκλημένων, ὃν ἀτρικλίνην (12) φημίζου- 12
σι, κατὰ τὸ ἔθος εἰσιόντος (13) αὐτῷ καὶ τὴν γραφὴν 13
ἐμφανίζοντος, ἀπείπατο τῶν πολλῶν τῆς συνεστιάσεως·
(14) ἐκείνους δὲ μόνους τῆς τραπέζης καταξιῶσαι. ταύτης 14
γοῦν διευτρεπισθείσης, καὶ τῶν αὐτοῦ θυγατέρων συγ-
καθεσασῶν, προστάττει τούτοις ὁμοταγεῖς γενέσθαι αὐ-
ταῖς· οἱ δὲ τῷ ἀπροσδοκήτῳ θαμβηθέντες τιμῇ, τῆς κα-
B τακλίσεως ἀπαναίνονται. ὁ δὲ διακείμενος ἐπαχθέστερον,
κατηνάγκαζε, καὶ τελευταῖον πείθει κατακλιθῆναι. δια-
χύσεως (15) δὲ γεγονυίας, ἅτε κατεμφορηθέντων αὐ- 15
τῶν· ἐπιδίδωσι τούτοις τὰς θυγατέρας εἰς γαμετάς. οἱ
δὲ κατιλιγγιάσαντες (16) τοῦ προστάγματος πρὸς μὲν μι- 16
κρὸν δυσανασχετοῦσιν, ἐν τούτῳ τὸ παρ' ἀξίαν αὐτῶν λο-
γιζόμενοι· καὶ μάλιστα Μιχαήλ, διὰ τὸ ἐκ πενεστάτων
προῆχθαι, καὶ τὴν τύχην ἀνεπιφάντων. ἀλλ' ὅμως πει-
θαρχοῦσιν ἐγκελευόμενοι. ἀκηκοὼς δέ, (17) ὥς φασιν, ὁ 17
Θωμᾶς τὸν Μιχαὴλ βασιλεύσαντα, ταχέως κατ' αὐτοῦ
νεωτερισμὸν πολυάνθρωπον ἐστορέσατο κατ' αὐτοῦ. ἀνέ-
καθεν (18) γὰρ ἀλλήλοις ἀντιπεπονθότως διέκειντο. 18
καὶ ὁ μὲν (19) Μιχαὴλ παραπαντὸς (20) τοῦ τῶν ἀνατο- 19
C λικῶν στρατευμάτων ἐτύγχανε στρατηγός. οὐχ ἧττον δὲ 20
καὶ ἐπίμωμος. ἀπό τε τῆς πατρίδος αὐτοῦ, (21) Ἀθιγ- 21
γάνων πλῆθος ἐκτρεφούσης ὡς ἔοικε· καὶ διὰ τὸ τῆς
γλώττης ἐλάττωμα· (22) καὶ τὸ μὴ ἱκανῶς ἔχειν τισὶ 22
πρὸς ἀνδρείαν νομίζεσθαι· ὁ δὲ Θωμᾶς πᾶσι φιλοστορ-
γούμενος, διά τε τὸ ἀνδρειόφρον, οὐκ ἔλαττον καὶ ἀστεῖον καὶ
εὐπροσήγορον· (23) καὶ τῶν βελτίστων (24) οὐκ ἐλαττούμε- 23
νος Λέοντος. εἰ καὶ Σκυθίζων τῷ γένει, πρὸς δὲ καὶ γη- 24
ραιὸς ὢν τὸν πόδα πεπήρωτο. οὗτος οὖν (25) κατασχὼν 25
τοὺς τῶν δημοσίων φόρων πάντας ἀπαιτητάς, ἐγγράφως
τὰς νενομισμένας ἀπεκληροῦτο εἰσπράξεις· ἐξ ὧν διανο-
μὰς ἐν λαοῖς ποιησάμενος, στρατηγεσίας κατὰ τοῦ Μι- 26
χαὴλ ἐγκρατῶς διατίθησιν. οὐδεὶς (26) δὲ τῶν ἐξ ἀνα-
D τολῆς ὡρμημένων ἀπελιμπάνετο, οὐδὲ τῆς ἑσπέρας αὐ-
τῆς· οὐ τῶν ἐξ ἐθνῶν ἐπηλύδων, οὐκ αὐτοχθόνων, οὐ 27
γειτονούντων, οὐ τῆς δουλικῆς μοίρας ὅσοι παρῆν (27)
μισοδέσποτοι· οὐχ ὁλοκλήρων ἐθνῶν κατὰ διαφόρους και-
ρούς· οἳ οὐκ αὐτῷ προσερρύησαν καὶ συνείποντο· οἱ μὲν
κατὰ γῆν, οἱ δὲ κατὰ θάλασσαν, νέῳ Ξέρξῃ καὶ ὁμο-
πίστοις ἀναφανέντι. ὡς ἐντεῦθεν καὶ πάντα τὰ θέματα
σὺν τοῖς στρατηγοῖς σπένδεσθαι τούτῳ συνέβαινεν. Ὀλ-
βιανοῦ (28) μόνου τοῦ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγοῦντος, ταύ- 28
τας προνοίαις ἐπιτηδείως ἄγοντος, καὶ Καταύλα τοῦ
Ὀψικίου, τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ γε προσκειμένων. καὶ το-
σοῦτον ἐπολυπλασίαζε τὸ πλῆθος κατὰ τῶν ὁμοφύλων,
ὥστε καὶ (29) τοὺς Σαρακηνοὺς ἐπ' ἀδείας λαβέσθαι, καὶ 29
E πάσας νήσους καὶ χώρας καταληΐζεσθαι· καὶ κατέχειν
(*) ὅλως αὐτάς· εἰ καὶ μετὰ ταῦτα τούτοις διὰ πολλῆς
φήμης ἀνανταγώνιστος ἀναδέδεικτο. (30) δι' ὃ καὶ πειρᾶται 30
πρὸς αὐτοὺς κηρυκεύεσθαι τρόπῳ τοιῷδε, πανούργως ἐνδε-
λεάσας (31) ὅπερ αὐτοῖς βουλητὸν ἐσμηνίζετο τῇ ἐκείνου 31
παμπληθεῖ δυνάμει καταπλαγεῖσι. διαπέμπεται οὖν
πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην ἀνακαλούμενος· πολλῷ δὲ μᾶλλον συν-

* Ita omnino ſcriptum in [illegible].

32 ὀπτισμὸν (32) τῆς βασιλικῆς ἀνθέξεσθαι ἀποπτεύσας. A
ποιεῖται πρὸς σπονδὰς μετ' Ἀγαρηνῶν, εἰδήσει τῶ αὐ-
33 τῶν ἀρχηγῶ. ἀναδεῖται (33) στέφος βασίλειον παρὰ τοῦ
34 ἀρχιερέως Ἀντιοχείας Ἰωβ. εἶτα μετ' Ἀγαρηνῶν, (34)
Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, Ἀσσυρίων, Μήδων, Ἀβάσγων, Ζη-
χῶν, Ἰβήρων, Σαβείρων, Σκλάβων, Οὔννων, Βανδή-
λων, Γετῶν, καὶ ὅσοι τῆς Μάνεντος βδελυρίας μετεῖχον,
Λαζῶν τε καὶ Ἀλανῶν, Χαλδαίων τε καὶ Ἀρμενίων, καὶ ἑτέ-
ρων παντοίων ἐθνῶν πολυθρυλλήτων πανστρατιὰν στρατο-
35 πεδευσάμενος, ἁπάσης τῆς ἀνατολῆς ἐκυρίευσε. (35)
τελευταῖον μέρεσι τοῖς κατὰ Θρᾴκην προσεμπελάσας,
36 (36) ἑλεπολεῖν τὸ Βυζάντιον ἐκβιάζεται, ἱππόταις εὐό-
37 πλοις καὶ πετροβολισταῖς τοῖς ἀποχειρὰ (37) πεζοῖς· ἔτι
καὶ σφενδονισταῖς γε καὶ πελτασταῖς ἀμέτροις ἐπιρρωννύμενος·
38 (38) προσέτι μὴν πολιορκητικοῖς οὐκ ὀλίγοις μηχανήμα-
σι κρατυνόμενος. μεθ' ὧν πολλάκις τοῖς κατ' ἀνατολὰς
τείχεσι προσβαλών, ἄπρακτος ἀποκρούεται. τῶ βασιλι-
39 κῶ (39) παιδὸς Θεοφίλου (40) αὐτοῖς ἐπιόντος, καὶ ἀγω-
40 νιζομένου τὰ μάλιστα. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶ πατρὸς Μιχαὴλ
ἔσθ' ὅτε ὑπεξιόντος καὶ τοῖς ὑπεναντίοις ἐπιτιθεμένου
41 αὐτοχειρος. ἔνθεν ἀμηχανῶν ὁ Θωμᾶς (41) καὶ ἐπὶ ναυ-
μαχίαν προέρχεται, πολλὴν ὁλκάδων σωρείαν ἐπαγό-
42 μενος· κἀκεῖσε (42) παραπλησίως ἀποδυστυχεῖ· αὗται γὰρ
43 τῷ πολεμικῷ πυρὶ (43) κατηνάλωντο. (44) τῆς περὶ τού-
44 του παρὰ βραχὺ τὸ πρὶν διολλυμένης εἰδήσεως τεχνικῆ-
45 ς δὲ οὕτως ἀναφυείσης. (45) Καλλίνικός τις τῶν ἐξ
Αἰγύπτου ἀνὴρ ἐχέφρων καὶ αὐτὸς μόνος εἰδήμων τότε παρ- C
46 ρησιασάμενος (46) ἔφη τῷ βασιλεῖ κατὰ Θωμᾶ συμπο-
νέσειν αὐτῷ παρὰ θάλασσαν εἴπερ βούλοιτο. ὃς τεχνι-
κῶς τότε συνθεὶς, τοῖς ναυμάρχαις ἀπεχορήγησεν. ἐπὶ
τέσι δὲ ὁ δείλαιος ἐνεωτερίσατο τρισίν· οὗ τινος νεωτε-
ρισμῶ ἐπὶ βασιλείας Λέοντος τέρας τῶν ἀποφράδων οὕτω
προδέδεικται· ὡράθη κομήτης κατ' οὐρανὸν ἐν σχήματι
47 σεληνῶν (47) β' λαμπρῶς συνιουσῶν, καὶ αὖθις διαιρε-
θεισῶν κατὰ διαφόρους συστάσεις, ἐξ ὧν ἐκτύπωμά τι ἀ-
κέφαλον ἐπλάσθη ἀνδρός· δηλῶν πως τῶν μετὰ ταῦτα πα-
ρεισαγαγόντων κατὰ Χριστιανῶν τὸ ἀκέφαλον δόγμα τῆς
στασιώδους αἱρέσεως· ἢ καὶ Θωμᾶν τὸν ἀλάστορα, ὡς ἐκεῖ-
νο, κεφαλὴν καὶ ἀρχηγὸν ματαιάζοντα τῆς ἐξ ἀτόπων
ἐπαναστάσεως κεκτημένων πως προφητεῦσον. Ηνδραγαθή-
κεσαν δὲ ἐν τούτῳ ὅ, τε Ὀλβιανὸς, καὶ Χριστοφόρος, τη-

A perans, imo potius societatem, ut auxiliarentur rebellibus Imperatoris. Itaque fœdus pacis init cum Agarenis, sciente duce illorum. Coronatur a patriarcha Antiochiæ Jobo. Deinde cum Agarenis, Indis, Ægyptiis, Aſſyriis, Medis, Abaſiis, Zechis, Saberis, Sclavis, Hunnis, Vandalis, Getis, & omnibus quotquot de Manentis abominabili ſecta erant, Lazis item & Alanis, nec non Chaldis & Armeniis, aliiſque omnis generis nationibus, multarum linguarum exercitu collecto, omnem orientem in ſuam poteſtatem redegit. Poſtremo poſtquam partibus Thraciæ appropinquaſſet, Byzantium oppugnare vi conatur, equitibus bene armatis, B & lapidum jactoribus pedeſtribus, funditoribus item & ſcutatis innumeris valde roboratus, inſuper & machinis bellicis obſidionalibus non paucis inſtructus. cum quibus mœnia urbis verſus orientem aggreſſus, re infecta repellitur: Imperatoris filio Theodoſio in eos impetum faciente & quam maxime depugnante; cum ſubinde & pater ejus Michael egreſſus invaderet adverſarios proprio marte. Unde in anguſtia conſtitutus, ad navale prælium progreditur, ingentem navigiorum numerum ſecum ducens. Atque ibi itidem male rem gerit. illa enim omnia bellico igne conſumpta fuere. Cujus quidem ignis C *conficiendi* propemodum jam ſcientia deperdita fuerat; tunc autem ſic denuo reperta. (*a*) Callinicus quidam ex Ægypto vir prudens ſolaſque eam ſcientiam habens ſumpta loquendi audacia, dixit ad imperatorem ſe contra Thomam ei ſociam operam navaturum in mari ſi vellet. Atque is *ignem* illum artificioſe a ſe compoſitum præbuit navium præfectis. Tribus (*b*) autem annis perditus ille rebellavit. Cujus rebellionis ſub imperio Leonis prodigium horrendum ſic apparuit: Viſus eſt cometa (*c*) in cœlo ſub ſpecie duarum lunarum, clare ſeſe conjungentium rurſuſque ſeparantium per diverſas conjunctiones. ex quibus figura quædam hominis ſine capite formata fuit. portendans quodammodo dogma quod poſtea invectum contra Chriſtianos acephalorum (*d*) hæreticorum rebellium: aut etiam Thomam illum peſtiferum, (*e*) caput nimirum & ducem vanum ſeditionis externorum qui eum habuerunt, (*f*) quodammodo prænunciavit. Strenue autem rem geſſerunt in hoc *bello* Olbianus & Chriſtophorus, tunc Magiſter factus, cujus (*g*) filii Barſacius & Nular

a Expreſſi ἀναφυείσης cum id voluiſſe videatur ponere auctor neceſſario, ut monui in Græcis. Videtur autem hæc tradere contra hiſtoriæ fidem. nam ignis iſte bellicus, qui Græcus dicitur, præparatus ab iſto Callinico fuit ſub Conſtantino Pogonato. nempe ſeſquiſeculo ante Michaelem iſtum. Videatur Zonaras lib. XIV. num. 20. videtur autem cognitus fuiſſe etiam ante ipſum Conſt. Pogon. ibidem non multo minus quam ante ſeſquiſeculum aliud, nempe ſub Juſtiniano, aut etiam ante eum; nam memini me de igne illo legere apud Malelam.

b Negligit tranſitiones & connexiones hic auctor ſæpe.

c De hoc cometa videor ad eundem modum legiſſe ſcriptum in Tomo illo, ubi Theophanes habetur.

d Sive *acephalon i. e. capite carens dogma eorum qui id in Chriſtianos invexerunt ex ſeditioſa hæreſi*. Ita ad Græca proprius accedendo, quæ quidem ibi vere ſunt portentoſa. ubi & mox de Thoma monſtroſe loquitur.

e Conſideretur autem judicium & memoria hominis, qui cum dixiſſet cometam portendiſſe rebellionem Thomæ, mago illo enarrato, portendiſſe ait Acephalorum hæreſin aut Thomam. Ita in fine lib. I. cum dixiſſet Leonem contra percuſſores ſe defendiſſe catena thuribuli aut ſecundum alios, ſigno crucis, mox affirmat eum concifum fuiſſe crucis ſignum tenentem, oblitus catenæ *ſuæ*.

f Hæc ita dicta latine, tolerari debent. nam Græca ſunt intolerabilia. Videtur autem hic etiam contrarium ejus quod volebat dixiſſe. & κεκτημένων poſuiſſe paſſive, ut ſit, *quos ipſe habuit*.

g Id ſonat οὗ. ſed lingua corrupta poteſt etiam pro ejus ſumi.

patrieli: Catacylas item ipſius Michaelis imperatoris patruelis, & ipſe patricius, de quibus a nobis jam dictum eſt. (a) Per hos rebellis illius venena diſſipata. Hoc etiam modo dicunt de Thoma rem accuratius per hiſtoriam tradi, Iſte rebellis ex patria miſera & conditione obſcura oriundus, rerum ad vitam ſubſtentandam neceſſariarum gratia in Conſtantini imperatoriam urbem venit. Cumque ſe applicaſſet cuidam Patricio,) Bardanes iſte fuit appellatus (crimine adulterii ab iſto homine reus fuit factus ad quod perpetrandum hortatus eum fuerat Nicephorus, illo tempore imperator: Bardani invidens propter inſitam ei probitatem. Reus autem factus crimine adulterii, quod perpetrare quidem conatus fuerat, ſed in actum non devenerat, in Syriam profugit. Ac primum quidem fidem in Chriſtum abnegavit: dein cum ſatis longo tempore inter ipſos habitaſſet, elapſis jam viginti octo annis, falſam famam ſibi acquirit, Conſtantinum ſe eſſe dictitans, illum Leonis & Irenes F. At is propter morum improbitatem, & oculis & imperio orbatus fuerat. ac non multo poſt, ut imperio exciderat, e medio ſublatus fuit. Cadaver autem ejus loculo impoſitum in quodam auguſtali imperatoriæ urbis. Iſto vero ſceleratus homo cum apud Saracenos viveret, pollicitationibus iſtos ſollicitavit, ſe tributarium illis facturum Romanorum imperium, ſi & pecunias, quantum ſatis, & exercitum idoneum ad eam rem ei præbeant. Et ecce petitis potitus mox expeditionem ſuſcipit in Romanos. Adoptat etiam propter magnitudinem rerum ſuſceptarum, filium, homuncionem quendam ſemibarbarum nactus, cum animi improbitate & amentia, etiam corporis deformitate præditum, aliiſque quæ illius erant, atque Conſtantium jubet appellari. Cumque partem ei Saracenorum exercitus tradidiſſet, cum illo in Romanorum ditionem impetum facit. Leo illo tempore erat imperator, Bardæ quidem patricii filius, ſed genus ducens ex Armeniis. Cum autem *hic* non magna cura dignum exiſtimaret imminens Romanis malum, extemporali opera collegit numerum copiarum exiguum: impoſitoque eis duce, aut gregario potius milite quam duce, contra Thomam miſit. Ac concurrentibus utrinque exercitibus apud oppidum quoddam in Oriente, vincitur imperatoris exercitus atque in fugam vertitur. Cumque ſine metu eſſet deſertor per totum orientem graſſabatur, omneſque vi cogebat ſuarum eſſe partium. Nec multo interjecto tempore, Michael, Leone interfecto, imperium ſuſcipit. Princeps autem ſeditionis Thomas, ut cui non eſſet ſatis obtinere terram fere omnem, etiam rem nauticam univerſam Romanorum, excepta claſſe illa quæ Imperatoria dicebatur, in ſuam poteſtatem redegit. Naveſque plurimas fabricatus alias, tritico & equis portandis, bellicas item, apud Leſbum expectare jubet. Ipſe autem cum innumeris copiis occupat fretum inter Seſtum & Abydum. Cumque Pſeudoconſtantium quem adoptaverat in filium, cum maxima multitudine a tergo re-

A νικαῦται μάγιστρος γεγονώς. οὐ αἱ υἱοὶ Βαρσάκιός τε καὶ
Νάσαρ πατρίκιοι· (48) καὶ Κατακύλας αὐτοῦ Μιχαὴλ βα- 48
σιλέως ἐξάδελφος καὶ πατρίκιος· περὶ ὧν προδεδήλω-
ται· δι' ὧν τοῦ στασιώτου τὰ φάρμακα διεσκέδαστο. καὶ οὕτω
φασὶ (49) τὰ κατὰ Θωμᾶν ἀκριβέστερον διεξιστορεῖσθαι. 49
Οὗτος (50) γοῦν ὁ μυλτίων (51) ἐκ πατρίδος οἰκτρᾶς 50
καὶ τύχης ἀφανοῦς γεγονώς, τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ζῆν χά- 51
ριν, εἰς τὴν Κωνσταντίνου καὶ βασιλεύουσαν πόλιν εἰσῆλ-
θε. καὶ κολληθείς τινι τῶν πατρικίων, Βαρδάνας οὗτος ἐκ-
λεχθείς, ἐγκλήματι μὲν μοιχείας παρὰ τούτου τοῦ ἀνδρὸς
ἑάλω· ὃν ὑπέθετο καταπράξασθαι τούτῳ Νικηφόρος ὁ τη-
νικαῦτα τὸ βασίλειον λαχών, τῷ Βαρδάνῃ βασκαίνων,
διὰ τὴν προσοῦσαν καλοκἀγαθίαν αὐτῷ· φεύγων δὲ (52) 52
B τὴν ἐπὶ μοιχείᾳ δίκην· ἣν καταπράξασθαι μὲν ἐπειρά-
θη, οὐκ εἰς ἔργον δὲ προέβη, εἰς Συρίαν (53) ἀποδρᾷ. 53
καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Χριστὸν ἐξόμνυται πίστιν· καὶ χρό-
νον συχνὸν ἐν αὐτοῖς διατρίψας, ὥστε εἰ καὶ κη' παρεληλυθέ-
ναι ἐνιαυτούς, (54) ψευδῆ φήμην ἑαυτῷ περιποιεῖται, 54
Κωνσταντῖνον (55) εἶναι αὐτὸν εἰσηγούμενος τὸν Λέοντος 55
καὶ Εἰρήνης. Οὗτος δὲ (56) ἄρα διὰ τὴν μοχθηρίαν τῶν 56
τρόπων, μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἐστέρη-
ται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀφάνισται μετὰ βραχὺ τῆς ἐκπτώ-
σεως. καὶ ὁ τούτου νεκρὸς ἔν τινι κατετέθη σορῷ τῶν τῶν
ἐν τῇ βασιλευούσῃ σεμνείων. ἀλλ' ἄγε παλαμναῖος οὗτος
ἀνὴρ μετὰ Σαρακηνῶν διάζων, ὑποσχέσεσι (57) τούτους 57
ἐξαίρει λαμπραῖς, ὡς ὑποτελῆ ποιήσων αὐτοῖς τὴν Ῥω-
C μαίων ἀρχήν, εἰ καὶ χρήματα ἱκανὰ καὶ στρατὸν ἀξιόχρεων
δοῖεν πρὸς τὸ ἔργον αὐτῷ. καὶ δὴ τῶν αἰτημάτων τυχών,
ἐκστρατεύει κατὰ Ῥωμαίων εὐθύς· ποιεῖται (58) δὲ καὶ 58
διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐγχειρουμένων, υἱόν, ἀνθρώπιόν τι
μιξοβάρβαρον εὑρηκώς· μετὰ τῆς ψυχικῆς (59) φαυλό- 59
τητος καὶ ἀνοίας ἔτι καὶ δυσμορφίας σώματος δυστυχοῦν, καὶ
τ' ἄλλα τῶν τούτου· ὃ δὴ καὶ Κωνστάντιον ἐπιτρέπει καλεῖ-
σθαι. ἀπόμοιραν τε τούτῳ Σαρακηνῶν στρατεύματος δούς,
σὺν αὐτῷ εἰς τὰ Ῥωμαίων εἰσβάλλει ἤθη. Λέων δὲ
τότε καιροῦ τούτων ἦν βασιλεύς, ὁ Βάρδα μὲν τοῦ πα-
τρικίου υἱός, ἐξ Ἀρμενίων δὲ κατάγων τὸ γένος. οὐ πο-
λυωρίας (60) δὲ ἀξιώσας τὸ ἐπιφυὲν Ῥωμαίοις κακόν, 60
σχεδιάσας δέ πλῆθος στρατεύματος οὐ βραχύ, καὶ καθη-
D γεμόνα, στρατιώτην μᾶλλον ἢ στρατηγόν, ἐπιστήσας, κα-
τὰ Θωμᾶ ἀποστέλλει. καὶ δὴ τῶν στρατευμάτων ἀμφοτέρων
συμπεσόντων ἀλλήλοις κατά τι τῶν ἐν τῇ ἕω χωρίων,
πταίει μὲν ὁ τοῦ βασιλέως στρατός, καὶ εἰς φυγὴν τρέπε-
ται· ἐπ' ἀδείας (61) δὲ ὁ ἀποστάτης γενόμενος, πᾶσαν 61
πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἐπιτρέχει, καὶ πρὸς βίαν τὰ ἑαυ-
τοῦ ποιεῖται φρονεῖν. οὐ πολὺ δὲ τὸ ἐν μέσῳ, (62) καὶ 62
Μιχαὴλ Λέοντα φονεύει, καὶ τὴν βασιλείαν ἐκδέχεται·
ὁ δέ γε στασιάρχης Θωμᾶς, ὡς μὴ ἀρκέσας αὐτῷ τῆς
κατὰ γῆν ἐπικρατείας σχεδὸν ἁπάσης· ἤδη τὸ ναυτικὸν
ἅπαν τὸ ὑπὸ Ῥωμαίοις ὄν, πλὴν τοῦ βασιλικοῦ κληθέν- 63
τος, (63) ὑποποιεῖται· καὶ ναῦς πλείστας (64) ναυπηγή- 64
σας ἑτέρας, σίτου τε παραπομποὺς καὶ ἵππων, τάς τε 65
E πολεμιστηρίους ταύτας, κατὰ Λέσβον (65) κελεύει μένειν 66
αὐτόν. (66) ὁ δὲ ἅμα μυρίῳ δή τινι στρατῷ (67) κατα- 67
λαμβάνει τὸν μεταξὺ Σηστοῦ (68) καὶ Ἀβύδου πορθμόν. 68
κατὰ νώτου (69) δὲ λιπὼν ἑαυτοῦ τὸν Ψευδοκωνστάντιον καὶ 69

a Tantum de Olbiano & Catacyla dictum quod ſciam.

A ποιηθέντα υἱὸν, ἅμα μεγίστῃ δυναστείᾳ τῆς προκατειλημ-
μένου αὐτῆς, τὰ λοιπὰ καταδραμεῖν ἐπιτρέπει. δαιμό-
70 νων δὲ (70) εἰσηγήσεσιν οὗτος καὶ μαντείαις ἠγμένος, χρό-
νου ἡμέραν τοῖς συμπόταις προλέγει, καθ᾽ ἣν τῇ βασι-
λευούσῃ προσέλθοι πόλει ἐν ἀρρήτῳ δόξῃ τινί. ἤδη δὲ τῆς
κυρίας ἐνστάσης αὐτῆς, τῷ ὑπὸ τὸν Ολβιανὸν περιπί-
πτει στρατῷ, οὗ πρὸς βραχὺ μὴ ἐνεγκὼν τὴν ὁρμὴν,
φεύγει τε καὶ εὐθέως ἁλίσκεται· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ
γενναῖος Ολβιανὸς ἐκτεμὼν, πέμπει τῷ βασιλεῖ Μι-
χαήλ· ὁ δὲ τῷ στασιώτῃ τούτου καὶ ψευδωνύμῳ ἀποστέλ-
λει πατρί. ἀλλ᾽ οὗτος μὲν οὐδέν τι τῆς ἀπονοίας ἐφίετο·
ἀλλ᾽ ἅμα τῷ ναυτικῷ Λέσβοθεν ἥκοντι στόλῳ καὶ αὐτὸς ναυ-
σὶν ἱππαγωγοῖς κεχρημένος, νύκτα διασκοπήσας ἀσέ-
ληνον ἐκ παραλίου τινὸς, ὃ δὴ πρὸς τῶν ἐγχωρίων
B καλεῖται Ορκόσιον, πολλαχοῦ περαιοῦται τῆς Θρᾴκης
71 λαθών. εὑρὼν δὲ (71) πάντας Θρᾷκας ὑπηκόους αὐτῷ.
72 καί τοι τοῦ βασιλέως (72) ὅτε δὴ φήμη περιηγγέλλει (73)
73 ὡς διαβαίνει ναυσὶν ὁ ἀποστάτης τὸν κατὰ τὴν Ἄβυδον
τῆς θαλάττης πορθμὸν. ἐκστρατεύσαντός τε κατ᾽ αὐτοῦ
ὀλιγίστῳ στρατῷ, καὶ ἐκ πασῶν πόλεων Θρᾳκικῶν ὡς
συμμαχήσουσι βασιλεῖ πίστεις λαβόντος· ὅμως ταύτας
74 (74) ἁπάσας παρ᾽ οὐδὲν θεμένων αὐτῶν, πολὺς ὁ τύραν-
νος ἐγεγόνει· καὶ τούτων προσρυέντων αὐτῷ, παραχρῆμα
75 ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν πόλιν ὑποστρέφει· (75) καὶ ὡς ἐνῆν
76 τὰ κατ᾽ αὐτὴν ἀσφαλισάμενος διατεθεὶς, πεζῶν (76) ἅμα καὶ
ναυτικῶν συναθροίζει στρατὸν, ἐκ τῶν κατ᾽ ἀνατολὴν,
ἤδη τοῦ ἀποστάτου ὑποχωρήσαντος, πρός γε βραχὺν χρόνον
77 τῆς τυραννίδος ἀπηλλαγμένων. (77) ἐνίησι δὲ βασιλεὺς C
καὶ πῦρ πολεμιστήριον ταῖς ναυσί. καὶ τὴν σιδηρᾶν σχοι-
78 νον (78) ἀπ᾽ ἀκροπόλεως μέχρι τοῦ πέραθεν φρουρίου διέ-
τεινεν· ὡς ἂν τὸ κατὰ τὴν πόλιν καλούμενον κέρας μὴ
ἐκ τοῦ στόλου τῶν ἀντιπάλων πημαίνοιτο. Γρηγόριον (79)
79 δὲ πάλαι μὲν χρηματίσαντα στρατηγὸν, δι᾽ αἰτίας βα-
σιλεῖ γεγονότα καὶ διὰ τοῦτο εἰς Σκῦρον, μίαν τῶν Κυ-
κλάδων νήσων, φυγαδευθέντα λαβὼν ὁ ἀποστάτης, ἅτε
δὴ προσχωρήσαντα αὐτῷ, χειροτονεῖ στρατεύματος ἡγε-
80 μόνα μυρίων ἀνδρῶν. καὶ τοῦτον πρόδρομον (80) αὐτοῦ κατὰ
τῆς βασιλευούσης προπέμπει· ἀλλὰ δὲ καὶ στόλον ναυτί-
81 λων ἀνδρῶν· ἵνα δὴ ἄμφω κατ᾽ αὐτὸν (81) ἐν τῇ Κων-
σταντίνου γένοιτο πόλει. καὶ δὴ γέγονε τοῦτο ταχέως· συν-
82 ελθόντος (82) ἀλλήλοις ἀπό τε γῆς καὶ θαλάττης κατὰ
83 τὰς Βαρβύσου τοῦ ποταμοῦ ἐκβολάς. (83) οὐδὲ τῆς σιδη- D
84 ρέας (84) ἐξαρκεσάσης σειρᾶς κωλῦσαι τὴν τῶν πολε-
μίων ἔφοδον πλοίων. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς σὺν π
85 χιλιάσιν ἐπίσταται (85) τῇ πόλει· ἐπὶ δὲ τῷ προτέρῳ
86 (86) ποιηθέντι υἱῷ καὶ ἕτερον ἀναδείκνυσιν, Ἀναστάσιον
ὄνομα· πάλαι μὲν εἰς τοὺς καλουμένους τελέσαντα μονα-
87 χοὺς, εἰς κοσμικῶν δὲ τρόπων φαυλότητα τάξιν (87) ἐλη-
λυθότα. αἰσχρὸς τὸ εἶδος, ὥστε δοκεῖν ἐξ οἰνοποσίας
88 Ἰνδογενὴς εἶναι· (88) μοχθηρότερος δὲ τῇ ψυχῇ ὑπὸ ἐμ-
πληξίας ἐσχάτης. μετὰ τούτου οὖν καὶ παντὸς τοῦ στρατοῦ
προσβάλλει τῇ πόλει. ἅμα τῷ φανῆναι οἰόμενος ἀνοιγῆ-
89 ναι τὰς πύλας αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ τῆς ἐλπίδος (89) διημαρ-
τάνει, τῶν πολιτῶν μεθ᾽ ὕβρεως ἀποπεμψάντων αὐτόν.
90 σκηνοῦται κατὰ (90) τὴν σεβασμίαν Ἀναργύρων ναόν. καὶ
πάντας ἔχων ὑπηκόους τοὺς κατὰ τὴν Θρᾴκην οἰκοῦντας Βουλ-

A liquiſſet, ea quæ ipſe nondum occupaſſet, & reliqua eſſent, pergraſſari jubet. Iſte porro dæmonum monitis & vaticiniis impulſus, tempus & diem prædicit convivis ſuis quo Imperatoriam urbem eſſet ingreſſurus cum gloria quadam ineffabili. Jamque inſtante ſtatuto illo die, in Olbiani exercitum incidit: cujus impetum cum ad breve tantum tempus ſuſtinuiſſet, fugam arripit, ſtatimque capitur. Ejuſque caput egregius ille Olbianus amputatum, mittit Imperatori Michaeli. Iſte autem rebelli & patri falſi nominis (a) tranſmittit. Sed is nihil e dementia remiſit. Verum una cum claſſe a Leſbo veniente, & ipſe hippaginibus utens, nocte obſervata illuni, a maritimo quodam op- B pido, quod ab illius loci hominibus vocatur Horcoſium, in diverſis Thraciæ locis clam appulit, invenitque Thraces univerſos ſibi addictos. Quamvis Imperator, cum jure fama nunciaret rebellem navibus trajecturum fretum apud Abydum, exercitum quendam perexiguum eduxiſſet contra eum, & ex omnibus civitatibus Thraciis fidem auxilii præſtandi & ſocietatis accepiſſet. Sed iſtis eam negligentibus, magna incrementa capit tyrannus, his etiam ad eum confluentibus. Statim igitur Imperator in urbem revertitur. Atque ut licebat ea firmata, terreſtres ſimul & navales collegit copias ex orientalibus, qui C poſt diſceſſum deſertoris jam aliquantiſper tyrannide liberati erant. Immiſit autem Imperator etiam ignem bellicum (b) navibus. Atque ferream catenam ab arce uſque in caſtellum ex adverſo extendit, ne urbis Keras quod vocatur i. e. Cornu, ab hoſtili claſſe infeſtaretur. Porro Gregorium, qui olim quidem fuerat dux militaris, ſed in offenſionem Imperatoris venerat, atque ob id in Scyrum unam ex Cycladibus Inſulis, relegatus fuerat, hunc inquam nactus deſertor, utpote ad ipſum ſe conferentem, præficit exercitui decem mille virorum. Atque hunc præcurſorem ſuum adverſus Imperatoriam urbem mittit, ſimul autem & claſſem nauticumque exercitum, ut ambo eo- D dem tempore Conſtantinopolin pervenirent. Id quod cito admodum factum fuit, cum convenisſent terra marique ad Barbyſi fluvii oſtia: neque ferrea illa catena valuiſſet prohibere adventum navium hoſtilium. Nec multo poſt ipſe etiam cum nonaginta millibus adfuit ad urbem. Adoptavit etiam poſt priorem adoptivum filium, alterum quoque, Anaſtaſium nomine, qui olim quidem monachus fuerat, ſed ad ſecularem morum improbitatem ordinemque defecerat, turpi facie, ut videretur (c) ob vinolentiam ex India oriundus; ſed pejore animo propter extremam vecordiam. Cum iſto igitur & univerſo exercitu accedit ad urbem. Simul atque apparuiſſet putans apertum iri portas ſibi. Cum autem hæc ſpes

a Gr. ψευδωνύμῳ. Et hic contrarium ejus quod vult dicit, nam non pater, ſed filius adoptivus fuit ψευδώνυμος.

b Alieno hæc loco de igne.

Joſ. Gen.

c Si legatur δοκεῖ pro δοκεῖν, erit: turpi facie ex vinolentia ut videtur, ab India oriundus; ſed hunc ſequens Infinitivus in participium mutandus.

118 ρον, ἃς μὲν ὁλοκαυτοῦσιν (118) αὐτῶν, ἃς δὲ σκεδαν-
νύουσι· τὰς πλείους δὲ τούτων αὐτῶν συλλαμβάνουσιν ἀν-
δράσιν αὐτοῖς, καὶ τῷ βασιλεῖ προσάγουσιν. Ἀκούσας
119 δὲ Μορτάγων (119) ὁ Κύριος Βουλγαρίας ὅσα τε καὶ
οἷα κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν συνηνέχθη γενέσθαι δια-
πρεσβεύεται πρὸς βασιλέα, καὶ συμμαχεῖν αἰτεῖται
120 αὐτῷ· αἱ γὰρ ὑπὸ Λέοντος τοῦ βασιλέως (120) πρὸς αὐ-
τοὺς τριακοντούτεις σπονδαὶ ἤδη τὴν πρώτην δεκαετηρί-
121 δα συνεπλήρουν σχεδόν· ἀποδοχῆς (121) δὲ μεγάλης ὁ
122 βασιλεὺς τὴν γνώμην αὐτῶν ἀξίως (122) κρίνας ἀ-
πολογεῖται· μὴ χρῆναι τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὡμο-
λογηκότας χριστιανικῶν αἱμάτων ἀφέξεσθαι, ἐπὶ τῷ τῶν
στασιωτῶν πολέμῳ τὰ καλῶς δόξαντα καταλύειν· φιλο-
φρονησάμενος δὲ αὐτοὺς τῆς προθυμίας ἀξίως, πρὸς
τὴν ἑαυτῶν ἀποστέλλει. ἀλλ' οὗτοι μὲν κατ' οὐδὲν τὸν
τοῦ βασιλέως φροντίσαντες λόγον· κατά τε τοῦ τυράν-
νου στρατεύουσι, καὶ εἰς τὰ Ῥωμαίων εἰσβαλόντες ἤθη,
123 κατὰ τὸν Κηδουκτὸν (123) καλούμενον στρατοπεδεύονται
χῶρον. μαθὼν δὲ ὁ ἀποστάτης τὴν κατ' αὐτοῦ τῶν
Βουλγάρων ἔφοδον, τοῦ καταλειφθέντος αὐτῷ ναυτικοῦ λό-
124 γον οὐδένα ποιεῖται· ὅθεν (124) δὲ τοῦτο πᾶν τῷ βα-
125 σιλεῖ προσχωρεῖ· ὅλως δὲ τοῦ πεζοῦ (125) στρατοῦ γεγο-
νὼς, ἀπαίρει μὲν τοῦ προσεδρεύειν τῇ πόλει· κατὰ δὲ
τὸ εἰρημένον χωρίον προσβαλὼν τοῖς Βουλγάροις, κα-
126 ράτος ἡττᾶται. (126) καὶ πλεῖστοι μὲν τῶν αὐτοῦ κτεί-
νονταί καὶ πυρπολοῦνται πρὸς τούτων· οἱ δὲ περιλειφ-
127 θέντες (127) ὡς εἶχον ἕκαστος σκεδάννυνταί πῃ. λείαν
δὲ πολλὴν τῶν πολεμίων οἱ Βούλγαροι συμφορήσαντες,
πρὸς τὴν ἑαυτῶν ὑποστρέφουσιν. οὐκ ἀπολήγει δὲ καὶ
οὕτω πράξας κακῶς τῆς ἀπονοίας ὁ τύραννος· ἀλλὰ
128 τοὺς σκεδασθέντας (128) συλλέξας καὶ (129) πρὸς τὴν
129 καλουμένην Διάβασιν, ἣν δὲ πρὸς τὸ στρατοπεδεύεσθαι
130 πάντα ἐστὶν ἐπιτηδείαν, διά τε τὴν (130) τῶν ἵππων
νομὴν, καὶ πρὸς τὴν ἄλλην χρείαν τῶν ἀνθρώπων ἀφ-
θονωτέραν τυγχάνουσαν, ἐκεῖσε σκηνοῦται, τῷ τέλματι
131 τοῦ χωρίου θαρρήσας. ἐκεῖθεν (131) τε ὡς ἐξ ἀκρο-
πόλεως ὄντως τύραννος ὢν, συχνὰς ποιεῖται καταδρο-
μὰς, καὶ τὰς πλησιαζούσας πυρπολεῖ κώμας. ὅπερ
132 δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ, (132) ὡς εἶχε δυ-
133 νάμεως ἀριθμούμενον συνάζει στρατὸν, (133) καὶ κατὰ
τοῦ τυράννου πρὸς τὸν εἰρημένον ἔρχεται χῶρον, σὺν
κόσμῳ στρατηγεσίας παντὶ, λόγοις καὶ ταῖς ἄλλαις ὑ-
ποσχέσεσι τοὺς συνόντας ἐπιρρωννύς. ὁ δὲ τύραννος πλή-
θει πολλῷ δὴ μάλα ὑπαντιάζει (*) τῷ βασιλεῖ.
134 σχηματίζεται (134) τε φυγὴν, ὥστε τὸν τοῦ βασιλέως
στρατοῦ διαλυθῆναι συνασπισμόν· διαμαρτάνει δὲ τοῦ σκο-
ποῦ· μήτε τὴν τάξιν τοῦ βασιλικοῦ διαλύσας στρατοῦ,
μήτε τοῖς ἑαυτοῦ συναφθῆναι οἷός τε γεγονώς· ἀλλὰ
τῶν ἐναντίων μὴ ἐνεγκὼν τὴν ὁρμὴν, ὡς εἶχε τάχους
135 χρῆται φυγῇ· καὶ πρὸς τὴν Ἀρκαδιούπολιν (135) σὺν
τισι τῶν ἑαυτοῦ διασώζεται. ὁμολογήσαντας δὲ αὐτῷ
136 τοὺς πλείους τῶν στασιωτῶν ὁ βασιλεὺς εἰληφὼς, (136)
ἐπέρχεται τῇ πόλει αὐτῇ καθ' ἣν ὁ τύραννος διεσώ-
137 ζετο· χάρακά τε περιβάλλει αὐτῇ καρτερὸν (137) κύ-
κλῳ. ὀλιγίστους δὲ ὁ ἀποστάτης ἔχων ἔνδον τῆς πόλεως
138 ἱππέας· πολλάκις ἔτι δὲ τεταραγμένους διάρθρους (138)

A hoſtiles naves in loco prædicto adortæ partim comburunt integras, partim diſpergunt, pleraſque autem capiunt una cum hominibus & imperatori adducunt. Cum autem audiviſſet Mortagon Bulgariæ dominus quæ quantaque imperatoriæ urbi accidiſſent, per legationem agit cum imperatore, depoſcitque ſibi ſocietatem belli. (*a*) Nam fœdus illud tricennale ſub Leone imperatore cum ipſis factum jam primum decennium implebat. Sed imperator quamvis magnopere probandam judicaret voluntatem ipſorum, ſe excuſavit. Haud oportere eos inter quos conventum ſit tanto tempore abſtinere a Chriſtiano ſan- B guine, propter rebellium bellum ea quæ recte probaſſent & decreviſſent, reſcindere. Condigna ergo pro ipſorum promptitudine atque humane exceptos ac habitos in patriam dimittit. Sed iſti nihil curantes imperatoris dicta, adverſus tyrannum infeſto exercitu proficiſcuntur. atque apud (edocti locum ita dictum) caſtra ponunt. Porro deſertor cognito Bulgarorum hoſtili adventu, relictæ quidem a ſe claſſis rationem habet nullam, (unde etiam ea tota imperatori ſe adjunxit) totus autem terreſtri exercitui intentus, ab obſidenda urbe diſcedit, & apud prædictum locum congreſſus cum Bulgaris ingenti clade afficitur. plurimique ſuorum occiduntur & cremantur, C (*b*) reliqui autem quantum poſſunt fugientes diſperguntur. Multis autem ſpoliis hoſtium congeſtis Bulgari in patriam revertuntur. Non deſinit tamen, quamvis re ita male geſta, tyrannus inſanire. Sed poſtquam diſperſos collegiſſet, ducit ad Diabaſin locum ita dictum, caſtris omnino idoneum, pabulis equorum rebuſque aliis ad uſus hominum abundantiorem: illic tabernacula ponit, palude illius loci tutum ſe fore ratus. Atque inde tanquam ex arce verus tyrannus crebras facit incurſiones, proximoſque vicos incendiis vaſtat. Quo intelle- D cto imperator Michael, idoneo coacto exercitu adverſus tyrannum in prædictum locum proficiſcitur, bene inſtructa acie, verbis & pollicitationibus ſuos confirmans. tyrannus porro cum ingenti multitudine adverſum proficiſcitur: ſimulat autem fugam ut imperatoris acies diſſolvatur. ſed ab hoc ſcopo aberravit; cum nec imperatoris exercitus ordinem turbaſſet, nec ipſe cum ſuis conjungere ſe poſſet. Itaque adverſæ partis impetum ſuſtinere non valens, qua poterat celeritate fugit. Atque in Arcadiopolim cum quibuſdam ex ſuis evadit. Porro imperator cum pleroſque E ex rebellibus in fidem accepiſſet, aggreditur ipſam urbem in quam tyrannus evaſerat, vallumque ei circumdat undique firmum. Deſertor autem pauciſſimos intra urbem habens equites, ſæpe quoties ſcilicet ſine ordine turbatos cerneret adverſarios, immittebat his illos, ſed hac etiam ratione

a Perverſe nunc etiam loquitur αἰτεῖται συμμαχεῖν αὐτῷ *petit ut ei auxiliaris fiat*. Illum dicit petiiſſe qui ipſe ultro offerebat.

b In Græco eſt πυρπολοῦνται quod apud eos qui ſerio loquuntur de agris & regionibus igne vaſtandis ſolet uſurpari. Sed nec crematos aut combuſtos fuiſſe victos veroſimile eſt, aliud ergo fortaſſe voluit dicere.

Joſ. Gen.

* Cont. p. 43. C.

plus patiebantur quam efficiebant perditi illi. Nullas autem imperator machinas admovit urbi, id cavens ut nec ex conſortibus fidei quiſquam gladio interficeretur, (a) neque oſtendatur Scythis poſſe machinis capi Romanorum urbes; verum fame & aſſidua obſidione tyrannum in ſuam poteſtatem redigere ſtatuerat. Itaque multo tempore elapſo adeo indigere cœpit tyrannus rebus ad vitam neceſſariis, ut primo quidem omnem ætatem ſexumque inutilem ejiceret ex urbe, deinde ipſorum equorum qui fame perierant carnes, eaſque jam olentes guſtare hortaretur, eoque deventum ut pelles aliaque coria comederent. Ac poſtremo eorum alii per portas clam egreſſi, alii de muris, ſuſpenſis funibus *demiſſi*, alii projiciendo ſe ipſos in terram lapſi, fractis etiam membris, fidem imperatori promiſerunt. Sed (b) veniam ſecuritatemque adepti ad Anaſtaſium, tyranni filium falſi nominis, ſeſe conferebant, qui Byzæ oppidum occupaverat, indeque bellum inferre imperatori cogitabat, ut ſcilicet pugnando præſtaret deſertori facultatem fugiendi. Sed cum imperator cum oppidanis collocutus, eis delictorum oblivionem juratus promiſiſſet; in tyrannum conſurgunt, comprehenſumque adducunt imperatori. Qui, cum læto pede ejus collum calcaſſet, manibus ambabus & pedibus eum orbari jubet, inque palo ſuſpendi inſuper. Cruciatibus autem exagitatus, perditus ille, ſic clamabat magna voce: Miſerere mei, o vere imperator. Cumque interrogaſſet eum imperator, ſi qui eſſent occulte conſcii ejus amentiæ; fortaſſe multos indicaſſet falſo ex imperatoris amicis; ſed vir quidam Joannes cognomine Exabullius, patricius, prohibuit tyrannum dicere, affirmans imperatori, Haud oportere de amicis credere inimicis. Interim tyrannus ſic miſere finit vitam, menſe Octobri jam medio. Mox autem cognito rebellem interfectum, etiam Anaſtaſium ex Byza conſtrictis manibus pedibuſque ad imperatorem adducunt, quem eadem qua falſi nominis patrem condemnat pœna. Ceterum quidam ex tyranni ſectis occupata urbe qua Panion dicitur, cum, quamvis modo interempto illo, bellum gerere contra imperatorem ſtatuiſſet; ad eam *urbem* profectus imperator Michael, ſermones pacificos prætendens, haudquaquam perſuaſit ut arma deponerent. Fit autem divinitus prodigium ipſis, nam terræ motus vehemens ſimul murum dejecit, & iis qui cum imperatore erant in urbem ingrediendi copiam fecit, quod contemplatoribus & conjectoribus terræ motuum ſignum eſt cladis. (c) Unde etiam id factum eſt. Quin & Heraclea, quæ olim Perinthus dicta, rebellionis morbo laborans ad verba imperatoris voluntatem erga ipſos de-

A τὰς ἐναντίας, ἀφίει κατ' αὐτῶν τινας. ἀλλ' οὐκ ἦν γε καὶ
ταύτῃ μᾶλλον ἐπάνθανον (139) ἢ ἔδρων οἱ δείλαιοι. 139
ὁ δὲ βασιλεὺς (140) ἑλέπολιν μὲν οὐ προσῆγε τῇ πό- 140
λει, φειδοῖ μή τινα τινὰ τῶν λοιπῶν τῶν ὁμοδόξων ξίφε-
σιν ἀναιρεῖσθαι· μήτε μὴν δειχθῆναι τοῖς Σκύθαις ὡς
δυνατὸν μηχαναῖς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἁλῶναι πόλεις·
λιμῷ δὲ καὶ προσεδρείᾳ περιγενέσθαι τοῦ τυράννου διέ-
γνω. καὶ οὕτω πολλοῦ χρόνου διαδραμόντος, τοσοῦτον ἐν-
δεῖται τῶν πρὸς τὸ ζῆν ὁ τύραννος ἀναγκαίων, ὥστε
πρῶτον μὲν (141) πᾶσαν ἄχρηστον ἡλικίαν καὶ φύσιν 141
ἐκβαλεῖν τῆς πόλεως· εἶτα τῶν ἵππων αὐτῶν διὰ τὸν
(142) λιμὸν, ἀποφθαρέντων τῶν κρεῶν αὐτῶν, καὶ 142
ταῦτα ὀδωδότων γεύσασθαι πείθει· προελθεῖν δὲ εἰς τὰ
B σώδιά τε καὶ τἄλλα σκύτη (143) φαγεῖν. καὶ τέλος, (144) 143
οἱ μὲν αὐτῶν διὰ τῶν πυλῶν λανθάνοντες, οἱ δὲ καὶ 144
ἀπὸ τῶν τειχῶν καθάπτοντες κάλως· ἄλλοι δὲ καὶ ἑαυ-
τοὺς ῥιπτοῦντες κατὰ τὸ ἔδαφος (145) καὶ τὰ μέλη συν- 145
θλώμενοι, ἀνωμολόγουν τῷ βασιλεῖ· καὶ συγγνώμης
(146) τυγχάνοντες καὶ ἀδείας, Ἀναστασίῳ τῷ ψευδω- 146
νύμῳ (147) τοῦ τυράννου συνήπτοντο υἱῷ, τῆς Βύζας (148) 147
ἐπειλημμένῳ πολίσματος· ἐκ τούτου ἐν αὐταῖς (149) ἀντι- 148
πολεμεῖν τῷ βασιλεῖ ᾑρημένῳ· (150) ἵνα δὲ παρέ- 149
χοι τῷ ἀποστάτῃ ἐν τῷ μάχεσθαι ῥᾳστώνην φυγῆς. εἰς 150
δὲ λόγους (151) ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν τῇ πόλει ἐλθὼν, 151
καὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἁμαρτημάτων (152) λήθην μεθ' ὅρ- 152
κων ὑποσχόμενος (153) ἔξειν, κατὰ τοῦ τυράννου συνίσταν- 153
ται· καὶ (154) συσχόντες (155) αὐτὸν, προσάγουσι βασι- 154
C λεῖ. ὁ δὲ (156) γηθομένῳ ποδὶ κατ' αὐχένα πατήσας 155
αὐτὸν, χειρῶν ἄμφω καὶ ποδῶν στερηθῆναι κελεύει, ἐπὶ 156
αὐτοῦ (157) τε ἀναρτᾶσθαι πρὸς τούτῳ. ποινηλατούμενος 157
δὲ ὁ δείλαιος οὕτως ἐβόα (158) μέγα· Ἐλέησόν με, 158
ἀληθῶς βασιλεῦ. ἐρομένου δὲ τοῦ βασιλέως αὐτὸν, εἴ
τινες εἶεν κρυφίως συνεγνωκότες τῆς ἀπονοίας αὐτῷ,
τάχα ἂν πολλῶν κατεῖπε ψευδῶς τῶν βασιλικῶν φί-
λων· ἀλλ' Ἰωάννης (159) ἀνὴρ ἐπίκλησιν Ἐξαβούλλιος 159
ἐν πατρικίοις τελῶν τὸν τύραννον ἐπέσχεν εἰπεῖν, φή-
σας (160) τῷ βασιλεῖ, ὡς οὐ δέον κατὰ φίλων πι- 160
στεύειν ἐχθροῖς. ἀλλ' ὁ μὲν τύραννος οὕτω δυστυχῶς κα-
τέστρεψε τὸν βίον, (161) μηνὸς Ὀκτωβρίου μεσοῦντος 161
ἤδη. εὐθὺς δὲ καὶ Ἀναστάσιον ἐκ Βύζης, (162) ἐπει- 162
δὴ τὸν ἀποστάτην ἔμαθον ἀνῃρῆσθαι, πεδήσαντες χεῖ-
D ρας καὶ πόδας, πρὸς βασιλέα κομίζουσιν· ὅντινα δὴ
τῇ αὐτῇ τοῦ ψευδωνύμου (163) πατρὸς καταδικάζει ποι- 163
νῇ. ἐπεὶ δέ τινες τῶν τοῦ τυράννου τὴν καλουμένην Πά-
νιον (164) κατασχόντες πόλιν, ἄρτι μὲν τούτου ἀπο- 164
φθαρέντος, εἰς τὸ πολεμεῖν βασιλεῖ διέγνωσαν καταστῆ-
ναι· πρὸς ὃν (165) ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ, καὶ 165
λόγους εἰρηνικοὺς προτεινόμενος, οὐδαμῶς πείθει κατα-
θέσθαι τὰ ὅπλα· γίνεται δέ τι θεόθεν σημεῖον αὐτοῖς.
σεισμὸς (166) ἦν σφοδρὸς τό, τε τεῖχος κατέβαλε, 166
καὶ τοῖς τοῦ βασιλέως τὴν εἰς πόλιν δίδωσι πάρο-
δον. ὃ τοῖς σεισμοσκόποις σημεῖον ἥττης, ὅθεν γεγένη-
ται τοῦτο. ἀλλὰ δὴ καὶ Ἡράκλεια (167) ἡ πάλαι Πέριν- 167
θος καλουμένη τὰ τοῦ τυράννου λίαν νοσοῦσα, πρὸς τὴν
ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλέως λόγων θεραπείαν ἀντῆχεν· ὅ-

a Quaſi hoc melius ſit quam longa fame necari. λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν inquit Homerus & res ipſa clamat. Altera ratio quam & alii afferunt eſt egregia, ne hoſtes in noſtram perniciem erudiamus.

b In Græco eſt καὶ quod male connectit. Eſt autem & in ſaiibus ſupinus.

c Homo mirificus. Id quidem vel ſutores conjectura aſſequi poterunt, ſi hoſtis intraverit obſeſſam urbem, urbanos victos videri.

θεν δὲ τῆς ἐκ τοῦ θαλαττίου μέρους τοῦ τείχους ἐπιδρο-
μῆς τῶν βασιλικῶν πειραθεῖσα στρατιωτῶν, ἁλίσκε-
ταί τε καὶ τῆς τυραννικῆς ἀπαλλάττεται νόσου, ἀναι-
μωτὶ καθάπαξ ὑπὸ τῶν ἐναντίων ληφθεῖσα. ἐντεῦ-
θεν δὲ βασιλεὺς πάντα κατήκοα λαβὼν ἑαυτῷ, πρὸς
τὴν βασιλίδα πόλιν ὑποστρέφει. καὶ ἱππικὴν ἐπιτελέ-
168 σας ἅμιλλαν, οὐδὲν ἀνήκεστον (168) τοῖς στασιώταις
ποιεῖται· πλὴν διὰ μέσης τῆς ἱπποδρομίας εἰς τὰ ὀ-
πίσω δεδεμένους τὰς χεῖρας ἰέναι, καί τινας εὐθὺς φυ-
γαδεῦσαι αὐτῶν· καὶ οὕτω θριαμβεύει τὴν νίκην. Ἐπὶ
169 χρόνῳ (169) δὲ ἐν ᾧ ἀποστασία προβιβάσει ὁ Θωμᾶ,
ἀδεῶς ἀπὸ Ἰσπανίας Ἀγαρηνοὶ ἐδῄουν τὴν Ῥωμαΐδα
γῆν, σὺν δέκα πεντηκοντόροις ναυσί· κατὰ δέ τινας κ΄.
τρόπῳ τοιῷδε· προσώχθησαν τῇ χώρᾳ αὐτῶν διὰ τὸ
170 μὴ πιοτάτην ὑπάρχειν καὶ εὔφορον· καὶ πρὸς (170) τὸν
171 ἀρχηγὸν αὐτῶν εἶπον Ἀπόχαψιν· (171) ἆρον ἡμᾶς τοῦ
ἐντεῦθεν καὶ ἀπάγαγε εἰς εὔγεον τόπον, καὶ εὐζωῶμεν
ἐκεῖσε. ὧν τοῖς λόγοις παρακληθείς, γενναίων ἀνδρῶν
καὶ εὐόπλων στόλον εὐτρέπισεν. ἐξ ὧν πασῶν νήσων
172 ἐκράτησεν, ὥστε καὶ τῆς Κρήτης αὐτῆς. ταύτην γὰρ (172)
λαῷ εὐζώνῳ ἐμπρήσας ἐξηχμαλώτισε, καὶ πολλὴν
λαφυραγωγίαν ἐποιήσατο. καὶ ἀκριβῶς ἀναμεμαθη-
κὼς τὸν χῶρον ἐπαλινόστησε. τῷ δὲ ἐπιόντι καιρῷ μ΄.
173 (173) ναῦς ὁ Ἀπόχαψ ἐπισκευασάμενος, ἐν ταύτῃ κα-
174 τῆρε· καὶ τῷ (174) ἀκρωτηρίῳ ταύτης προσέβαλε, καὶ
175 προσωρμίσθη τῷ Χάρακι. (175) διεκελεύσατο δὲ τῷ ὑπ'
176 αὐτὸν λαῷ ὅπως (176) ἕκαστος τῶν πλοίων ἀνὰ εἴκοσι
177 ἄνδρας (177) καταλείποιεν· (178) οἱ δὲ πάντες (179)
178 ἄλλοι (180) εἰς τὸ τὴν νῆσον ληΐζεσθαι προσχωρή-
179 σειαν, ἐπὶ ἡμέρας γε ιβ΄. ἀποκινήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ
180 πρὸς τὴν τοιαύτην ἐγχείρησιν ταύταις (181) ἐνέβαλε
181 πῦρ καὶ ὁλικῶς ἐπυρπόλησεν. ἐφευρηκότες δὲ ταύτας ἐ-
θαλωμένας, στασιάζειν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν ἐτόλ-
182 μησαν. καὶ ἀπελελόγητο πρὸς αὐτοὺς ὅτι τῇ (182)
προτεραίᾳ κατεγογγύζετέ μου, ὦ ἄνδρες ὁμόφυλοι,
183 μὴ μετοικεσεύειν ὑμᾶς (183) πρὸς εὐζωΐαν βουλομένου·
184 καὶ διὰ τοῦτο ἤγαγον ὑμᾶς ἐνταῦθα· ἐν ᾧ (184) γά-
185 λακτος καὶ μέλιτος ἐστὶν ἀπορρώξ. (185) οἱ δὲ (186)
186 ἀντεῖπον αὐτῷ· καὶ ποῦ (187) δὰ τέκνα ἡμῶν καὶ γυναῖ-
187 κας εὑρήσομεν; ὁ δὲ πρὸς αὐτούς· ἴστε ὅτι αἰχμαλω-
σίαν ἑαυτοῖς πλείστην ἠνέγκατε· ἐκ ταύτης ἂν ὑμῖν γυ-
ναῖκας ἁρμόσασθε, καὶ οὗτος ὁ λόγος ἀρεστὸς ἐφάνη αὐ-
τοῖς· καὶ τοῦ στασιασμοῦ κατεδυνάσθησαν. καὶ πυκνοῖς
188 σκόλοψι (188) χάρακα περιέθεντο πρὸς ὀχυρότητα (189)
189 ἑαυτῶν ἀρκοῦν ἐν αὐτῷ. ἀφ' οὗ ὁ τόπος μέχρι τῆς
190 δεῦρο Χάραξ (190) προσονομάζεται. μοναχός (191)
191 δέ τις μετέπειτα προσφοιτήσας τῇ νήσῳ, ἔφη αὐτοῖς·
ἐὰν εἴπερ ὅλως ἐθέλοιτε καταδυναστεῦσαι τῆς νήσου,
ἀκολουθήσατέ μοι· καὶ ὅπου στοχασάμενος παραδείξω
ὑμῖν ἐπιτηδειότητα κτίσεως, ἐκεῖσε πόλιν οἰκοδομή-
192 σατε, δι' ἧς τῆς νήσου ἐξουσιάσετε· καὶ ἀπήγαγεν
193 αὐτοὺς εἰς τόπον καλούμενον Χάνδακα, (192) ἐν ᾧ ἡ πό-
194 λις τούτων καθίδρυται· καὶ ταύτην πέριξ ἐτάφρευσαν.
195 ἧς ὁ Ἀπόχαψ (193) καθηγεμόνευσε. καὶ θ΄ καὶ κ΄
196 (194) Κρητικὰς πόλεις ἐνδραποδίσατο. μιᾶς μόνης μὴ
197 ἁλωθείσης, ἀλλ' ἢ λόγῳ (195) ἀπολιορκήτου μενούσης
198 (196) ἕως ἄρτι· ὃ καὶ κεκλῆσθαι (197) ταύτῃ (198)
199 συνέδραμεν ἑκόντας. (199) τῶν εἰσπόρων αὐτῆς σὺν ἐ-

A clarantia obſtinata fuit. Itaque ex maritima parte muri incurſionem imperatoriorum experta militum, capitur, & rebellionis liberatur morbo ſine cæde & ſanguine ab adverſariis occupata. Hinc imperator, poſtquam omnia ſibi ſubjecerat, in imperatoriam urbem revertitur. Celebratiſque ludis Circenſibus, nullam ſævitiam exercet in rebelles, niſi ut per medium circum manibus poſt terga vinctis irent, quoſdam eorum ſtatim in exilium ageret. Atque ſic triumphavit ob victoriam. Tempore autem quo rebellio Thomæ graſſabatur, Agareni Hiſpanici ſecure & licenter vaſtabant Romanam ditionem: B cum decem roſtratis navibus, aut ſecundum alios, cum viginti. Hac ratione: offendebantur ſua regione, quod non eſſet pinguis nec fertilis. Atque ad ducem ſuum Apochapſin dixerunt: Tolle nos hinc & abduc in fœcundum ſolum, ut bene vivamus illic. Quorum verbis permotus, ſtrenuis viris & bene armatis inſtruxit claſſem, cum quibus omnes inſulas in poteſtatem ſuam redegit, atque adeo ipſam Cretam. Hanc enim militibus bene accinctis cepit, multamque prædam adeptus eſt, atque accurate re cognita regione reverſus eſt. Anno autem ſequenti Apochapſis navibus quadraginta in eam navigavit. Cumque appuliſſet ad ejus promontorium, C ſtationem cepit ad Characem. Ceterum populo ſibi ſubjecto præcepit ut apud ſingulas naves vicenos viros relinquerent; ceteri omnes in inſulam prædatum diſcederent ad dies duodecim. Profecto autem populo ad negotium illud ſuſcipiendum, navibus injecit ignem, eas totas combuſſit. Cum autem inveniſſent eas combuſtas, ſeditionem movere contra ducem auſi ſunt. Atque is facti rationem apud eos expoſuit, dicens: Antea quidem obmurmurabatis mihi, tribules, abducere vos alio ad commode vivendum nolenti. Atque ob id adduxi vos huc, ubi lactis & mellis eſt fluxus. At illi dixerunt ad D eum: Ubinam vero liberos noſtros & uxores inveniemus? Quibus ille: Scitis vos pluſimam prædam tuliſſe: ex hac igitur uxores vobis adjungite. Atque illa oratio grata ipſis viſa eſt: ſeditioque inter ipſos ſedata. Tum denſis palis vallum circumpoſuerunt ad munitionem ipſis ſufficientem: unde locus ille uſque ad hoc tempus Charax i. e. *vallum* vocatur. Monachus autem quidam ingreſſus inſulam, dixit eis: Si omnino cupitis in veſtram poteſtatem redigere inſulam, ſequimini me: atque ubi conjecturæ aſſecutus oſtendero vobis idoneum locum E ad condendam urbem, ibi condite. Abduxitque eos in locum qui dicitur Chandax, in quo urbs eorum ſita eſt. Atque eam foſſa ducta circumdederant. Illi *urbi* præfuit Apochapſis, atque undetriginta Cretenſium urbes ſubjugavit, unaque ſola non expugnata, niſi (a) λόγῳ i. e. verbo, non revera, ad hoc uſque tempus. Unde etiam appellari eam con-

a Incondite & imperfecte loquitur.

ἀνέκαθεν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ τῆς Κρήτης νῆσος
κεκράτηται παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν. ἐξ ἧς τοῖς Ῥωμαϊ-
κοῖς ὅροις ἐπισυῤῥέουσιν. εἶτα εὑρίσκεταί τις πολύφρων
224 ἀνὴρ, ᾧ (224) τι Ὠρυφᾶς τὸ ἐπώνυμον· καὶ προστάξει
225 βασιλικῇ διὰ τῆς αὐτῆς (225) εἰσηγήσεως, ἀθροίζεται
ναυτικὸν στρατολόγημα γενναιότατον· οἷς ἀνὰ μ' χρυ-
226 σοῦ (226) ἐπεδίδοντο νομίσματα. καὶ οὐκ ἄλλως γένοι-
το τόδε εἰ μὴ ταῦτα κομίσοιντο, διηγόρευον. οἱ ὁλκά-
σιν εὐζώνοις ἐπιβατεύσαντες, καὶ ναύαρχον αὐτὸν κε-
227 κτημένοι, τὴν ἐλευθερίαν πολλαῖς (227) ἐχορήγησαν·
οὓς τεσσαρακονταρίους (*) τὸ ληφθὲν προσωνόμασε.
Μιχαὴλ δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοῦ
228 βασιλείας παντελεῖ ἀγροικίᾳ, ἢ (228) τῇ σκηπτουχίᾳ
καλλωπιζόμενος, περὶ τῶν θείων εἰκόνων ἐδημηγόρη-
229 σε. τὸ ἑκάστῳ δοκοῦν (229) ἀπεργάζεσθαι. ἀλογίστως
230 δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς διπλόην ἀποτραπεὶς, Εὐφροσύνην
231 (230) Κωνσταντίνου τὴν θυγατέρα τοῦ κατακριθέντος τυ-
232 φλότητι, (231) μονήρη βίον προσανελομένην, πρὸς τὰ
233 ἀνάκτορα εἰς γαμετὴν μετηγάγετο· καὶ τὸν (232) ὅσιον
234 Μεθόδιον (233) ἀδίκως τιμωρησάμενος, καθ' εἱρκτὴν
235 ἐφυλάκισε περὶ τὴν νῆσον Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου. καθ'
236 ἣν ὁ Ἀκρίτας (234) ἐγγειτονῶν ἐμφανίζεται· (235) ἣν
237 ἀντικρὺ κατακαῦσαι τοῦτον οἰόμενος. Εὐθύμιον (236) τὸν
238 μητροπολίτην (237) Σάρδεων (238) ἐξηγούμενον Θεό-
239 φιλος (239) βουνεύροις χαλεπῶς ἐθανάτωσε. ἐπεβίω
240 μὲν Μιχαὴλ τῇ βασιλείᾳ ἔτη η' (240) πρὸς ἐννέα μη-
241 σίν· (241) ἀπεβίω δὲ τῷ δυσουρίας (242) νοσήματι
242 ἐμπεσὼν, ἐκ νεφρίτιδος ἐπιθέσεως.

A tenorum dua, duabus navibus vitos impoluit, eumque a tergo persecutus est: atque apud insulam Co comprehendit. o calamitas! & in ligno suspendit. Unde ab illo tempore usque ad hodiernum diem Cretæ insula tenetur ab Agarenis, ex qua Romani imperii fines invadunt. Postea inventus fuit vir quidam prudens, cui cognomen Voryphas*, cujus admonitu, jubente imperatore colligitur nauticus exercitus, in quo singulis quadragenta aurei dabantur, nec aliter fieri posse nisi tantum accipiant affirmabat. Qui navibus bene instructis vecti, ipsumque navarchum habentes, libertatem multis *insulis* præbuerunt. Hos qui id accipiebant qua- B dragenarios appellari fecit. Porro Michael imperator initio imperii sui summa morum rusticitate quam sceptro magis sibi placens, de divinis imaginibus concionem habuit, ut quisque quod sibi videretur faceret. Sed inconsulte post hæc ad versutias conversus, Euphrosynam Constantini Filiam, illius qui cæcitate condemnatus fuit, quamvis ea monasticam vitam assumpsisset, in regiam duxit pro uxore. Sanctumque Methodium injuste cruciatum in carcere asservavit in insula Andreæ Apostoli, qua vicinus Acritas (*a*) conspicitur, ea adversus ejus comburere hunc cogitans. (*b*) Euthymium metropolitam Sardianorum antistitem Theophilus (*c*) bubulis nervis vehementer cæsum interfecit. Vixit autem Michael in imperio annos octo & novem menses. Obiit, cum in difficultatem urinæ incidisset morbo renum eum invadente.

* Cedr. p. 511. edit. Parif. in fine.

a Sunt plures ejusmodi insulæ topographiæ.

b Græca significant: *Comburere*, aut potius *incendisse*, aut potius *combussisse hunc putans* sive *existimans*. Sed sæpe aliud quam vult dicit.

c Quomodo ergo huc pertinet ejus commemoratio? nempe altrita: Euthymium per Theophilum interfecit Michael, quod in Græco notavi.

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΤΡΙΤΗ (1) 1

ΠΕΡΙ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΥΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

IMPERIORUM
DE
THEOPHILO MICHAELIS FILIO
LIBER TERTIUS.

THeophilus autem paternum imperium hæreditate adeptus anno *mundi* ſexies milleſimo trecenteſimo triceſimo octavo, Indictione octava, in Magnauram concionem habuit, omnibus illuc ire unanimiter juſſis, atque in medio conſiſtens verba fecit: Quandoquidem meus pater & veſter imperator, o ſancte ſenatus, moriens jurejurando me obſtrinxit horribili, ut adjutoribus ejus in facinore adverſus Leonem, dignum operæ pretium tribuam; haudquaquam negligere illud præceptum in animum induxi. His ſerio dictis (a) ab imperatore ad ſenatum adſtantem, palam ipſa mandat prætori: Quod lex præcipit ſuper iis qui hominis cædem non verentur, ad id exſequendum ſurge. Præcipue ipſius imperatoris cauſa, cui divinitus id datum ut ſit unctus Domini. Itaque ut præceptum ita prompte perfectum fuit. Porro potitus ſceptro Theophilus, omni ſtudio adverſus Agarenos expeditionem parat, multitudine virorum fretus & cœtu fortiſſimorum hominum. Etenim habebat ſecum Manuelem etiam illum ſtrenuum, ex Armenia, cujus fortitudo celebrabatur per omnem Syriam, Romanamque ditionem, ſed multo magis pietas in Deum, prout rei veritas declarabit: cum illo & Theophobum, pium virum, multaque præditum virili & antiqua facundia. quemadmodum olim Moſes Joſuam filium Num & Chalebum ſtrenuos viros *ſecum habuit*. Atque his noſtra religio uſa eſt non ad placitum Dei. Quare aliquando quidem Agarenos vicit, aliquando autem calamitates & clades

A Ὁ δὲ Θεόφιλος τὴν πατρῴαν ἀρχὴν κληρωσάμενος
ἐν ἔτει ͵ϛτλη΄ (2) ἰνδικτιῶνος η΄, (3) ποιεῖ- 2
ται κατὰ Μαγναύραν (4) σιλέντιον. (5) πάντας ἐκεῖ- 3
σε χωρεῖν ὁμοθυμαδὸν προτρεψάμενος· ἐς τὰς εἰς μέ- 4
σον ἐδημηγόρησεν· Ἐπειδὴ (6) ὁ ἐμὸς πατὴρ καὶ ὑ- 5
μῶν βασιλεὺς, ὦ ἱερὰ Σύγκλητος, ὅρκοις με δυσβε- 6
βαιώτοις φρικτοῖς ἀποιχόμενος, τοῖς συναγωνισαμένοις
αὐτῷ εἰς τὸ κατὰ Λέοντος νεανίευμα, τῆς ἀγωνίας πα-
ραχεῖν ἄξια. οὐ μεθήσειν τῆς ἐντολῆς οὐδαμῶς προτε-
θύμημαι. τούτων παῤῥησιασαμένων τοῦ βασιλέως καὶ τῇ
παρεστώσῃ (7) συγκλήτῳ. Ἐῤῥήθη (8) αὐτὸς ἐγκε- 7
λεύεται τῷ ἐπάρχῳ. ὅπερ (9) ὁ νόμος θεσπίζει ἐ- 8
πὶ τοῖς ἀνθρωπίνῳ φόνῳ μὴ εὐλαβουμένοις, (10) τοῦτο 9
B δρᾶν ἀνάστηθι· ἄλλως τε πρὸς (11) αὐτὸν βασιλεῖ· 10
ᾧ χρῖσις (12) παρὰ Θεοῦ τῆς βασιλείας ἐπιβραβεύε- 11
ται. καὶ τὸ θεσπισθὲν ἑτοίμως ἐξείργασται. ἐγκρατὴς 12
δὲ τῶν σκήπτρων Θεόφιλος γεγονὼς, ὅλος (13) αὐτὸς 13
κατ' Ἀγαρηνῶν (14) ἐκστρατεύειν ἐπείγεται, πολυαν- 14
δρίᾳ θαῤῥῶν, καὶ ἀριστέων ἀνδρῶν (15) ἐπισυλλογῇ· 15
καὶ γὰρ εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ Μανουὴλ (16) τὸν γεννάδα 16
(17) τῶν (18) Ἀρμενίων· οὗ κλέος τῆς ἀνδρείας κατὰ 17
πᾶσαν Συρίαν καὶ Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, πολλῷ δὲ 18
μεῖζον καὶ εὐσεβείας καθ' ἃ ἡ τῶν πραγμάτων παρα-
δηλώσει ἀλήθεια. σὺν αὐτῷ καὶ τὸν ἐκ Περσίδος Θεό-
C φοβον, (19) ἄνδρα θεοσεβῆ, καὶ πολλῆς ἐχόμενον ἀρ- 19
ῥενωποῦ τῆς παλαιᾶς λογιότητος. ὡς πάλαι Μωϋσῆς
Ἰησοῦν (20) τὸν Ναυῆ καὶ Χάλεβ, τοὺς γενναιόφρονας· καὶ 20
τούτοις τῇ καθ' ἡμᾶς εὐσεβείᾳ ὁ (21) Θεόφιλος ἐπικέ- 21
χρητο. δι' ὧν (22) ποτὲ μὲν τῶν ἐξ Ἄγαρ κατίσ- 22
χυε· ποτὲ δὲ τῶν δυστυχημάτων ἀντείχετο, ἀῤῥήτοις
Θεοῦ προμηθήσεσι τοῦ πάντα σοφῶς διιθύνοντος· ὅθεν

a In Græco ſolœciſſat, verbis hæc ſignificantibus: *Cum hæc ſerio dixiſſent imperatori & ſenatui adſtanti*. quod ipſe noluit dicere nec debuit. Alibi etiam non ſemel verba activæ ſignificationis paſſive ponit aut vice verſa.

τῷ

τῶν Ἀγαρηνῶν ποτὲ περιγεγονότων τοῦ βασιλέως, ἐπεί- A
περ νίκη Θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται, καθάπερ ὁ ποιητὴς ἀ-
23 πεφήνατο, μόλις παρ' αὐτῶν διεσώσατο· οἱ καὶ (23)
24 πολλῶν (24) τῶν Περσῶν διά γε τὰς ἥττας τοῖς Ἀγα-
25 ρηνοῖς προστεθέντων· αὖθις (25) ἐπαλινόστουν τῷ ἄνακτι·
αὐτὸς ἡνίκα πρὸς ἀντιπάλους ἐξῄει· οὐχ ἥκιστα τὸ
26 (26) στέργειν αὐτοὺς τὸν Θεόφοβον. τοιαύτη δὲ ἡ κατὰ
27 τοῦτον ἀπὸ διαφόρων (27) κατὰ διαδοχὴν διάφορος κἄν
τι πάντως ἀπομνημόνευσις· ὡς τοῖς ἱστοροῦσι πρὸς ἀ-
κριβολογίαν ἐξείθιστο. ἐπειδὴ τὰ ἐγκόσμια πάντως
28 κατὰ ῥοὴν καὶ ἀπόρροιαν καθεστήκασιν, καὶ διαφοραὶ (28)
φύλων αἰτίαις τισὶ κατὰ διασπορὰς παρυφίστανται· ὅ-
θεν καὶ τὸ Περσικὸν ἔθνος πάλαι μὲν τὸν σκηνίτην
βίον περιπεποιημένον, καὶ διφθέραις κατὰ περιστολὴν τὴν B
ἀπορίαν ἢ τὸ γεννικὸν ἐπιδεικνυμένον· ἔτι δὲ ταῖς ἀν-
29 δραγαθίαις πολλῶν ἐθνῶν κυριεύσαντος· (29) καὶ εἰς
παροινίαν ἐξ εὐτυχίας ἀρθέντος· καὶ μετὰ τοῦτο τὰ μά-
30 λιστα δυστυχήσαντος, (30) καὶ διασκεδασθέντος, οἷα τοῖς
Ἰουδαίοις καὶ ἑτέροις συμβέβηκεν ἔθνεσιν. ἐξείθιστο δὲ
31 τοῖς Πέρσαις τοὺς ἑαυτῶν βασιλέας ἐκ βασιλείου (31)
32 φυλῆς ὑπέχειν ἀνάρρησιν. ἀλλὰ πολέμοις ἐν (32) ἐ-
παλλήλοις, καὶ ταῖς τῶν ἐξ ὁμογενῶν ἄλλαις ἐπαγω-
γαῖς κατὰ τὴν πατρίδα, παντελῶς τῆς βασιλικῆς
33 σειρᾶς ἐκλιπούσης· (33) ἐν ἀμηχανίᾳ τε περὶ τούτου
34 διατιθεμένων, καὶ δι' ἐρεύνης (34) ἐμμεριμνώντων· πα-
35 ρά τινος (35) ἰνδαλοποιεῖται αὐτοῖς τῶν ποτὲ ὑπηρετησα-
36 μένων (36) τινὶ τῶν κατὰ βασιλέως (37) γένους συνά- C
37 φειαν, πολλάκις εἰς πρεσβείαν ἰόντων Κωνσταντίνου
38 τῇ πόλει· ἐκεῖσέ τε (38) τὸν εἰς ζήτησιν εὑρηκέναι·
εἰ καὶ μὴ ἐκ νομίμων γάμων, ἀλλ' ὅμως γεννηθέντα
39 τοῦ πρέσβεως. (39) ὅθεν παρεισδύντων αὐτῶν τῶν περὶ
τοῦτο διατεταγμένων κρύφα κατασκοπήσασθαι, καὶ ἀναγνω-
40 ρισάντων τὸν νεανίαν. ((40) συνῳκήκει γὰρ τῇ τε-
41 κούσῃ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ὀξείαν (41) διατριβαῖς. αἳ
τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Κέρως Βύζης θυγατρὸς Βύζαντος
42 ἀντικρὺ τοῦ καὶ ἄνωθεν καθεστήκασιν) οὐκ ἐκ τῶν (42)
ἐκτὸς μόνον κατὰ συμβεβηκὸς εἰκασμάτων, ἀλλὰ μὴν
καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπουσιωδῶν ἰνδαλμάτων καὶ φρενῶν καὶ
ψυχῆς, ἕξεώς τε καὶ καταστάσεως· τὸ κατ' εὐγένειαν
43 βασιλικόν τε καὶ εὐπρεπὲς συνῳδὰ (43) παριστώντων· D
καὶ τῆς κατὰ γειτονίαν ἐπιμαρτυρούσης τὸ ἀληθὲς ὁμι-
44 λίας. ἐπειδὴ (44) τὰ κατ' αὐτὸν εὐθέως καὶ μέχρι
τῶν δεσποτικῶν ἀκοῶν ἐληλύθει. ἐδόκησέν τε χάριν
τῆς τοιαύτης γε σκέψεως καὶ ὑποπτήσσεσθαι αὐτοὺς τοῖς
Ῥωμαίοις ἐπικηρυκεύεσθαι ἔθνος τὸ Περσικὸν ἀναγκαί-
ως· καὶ ὑποπτήσσεσθαι αὐτοῖς εἰς σπονδὰς ἥκον εἰρηνι-
45 κῆς τελειότητος. (45) ὧνπερ (46) ἀκουσθέντων τοῖς ἐν
46 Περσίδι ἔκ τε τῶν εἰς ἀποστολὴν προσηκόντων καὶ τῶν
47 διὰ τὸν Θεόφοβον δῆθεν βασιλεῖ γε συναξιούντων· (47)
48 ἀσπαστὸν (48) ἐλογίσαντο τῆς οἰκείας χώρας ἀπανα- E
49 στῆσαι καὶ προσχωρήσειν (49) τῇ Ῥωμαΐδι. ὅπως τοῦ
50 κατὰ γένος (50) ἀρχηγοῦ ἐπιτεύξοιντο· καὶ μάλιστα (51)
51 ὅτι καὶ ὁ Περσῶν ἀρχηγὸς Βάβεκ, ἀποστάσει τῇ πρὸς
τὸν Ἀμηραμουνᾶ ἐπὶ ε' ἔτεσι κεκορυφωμένος· ὧν ἀναμετα-
52 ξὺ μέγιστοι πόλεμοι συμβεβηκότες· (52) καὶ ἡττηθεὶς
53 ὁ Βάβεκ· εἰσῄει ἐν χιλιάσιν ἑπτὰ (53) πρὸς τὴν Ῥω-
μαϊκὴν ἐπικράτειαν. κατὰ πόλιν Σινώπην ἀνιχνεύων

A accepit imperſcrutabili Dei conſilio, omnia ſapienter gubernantis. Unde eam Agareni aliquando vieiſſent imperatorem, quandoquidem victoria in manu Dei eſt (*a*) ægre ab illis eraſit incolumis. Quamvis multi ex Perſis propter clades ad Agarenos deficerent, tamen redibant ad imperatorem, cum ipſe adverſus hoſtes proficiſceretur: eo potiſſimum quod ipſi diligerent Theophobum. Talis autem eſt de iſto diverſorum per ſucceſſionem diverſa aliquatenus commemoratio, ut accuratioribus hiſtoricis uſitatum *etiam diverſa tradere*. Quandoquidem (*b*) hæc mundana in fluxu & defluxu ſunt, etiam interitus nationum quibuſdam de cauſis exiſtunt. Hinc B cum Perſica gens olim quidem in tabernaculis vixiſſet, pellium amictu inopiam ſuam aut tolerantiam oſtentans: poſteaque rebus fortiter gerendis, multis gentibus dominaretur: Atque ad inſolentias ex ſecunda fortuna elata fuiſſet; deinceps maximas calamitates perpeſſa, & diſperſa fuit, qualia Judæis aliiſque gentibus acciderunt. Conſueverant autem Perſæ ſuos reges ex regia ſtirpe creare, ſed cum belliis crebris & aſſiduis, aliiſque civilibus & inteſtinis calamitatibus regia familia defeciſſet, ipſique in anguſtiis eſſent, & de inquirendo ſolliciti; ſignificatum eſt ipſis a quodam qui miniſtraverat aliquando cui- C dam ex iis qui genus regium attingebant, ſæpe ad legationem profectis Conſtantinopolim, ibi ſe eum inveniſſe qui quærebatur: quamvis non ex legitimis nuptiis, legato tamen prognatum. Proinde cum clam irrepſiſſent in eam ad inveſtigandum, & agnoviſſent adoleſcentem, (habitabat enim cum genitrice in illis quæ ſunt ad Oxiam manſionibus, quæ Boſporo & Cornu (*c*) Byzæ filiæ Byzantis e regione ſunt ſitæ) non ex externis ſolum & accidentalibus notis, ſed etiam ex illis eſſentialibus indiciis mentis & animi, habituque & affectione, nobilitatem generis regiumque decorem congruenter repræ- D ſentantibus, viciniæ etiam converſatione teſtificante rei veritatem: cumque de eo *fama* ſtatim etiam ad imperatorias aures perveniſſet; viſum eſt propter hanc cauſam, & ut ſubjicerentur Romanis per legationem (*d*) agere cum gente Perſica. Atque ut his ſubjicerentur ad fœdera pacis ſolidæ venerunt. Quibus auditis in Perſia, cum ex iis qui legationis nomine venerant, tum ex iis, qui propter Theophobum ad imperatorem profecti fuerant; rem optatam putarunt patria migrare, & ad Roma- E nam ditionem concedere, ut generis *regii* ducem naniſcerentur. Ac vel maxime, quod & Perſarum dux Babec defectione ad Ameramnunem per quinque annos exaltatus fuiſſet, quo ſpatio, cum maxima bella accidiſſent, victuſque fuiſſet Babec; ingreſſus fuit eum ſeptem millibus in Romanam ditionem: apud urbem Sinopen inveſtigans patrem Theophobi:

a In Græco Homericum, quod ſonat: *In genubus deorum* poſita eſt.
b Nimis alte repetit.
Joſ. Gen.

c Inepta topographia.
d Mire turbat.

apud Perſas valde honoratum, Romanis militantem. Quem (a) cum Babec inveniſſet, atque ab imperatore ſecuritatis fidem accepiſſet; cum cui præerat militum manum, ſeque ipſum imperatori ſubjecit. Porro imperator Theophilus generoſum adoleſcentem Theophobum patricia dignitate cohoneſtat, ſororemque ſuam ei in matrimonium tradit, atque in civitatem Romanam receptos Perſas ad dignitatem gradus & militiæ, cognationemque cum Romanis per matrimonia, jungit. Etſi Theophobum interfecerit poſt hæc dolo circumventum. Etiam aliter autem de Theophobo per hiſtoriam traditum, ita ut ſimilia quidem dicantur iis quæ diximus, minime tamen nullatenus variantia: pro diverſitate eorum qui ea referunt, dum vel ipſi præſentes cognoverunt, vel memoria narrando ad ipſos propagata fuit. Cum a Perſis exceſſiſſet pater Theophobi regio ſanguine prognatus, venit Byzantium, egens, atque pro mercede ſervivit cuidam mulieri quæ tum cauponariam exercebat. Cumque diu miniſtraſſet ei, amore ejus capitur: atque voluptatis cauſa conjunguntur. Ex quo mulier cum concepiſſet, maſculum enixa eſt. Ceterum Perſis per diverſas regiones diſperſis, nonnulli ex iis aſtronomiæ addicti erant; hæc enim ab illis præ ceteris ſcientiis æſtimatur, ad ſummam perfectionem deducta: & fortaſſe aliæ etiam vaticinandi & futura prædicendi diſciplinæ, quarum ope forte cognoverant ſupereſſe Theophobum in Conſtantini urbe. Proinde profecti ad Theophilum tunc imperium adminiſtrantem inſtanter petierunt, ut ſibi fieret facultas quærendi illum, qui palam in ea urbe non verſaretur, fore ut ipſis in regem inveniatur. Quibus lubenti animo auditis imperator per totam ſciſcitatus eſt urbem, famaque de ea re ubique pervulgata, ſpatio multorum dierum, in anguſtia ſuper eo qui quærebatur jam conſtitutis, quidam ex vicinia prædictæ muliercolæ conjunctus *exſtitit*, a quo ſignificabatur eam ex Perſa concepiſſe: ſeque cum illo ſæpius converſatam, cum is miniſterii functiones perageret: atque audiviſſe certoque cognoviſſe, illum ex Perſia eſſe, regioque ſanguine cretum: ſeque velle quæſitoribus omnia de illo indicare. Illis porro de muliere inquirentibus cum qua ille Perſa conſuetudinem habuiſſet atque diligenter accurateque percontantibus, de ejus qui quærebatur vivendi ratione & manſione; eum quidem, qui cum muliere conſuetudinem habuiſſet, (b) jam mortuum eſſe teſtabatur: qui autem illo prognatus eſſet ex ea conſuetudine eum oſtendebat, filium, duodecimum ætatis annum agentem. Quem in conſpectum ipſorum progreſſum ceterorumque qui cum ipſis erant Perſarum, ut invenerunt: de eo ex regio charactere & ex aduncitate naſi quæ in

A τὸν Θεοφόβου πατέρα, παρὰ Πέρσαις πάνυ τιμώμε-
νον, Ῥωμαίων ὄντα τοῖς (54) καταλόγοις. ὃν ὁ Βά- 54
βεκ (55) κατειληφώς, ἐγγύας τε παρὰ βασιλέως δε- 55
ξάμενος, τὸν ὑπ' αὐτόν γε λαὸν καὶ ἑαυτὸν τῷ βασι-
λεῖ ὑπήκοον τίθησιν· Ὁ δὲ βασιλεὺς (56) Θεόφιλος 56
τὸν μὲν εὐγενῆ νεανίαν Θεόφοβον κατεγεραίρει πατρι-
κιότητι, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν (57) τούτῳ πρὸς γάμον 57
ἐκδίδωσι· τῷ τε Ῥωμαϊκῷ πολιτεύματι τοὺς Πέρσας
συναριθμήσας· ἀξιωμάτων (58) τε βαθμοῖς καὶ στρα- 58
τείας, πρὸς (59) ἀγχιστείαν τε Ῥωμαίων ἐν γάμοις ἁρ- 59
μόζεται. εἰ καὶ τὸν Θεόφοβον ἀναιρεῖ (60) μετὰ ταῦτα 60
δολιωσάμενος. ὡς δέ τινες, καὶ ἄλλως τὰ κατὰ Θεό-
φοβον διεσόρευται. ἃ (61) τῶν λεχθέντων τελοῦσι πα- 61
B ρόμοια, ἀπαράλλακτα δὲ οὐδαμῶς, κατὰ τὸ διάφορον
τῶν ταῦτα διεξιόντων· τῆς τε αὐτοψίας καὶ τῆς πρὸς
ἑτέρους ἐν διηγήσει μετοχετευούσης. ἐκ Περσῶν (62) 62
τοίνυν ἀπαναστὰς ὁ πατὴρ Θεοφόβου βασιλείου αἵματος
προαγμένος εἴσεισι τῷ Βυζαντίῳ πενόμενος· καὶ κατὰ
μισθαρνίαν ἐξυπηρέτει τινὶ γυναικὶ (63) ᾗ τὰ καπη- 63
λεῖον εἰς ἐργασίαν παρῆν. ἐπὶ μακρὸν (64) δὲ κα- 64
θυπηρετήσας αὐτῇ, ἔρωτι ταύτης κατάληπτος γίνεται.
καὶ πρὸς ἡδονὴν συμβιβάζονται. ἐξ ἧς συνειληφυῖα (65) 65
ἐγγάστριον, ἄρρεν ἀπέτεκε. τῶν οὖν ἐκ Περσίδος κα-
τὰ διαφόρους χώρας μεμερισμένων, τούτων τινὲς ἀστρο-
νομίαν (66) μετῆσαν. αὕτη γὰρ τούτοις τῶν ἄλλων τε- 66
χνῶν καὶ ἐπιστημῶν προτετίμηται, εἰς τὸ ἀκριβὲς ἐκ-
C πεπονημένη· (67) καὶ ἄλλαι τυχὸν μαντικαί τε καὶ 67
προγνωστικαὶ (68) μέθοδοι. δι' ὧν ἴσως διεγνώκασι 68
περιεῖναι (69) Κωνσταντίνου τῇ πόλει Θεόφοβον. ἐν- 69
θένδε προσιόντες τῷ τηνικαῦτα διέποντι Θεοφίλῳ τὸ
βασίλειον κράτος, συνεχῶς ἐδέοντο τοῦ ἐρεύνας (70) 70
τυχεῖν ἐν αὐτῇ φανερῶς μὴ διάγοντα. καὶ τούτοις (71) 71
εἰς βασιλέα φανερωθήσεσθαι· ὡς οὖν ἀσμένως τοῦτο
διακηκόει ὁ βασιλεύς, διὰ πάσης περιεβάλετο (72) 72
τῆς πόλεως· τῆς δὲ περὶ τούτου φήμης πανταχόσε δια-
δεδραμηκυίας ἐπὶ παρατάσει πολλῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς
ἀμηχανίαν τοῦ ἐρευνωμένου συνεστηκότων· τῶν κατὰ γει-
τονίαν (73) τις τῷ ῥηθέντι γυναίῳ συνών, ὅτῳ (74) 73
D συνειληφέναι παρὰ τοῦ Πέρσου διεπτράνωτο· καθ' ὁμι- 74
λίαν τε πολλαχῶς αὐτῇ συνελθεῖν τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν
διενεργοῦντι, πυθέσθαι τε καὶ σαφῶς διεγνωκέναι, ὅτι
περ ἐκ Περσῶν εἴη· βασιλικοῦ δὲ πέφυκεν αἵματος·
καὶ τοῖς ἐρευνῶσι τὰ περὶ τούτου κατασημήνασθαι. τῶν
δὲ τὸ μὲν γύναιον κατεσχηκότων, μεθ' οὗ ὁ Πέρσης
τὴν ἀναστροφὴν ἐπεποίητο, καὶ ἐνδελεχέστερον ἀσφαλῶς
διεξετασάντων τὴν τοῦ ἐρευνωμένου διαγωγήν. τὸν μὲν
τῇ γυναικὶ συνελθόντα προτετελευτηκέναι διεμαρτύρα-
το· τὸν δὲ (75) ἐκ τούτου προσεπιγεγμένον κατὰ συζυγίαν 75
E ἄρρενα παῖδα ἐδείκνυεν ἐπὶ δυσὶ καὶ ι' καθ' ἡλικίαν
χρονίζοντα ἔτεσιν· ὅνπερ κατ' ὄψιν ἰόντα μετὰ καὶ τῶν
συνόντων αὐτοῖς κατειληφότες Περσῶν. ἐπείπερ αὐτὸν
ἔκ τε τοῦ βασιλικοῦ ὁμοιώματος· ἔκ τε τῆς κατὰ κύ-
ρον γρυπότητος συμβολαιωσάμενοι· (76) καὶ ἐξ ἄλλων 76
τινῶν τῶν ἐφομαρτηκότων αὐτῷ, τοῖς τούτου ποσὶ προσε-
κύνησαν· καὶ ἀνηρπασμένοι πρὸς βασιλέα ἤγαγον. ὅστις
θεασάμενος αὐτόν, καὶ τὴν τεκοῦσαν προσκαλεσάμενος, πε-

a Hæc cum antecedentibus & ſequentibus inferius, non videntur congruere, traduntur tamen & ab aliis quos annotavi.

b Notandum, auctorem de conjunctione patris & matris Theophobi ambigue fere loqui, ut non ſatis appareat fueritne legitima an non. In priore narratione tanquam non legitima habebatur.

πυσμένος τε, ὁ πρὸς γάμον Πέρσης αὐτῇ συνιὼν τίς
ἄρα ὑπάρχοι, καὶ πόθεν ἑαυτὸν ἐθεράπευε· ταύτης παρεδη-
λοῦτο· ὡς ἀπὸ Περσῶν εἴη τῆς γενεᾶς, εὐγενείας τε
βασιλίδος ἐξέχεσθαι. τούτοις κατ᾽ εὐθυμίαν ὁ αὐτοκρά-
77 τωρ γενηθεὶς, (77) τὸν μὲν Θεόφοβον ἐν τοῖς βασι-
λείοις ἐσκήνωσεν, ἀνατροφῆς τε προσηκούσης, καὶ τῆς
κατὰ μαθητείαν ἀξίας παιδεύσεως. ὁ δὲ φύσεως εὐ-
κληρίᾳ, οὐχ ἧττον δὲ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ συνδιαιτώμε-
νος, εἰς ἄκρον ἦκεν ἐλλογίμου παιδεύσεως· ὡς ἐντεῦ-
θεν παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα στεργόμενος, εὐμοιρῆσαι
78 πατρικιότητα, (78) δορυφορίας τε καὶ σεβασμιότητος (79)
79 περιδόξου· ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς κατὰ θεραπείαν πολυτε-
λοῦς καὶ ἱκανότητος ἐφάψασθαι. διά τοι τοῦτο ὁ μὲν βα-
σιλεὺς τοὺς Πέρσας ἐκ τούτου ὡς γενναίους ἐν πολέμοις
80 καὶ μεγαλόφρονας ἐπιστάμενος, τοῖς στρατιωτικοῖς (80)
ἀναγράφεται κώδιξιν. καὶ τούτοις Περσικὸν σύλλογον
ἐγκατέστησε. καὶ αὐτοὺς ταῖς Ῥωμαϊκαῖς στρατοπεδαρ-
χίαις συναριθμεῖσθαι προσέταξεν. οὗ κατὰ τῶν Ἰσμαη-
81 λιτῶν πολλαχοῦ ἐφοδεύοντος, (81) τοῦ Θεοφόβου αὐτῷ
82 συμπαρόντος. ἐπὶ τοσοῦτον (82) τὰ πρὸς αὐτὸν πόθῳ
τοὺς Πέρσας θαρρύνεσθαι καὶ θυμηδίᾳ διακεχύσθαι, ὡς
83 μόνους τῶν (83) κατ᾽ Ἀγαρηνῶν ἀρκεῖσθαι πόλεμον· τρέ-
84 πειν (84) τε τούτους ἐξ ἀηττήτου δυνάμεως. ἐφ᾽ οἷς με-
γαλοψυχήσας ὁ ἄναξ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν ἀποβάντων
85 τεθαρρηκὼς, ἡγεμονεύειν (85) ἐν Πέρσαις τὸν Θεόφο-
βον προτεθύμητο. τοῦ οὖν βασιλέως κατά τινα πρόφα-
σιν διεσπουδασμένην ἀναγκαίως πρὸς τὴν βασιλεύουσαν
86 (86) ἀναλύσαντος, τῷ δὲ Θεοφόβῳ τὰ τῶν Περσῶν
87 ἐγκεχειρηκότος (87) διατίθεσθαι στρατηγικῶς τὰ στρατεύ-
88 ματα· εἶτα (88) πρὸς τὴν βασιλίδα τοῦτον ἐπανιέναι
κελεύσαντος, εἰς ἀτοπίαν οἱ Πέρσαι προσεχωρήκεισαν
89 ἐκ στασιόφρονος διαθέσεως· καὶ (89) μὴ ἑκόντα περι-
στοιχήσαντες ἐν μέρεσι παραλίοις τῆς Παφλαγονίας.
90 (ἥτις (90) ἀπὸ Παφλαγόνος υἱοῦ Φινέως τῆς τοιαύτης
91 γῆς ἐγκρατήσαντος ἀγορεύεται· (91)) ἐν κατασχέσει
τε Σινώπης τῆς πόλεως, ἢ κατά τινας, Ἀμάστριδος
92 γεγονότες. βασιλέα (92) ἀνακηρύττουσιν· ὡς ἐκ τούτου καὶ
93 τὰ Περσῶν καινίζεσθαι (93) ἔθιμα. αὐτὸς δὲ (94) δια-
94 φόρως ἔχων πρὸς τὸ ἐγχείρημα, οἷα μὴ κατὰ γνώμην
95 αὐτοῦ πεπραγμένον (95) αἰτίαν αὐτοῖς προσέπλεκε τοῦ
96 τολμήματος, δεινῶς ἀπολοφυρόμενος· (96) διὰ ταῦτα
97 (97) κατεδυσώπει αὐτοὺς, ἱκέτευέ τε καὶ ἐβιάζετο· τὸ
98 εὐμενὲς (98) βασιλέως ἐξιλεώσασθαι· καὶ ὥσπερ ἔχοι
τὸ ἀληθὲς, μὴ αὐτῷ ἐπιγράφειν τοῦ τελεσθέντος αἰ-
τίαν. οἱ ταῦτα διηκουσμένοι, ἀπογνώσει τε συσχεθέν-
τες οὐκ ἔλαττον καὶ μανιώδει φορᾷ συνειλημμένοι, οὐ-
δαμῶς τῷ συμβουλεύματι πείθονται, καὶ κατὰ τὸ ἀρέ-
99 σκον αὐτοῖς εὐτρεπίζονται. τοῦ δὲ Θεοφόβου (99) λα-
θραίως διαπεμψαμένου πρὸς βασιλέα, ἐγγράφοις τε
ὅρκοις καὶ φρικωδεστάτοις ἐπισχυριζομένου, ὡς οὐ τῷ τολ-
100 μηθέντι πάντως αὐτὸς κατῃτίατο· (100) παρὰ δὲ τῆς
τῶν Περσῶν εὐηθείας καὶ φιλονοίας τοῦτο πεπρᾶχθαι·
φιλανθρώπως ὁ βασιλεὺς εὐμενίζεται· καὶ ἐνωμότοις
αὐτῷ τε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ κατεγγυᾶται πιστώσεσιν
101 ἄφεσιν. (101) οἷς πεπληροφορημένοι, καὶ τῶν ἐσφαλμέ-
102 νων προσδεξάμενοι λύτρωσιν, τῆς Σινώπιδος (102)
103 πόλεως ἢ Ἀμάστριδος (103) ἐξεδήμησαν. ὧν τὴν μὲν,
104 κλέοσιν (104) ἐξειληφέναι Σινώπης ἀπό τινος τῶν Ἀμα-
ζόνων, αὐτῆς δεσποινούσης· τὴν δὲ, τὸ πρὶν Κρώμναν

A Cyro fuerat conjecturam facientes,
aliiſque ipſum concomitantibus, ad
ejus pedes adorarunt. Aſſumptumque
ad imperatorem duxerunt. Qui illum
conſpicatus, accerſita matre, atque
interrogata, Quis ille fuiſſet Perſa
qui conjugii cauſa cum ipſa fuiſſet,
& unde ſe ſuſtentaſſet? ab ea edo-
cebatur: Illum ea gente Perſarum
fuiſſe & ex familia regia. Quibus
lætatus imperator, Theophobum in
aula habitare, educarique congruen-
ter, & in diſciplinis erudiri juſſit.
Is porro ingenii felicitate nec minus
convictu ſplendido & magnifico utens,
ad ſummam eruditionem pervenit.
Ut proinde ab imperatore plurimum
diligeretur, patriciamque dignitatem
B conſequeretur, cuſtodum item & ve-
nerationem illuſtrium, nec non mi-
niſtrorum copiam ſufficientiſſimam.
Hinc imperator Perſas fortes eſſe &
ſtrenuos perſuaſus, in militares nu-
meros retulit, Perſicamque legionem
ex iis conſtituit, ipſoſque Romanis
exercitibus annumerari juſſit. Qua
legione Iſmaelitas ſæpe invadente una
cum Theophobo; ea amore erga il-
lum tantam fiduciam ceperunt, tan-
taque delectatione exhilarati ſunt,
ut ſoli ſe ſuſciperent bellum ad-
verſus Agarenos, eoſque profligarent
invicta virtute. De quibus impera-
tor bonum animum habens ac verita-
te eventuum fretus, præeſſe Perſis
C Theophobum voluit. Cum autem im-
perator propter cauſam quandam ur-
gentem neceſſario in imperatoriam ur-
bem proficiſcens, Theophobo rem
Perſarum demandaſſet, ut exercitibus
auctoritate ducis præeſſet: deinde in
imperatoriam urbem reverti juſſiſſet;
ad inſolentiam prolapſi ſunt Perſæ
animo rebellandi: atqui invitum cir-
cumſiſtentes *Theophobum* in maritimis
partibus Paphlagoniæ, (quæ a Pa-
phlagone filio Phinei illius terræ o-
lim domino ſic appellatur) cum jam
Sinopen urbem, aut ſecundum aliquos,
Amaſtrin occupaſſent; regem decla-
rent, ut ab illo renovaretur Perſa-
D rum conſuetudo. (*a*) Porro ipſe va-
rie affectus ad eam rem ſuſcipien-
dam, quoniam non ex voluntate ſua
agebatur, reprehendebat eorum faci-
nus vehementer lamentans: eoque
ipſo flectere illorum animos volebat:
obſecrabatque & cogebat ut bene-
volentiam imperatoris ſibi ipſis re-
conciliarent, & quemadmodum reve-
ra comparatum ſit, cauſam facti ſi-
bi ne adſcriberent, qui his auditis
deſperatione capti nec minus furioſo
quodam impetu concitati, nequaquam
ejus conſilio obtemperant. Ceterum,
cum Theophobus clam miſiſſet quoſ-
E dam ad imperatorem, & horribili
jurejurando ſcriptis concepto conten-
deret, ſe patrati facinoris auctorem
non fuiſſe; ſed Perſarum ſtultitia &
nimia benevolentia id fuiſſe factum;
imperator humanum clementem ſe
præſtat: ac jurejurando firmata fide,
ipſi, quique cum ipſo eſſent, promi-
ſit veniam. Quibus ſatis perſuaſi &
credentes, delictorum accepta remiſ-
ſione, a Sinope urbe, aut Amaſtri-
de deceſſerunt. Quarum illam qui-

a Nempe habendi reges ex regia ſtirpe.
Joſ. Gra.

dem nomen accepiſſe *dicitur* a Sinopa quadam, una ex Amazonibus, cum ipſa eam condidiſſet; hanc autem prius Cromnum dictam, a muliere quadam Perſica Amaſtride filia Oxyartæ fratris Darii: quæ cum nupta eſſet Dionyſio Heracleæ tyranno, iſte ſibi ſubjectam urbem e conjuge ſua nominarit. Ac Theophobus quidem rurſus imperatori conciliatus in aulam reſtituitur; priſtinaque benevolentia & ubertate fruitur. Perſarum porro multitudinem tantam, quoniam uſque ad triginta millia excreviſſet, libere & licenter quidvis agere ſecuramque eſſe, imperatori conſultum non videbatur. Proinde in Romana themata, binæ millia de Perſico exercitu mittebantur, ut ſubjicerentur iis qui, ſuo quiſque tempore, duces conſtituti eſſent. Quibus & Turmarchem qui præeſſet inſtituebant. Ex ſene uſque ad hæc tempora, cognomen iſtud Perſarum turmæ quaſi hæreditarium habent. cum ad illum modum disjuncti & diviſi fuiſſent. Hujuſcemodi ſcilicet finem cœpta Perſarum omnino ſortita ſunt. *ipſis* ſic diſperſis ac propemodum ad nihilum redactis. Cum igitur imperator in letiferum morbum incidiſſet, conflabatur criminatio vana & calumnioſa a malevolis, quaſi poſt ejus mortem rebellio a Theophobo & Perſis contra hæredes ejus & tutores eſſet excitanda. Quapropter in extremis jam foribus mortis conſtitutus, miſſum in externas Bucoleontis includi Theophobum, onuſtumque capitalis ſupplicii imponit ei executionem, quaſi immanitatis certamen funebre inſtituens perditus ille. Itaque quia occulte fuit interfectus, percrebuit fama inter Perſas uſque ad hæc tempora, mortem non guſtaſſe Theophobum. Quamvis etiam aliter (*a*) aliqui tradiderint. Cum Theophilus caſu quodam, in bello rem infeliciter geſſiſſet, dixit ei Theophobus, ut ipſe ſolus cum Perſis nocturnum prœlium faceret, fore ut auxiliante Deo hoſtes ſuperaret. Quod ut audivit imperator animo commotus & mente perturbatus fuit, *quaſi* per ſomnum ſibi fingens, ne forte quid novarum rerum is moliretur; ita enim ei perſuadebant malevoli quidem & invidi, atque in ſuſpicionem improbabilem conjiciebant. affirmantes non eſſe obtemperandum Theophobo *in* illis quæ præter rem & utilitatem ſuaderet. majeſtatis ſcilicet crimine eum involventes. Qui Zelo divino incenſus, ſicut Elias Theſbites pie & graviter imperatorem increpat, alterque Phinees Zelotes evadit, ſecans tanquam gladio, ſermone ſuo, injuſtam ejus ſuſpicionem. Atque palam hoc dicit: Fore (*b*) ut debitum ſuſtineat Chriſtianorum tropæi, quod Deus avertat. Ad hæc cum imperator immoderato animo iraſceretur, (erat enim commotior iracundo fervore,

A ὠνομασμένην, ἐκ τινος Περσίδος Ἀμάστριδος θυγατρὸς
Ὀξυάρτου ἀδελφοῦ Δαρείου. ἥτις συνοικήσασα Διονυσίῳ
τῷ Ἡρακλείας τυράννῳ ὑπ' ἐκείνῳ οὖσαν τὴν πόλιν ἀπὸ
τοῦ συζύγου ὀνομασθῆναι. (105) καὶ ὁ μὲν Θεόφοβος τῷ 105
βασιλεῖ αὖθις ἱλεωθεὶς, ἐν τοῖς βασιλείοις κατῳ-
κιστο, καὶ τῆς (106) πάλαι προστάσης αὐτῷ παρὰ βα- 106
σιλέως φιλοστοργίας καὶ εὐπαθείας ἀπέλαυε. Περσῶν
δὲ πλεθὺν διὰ τὸ προϊέναι μέχρι μυριάδων γ'. οὐ
ταύτην ἐλευθεριάζειν συμφέρον ἐν (107) καὶ ἐπ' ἀδείας 107
διάγειν τῷ βασιλεῖ κατεφαίνετο. ἐντεῦθεν τοῖς Ῥω-
μαϊκοῖς θέμασι χιλιάσιν ἐπὶ δυσὶ Περσικὸς ἀριθ-
μὸς ἀπεστέλλετο ὑπὸ χεῖρα τελεῖν τῶν κατὰ στρατη-
γεσίαν καιροῖς (108) τεταγμένων· ἐφ' ὧν καὶ τουρμάρ- 108
B χας τούτων (109) ἐπιστατεῖν διωρίζοντο. ἀμέλει καὶ 109
(110) ἕως τῶν ἐνταῦθοῖ χρόνων τὴν προσηγορίαν Περ- 110
σῶν αἱ τῶν θεμάτων Τοῦρμαι κεκλήρωνται· ἐφ' οἷς
διεσπάρησαν. Τοιούτου δὲ πέρατος τὰ τῶν Περσῶν ὅ-
λως τετύχηκε μετὰ τὴν στασιώτην (111) καθόσον· 111
οὕτω διαιρεθέντων καὶ σχεδὸν εἰς ἀφανισμὸν χωρη-
σάντων. τοῦ δ' οὖν βασιλέως θανατηφόρῳ νόσῳ περιπε-
σόντος ὑπεσμύχετό τις σκοπὸς ἐκ ματαίας διαβολῆς
χαιρεκάκων, μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἐπιθέσθαι περὶ
Θεόφοβον σὺν ἅμα Πέρσαις κατὰ τῶν αὐτοῦ κληρονό-
μων καὶ τῶν κατ' ἐπιτροπείαν ἐγκεχειρισθῆναι. (112) διὰ 112
τοῦτο (113) καὶ πρὸς ταῖς ἐσχάταις ἤδη πύλαις τοῦ 113
θανάτου παρεστηκὼς, καθείργνυσι κλεισθῶσιν ἐκπέμψας
C τοῦ Βουκολέοντος (114) τὸν Θεόφοβον· καὶ ποινὴν δὲ τῆς 114
κεφαλικῆς τιμωρίας περιτίθησιν αὐτῷ ὑπεξελθεῖν·
ἆθλον ἀπανθρωπίας ἐντάφιον ὁ δείλαιος ἐγχαράξας·
διὸ τὸ ἂν λαθραίως γεγονέναι τὴν αὐτοῦ πλάνην, δια-
βεβόηται παρὰ Πέρσαις ἄχρι τοῦ ὧδε χρόνου. (115) 115
θανάτου μὴ γεύσασθαι τὸν Θεόφοβον. εἰ καὶ ἄλλως
τινὲς διειλήφασιν· ὅτι τοῦ Θεοφίλου κατά τινα περιπέ-
τειαν δυστυχήσαντος (116) ἐν πολέμῳ, εἴρηκεν αὐτῷ 116
(117) ὁ Θεόφοβος συνθέσθαι μόνον μετὰ Περσῶν νυκ- 117
τοπόλεμον. (118) ἐν συμμαχίᾳ Θεοῦ τὴν ἰσχὺν τῶν κα- 118
ταδυναστεῦσαι· ὡς οὖν ἐπέπυστο περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς,
ἐσείσθη τὸν λογισμὸν καὶ τῷ πνεύματι ἐτετάρακτο, ὑπο-
D ροπολῶν μή τι νεωτερίσασθαι βούλοιτο· ὅτι γὰρ αὐ-
τὸν φιλοβάσκανοί τινες ἀνεχαίτισαν καὶ πρὸς ὑπόνοιαν
ἄλογον ἐξεκύλισαν· φάσκοντες, μὴ πεισθῆναι τῷ Θεο-
φόβῳ, ἐφ' ὧν λυσιτελῶς (119) ἐβεβούλευτο· καθοσιώ- 119
σει (120) δῆθεν ἐνέχοντες. (121) ὃς ζήλῳ θείῳ πυρ- 120
πολεθεὶς καθὼς Ἠλίας ὁ Θεσβίτης. Θεοφιλῶς τὸν βα- 121
σιλέως καταμβλυνθῆναι, ὁ ἄλλος Φινεὲς (122) ζηλω- 122
τὴς ἀναδείκνυται, τέμνων ὡς σειρομάστῃ τῷ λόγῳ τὴν
αὐτοῦ ἄδικον ὑπόληψιν. καὶ τοῦτο φησὶν ἐμφανῶς· ὡς
τὸν ὀφειλὸν ὑφέξειν (123) τὸ Χριστιανικὸν τρόπαιον, ὃ 123
μὴ Θεὸς συγχωρήσειεν. ἐπὶ τούτοις τοῦ βασιλέως ἀμε-
E τρίᾳ θυμοῦ χαλεπήναντος· ἐν (124) γὰρ ὑποκαιομέ- 124
νος ὀργίλῳ τῇ ζέσει, οἷα τὸν νοῦν ταῖς σωματικαῖς
καχεξίαις ἐμπαθαινόμενος· κατὰ τὴν συκοφαντίαν ἐς
(125) τὸ ἀληθὲς ἐποικοδομούντων παρὰ φύσιν λυμαίνε- 125
ται· καὶ (126) πτήξεως οὐκ ὀλίγῳ περιέσχετο τὸν 126
Θεόφοβον. καὶ συλλέξας (127) μεθ' ἑαυτοῦ τινας ἐκλεί- 127

a Tales ſolent eſſe hujus tranſitiones.

b In Græco etiam obſcure & ambigue, ut aut ſit; *fore ut ſentiat & eum pœniteat impediiſſe victoriam Chriſtianorum quæ futura fuiſſet*, aut: *fore ut cladem Chriſtianorum patiatur quæ debeat ferri*. Sive ita primum: *fore ut luat impeditæ Chriſtianorum victoriæ quæ erat* futura. Deinde: *fore ut patiatur cladem &c.*

τως, ἀποδιδράσκει πρὸς Αμαστριν πόλιν, κἀκεῖσε χρο- A
νοτριβεῖ. διὸ στέλλεται πρὸς αὐτὸν ναύμαχος στόλος
πρὸς βασιλέως· ὡς ἂν γε τὴν πόλιν κἀκεῖνον κατά-
128 σχωσιν. αὐτὸς δὲ (128) φιλόθεος ὢν κατὰ θεόφοβον
τρόπον φιλαδέλφως ἐδεδίει πρὸς χριστιανῶν αἱματεκ-
129 χυσίας χωρεῖν. ὅθεν ὑπείκει (129) τῷ θεομισεῖ βα-
130 σιλεῖ, ἐγγύησιν σταυρικὴν (130) ἐπιπέμποντι· καὶ δυ-
στυχῶς ἀνακέκληται, τῶν συμπεφωνημένων ἀλλοιωθέν-
131 των. τομῆς γὰρ (131) ἔργον κεφαλικῆς, ὡς μέν τινες,
παραυτίκα ὑπὸ Ωορυφᾶ τηνικαῦτα τῆς βασιλικῆς βί-
132 γλης (132) ἐπαρχοῦντος, καθίσταται· ὡς δὲ ἄλλοι,
133 (133) καθ' ἣν ὥραν ἀποβεβιώκει ὁ ἄναξ, τινὶ τῶν
οἰκείων εὐνούχων διὰ νυκτὸς τῷ ἐν τοῖς τοῦ πελαγίου
τόπῳ ἀπαγαγόντι τοῦτον ἀποτυμπανισθῆναι προσήγγελ- B
134 το. (134) προσπεσόντων δὲ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων
135 ἄλλοτε καὶ τῶν ἐξ Ισμαὴλ ὑπερεχόντων, (135) τοῦ βα-
136 σιλέως τε παρ' αὐτῶν κυκλωθέντος, (136) τὰ πρὸς
137 κατάληψιν διηπείλητο. (137) καὶ δὴ παρὰ μικρὸν ἦν
δοριάλωτος καὶ πᾶσιν ἐπίχαρτος γενησόμενος, εἰ μὴ
138 τοὺς (138) σὺν αὐτῷ Μανουὴλ, ὡσεὶ τοιοῦτον φάσας ἐ-
139 θαρσαλέωσεν· Ανέρες (139) ἐστὲ φίλοι· καὶ ἀλκίμου
140 ἦτορ ἕλεσθε· τὰς μελίσσας (140) αἰδούμενοι, αἳ τοῦ βα-
σιλέως αὐτῶν θανάτου ἕως ἀνέχονται· μεθ' ὧν τὴν
φάλαγγα διατεμὼν τῶν Αγαρηνῶν, πεπαλαγμένος λύ-
141 θρῳ (141) πολλῷ τε καὶ αἵματι, τοῦτον ἐξείλκυσε.
142 τρὶς (142) γὰρ τοῦτο (143) διαπραξάμενος τῆς ἐμπερι-
143 σχέσεως (*) αὐτὸν (144) προσελθὼν ἐξελύτρου· ἰσκο- C
144 τοδινίᾳ (145) γὰρ ἐφεστηκότι τῷ Μανουὴλ εἰς ἀνάρρυσιν
145 (146) κἂν παρόδου εὐρείας ἐτύγχανε. διὰ τοῦτο μέ-
146 χρι τρίτου συμβέβηκε κἂν τάχα τῷ χαλινῷ τοῦ βα-
147 σιλικοῦ ἵππου ἐπιδεθέντος ἱμάντος (147) καὶ προσα-
ναρτηθέντος τινί γε τοῦ Μανουὴλ, ὧν καθ' ἵππον ἀμπέ-
148 χετο. (148) ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐξῄει· ἕως τὸ δ' (149) αὐ-
149 τῷ προσιέναι καὶ ξίφει θανεῖν (150) ἀποφήνασθαι,
150 εἰ μὴ τοῦτο (151) συνέψοιτο, καὶ μὴ πανωλεθρίαν ἑα-
151 τῷ διάθοιτο, (152) ἕως ἐξήγαγε. τῶν σωτὴρ (153)
152 μέγας ἐπεμφανίζεται καὶ τῇ βασιλίδι παλιμπετὴς
153 (154) μετατίθεται. καὶ τοῦτον (*) τιμαῖς καὶ προσηκού-
154 σαις δωρεαῖς ἀμείβεται, τὸν εὔνουν ἀποδεχόμενος. D
155 ὁ δὲ τοῦ φθόνου πρὸ τούτου παράταξις (155) κατ' αὐτοῦ
παροπλίζεται διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐναντίων, καὶ ἐπι-
156 λοιδορᾶσι (156) ψευδῶς καθοσιώσιν στρατηγοῦντι· ὃς
157 (157) ἐνηχηθεὶς οὕτως τὰ πρὸς ἀπόστασιν ἐπιτετήδευμε-
158 ται· (158) καὶ φυγαδεία (159) πρὸς Αγαρηνοὺς μετοι-
159 κίζεται, ἐν δόξαις περιφανέσι πρὸς αὐτῶν πατικᾶται
160 καὶ ὑπαντήσεσι· καταλιπὼν βασιλέως μεταμέλον (160),
τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποψίας· χρόνου δὲ πολλοῦ παραρ-
161 ρεύσαντος, καὶ τῶν ἐξ Αγαρ (161) ταῖς νίκαις κατορ-
χουμένων ἡμῶν οἷα σφετερισαμένων τὸν καθ' ἡμᾶς Α-
162 χιλλέα, πρὸς εἰρηνικὰς (162) συμβάσεις ὁ βασιλεὺς
τοὺς Ισμαηλίτας μνηστεύεται, ἐκπέμπων πρέσβιν τὸν E
163 μοναχὸν (163) Ιωάννην. (164) τότε τοῖς Αγαρηνοῖς καὶ
164 ἡμῖν κατὰ πρεσβείαν φανέντα γε ἐπιτήδειον. ἐπεπρά-
165 χει γὰρ τὰ πρὸς διαλλαγὴν (165) ἀμφοτέρων ἁρμόδια
166 δώροις (166) ἀδροῖς παρ' αὐτῶν (167) τοῦ δέοντος μὴ
167 ἐασάς. ὡς ἐπιθαυμάζειν τὸν Αμερμουμνῆ πάνυ καὶ τοῖς
168 περὶ αὐτὸν ἐγινώσκετο, (168) καὶ ἀξιῶν αὐτὸν περὶ ὧν

A ut cujus animus ea vitioſa corporis habitudine labem contraheret :) calamniatoribus etiam vero ſuperſtruentibus a natura *ipſius* alienas nugas, conſternatio haud exigua invaſit Theophobum, adſcitiſque ad ſe delectis quibuſdam *viris* aufugit in urbem Amaſtrin cum illis, atque ibi commoratur. Quapropter mittitur ad eum claſſis ab imperatore, ut urbem & ipſum teneret. Ceterum ipſe cum eſſet pius, timore & amore erga Deum ductus, verebatur ad Chriſtiani ſanguinis effuſionem progredi. Itaque cedit impio imperatori, ſponſionem ſigno crucis munitam mittenti, atque *ſic* malo ſuo fato revocatus fuit; cum pacta conventa fue- B rint mutata : amputationem enim capitis, ut quidem aliqui *ajunt*, ſtatim ab Oorypha tunc vigiliæ imperatoriæ præfecto, paſſus eſt : ut autem alii, eo tempore quo imperator e vita deceſſit, cuidam ſuorum eunuchorum noctu abductum in quendam locum (*a*) maritimum trucidari juſſerat. Confligentibus utrimque exercitibus & Iſmaelitis ſuperantibus, imperatori ab his circumvento comprehenſio intentabatur, ac ſane parum aberat & captus omnibuſque ludibrio fuiſſet, niſi Manual ſuos confirmaſſet, ad hunc quaſi modum eos allocutus : O ſocii, fortes, animoque eſtote virili : apes revereri quæ C regi ſuo ad mortem uſque adhærent, cum quibus perrumpens aciem Agarenorum, pollutus cruore multo & ſanguine eum extraxit. Ter autem id fecit & a circumventione liberavit, nam quaſi vertigine correptus hæſitabat veniente Manuele ad eum eripiendum, quamvis late tranſitus ei pateret. Idcirco ter id factum eſt. Quamvis etiam mox fræno imperatorii equi alligato loro & applicato uni ex *loris* quibus Manuelis equus indutus erat; tamen nec ſic exibat donec tertia vice eum aggrederetur gladioque (*b*) moriturum affirmaret, niſi ipſum ſequeretur, & to- D talem interitum a ſe propulſaret : atque ſic eduxit. *Ita* ei ſervator magnus oblatus. *Ipſeque* in imperatoriam urbem rurſus ſe confert. atque illum honore & donis congruis remuneratur, bene ſibi cupientem charum habens. Sed invidia ei ſe oppoſuit & contra eum ſeſe armavit per illa quæ virtuti ſunt contraria. Atque per calumniam falſo inſimulant eum majeſtatis, cum eſſet præfectus militum. Quibus iſte auditis, defectionem molitur, fugienſque ad Agarenos commigrat. Atque ab his honoribus illuſtribus decoratus & ob- E viam itionibus ; cum ſui deſiderium apud imperatorem & pœnitentiam ſuſpicionis reliquiſſet. Tempore autem non multo prætterlapſo, Agarenis per victorias nobis inſultantibus, ut qui Achillem noſtrum ſibi appropriaſſent, ad pacem imperator *eoſdem* Iſmaelitas ſollicitat ineundam, mittens legatum monachum Joannem : tunc Agarenis & nobis ad legationem vi-

a Supra ad Bucoleontem dicebat.
* Scriptum ἐν τάφῳ ——
b Quem nempe ipſi intentabat.

* Cont. pag. 73. C. Cedr. pag. 526. C. edit. Pariſ.

ſum idoneum. Suſceperat enim negotiam de permutandie utrinque captivis in quo munerum ingeatium oblationibus a decoro non receſſit. Ita ut admiraratur Ameramnunes omnino, atque apud nos qui circa ipſum arant illo inclareſceare, jubeict (*a*) petere quicquid vallat, potiturum petitie: adeo præ ſe ferebat quaſi non caperetur donis, (*b*) ſiva ſpecie tenos, ſive revera, ut ad eandem rationem affabilem ſe præberet in audiendo de iis quæ illi conducerent, multoſqua redderet captivos. Iſta *igitur* (*c*) veteratoria in conſpectum vanit Manuelis, atque crucis collara *imperatoris* tradit ei clam, ipſumque jurejurando confirmat, & ad imperatorem reverti hortatur, e Syriaque diſcedit. Permutatione porro *captivorum* finita, & paca inter Romanos atque Agaranos diſſoluta, imperator fortem & ſtrenuum ſe præſtara advarius hoſtes magnopera ſtudebat: ut plane non eſſet inferior paterna fortitudine. Atque in Iſmaelitarum ditionem cum ingenribus copiis proficiſcitur, multaſque prædas quaquavarſum concerrue, ita ut in intimas ejus penetraret partee, atque etiam ad ipſam urbem patriam tunc rerum potientie Ameramnunie appropinquaret, quæ Ozopetra vocabatur: eamque obſidione oppugnaret ad illius contumellam ſed ea quidem rea haud fructuoſum eventum habuit. Siquidem propter hanc prædem poſtea factus fuit maximus hominum interitus. Eaſurgit proinde audacter Ameremnunee contumeliam haud ferens, quam ſuæ patriæ accidiſſa videbat. Imperatque cunctis qui veaillum (*d*) circamferrent ut inſcriptionem facerent: AMORIUM (*e*) inqairendum: eamqaa cum exercito inſolenti propter robur intolerabila invadit. Hoic cum imperator reſiſtere non valeret, rerum retro cederet, ac imperetoriam urbem ſe conferret cum ingenti præda, poſtquam urbi Amorio quanta licebat cura proſpexiſſet, munitione aliiſque ad eam conſervandam idoneis; idem poſtea conatum ſuſcipit, quamvis vano conſilio, ſedandi iram Ameramnunis, per legatos, muneribus pretioſis & pollicitationibus magnificis, quæ ipſum permovere deberent; ſed haud permorent nec perſuadent, æmulando ſtudentem par pari referre. Nihili enim faciebat eorum legationem, & adventum irridebat, ignaviamque ipſis exprobrebat. Atque interpoſito tempore ralinquit eos dubios & incertoe, patriam autem imperatoris urbem cingit vallo. Habuit illa quidem habuit intra ſe defenſoree, quamvis infelices, miſſos ab imperatore, viros prudentia & fortitudine ac multiplici rarum uſu celebres. Sed ab uno improbo defen-

A ἐθέλοι τυγχάνειν ἀξιωμένων. τοσοῦτον αὐτῷ τὰ τῆς ἀ-
δωρίας, εἴτε προσωπείῳ, εἴ τε ἀληθείας (169) ἐξήσκη- 169
το· καὶ (170) διὰ ταύτην καὶ εὐπροσηγόρους προθέσεσιν 170
(171) ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἀκούεσθαι, (172) καὶ παρα- 171
σχέσθαι πολλοὺς αἰχμαλώτους πρεσβεύοντι. ἀπατᾶται 172
πολυτρόπως οὗτος τῷ Μανουὴλ, καὶ σαυρικὸν (173) ἐγκόλ- 173
πιον τούτῳ δίδωσι κρύφα, καὶ ἐν αὐτῷ διομόσας ἐπι-
χωρίζεται· καὶ πρὸς τὸν βασιλέα παλινδρομεῖν ὑπο-
τίθεται καὶ Συρίας ἀπάνεισι. (174) τοῦ δὲ ἀλλαγίου 174
(175) περατωθέντος, καὶ τῆς ἀνὰ μεταξὺ Ῥωμαίων τε 175
καὶ Ἀγαρηνῶν εἰρήνης διαλυθείσης, (176) ὁ βασιλεὺς 176
γενναίζειν κατὰ πολεμίων πολλὴν ἐποιεῖτο μέριμναν.
ὡς μηδ' ὅλως ἐλάττων γενέσθαι τῆς πατρῴας γεν-
ναιότητος. καὶ κατὰ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τὴν χώραν σὺν
B πλήθει πολλῷ προχωρεῖ, καὶ αἰχμαλωσίαν παντοδα-
πὴν παρυφίστησιν. ὡς καὶ παρεμβαθῦναι τοῖς ἐσωτέροις
μέρεσι ταύτης· αὐτῇ τε τῇ πατρίδι προσεμπελάσαι
τοῦ τότε κρατοῦντος Ἀμεραμνουνῆ, ἥτις Ὀζοπέτρα προσ-
ηγορεύεται· καὶ ταύτην πολιορκῆσαι πρὸς ὕβριν αὐτοῦ.
ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ κατὰ σκοπόν πως λυσιτελὲς διέβη-
βασε· τοσοῦτον ἐκ ταύτης τῆς (177) ὠφελείας ἐπισυμ- 177
βάσης, ἡ (178) μεγίστη ἀνθρώπων ἀπώλεια· διανί- 178
σταται γὰρ (179) ἐντεῦθεν εὐθαρσῶς ὁ Ἀμεραμνουνῆς, 179
τὴν ὕβριν μὴ ἐνεγκὼν, ἣν ἐπὶ τῇ αὐτοῦ πατρίδι συμ-
βεβηκυῖαν ἑώρα. καὶ θεσμοθετεῖ παντὶ τῷ τὸ φλάμμου-
ρον περιφέροντι. γραφὴν ἐνδηλοῦντος (180) τοῦ Ἀμορίου 180
(181) συζήτησιν. καὶ κατ' αὐτοῦ σὺν στρατιᾷ στιβαρᾷ 181
C δυνάμεως ἐμφοράτῳ (182) ἐπέρχεται. ταύτῃ τοῦ βασι- 182
λέως ἀνθεστακέναι μὴ ἐξισχύοντος, ἀλλὰ προχωροῦντος
τοῖς ὄπισθεν, καὶ καταλαβόντος τὴν βασιλίδα τῶν πό-
λεων σὺν λαφυραγωγίᾳ πολυπληθεῖ· (183) καὶ τὰ 183
τῆς πόλεως Ἀμορίου κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον διαμεριμνοῦν-
σαι, (184) ἔκ τε διοχυρώσεως (185) καὶ ἄλλων τῶν ἐ- 184
πηρμένων εἰς διατήρησιν· ὃς πως δαιμὰν μὲν ποι- 185
εῖται κἂν ματαιόβουλον, τὴν τοῦ Ἀμεραμνουνῆ ἀνασεῖ-
λαι (186) ὀργὴν διὰ πρέσβεων, δώροις τιμίοις καὶ 186
ὑποσχέσεσι μεγαλοδωρεῶν ἐκδυσωπούντων (187) αὐ- 187
τόν. ἀλλ' οὐ πείθουσι ζηλοτυποῦντα τὴν ὁμοίαν ἐνδεί-
ξασθαι ἀνταπόδοσιν. ἐξουθένει (188) γὰρ αὐτοὺς τῆς 188
πρεσβείας. τὰς ἀποστολὰς διακωμῳδεῖ· (189) τῆς δει- 189
λίας κατελοιδόρει. καὶ διὰ μέσου χρόνου καταλιμπάνει
D (190) μετεωρίζεσθαι. καὶ τῇ πατρίδι τοῦ βασιλέως πε- 190
ριτίθησι (191) πολέμιον χάρακα πολυμερῶς ἑλέσθαι 191
βουλόμενος. εἶχε (192) μὲν οὖν εἴσω αὐτὰ καὶ δυστυ- 192
χῶς ὑπερμαχοῦντας (193) ἐντὸς τοὺς ἐκ βασιλέως στα- 193
λέντας περιφανεῖς φρονήσει τε καὶ ἀνδρείᾳ καὶ πολυπει-
ρίᾳ διακειμένους. καὶ δι' ἑνὸς τῶν κακούργων τῆς ὑπερ-
μαχίας διέσφαλτο, τὴν προδοσίαν ἐπισκευάσαντος·
ὃ (194) βεὸς (195) ὑποκορίζοντος (196) ἄνομα κατ' 194
ἀλογιστίαν προσεκάλλετο. ἔκ τινος τηνικαῦτα στασιώτι- 195
δος ἀνὰ μέσον Χριστιανῶν τε καὶ Ἰουδαίων συμβεβηκυί- 196
ας προφάσεως. αἱρεῖται (197) πυγαρὸν μετὰ πολλὰς 197

a Græca ita ſant perturbata & involuta & ambigua, ut ſequentia etiam quaſi de legato dicta accipi poſſint. Itaque verti poteſt: *permitteret ut potiretur petitis. Adeo ei incorrupta fides in oblatione munerum, ſive ſpecie tenus, ſive revera, adornata erat, at propter eandem, nec non propter comitatem verborum in efferendo, & audiretur de iis quæ conducerent, & ei legatione fungenti redderentur multi captivi.*

b Vox ἀδωρία in Græco perubſcura poteſt ſignificare ea quæ expreſſi, ſi pro ea μεγαλοδωρία i. e. *munificentia* legatur, ad utrumque in eadem ſignificatione poteſt referri.

c Connexionis particulam neceſſariam omiſit.

d In Græco φλάμμουρον eſt, quod nunc per conjecturam tantum interpretor.

e Unde Michael Amorienſis Theophili pater.

ἐπιβεβληθεὶς προσβολὰς Αμόριον. τοῦ νέου Σεναχηρὶμ
παραχωρήσει θείᾳ ἢ εὐδοκίᾳ κατὰ τὴν τῶν κριμάτων
Θεοῦ ἄβυσσον εὐτυχήσαντος. οἵ τε πρέσβεις ἐφυβρι-
198 σοι ἀποπέμπονται. κατείχοντο (198) γὰρ παρὰ τῶν ἐχ-
θρῶν μεσολαβούσης τῆς ἐγχειρήσεως. καὶ ἀπαγγέλλον-
ται δι᾽ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ ὀνειδισμοὶ σφοδροὶ καὶ ἐξυ-
199 δενώσεως προαγγέλματα· τίς (199) δὲ λογισμὸς ἀ-
κριβὴς ἀναγράψειε τὰ ἐκεῖσε πραχθέντα κατὰ τὴν
ἅλωσιν; τίς λόγος ἀσφαλῶς διηγήσεται, οἷα καὶ ὅσα
συγκεκύρηκεν ἀνιαρὰ δυστυχήματα; πάντες ἀρχηγοὶ
200 λαῶν (200) ἄρδην αἰχμάλωτοι πρὸς Συρίαν ἀπήγον-
το. μεθ᾽ ὧν πατρίκιοί τε, καὶ οἱ διαφόροις ἐν ἀξιώ-
μασι, καὶ αὐτοὶ τὴν ἴσην δυστυχίαν διεκαρτέρησαν. τι-
201 νὲς (201) δὲ ἐξ αὐτῶν τῆς διὰ ξιφῶν τομῆς ὑπῆρξαν
ἐγχείρημα, καὶ πτῶμα θρήνων ἐπάξιον. ἀλλὰ τί τὰ
τῆς πόλεώς μοι ἐκτραγῳδεῖν, ὡς ἄλλῳ τινὶ Ἱερεμίᾳ
καὶ Βαροὺχ, καὶ Ζαχαρίᾳ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡ προαίρε-
202 σις ἐγκελεύεται; ἵνα μὴ (202) ἐπὶ πλεῖστον ἡ συμφο-
ρὰ μεγεθύνηται, καὶ περὶ αὐτῶν αὖθις ἀφίησι πρέσ-
βεις ὁ βασιλεὺς πρὸς Αμεραμνοῦν, ἀναδοῦναι πάντας
203 αὐτῷ αἰχμαλώτους τῆς πόλεως· ὧν ἀπογυμνῶσαι (203)
αὐτὴν πολλῶν βουλομένων ἠπείθησε. καὶ μάλιστα τοὺς
πρὸς γένος αὐτῷ πλησιάζοντας ὑποστρατήγους αὐτοῦ, οἷς
ἐπωχύρωτο. καὶ τοὺς ἐπὶ συμμαχίαν προσπεφοιτηκότας,
καὶ μὴν τοὺς ἐπὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ μεγιστᾶνας ἐπὶ
204 κεντηναρίοις (204) σ᾽ σὺν (205) α᾽ ἑκατοντάδων (206)
205 πραγματευόμενος τὴν ἀνάῤῥυσιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἔπεισεν εἰ-
206 πόντα κεντηνάρια χίλια παρὰ μικρὸν λόγῳ τοῦ συνει-
207 λεγμένου λαοῦ ἐν ἐξόδῳ (207) μοίρᾳ καταναλῶσαι.
λέγεται δὲ καὶ ὧδέ πως παρά τισιν, ὅτι μετὰ τὸ ἐκ-
στρατεῦσαι Θεόφιλον σὺν Πέρσαις, καὶ τὴν κατ᾽ Αγα-
ρηνῶν νίκην ἐργάσασθαι, καὶ αὖθις ἐξιέναι μετὰ Περ-
208 σῶν καὶ Οζοπέτραν (208) πόλιν τὴν μαιωσαμένην τὸν
Αμεραμνοῦν ἐκπορθῆσαι. ὡς ἐντεῦθεν ἐκχολῶσθαι
209 τοῦτον συμβέβηκε. διὸ (209) στρατιὰν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
Παλαιστίνης συλλεξάμενος διάφορον, καὶ πρὸς τὸ Ταρ-
210 σοῦ τῆς Κιλικίας (210) (ἥτις (211) ὠνόμασται τῇ πτώ-
211 σει Βελλεροφόντου ἐκεῖσε φοιτήσαντος καὶ κατὰ τὸν ταρ-
212 σὸν πεπονθότος. ἢ Τερσὸς ἀπὸ τοῦ Ταύρου (212) Τερ-
σίαν κεκλῆσθαι τὸ πρὶν, διὰ τὸ πρῶτον ἀνικμασθῆ-
ναι αὐτὸ κατακλυσμοῦ ἐξυδατωθείσης γῆς· τέρσαι γὰρ
213 τὸ ἀναξηρανθῆναι (213) λέγεται· ὑπάρχει δὲ αὕτη πα-
ράδυτος τῷ ἐμφανῆ εἶναι τὸν Ταῦρον, καὶ πάνυ τοῖς γη-
λόφοις εἴργεσθαι· ταύτης δὲ διὰ μέσου Κύδνον τὸν πο-
214 ταμὸν ὁδεύοντα, (214) εὔφορον χρηματίζειν τὴν χώ-
215 ραν. (215) καὶ μὴν ὑπὸ Ερειχθονίου κτίσεως ἐπέτυχε.
κατεσχέθη παρὰ Ορσάνου ἑνὸς τῶν Τιτάνων καὶ ἐπι-
κτίσεως εἴληχεν· ἦν δὲ πάλαι Κύδνῳ τῷ ποταμῷ
216 (216) νῆσος, ἥτις ὑπ᾽ αὐτοῦ περικλυζομένη εἰς τὴν νῦν
217 θέσιν ἐλήλυθεν· εἴτε (217) παρὰ Σεμιράμεως ἐπι-
218 σκευῆς καὶ οἰκισμοῦ μείζονος εὐτύχησεν· αὐτῆς (218) τὴν
219 εἰκόνα ἐκεῖσέ φασιν ἀφοσιῶσθαι (219) τῷ Ηρακλεῖ
παρισταμένην Νίνῳ τῷ ταύτης ἀνδρί. μετὰ δὲ τοῦτο
220 ἐῤῥιπωθεῖσα (220) ταῖς μετοικήσεσι, παρὰ Σαρδα-
ναπάλου ἐκ βάθρων σὺν Αγχιάλῃ ἀνέστησαι· ἐφ᾽ αἷς
ἐπιγέγραπται· Νινεῦς βασιλεὺς Ανακυνδαράξου παῖς
221 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσόν τε καὶ Αγχιάλην ἔδειμε. (221))

A fio ei interverfa fuit, proditionem machinante (qui bovis nomine * daminutionis forma facto, propter vecordiam, appellatus fuit) idque occafione feditionis inter Chriftianos ac Judeos ortæ. Capitur itaque poft multas validafque aggreffiones Amorium, novo Senacheriba, permiffione aut voluntate divina, fecundum judiciorum dei abyffum, fecunda fortuna utente. Legatique contumeliis affecti dimittuntur, retenti enim fuerant ab hoftibus interea dum quod fufceperant perficerent. Ac renunciantur per eos imperatori exprobrationes acertimæ & contemptus denunciationes. Quæ confideratio accurata defcribet ea quæ
B illic in capienda urbe funt facta? Quis fermo fatis enarrabit quæ quantaque avenerint triftia mala? Omnes omoino duces bellici captivi in Syriam abducti, cum iifque patricii, aliique dignitatibus axcellantes eandem calamitatem perpeffi, nonnulli etiam ferro cæfi ceciderunt cafu fletibus digno: fed cur mihi narrationem tragicam de urbe, tamquam altari Jeremiæ aut Baruch aut Zachariæ de Hierofolymis animus fuggeffit? *defi*ne, (*a*) ne dolor & miferia magis crefcat. Porro de iis etiam, rurfes mitrit legatos imperator ad Ameramnanem, ut omnes redderet ei
C captivos urbis, (*b*) (quibus fpoliare eam multis fusdentibus noluiffat) ac præcipue genere ipfi propinquos duces quibus munitus fuiffet, quiva auxiliares acceffiffent, tam ex miniftris fuis primarios, pro centenariis ducentis in aniverfum conficere laborans redemptionem. Sed non perfuafit, affirmantem mille centenaria fere pro ratione congregatæ multitudinis in ea expeditione le confumpfiffe. Sic etiam a quibufdam traditum eft. Poftquam Theophilus cum Perfis expeditionem fufcepiffet, ac victoriam ab Agaranis reportaffet, rurfufque cum Perfis egreffus Ozopetram urbem Ameramnunis patriam cepiffet; hunc eam ob rem ira accenfum fuif-
D fe. Igitur exercitum ex Ægypto & Palæftina congregavit apud Tarfum Ciliciæ *urbem*) quæ nomen accepit a cafu Bellerophontis illuc profecti, & in planta pedis, quæ *Ταρσὸς* dicitur, *aliquid* paffi. aut quod Taurus *mons* Terfias diceretur primitus, quia primus ficcatus fuiffet poftquam terra diluvio obruta fuerat. *Τέρσαι* enim fignificat ficcari. Eft autem hæc *urbs* depreffa, quoniam Taurus longe lateque confpicius eft, ajufque collibus fepta. Per hanc mediam fluens Cydnus fœcundam efficit terram. Condita (*c*) fuit ab Erichthonio: occupata ab Orfaoo, uno ex Titanibus, & reftaurata. Fuit autem olim Cydno
E fluvio infula, quæ illo undique alluente in hanc formam redacta eft. Siva *potius* a Semiramida inftaurata & diligentius condita fuit. Cujus imaginem ariam illic ajunt dedicatam Herculi, adftantem Nino marito fuo. Poftea diruta tranfmigrationibus, a Sardanapalo (*d*) ex fundamento

* nempe Boiiaes.

a Vid. Not. in Græca N. 1. (p. 174.) ubi eam pofui verfionem quæ mihi nunc præ hæc placet.

b In Græco etiam ambigue & obfcura.

c Deliria. Nihil poteft fieri ftultius.

d Hæc multi alii.

Digitized by Google

una cum Anchiala denuo condita, quibus inſcriptio facta: REX NINIVE ANACYNDARAXI F. UNO DIE TARSUM ET ANCHIALAM ÆDIFICAVIT.) Porro filium ſuum Amerumnes præmiſit verſus orientem cum maxime orientalibus & ſtrenuis Turcis, eorumque vicinis ad decem millia virorum, adjuncto Armeniorum univerſo exercitu, & Beſparacanita, ipſo etiam duce ducum Amer, tunc Melitinam adminiſtrante. Qui apud Dazimonem congregati caſtra poſuerunt. Id enim conſilii dederant Ameramnuni qui cum ipſo erant, ut *ſcilicet* ejus filius cum idoneis copiis prior exiret: Si is vicerit, *dicentes*, erit & penes te victoria; ſin minus, ſaltem ſalus & incolumitas. His auditis Theophilus eorum qui ex oriente collecti erant & ex occidente, nec non Perſarum congregat exercitum. Porro ex Syria Manuel redierat, priſtinamque præfecturam Scholarum obtinebat. Progreſſo autem exercitu ad Anzen locum ita dictum, voluit imperator hoſtilem ſpectare exercitum. Qui locum quendam editum a Manuele adductus, ipſo intuitu conjecit Saracenorum exercitum minorem eſſe exercitu Romanorum, ad quam conjecturam aſſenſum ſuum accomodat Manuel, nihilominus tamen ei reſpondet: Conſidera, Domine, in utroque ſegetem haſtarum: hinc cognoſces utrius ſit robur majus. Cum autem inter ſe conſultaſſent Theophilus & qui circa ipſum erant magnates, Manuel & Theophobus ſuaſerunt ut nocte prœlium committeret; alii ut interdiu, qui & prævaluerunt. Itaque poſtridie mane facto conflictu, Iſmaelitæ in fugam verſi. Exinde Turci aſſiduo ſagittarum uſu inſtantes Iſmaelitas audacia & viribus impleverunt, Romanos contra in fugam verterunt. Solique apud imperatorem duces legionum *prætorianarum* remanſerunt, cum Manuele ac Perſis. Quamvis Turci in uſu ſagittarum impedirentur pluvia cadente, nervisque arcuum laxatis humore. Interim tamen cum Romani exercitus affligerentur, Manuel audiverat Perſas Saracenica lingua colloquendo cum illis quaſi paciſcentes, atque ad Theophilum dicit: Arbitror equidem, imperator, præſentem Romanorum calamitatem Ameramnuni Perſas adjuncturam ad prodendum te illi a quo prius deſciverant. Itaque recte mihi ſuadenti obtemperes velim. Colligam delectorum militum globum ex noſtro exercitu, cujus ope tuam majeſtatem ex hoſtibus eripiam. Cui imperator: Hoc autem facto quid fiet univerſæ multitudini? Ille: O imperator, tibi divinitus dabitur ut incolumis evadas; multitudini autem & ipſi ut arbitror ex alto proſpicietur. Ceterum poſtquam imperator ægre ex hoſtibus receſſerat, atque verſus Chiliocomum ſe contulerat, duces illi quos conſcientia ob deſertum ordinem premebat, ibidem Theophilo ſupplices ſunt, atque depoſitis gladiis ſeipſos ad mortem condemnant, erga

* Hæc in verſione omittuntur.

A τὸν δὲ ἴδιον (222) υἱὸν ὁ Ἀμεραμνουνὴς (223) προεξέ- 222
πεμψε κατὰ τὸ πρὸς ἀνατολὴν σὺν τοῖς ἀνατολικω- 223
τάτοις τῶν ἀνδρικῶν Τούρκων (224) καὶ αὐτοῖς γειτνιά- 224
ζουσιν ἄχρι χιλιάδων ι', μετὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρμε-
νίων (225) στρατιᾶς, τοῦ τε Βεσπαρακανίτου, καὶ αὐτοῦ 225
τοῦ ἄρχοντος τῶν ἀρχόντων καὶ Ἀμὲρ (226) τηνικαῦτα 226
Μελιτινὴν διέποντος. οἳ κατὰ τὸν Δαζιμῶνα (227) συ- 227
νήχθησαν στρατοπεδευσάμενοι· ὑπὸ γὰρ τοῦ Ἀμεραμου-
νῆ οἱ ὑπὸ χεῖρα βουλὴν συνετέθεισι. τὸν μὲν (228) 228
αὐτοῦ υἱὸν μετὰ προσηκούσης προεξιέναι δυνάμεως. καὶ
εἰ μὲν (229) οὗτος νικήσειεν, ἔσται καὶ σοὶ νικητήριον· 229
εἰ δ' ἔγε τὸ ἐναντίον, ἀλλ' οὖν τὸ σωτήριον. Ταῦτα Θεό-
φιλος (230) ἠχηκοὼς, ἔκ τε τῶν ἀνατολῆς ἀγειρο- 230
B μένων ἐκ δύσεως καὶ Περσῶν ἐπαγείρει στρατόπεδον.
ἦν δὲ ἀπὸ Συρίας Μανουὴλ νεωστὶ (231) ἐξεληλυθὼς, 231
καὶ τῆς πρὸ τοῦ φυγῆς στρατηγέσεως τῶν σχολῶν
(232) μεταποιούμενος. προϊόντος οὖν τοῦ στρατοπέδου κατὰ 232
τὸν Ἀνζὴν, (233) οὕτω χωρίον καλούμενον, προῄρηθη 233
(234) ὁ βασιλεὺς τὸ τῶν ἐναντίων θεάσασθαι στράτευ- 234
μα. ὃ κατά τινα τῶν ὑπερκειμένων τόπων τοῦ Μανουὴλ
προβιβάσαντος στοχαστικῶς (235) κατεῖδε στρατὸν τὸν 235
Σαρακηνῶν, τῶν Ῥωμαίων ἐλάττονα. πρὸς ὃν στοχασ-
μὸν συντίθεται Μανουήλ. ἀλλ' ὅμως αὐτῷ ἀντέφησεν·
ὦ δέσποτα, τῶν ἐπ' ἀμφοῖν ἐκ δοράτων καλαμῶνα
C στοχάσθητι· ἐξ οὗ γνώσῃ τὸ καρτερώτερον. συμβεβου-
λευκότος (236) οὖν, τε Θεόφιλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν 236
μεγιστᾶνες· ὁ μὲν Μανουὴλ καὶ ὁ Θεόφοβος ὑπετίθεν-
το (237) συνιστᾶν ἐν νυκτὶ πόλεμον· κατὰ τὴν ἡμέ- 237
ραν δὲ ἕτεροι· οἳ μᾶλλον καὶ προτετίμηνται. καὶ γοῦν
τὸ πρὸς αὔριον (238) γεγονυίας προσβολῆς, οἱ Ἰσ- 238
μαηλῖται τροπῇ συνεσχέθησαν. ὅθεν οἱ Τοῦρκοι (239) 239
ἐπιμόνως τοξείᾳ χρησάμενοι, τοὺς Ἰσμαηλίτας θαρσα-
λεωτάτους (240) καὶ ἰσχύος ἐπλήρωσαν, τοὺς δὲ Ῥω- 240
μαίους πρὸς φυγαδείαν ἐτρέψαντο· καὶ μόνοι (241) τῷ 241
βασιλεῖ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ταγμάτων προσεκαρτέρησαν
μετὰ Μανουὴλ καὶ Περσῶν· ὡς ((*) κύκλῳ περιστοι-
D χήσαντες οἱ ἐξ Ἄγαρ βιαίως συνεῖχον.) κἂν (242) 242
οἱ Τοῦρκοι τὸ τοξάζειν ἐκωλύοντο, ὑετοῦ γε συμβάντος,
τῶν τε νευρῶν τῶν τόξων χαυνωθεισῶν τῇ ὑγρότητι·
ἀμέλει τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων πημαινομένων, ὁ
Μανουὴλ (243) διακούσας τῇ Σαρακηνικῇ γλώττῃ πρὸς 243
αὐτοὺς τῶν Περσῶν καθ' ὁμιλίαν οἱονεὶ σπενδομένων·
καὶ τῷ (244) Θεοφίλῳ φησίν· οἶμαι, ὦ βασιλεῦ, ὅτι ἡ 244
Ῥωμαϊκὴ νῦν δυσπραγία τῷ Ἀμεραμουνῇ τοὺς Πέρσας πα-
ρασκευάσεται εἰς τὸ προδοῦναι σε αὐτῷ (245) τὸ πρὶν 245
ἀποστάντας αὐτοῦ· νῦν καλῶς συμβουλευομένῳ μοι σύν-
θοιο. συναγερῶ (246) ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς στρατεύματος 246
τὸ κατ' ἐκλογὴν σύστημα, δι' οὗ τὸ σὸν κράτος ἐκ τῶν
πολεμίων ἐξοίσομαι. ὁ δὲ βασιλεύς· Καὶ τοῦ (247) 247
E γενομένου, ὦ Μανουὴλ, τῷ λαῷ τί συμβήσεται; (248) 248
ὦ βασιλεῦ, σοὶ μὲν (249) θεόθεν παρέσται τὸ σώ- 249
ζεσθαι· ὁ δὲ λαὸς καὶ αὐτὸς ὕψοθεν οἶμαι προνοηθή-
σεται. τοῦ γοῦν (250) βασιλέως μόγις τῶν πολεμίων 250
ἐκστάντος, κατὰ δὲ (251) τὸν Χιλιόκωμον (252) παρα- 251
γενομένου. (253) οἱ τῶν στρατηγετῶν τὸ συνειδὸς λι- 252
ποταξίᾳ πιέζοντες, (254) ἐκεῖσε (255) τῷ Θεοφίλῳ 253
γονυπετοῦσι, καὶ τὰς σπάθας αὐτῶν ἀποθέμενοι ἑαυ- 254
τοὺς θανάτῳ ψηφίζονται. πρὸς οὓς ὁ βασιλεὺς φιλοι- 255
ατιρμότως διατεθεὶς, ἐν ὀδυρμῷ δικαίῳ ἀπολογού-

το.

256 τὸ· Ἐπεὶ ἐγὼ (256), ὦ ἄνδρες, καὶ λιποταξίας ἐγ- A
257 κλίνεσθαι (257) παρὰ Θεοῦ τοῦ οἰκτίρμονος ἠλέημαι·
258 καὶ ὑμᾶς οἰκτειρῶ. ὁ οὖν πρωτοσύμβουλος (258) τὸ κατὰ
Ῥωμαίων μαθὼν ἀνδραγάθημα, εὐθέως κατὰ τοῦ Ἀ-
μορίου συντίθεται· ὁ δὲ βασιλεὺς πρός τε Νίκαιαν
259 (259) καὶ τὸ Δορύλαιον (260) διεκαρτέρει, τῇ αὐτοῦ πα-
260 τρίδι τὸ μέλλον ἀπεκδεχόμενος. τὰ γὰρ (261) δύο στρα-
261 τόπεδα τοῦ Ἀμεραμνουν καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ
262 Ἀμόριον ἥνωντο. (262) ὡς τὸ περὶ ταύτης δυστύχημα
διηνωτίσατο, ἐγκαρδίῳ φλογώσει κάτοχος γίνεται· ὥστε
263 ταύτῃ τοῦ χιονώδους (263) ὕδατος προσιόντος χλιαρὸν
264 τοῦτο λογίζεσθαι· ὅγε τῆς πόσεως ἀφορμῇ (264) τοῦ
265 δυσεντεριάσαι αὐτῷ γέγονεν. Ἀγαρηνὸν (265) δέ (266)
266 τι γύναιον πνεύματι Πύθωνος ἐγκατάληπτον, ὃ μετὰ B
λείας ποτὲ Ἀγαρηνῆς συλληφθὲν ἀναμαθὼν ὁ βασι-
λεὺς ἐμαντεύεσθαι, μετακαλεσάμενος αὐτὸ, ἐκπυν-
θάνεται· Ἡ βασιλεία τίνος ἐν πολλαῖς χρόνοις ἐν
267 ἔτεσιν; ἐξεῖπεν· (267) ἐν τῶν Μαρτινακίων. (268) καὶ
268 διὰ τοῦτο διεφιλονείκει κάκωσιν ἐπαγαγεῖν τῷ Μαρτι-
269 νακίῳ ὁ βασιλεύς. (ἦν (269) γὰρ αὐτῷ δραστηρίως
τὰ τῆς βασιλείας ὡς οὐκ ἄλλῳ τινὶ τῶν πώποτε βα-
σιλέων ἐξεταζόμενά τε καὶ πολυπραγμονούμενα) καὶ
αὐτῷ τῷ ἀγχιστεύοντι κατεπιτίθεσθαι. ἀλλὰ τῆς θείας
προνοίας οὗτος ἀπέσφαλτο. κἂν ἐν λεκανομαντείᾳ τῇ
270 διὰ τοῦ Ἰωάννου (270) τὸν αὐτοῦ τῆς βασιλείας διάδο-
271 χον ἑωράκει Βασίλειον. κατὰ πληροφορίαν (271) δὲ
τῆς τοιαύτης προφάσεως ἐν αὐτῷ σημανθείσης, τῷ C
μονήρει βίῳ τὸν ἐκ τοῦ γένους ἄνδρα κατάκρινε Μαρ-
272 τινάκιον· τὸν αὐτοῦ (272) οἶκον μεταποιήσας εἰς μονα-
273 χῶν φροντιστήριον. ἐντεῦθεν διδράσκει (273) τὴν ἐκ βα-
σιλέως ἐπιτεινομένην ἐπήρειαν. πολλοῖς δὲ στόμασι τοῦ
γυναίου θρυλλουμένου καὶ ἀποθαυμαζομένου ἐν ἅπασι, Κων-
274 σταντῖνος Τριφύλλιος (274) ὁ τὴν κλῆσιν ἐπευμοιρῶν,
καὶ ταῖς ἐκ βασιλέως κατὰ πρεσβείαν τιμαῖς ἁβρυνόμε-
νος, προσφθέγγεται τῷ γυναίῳ ἐρεῖν καὶ αὐτῷ τὰ ἐ-
σόμενα. τὸ δὲ θεοπρεπείως τὸ μέλλον ἀποφοιβάζεται
275 ὅτι περ αὐτὸς (275) σὺ καὶ τὰ σὰ τέκνα ἀποκαρήσε-
σθε ἱερωθησόμενοι κληρικῶν καταστήματι ἐπὶ αὐτοκρά- D
276 τορος Βασιλείου. ὃ καὶ πάντως ἐκβέβηκε. προσοχθί-
σεως γὰρ βασιλικῆς αὐτῷ προσενεχθείσης (276) τὰ τῆς
προφητείας σὺν τῇ τοῦ βίου τελευτῇ πεπεράτωτο. πα-
ραπλησίως οὖν καὶ Νικήτα υἱῷ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ εἰδι-
277 κοῦ (277) σεκρέτου κατηγορουμένῳ τοῦ βασιλέως ἐπιγογ-
278 γύσαντος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Γεωργίῳ (278) τῷ τὰς στρα-
279 τιωτικὰς δέλτους πεπιστευμένῳ· ἐξ ὧν (279) ἀπεκτάν-
θαι τῷ ξίφει ἐπὶ σφενδόνῃ τῇ κατὰ τοῦ ἱππικοῦ ἀγω-
νίσματος· καὶ πᾶσαν αὐτοῦ ὕπαρξιν ταμείῳ τῷ βασι-
280 λικῷ ἀνειλῆφθαι. πρὸς τούτοις ἐπεῖπεν (280) τὸ γύ-
ναιον (*) τῷ Θεοφίλῳ ἀποβιοῦντι τὴν βασιλείαν τὸν
αὐτοῦ υἱὸν κατὰ διαμοιβὴν σὺν τῇ μητρὶ προσδέξα- E
281 σθαι· (281) τά τε παρ' αὐτοῦ (282) χλευαζόμενα τῶν εἰ-
282 κόνων σεβάσματα δόξης μεγαλοπρεποῦς εὐτυχῆσαι· αὐ-
τόν τε τὸν πατριάρχην καθαιρέσει διαβεβληκέναι. ὁ οὖν
βασιλεὺς τοῖς προλεχθεῖσι καὶ ἐν τούτῳ πειθόμενος,
283 κατηγγυήσατο διορκώσει τήν τε αὐτοῦ (283) γαμετὴν
καὶ τὸν λογοθέτην Θεόκτιστον τὸ μηδὲν ἑτεροιῶσαι τε-
τολμηκέναι μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν τῶν παρ' αὐτοῦ
ἐκτεθεσπισμένων τὸ σύνολον· καὶ μή τε τὸν Ἰωάννην

quos imperator miſericorditer affectus, cum debito luctu eos excuſavit, *dicens*: Quandoquidem miſeratione divina contigit ut ego etiam deſerto ordine evaderem, vos etiam miſerabor. Igitur Protoſymbulus (*a*) cognito, rem bene geſtam eſſe adverſus Romanos, ſtatim in Amorium expeditionem inſtituit. Imperator autem apud Nicæam & Dorylæum manebat, quid patriæ ſuæ futurum eſſet expectans. Ambo enim exercitus, nempe Ameramnunis & filii ejus apud Amorium ſeſe conjunxerant. Ut *autem* ejus (Amorii) calamitatem audivit, inteſtinorum inflammatione corripitur, ita ut aſſumpta nivali aqua, hæc tepida ei videretur. Cujus etiam potus occaſione dyſenteria laborare cœperat. Porro Agarenam mulierem Pythonis ſpiritu correptam, quam cum præda ab Agarenis ſimul captam vaticinari cognoverat imperator, ad ſe accerſitam interrogat: Cujus imperium in plures annos eſſet duraturum? Reſpondit: Martinaciorum. Atque propterea ſtudebat Martinacium imperator malis afficere (diligenter enim & curioſe & efficaciter ſcrutabatus & inquirebat quid in ſuo imperio ageretur, ut nullus alius imperator:) ipſoſque affinitate ſibi junctos aggredi. Sed a divina providentia idem aberravit. Quin & in divinatione per pelvim, ope Joannis ſuum imperii ſucceſſorem viderat. Itaque certo perſuaſus cauſa ſignificata ad monaſticam vitam condemnat Martinacium affinitate ſibi conjunctum hominem. Ejuſque domum in monaſterium mutat. Hinc factum ut effugeret mala *alia* ab imperatore ſibi imminentia. Cum autem omnium ore celebraretur mulier illa cunctiſque admirationi eſſet, Conſtantinus Triphyllius fortunatus ipſo nomine ſuo, honoribuſque ab imperatore ei tributis propter legationem glorians, compellat mulierem, ut & ſibi prædiceret futura. Atque illa clare vaticinatur quid ei eventurum eſſet, *dicens*: Tu liberique tui tondebimini ſacrandi clericorum habitu & ſtatu, imperatore Baſilio. Id quod omnino contigit. Cum enim in offenſionem imperatoris incurriſſet, prædictio cum vitæ fine finem ſortita eſt. Similiter Nicetæ filio ejus accuſato apud ſpeciale ſecretum, cum imperator infremuiſſet, nec minus Georgio cui militares tabulæ concreditæ erant: fore ut interficeretur gladio in funda Circi, omniſque ejus ſubſtantia fiſco imperatorio addiceretur. Præter hæc prædixit mulier illa Theophilo imperio poſt mortem, ejus filium per vices cum matre ſuſcepturum. Quoſque ipſe profanaſſet imaginum cultus gloriam illuſtrem conſecuturos. Ipſumque patriarcham defectionis infamiam ſubiturum. Itaque imperator his prædictionibus penitus perſuaſus, jurejurando conſtrinxit uxorem ſuam & Theoctiſtum Logothetam, ut ne quidquam omnino mutare auderent poſt ejus mortem, eorum quæ ipſe ſanxiſſet: neve Joannes patriarchali ſede pelleretur. Porro imperator mi-

a i. e. Ameramnunes. *Joſ. Gen.*

* Cont. p. 75. D.

nime quieſcendum ſibi eſſe decreverit propter Amorii everſionem. Quare mittit ad regem Franciæ, Theodoſium patricium ex Babuzicorum familia, affinitate ſibi junctum, ut auxiliares copias ab eo compararet numeroſas, ac de ducibus ejus aliqui regiones urbeſque Saracenorum inter Libyam & Aſiam popularentur. Ceterum ſuperiore tempore Manuel cum in Syria commoraretur, propter doctrinam & multarum rerum experientiam multum diligebatur a duce Agarenorum, iiſque qui juxta eum plurimum valebant: plurimaque præclara facinora omni illo tempore quo ibi habitavit, adverſus belligerantes cum ipſis, cum vicinos tum longius remotos, edidit, eorumque pleraque cum captivis Romanis quos precibus impetraverat ut ad bellum cum ipſo proficiſcerentur. Ita ut & Choraſan ceperit ac Ameramnuni ſubjecerit. Quin & feras beſtias regionem cum incolis vaſtantes ac infeſtantes devicit. Ita ut in utroque admirationi eſſet Iſmaelitis. Quapropter amabant eum valde, magiſque ei addicti erant. Et cum ſcirent eum arcano conſilio ita deſciviſſe *ab imperatore* ut religionem ſuam retineret, permittunt ei adverſus hoſtiles globos exercitum educeret prout vellet ac poſſet. Cum igitur intermedio tempore multa præclara facinora ediſiſſet, expeditionem adverſus Romanos ſuſcipere cum filio Ameramnunis coactus ab iſto fuit, aut potius id ſimulavit. Sane ſtrenuos propugnatores cum ſuis opibus bene multis miſit in urbem, Geron vocatam, in anteceſſum clam ſignificans incolis urbis ut ſufficienter eam munirent propter inſtantem Saracenorum hoſtilem adventum. Cum igitur utrimque conſtitiſſent exercitus, procedit tamquam bellator audaculus, ac haſtam retro protendens, plane Chriſtianis ſe adjunxit, in prædictam urbem fuga elapſus. Filio autem Ameramnunis gratias egit, quod benevoli erga ipſum fuiſſent. Atque in urbem (Conſtantinopolim) lætus pervenit. Templumque Deiparæ in Blachernis ingreſſus eſt, ut qui ſciret illi Theophilum plurimum deferre cultus ac venerationis. A quo (Theophilo) fidem ac certitudinem veniæ accepit. Plurimumque ab eo honoratus, & magiſtri dignitate cohoneſtatus fuit. Ceterum cum imperator haud ſecundo ſucceſſu uſus fuiſſet in paranda expeditione Francica adverſus Iſmaelitas, eo quod is qui miſſus ad eos fuerat Theodoſius interea e vita deceſſiſſet, quilibet contriſtabatur. Præcipue ad finem vitæ jam inclinante imperatore, ut qui in tabidum morbum ac dyſenteriam ventriſque profluvium incidiſſet. Qua infirmitate tabefactus mortique vicinus, in lectica portatus, ad Magnauram venit. Atque ibi omnibus convocatis, orationem miſerabilem pro re nata pronunciat, ut ratione quadam in hunc modum formari poſſit. Me defleat populus meus univerſus, lamentetur me ſenatus. Totuſque domeſtici fa-

A (284) τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξωθῆναι (285) ἱδρύματος. ἐκ 284
ἠρεμεῖν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεκρίκει, ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀμορίου 285
καταστροφῇ χαλεπῶς ἀνιώμενος· δι' ὃ καὶ στέλλει πρὸς
τὸν ῥῆγα Φραγγίας, τὸν πατρίκιον Θεοδόσιον τὸν ἐκ
Βαβουτζίκων (286) φυέντα καὶ αὐτοῦ ἀγχιστέα, τοῦ κατ' 286
ἐπικουρίαν συντεθεῖσθαι αὐτῷ πολυάνθρωπον στράτευμα·
καί τινας ὑποστρατήγων αὐτοῦ χωρῶν τε καὶ πόλεων
τινὰς Σαρακηνῶν τῶν μεταξὺ Λιβύης (287) καὶ Ἀσίας 287
καταληΐσασθαι· τῇ δὲ (288) προτεραίᾳ κατὰ Συρίαν 288
διατρίβων ὁ Μανουὴλ ἔν τε λόγων πολυπείρων συνέ-
σει καὶ πράξεων, περὶ πολλοῦ ἐπεποίητο τῷ τε ἀρ-
χηγῷ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ τοῖς αὐτοῦ παραδυναστεύουσι.
καὶ πλείστας (289) ἀνδραγαθίας καθ' ὅσον χρόνον ἐ- 289
B κεῖσε διῆγε κατὰ τῶν ἀντιμαχομένων αὐτοῖς πλησιο-
χώρων τε καὶ τῶν πόρρω διῳκισμένων εἰργάσατο. ὧν
τὰ πλείω (290) μετὰ τῶν κατὰ φυλακὴν αἰχμαλώτων 290
Ῥωμαίων δι' ἑαυτοῦ συστρατεῦσαι αὐτῷ ἐξαιτηθέντων·
ὥστε καὶ τὸ Χωρασὰν (291) κατασχεῖν καὶ ὑπὸ χεῖρα 291
τῷ Ἀμεραμουνῇ καταπράξασθαι. ἀλλὰ (292) δὴ καὶ 292
κατὰ θηρῶν ἀτιθάσσων τὴν ἐκεῖσε χώραν αὐτούς τε
τοὺς κατοικοῦντας λυμαινομένων ἐνίκησεν. ὥστε θαυ-
μαστὸν κατ' ἄμφω τοῖς Ἰσμαηλίταις νομίζεσθαι. διὰ
ταῦτα φιλοῦσιν αὐτὸν ἐξαιρέτως καὶ μᾶλλον αὐτῷ προ-
σῳκειοῦντο. (293) ἐπειδ' ἂν (*) αὐτῷ οἰκονομικῶς 293
ἀποστάντι (294) κἂν ἐν σχήματι τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσε- 294
βείας διήγωνται· καὶ αὐτῷ ἐγχειρίζουσι τὰ τῶν πολε-
C μίων συστήματα ἐκστρατεύειν καθ' ὅσον ἔχοι βουλήσεως
καὶ δυνάμεως. ἐν μέσῳ δὲ χρόνων πολλὰς ἀριστείας
καταπραξάμενος, ἐξιέναι (295) κατὰ Ῥωμαίων σὺν τῷ 295
υἱῷ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ἀμεραμουνῇ κατηνάγκαστο· ὃ τοῦτο
προσεποιεῖτο, καὶ δὴ γεννάδας ὑπασπιστὰς σὺν χρή-
μασιν αὐτοῦ ἱκανοῖς ἐπιπέμψει πρὸς πολίχνιον, ὃ Γέ-
ρων ἐκέκλητο, προσημηνάμενος λάθρα καὶ (296) τοῖς 296
ναέταις τῆς πόλεως τὴν δέουσαν ἐπιθεῖναι ὀχύρωσιν
διὰ τὴν τῶν Σαρακηνῶν ἐσομένην ἔφοδον. τῶν οὖν ἑκα-
τέρων μερῶν στρατοπεδευσάντων, ἔξεισιν ὥσπερ ἀγωνι-
στὴς τολμητίας, καὶ τὸ δόρυ εἰς τοὐπίσω προτείνας τοῖς
Χριστιανοῖς ὅλως συντέτακτο, πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν πο-
D λίχνην καταφυγών· τῷ τε υἱῷ (297) τοῦ Ἀμεραμουνῇ 297
χαριστήρια διεπέμπετο, ὡς πρὸς αὐτὸν χάριν εὐμενῶς
διατέθησαν· καὶ τῇ πόλει χαρμονικῶς ἐπιδήμησε. καὶ
τῷ ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου εἰσίει (298) ναῷ· ὡς 298
ἐν (299) τούτῳ πλέον εἰδὼς τὸν Θεόφιλον ἀπονέμειν 299
σέβας αἰδέσιμον, ὑφ' οὗ καὶ πληροφορίαν συμπαθείας
ἐδέξατο· καὶ ἐπὶ πλεῖστον περιελετίμητο, σεβασμιω-
θεὶς μαγιστρότητι· (300) τοῦ δὲ βασιλέως ἀπρακτή- 300
σαντος (301) ἐπὶ τῇ κατὰ Ἰσμαηλιτῶν Φραγγικῇ ἐκ- 301
στρατείᾳ διὰ τὸ τὸν ἐσταλμένον πρὸς αὐτοὺς Θεοδόσιον
(302) μεταξὺ ἀπαλλάξαι τὸν βίον, πᾶς τις ἠθύμει. 302
E μάλιστα τε πρὸς τελευτὴν ἤδη τοῦ βασιλέως ἀποκλίνον-
τος, ἅτε (303) φθινάδι (304) νόσῳ καὶ γαστρὸς δυσεντε- 303
ρικῇ διαρροίᾳ περιπεσόντος. ὡς δὲ ταύτῃ τῇ ἀῤῥω- 304
στίᾳ συντέτηκτο καὶ πρὸς τὰς ἐσχατιὰς τοῦ θανάτου προΐ-
κνοῦτο, ἐπὶ (305) κλίνης αἰρόμενος πρὸς τὴν Μα- 305
γναύραν (306) ἀπῄει· (307) κἀκεῖσε πάντας ἐκκλη- 306
σιάσας, δημηγορίαν οἰκτρὰν κατὰ τὸ εἰκὸς ἀποφθέγ- 307
γεται. καθὼς ὁ λόγος ταύτην ὧδε μορφώσειεν· (308) 308
Ἐμὲ θρηνησάτω ὁ ἐμὸς ἅπας λαός. ὀλοφυρέσθω με

* ἵνα δ' ἂν αὐτῷ —— εὐσεβ. διήγωνται) Loquitur abſurde.

συγκλητος, ϗ σύμπαν τὸ πρὸς θεραπείαν οἰκεῖον ἄ-
θροισμα διολολυξάτω· ὅτι περ κομῶν τῇ νεότητι σὺν
εὐδαιμονίᾳ τοσαύτῃ ἄρτι τούτων ἀποσχισθήσομαι· πολ-
309 λῷ δὲ μᾶλλον (309) γυναικὸς νεαζούσης ϗ παιδὸς ἀ-
310 νήβου, ὧν τὴν στέρησιν (310) πάντως ϗ πρὸ τελευ-
311 τῆς ἀποκλαίομαι· οὐχ ἧττον (311) δὲ τὴν αὐτῶν ἐρη-
312 μίαν μετά γε τὸν αὐτοῦ (312) ἀποβίωσιν. διά τοι (313)
313 ταῦτα μέμνησθέ μου, παρακαλῶ, τῶν τοιούτων τελευ-
ταίων ῥημάτων, ϗ τῆς ἡμετέρας πρὸς ὑμᾶς προμη-
314 θείας ϗ γαληνότητος· ὧν ἀντίδοτέ μοι (314) τὴν μετὰ
θάνατον εὔνοιαν πρὸς αὐτούς· ὥσπερ ϗ ἐπ' ἐμοὶ τὰ
τῆς εὐγνώμονος ϗ ὀρθῆς διαθέσεως διανοούμενοι ϗ κα-
ταπραττόμενοι. οὐ γὰρ ἔτι ὑμᾶς θεάσομαι τοῦ λοιποῦ,
οὐ τοιούτοις παρακαλέσομαι ῥήμασιν, οὐ τοσαύταις δυ-
σωπήσομαι παραινέσεσιν, οὐχ ἱκετεύσω σὺν δάκρυσι.
315 Τοιαῦτα (315) προσειπόντος τοῦ βασιλέως, πολὺς ὀ-
δυρμὸς στεναγμός τε ϗ κωκυτὸς παρὰ πάντων ἀνεπέμ-
316 πετο· συγκυκῶν δὲ (316) Θεόφιλος τὸ τῆς εὐσεβείας
ἄκλυστον πέλαγος, τοὺς ἐν αὐτῷ πλέοντας ἀκυμάντως,
δεινῶς ἐκλυδώνιζεν· ἐν οἷς ϗ τὸν Σύγκελλον Μιχαὴλ
317 (317) τῆς Ἱεροσολυμίτιδος ὁμηγύρεως, σὺν ἅμα πολ-
318 λοῖς ἀσκηταῖς φυλακαῖς ἐναπέκλεισε· (318) μεθ'
319 ὧν (319) Θεοφάνην τε ϗ Θεόδωρον τοὺς τῆς ὀρθοδοξίας
συνασπιστὰς Σκυθικοῖς ἐπὶ προσωπίοις διεγράψατο
κεντήμασι. Τοιαῦται δὲ ϗ τοσαῦται αἱ κατὰ τῆς
320 εὐσεβείας αὐτοῦ θύελλαι διενέσκηπτον· οὐ μὴν (320)
ἀλλὰ ϗ χειμῶνες πολλοὶ κατ' ἀέρος, δυσφορίαι τε
ϗ αὐχμηρίαι ϗ σιτόδειαι ἐκ δυσκρασίας, παλμοί τε ϗ
321 ἀναβρασμοὶ γῆς καθ' ἡμέραν (321) τῆς αὐτοῦ βασι-
λείας γεγόνασι· ϗ φυγὴ καθόλου παρὰ εὐσεβῶν, ἐν
χειμῶνι τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας κατὰ τὸ λόγιον· ϗ οὐδενὶ
παντὸς σαββάτου ἀνάπαυσις ἐξ ἀπανθρωπίας αὐτοῦ
θυελλιζούσης Χριστιανῶν γαληναῖον κατάστημα. ϗ γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις αὐτοῦ κακοτεχνήμασι τὸν Ἰαννὴν πα-
322 τριάρχην (322) καθίστησι, συμμύστην ϗ λειτουργὸν
τῆς κακίστης αἱρέσεως. ὅστις Θεόφιλος μετὰ πλειόνων
ἐλαττωμάτων ὑπέροφρυς ἦν· κἂν ἐν τισὶ τῶν καλῶν
323 οὔ τε ἑκὼν οὔτε ἄκων πεφιλοτίμητο, (323) πλεονεκτή-
324 μασι φύσεως· ϗ γὰρ (324) τῶν τειχῶν Βυζαντίδος τῆς
πόλεως χθαμαλῶν ὄντων, ϗ τοῖς πολεμίοις ἐντεῦ-
θεν ἐμπαρεχόντων τὸ εὐεπίβατον, οὗτος ὑψώσας ἀνε-
νεώσατο· τούτοις καθεὶς γραφὴν τοῦ ἰδίου ὀνόματος.
325 (325) πρὸς ἔπαινον δὲ ϗ τὸ τούτῳ (326) φιλότιμον
326 ἐντεθείσθω· ὃ καὶ (327) τοῖς βασιλεῦσιν ἴσως ἴσω
327 (328) ἀποδεκτὸν τὸ φιλοκερδὲς ἀποσειομένοις ἢ μᾶλ-
328 λον κακοκερδὲς· κἂν ἐξ ὑπεροψίας εἰπεῖν οἰκειότερον.
329 ποτὲ (329) γὰρ πλοίου διερχομένου κατὰ τὴν ἅλα τοῦ
Βουκολέοντος, περί γε τούτου ὁ βασιλεὺς ἐπυνθάνετο·
τίνος ἂν εἴη; οἱ παρεστῶτες ἀπολελόγηντο· τῆς Δεσ-
ποίνης. ὁ δὲ δυσφόρως διατεθεὶς ἐπὶ τούτῳ, προσκα-
λεῖται ταύτην, ϗ παρ' αὐτῆς τὸ ἀληθὲς ἐγνωκώς· οἴ-
330 μοι, ἔφη, (330) φανερωθεὶν ναυκλήρῳ ἐπείπερ τοῦτο
τῆς ἐμῆς συμβίου καθέστηκε· ϗ ἅμα τῷ λόγῳ πα-
331 ρεκελεύετο (331) πυρποληθῆναι τὴν ναῦν σὺν τοῖς ἀ-
γωγίμοις, πολλοῖς ϗ τιμίοις κατὰ πραγματείαν ὑ-

A moliti grea ululet. Quod florens ætate ac felicitate tanta, jam ab iſtis ſeparabor. Multoque magis *quod* ab uxore florente, filioque impubere. Quorum orbitatem etique & ante obitum deploro, nec minus autem & ſolitudinem poſt meum e vita diſceſſum. Quapropter mementote quæſo hujus noviſſimæ orationis, noſtræque erga vos curæ & manſuetodinis. Proque his reddite mihi poſt meam mortem benevolentiam erga ipſos, quaſi erga me ipſum, grati ac recti affectus officia meditantes & perficientes. Non enim amplius vos videbo poſthac. Non talibus obſecrabo verbis. Non tantis commovebo animos veſtros adhortationibus. Non obteſtabor cum lacrymis. Poſt B talem imperatoris allocutionem multus ejulatus & gemitus & ploratus ab omnibus edebatur. Dum autem conturbaret Theophilus religionis tranquillum mare, navigantes in eo ſine fluctibus, diris fluctuationibus exercuit. Atque inter hos etiam Michaelem Syncellum Hieroſolymitani cœtus, cum multis monachis in carcerem incluſit. Interque eos Theophanem & Theodorum, orthodoxæ fidei defenſores, Scythico (*a*) more in frontibus conſcripſit punctis. Tales tantæque procellæ ipſo excitante adverſus religionem ingruerunt. Quin & in aere hyemes tempeſtateſque vehementes item & ſiccitates, & penuria rei frumentariæ, ex intemperie, C concuſſiones denique & tremores terræ, in diebus imperii ejus extiterunt. Et ſummatim fuga erat piorum in hyeme ejus impietatis, ſecundum oraculum, (*b*) nec ulli quovis ſabbato requies ab ejus immanitate, Chriſtianorum tranquillum ſtatum turbante & jactante. Etenim ejuſmodi improbarum ejus machinationum & id fuit, quod Joannem patriarcham conſtituit, ſocium & adminiſtrum peſſimæ illius hæreſis. Idem Theophilus in pluribus vitiis etiam ſupercilioſus erat ac ſuperbus. Quamvis in laudabilibus etiam quibuſdam contenderet, ſive ſponte, ſive non ſponte, abundantia naturæ. Etenim cum muri Byzantinæ urbis eſſent D humiles, ac proinde hoſtibus facilem præberent aſcenſum, iſte eos altius eductos inſtauravit, in quibus nominis ſui inſcriptionem fecit. Ad laudem etiam hoc ejus generoſum factum addatur, a principibus fortaſſe (*c*) non improbandum, lucri cupiditatem aut potius ejus turpe ſtudium a ſe amolientibus, ſed convenientius loquendo propter ejus contemptum. Aliquando enim mare tranſeunte apud Bucoleontem, ſuper ea quæſivit imperator *cujus eſſet?* Adſtantes reſpondebant: Dominæ. Tum ille ægre id ferens, accerſit eam: cumque rei veritatem ex illa compeririſſet, Hei mihi, inquit, naucleri effecti ſumus. Quandoquidem hæc conjugis eſt meæ,

a I. e. Notis Thracis compunxit, quarum paſſim apud veteres mentio.

b Nempe ut puto illud Matth. 24. 20. Orate autem ut non fiat fuga veſtra in hieme, vel ſabbato.

Joſ. Gen.

c In Græco eſt ambiguitas & fortaſſe depravatio, ergo & ſic poteſt verti: *quod principibus pariter velim probari* ſeqq. recte accommodatis.

quod ſimul ac dixit, comburi navem imperavit una cum mercibus, quæ multæ & pretioſæ erant ad negotiandum comparatæ: plane non parcens illis ad laudem imperatoriæ dignitatis, non exſugendo populum ſed ei proſpiciendo poſſeſſionem acquirentis. Curioſus autem erat valde circa occultas quæſtiones Theophilus. Quapropter etiam ſanctum Methodium e carcere liberavit, atque virum ſapientem & ad eas ſolvendas idoneum: ſecum eſſe eum in palatio cupiens, etiamſi propter orthodoxam fidem eum quodam modo averſaretur. Hic igitur cum imperii regimen adminiſtraſſet per duodecim annos menſeſque tres, ex morbo, de quo diximus, commune debitum *naturæ* implevit, poſtquam adverſus orthodoxam fidem plurimas inſolentias inſipienter exercuiſſet, una cum Joanne, (*a*) *qui per* viginti quatuor *annos idem fecit*.

A πάρχουσι· μὴ τούτων (332) ὅλως φεισάμενος εἰς ἔπαι- 332
νον βασιλικῆς τιμιότητος, δημοκηδίᾳ μᾶλλον ἢ δημο-
βορίᾳ συνισώσης ἐπίκτησιν. (333) πολυπράγμων δὲ 333
περὶ ζητημάτων τῶν ἀπορρήτων ἐτύγχανε λίαν Θεό-
φιλος. ὧν χάριν (334) καὶ Μεθόδιον τὸν ὅσιον ἅτε 334
σοφὸν ὄντα, καὶ περὶ τὰς λύσεις αὐτῶν ἱκανῶς ἔχον-
τα, τῆς φυλακῆς ἀνερρύσατο· συνδιάγειν αὐτῷ κατὰ
τὸ παλάτιον αἱρησάμενος· (335) κἂν διὰ τὸ ὀρθὸν 335
δόγμα πως αὐτὸν ἐμυσάττετο· ὃς (336) τὴν τῆς βα- 336
σιλείας ἀρχὴν (337) διϊθύνας ἐπὶ ιβ΄. ἔτεσι, μησί 337
τε τρισίν, (338) κατὰ τὴν προρρηθεῖσαν νόσον τὸ κοι- 338
νὸν ἀνέπλησεν ὄφλημα· μετὰ (339) Ἰαννοῦ ΚΔ ἀφρό- 339
νως τῆς ὀρθοδόξου πλεῖστα καταλαζονευσάμενος πί-
στεως.

a Hic in Græco poſt Joannis nomen eſt ΚΔ. i. e. xxiv. nec ullum verbum additum, quod ad id pertineret. Itaque tranſpoſitis nonnihil vocibus in verſione ſupplevi & addidi perſpicuitatis cauſa *qui per* —— *annos idem fecit*. admiſſurus & libenter auditurus, ſi quis alia meliora ſuggerat. Græca ad verbum & ordine quo iacent ita ſonant: *Qui cum imperii regimen adminiſtraſſet per duodecim annos menſeſque tres, ſecundum prædictum morbum commune implevit debitum, cum Joanne* xxiv. *inſipienter adverſus orthodoxam plurima debacchatus fidem*. Quod & ipſum ita ſtare poterit, ſi intelligatur Theophilum antequam imperaret vexaſſe & suppliciis affeciſſe pios, ut notaſſe mihi videor in fine lib. 12.

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

ΠΕΡΙ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

IMPERIORUM DE MICHAELE THEOPHILI FIL.

LIBER QUARTUS.

1 ΤΑ δὲ πατρῷα σκῆπτρα ἐν ἔτει ,ϛτμ΄ (1) ἰν- A
2 δικτιῶνι ε΄ διϊθύνειν καταλιμπάνεται (2) Μι-
χαὴλ σὺν μητρὶ Θεοδώρᾳ θεόφρονι. αὐτοῦ τε τὰ τῆς
3 ἐπιτροπίας ὅ, τε πατρίκιος (3) Θεόκτιστος καὶ Μα-
4 νουὴλ ὁ α΄ μάγιστρος (4) ἠξίωνται. ᾧ καὶ διὰ μεμε-
λημένης ἦν τὸ φιλοδεσποτεῖν, καὶ λόγοις πρὸς τοῦτο καὶ
5 πράξεσι ἐξενιθέσθαι. ὡς οὖν (5) ἔξεισι κατὰ τὸν ἱπ-
πόδρομον, καὶ πάντα τὸν ὑπασπιστὴν λαὸν συναγείρας
6 καὶ οἷς πληροφορίαν ἐπέκτητα (6) στρατιώτας, τὰ πρὸς
εὐπείθειαν αὐτῷ συντηρῆσαι προσίμενον οὕτω τοῦ λόγου
ἐξετίθησιν· Οἴδατε πάντες, ὦ ἄνδρες, ὁποῖα τὰ πρὸς 1
ὑμᾶς τῆς ἀγάπης γνωρίσματα, ἔν τε ἀνθυμοσύναις
ἔν τε προστασίαις φιλόφροσι σὺν ἅμα ταύταις καὶ
εὐεργεσίαις καθ' ὅλως ἐξεταμένων ὑμῶν. καὶ δὴ τοῦ B
χρεὼν ὑμᾶς ἡμῖν ἀποδοῦναι τὰς ἀντιχάριτας, ἔν τε
7 λόγων πειθοῖ καὶ τῇ ἔργων. καὶ ὅπερ (7) ἂν ἡμῖν
αἱρετὸν ἐμφαίνεται, τοῦτο ἐλέσθαι σπουδάζοιτε. καὶ ὃ ἐάν
8 ἀρέσκον (8) κατὰ σπουδὴν καὶ προαίρεσιν, τὸ εὐπειθὲς
αὐτῷ μέχρι καὶ κινδύνου παντὸς ἐπιδείξασθαι. Τούτοις
9 οὖν αὐτοὺς παραινέσας, (9) παραχρῆμα ἅπαντες τὰ τῆς
ἀρεσκείας αὐτῷ καὶ ὑπακοῆς δι' ὅρκων συχνῶν παρετί-
θεντο. ἠλπίκεισαν γὰρ κατὰ νοῦν ὄρεξιν ἔχειν τῆς βα-
σιλείας τὸν Μανουὴλ, καὶ διὰ τοῦτο τοιαῦτα κατεπᾴδειν
αὐτόν· εἰ καὶ τὰ ὑπεναντία τούτοις παρ' αὐτοῦ διηγόρευ-
το· ἐκκεκράγει γὰρ ἐμφανῶς Μιχαὴλ τε καὶ Θεοδώρας
τὰ ἔτη πρὸς πλεῖστον εὐθύνεσθαι. ὡς δὲ ταύτης τῆς ἀναρ-
ρήσεως διενήχθησαν, ἐπλήσθησαν ἀθυμίας καὶ πολυειδῶς C
ἐνεφορήθησαν θλίψεως. ἀλλ' ὅμως τὸ προσταχθὲν ἐξε-
πλήρουν. καὶ τὰ τῆς αὐτοκρατορίας διεπράττοντο· καὶ τὰ
10 τῆς ὀρθοδοξίας ἀνακαλύπτεται, (10) καιροῦ λαβόμενα
εὐαγοῦς, καὶ θεοφιλείας ἀνδρῶν εὐπροθέτων, τῆς συγ-
11 γενοῦς αἱρέσεως τῶν εἰκονομάχων (11) ἐξωσθείσης ἀπὸ
12 βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀμαληκίτου μέχρι χρόνων (12)
λ΄. εἴχοντο δὲ τοῦ εὐθέος σκοποῦ ὅ, τε Θεόκτιστος·
ἄλλως τε καὶ αὐτὸς Μανουὴλ εἰ καὶ διὰ μέσου τινὸς πα-

A PAternum autem imperium anno *mundi* ſexies milleſimo trecenteſimo quadrageſimo, Indictione quinta, gubernandum relinquitur Michaeli, matrique Theodoræ piæ ac fideli. Ipſiuſque tutela Patricio Theoctiſto & Manueli primo Magiſtro commiſſa. Cui *Manueli* etiam curæ erat ut dominum diligeret, verbiſque & factis ad eam rem ſe componeret. Itaque progreditur in circum, cunctiſque ſatellitibus convocatis & militibus in quos fiduciam habebat, fidem & obedientiam erga eum conſervaturos, ejuſmodi orationem orditur: Scitis omnes, o viri, qualia noſtri erga vos amoris extent documenta, dum in cura pro vobis B gerenda, & patrocinii comitata cum beneficentia conjuncta, neutiquam officio defuimus. Quapropter decet vos nobis referre gratiam, dictorum & factorum obedientia. Atque quod noſtro judicio placitum fuerit, hoc facite ut vobis placeat: placitoque ſtudioſe & volenter obedientiam, etiam periculi tenus cujusvis, accomodate & oſtendite. His cum eos adhortatus fuiſſet, ſtatim omnes promptam erga ipſum voluntatem & obedientiam multiplici jurejurando detulerunt. Putabant enim eum in animo habere affectationem imperii, ac propterea talia incantare. Sed contrarium ipſe indicavit: Clamavit C enim clara voce: Michaelis & Theodoræ animi longiſſime procedant. Quam acclamationem ut perceperunt, triſtitia repleti ſunt variaque anxietate ſatiati. Sed tamen juſſionem impleverunt. Atque imperii inde ratio fama divulgabatur. Atque orthodoxa fides revelatur, occaſionem nacta piam & virorum, bonum propoſitum habentium, religioſum affectum, cum deteſtabili hæreſi imagines oppugnantium deducta fuiſſet inde ab imperio

Leonis illius Amalecitæ ad trigeſimum annum. Tenebant autem hoc rectum conſilium Theoctiſtus & præterea ipſe Manuel. Etſi hic interveniente tempore quodam nutaret. Sed incidit in aliquem morbum, ob quem pro deſperato habebatur. In illo morbo Deus miraculoſe agere viſus eſt, ut in Ezekia ſcilicet. Hoc igitur morbo tenebatur, & vehementer macerabatur, ac intus ſtebulante torpore mortificabatur, ut omnibus videretur mortuus eſſe, etſi exiguum ſpiraculum ſcintillaret, exiliſque & debilis vox per intervalla ex ipſo audiretur. Ad hæc quid fit, & quæ Dei machinatio? Excitat monachos ex ſtudii monaſterio, viros ſevera Deo notos & amicos, qui viſitarent ipſum poſtridie. Auditum enim fuerat quaſi mortuus eſſet, conveneantque ut hymnos funebres ei accinerent; quod uſque adhuc fecerant, languido (*a*) & debili. Cumque acceſſiſſent ad lectum quidam ex monachis, de quibus ſuperius mentionem fecimus, confiſi Deo & virtutis integritati, bono animo eſſe jubent illum quaſi mortuum aut jam jam moriturum, dicentes eum convaliturum. At illo ex intimo preſſæ anguſtiis animæ non nihil reſpirante ac dubitante an ſperandum id ſibi eſſet, acclamarunt: Quod ſi pollicitus fueris Deo, te divinas imagines in priſtinum ſtatum reſtituturum & inſtauraturum, vitam tibi læto nuncio annunciamus, pro certo affirmantes. Abierant. Atque is ſicut annunciaverant miraculoſe quaſi ab inferis emerſit, morte liberatus. Ut igitur ſe cognovit præter ſpem a morbo convaluiſſe, cum Imperatrice Theodora de orthodoxa fide agit & contendit, iadicens ei ut venerabiles inſtauraret imagines in ſtatum priſtinum. Quemadmodum de ea re forte & ipſi *Imperatrici* videbatur & placebat, quod pietati & religioni veræ adhæreret, adjutante, ut ajunt, etiam Patricia matre ejus, germaniſque ejuſdem Patriciis. Sed illa iſtis obſtitit, ac Manueli multo magis, ſive propter tantæ rei mutationem, ſive ob amorem erga maritum fortaſſe nimium humana divinis præferens. Dixit enim ad Manuelem: Maritus meus & imperator beatæ memoriæ, ſapientia ſufficienter inſtructus erat, nec eum quid fieri deceret ac a ſe eſſet latebat. Quomodo igitur illius conſtitutionem immemores ad aliud inſtitutum deflectemus? Hæc locutæ minatus eſt moderate Manuel, dicens: Si quidem imaginum non procurabis inſtaurationem & cultum, alia ratio benevolentiæ, aut ipſius etiam imperii exiſtet Deo volente. His conſternata imperatrix, ut quidem videbatur, ut autem intelligi poterat admodum læta, quod placaret ipſis permittit; cumque ipſis exſurgit, atque orthodoxis conventum in caniclei manſionibus indicit, utque ibi inter ſe examinarent orthodoxæ fidei quæſtiones & decreta: Ac celeriter cum decenti conſideratione divinæ imagines

A ῥιμπεσόντος (13) διώκλασεν· ἀλλὰ (14) περιπίπτει 13
τινὶ ἀῤῥωστίᾳ δι' ἧς περ ἀπέγνωστο· καθ' ἣν Θεὸς 14
παραδοξοποιῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου δηλαδὴ καταφαί-
νεται. συνήχετο τοίνυν τῇ νόσῳ καὶ χαλεπῶς ἐπτρύ-
χωτο, καὶ ἐγκατόχῳ νάρκῃ νενέκρωτο· ὡς ἐντεῦθεν ἐ-
δόκει πᾶσι τεθνάναι· εἰ καὶ βραχύ τι πνεῦμα ἐν αὐ-
τῷ ἐσπινθήριζεν, ἀμυδρά τε φωνὴ διαστηματικῶς ἐξ
αὐτοῦ διηκούετο. πρὸς ταῦτα, τί γίνεται; καὶ τί τὸ περὶ
ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μαχανούργημα; διανίστησι (15) μοναχοὺς 15
τῶν Στουδίου, ἄνδρας τοὺς ὄντι Θεῷ γνωστοὺς ἐπισκεψα-
μένους (16) κατὰ τὴν ὑστεραίαν αὐτόν. ἐξήκουστο γὰρ 16
B ἅτε περ ἀποβιῶν, καὶ συνεπεφοιτήκεισαν ὅπως ἐπικη-
δείους αὐτῷ ὕμνους προσοίσουσιν· ὃ πῶς ἐπεποιήκεισαν
ὀλιγοδρανέοντι (17) κατὰ ποίησιν. καὶ προσελθόντες 17
(18) τῇ κλίνῃ τῶν μοναζόντων τινὲς περὶ ὧν ἤδη ἀ- 18
νωτέρω μνείαν πεποιήμεθα· (19) τεθαῤῥηκότες Θεῷ 19
καὶ τῇ τῆς ἀρετῆς τελειότητι, ἀναθαῤῥοῦσι τὸν ὡς νε-
κρὸν, ἢ μετ' ὀλίγον ἐσόμενον, λέγοντες τοῦτον ἀναῤ-
ῥωσθήσεσθαι· τοῦ δὲ ἐκ βάθους ἐστενωμένης ψυχῆς μι-
κρόν τι ἀνενεγκόντος, (20) καὶ διαπορήσαντος εἰ τοῦτο 20
ἔσται αὐτῷ κατ' ἐλπίδα· ἐπεβόησαν· ὡς εἴπερ (21) 21
ἐν ὑποσχέσει ἐστί σοι πρὸς Θεὸν τὰς θείας εἰκόνας κα-
τὰ τὸ ἀρχαῖον ἀνανεώσασθαι, τὴν ζωὴν διαγγελιζό-
μεθα βεβαιούμενοι· ἀπίεσαν, καὶ τὸ διαγγελθὲν συν-
C τόμως ἐπεπραγμάτευτο· καὶ παραδόξως ὡς ἐξ ᾅδου
ἀνέδυ, τοῦ θανάτου ἀπαλλαγείς. ὡς οὖν (22) ἑαυτὸν 22
διέγνωκε παρ' ἐλπίδα τῆς ἀσθενείας ἀπορραίσαντα,
πρὸς βασίλισσαν (23) Θεοδώραν ὀρθοδόξως διαγωνί- 23
ζεται· φράζων αὐτῇ, τὰς σεβασὰς ἀνακαινίζειν εἰκό-
νας, κατὰ τὸ πρότερον· καθὼς περὶ τούτου (24) τάχα 24
καὶ ταύτῃ συνήρεσκε, θεοφιλείας (25) γνησίας ἐξεχο- 25
μένῃ· συνεπιλαμβανομένης, ὥς φασι, καὶ πατρικίας (26) 26
τῆς ταύτης μητρὸς καὶ τῶν αὐταδέλφων αὐτῆς πατρικί-
ων. (27) ἀλλ' ἀντέπιπτεν (28) αὕτη τούτοις, καὶ τῷ 27
Μανουὴλ ἐπὶ μᾶλλον· εἴ τι διὰ τὴν τοῦ τηλικούτου με- 28
ταθέσιν πράγματος· εἴ τε διὰ φιλανδρίαν (29) ἴσως 29
D παράλογον, προτιμωμένη (30) τοῦ Θεοῦ τὰ ἀνθρώπι- 30
να. εἰρήκει γὰρ πρὸς Μανουήλ· (31) ὡς ὁ ἐμός ἀνήρ 31
γε καὶ βασιλεὺς μακαρίτης, σοφίας ἀρκούντως ἐξεί-
χετο, καὶ οὐδὲν τῶν δεόντων αὐτῷ ἐλελήθει. καὶ πῶς τοῦ
ἐκείνου διατάγματος ἀμνημονήσαντες, εἰς ἑτέραν δια-
γωγὴν ἐκτραπείημεν; Ταῦτα εἰπούσης, κατηπείλησε
σωφρόνως ὁ Μανουήλ· ὡς εἴπερ τῶν εἰκόνων (32) μὴ 32
φροντίσειας (33) ἀναμορφῆς τε καὶ προσκυνήσεως, ἕτε- 33
ρος τὰ τῆς εὐνοίας ἢ αὐτὰς τῆς βασιλείας, Θεοῦ εὐ-
δοκοῦντος, διαπεθήσεται. Τούτοις (34) τοῖς φαινομένοις 34
καταπεσοῦσα ἡ βασιλίς, τοῖς δὲ νοουμένοις καὶ μάλα χα-
ρεῖσα· τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαφίησι, καὶ σὺν αὐτοῖς δια-
νίσταται· καὶ τοὺς ὀρθοδόξους (35) τοῖς τοῦ κανικλείου 35
E ἐνδιαιτήμασιν ἀγείρεσθαι διεθεσμοθέτησε. κἀκεῖσε
(36) πρὸς ἀλλήλους γυμνάζειν τὰ περὶ ὀρθοδοξίας προ- 36
βλήματά τε καὶ δόγματα. καὶ ταχέως μετὰ προσηκούσης
τῆς διασκέψεως, αἵ τε θεῖαι εἰκόνες ἀνεμορφοῦντο, καὶ
τὰ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸ ὀρθοτομοῦν μετεκλίνετο. τῶν
ἐν αὐτῇ (37) ἱερέων, πρός δὲ, καὶ ἀρχιερέων, τῶν μὲν 37
μετασοιχειουμένων τῆς δυσσεβείας, τῶν δὲ ἀθετηκότων
τῷ ἀσεβεῖ δόγματι· καὶ δικαίως ἐξωθουμένων· καὶ
πρό γε πάντων Ἰαννοῦ τοῦ δυσσεβοῦς πατριάρχου τοῦ ἀρ-

a In Græco utitur verbo poetico, itaque addit κατὰ τὴν ποίησιν, *ſecundum poeſin* i. e. poetice:

χιερατικοῦ θρόνου καθαιρουμένου. τοιγαροῦν ἀποςέλλουσι A
38 πρὸς αὐτὸν ἄνδρας (38) ἀξιολόγους τῶν ἐπὶ τῆς φυλα-
39 κῆς βασιλέως, τοῦ πατριαρχείου καταγαγεῖν. οἷς (39)
οὐκ ἐνεδίδου πρὸς κάθοδον. οἱ δὲ καὶ βουλόμενοι τοῦτον
καταβιβάσαι, ὅμως οὐ πείθουσι, παρ' αὐτοῦ κακοτρό-
πως μεταπεισθέντες, τοῦτον τέως ἐᾶσαι· διὸ περί γε
τούτου τοῖς ἀποςείλασιν ἀπαγγέλλουσι, καὶ κατ' αὐτοῦ
πλείονα τὴν ὁρμὴν διεξάπτουσιν. εἴσεισιν οὖν πρὸς αὐτὸν
40 (40) ὁ πατρίκιος Βάρδας, πευσόμενος ὅτου χάριν τοῦ
πατριαρχείου οὐκ ἀπανίςαται. ὁ δὲ τὴν ἀπολογίαν ἐμμε-
41 θοδεύων, (41) δεικνὺς (42) τὴν ἑαυτοῦ γαςέρα δι' ὀβε-
42 λίσκων (43) κατάςικτον αὐτοῖς ὑπεμφαίνων· ὅτι παρὰ τῶν
43 ἐκπεμφθέντων ὡς ἐθνικῶν ἐπεπόνθει τοιαύτην ἀναι-
44 τίως ποινήν. δι' ἣς χαλεπῶς ἄγαν ἔχων, (44) εἰ B
οἷόν τε πρὸς τὸ παρὸν συγχωρηθείη τῆς καταβάσε-
45 ως· ἐπεπόνθειν δὲ μάλιςα παρὰ Κωνςαντίνου (45)
τοῦ ἐξ Αρμενίων καὶ τῷ τῶν ἐξκουβίτων ἐμπρέποντος τάγ-
46 ματι· τοῦτον δέ φησιν, ὦ ἀκροαταὶ, (46) ὁ βδελυ-
κτὸς καὶ παμβέβηλος, τὸν κεχρηματικότα ἀπόγονον Αρ-
μενίων, ἐξ ἀρχηγῶν καὶ συναυταδέλφων ςαλέντα πρὸς
βασιλέα Θεόφιλον ἐπικηρυκεύσεως ὅμηρον. ὃς οὐ μετὰ
μακρὸν χρόνον, διά τε τὴν αὐτοῦ ψυχῆς τε καὶ σώμα-
τος εὐκοσμίαν, καὶ τὴν ἄλλην περὶ τὰ βέλτιςα φιλό-
47 καλον (47) πρόθεσιν, δρουγγάριος (48) τοῦ ἀριθμοῦ
48 ἤτοι τῆς βασιλικῆς βίγλης καθίςαται. ἐντεῦθεν πα-
49 τρίκιος τε καὶ λογοθέτης τοῦ δρόμου (49) γεραίρεται. τοῦ
50 οὖν (50) δραματουργήματος (51) κατὰ κακόφρονα γνώ- C
51 μην ἀπελεγχθέντος, εἰς θυμὸν μᾶλλον ἐξῆγεν (52) τὸν
52 ἐταςὴν ἔμφρονα· (53) δι' ἃ καὶ τῆς ἐκκλησιαςικῆς ἐπι-
53 κρατείας ἐνδίκως ἐκπίπτωκε· τῷ κατηγορηθέντι μᾶλ-
54 λον κἂν μὴ ἐθέλων (54) δωρησάμενος (55) ἀπαρέγ-
55 γραπτον ἔπαινον· ὁ εὐσεβὴς (56) ἀντεισάγεται πα-
56 τριάρχης Μεθόδιος, ὃν ἑαυτῷ πλεῖςα τὰ ὑπὲρ εὐσε-
57 βείας ςίγματα, καὶ τὴν δι' εἱρκτῆς (57) σαπρότητος τῶν
τριχῶν ψίλωσιν, οἷά τινα γέρα προκομιζόμενος· τού-
τῳ τὰς ἀρχιερατικὰς ἀγκύρας ἐπέδοσαν σὺν ἀποδο-
58 χῇ πάσῃ θεοφόρων ἁπάντων ἀνδρῶν. (58) τῶν τε τῇ
βασιλίδι περιπολούντων, καὶ τῶν πανταχόθεν πρὸς ταύ-
59 την ἐληλυθότων· καὶ γὰρ (59) κατὰ διωρισμένην ἡμέ-
ραν τῆς αὐτῶν συνελεύσεως, καθ' ἣν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλη- D
σία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν ἀμφιβάλλοιτο, κατίασιν
ἐκ τοῦ περιωνύμου ὄρους Ολύμπου, Αθω τε, καὶ τῆς Ι-
60 δης, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ κατὰ Κυμινὰν (60) συμπληρώ-
ματος, περιφανῶς τὴν ὀρθοδοξίαν κηρύσσοντες. βασι-
λικαῖς τε ἀμοιβαῖς καὶ σεβασμίοις αἰσίοις ἐκπεμφ-
θέντες πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ὑπεχώρησαν. ὧν ἔτι ποτὲ
61 καὶ μέχρι τῆς δεῦρο οἱ τῆς ὀρθοδοξίας λιμένες (61)
62 Χριςοῦ δυνάμει φρουρούμενοι, διατηροῦσιν (62) ἀχείμαςοι.
ταῦτα μὲν ἐν πρώτοις Μιχαὴλ τε καὶ Θεοδώρας τῶν
63 εὐσεβῶν βασιλέων κατορθώματα. ὁ δὲ Ιαννὴς (63) τινὶ
μοναςηρίῳ ἐγκαθειρχθεὶς, καὶ ἐν μέρει τοῦ κατ' ἐκεῖ-
64 νο (64) ναοῦ κατιδὼν (65) τοῦ σωτῆρος Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ
65 ἡμῶν σαρκικὸν (66) χαρακτῆρα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς E
66 Θεομήτορος καὶ τῶν ςρατιαρχῶν, διεκελεύσατο τῷ ἑαυτοῦ
ὑπηρέτῃ ἀνιόντι τῶν σεβασμίων εἰκόνων ἀνορύξαι τὰ
67 ὄμματα· φάσκων, ἀμηχανεῖν (67) πρὸς ταῦτα τὴν ὁ-
ρατικὴν προτείνεσθαι αἴσθησιν· ἐκοιμήθη ἐν τούτοις
68 ὁ τρισκατάρατος καθηςὼς, καὶ μονῆς τῶν ἀθλοφόρων
69 Σεργίου καὶ Βάκχου (68) τῆς (69) βασιλεύσιν ἀφωρισ-
70 μένος προβέβλημαι· (70) ὡς οὖν ἐπύθετο ταῦτα ὁ Θεο-

inſtaurabantur, Eccleſiaque ad rectum ſenſum dirigebatur. Sacerdotibus, principibuſque ſacerdotum partim deſerentibus impietatem; partim reluctantibus pio decreto, jureque & merito ejectus: Joanne ante omnes, illo impio patriarcha ſede pulſo. Ad quem cum miſiſſent viros præſtantes de cuſtodia imperatoris, ut eum ſede patriarchali dimoverent, his ille non ceſſit. Qui quamvis conarentur eum abducere, tamen permovere non potuerunt, ab ipſo malitioſe eo inducti, ut eum interim miſſum facerent. Quapropter de ea re iis qui ipſos miſerant, renunciant, majoremque adverſus eum excitant impetum. Ivit ergo ad eum patricius Bardas interrogatum quamobrem e patriarchali ſede non diſcederet. At is reſponſionem & excuſationem meditatus, oſtendit ventrem ſuum obeliſcis compunctum, ſubindicans ei quod ab iis qui miſſi ad ipſum fuiſſent tamquam ab Ethnicis perpeſſus fuerit ſine cauſa talem cruciatum, ex quo male admodum affectus remitti ſibi deceſſionem in præſens, ſi fieri poſſet, poſtulabat. Paſſus ſum *inquiens* præcipue multa a Conſtantino illo ex Armeniis, conſpicuo in excubitorum cohorte. Iſtum ſcilicet dicit, o auditores, homo exſecrabilis ac profaniſſimus, oriundum ex Armeniis, a ducibus ac fratribus germanis miſſum, ad imperatorem Theophilum, legationis obſidem. Qui non multo poſt tempore, cum propter animi corporiſque decorem, tum propter reliquam rerum optimarum elegans ſtudium Drungarius numeri ſive imperatoriæ vigiliæ conſtituitur: exin patricius & logotheta curius ſalutatur. Itaque machinatio pravi animi deprehenſa in iracundiam adhuc magis conjecit inquiſitorem prudentem, per quem etiam eccleſiaſtico principatu jure ac merito excidit, incuſato magis, quamvis non ſponte, largitus laudem haud ſubdititiam. Piuſque ac fidelis in ejus locum introducitur patriarcha Methodius, in ſe ipſo plurimas pietatis inſcriptas notas & ex carceris ſqualore capillorum raritatem quaſi quædam inſignia virtutis ſecum afferens. Huic ſummi ſacerdotii anchoras tradiderunt, cum approbatione ſumma omnium religioſorum hominum, cum eorum qui in imperatoria urbe verſabantur, tum eorum qui undique in eam convenerant. Etenim definito quodam die eorum conventus in quo eccleſia ſuum decus & ornatum induit, deſcenderunt ex celebri monte Olympo, Athone item & Ida, quin & ex congregatione ad Cyminam aperte & clare veram fidem prædicantes: imperatoriiſque remunerationibus & honorariis decentibus affecti ad ſua tabernacula receſſerunt. Quorum veræ fidei portus ab illo tempore ad hunc uſque diem virtute Chriſti cuſtodiri permanent tempeſtatis expertes. Hæc prima ſunt Michaelis ac Theodoræ piorum imperatorum facta præclara. Porro Joannes cuidam monaſterio incluſus, atque in parte templi in eo, conſpicatus Salvatoris Chriſti dei noſtri carnalem imaginem, deiparæ item & Archangelorum, præ-

cœpit ſuo miniſtro ut aſcenderet & venerandarum imaginum effoderet oculos: dictitans, Haud ſe poſſe ad ea dirigere oculorum aciem, cum effigiarius in juventute exſecrabiliſſimus ille fuiſſet, atque monaſterio Sergii & Bacchi martyrum, quod imperatoribus (a) dicatum, præpoſitus. Ut igitur id audivit piiſſima domina Theodora, Zelo amoris erga Chriſtum ardenter commota fuit, illiuſque inviſos oculos eruere volebat; ſed precibus quorumdam prohibebatur. Proinde miſſis aliquot ex ſatellitibus ad eum, ducentis illum flagrorum verberibus flagellavit. Ceterum hæretici his eis obvenientibus, proterve certantes, pecuniis multis corruptam mulierculam ſubornarunt ut publice in eccleſia accuſaret patriarcham (cum filio ex ea nato Metrophane, qui quodam tempore præpoſitus Smyrnæorum urbis fuit:) occultarum nuptiarum crimen jactans: Hinc maxima a male ſentientibus excitatur turba, nos vexantibus & hoc modo irridentibus. Quapropter ad patriarchalem ſedem adeunt, Manuel primarius inter magiſtros, & Theoctiſtus, patricius ac caniclei *præfectus*, atque etiam curſus logotheta, cum aliis ſenatoris viris: mœſti ob ea quæ vulgo propalam audirentur *de eo*. Quos ſummus ſacerdos conſpicatus, cum profundum mœrorem piorum qui convenerant ſenſiſſet, minimeque vellet orthodoxis ſeipſum petram ſcandali exponere ac lapidem offenſionis; occultam turpitudinem denudat verecundus ille in oculis omnium & inventus eſt præter ſolitum marcore naturæ tabefactus. Quare vana erat accuſatio. Cauſam etiam ejus rei indicavit: ſe, cum Romæ ageret miſſus ad ſummum ſacerdotem ejus *urbis* propter intentata Nicephoro Patriarchæ crimina, valde vexatum fuiſſe titillationibus a ſatana, multumque de ea re ſupplicaſſe Petro Apoſtolo, ut liberaretur a corporis prurita. Atque, cum per noctem, *inquit* in templo Apoſtoli dormirem, coryphæus ille Apoſtolorum mihi adſtans dexteræ manu virilia mea preſſit, dixitque, ne deinceps timerem voluptuoſam concupiſcentiam, neve opinarer eam in poſterum revicturam. Ego autem ſomno excitatus, cum vehementi dolore, ambulavi *ex illo* in ejuſmodi carnali mortificatione, ut videtis. Hæc patriarcha humiliter locuto veriſſime, contriſtari præſentes deſtiterunt. Poſt hæc Manuel ad examinandam mulierem ſe accingit, ut verum indicaſſet intentans ei gladium. quærens a quo ſubornata eſſet. Quæ propter minas verborum gladiique intentationem, veritatem indicavit de iis qui ea omnia ſtruxiſſent: quantumque pecuniæ dediſſent: eamque in quodam vaſculo eſſe repoſitam, atque abſconditam in quadam area frumenti plena. Atque ut ab ea dictum fuerat, res inventa & patefacta eſt. Tum hæretici caligine pudoris obfuſcati ſunt. Quibus pius ille patriarcha delictorum veniam dedit, Chriſti ſe-

A σεβεστάτη δέσποινα Θεοδώρα, ζήλῳ τῆς πρὸς Χριστὸν
ἀγαπήσεως θερμῶς ἐκεκίνητο, καὶ τοὺς αὐτοῦ μισητοὺς
ὀφθαλμοὺς (71) ἐκμοχλεύειν προτεθύμητο· ἀλλ᾽ δεήσε- 71
σι παρά τινων ἐκεκώλυτο. ὅθεν τινὰς τῶν δορυφόρων
ἐκπέμψασα πρὸς αὐτὸν σ´ λώροις ἐμάστιξεν. (72) οἱ 72
δ᾽ αἱρετικοὶ (73) τοῖς προσαχθεῖσι προπετῶς ἐξαπλη- 73
ανιζόμενοι, χρήμασιν ἱκανοῖς φρεναπατήσαντες κόρην,
πρὸς τὰ δημόσια ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατηγορῆσαι (74) 74
τοῦ πατριάρχου σὺν τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντι υἱῷ Μη-
τροφάνῃ (75) τῷ κατὰ καιρούς τινας προέδρῳ τῆς Σμυρ- 75
ναίων πόλεως χρηματίσαντι, κρυψιγαμίας ἔγκλημα
θριαμβεύουσαν. ἐντεῦθεν πλεῖστος παρὰ τῶν κακοδόξων
ἐπισυνίσταται τάραχος, ἐπισχετλιαζόντων ἡμῖν καὶ ἀ-
B τίμως ἐπεγγελώντων. (76) οὗ χάριν τῷ πατριαρχείῳ 76
προσίασιν· ὁ α´ φέρων Μανουὴλ (77) ἐν μαγίστροις, 77
(78) καὶ ὁ πατρίκιος καὶ ἐπὶ τοῦ κανικλείου καὶ λογο- 78.
θέτης τοῦ δρόμου Θεόκτιστος σὺν ἑτέροις συγκλητικοῖς·
κατηφιῶντες (79) ἐπὶ τοῖς ἀναιδῶς ἐσωτευμένοις· οὓς ὁ 79
ἀρχιερεὺς ἐπιδὼν, καὶ τῆς κατὰ βάθος (80) ἀνίας τῶν 80
συνεληλυθότων εὐσεβῶν ἐπαισθόμενος· μηδαμῶς τε πρὸς
ὀρθοδόξους (81) ἑαυτὸν θέλων πέτρα (82) σκανδάλου 81
τίθεσθαι καὶ λίθος (83) προσκόμματος, τὰ (84) κρύφα 82
(85) αἴσχη ἀπογυμνοῖ ὁ αἰδέσιμος πάντων ἐπ᾽ ὄψε- 83
σι· καὶ εὕρητο παρὰ τὸ εἰκὸς μαρασμῷ τῆς φύσεως 84
ἐσκληκὼς, οὐ ματαίως εὐθύνετο· καὶ τὸ αἴτιον (86) ὁ- 85
C ρῶν ἐξηγήσατο· ὅτι περ ἐν Ῥώμῃ ἐξάγων, ἀποσταλεὶς 86
πρὸς τὸν ἀρχιερέα ταύτης, διὰ τὰς ἐπὶ Νικηφόρῳ τῷ
πατριάρχῃ αἰτιαθείσας ἐπαγωγὰς, πλεῖστα ἐπισεισ-
θαί με (87) γαργαλισμοῖς τὸν Σατανᾶν. ἱκανῶς τε 87
περὶ τούτου Πέτρῳ τῷ Ἀποστόλῳ ἐπεντυχεῖν ἀλλοτριω-
θῆναι τῆς ἐνσωματούσης κινήσεως· (88) καὶ δὴ ἐμοῦ νύ- 88
κτωρ ἐν τῷ ἀποστολείῳ (89) εὐναζομένου. ἐπιστάντα τὸν 89
Κορυφαῖον, (90) δεξιᾷ τῇ χειρὶ τὰ αἰδοῖα καταπιέσαι 90
(91) καὶ ἐπιφθέγξασθαι· μὴ τοῦ λοιποῦ ποιεῖσθαι (92) 91
τὴν φιλήδονον ἔφεσιν, μή τε νῦν ἐκ ταύτης εἰς τὸ ἑ- 92
ξῆς ὑφορᾶσθαι ζωπύρησιν. ἐγὼ δὲ διυπνισθεὶς μετὰ
σφοδρᾶς ἀλγηδόνος (93) περιῆλθον ἐν σαρκικῇ τοιαύ- 93
τῃ, καθὼς ὁρᾶτε, νεκρότητι. Τοιαῦτα τοῦ πατριάρχου τα-
D πεινοφρόνως εἰπόντος παναληθὲς, τῆς κατηφείας οἱ συμ-
παρόντες ἐπαύσαντο. ἐξ ὧν Μανουὴλ (94) πρὸς ἀνέτα- 94
σιν τῆς γυναικὸς ἀγωνίζεται διασαφῆσαι τὸ ἀκριβὲς,
τὸ ξίφος ἐπανατείνων, καὶ παρά τινος ὑποβεβλῆσθαι
αὐτὴν ἀνετάζων. ἡ δὲ τοῖς κατ᾽ ἀπειλὴν λόγοις ἐκ
τῆς ξιφήρους ἐκτάσεως, τὴν ἀλήθειαν παραδηλοῖ· τῶν
(95) τῶν πρὸς τοῦτο συνεργασθέντων, καὶ ποσὸν ὅσον 95
χρήματος καταβαλλομένων, καὶ τὸ εἴς τι ἀγγείδιον τοῦ-
το εἶναι ἀπόθετον· καὶ ὑποκεκρύφθαι κατά τι σιβώ-
τιον, σίτου ὑπάρχον κατάπλεων. (96) καὶ καθὼς ἀνω- 96
μολόγητο ταύτῃ, οὕτω τὰ τῆς εὑρέσεως ἐμφανῶς ἐγνω-
ρίζετο. καὶ οἱ αἱρετικοὶ τηνικαῦτα ἀχλὺν αἰσχύνης ἠ-
μαύρωντο. οἷς ὁ θεοφιλὴς πατριάρχης τῶν εἰς αὐτὸν
E ἐπταισμένων παρέσχε συμπάθειαν, (97) τοῦ σοῦ (98) 97
συγχωροῦντες Χριστοῦ τῷ νόμῳ πειθόμενος. διὸ καὶ πα- 98
ρὰ τῶν ἐπισταμένων τοιούτου ἐλέγχου κατὰ τῶν ἐλεγχθέν-
των ἐκ τότε διώρισται αὐτοῖς πρὸς ἀντέκτισιν (99) 99
οὐκ ὠφελείας ἀντεχομένῳ· ὅπως κατὰ τὸ τῆς ὀρθο- 100
δοξοπαίου (100) ἡμέρας γενέθλιον ἀπὸ τοῦ ἐν Βλαχέρ-
ναις τῆς Θεοτόκου τεμένους ναοῦ τῆς λιτανείας μετὰ

a Unde *βασιλείας κλυμνὶ* apud Sym. Log. p. 430. A.

λαμ-

101 λαμπάδων προάγοιεν. ((101) Βλαχέρναις. ἀπό τινος
ἀρχηγοῦ Σκύθου Βλαχέρνου, ἀναιρεθέντος ἐκεῖσε προσ-
μίσαι.) καὶ τοῦτον ἰδίωμα χρόνῳ πολλῷ μέχρι διήρ-
102 κεσε. ἐγκαρτερούντων (102). δῆλον ὅτι (103) τῶν ἀλ-
103 λοδόξων ἐν τῇ κατὰ τὸν μέγαν ναὸν ἐπισυναγωγῇ,
καὶ τὸν ἴδιον ἀναθεματισμὸν διευηχημένων· ἐπὶ θριάμ-
βῳ τῆς παντομισοῦς αὐτῶν ἀποστάσεως. Κατ' ἐκεῖνο
104 (104) δὲ καιροῦ ἡ τῶν Ζηλίκων αἵρεσις ἀνεφάνη σὺν
τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν Ζήλικι, ὄντι τῶν βασιλικῶν ἐν
πρώτοις ὑπογραφέων· ὃς ἐν ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ καὶ βασι-
λείῳ προόδῳ ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ τὰ τῆς αἱ-
ρέσεως κατάδηλα τεκτηνάμενος, μετὰ τῶν ὁμοφρόνων
105 (105) ἐμφωτίοις (106) ἐσθῆσιν ἀμφίασαι, χρισθεὶς τῷ
106 μύρῳ (107) τῆς τελειότητος. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ
107 καλῶς τὰ τῆς πολιτείας ἐκυβέρνητο παρά τε βα-
108 σιλέως Μιχαὴλ (108) Θεοδώρας τῆς τούτου μητρός, με-
109 σιτευόντων τῶν προδηλωθέντων ἀνδρῶν. Ὁ δὲ (109)
110 ἀρχηγὸς Βουλγαρίας· ((110) οἷς τὸ γένος ἐξ Ἀβά-
ρων τε καὶ Χαζάρων ἀπὸ Βουλγάρη κυρίου ὀνόματος, ὃς
παρὰ Ῥωμαίων ἐν κατοικήσει Δορυστόλου καὶ τῆς Μυ-
σίας γεγένητο·) ἐπαχθῆ προΐησι ῥήματα ἐπιδρο-
111 μὴν Ῥωμαίοις ἐπαπειλῶν. (111) ἡ δὲ βασίλισσα τούτῳ
ἀνδρειοφρόνως μετὰ τοῦ ἑαυτῆς στρατοπέδου ἄχρι Βουλ-
112 γαρικῆς γῆς αὖθις ἐπανασεύειν (112) ἐμεγαλαύχησε·
113 (113) καὶ εἰ μὲν γυναῖκα ἡττήσειας, οὐδέν σοι πρὸς
114 εἶκος (114) τὸ καύχημα· εἰ δὲ καὶ ὑπὸ ταύτης ἐκνι-
κηθείης, πᾶσι τὸ σὸν ἥττημα καταγέλαστον. ταῦτα ὁ
115 Σκύθης (115) συνεὶς, ἠρεμεῖν κατὰ τὴν ἰδίαν χώ-
116 ραν διέγνωκεν. Οὐ πολὺς (116) δὲ χρόνος προεβεβή-
κει, καὶ ἡ τῶν λεχθέντων ἀνδρῶν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια
διαφθείρεται· καὶ ἐξάπτεταί τις ἔρις χαιρέκακος πα-
117 ρὰ Θεοκτίστου πρὸς Μανουήλ, εἰς ἀποικίαν αὐτὸν (117)
118 διωθήσασα· (118) τῷ παλατίῳ γὰρ μετ' αὐτοῦ γε συ-
119 νῴκειτο. (119) καὶ ἄμφω τὰ τοῦ κοινοῦ διεπραγματεύον-
120 το. καὶ καθοσίωσιν (120) ὑποσμύχουσαν διεσυκοφάντει·
121 ἀλλ' ἐν παραβύστῳ τῇ περισκέψει. ἧς ἐντόχως (121)
καταστοχασάμενος ὁ Μανουήλ, οἴκαδε χωρεῖν καθ' ἑαυ-
τὸν τίθεται· κἀκεῖθεν τοῖς βασιλείοις ἐπιδημεῖν καὶ
122 συμπράττειν τὰ δέοντα· κατῴκει δὲ (122) τοῖς κατὰ
123 τὴν κιστέρναν χώροις τοῦ Ἄσπαρος, ἣν (123) ἐκεῖνος ἱ-
δρύσατο. δι' ὃ καὶ τὴν προσαγορείαν ἅυτη ἀπείληφε.
124 καὶ ἐπὶ (124) μακρὸν χρόνον ἀποβιώσας, (125) ἐνδό-
125 ξως ἀποβεβίωκεν, ἀποκαταστήσας τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μο-
126 ναστικὸν καταγώγιον. (126) ἐν ᾧ καὶ κεκήδευτο. μετὰ
127 δὲ τὴν ἐκ τοῦ παλατίου (127) αὐτοῦ ἀποικίαν, φθόνῳ
128 τῷ πρὸς τὸν Θεόκτιστον διεγείρεται Βάρδας (128) αὐ-
τὸν ἀφανίσαι. καὶ τρόπῳ τοιούτῳ τεχνάζεται· παρεν-
129 τίθησι (129) βασιλεῖ Μιχαὴλ τὴν ματέρα φρονεῖν
ἑαυτῇ γάμον· ἢ ἐν μιᾷ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἐπι-
130 σκευάσασθαι· (130) δι' οὗ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ποιήσει
131 ἔκδοτον· τοῦτόν τε καθαιρήσειν αὐτὰς (131) καὶ ἀπομ-
132 ματῶσαι. (132) ὡς δὲ τοῖς τοιούτοις λόγοις ἐκκλυ-
δώνιστο Μιχαὴλ, ἐπεῖπε, τὸν Θεόκτιστον τοῦτον αἴτιον
ἔσεσθαι. καὶ ἐμμελετῶσιν ἀμφότεροι περὶ τῆς κατ'
133 αὐτοῦ ἐπιθέσεως, δολοφονῆσαι, (133) ἢ μᾶλλον πε-
ριελεῖσαι τοῦτον, εἴγε δυνήσονται· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ συ-
σκευῇ προσλαμβάνουσιν ὑποστρατήγους τινὰς τῆς οἰκείας
πεπραμένους ἀρχῆς, ὅπως αὐτοῖς συνεργήσωσι· ἀλ-

A ptuaginta ſeptem remittentis legi obtemperans. Itaque ab iis qui præfuerant ejuſmodi inquiſitioni, in deprehenſos & convictos ſtatutum duntaxat eſt, ad ultionem cum utilitate etiam conjunctam, ut in orthodoxiæ renatæ natali die, ab ea, quæ in Blachernis eſt, deiparæ ſacrata æde, litaniam cum facibus præcederent. (Blachernæ, a quodam duce Scytharum Blacherno ibi interfecto nominatæ:) iiſque mos ſingularis longo tempore duravit, tolerantibus ſcilicet heterodoxis id in congregatione in magno templo, ut anathema contra ſe ipſos audirent, ob triumpharam eorum deteſtabilem
B hæreſin. Porro illis temporibus Zelicum hæreſis exorta eſt cum auctore ſuo Zelice, uno ex primariis amanuenſibus imperatoriis. Qui cum feſto quodam die in ſolenni pompa imperatoris hæreſin ſuam publicaret, tunc ſtatim una cum aſſeclis, albis tunicis (*a*) ac veſtibus induitur unctus unguento perfectionis. Interea imperium bene adminiſtrabatur ab imperatore Michaele ac Theodora matra ejus, mediantibus viris illis (*b*) quos dixi. Dux autem Bulgariæ, (cujus incolarum genus ex Abaris & Chazaris, a Bulgaro, nomine proprio, qui a Romanis Doryſtolum & Myſiam incolendam habuit:) moleſta jactabat verba, incurſionem Ro-
C manis minitans. Cui imperatrix virili animo cum ſuo exercitu aſque in Bulgaricum ſolum ſe occurſuram & obſtituram glorioſe denunciat. Et ſi quidem *inquit*, mulierem viceris, nihil tibi ad gloriam victoria. Quod ſi vero a muliere victus fueris, omnibus tua clades deriſui erit. Quibus intellectis Scytha quieſcere in ſua regione decrevit. Ceterum non multum temporis proceſſit, & prædictorum virorum inter ſe concordia diſſolvitur, excitaturque contentio malevolens a Theoctiſto adverſus Manuelem, (quæ *hunc* ad migrandum
D impulit, nam in palatio cum illo habitabat, & ſimul rem ſummam adminiſtrabant:) atque hunc ille crimine majeſtatis gliſcente inſimulat, ſed occulta meditatione ac molitione, quam induſtrie odoratus Manuel, domum ſecedere, ut ſolus eſſet, ſtatuit: atque inde cum res poſtularet adeſſe ad commune officium in regiam. Habitabat autem illa apud Ciſternam Aſparis loca. (quam hic exſtruxit, a quo eadem nomen etiam accepit:) Atque cum diu vixiſſet, glorioſe vita functus eſt, mutata domo ſua in habitaculum monachorum, ubi etiam ſepultus eſt. Poſt migra-
E tionem autem *Manuelis* ex palatio, invidia erga Theoctiſtum excitatur Bardas ad hunc a medio tollendum. idque hoc modo machinatur. Ingerit imperatori Michaeli, quaſi mater *ejus* meditaretur ſibi aut uni ex filiabus conjugium *cum Theoctiſto* ineundum, per quod & imperium tradendum ſit, quo ipſum exuere velit, & oculis orbare. Cum ejuſmodi ſermonibus turbaretur Michael, ſubjunxit

a In Gr. not. 1.
Joſ. Gen.

b Manuele ſcil. ac Theoctiſto.

F

dicens, Theoctiſtam iſtorum auctorem eſſe. Cogitantque ambo de aggrediendo illo ita ut aut fraude ac dolo interficiant, aut in exilium mittant potius, ſi poſſent. Atque ad hanc molitionem adſciſcunt duces quoſdam ſecundi ordinis, manere ſuo exutos, ut ipſis ſociam operam præſtarent, quin & Theodoræ ſororem, (*a*) cui Pulchra Maria honorificum nomen, ut & ipſa in ejuſmodi doloſa nece (*b*) adjutrix clam eſſet imperatori; in ſuperiore domunculæ perforata eam ſpeculatricem conſtituentes, ut inde ſignum daret imperatori quando videris Bardam aggredi Theoctiſtum. Hæc de ea re ſpeculatus & meditatus Bardas, ſimulavit ſe velle in ſedibus ad Lauſiacum requieſcere, cum Præpoſitis una aſſidendo. Atque dum ea quæ ſunt Logothetæ curſus adminiſtrat Theoctiſtus, perdiligenter obſervabat Bardas ab imperatore redeuntem aut adeuntem ad eum. Inſidians ut leo in occulto, ut cum impetu proſiliret, inſequeretorque & impediret, aut potius ſupplantatum pronum proſterneret. Tenebat eum quidem tenebat magna anxietas, ſæpeque aggrediendi impetum cepit atque in impetu retardatus fuit. Sed tamen quamvis tarde a ſede ſurgit, & currens *illum* occupat, atque ut poetice dicatur; Tergum percuſſit feriens huic membraque ſolvit, ipſumque proſtravit. Ac ſtatim traditur (*c*) cum vagina gladius humeralis. Quem ad propulſationem adverſariorum nudavit. A ſede duces illi ſurgunt audacter auxiliatores in facinore. Atque a ſpeculatrice muliere ſignificatur imperatori ut veniat per æneas portas Tiberii imperatoris. Ac is conſiſtens illic Theoctiſtum imperatorio calculo præcipit tollendum eſſe. Trahiturque *iſte* humi a ſatellitibus uſque ad exteriora circa Scyla, atque ibi tenetur imperatorii mandati paſſurus effectum. Ut autem de ea re Domina certior facta eſt, exivit ad Lauſiacum ut erat incompta, requirens ſuum miniſtrum, nec permiſſura ut occidatur, ſed fruſtra, quamvis tunc audacter clamaret. mox *namque* voce aſperiore conterrita, lamentans in thalamum ſe recepit. Quidam enim a Meliſſenis genus deducens ei indixerat ut recurreret domum: diem illam percuſſorum vocans. Cum igitur diu apud Scylæ Theoctiſtus teneretur, Conſtantinus ex Armeniis, cujus ſupra mentionem fecimus, commotus fuit ad ei ſuccurrendum, iſque humanitatis moribus impulſus eas quæ ad Juſtiniani triclinium ducunt portas clauſit, prohibens militarem impetum, per eas immodice ingruentem, uſque dum de ejus exilio aliquid determinaretur, ne inquinarentur Chriſtiano aliqui ſanguine. Iſtud enim & Bardæ omnino curæ erat, ſi facile poſſent quæ agerentur ad finem perduci. Sed imperatorem impellunt aliqui monentes; quod ſi

A λαὶ μὲν καὶ Θεοδώρας (134) τὴν σύγγονον· ἐφ' ᾗ κα- 134
λὴ Μαρία τὸ ἐπώνυμον, ὡς ἂν καὶ αὕτη τὰ κατὰ δο-
λοφονίαν τοῦ Θεοκτίστου συμπράξοι τῷ βασιλεῖ κρυφίως.
ἐξ ὑπερτέρου τετρημένου (135) οἰκίσκου διόπτειραν κα- 135
ταστήσαντες· ἐντεῦθεν κατασημῆναι τῷ βασιλεῖ ὁπότ'
ἂν τὸν Βάρδαν ἴδοι Θεοκτίστῳ ἐπιτιθέμενον. ὡς οὖν
ταῦτα περὶ τούτου διεσκοπήκει ὁ Βάρδας, (136) ταῖς 136
πρὸς τὸ Λαυσιακὸν καθέδραις προσεποιεῖτο ἐξαναπαύ-
σασθαι, τοῖς πραιποσίτοις (137) συνεδριάζων. καὶ δὴ 137
τὰ λογοθέτου τοῦ δρόμου (138) πραγματικῶς Θεοκτίστῳ 138
(139) διευθύνοντος, πάνυ τετηρημένως ἔσχεν ὁ Βάρ- 139
B δας ἐκ βασιλέως ἐπανιόντα, ἢ πρὸς τοῦτον ἐπανιόντα·
ἐνεδρεύσειν (140) ὡς λέων ἐν ἀποκρύφῳ ἀθρόως τε προσ- 140
πηδῆσαι κατακολουθῆσαί τε καὶ ἐρεῖσαι, ἢ καὶ μᾶλλον
ὑποσκελίσαι καταπρηνῆ. συνεῖχε μὲν αὐτὸν συνεῖχε
πολὺς ὁ ἀγών, καὶ ἐπιθέσθαι πολλάκις διώρμητο, καὶ
τῆς ὁρμῆς ἀνεκόπτετο. ἀλλ' ὅμως, (141) εἰ καὶ βρα- 141
δέως, τῆς καθέδρας ἀνίσταται, καὶ καταδραμὼν φθά-
νει. καὶ ἵνα λεχθείη ποιητικῶς, κόψεν ὄπισθε κάλη-
να (142) τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα. καταπρηνίξας 142
αὐτόν. καὶ εὐθέως ἐπιδίδοται σὺν κολεῷ σπάθη ἐπω-
μίος, ἣν πρὸς ἀποτροπὴν ἐναντίων ἐγύμνωσε. τῆς ἕ-
δρας οἱ ἀποστράτηγοι (143) ἐξανίστανται θαρσαλέως, 143
ἐπαμύνοντες τῷ ἐγχειρήματι. καὶ τῇ σκοπῷ γυναικὶ
C κατασημαίνεται βασιλεὺς (144) προσεξελθεῖν τῆς διὰ 144
χαλκηλάτων πυλῶν Τιβερίου τοῦ ἄνακτος. καὶ στὰς ἐκεῖ-
σε τὸν Θεόκτιστον βασιλικῇ ψήφῳ προστέταχεν αἱρε-
θῆναι. καὶ ἑλκύεται χαμαὶ δι' ὑπασπιστῶν μέχρι τῶν
ἔξω περὶ τὰ Σκύλα. (145) κἀκεῖσε συνέχεται πρός 145
τινος βασιλικῆς ἀποφάσεως τελέσων ἐνέργημα (146) 146
ὡς δὲ περὶ τούτου ἡ δέσποινα διημεμάθηκε· ἔξεισι πρὸς
τὸν Λαυσιακὸν αὐτοσχέδιος, (147) ἐπιζητοῦσα τὸν ταύ- 147
της θεράποντα, (148 καὶ ἀποκτονεῖσθαι μὴ συγχωροῦσα. 148
ἀλλ' ἀπρακτεῖ κἂν τότε τολμηρὸν ἐπιβοᾷ. (149) ἔπει- 149
τα δὲ (150) φωνῇ βελαρᾷ καταπτοηθεῖσα, θρηνωδῶς 150
θαλαμεύεται. τῶν ἀποστρατήγων γάρ τις ἐκ Μελισση-
D νῶν (151) κατάγων τὸ γένος αὐτῇ ἐπεφθέγξατο πα- 151
λινδρομεῖν οἴκαδε, τὴν αὐτὴν ἡμέραν κρουόντων ἀπο-
καλῶν. ὡς οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὰ Σκύλα ὁ Θεόκτι-
στος ἐκρατεῖτο· τῶν ἐξ Ἀρμενίων Κωνσταντῖνος (152) 152
οὗ προμεμνήμεθα διανίσταται (153) ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ. 153
οὗτος δὲ χρηστότητος τρόποις φερόμενος τὰς πρὸς τὸν
Ἰουστινιανοῦ (154) τρίκλινον φερούσας πύλας συνέπτυ- 154
ξε, τὴν δι' αὐτῶν ἀπείργων φορὰν στρατιωτικὴν πως
ἀκρατῶς ἐρχομένην, ἕως ἂν τὰ πρὸς ἐξορίαν αὐτοῦ
διορίσωνται· καὶ μὴ κεχρᾶνθαι Χριστιανικῷ τινὰς αἵμα-
τι· τοῦτο (155) γὰρ καὶ Βάρδᾳ πολυμερῶς ἐπεφρόντιστο· 155
εἴγε ῥᾳδίως τὰ πραττόμενα διεξάγοιτο. ἀλλὰ τὸν βα-
σιλέα παρορμῶσί τινες, συμβουλεύσαντες· ὡς εἴπερ μὴ
E διὰ τάχους ἀναιρεθείη Θεόκτιστος, ἐπανάστασις ἔσται πα-
ρὰ δεσποίνης δυσφόρητος. τοὺς (156) ἐκ Ταυρικῆς καθ' 156
ἑταιρείαν Σκύθας ὁ βασιλεὺς ῥαγδαίῳ προστάγματι
ἐξώτρυνεν, ἐπελθεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ συντόμως ἐγχει-
ρίσασθαι. οἱ δ' ἐπέστησαν ὁμοθυμαδόν. ὡς δὲ τὰς πύ-
λας εὗρον συνεπτυγμένας, ἐπείπερ ὁ Κωνσταντῖνος ἐν-
τὸς ἐφεστήκει· κακῷ μετρίῳ τὸ ἄμετρον τῶν κακῶν ἐ-

a De hac ceteri nihil in hoc negotio; & quidem ejus opera nec magna nec neceſſaria videtur.

b Ita jam de nece tantum, cum tamen dixerit de exilio eos etiam & quidem magis cogitaſſe, infra etiam prius de exilio.

c Incertum cui.

157 ξιφούμενος· ὑπεξίσταται, εἰ καὶ γενναῖος (157) τὴν τε A
φρόνησιν καὶ τὴν ψυχὴν καθεστήκει. καὶ ὅσον ἐνῆν αὐ-
τοῦ θεῖναι ἔν τε λόγοις καὶ ἔργοις καταπραΰνειν ἐπεχεί-
ρει τοὺς ἐπιόντας κατὰ Θεοκτίστου, κατὰ τὸ μᾶλλον
158 ἐπιτεινόμενος. (158) ὡς δὲ τὰ τῆς σωτηρίας Θεοκτίστῳ ἐν τῇ
δυνάμει τοῦ βοηθοῦ διεκτόνει, τῆς ἀνάγκης κορυφουμένης·
159 ἐπείπερ δύναμις ἀνάγκης ἐγγύθεν ναίει, (159) καὶ τὸ
160 τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος, (160) κατὰ τὰ λό-
για, ἐξίσταται τῶν πυλῶν, καὶ τῶν εἴσω μυχῶν προσεπι-
161 χωρήκεσαν· (161) καί τις αὐτῶν ὑπεισέρχεται τῇ κα-
162 θέδρᾳ (162) καθ' ἣν ὁ Θεόκτιστος ὑποκέκρυπται· καὶ
ἐκεῖσε τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν τομὴν αὐτοῦ ἐγγα-
163 στρίζεται. ἐντεῦθεν εἰπεῖν (163) τοῦ Βάρδα τὸν Μα-
164 νουὴλ σιβυλλαίνοντα. Σπάθην (164) γυμνώσας Βάρδα B
τοῖς ἀνακτόροις, σαυτῷ γυμνώσεις εἰς τομὴν τοῦ σαρ-
κίου. καὶ μετὰ βραχὺ τὰ κατὰ τὴν δέσποιναν ἐκτα-
165 ράττεται. διὸ (165) σὺν ταῖς ἑαυτῆς θυγατράσι τῆς
πρὸς τὸν υἱὸν ὁμοτιμίας ἐκπεπτωκυῖα, τοῦ παλατίου
166 ἐξοστρακίζεται· καὶ τῇ (166) τῶν Γαστρίων προσονομα-
ζομένῃ μονῇ κατοικίζεται, καὶ τῷ μοναχικῷ μεταμεί-
βονται σχήματι. ὅτε δὲ αὕτη προέγνω τὰ κατ' αὐ-
τὴν συμβησόμενα, προσκαλεσαμένη τὴν σύγκλητον,
167 καὶ τὸ (167) ἐν τῷ ταμιείῳ χρῆμα (168) κατεμφανίσα-
168 σα τὸ τούτου ποσὸν διωρίζετο· ᾳ (169) κεντηναρίων πρὸς
169 τοῖς ϙ' (170) τοῦ χαράγματος (171) τοῦ χρυσοῦ. ὡσαύ-
170 τως καὶ ἀργυρίου ὡσεὶ κεντηναρίων τριῶν. (172) ὧν τὸ C
171 μὲν κατὰ διαθήκας παρῆκεν ὁ ταύτης ἀνήρ, τὸ δὲ
172 κατὰ προσθήκην, ὃ αὕτη συνέλεξεν. ἐπὶ τῇ καταβά-
173 σει δὲ δυσχεραίνουσα, τῷ υἱῷ προσεννέπει (173). τὸ ἐξ
ἀπαιδευσίας πολυκατάλυτον· ἔτι δὲ καὶ ἐκ τούτου τὸν ἄ-
φυκτον ὄλεθρον. αἱ δὲ αὐτοκρατορικαὶ ἡνίαι μόνῳ τῷ
174 Μιχαὴλ προσανήρτηνται. καὶ ἐξ ἑτοίμου (174) ὁ Βάρ-
175 δας, εἶτα πρὸς γένους (175) τῷ βασιλεῖ ὤν, προσῳ-
176 κειοῦτο· οὐχ ἧττον (176) δὲ καὶ ἐκ τοιούτου πλημμελήματος.
διὰ ταῦτα καὶ τὴν τοῦ Καίσαρος δόξαν προσπορίσασθαι
ἑαυτῷ κατεφαίνετο εὔλογον. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ
ἀσφάλειαν προσεχέστερον, εἰ καὶ ταύτης διήμαρτεν. οὕ-
τω γὰρ αὐτῷ Φιλόθεός τις τῶν αὐτοῦ λίαν γνωστὸς καὶ
τὴν τοῦ πρωτοσπαθαρίου ὑπέχων τιμὴν ἐβεβούλευτο. ὁ
177 δὲ Βάρδας (177) τὴν Καίσαρος εὔκλειαν εἰληφώς, D
πολλοῖς ἐδραστηριοῦτο κατορθώμασιν· ὡς ἐντεῦθεν
178 αὐτῷ τὰ τῆς Καισαρείας ἐπαύξοιτο, (178) κἀκεῖθεν
ὡς φασι τῆς βασιλείας ἐπαναβάσοιτο. Τῶν δὲ δυσ-
179 σεβῶν (179) Ισμαηλιτῶν ἐπηρεαζόντων Ρωμαίους, ἐξα-
180 γομένου αὐτῶν κατὰ Μελιτινὴν (180) τοῦ Ἀμερ. οὐκ ἐ-
181 κλελύσθαι (181) τοσοῦτον ὁ βασιλεὺς ἐβεβούλητο, ἀν-
182 δρικῆς (182) ἐμπράκτου μεταποιούμενος καταστάσεως. διὸ
183 καὶ εἰς τὰ Σαμόσατα (183) πολεμικῶς προβιβάζεται,
πόλιν Ισμαηλίτιδος. καθ' ἣν προσεδρεύσας ἐπὶ ἡμέ-
184 ραις τρισὶ, (184) μέχρι τε τῆς κυρίας ἐλθών, παρ'
αὐτῇ τὰ κατὰ λειτουργίαν χριστιανῶν ἀνατίθησι· με-
185 ταξὺ (185) μέλλων τῆς ἀναιμάκτου (186) πληρώσεως. E
186 καὶ κατ' αὐτήν γε τὴν ὥραν ἐξαίφνης τὰς πύλας οἱ
187 Αγαρηνοὶ ἀνοίξαντες (187) ἐξεληλύθεισαν, καὶ ἀχε-
ρῶς εἰς τροπὴν τὸν ἄνακτα διεκρούσαντο· καὶ τοσοῦτον
188 ἀπήλασαν, ὡς καὶ τὰς σκηνὰς (188) αὐτοῦ καὶ πᾶν ἄλ-
λο τι τῶν πρὸς χρείαν σκευῶν σφετερίσασθαι, τοῦ βα-
σιλέως μόλις ἀνασωθέντος. εἶτα χρόνων δύο παρελ-

A celeriter uno interficiator Theoctiſtus rebellionem orituram a Domina, vix ſuſtinendam. *Itaque* Scythas ex Taurica ſociales imperator acri ac vehementi mandato roboratos inſtigat, ut adorirentur eum & confeſtim interficerent. At illi invadebant unanimiter. Cumque portas inveniſſent clauſas, ſiquidem Conſtantinus intus adſtabat malis mediocri nimium malam lanaos, iſte cedit, quamvis mente animoque eſſet fortis ac ſtrenuus, & quantum poterat dictis ac factis ſedare conabatur in Theoctiſtum irruentes, majorem in modum obſecrans. Cum autem ſalutis ſpes Theoctiſto in viribus auxiliatoris evaneſceret neceſſitate creſcente, quan- B doquidem Vis prope neceſſitatem habitat, & Neceſſitatis eſt inexpugnabile robur, ſecundum oracula, (a) recedit a portis: *Illique* impetu facto in interiora penetrant, & quidam eorum ſubit ſellam ſub qua Theoctiſtus occultabatur, ibique gladio ſupremum ictum ei in ventrem infert. Hinc dixiſſe *fertur* Manuel de Barda vaticinans:

Nudatus abs te Barda in ipſa regia
Stringetur enſis in tuum corpuſculum.

Ac paullo poſt turbatur ſtatus Do- C minæ. Itaque dejecta honoribus quos pares habuerat cum filio, ex palatio cum filiabus removetur. Atque in monaſterio, Gaſtria dicto, collocatur, & ad monaſticum ſtatum redigitur. Quæ cum præſenſiſſet ea quæ ſibi eventura eſſent, convocato ſenatu, ac monſtrata pecunia ærarii, magnitudinem ejus indicavit, mille oonaginta centenaria ſignati auri: argenti item quaſi ter mille centenaria. quæ partim teſtamento reliquiſſet ſuus maritus, partim additamento *acceſſiſſent* quantum ipſa collegiſſet. Cum autem ægra ferret abitum ex aula, filio prædicit profuſionem propter inſcitiam: atque inſuper ex ea inevitabilem interitum. Ceterum imperii habenæ ad ſolum Michaelem re- D dactæ. Taciteque Bardas propter affinitatem cum imperatore familiariter conciliatus: nec minus propter ejuſmodi facinus. (b) Itaque & Cæſaris dignitatem ſibi acquirere conſultum videbatur, & ad ſecuritatem ac ſalutem propriam convenientius. Etſi circa hanc falſus fuit. Sic enim quidam pius, ex ſuis, admodum familiaris, protoſpatharii dignitate ei conſulſſetat. (c) Porro Bardas aſſumpta Cæſaris dignitate multis rebus præclare adminiſtrandis alacrem ſe præſtabat, ut inde Cæſarea dignitas creſceret: atque hinc, ut ajunt, ad imperium graſſaretur. Ce- E terum impiis Iſmaelitis impetentibus Romanos, duce Amere ex Meliterna, haud ſegnis nec adeo remiſſus eſſe imperator voluit, virilis jam ætatis ſtrenuitatem præ ſe ferens. Itaque Samoſatam verſus cum exercitu proficiſcitur, urbem Iſmaelitarum. Quam cum triduo jam obſideret, die dominica rem divinam Chriſtianorum

a Poetarum ſciſ. ex quibus illa violenter huc traxit.
Joſ. Gen.

b Nempe ob ajectam ſororem.
c In Græco etiam ambigue.

celebrare inſtituit, communicaturus incruento complemento. Eadem autem hora repente Agareni portis patefactis erumpunt, facileque in fugam imperatorem compellunt. Atque in tantum fugant, ut & tentoria ejus & reliquam omnem ſupellectilem abſtulerint, ipſo imperatore ægre elapſo. Poſtea, poſt decurſum duorum annorum, Amer cum triginta millibus ſuperbe egreſſus eſt. Atque Michael poſtquam Thracenſes in primis ac Macedones cum reliquis thematum exercitibus uſque ad quadraginta millia collegiſſet, obviam profectus eſt. Occupatoque loco quodam cui nomen Daaymon, ibi caſtra ponit, in quodam prato Cellarium dicto. Ceterum Amer aſtutia quadam bellica longius divertens ab ea quæ Zeliſam verſus ducit via, Chonarium petit. Cumque inde prœlium excitaſſet adverſus Romanos, mox ab ipſo in fugam vertitur imperator, fugitque ad ſex uſque milliaria. Hinc cum in curſu, equi multitudoque una fugiens, deficerent, præcipue quod eſſet intolerabilis æſtus propter diei tempus; utile conſilium putant, aſcendere in montem quendam ſaxis aſperum & acceſſu difficilem, cui Anzes nomen, quo occupato imperator ibi ſtabulatur. Ceterum Amer locum cingens ipſum intercludit. Itaque acri pugna ex propinquo utrinque excitata, hoſtilis multitudo valida, internecionem inſolenter minitans, imperatoriam ſuperaſſet (adeo roborata erat;) niſi ex loci opportunitate, & virtute imperatoriæ cohortis, aut multo magis ex cœleſti auxilio, impedimentum objectum fuiſſet. Proinde *imperator* intelligens internecionem intentari, cum Magiſtro Manuele de ſalute communicat, ſic dicens: Quid agimus Manuel Magiſter? perimus enim. Atque hic ei reſpondit: Puniceos calceos, domine, qui imperatorium ſplendorem ſignificant, exue, ac nigros indue: pariterque reliquum imperatorium ornatum. Ego autem delectos viros quingentos ſtrenuos aſſumam, cumque iis ab una parte hoſtes aggrediar, facileque per eos tranſibimus. Cui imperator regerit: Multitudini vero poſtea quid fiet? Reſpondit Manuel: Imperatoriam tuam majeſtatem omnino oportet incolumem evadere, ne apud hoſtes detineatur: hoc enim ſi contigat, lamentabile erit Chriſtianis. Quod ad multitudinem attinet, divini numinis voluntatem pie feremus. Quingentos itaque viros ſtrenuos cum delegiſſet Manuel, acceſſit ad unam partem Saracenici exercitus, atque, Salvatoris ſignum (a) vicit, exclamans, ipſe cum delecta manu facto impetu, perrumpit atque exſilit. Ceterum imperator metu impeditus, reverſus fuerat. Magiſter vero cum paululum procurriſſet, ac imperatorem non exiviſſe audiviſſet; rurſus abiit ad aliam partem, eamque perrumpens penetravit eo ubi imperator morabatur. Cumque longo tempore durarent ejuſmodi incurſiones multique Saracenorum in iis interficerentur, inſuper & locus aquæ laboraret penuria nec minus paſcuorum; receſſit Amer cum ſuo exercitu. profectuſque in locum quendam herboſum Dora dictum mox requievit. Securitatem igitur hinc nactus impera-

A πασάντων, Ἀμὴρ σὺν μυριάσι τρισὶ (189) αὐθαδῶς 189
ἐξεστρατεύεται· ϗ Μιχαὴλ (190) ἐν πρώτοις Θρᾷκας ϗ 190
Μακεδόνας σὺν λοιποῖς θεμάτων στρατεύμασι μέχρι
τετράδος δεκατικῆς (191) χιλιάδας (192) συλλεξάμε- 191
νος, διεξῄει. (193) ϗ καταλαβὼν τινα χῶρον, ᾧ ἐπώ- 192
νυμον Δάζυμον, (194) ἐκεῖσε σκηνοῦται εἴς τι λιβά- 193
διον κατωνομασμένον Κελλάριον. (195) ὁ δὲ Ἀμὴρ στρα- 194
τηγικῶς παραβατικώτερον διελθὼν τῆς ἀπαγούσης ὁ- 195
δοῦ πρὸς τὴν Ζέλισαν ἄπεισι πρὸς τὸ Χωνάριον. (196) 196
ἐν τούτῳ τε (197) πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους ἀράμενος αὐ- 197
τίκα πρὸς αὐτοῦ (198) τροποῦται ὁ βασιλεύς, φυγα- 198
δείας ἐπιλαβόμενος, μιλίων ἕως ἕξ. (199) ἐντεῦθεν 199
τοῦ δρόμου τῶν βασιλικῶν ἵππων ἀτονησάντων ϗ τοῦ
B συμφυγαδευομένου λαοῦ· ϗ μάλιστα (200) διὰ τὸ πα- 200
ρεῖναι δυσφόρητον καύσωνα ἐκ τῆς καιρικῆς (201) ἀπο- 201
θέσεως, λυσιτελείας (202) ἡγεῖται σκοπὸν ἀναβεβη- 202
κέναι (203) πρός τι ὄρος πέτραις τραχέσιν ἀντίτυπον 203
ϗ παρόδῳ δύσβατον, ὃ Ἀνζῆς κατωνόμασαι. τοῦτο δὲ
πρὶν ὁ βασιλεὺς καταλαβὼν ἐναυλίζεται· ὁ δὲ Ἀμὴρ
(204) γυρώσας αὐτὸν παρεντίθεται. ϗ δὴ τούτου μά- 204
χης σφοδρᾶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀμφοτέρων συγκροτηθεί-
σης· ἡ τῶν ἐναντίων (205) ἰσχὺς τὰς βασιλικὰς ἂν 205
περιεγένετο σεβαρευομένη πανωλεθρίαν, ((206) το- 206
σοῦτον γὰρ ἐκρατύνετο) εἰ μὴ ἔκ τε τοῦ τόπου ϗ τῆς τοῦ
συμπαρόντος τῷ βασιλεῖ ἀνδρειόφρονος συλλογῆς, πολ-
λῷ δὲ μᾶλλον, ἐκ τῆς ἄνω συμμαχίας ἀντέπιπτον.
C ὅθεν ὡς συνεγνωκὼς τὴν ἀπειλουμένην ἀπώλειαν,
τῷ μαγίστρῳ (207) Μανουὴλ τὰ περὶ σωτηρίας κοινο- 207
λόγητο, τοιαῦτα εἰπών· Τί δρῶμεν, ὦ Μανουὴλ μά-
γιστρε. ἀπολλύμεθα γάρ. ϗ οὗτος ἀντέφη αὐτῷ. Τὰ μὲν
φοινικίζοντα πέδιλα, (208) δέσποτα, ἃ τὴν βασι- 208
λικὴν περιφάνειαν δηλοῦσιν, ἀπαμφιάσθητι, μελαμ-
βαφῆ δὲ περίβαλλε, ὡσαύτως ϗ τὴν λοιπὴν βασι-
λικὴν πανοπλίαν. ἐγὼ δὲ λογάδας ἀνδρῶν φ' γεν-
ναίως συλλάβοιμι· ϗ δι' αὐτῶν γε πρὸς ἓν μέρος τῶν
πολεμίων χωρήσομεν, ϗ ῥᾳδίως διελευσόμεθα· ϗ ὁ
βασιλεὺς (209) ἀντιφράκει· ὁ δὲ λαὸς ἐκ τούτου τί πεί- 209
σεται; (210) ϗ ὁ Μανουὴλ ἀπεκρίνατο· ὅτι ἡ μὲν (211) 210
βασιλεία σου πάντως ἐξ ἀναγκαίου διασωθήτω· ὥστε 211
D μὴ κατασχεθῆναί σε τοῖς πολεμίοις. τοῦτο γὰρ εἴγε συμ-
βήσεται ἐλεεινὸν ἔσται Χριστιανοῖς. περὶ δὲ τοῦ λαοῦ,
ὅπερ τὸ θεῖον κράτος κελεύσειεν εὐσεβῶς διακαρτερή-
σομεν. φ' οὖν ἄνδρας γενναίους ἀφορίσας ὁ Μανουὴλ,
παρεγένετο εἴς τι μέρος Σαρακηνικοῦ τάγματος· καί,
τὸ σωτῆρος νενίκηκε, ἀνακεκραγώς· αὐτὸς μετὰ τῶν
κατ' ἐκλογὴν αὐτῷ προσβαλὼν, ἀνδρείως διέκοψε ϗ
ἐξέθορεν· (212) ὁ δὲ βασιλεὺς (213) δειλίᾳ κατα- 212
σχεθεὶς, ὑπεστράφη. ὁ δὲ Μάγιστρος βραχύ τι διαδρα- 213
μὼν, ϗ τὸν βασιλέα μὴ ἐκβεβηκότα πεισθόμενος· αὖ-
θις ἄπεισι (214) πρὸς ἕτερον μέρος (215) ϗ αὐτὸ δια- 214
σχίσας, εἰσέδυ ἔνθα ὁ ἄναξ διέτριβε. βραδείας δὲ 215
ὥρας γενομένης ἐπὶ ταῖς τοιαύταις παρεμβολαῖς, ϗ
πολλῶν ἐν ταύταις ἀναιρεθέντων Σαρακηνῶν· ἔτι δὲ
ϗ διὰ τὸ σπανίζειν τὸν τόπον ὕδατος, ἀλλὰ μὴν ϗ
νομῆς· ὑπεχώρησεν (216) ὁ Ἀμὴρ μετὰ τοῦ ἰδίου στρα- 216

a Crux ut libro primo σταυρὸς νικᾷ.

τόλμης. καὶ παραγενόμενος εἴς τι λιβάδιον ὅπερ Δαίρα A
κατονομάζεται, ἀΐδίως προσανεπαύσατο. ἀδείας οὖν
217 (217) ἐντεῦθεν ὁ ἄναξ λαβόμενος, τὰς τῶν ἐχθρῶν
218 μιαιφόνους χεῖρας διέδρασεν, (218) ὅλην ἡμέραν τῇ
φυγῇ προστιθέμενος. καὶ τούτῳ τρόπῳ διεσώσατο. ἐ-
219 τῶν δὲ δύο (219) διαβεβηκότων, πάλιν ὁ αὐτὸς Αμερ
220 τοῖς Ρωμαϊκοῖς ὁρίοις ἐφάλλεται, ἐπὶ μ' χιλιάσι (220)
μεγαλυνόμενος. ἐξ ὧν τὸ τῶν Αρμενιακῶν θέμα παν-
τάπασι διωλόθρευσε· παρεμβαθύνας μέχρι τῆς πρὸς
221 θάλασσαν Αμισοῦ. (221) καὶ τὴν πολυάνθρωπον τε-
θεαμένος αἰχμαλωσίαν καὶ λαφυραγωγίαν πολλὴν ὧν
222 γέγονεν ἐγκρατής, ὅλως (222) καθέστηκεν ἐμμανὴς,
τῇ θαλάσσῃ περιεχθεὶς τῆς ἀπλήστου φορᾶς. καὶ τῷ
223 ἰδίῳ λαῷ (223) ὀξέως διεστείλατο, κοπτίσαις ῥάβ- B
δοις τύψαι τὴν θάλασσαν, (καθὼς ὁ Ξέρξης κατὰ
224 τὸ πρὸς Ελλήσποντον ζεῦγμα σιδηροῖς (224) ταύτην ἐ-
μάστιξεν,) εἰπεῖν· ἵνα τί αὐτὴν εὕρομεν ἐνθάδε;
καὶ ἵνα τί μὴ περαιτέρω λεηλατοῦντες τοὺς ἐγχωρίους
προέβημεν; περὶ δὲ τῆς πλείστης αἰχμαλωσίας πε-
πυσμένος ὁ βασιλεὺς, δυσφορήτως ἔσχε καὶ ἠνιᾶτο.
καὶ τοῖς ὑποχειρίοις ἐντραπεζούμενος τοιαῦτα φησίν· οἴ-
μοι, οἴμοι· οὐχ εὕρηταί τις ἀνθρώπων ὃς πρὸς τὴν
βασιλείαν ἡμῶν καὶ πρὸς Χριστιανοὺς ἀγάπην εἰλικρινῆ
διασώσειεν· ὡς ἐνθένδε προθυμοποιηθεὶς ἀπέλθοι, C
καὶ τῷ ἀσεβεῖ πολεμήσειεν Αμερ· ὑπὸ τοῦ βασιλέως
225 διατεθέντος, ἀνέστη Πετρωνᾶς (225) ὁ Θεοδώρας (226)
226 καὶ Βάρδα αὐτάδελφος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα φησίν·
ὅτι ὑπηκόους μὲν πολλοὺς τῇ σῇ μεγαλοδόξῳ βασιλείᾳ
δέδωκεν ὁ Θεὸς, οἵτινες πλεῖστά σε στέργουσι δέσπο-
τα, προτεθύμηνται δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγάπης τε-
θνάναι· πλὴν τοῖς πολέμοις ποτὲ μὲν εὐτυχίαι, πο-
τὲ δὲ δυστυχίαι συμβαίνουσι· τὴν δὲ νίκην ἀνενδοία-
στον οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπίσταται, εἰ μὴ μόνῳ αὐτὴ Θεῷ
προδιέγνωσται. διὸ πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίνα-
το· Λοιπὸν, ὦ Πετρωνᾶ, προαιρῇ ἀπιέναι καὶ προσβα-
λεῖν τῷ ἐχθρῷ, καὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς ἐμῆς βα-
σιλείας προκινδυνεῦσαι; ὑπολαβὼν δὲ, αὐτῷ φησιν· D
ὅτι περ ἐν ἑτοιμότητι βασιλεῦ χρηματίζω τὴν ἐνοῦ-
227 σάν μοι αἵματος δράκα εἰς (227) τε τὴν σὴν βασι-
λείαν καὶ τῶν ὁμοπίστων ἀποκενῶσαι. τούτοις δὴ τοῖς
προθύμοις λόγοις ὁ ἄναξ ἐγγυηθεὶς, προχειρίζε-
228 ται τοῦτον ἡγεῖσθαι τοῦ τάγματος τῶν σχολῶν· (228) ὃς
229 τῷ λόγῳ τῆς προβολῆς (229) σπουδαίως διατεθεὶς,
τὸ ἔργον ἐπήγαγεν, εὐθυβολήσας πρὸς τὸν πολέμιον
σὺν ἐπιλέκτοις, καὶ οὐ πλήθει τοσούτῳ μισούμενος. οὐ μὴν
230 ἐλελήθει τὸν (230) Αμερ. φυγὰς γάρ τις Ρωμαίων πρὸς
231 αὐτὸν ἄπεισι, (231) καὶ φησί· γνωστὸν ἔστω σοι Αμερ·
Πετρωνᾶς ἐκεῖνος πρὸς γένους τοῦ βασιλέως τὸ αἰδέσι-
μον ἔχων ἐπηύχησε περιθέσθαι σοι πόλεμον· ὅθεν
αὐτὸν ἁπάσης τῆς στρατιᾶς ἡγεμονεύειν προσέταξε. E
232 παρ' ᾧ (232) συνήθροισται πᾶς ὁ τῶν θεμάτων στρα-
τὸς καὶ ἐξώπλισται, τὴν κατὰ σοῦ μάχην πραγματευό-
μενος. τότε Αμερ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταξιάρχαις τὸ ἀκου-
σθὲν παραγυμνοῖ, τί δρᾶν χρὴ πρὸς τοῦτο διερευνώμε-
νος· οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ὁμοφρόνως εἶπον· τὸ παρ' ἡμῶν
233 γεγονὸς (233) ὦ Αμερ κατὰ τῆς ἐπικρατείας Ρωμαί-
ων ἀνδραγάθημα οὐδεὶς τῶν πρὸ ἡμῶν ἐξείργασται· οὐ
234 χρείαν ἔχει πλείονος ἐργασίας· ἀλλ' ἢ παραινεῖ (234)

A tor eo cruentis hoſtium manibus effugit, per totam diem fugæ deditus, atque hoc modo ſalvus evaſit. Porro annis duobus præterlapſis rurſus idem ille Amer Romani imperii fines aggreditur, quadraginta millibus ſeſe efferens: Quibus Armeniacum thema plane diſperdidit, progreſſus uſque ad maritimam urbem Amiſum. Videnſque plurimos captivos multaque ſpolia quibus potitus fuerat, plane inſanire cœpit quod mari prohiberetur ab inſatiabili impetu, ſuiſque præcepit ut virgis abſciſſis cæderent mare (ſicut (a) Xerxes apud Helleſponti pontem ferreis ipſum flagellavit) dicens: Cur B iſtud hic invenimus? & cur non ulterius progreſſi ſumus populando incolas? De hac ingenti præda & captivitate cum audiviſſet imperator, graviter tulit, & contriſtatus fuit: atque apud menſam talia dicit: Hei, hei! non eſt juventus ullus homo qui erga noſtrum imperium & erga Chriſtianos ſincerum amorem conſervaret, ut hinc prompto animo incitatus proficiſcatur, dimicetque cum impio Amere. Sic affecto imperatore ſurrexit Petronas Theodoræ ac Bardæ frater, atque ad imperatorem dicit: ſubjectos quidem multos tuo glo- C rioſo imperio dedit deus, qui te plurimum amant, Domine, paratique ſunt amore tui mortem ſubire. Sed in bello modo proſperæ modo adverſæ res accidunt, victoriamque certam & indubitatam nemo hominum ſibi promittere poteſt, verum hæc a ſolo Deo præſcitur. Itaque ad hæc imperator reſpondit: Ergo mi Petrona vis proficiſci & aggredi hoſtem? ac pro Chriſtianis meoque imperio periclitari? Qui reſpondens ei dicit: Equidem, imperator, paratus ſum, quoad pugillus ſanguinis inerit mihi, eum pro tuo imperio, proque fidei conſortibus evacuare. Hoc alacri ſer- D mone imperator confirmatus, præficit ducem cohorti ſcholarum. Qui cum verbis oſtendiſſet ſe ſtudioſe facturum, rem & facta adjunxit, recta profectus in hoſtem cum delectis, nec nimia multitudine gravatus. Non latuit ea res Amerem. Transfuga enim quidam eum adit, dicitque: Notum ſit tibi Amer. Petronas ille affinitate imperatoris glorians minatus eſt tibi bellum inferre. Quapropter eum univerſo exercitui præeſſe juſſit. Ab eo collectæ ſunt omnes thematum copiæ, & armis inſtructæ, prælio adverſus te paratæ. Tunc Amer ſuis ducibus revelavit quid audiviſſet, quid faciendum ad hæc ſit quærens. Illi vero ad E eum unanimiter dixerunt: Res quales nos, o Amer, geſſimus adverſus Romanorum imperium, nemo ante nos geſſit. Non eſt opus majore negotio. Tantum perficiat viam in noſtram regionem, per quam proficiſcemur. Et, ſi quidem Petronas nos perſequens occupaverit, tunc contra eum in acie conſiſtemus: ſin id non accidat, ad noſtra utique abibimus. Ipſe autem Amer, ſi quis alius ar-

a Ipſe feci ſigna parentheſeos.

rogans & ſuperbus, dixit: Haudquaquam veſtrum conſilium exſequar, ne ille formidinem aut fugacitatem mihi imputet. Quare proficiſcar in aciem contra eum. Profectuſque ab Aminſo quaſi milliaria quingenta ad Amyſianum pervenit in confinibus Paphlagoniæ & Armeniaci Thematis, in locum qui Porſonta dicitur, ubi mons eſt, apud quem Amer tabernacula poſuit: ipſe in altera parte montis, & in altera Petronas. Cum autem nox veniſſet, duces mittit Petronas ex probatioribus qui conſcendant montem eumque occupent, ne hoſtes eum obtineant. Quod idem & Amer fecit. Cumque in aſcenſu montis ſibi obviaſſent: prævalere fecit deus populum ſuum, eoſque qui aſcenderant audacter aggreſſi dejecerunt. Poſtea & Petronas cum omni ſua multitudine aſcendit, factoque conflictu ex utraque parte, deus qui humilem reſpicit & manſuetum ſuoſque ſermones trementem, qui ſuperbis reſiſtit, hunc roboravit, illum debilitavit. Ac confeſtim Amer gladio pœnas dat. Quo interfecto omnis ejus multitudo diſſipata gladioque perempta eſt, ac fere univerſa periit, excepto illius filio cum una centuria Halyn fluvium tranſgreſſo, quem tamen occurrens ei in Chariſiano Themate Menarches Machæras dictus, cepit, illoſque qui cum ipſo erant. Ut propemodum, deo miraculoſe agente in excelſo brachio, nec relinqueretur aliquis ex ipſis, quidque accidiſſet nunciaret in urbe ipſorum adhuc reliquis Saracenis. Hoc cum nunciatum eſſet imperatori, civitas abundanti lætitia exhilarata eſt. Ac Petronas magiſtrorum gloria decoratur. Ut autem aliqui: Etiam Bardas poſtquam cum fratre hoſtes viciſſet, tunc Cæſar acclamatus fuit, in diebus paſchatis, Indictione decima. De his rebus cum audiviſſet dux Bulgarorum, quaſi cedens ejuſmodi victoriæ ad pacificum ſtatum inclinabat. Quamvis prius fuiſſet ferox. Sed & fame premebantur ejus ſubjecti. Unde & Homericum apud ſe ut par eſt cogitarunt oraculum: (a)

Triſtes ſunt mortes miſeris mortalibus omnes,
Sed quam dira fames affert triſtiſſima demum eſt.

Adeo ut facile Chriſtianorum admitterent baptiſmum univerſi: ipſeque dux eorum vellet Michael vocari Imperatoris nomine: cum mitterentur illuc ſacerdotes quidam eximii ad religionem Chriſtianam firmandam. Ceterum magnæ curæ erat Cæſari Bardæ ſapientia. Quamvis ea cura ad oſtentationem ſpectaret. Congregat itaque ſapientes in Magneura. Ut, aliis philoſophiæ, geometriæ, aliis aſtronomiæ, aliis grammatices profeſſoribus ibi conſtitutis, iſti gratis docerent accedentes. Ac tantam in ea cura elaborabat ut Leonem illum

A ὁδὸν τὴν πρὸς τὴν χώραν ἡμῶν, δι' ἧς ἀφιξόμεθα.
καὶ οἱ μὲν (235) ὁ Πετρωνᾶς διώκων ἡμᾶς καταλάβοι 235
τανικαῦτα τούτῳ παραταξόμεθα· (236) εἰ δὲ τοῦτο μὴ 236
συναντήσοι ἐν τοῖς ἰδίοις πάντως ἀπελασόμεθα. αὐ-
τὸς δὲ ὁ Ἀμερ οἷά τις ἄλλος αἱματίας τελῶν (237) καὶ 237
ὑπέροπλος, ἔφη· οὐδαμῶς τὸ παρ' ὑμῶν βουλευθὲν δια-
πράξομαι· ὡς ἂν μὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ δειλίαν καὶ δρασ-
μὸν ἐπιγράψοιτο· διὸ ἄπειμι (238) πρὸς ἀντιπαρά- 238
ταξιν αὐτῷ. διοδεύσας δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ὡσεὶ μίλια
(239) φ' τῷ Ἀβυσιανῷ (240) καταντᾷ, κατὰ συνο- 239
ρίαν τελοῦντι τῆς τε Παφλαγονίας καὶ τοῦ Ἀρμενιακῶν 240
θέματος, εἰς τὸν χῶρον, ὃς κατωνόμασται Πόρσοντα.
(241) ἐν ᾧ ὄρος καθίσταται, καθ' ὃ Ἀμερ ἐσκήνωσεν· 241
B (242) ἔνθεν τοῦ ὄρους ἐκεῖθεν. καὶ ὁ Πετρωνᾶς ἔνθεν. 242
νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, στρατηγοὺς ἐκπέμπει τῶν εὐ-
δοκίμων, ἐπαναβιβασθῆναι τοῦ ὄρους καὶ ἐγκρατῆσαι αὐ-
τοῦ, ἵνα μὴ τούτου ἐν κατασχέσει γένωνται οἱ πολέ-
μιοι. Ταυτὸ δὴ τοῦτο καὶ ὁ Ἀμερ (243) εἰργάσατο. πρὸς 243
τῇ ἀναβάσει δὲ τοῦ ὄρους συμπεσόντων ἀλλήλοις, ὑπε-
ρίσχυσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναβεβηκό-
τας εὐθαρσῶς κατεβίβασεν. ἐφ' ὃ καὶ ὁ Πετρωνᾶς μετὰ
τοῦ ὑπ' αὐτὸν παντὸς λαοῦ ἀναβέβηκε. συμβολῆς δὲ
γενομένης τῶν ἑκατέρων μερῶν, ὁ ἐπιβλέπων Θεὸς ἐπὶ
ταπεινὸν καὶ πρᾶον καὶ τοὺς αὐτοῦ τρέμοντα λόγους, ὁ τοῖς
ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, τὸν μὲν ἐκραταίωσε, τὸν
δὲ ἐσάθρωσε· καὶ παραυτίκα (244) ὁ Ἀμερ μαχαίρᾳ 244
C κατηκοντίσατο. οὗπερ ἀναιρεθέντος, ὁ ὑπ' αὐτὸν ἅπας
λαὸς διεσκέδαστο, καὶ ξίφους ἐγχείρημα γέγονε· καὶ
σχεδὸν ἅπας ἀπώλετο· δίχα τοῦ τούτου υἱοῦ, μετὰ ἑκα-
τοντάδος ἀνδρῶν (245) διαπεραιωσαμένου Ἅλυν τὸν πο- 245
ταμόν. ὃ κατὰ συνάντησιν (246) καθεστὼς ἐν τῷ Χαρ- 246
σιανῷ θέματι Μονάρχης ὁ Μαχαιρᾶς οὕτω καλούμε-
νος, κατέσχεν αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· ὥστε παρὰ μι-
κρὸν τοῦ Θεοῦ θαυματουργήσαντος ὑψηλῷ ἐν βραχίονι,
μὴ περιλειφθῆναι τινὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν συμ-
βεβηκότων ἀπαγγεῖλαι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν
περιοῦσι Σαρακηνοῖς. περὶ τούτου διαγγελθέντος τῷ βα-
σιλεῖ, κατὰ τὴν πολιτείαν χαρμονὴ δαψιλὴς ἐκκέ-
χυται, (247) καὶ ὁ Πετρωνᾶς τῇ τῶν μαγίστρων εὐ- 247
D κλείᾳ σεμνύνεται. Ὡς δέ τινες· ὅτι καὶ Βάρδας σὺν
τῷ ὁμαίμονι τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, τὴν τοῦ Καί-
σαρος τότε κληροῦται ἀνάρρησιν, ἐν ἡμέραις τοῦ πά- 248
σχα Ἰνδικτιῶνι ί. Ὁ οὖν καθηγεμὼν Βουλγάρων (248)
περὶ τούτου ἐπεγνωκὼς καὶ τῷ τοιούτῳ καταστροπωθεὶς εὐ-
τυχήματι, πρὸς εἰρηναίαν κατάστασιν ὑποκλίνεται· εἰ
καὶ πρὶν ἐθρασύνετο· ἀλλὰ μὴν καὶ λιμῷ (249) οἱ περὶ 249
αὐτὸν πιεζόμενοι. (250) ὅθεν καὶ τὸ Ὁμηρικὸν καθ' 250
ἑαυτοὺς (251) ὡς εἰκὸς διενενόουν (252) λόγιον. Πάντες 251
μὲν γὰρ (253) θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι· Λιμῷ δ' οἴκ- 252
τιστον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν· καὶ τοσοῦτον ὥστε 253
καὶ τοῦ Χριστιανῶν (254) εὐπειθῶς καταξιωθῆναι βα- 254
πτίσματος ἅπαντας· τὸν δὲ (*) αὐτῶν ἀρχηγὸν αἱρε-
E τίσασθαι (255) Μιχαὴλ ὀνομάζεσθαι ἐπὶ τῷ βασιλέως 255
ὀνόματι· ἐκπεμφθέντων ἐκεῖσε ἀρχιερέων τινῶν ἐλλο-
γίμων, τὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐγκρατύνασθαι.
περὶ πολλοῦ δὲ (256) τῷ Καίσαρι Βάρδᾳ ἡ σοφία πε- 256
φιλοτίμητο· κἂν (257) τῶν πολλῶν πρὸς ἐπίδειξιν ἦ- 257

a Pueriliter rurſus inculcat Homerum.

* τὸν δὲ —— τῷ βασιλ. ὀνόματι.) Cedr. p. 540. C. edit. Pariſ. Cont. p. 102. lin. 1. Sym. Log. p. 440. B. lin. 1. Georg. Mon. p. 534. C. D.

258 μεμέλητο. (258) συναθροίζει (259) σοφοὺς καὶ τὴν Μα- A
259 γναύραν· ὡς τοὺς μὲν φιλοσοφίας, γεωμετρίας, τοὺς
δὲ ἑτέρους ἀστρονομίας, ἄλλους γραμματικῆς ἀντιποιουμέ-
νους ἐγκαταστῆσαι, προῖκα διδάσκειν τοὺς προσιόντας.
καὶ τοσοῦτον αὐτῷ τὰ τῆς ἐπιμελείας ἐν τούτῳ διείργα-
260 στο, ὡς Λέοντα τὸν πάνυ φιλόσοφον (260) κατὰ τὴν
φιλοσοφίαν ἐπιτάξαι διδάσκαλον· καὶ τὸν αὐτοῦ φοιτητὴν
261 ἐν γεωμετρίᾳ Θεόδωρον, (261) καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ Θεο-
262 δήγιον, (262) ἔν τε γραμματικοῖς Κομητᾶν· (263) καὶ
263 τούτους ταῖς βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐπαρκεῖν. ἐφ' οἷς (264)
264 ἐκ φιλοπονίας ἐπιχωριάζων συχνοῦς καὶ τῶν μαθητιών-
των ἑκάστου τὸ ἐπιτήδειον ἐννοῶν, χρησταῖς ἐλπίσιν ὑ-
πέτριφεν. αὐτῶν τε τοὺς καθηγουμένους ἐμμελεστέρους πρὸς
τούτους ταῖς εὐεργεσίαις πεποίηκε. ὥστε τοῦ λόγου τὰ B
σπέρματα ἐκ τότε καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διαυξηθέντα
ἐπὶ πλέον τελεσφορεῖν εἰς ἐκείνου μνήμην ἀνάγραπτον.
πρὸς ἐπὶ τούτοις τῷ ἀδωροδοκήτῳ, κἂν ἐπιπλάστως ἐ-
265 κέχρητο. ὑπεφιλοχρηματίκει (265) γὰρ ἀφειδῶς πολ-
λῶν κτημάτων καὶ μὴν τιμαλφῶν ἱμειρόμενος. ὧν τὴν
κτῆσιν ἐξ ἀναγκαίου προσελαμβάνετο. ὑπεφιλοτίμητο
266 γὰρ προπομπαῖς εἰς ἄκρον καὶ σεβασμιότητι, τὸ αὔθα-
δες (266) καὶ ἀλαζονικὸν ἐπισπώμενος. εἰ καὶ μὴ συν-
ευδοκούσης φρονήσεως καὶ ἀρχικῆς καταστάσεως ἧττον
267 (267) ἦν τῶν ἐξ ἀληθείας βελτιωμάτων. ἐξ ὧν ἀσ-
268 χέτως ἐβασιλεία (268) Μιχαὴλ ἐπαυχενίζων τοῦ βασι-
269 λέως. ὡς (269) παροράσθαι μὲν πολλάκις ἔκ τε τῶν
270 συγκλητικῶν ἐξεγένετο. (270) τάχα δὲ καὶ (271) διὰ C
271 τὸ ἁλίσκεσθαι φιλοθεάμονι καὶ φιλιπποδρόμῳ προθέ-
σει τὸν ἄνακτα, δι' ἀπροσεξίαν τῶν ἀμεινόνων· ἢ τυ-
χὸν καὶ ἡλικίᾳ τῇ νεαζούσῃ παραρριπίζεσθαι. οὐ μὴν δὲ
272 (272) Βάρδας μόνους τῆς βασιλείας ἐρῶν ἐτυρβάζετο·
ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐγκρατεῖν οὐκ ἐπαύετο.
ὥστε καθελεῖν τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τὸν σεπτὸν Ἰγνά-
τιον ἐπισκέψασθαι, τῆς ἀπειρχθεὶς ποτὲ κοινωνίας αὐ-
τοῦ, κατά τε τῶν ἀπευκταίων ἐλάττωμα, ὃ πρὸς ὑπό-
νοιαν παρενέσκηπτεν. εἰ καὶ παρ' αὐτοῦ πολλάκις ἐν
ταύτῃ δεχθεὶς νουθετικαῖς τε συμβουλαῖς μὴ πεισ-
273 θεὶς (273) ἑαυτὸν δοκιμάζειν, καθ' ἃ τῷ Παύλῳ νε-
νομοθέτηται· ἀνευλαβῶς τοῖς ἁγιάζουσι πρόσεισι, καὶ
274 πολλάκις. (274) διὸ ἐν μιᾷ, (275) τῆς ἀδιαφόρου τόλ- D
275 μης ἀπορραπίζεται. καὶ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ μεθ' ὕ-
βρεων χαλεπῶν τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτὸν καθαιρήσειν,
276 προσεπιθησόμενος αἰκισμούς. ὃς μετ' ὀλίγον (276) τὸν
τοιοῦτον ἄνδρα τῆς ἀρετῆς ματαιώσας τοῖς κατ' αὐτοῦ
σκευασθεῖσι τῆς ἐκκλησίας καθίστησιν ἔκβλητον. τὸν
277 μετὰ (277) τὴν τετραετῆ τοῦ θρόνου κατάσχεσιν καὶ τε-
278 λευταίαν τοῦ τρισμάκαρος Μεθοδίου κατ' ἐκλογὴν προ-
279 κριθέντα σὺν εὐλαβείᾳ (278) τῇ μεγίστῃ (279) τῶν
280 ἐκ πατρὸς (280) ὀρθοδόξων συστάσεων· τῶν μεγάλων
281 τῇ ἀρετῇ (281) Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν υἱῶν Λέον-
282 τος βασιλέως· κἂν τῇ τοῦ πατρὸς (282) ἐπιψόγῳ αἱ-
283 ρέσει σμικρυνομένων· ὡς ἐντεῦθεν λοιπὸν πληρῶσθαι
284 τὸ μέγιστον· (283) τινῶν (284) μεγάλων ἐπαναβέβη-

A ſummum philoſophum in philoſophia conſtitueret doctorem, cujuſque diſcipulum Theodorum in Geometria, atque in Aſtronomia Theodegium, inque grammaticis Cometan, iſtiſque imperatorias largitiones ſuppeditaret. Quos præ ſtudio ſæpe viſitans, ac diſcipulorum cujuſque aptitudinem conſiderans, bona ſpe hos ſuſtentabat: ipſorumque præceptores diligentiores beneficiis efficiebat. Ita ut eruditionis ſemina ex illo tempore ad hunc uſque diem ſumpto incremento plures fructus ferrens, in illius memoriam (*a*) litterarum monumentis conſignatam. Inſuper nec muneribus facile corrumpebatur; quamvis ficte id præ- B ſe ferret. Inhiabat enim opibus vehementer, multas poſſeſſiones ſed & pretioſas affectans. Quarum comparationem neceſſario ſuſcipiebat. Studebat enim pompæ ſummopere & magnificentiæ, arrogantiam & faſtum colligens. Quamvis cum ſimulata prudentia & imperii affectatione non adſpiraret ad eos profectus qui rei veritate probarentur. Quod immodice affectaret imperium, Michaelis Imperatoris cervici imminens. Nam *iſti* (*b*) ut contemneretur a Senatoriis viris ſæpe accidit. Forte quia caperetur ſpectaculis, ac circo nimis eſſet deditus imperator propter neglectum meliorum rerum. Aut fortaſſe quod juvenili ætate huc illuc C impelleretur. Sed non ſolum cupiditate imperandi Bardas turbulentus erat, rerum & eccleſiam violare non deſinebat, adeo ut removere a ſede patriarchali ſanctum Ignatium, in animum induceret. Quod excluſus aliquando communione ab eo fuiſſet, propter quoddam deteſtandum crimen, quod in ſuſpicionem veniebat, quamvis ſæpe in eam receptus, admonitionibus & conſiliis non obtemperans ut ſeſe probaret ſecundum Pauli præceptum, (*c*) irreverenter ad ſanctum accedit & ſæpius. Quare uno *quodam die* ob indifferentem audaciam repellitur cum caſtigatione. Atque *hic* minatur *illi* (*d*) cum con- D tumeliis gravibus, a ſummo ſacerdotio remoturum, additurum etiam ſæva verbera, qui & paulo poſt, ejuſmodi virum, virtute irrita & deſpecta, ſuis in eum machinationibus ex eccleſia ejicit. Illum poſt quatuor annorum patriarchatum beatiſſimi Methodii, per electionem antepoſitum cum maxima reverentia, patrum orthodoxorum pari (*e*) magnis illis in virtute, Baſilio & Gregorio, filiis Leonis Imperatoris. Etſi propter patris infamem hæreſin minuerentur. Ut hinc jam conſummaretur res maxima, ad magnos honores aſcendit. Introducit autem Bardas in locum ejus Photium patriarcham, in aliquibus bonis ſuperiorem, in aliquibus inferiorem. In quorum deſcenſu

a Exemplo ſit auctor.
b Nempe Imperatori, addidi *iſti* ut juvarem auctorem, qui miſcet & turbat, nec forte ſcivit quid ſcriberet, eadem de cauſa non poſui *etiam* poſt *Forte*.
c Si oratio incondita videbitur, condonandum id eſt, nam Græca ſunt multo turbatiora.

d Græca ſunt inſtar foliorum Sibyllæ. Itaque Latina non poſſunt fieri multo clariora. de aliquibus amplius quærendum quod ad res attinet.
e Verti quaſi eſſet *συστάσεως* in ſingulari, poteſt *σύστασις* eſſe & *factio*. item *commendatio*, in qua ſignificatione hic retineri poſſet plurale *συστάσεων*.

& adſcenſæ, cum multi acceſiti fuiſſent ex ſenatorio ordine, cumque aſſenſu ſuo comprobaſſent, ſolus Conſtantinus de quo diximus, non conſenſit, dicens: Non licere cuiquam ex laicorum numero talibus inſcribi. Non eo tantum proceſſum adverſus ipſum, ſed multis ſuppliciis exercetur ut propemodum vitam amitteret. In tantum ut humi projectus in formam crucis extenderetur manibus pedibuſque alligatis, indeque doloribus cruciaretur. Non hic abrupti ejus cruciatus, ſed in majus progreſſi. Traditur a Cæſare, Theodoro illi fatuo dicto, crudeliſſimo, nec non Joanni Gorgonitæ & Nicolao Scutellopi, in Apoſtolorum celebre templum, ubi monumenta Imperatorum, includendus, ut fame ac ſiti veneretur, ac multo magis corporis cruciatibus. Qui loculo (*a*) Conſtantini Copronymi eum divaricatis cruribus impoſitum nudum ibi reliquerunt. Erat autem tempeſtas hiberna & admodum gravis: lapidis dorſum acutum, totuſque *lapis* attactu perquam frigidus, cum anni tempore tum ſuapte natura. Proinde athleta ille ex inteſtinis pus mixtum ſanguine mittebat. Dolorque erat talis qualem utique non ignoratis quotquot dyſenteriam præcipue ex frigore caperti eſtis. Dum enim algoris & inflammationis admorſu inteſtinum labefactatur, continuo doloribus diſtenditur qui ea patitur. Deinde valde palleſcit: & ob denſitatem aeris cum dolore inhorreſcit, ſanguine in grumos coaleſcente in ſuperficie, unde digeſtio peſſum it. Sed in intimis etiam dum ſpiritus in corde denſatur & conſtipatione exterioris ſpiſſatur, in affecta parte magis exaſperatur *dolor*, vi mali eo compulſa. Ita tolerans dirus cruciatus vir beatiſſimus, quamvis ex caſtratione etiam & ſenectute varie eſſet debilitatus, non eſt locutus Domino malum ſuper iis quæ patiebatur, nullum anceps verbum aut quod illis anſam præbere poſſet. Non judicavit ut Ithacenſis illius (*b*) ſocii:

Horæ momento cadere aut reperire ſalutem.
Præſtat quam lento affligi certamine vitam.

Certamine inquam cum Cæſare, non enim erat ei minor colluctatio cum carne & ſanguine quam cum principatibus & poteſtatibus tenebrarum hujus ſeculi: aut ut plus etiam dicatur, par certamen cum utriſque. Itaque quendam ſuſcitat *Dominus* ex iis qui erant cum beato viro cuſtodiæ cauſa, non ad nocendum, ſed ad ſolatium præſtandum, tamquam propter ipſum periclitanti. Erat is Conſtantinus Armenius, cujus ſæpe mentionem feci. Iſte admodum occulte portans vaſculum vitri plenum vini, inſuper & panem, quandoque & poma, infeſtorum hominum abitum ad breve tempus procurabat. Ingrediebaturque ad ſanctum Virum ac de loculo eum tollebat, præbebatque miſericordiam, ſaltem ad bre-

A κιν. ἀντεισάγει δὲ Φώτιον πατελάρχην, κατά τι μὲν
(285) τῶν βελτιόνων ὑπερτεροῦντα, κατά τι δὲ χθα- 285
μαλώμενον. ἐφ᾽ ὧν καθόδῳ καὶ τῇ ἀνόδῳ πολλῶν προ-
σκλαθέντων τῆς γερουσίου βουλῆς, καὶ ταύταις ἐπισφρα-
γισαμένων, Κωνσταντῖνος μόνος ὁ εἰρημένος οὐ κατατί-
θεται, εἰπών· μὴ ἐξεῖναί τινι τῶν λαϊκοῖς καταλό-
γοις συνειλεγμένων περὶ τούτων ἐγγράφεσθαι· οὐ μέ-
χρι τούτου τὰ κατ᾽ αὐτόν· ἀλλὰ πολλαῖς τιμωρίαις ἐν
(286) μεθοδεύεται παρὰ μικρὸν τῆς ζωῆς ἀπαλλάχ- 286
θαι. καὶ τοσοῦτον ὥστε χαμαιριφῆ σταυροειδῶς διαπλω-
θῆναι. (287) τὼ (288) χεῖρε καὶ τὼ (289) πόδε κατα- 287
δεσμεν. καὶ ἀλγηδόσιν (290) ἐντεῦθεν κακοῦσθαι· οὐ 288
μέχρι δὲ τούτου τὰ τῶν αἰκισμῶν διεκόπτετο· ἀλλ᾽ ἐπὶ 289
B τὸ χεῖρον προέκοπτεν. ἐκδίδοται παρὰ Καίσαρος Θεο- 290
δώρῳ (291) τῷ μωρῷ κατὰ κλῆσιν τῶν ὠμοτάτων. πρὸς 291
δὲ καὶ Γοργονίτῃ Ἰωάννῃ, (292) καὶ Νικολάῳ (293) τῷ 292
Σκουτέλλοπι· καὶ (294) ἐν τῷ τῶν ἀποστόλων περιβοήτῳ 293
ναῷ, (295) ἐν ἠρῴῳ τῶν βασιλέων, εἱρκτῇ (296) ἐγ- 294
κέκλειστο λιμῷ καὶ δίψει τρυχόμενον· (297) καὶ πολλῷ 295
πλέον ταῖς κατὰ σῶμα κακώσεσιν· οἵτινες λάρνακι 296
Κωνσταντίνου (298) τοῦ κοπρωνύμου (299) περισκελίσαν- 297
τες (300) κατὰ (301) γύμνωσιν εἴασαν. χειμῶνος δὲ 298
ἦν ὥρα, καὶ μάλα (302) τῶν ἐπαχθῶν· τῷ λίθῳ ὑ- 299
παυχένιος ἡ ὀξύτης· καὶ δι᾽ ὅλου (303) κατὰ τὴν ἀφὴν 300
λίαν ψυχρῶς, (304) ἔκ τε καιροῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύ- 301
σεως· ἐνθένδε ὁ ἀθλητὰς τῶν κρυφίων (305) σαρκῶν 302
C ἀποβολὴν ἐποιεῖτο, σαπρείας καὶ αἵματος· καὶ ἡ ὀδύνη 303
ὁποία ἐστὶ πάντως τινὲς, (306) οἳ δυσεντερίας καὶ 304
μᾶλλον (307) ἐκ ψύχους πεπείρασθε. κρύους γὰρ καὶ 305
φλέγματος δήξει τοῦ ἐντέρου πημαινομένου, εὐθὺς μὲν 306
περιοδυνᾶται καὶ διατείνεται ὁ τούτων αἰσθόμενος· εἶτα 307
σφοδρᾶς ὠχριᾷ, καὶ τῇ πυκνώσει τοῦ περιέχοντος ὀ-
δυνηρῶς φρικιᾷ, θρομβουμένου τοῦ αἵματος κατ᾽ ἐπι-
φάνειαν· ἐξ οὗ καὶ ἡ διαφόρησις οἴχεται. ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ
βάθος τοῦ ἐγκαρδίου πνεύματος πυκνουμένου τῇ συμπι-
λήσει τοῦ ἔξω παχυνομένου. εἶτα τῷ τραυματιῶντι
μέρει πλέον δριμύσσεται, συνελαυνομένης ἐκεῖσε πά-
σης τῆς χαλεπότητος. οὕτως ἐγκαρτερῶν (308) τοῖς δει- 308
D νοῖς ὁ πανόλβιος, εἰ καὶ εὐνουχίᾳ καὶ γήρει (309) 309
πολυειδῶς μεμαλάκιστο, οὐκ ἐφθέγξατο πρὸς τὸν Κύ-
ριον πονηρὸν ὑπὲρ ὧν ἐπεπόνθει, οὐκ ἐκείνοις ἐνδόσι-
μον, οὐκ ἀμφίβολον· οὐ κατὰ τοὺς ἑταίρους τοῦ ἐξ Ἰ-
θάκης συνέκρινεν, βέλτερον ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον
ἠὲ βιῶναι· ἢ δηθὰ στρατεύεσθαι (310) ἐν αἰνῇ (311) 310
δηιότητι. ἦν τῇ πρὸς τὸν καίσαρα. οὐκ ἦν γὰρ αὐτῷ 311
ἐπ᾽ ἔλαττον ἡ πάλη πρὸς σάρκα καὶ αἷμα τὰς πρὸς
ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· ἢ μᾶλ-
λον εἰπεῖν κατὰ τὸ μέγιστον· ἴσος ὁ ἀγὼν (312) ἐπ᾽ 312
ἀμφότερα. τοιγαροῦν τινα διανίστησιν (313) τῶν συνόν- 313
E των τῷ μακαρίῳ κατὰ φρουράν· οὐ πρὸς πήμανσιν,
(314) ἀλλὰ πρὸς παρηγορίαν, ὡς δι᾽ αὐτὸν κινδυ- 314
νεύοντι. Κωνσταντῖνος ἦν ὁ Ἀρμένιος, οὗ πολλάκις τὴν
μνείαν κατέστην, οὗτος πάνυ κρύφα βαστάζων τι ἀγ-
γείδιον ἐξ ὑέλου ἔμπλεον οἴνου, πρὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ
ἄρτον, ἔστιν ὅτε καὶ μῆλα, τῶν κακοποιῶν ἀνδρῶν τὴν
ὑποχώρησιν πρὸς μικρὸν ἐμεθόδευεν. καὶ τῷ ὁσίῳ εἰ-
σῄει· καὶ τῆς (315) λάρνακος (316) αὐτὸν κατεβίβαζεν, 315
καὶ παρεῖχε τὸν ἔλεον, ἀποσκιρίζων κἂν ἐπ᾽ ὀλίγον τῆς 316
συμφορᾶς, μέχρι τῆς ἐκείνου ἐλεύσεως. ᾧ πολλὴν τὴν

a Erat ex marmore.

b Nempe Ulyſſis.

ἀχα-

εὐχαριστίαις ἠμείβετο μετὰ τὴν τῶν κακῶν λύτρωσιν.
οὐ γὰρ ὡς Καίσαρος ὢν εἰ καὶ τῶν οἰκείων, τοῖς αὐτοῦ
κακοῖς ἐνεδίδου, εἰδὼς ἀπονέμειν Θεῷ τὰ Θεοῦ καὶ τὰ
Καίσαρος Καίσαρι, ὥστε μὴ παροξῦναι τὸν ὕψιστον. τὰ
317 δὲ πρὸς ἱπποδρομίαν τῷ βασιλεῖ (317) Μιχαὴλ δι-
εσπούδαστο ἐν τοῖς κατὰ Προποντίδα παλατίοις περι-
318 φανέσιν, ἔνθα ναὸς τοῦ μεγάλου (318) μάρτυρος Μά-
319 μαντος (319) ἵδρυσαι, ἐκεῖσε τὰς ἁμίλλας συνεχεῖς
ἐποιεῖτο, αὐτὸς ἱππάζων ἐφ' ἅρματος· τῶν εἰωθότων
πάντων κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν περὶ τὸν ἀγῶνα
συντιθεμένων, καθ' ὃν τῆς Θεομήτορος τιμία εἰκὼν
ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ἱδρύσεως ἵστατο. ἐξ ἧς τὰς νικη-
τικὰς ἐπάθλους ὁ βασιλεὺς ἀνεδέχετο· καὶ τοσοῦτον αὐ-
τῷ τὰ τῆς ἱπποδρομικῆς ἔριδος ἐπεφιλοτέχνατο, ὥ-
320 στε ποτὲ συνηνιοχοῦντι (320) Κωνσταντίνῳ τῷ δηλωθέν-
321 τι ἐκ περιτροπῆς ἀκουσίου τοῦτον ἀνασκολιάσθαι, (321)
καὶ παρὰ μικρὸν διολέσθαι τῇ περιπτώσει τοῦ ἅρματος.
ὅθεν προσεπετίθετο τὰ τῆς εὐτελείας αὐτῷ, καὶ πολ-
322 λῷ πλέον (322) τὰ τῆς ἐξουδενώσεως ἐκ τοῦ ψευδοφα-
νοῦς πατριάρχου καὶ συνεπαγομένου αὐτῷ αἰσχίστου κλή-
ρου· καὶ τῷ ἀληθεῖ πατριάρχῃ κακὴν ἅμιλλαν ἐξαμιλ-
λωμένων, καὶ δυσωνύμοις ἐνθρονιζομένων κακῶς μητρο-
πόλεσι, καὶ μεταποιούντων ἐναγέσι θυσίαις τὰ ἅγια·
323 ἐντεῦθεν (323) καὶ βεβηλοῦσθαι αὐτὸν παρὰ παντὸς τοῦ
χριστιανικοῦ γε πληρώματος καὶ κατεύχεσθαι τῆς βασι-
λείας διάρρηξιν, ἥτις οὐκ ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἀποβέ-
βηκε· προηγησαμένης τῆς Καίσαρος ἀναιρέσεως, ὥς
φασι, συνεγνωκότος αὐτῷ Μιχαὴλ βασιλέως ἐξ ἀστα-
τούσης τῆς διαθέσεως· καθ' ἣν καὶ τὴν ἐσχάτην δίκην
αὐτὸς ἐκληρώσατο, ὡς ὧδε λεχθήσεται· Εὐπρεπισ-
324 μὸν (324) ναυστολίας κατὰ Κρήτης ἄμφω συντίθενται·
καὶ πάντα στρατὸν συγκινοῦσι κατ' ἤπειρόν τε καὶ θά-
325 λασσαν, καὶ αὐτοὶ ἀφικέσθαι (325) προῄρηντο. ὡς δὲ
326 τοῖς πρὸς τὸ ὄνομα Κήποις (326) προσκεχωρήκεισαν,
εὐθέως τὰ κατὰ Βάρδα τοῦ Καίσαρος χώραν λαμβά-
νει. ἐνταῦθα γὰρ προμεμηχανούργητο ταῦτα, ἐκ τε Θεοῦ
καὶ βασιλικῆς ἐπιπνεύσεως· ὡς καὶ αὐτῷ τῷ Βάρδᾳ
γνωσθῆναι περὶ οὗ ἡ ἐπίθεσις. μιᾷ γὰρ τῶν ἡμερῶν
πρὸ τῆς ἐξελάσεως Βάρδα προσφοιτήσας κατὰ τὸν
327 ἑαυτοῦ οἶκον, καὶ τοὺς γνωστοὺς (327) μετακαλεσάμενος
τὴν ἐσχάτην αὐτοῖς ἀνετίθει δεξίωσιν. καὶ συμποσιά-
σας, τοῖς οἰκειοτάτοις τῶν φίλων λεγάτα παρέσχετο,
τὴν ἰδίαν καταστροφὴν τεκμηράμενος· ἄπεισι πρὸς μο-
328 νὴν λοιπὸν γείτονα, ἥπερ Ὁδηγοὶ (328) κατωνόμα-
σται. ὡς δὲ παρίστατο τοῖς τοῦ ἱλαστηρίου προθύροις
λαμπαδουχῶν, ἀφιερῶν τε προπεμπτηρίους φωνάς· τη-
329 νικαῦτα (329), ἡ τούτου χλαμὺς τῶν ὤμων ἀποσπασθεῖ-
σα ἐμφανῶς συγκεχάλακεν· ἧς ἐν ἐπαισθήσει γενόμε-
νος ἀπωλοφύρετο δάκρυσι πρὸς τὴν Θεοτόκον ἐκπρε-
330 πεῖ (330) βοὴν ἱκετικῶς ἀναπέμπων, τῆς τῶν ἐλπι-
ζομένων λυτρώσεως. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτοις αὐτῷ τὰ τῆς
331 προδηλώσεως, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι συμβόλαιον (331)
332 προηγήσατο. ἔδοξεν ὄναρ (332) ὁρᾶν γε τῷ Καίσα-
ρι, τὰ δὲ τοιοῦτον διεμόρφωτο· ὡς ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέ-
ρᾳ ὅ τε βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ ἐπῄει τῷ Σοφίας
Θεοῦ ἱερῷ μετὰ τῆς συνήθους λαμπρότητος. ὡς δὲ προσ-
περιεφοιτήκεισαν, οἷα θυρίσι ταύταις (333) εἰκονισμένοι
333 λαμπροφοροῦντες (334) τούτοις ἀνεφάνησαν ἄγγελοι. καὶ
334

A vc tempus ſublevans ejus calamitatem, uſque ad eorum reditum. Cui magnam gratiam retulit a malis illis liberatus. Non enim quaſi Cæſaris eſſet, quamvis ex propinquis, illius venationibus cedebat, cum ſciret dare Deo quæ Dei ſunt, & Cæſari quæ Cæſaris, ne irritaret altiſſimum. Porro imperator Michael circo & aurigationi ſtudebat in palatiis ad Propontidem viſendis, ubi templum magni martyris Mamantis ſitum eſt, ipſe agens equos in curru: rebus neceſſariis ad certamen in imperatoria urbe comportatis. In eo *templo* Deiparæ pretioſa imago in imperatorio ſolio collocata erat, a qua victoriæ præmia imperator accipiebat.
B Ac tantopere ſtudebat circo, ut aurigante aliquando cum Conſtantino de quo diximus, currus ſubverteretur, ipſeque ſubverſione currus pœne periret. Unde adhuc magis contemnebatur. Sed multo deſpicabilior fiebat propter falſum ſcitumque patriarcham, eique adjunctum turpiſſimum clerum, qui improbo certamine contendebant cum vero patriarcha: infameſque faciebant metropoles occupandis thronis: & imitabantur exſecrabilibus ſacrificiis ſanctiſſima. Ut proinde profanus haberetur ab omni Chriſtianorum mul-
C titudine eique diſſolutionem imperii imprecarentur. Quæ etiam non longe poſt tempore accidit, præcedente Cæſaris interfectione. Cum ejus, ut ajunt, conſcius eſſet imperator Michael affectu erga illum parum firmo & conſtanti. In qua ſupremum ſupplicium ipſe ſortitus eſt, ut dicetur in hunc modum: Parabant ambo ſimul expeditionem navalem in Cretam omnemque militarem multitudinem terra marique commovent: ac proficiſci ipſi voluerunt. Ut autem ad Cepos ita dictos acceſſerunt, ſtatim Cæſaris adverſus Bardam conſilia locum inveniunt. illuc enim hæc in-
D ſtructa fuerant divino & imperatorio nutu. Ut & ipſi Bardæ pateſceret quo ſpectaret conatus. Nam quodam die ante profectionem Bardas ingreſſus ædes ſuas, acceritos amicos ſuos extremo complexu convivioque accepit, ac familiariſſimis amicorum legata diſtribuit: interitum ſuum conjectans. Abit ergo in monaſterium vicinum Hodegi dictum, ut autem adſtitit ad veſtibulum propitiatorii, facem tenens, ac vota faciens pro abitu, ibi tum ei chlamys ab humeris avulſa palam decidit. Quod cum ſenſiſſet lacrymans implorabat Deiparam ardentibus precibus orans, ut ab inſtantibus malis liberaretur. Non ſolum autem in hac re præſagium ei
E factum; ſed & aliud quoddam ſignum præceſſit. In ſomnium apparuit Cæſari tali forma: quaſi feſto die imperator & Cæſar contenderent in templum ſapientiæ dei cum ſolito ſplendore: ingreſſiſque feneſtris iſtis ſimilea, (*a*) candidas veſtes gerentes, eis apparuiſſent angeli: ac in penetralibus conſpiceretur quidam ſenex in ſublimi ſolio ſedens. Quis ille? Petrus apoſtolorum primarius eique ſupplicans in genubus cum lacrymis I-

a i. e. pellucidi.
Jeſ. Gen.

gnatius ſuper iis quæ contumelioſe paſſus eſſet, qui acerbitate rei condolens ei, diceret, ultionem a manu Domini illum accepturum, quo dicto, uni ex duobus ei adſtantibus tanquam Præpoſitis, in aureis veſtibus, exiguum traderet gladium, nutuque præciperet, Imperatorem quidem ad dextram ſeparandum eſſe; Cæſarem autem, Deo exoſum eum dicens, ad ſiniſtram: eoque *gladio* fruſtatim concidendum, quo exeunte etiam de Michaele diceret, ei etiam expectandam eſſe percuſſionem, impium filium eum vocans. Etiam aliud quoddam ſignum ſuper morte Cæſaris ſecutum. Miſſa fuit ei apud Cepos commoranti a Theodora ſorore ſua, veſtis juſta minor longitudine, cui perdix auro interteatus erat. qua accepta quæſivit cur ea brevior eſſet, & ad quid ſignificandum perdix eſſet inſcriptus? Utriuſque ſolutionem depinxit: per perdicem quidem doloſum, ut videtur, animum erga ipſum, mittentis, occiſi Theoctiſti ulciſcendi cauſa: per brevitatem autem, brevitatem dierum ſuorum conjectans. Unde & Antigono Patricio Duci ſcholarum, filio ſuo, præcepit, ut omnes copias ſuas colligeret, & ad imperatoriam urbem dirigeret iter. At ille ejus voluntati ſegnem ſe præbebat. Magiſque res ut ſe haberet erga imperatorem Michaelem manifeſtabatur apud Cæſarem. Porro non ita multo ante, facto terræ motu omnium qui unquam fuerunt maxime horribili, ceciderat ſtatua, quæ ad S. Annam, cognomento Deuteron, * in columna erecta fuerat, quod cum a Cæſare nunciatum fuiſſet Leoni Philoſopho, clare ab hoc expoſitum fuit: Eum qui a primo imperatore ſecundus * eſſet, morte caſurum: Cæſariſque Bardæ ſucceſſorem indice digito monſtrari Baſilium. (a) Quem ille ab eo tempore oculis haud æquis adſpexit. eaque ut prædicta fuerunt Cæſari, conſecuta ſunt. Cum enim ad Cepos conſtitiſſent, imperator quidem functiones imperii peragebat; Cæſar autem imperium magis magiſque affectabat: nimiuſque erat, ſupra imperatorem, ceteroſque miniſtros ejus & domeſticos. Quam rem graviter ferentes, ſtruebant adverſus eum conſilium doloſum ut interficerent. Sed ſodalitium ejus cœtum timebant, ne ab hoc ſuperarentur, *Itaque* certamen curſus equorum inſtituunt cum Antigono: eumque longe ab imperatorio tentorio abducunt. Cæſaris etiam auctores primarum partium una abſtrahunt. Ut occupatis iſtis, Cæſarem cuſtodibus deſtitutum aggrediantur alii atque interficiant. Sabbatio autem genero Cæſaris patricio & Logotheta curſus, ingreſſo ad imperatorem una cum Cæſare, atque perlectis publicis relationibus recedente, ante autem ſe crucis ſigno ſignante, utpote duce inſidiarum; ii qui in occulto loco tentorii inſidiabantur cum gladiis, eum adoriebantur; atque in conſpectu imperatoris crudeliter trucidantes concidunt Cæ-

A πρὸς (335) τοῖς ἔσω διώπτετό τις ὑπεράνω (336) γη- 335
ραιὸς θρονιζόμενος. τίς οὗτος; Πέτρος ὁ Ἀποστόλων 336
προβάθμιος, αὐτῷ τε γονυπετῶν δάκρυσιν ὁ Ἰγνάτιος,
ὑπὲρ ὧν λωβηθεὶς ὑπομεμενήκει. ὁ δὲ τῷ πάθει (337) 337
συνδιατεθεὶς αὐτῷ, ἔφη τὴν ἐκδίκησιν ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου ἀπεισέσθαι. (338) καὶ ἅμα τῷ λόγῳ (339) ἑνί, 338
δύο τινῶν παρ' αὐτῷ ἑσταμένων ὡσεὶ πραιποσίτων χρυ- 339
σενδύτων, (340) βραχεῖαν ἐπιδίδωσι μάχαιραν, καὶ 340
προσεπιτάττει (341) συνδήσας, τὸν μὲν βασιλέα τοῖς 341
δεξιοῖς ἀφορίσαι, τὸν δὲ θεόργιστον (342) Καίσαρα, 342
οὕτως εἰπών, τοῖς ἀριστεροῖς. καὶ διὰ ταύτης (343) με- 343
ληδὸν τιμωρήσασθαι. ὁ δὴ δεθὲν ἐξειμένῳ, καὶ περὶ τοῦ
Μιχαὴλ διερμηνεῦσαι τὴν τομὴν ἀπεκδέχεσθαι· ἀποκαλῶν
B αὐτὸν ἀσεβότεκνον. (344) καὶ ἄλλο τι σημεῖον ἐπὶ τῷ 344
θανάτῳ παρηκολουθήκει τοῦ Καίσαρος· ἐξαπεστάλη καὶ
Κήπους (345) διάγοντι παρὰ Θεοδώρας (346) τῆς αὐτοῦ 345
ἀδελφῆς ἐσθὴς τοῦ προσήκοντος μήκους ἐλλείπουσα, (347) 346
ᾗ τινι πέρδιξ χρυσόπαστος καθιστόρητο. ἣν προσδεξά- 347
μενος ἐπυνθάνετο· αὕτη τί κεκολόβωται; καὶ ὁ ἐν
ταύτῃ πέρδιξ τί δηλῶν ἐγγέγραπται; ἀμφοτέρων τὴν
λύσιν διεζωγράφει. διὰ μὲν τοῦ πέρδικος τὸ πρὸς αὐ-
τὸν δολερὸν ὡς ἔοικε τῆς στειλάσης, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ
ἀναιρεθέντι Θεοκτίστῳ ἀντέκτισιν· διὰ δὲ τοῦ ἐλλιποῦς
(348) τὸ ἐλλιπὲς τῶν ἑαυτοῦ ἡμερῶν αἰνιττόμενος. ὅθεν 348
(349) καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ πατρικίῳ (350) καὶ καθηγεμο- 349
νεύοντι τῶν σχολῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ προσεπιτάττει τὸν ὑπ' 350
C αὐτὸν λαὸν ἅπαντα συνελθεῖν, καὶ τῇ βασιλίδι κα-
ταλθοῦσαι τὴν ἄφιξιν. ὁ δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην δυσα-
ναχετεῖ βούλησιν. καὶ πλέον (351) τὰ κατὰ Μιχαὴλ 351
βασιλέως ἐπεφανέρωτο παρὰ Καίσαρι. πρὸ δέ τινος
χρόνου σεισμοῦ γεγονότος (352) τῶν πώποτε μνημονευο- 352
μένων φρικωδεστέρου, ἐπεπτώκει τὸ ἄγαλμα, (353) ὃ 353
κατὰ τὴν ἁγίαν Ἄνναν, ἣ (354) ἐπώνυμος (355) τὸ 354
Δεύτερον κατὰ κίονα διεστήλωτο. ὅπερ διαγγελθὲν πα- 355
ρὰ Καίσαρος Λέοντι (356) φιλοσόφῳ, σαφῶς διηρμή- 356
νευτο. τὸν ἐκ πρώτου ἄνακτος δεύτερον ἐκπεσεῖσθαι διὰ
θανάτου. τῷ τε Καίσαρι Βάρδᾳ τὸν διαδεξόμενον δα-
κτυλοδεικτεῖσθαι (357) Βασίλειον. ὃν ἐκ τότε ὑπὸ βα- 357
σκάνοις ἐπέβλεπε. καὶ ταῦτα κατὰ προφητείας συνα-
D μαρτήκεισαν Καίσαρι. ἐπὶ Κήπους (358) δὲ ἐφεστηκότων 358
αὐτῶν, ὁ μὲν βασιλεὺς τὰ τῆς βασιλείας ἐνήργει πρακ-
τέα· ὁ δὲ Καῖσαρ τὰ τῆς φιλαρχίας πλέον ἐπετηδεύε-
το. καὶ πολὺς ἦν, ὑπεραίρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἑτέ-
ρων τῶν κατὰ θεραπείαν ᾠκειωμένων αὐτῷ· ὡς δὲ πρὸς
τοῦτο δυσφορώτως διέκειντο, ἐμηχανῶντο κατ' αὐτοῦ βου-
λὴν δολεράν, ὅπως μιαιφονήσειαν, ἀλλὰ τὴν ἑταιρεί-
αν τούτου (359) πληθὺν ἐδεδοίκεισαν, ἵνα μὴ παρ' αὐ- 359
τῆς καταδυναστεύοιντο. πρὸς (360) ἁμιλλητήριον δρόμον 360
ἵππων συμφύρονται σὺν Ἀντιγόνῳ τῷ τούτου υἱῷ, καὶ
αὐτὸν πόρρω τῆς βασιλικῆς σκηνῆς διοχλοῦσι· καὶ Καί-
σαρος τοὺς πρωταγωνιστὰς ἐπὶ τούτῳ συνέλκουσιν. ὡς
E ἂν ἐνησχολημένων αὐτῶν ἀφυλάκτως τῷ Καίσαρι ἐπι-
θῶνταί τινες, καὶ διαχειρίσωνται. Σαββατίου (361) 361
δὲ γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ Καίσαρος, τιμῆς τε πατρι-
κίου ἠξιωμένου καὶ τὰ τοῦ δρόμου διέπειν διειληχότος,
εἰσιόντος τῷ βασιλεῖ σὺν παρόντι Καίσαρι, τάς τε
δημοσίους ἀνεγνωκότος ἀναφοράς. (362) ἀπιόντος δὲ καὶ 362

* Quia δεύτερος ſecundus.

a Forte quia ille ſenex in throno ſediſſet, quod eſt Βασιλέων, imperatorum.

363 προάθεν τύπῳ σαυρικῷ (363) χηματισαμένῳ, ἅτε κα- A
καθαγμένῳ τῆς συσκολῆς, οἱ ἐν παραβύσῳ σκηνῆς ἀ-
364 νιδρυόντες ξιφηφόροι ἐπῄεσαν. (364) καὶ πρὸς ἐνώ-
365 πιον βασιλέως ἀνηλεῶς ἀποκτέννοντες (365) κατακερ-
366 ματίζουσι Καίσαρα, (366) μηνὶ (367) Απριλλίῳ κα'
367 (368) Ινδικτιῶνι ιδ'. μεθ' ὧν Χάλδος τις παρεῦρητο
368 ᾧ (369) Τζιφιναρίτης ἐπώνυμον. τῆς οὖν σασιώτιδος
369 ἐπαρείας ἀθρόως ἐπισυσάσης, τοῦ τε βασιλέως ἐνθορυ-
370 βέντος (370) καὶ τῷ πτώματι (371) ἀκουσίως ἐγχρι-
371 μισθέντος. ὁ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς Βίγλας ὑπερασ-
πίζων τῷ βασιλεῖ Κωνσαντῖνος Δρουγγάριος τὸ μὴ
συμπεφονεῦσθαι αὐτόν· οἷα πιστὸς ὑπερασπιστὴς, καὶ
μέχρι ψυχῆς τὸ εὔνουν ἐπιδεικνύμενος. καὶ τάχα ἂν ἀμ-
372 φότεροι (372) διεφθάρησαν, εἰ μὴ αὐτὸς ἐκεῖνος εὐφη- B
μίαις ἐπιδεξίοις καὶ αὐταῖς παλάμαις ἐπήμυνε θαρ-
σοποιήσας τὸν ἄνακτα, καὶ τῶν μιαιφόνων ἐξάνυσαι,
καλοκἀγαθίᾳ γνώμης καὶ εὐτολμίᾳ φραττόμενος. ὡς
οὖν οἱ μιαιφόνοι τὸ λείψανον πολλοῖς τμήμασι διε-
νείμαντο, τὰ τούτου αἰδοῖα κοντῷ (373) ἐξαρτήσαντες
373 ἐθριάμβευον. οὕτω γὰρ καὶ μετὰ θάνατον αἰκίζειν ἐξέ-
374 μηναν. (374) ὑπὲρ Καίσαρος δὲ οὐκ ὀλίγος ὁ ὄχλος
ἐπέτρεχε· καὶ προσεκεχωρήκει ἂν πόλεμος κατ' ἀλ-
λήλων, εἰ μὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κωνσαντίνου πάσῃ δυ-
νάμει ἀνέσαλτο. δι' ὃ τινὰ τῶν κακῶν ἀνεχαίτισο·
τὰ πλείω δὲ ἐπεμαίνετο μεῖζον ἢ τὸ Ικάριον πέλα-
γος Εὔρου δεινοῦ ἐπιπνέοντος. οὐδείς τε τῶν κατὰ πολε-
μίων ἐπιχειρήσεων, ἢ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐμφροντις C
ἦν. τοῦ μὲν ὑπὲρ βασιλέως γε νήφοντος, τοῦ δὲ ὑπὲρ
Καίσαρος, ἑτέρου δὲ ὑπὲρ Βασιλείου τοῦ μεγαλόφρονος.
375 διὸ τὰ περιλογοργοῦσθαι (375) λίαν παρὰ τοῦ αὐτοκρά-
376 τορος· ὃ ἀθέως (376) περὶ τὴν βασιλεύουσαν ἀνα-
ζεύγνυσιν. ὑπῆρχε δὲ ὁ Βασίλειος ἐκ γένους μὲν πρεσ-
377 βυτέρου Πάρθου (377) Αρσάκου αὐχῶν. τοῦ περιθεμένου
τὴν Ασσυρίων ἀρχὴν ἑαυτῷ, ἐκ ψυχικῆς καὶ σωματι-
κῆς καρτερότητος. καθεξῆς δὲ καὶ Τηριδάτου τοῦ βα-
σιλέως, τῆς αὐτῆς σειρᾶς ἐξημμένου· ἀλλὰ μὴν καὶ
378 Φιλίππου καὶ Αλεξάνδρου (378) τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων
379 ἐξείχετο. ὃς Μακεδόσης (379) γῆς ἐκφυεὶς, γεννητό-
ρων τε κατὰ γενεὰν οὐκ ἀσήμων τραφεὶς τε νεανικῶς
380 ὡς εἴ τις Αχιλλεὺς Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ· (380) παρ' D
381 αὐτῶν (381) τοῖς ἀνδρικοῖς ἐγγεγύμναστο φρονήμασί (382)
382 τε καὶ πράγμασι. καὶ πᾶσι (383) μὲν κατ' ἄμφω ἐ-
383 ξάκουστος διετέλει καὶ φίλιος· καὶ διὰ (384) παραδόξως
384 διὰ τῶν χρυσέων (385) πυλῶν εἴσεισι τῇ βασιλευούσῃ
385 τῶν πόλεων, κατὰ μονὴν γε τὴν ἔναγχος προσανα-
386 παυσόμενος. νῦν μὲν ἱερὸν Διομήδους (386) τοῦ μάρ-
387 τυρος, (387) Ηλιοῦ δὲ τὸ πρὶν κεχρηματικόν. (388)
388 εἴσεισι δὲ, τὴν τεκοῦσαν ἀκβιασάμενος. καὶ δὴ ἂν ἐκε-
κράτητο παρ' αὐτῆς, εἰ μὴ τὸ θεαθὲν αὐτῇ ὄναρ τι-
νὸς ἔτυχεν ἐπιεικείσεως παρὰ τῶν ἐν τούτοις ἐσπουδα-
389 κότων. ἑωράκει γὰρ (389) φυτὸν μέγιστον ἀναφῦναι· κα-
390 θώς ποτε ἡ Ανδάμη. (390) καὶ ἄνθεσιν ἐγκομᾶν κατὰ
τὸν οἶκον αὐτῆς. χρυσῷ τε τὸ γῆθεν μέγα σέλεχος
καὶ τὰ πρέμνα διαρέεσθαι καὶ φύλλα· καὶ ἐντεῦθεν ἀ-
391 πομεμαντεῦσθαι (391) σὺν ὅρκῳ ταύτῃ τὸ (392) ἐξ αὐ-
392 τῆς τὴν τῆς βασιλείας ἐπίταξιν καὶ τὴν ταύτης μη-

ſarem, Menſis Aprilis d. xxi. Indictione xiv. cum quibus Chaldas quidam inveniebatur, cui Tziphinarites cognomen. Ceterum conjuratis magno impetu incumbentibus, ac imperatore * perterrefacto atque ad cadaver proturbato, involuntario impulſa; vigiliæ Imperatoriæ Drungarius, Conſtantinus, protegebat imperatorem, * quo minus una occideretur: tanquam fidelis protector, & ad vitæ periculum aſque benevolentiam præ ſe ferens. Ac fortaſſe ſimul periiſſet, niſi idem ille fauſtis acclamationibus manibuſque ſuis opem tuliſſet animumque addidiſſet imperatori, eumque ab homicidis eduxiſſet virtute & benevolentia præditus. Porro homicidæ, cadavere in multa fruſta diſſecto, genitalia ejus conto ſuſpenſa oſtentatores traducebant. Propter Cæſarem autem turba haud exigua concurrebat, bellumque inter eos ortum fuiſſet, niſi ab eodem Conſtantino omni vi fuiſſet repreſſum, per quem quædam mala prohibebantur. Sed pleraque perturbatius ferebantur quam Icarium mare Euro vehementi flante, nemoque de rebus adverſus hoſtes gerendis cogitabat, ſed ſeparatim quiſque ſollicitus erat, alius de Cæſare, alius de magnanimo Baſilio, alius de ipſo imperatore, a quo Baſilius magnopere diligebatur. Atque continuo in imperatoriam urbem revertitur *Imperator*. Baſilius autem genus ducebat a priſco Arſace Partho, (*a*) qui ſibi Aſſyriorum imperium acquiſivit, animi corporiſque fortitudine: deinde & a Teridate rege ejuſdem proſapiæ: quin & a Philippo atque Alexandro præſtantiſſimis principibus. Is (*b*) in Macedonia natus, parentibus haud obſcuris nec ignobilibus, educatuſque ab ipſis egregie, tanquam aliquis Achilles a Chirone Centauro, exercebatur ſtudiis factiſque fortium virorum, inclareſcebatque apud omnes & diligebatur. Mirabilis etiam fuit introitus ejus in imperatoriam urbem per aureas portas, ubi in propinquo apud monaſterium requievit, quod nunc quidem Diomedi martyri conſecratum, Eliæ (*c*) olim fuit. Venit autem *in urbem* matre invita. Et ſane ab ea retentus fuiſſet, niſi ſomnium ab ea viſum, interpretatione quadam expoſitum fuiſſet, ab earum ſtudioſis & gnaris. Viderat enim germen maximum enatum, ut olim Andame: idque floribus comare in domo ſua, auroque ſtipitem magnum qui in terra exſurgit, & ramos etiam ac folia tegi. Unde cum jurejurando prædictum imperium ejus filio: cujus longam durationem in cognatos & poſteros futuram: multaſque ipſum opes ei regioni miſſurum in qua natus fuiſſet. Ad hæc, fauſtus nuncius aliquando mulieri veneat: Puero ludente in palude cum æqualibus, aquilam ſuper ejus caput advolaſſe, aliſque expanſis id contexiſſe. Atque aliquando ſenem virum cujus per

* Eſt inepta compoſitio & locutio, ſed ipſa non aliter loquitur.

a Hæc in gratiam Conſtantini Porphyrogeneti videtur comminiſci.

Joſ. Gen.

b Nempe Baſilius.

c Secundum ſcripturam librarii vertendum Solis.

Menſis Maji, Indictione xiv. & ſecundario imperio convenientia ei tradit. Cui etiam multum amorem cahibens, & paria, inſuper & ad eminentiam præbet; tam prolixa erat voluntas explendi illius animum. Invidia proinde magna multorum ſe prodit. Qui & diſſolutionem eorum concordiæ ac amoris moliuntur, omnibus modis diſcordiam inter illos machinantes, ut pacificam domum domini clauderent inimicitiis, modo verbis doloſis, modo ſcriptis inficientes illorum animos, male animati. perſuadent enim per hæc, fore ut Michael a Baſilio interficiatur, idemque iſte a Michaele patiatur ex inconſtantia animi, temulentum vocantes ac vecordem. Atque ut aliqui ajunt, voluit Michael omnino interficere Baſilium: præcipue ad venationem cum ipſo egreſſum haſta conjecta petere cuidam mandaverat. Ut autem alii, non ita. Sed benevole erga eum affectum fuiſſe, etſi a quibuſdam turbaretur. Unde ii qui Baſilio favebant ad necem imperatoris eum incitabant. Cum autem non poſſent impellere, a benevolentia erga illum nullo modo averſum, aut etiam ab homicidio abhorrentem; ipſi ſuis manibus perpetrant cædem, ne una cum illo perirent, homicidium propriæ utilitatis aggredientes. Atque ipſe pro imperio tanquam divinitus dato & non ita ut prius, grates Deo perſolvens, inaugurat templum Principum incorporeæ militiæ, a ſe ædificatum: magnitudine & pulchritudine & magnificentia valde ſpecioſum & admirandum. Quo perfecto voluntate & pietate imperatoris, in eoque ſacris rite peractis, ſpirituali lætitia confluente, ibidem imperatoriam coronam e manibus ſummi ſacerdotis accipit, aliud principium ſibi conſtituens imperii, quod auxilio archangelorum adeptus eſſet. Filiis etiam ſuis Conſtantino ac Leoni atque Alexandro ſimilem coronæ atque imperii gloriam tribuit. Stephanum autem patriarchali ſedi conſecratum in futurum deſtinavit. Ac circa primum quidem vita defunctum, adverſa uſus eſt fortuna præter ſpem, huic enim magis erat addictus, præ ceteris: ſperans eum imperio ſucceſſurum; ſed voti compos non eſt factus. Leoni enim, inclyto & glorioſiſſimo principi imperium ſervabatur ſtabile: ei qui poſt illum fratri Alexandro ſucceſſor erat futurus ſecundum paternam ordinationem. Corrumpunt autem & in hac re naturalem affectum homines improbi, paterno amore nonnihil labefactato erga Leonem. Sed improbitatis nervi inciſi, cum eis nihil firmitatis ineſſet, atque Sycophantæ, turpiter abacti ſunt. Leoque imperio potitus eſt, & paternam ordinationem implevit, virtute & ingenio firmus. Verum hæc quidem poſterius, poſt obitum parentis. Cum autem intermedio tempore aliquo res bellicas neglexiſſent, quaſi ſcandalis & offendiculis incidentibus in Remp. quorum jam ante mentionem fecimus: ea occaſione Iſmaeliticum ſupercilium attollebatur, ipſique ſuperbi armabantur: maximamque fecerant invaſionem, ut

A ται· τοσοῦτον τὰ τῆς πληροφορίας ὁλικῶς διεξέπλασ-
το, καὶ φθόνος ἐν τούτῳ δαψιλὴς παρὰ πολλῶν ἐξεκέ-
χυτο. οἳ καὶ τὰ πρὸς διάλυσιν τῆς αὐτῶν ὁμονοούσης ἀ-
γάπης ἐντεχνεύουσι, τρόπῳ παντὶ τὰ κατ' αὐτῶν
ἀλλήλων ἐπιμηχανώμενοι· εἰρηναῖον οἶκον Κυρίου κλεῖ-
σαι τῇ ἔριδι. ποτὲ μὲν λογίοις (447) δολίοις, ποτὲ 447
δὲ γραφαῖς δολοῦντες τὰς αὐτῶν φρένας κακόφρονες.
συμπείθουσι γὰρ ἐν τούτοις βιαίως τὸν Μιχαὴλ παρὰ
Βασιλείου ἀναίρεσιν πείσεσθαι. ταυτὸ δὲ τοῦτο αὐτὸν ὑ-
ποστήσεσθαι παρὰ Μιχαὴλ ἐξ ἀστάτου φρονήματος, οἰ-
νοφλυγίαν (448) καλοῦντες καὶ ματαιόφρονα· καὶ καθὼς 448
φασί τινες βουλὴν ἔσχεν ὁ Μιχαὴλ ἀναγκαίως ἀνα-
ρύσειν Βασίλειον· μάλιστα δὲ (449) κατὰ κυνηγέσιον σὺν 449
B αὐτῷ ἐξελθόντα ἐπαφεῖναι λόγχην τινὶ διετάξατο. ὡς
δ' ἕτεροι, οὐχ οὕτως. ἀλλὰ τὰ πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς δια-
κεῖσθαι, κἂν παρά τινων ἐνεσαλεύετο. ὅθεν οἱ τὰ συ-
νοίσοντα φρονοῦντες τῷ Βασιλείῳ πρὸς φόνον ἐκίνουν τοῦ
αὐτοκράτορος. ὡς δ' οὐκ ἔπειθον τῆς πρὸς αὐτὸν εὐ-
νοίας μηδ' ὅλως ἐκτετραμμένον, ἢ καὶ πρὸς μιαιφο-
νίαν ἰλιγγιῶντα, αὐτόχειρες γίνονται τῆς σφαγῆς.
(450) ἵνα μὴ σὺν αὐτῷ συναπόλωνται. τοῦ (451) δὲ μιαι- 450
φονήματος τῆς οἰκείας ἀχρειότητος ἀπεχομένοις. (452) καὶ 451
τὴν βασιλείαν ὡς ὄντα θεόθεν δοθεῖσαν αὐτῷ καὶ οὐχ 452
ὡς τὸ πρότερον, τὰς πρὸς Θεὸν εὐχαριστίας ἀποδιδοὺς,
προσεγκαινίζει τὸν Ἀρχιστρατήγων (453) τῶν ἀΰλων ταγ- 453
μάτων ναὸν δημιουργήσας· μεγέθει τε καὶ κάλλει καὶ
C πολυτελείᾳ τῶν συντεθέντων λίαν ὡραῖον καὶ ἀξιάγα-
στον. οὗ τελεσιουργηθέντος σὺν πόθῳ καὶ πίστει τοῦ αὐ-
τοκράτορος, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν ἀφοσιωθέντων συντε-
λεσμάτων, πνευματικῆς θυμηδίας συναθροισθείσης,
ἐν ταύτῃ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα χειρῶν ἀρχιερέως
(454) ἐνδέχεται, ἄλλον ἀρχὸν καθιστῶν ἑαυτῷ βασι- 454
λείας, ἣν συμμαχίᾳ τῶν Ἀρχαγγέλων κεκλήρωτο. υἱέ-
σι τε τρισὶν ἑαυτοῦ Κωνσταντίνῳ (455) καὶ Λέοντι καὶ 455
Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὁμοίαν στεφοδοξίαν μετὰ καὶ τῆς βασι-
λικῆς ἐντίθησι. τὸν δὲ Στέφανον ἱεράσας τῷ πατριαρ-
χικῷ θρόνῳ πρὸς τὸ μέλλον ἀφώρισε. καὶ περὶ μὲν
τὸν πρῶτον μετά τινα χρόνον διηλλαχότα τὸν βίον
(456) δυστυχεῖ παρ' ἐλπίδα. τούτῳ γὰρ μᾶλλον προσεπε-
D πόνθει τῶν ἄλλων, θαρρῶν κατὰ τὴν τῆς βασιλείας δια-
δοχὴν, κἂν τοῦ ἐφετοῦ οὐκ ἐπέτυχε. Λέοντι γὰρ τῷ πε-
ριωνύμῳ καὶ πανολβίῳ βασιλεῖ τὸ τῆς βασιλείας συ-
νετηρεῖτο μόνιμον· τῷ μετ' αὐτὸν ὁμαίμονι Ἀλεξάν-
δρῳ διαδόχῳ γενησομένῳ, κατὰ πατρικὴν θεσμοθέτη-
σιν. φθείρουσι δὲ κἂν τούτῳ τὰ φυσικὰ σπλάγχνα οἱ
πονηροί· τῆς πατρῴας φιλοστοργίας κατά τι παραθραυ-
σθείσης ἐπὶ τῷ Λέοντι. μικρὸν ὅσον, (457) καὶ τὰ τῆς 457
πονηρίας νεῦρα διακοπέντα. ἐπείπερ αὐτῇ οὐδὲν τῶν
ἰσχυρῶν παρυφίσταται· καὶ οἱ συκοφάνται κακῶς ἀπο-
λώλασι. καὶ Λέων τῆς βασιλείας ἐγκάτοχος γίνεται.
E καὶ τὰ πατρόθεν διωρισμένα ἀποπληροῖ καλοκἀγαθίᾳ
καὶ ἀγχινοίᾳ νευρούμενος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον μετὰ
τὴν τελευτὴν τοῦ γεννήτορος. ἐπεὶ δὲ διὰ μέσου χρόνου
τινὸς (458) τὰ τῶν πολέμων ἔργα κατωλιγώρουν· οἷά 458
περ σκανδάλων παρεμπεσόντων τῷ πολιτεύματι, ὧν
προμεμνήμεθα. δι' ὧν (459) ἡ Ἰσμαηλῖτις ὀφρὺς ἐκο- 459
ρύσσετο, καὶ μεγίστην ἐποιεῖτο τὴν ἐπίθεσιν, ὥστε μέ-
χρι τῶν Μαλαγηνῶν ἐλάσαι στρατόν· κἀκεῖθεν τὴν
βασιλέως ἱππόνιν συναγωγὴν ἀνιμήσασθαι, εἰς ἑαυ-
τῶν μὲν στρατηγίαν ἀείμνηστον, ἡμῶν δὲ καταστρατηγίαν

Digitized by Google

σιωπῆς ἄξιον· ὡς δὲ περὶ τούτων Θεοστεπτῷ ἄνακτι διέ- A
γνωστο, δειλιάζειν αὐτῷ ἐ παρῆν ἐπὶ τηλικούτῳ ἀτο-
πήματι, ἀλλὰ σπουδαίως ἐπαγειρῶσθαι ἄντως ἐκδίκη-
460 σιν τῶν ὕτως ἐσκευγμένων. Ἀνδρέαν (460) γάρ τινα
στοχασάμενος ἄνδρα πολύφρονα ϗ πολυπειρίας μετα-
διώκοντα, ἐχ ἧττον δὲ ϗ ἀνδρείας, κἂν ἐπεκάρυ-
πτο· καθὼς ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια παρεδήλω-
461 σεν. ὗτος Σκυθῶν (461) ἑσπερίων ἐξώρμητο. ὑπο-
στράτηγον τοῦτον τῶ κατὰ Ὀψίκιον προτίθησι θέματος.
ὃς τὸν ὑπ' αὐτὸν στρατὸν στρατηγικῶς διαθεὶς καὶ τοῖς
πολεμίοις παρεμβαλὼν, μεγίστην ἀπηνέγκατο νίκην.
ϗ καταβέβληκε πρὸς τὴν τούτων ἀλαζονείαν. ϗ διὰ B
τοῦτο ϗ ταῖς συχναῖς αὐτῷ ἀνδρείαις μετά γε πατρι-
462 κιότητα (462) τῆς τῶν σχολῶν ἀμοιρεῖ κυριότητος. ϗ
463 πολλῷ κρείττων (463) κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἠγωνίσατο, ϗ
κατ' αὐτῶν ἄγαν ἀριστεύσε. καὶ μετὰ τοῦτο ἐπώλαπτο
464 μαγιστρότητος, ἐ μετὰ πολὺ χρόνε. (464) καὶ τὰ
465 (465) ἐκ τῆς Τεφρικῆς (466) κακὰ καθ' ἡμῶν ἐβρεν-
466 θύετο· χώραν λαβόντων τῶν ἐκεῖσε κακούργων τῆς πρὸς
ἡμᾶς ἐπιθέσεως, ἀπησχολημένης Ἀγαρηνῶν ἐν πο-
λέμοις ἐπί τε γῆς ϗ θαλάσσης. ἀλλ' ὅμως περιγί-
νεται τῶν ἀλαζόνων ὁ αὐτοκράτωρ, ὑπερμαχούσῃ θείᾳ ϗ
στρατηγικῇ ἐμπειρίᾳ κατευοδούμενος. μεθ' ὃς ϗ κατὰ
467 Γερμανικείας (467) ἐκστρατεύσας ϗ Σαμοσάτων, (468)
468 ἐκπρεπεῖς πόλεις Σαρακηνῶν ϗ χώρας, ἀλλὰ μὴν ϗ C
469 Μελιτηνὴν (469) στενώσας ἐξ ἐπιδρομῆς συνεχοῦς, κατ'
470 αὐτῶν ἵστησι τρόπαια· καὶ μετὰ νίκης (470) εὐσήμου
471 πρὸς τὴν βασιλίδα πάλιν ἐπάνεισιν· ἐδὲ τὰ (471)
κατὰ τὴν ἅλα διὰ Ἀφρικῶν καθ' ἡμῶν στρατεύματα
ναύμαχα δι' ἠρεμίας ἐτύγχανε· δι' ὧν ἑσπέρια πά-
472 ντα κατεδεδούλωτο, (472) ἐν πόλεσι τῆς τε Σικελίας
ἔτι μὴν ϗ Λογγιβαρδίας πολυαριθμήτοις ἐπὶ ν' τε
473 ϗ ρ'. (473) τῦ Γαλλειανοῦ χωρίς. ὃν (474) τὴν ἀ-
474 νάρρυσιν (475) ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος ἀπειργάσα-
475 το. Νασὰρ (476) ϗ Προκοπίου (477) κατ' ἐκεῖνο και-
476 ρῦ στρατηγίας ἀντεχομένων. ϗ τὸ μὲν ὄνομα Ἰταλία
477 ἐφεῦρεν ἀπὸ Ἰταλῦ τῦ Σικελῦ γεννήτορος. τῦ μὲν πα- D
478 τρὸς (478) τῆς Ἰταλίας χώρας, τῦ δὲ υἱῦ Σικανίας
479 ἢ Τρινακρίας ἐγκρατῶν γεγονότων. Ἰταλία δὲ (479)
καὶ ὕτως ἀπό τινος περαιωσαμένης βοὸς, ὃν ἀθρόαν
ἰδόντες ἐγχώριοι ἐκ γῆς ἑτέρας τὸν ἀπόπλουν πρὸς
αὐτὺς ποιουμένην διωκομένην τε παρὰ τῶν κεκτημένων αὐ-
480 τῆς, ἐβόησαν. Ἰταλὸς Ἰταλός· ὃ (480) τῇ ἑαυτῶν δια-
λέκτῳ ἑρμηνεύεται βῦς. ἢ ἀπό τινος λῃστῦ Ἰταλῦ δὲ
Ἡρακλέους ἐκεῖσε ἀναιρεθέντος τὴν κλῆσιν ἠγάγετο.
481 Λογγιβαρδία (481) δὲ ἀπό τινος Λογγιβάρβυ τοῦ
482 πρώτως κατασχόντος (482) τὴν χώραν. ἐφ' ὅνπερ καὶ
μέγα ἐξάνθισε γένειον. λόγγη γὰρ παρὰ Λογγιβάρ-
βοις τὸ μέγα· βάρβα δὲ, τὸ γένειον. Τὰ δὲ κατὰ
483 Συράκουσαν (483) διαμεσολάβει χρόνον τινῶν δυστυχή- E
ματα. ἐπεπολιόρκητο γὰρ παρὰ τῶν Ἰσμαηλιτῶν. καθ'
484 ὃν ἐξεκπέμψας ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸν (484) ἄνδρα
γενναῖον σὺν ναυτικῷ πολυάνδρῳ πρὸς τὴν αὐτῆς ἀ-
πολύτρωσιν. ὃς κατιὼν μέχρι Πελοποννήσου, Ἱέραξ
485 (485) ὕπω κατονομαζομένῳ λιμένι προσλιμενεύεται,
παρεμποδισθεὶς ἐκεῖσε δυσπλοΐᾳ χαλεπωτάτῃ ἐπὶ ἡ-

A ad Malagenos aſque ducerent exercitum, indeque imperaroris equitarum tollerent, cum ipſoram bellica ſollerria perpetuo memoranda, noſtia autem clade ſileotio digna. Quæ cam cognoviſſet imperatot a Deo coronatus, haud ſuccubuit rebus tam inopinatis, verum celciter pœnas exigere ſtuduit pro talibus factis. Cum enim Andieam quendam ad eam rem delegiſſet, virum prudentem & multarum rerum uſam ſectantem oec minus virtutem bellicam (quamvis id non præ ſe fetret:) ut rei veritas oſtendit. (Is a Scythis occidenta- B libus erat oriundus:) hunc ſecundarium ducem Thematis Opſiciani conſtituit imperator. Qui arte bellica ioſtructo exercitu, hoſtes aggreſſus, maximam victoriam obtinuir, dejecitque ad tempus illorum inſolentiam. Atque ob id & quod aſſidue rem ſtrenue geretet, poſt patriciam dignitatem etiam ſcholarum præfecturam feliciter conſequitur, maltoque valentiot in hoſtes inſurgebat: remque adverſus eos optime geſſit. Poſt hæc & Magiſtri dignitatem adeptus eſt. Non multo poſt & ex Tephrica calamitates in nos ingruebant, occaſioem nactis illius loci perditis hominibus nos invadendi, occspatos bello C cum Agareois terra marique. Sed tamen ſuperat ſuperbos illos imperatoe auxilio divino & experientia ducum bonum ſucceſſum habens. Poſt hec & adverſus Germaniciam nec oon Samoſata educto exercitu inſignes urbes Saracenorum ac regiones, ipſa eriam Melitena ad anguſtias redacta aſſiduis incurſionibus, tropæa erigit, & inſignem victoriam reportans in imperatoriam urbem revertitur. Per mare eriam Afrorum claſſis nos infeſtate heud ceſſavit. A quibus verſus occidentem omnia ſubacta erant, Siciliæ & Longobardiæ urbes plurimæ uſque ad CL. præter Gallenianum. D Quas imperator Baſilius recuperavit, Naſare & Procopio ducibus in illo tempore. Ac Italia quidem oomen invenit ab Italo Siculi parente, patre Italia, filio autem Sicania ſive Trinacria potito. Sic etiam dicitur Italia (a) a bove advena, quem ſubito conſpicati indigenæ adnatantem ad ipſos perſequentibus poſſeſſoribus, clamarunt: Italus, quod illorum ſermone ſignificat bovem, aut a quodam prædone Italo, quem Hercules ibi occidit, oomen duxit. Longobarbia autem a quodam Longobarbo qui primitus tenuit illam regionem, quia magnam barbam alebat. (b) longa enim Longobarbis eſt ma- E gnum, pili autem menti, barba. Syracuſarum autem calamitates quodam tempore intervenerunt. Obſidebantur enim ab Iſmaelitis. Eo miſit imperator Adrianum virum ſtrenuum cum claſſe numeroſa ad eam urbem liberandam. Qui profectus ad atque Peloponneſum, portum cui nomen Hieraa, occupat, impeditas ibi magna difficultata navigandi, per e-

a Balbutieote preſſius ſequendo, non poſſum melius. Nec iſtæ quiſquiliæ merentur majorem curam, difficilius interim talia vertuntur, quam oratio diſerta.

b Ita imperfecta loquitur, facile autem intelligitur quid velit, non enim propter magnam barbam iſte obtinuit regionem, ſed ab ea dictus ita fuit, ſi modo &c.

dicens, Theoctiſtum iſtorum auctorem eſſe. Cogitantque ambo de aggrediendo illo ita ut aut fraude ac dolo interficiant, aut in exilium mittant potius, ſi poſſent. Atque ad hanc molitionem adſciſcunt duces quoſdam ſecundi ordinis, munere ſuo exutos, ut ipſis ſociam operam præſtarent, quin & Theodoræ ſororem, (*a*) cui Pulchra Maria honorificum nomen, ut & ipſa in ejuſmodi doloſa nece (*b*) adjutrix clam eſſet imperatori; in ſuperiore domuncula perforata eam ſpeculatricem conſtituentes, ut inde ſignum daret imperatori quando viderit Bardam aggredi Theoctiſtum. Hæc de ea re ſpeculatus & meditatus Bardas, ſimulavit ſe velle in ſedibus ad Lauſiacum requieſcere, cum Præpoſitis una aſſidendo. Atque dum ea quæ ſunt Logothetæ curſus adminiſtrat Theoctiſtus, perdiligenter obſervabat Bardas ab imperatore redeuntem aut adeuntem ad eum. inſidians ut leo in occulto, ut cum impetu proſiliret, inſequereturque & impediret, aut potius ſupplantatum pronum proſterneret. Tenebat eum quidem tenebat magna anxietas, ſæpeque aggrediendi impetum cepit atque in impetu retardatus fuit. Sed tamen quamvis tarde a ſede ſurgit, & currens *illum* occupat, atque ut poetice dicatur; Tergum percuſſit feriens hula membraque ſolvit, ipſumque proſtravit. Ac ſtatim traditur (*c*) cum vagina gladius humeralis. Quem ad propulſationem adverſariorum nudavit. A ſede duces illi ſurgunt audacter auxiliatores in facinore. Atque a ſpeculatrice muliere ſignificatur imperatori ut veniat per æneas portas Tiberii imperatoris. Ac is conſiſtens illic Theoctiſtum imperatorio calculo præcipit tollendum eſſe. Trahiturque *iſte* humi a ſatellitibus uſque ad exteriora circa Scyla, atque ibi tenetur imperatorii mandati paſſurus effectum. Ut autem de ea re Domina certior facta eſt, exivit ad Lauſiacum ut erat incompta, requirens ſuum miniſtrum, nec permiſſura ut occidatur, ſed fruſtra, quamvis tunc audacter clamaret. mox *namque* voce aſperiore conterrita, lamentans in thalamum ſe recepit. Quidam enim a Meliſſenis genus deducens ei indixerat ut recurreret domum: diem illum percuſſorum vocans. Cum igitur diu apud Scyla Theoctiſtus teneretur, Conſtantinus ex Armeniis, cujus ſupra mentionem fecimus, commotus fuit ad ei ſuccurrendum, iſque humanitatis moribus impulſus eas quæ ad Juſtiniani triclinium ducunt portas clauſit, prohibens militarem impetum, per eas immodice ingruentem, uſque dum de ejus exilio aliquid determinaretur, ne inquinarentur Chriſtiano aliqui ſanguine. Iſtud enim & Bardæ omnino curæ erat, ſi facile poſſent quæ agerentur ad finem perduci. Sed imperatorem impellunt aliqui monentes: quod ſi

A λά μὲν καὶ Θεοδώρας (134) τὴν σύγγονον· ἐφ' ᾗ κα- 134
λὰ Μαρία τὸ ἐπώνυμον, ὡς ἂν καὶ αὐτὴ τὰ κατὰ δο-
λοφονίαν τοῦ Θεοκτίστου συμπράξῃ τῷ βασιλεῖ κρυφίως.
ἐξ ὑπερτέρου τετρημένου (135) οἰκίσκου διόπτειραν κα- 135
ταστήσαντες· ἐντεῦθεν κατασημῆναι τῷ βασιλεῖ ὁπότ'
ἂν τὸν Βάρδαν ἴδοι Θεοκτίστῳ ἐπιτιθέμενον. ὡς οὖν
ταῦτα περὶ τούτου διεσκέψατο ὁ Βάρδας, (136) ταῖς 136
πρὸς τὸ Λαυσιακὸν καθέδραις προσεποιεῖτο ἐφησυχά-
σασθαι, τοῖς πραιποσίτοις (137) συνεδριάζων. καὶ δὴ 137
τὰ λογοθέτου τοῦ δρόμου (138) πραγματείας Θεοκτίστῳ 138
(139) διευθύνοντος, πάνυ τετηρημένως ἴσχεν ὁ Βάρ- 139
B δας ἐκ βασιλέως ἀπανιόντα, ἢ πρὸς τοῦτον ἐπανιόντα· 140
ἐνεδρεύων (140) ὡς λέων ἐν ὑποκρύφῳ ἀθρόως τε προσ-
πηδῆσαι κατακολουθῆσαί τε καὶ ἐσχῆσαι, ἃ καὶ μᾶλλον
ὑποσκελίσας καταπρηνῆ. συνεῖχε μὲν αὐτὸν συνεῖχε
πολὺς ὁ ἀγών, καὶ ἐπιθέσθαι πολλάκις διώρμητο, καὶ
τὰς ὁρμὰς ἀνεκόπτετο. ἀλλ' ὅμως, (141) εἰ καὶ βρα- 141
δέως, τῆς καθέδρας ἀνίσταται, καὶ καταδραμὼν φθά-
νει. καὶ ἵνα λεχθείη ποιητικῶς, κόψεν ὄπισθε κάρη-
να (142) τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα. κατεπρηνίξας 142
αὐτόν. καὶ εὐθέως ἐπιδίδοται σὺν κολεῷ σπάθη ἐπώ-
μιος, ἣν πρὸς ἀποτροπὴν ἐναντίων ἐγύμνωσε. τῆς ἕ-
δρας οἱ ἀποστράτηγοι (143) ἐξανίστανται θαρσαλέως, 143
ἐπαμύνοντες τῷ ἐγχειρήματι. καὶ τῇ σκοπῷ γυναικὶ
C κατασημαίνεται βασιλεὺς (144) προσεξέλθοι ἐπὶ τῶν 144
χαλκηλάτων πυλῶν Τιβερίου τοῦ ἄνακτος. ὃ καὶ ἐπι-
στὰς τὸν Θεόκτιστον βασιλικῇ ψήφῳ προστέταχεν αἱρε-
θῆναι. καὶ ἑλκύεται χαμαὶ διὰ ὑπασπιστῶν μέχρι τῶν
ἔξω περὶ τὰ Σκῦλα. (145) κἀκεῖσε συνέχεται πρός 145
τινος βασιλικῆς ἀποφάσεως τελέσαι ἐνέργημα (146) 146
ὡς δὲ περὶ τούτου ἡ δέσποινα διεμεμαθήκει· ἔξεισι πρὸς
τὸν Λαυσιακὸν αὐτοσχέδιος, (147) ἐπιζητοῦσα τὸν ταύ- 147
της θεράποντα, (148) καὶ ἀπεκτονέναι μὴ συγχωροῦσα. 148
ἀλλ' ἄπρακτα μὲν τότε τολμηρὸν ἐπιβοᾷ. (149) ὑπο- 149
τε δὲ (150) φωνῇ βιαρᾷ καταπτοηθεῖσα, θρηνωδῶς 150
θαλαμεύεται. τῶν ἀποστρατήγων γάρ τις ἐκ Μελισση-
D νῶν (151) κατάγων τὸ γένος αὐτῇ ἐπεφθέγξατο πα- 151
λινδρομεῖν οἴκαδε, τὴν αὐτὴν ἡμέραν κρουόντων ἀπο-
καλῶν. ὡς οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὰ Σκῦλα ὁ Θεόκτι-
στος ἐκρατεῖτο· τῶν ἐξ Ἀρμενίων Κωνσταντῖνος (152) 152
οὗ προμεμνήμεθα δυσωπεῖ (153) ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ. 153
οὗτος δὲ χρηστότητος τρόποις φερόμενος τὰς πρὸς τὸ
Ἰουστινιανοῦ (154) τρίκλινον φερούσας πύλας συνέπτυ- 154
ξε, τὴν δὲ αὐτῶν ἀπείργων φορὰν στρατιωτικὴν τέως
ἀκρατῶς ἐρχομένην, ἕως ἂν τὰ πρὸς ἐξορίαν αὐτοῦ
διορίσειαν· καὶ μὴ κεχρᾶνθαι Χριστιανικῷ τινὰς αἵμα-
τι· τούτῳ (155) γὰρ καὶ Βάρδᾳ πολυμερῶς ἐπεφρόντιστο· 155
εἴγε ῥᾳδίως τὰ πραττόμενα διεξάγοιτο. ἀλλὰ τὸν βα-
σιλέα παρορμῶσί τινες, συμβουλεύσαντες· ὡς εἴπερ μὴ
E ἐκ τῆς τύχης ἀναιρεθείη Θεόκτιστος, ἐπαναστάσεις ἔσται πα-
ρὰ δεσποίνης δυσφόρητος. τοὺς (156) ἐκ Ταυρικῆς καθ' 156
ἑταιρείαν Σκύθας ὁ βασιλεὺς ῥαγδαίῳ προστάγματι
ἐξορμῶσιν, ἐπελθεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ συντόμως ἐγχει-
ρίσασθαι. οἱ δὲ ἐπίεσαν ὁμοθυμαδόν. ὡς δὲ τὰς πύ-
λας εὗρον συνεπτυγμένας, ἐπείπερ ὁ Κωνσταντῖνος ἐν-
τὸς ἐφεστήκει· καιρῷ μετρίῳ τὸ ἄμετρον τῶν κακῶν ἐ-

a De hac ceteri nihil in hoc negotio; & quidem ejus opera nec magna nec neceſſaria videtur.

b Ita jam de nece tantum, cum tamen dixerit de exilio eos etiam & quidem magis cogitaſſe, infra etiam prius de exilio.

c Incertum cui.

157 ξιφούμενος· ὑπεξίσταται, εἰ καὶ γενναῖος (157) τήν τε A
φρόνησιν καὶ τὴν ψυχὴν καθεστήκει. καὶ ὅσον ἐνῆν αὐ-
τοῦ θέλοντος ἔν τε λόγοις καὶ ἔργοις κατευνάζειν ἐπεχεί-
ρει τοὺς ἐπιόντας κατὰ Θεοκτίστου, κατὰ τὸ μᾶλλον
158 ἱκετευόμενος. (158) ὡς δὲ τὰ τῆς σωτηρίας Θεοκτίστῳ ἐν τῇ
δυνάμει τοῦ βοηθοῦ ἐλιπόνει, τῆς ἀνάγκης κορυφουμένης·
159 ἐπείπερ δύναμις ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει, (159) καὶ τὸ
160 τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος, (160) κατὰ τὰ λό-
για, ἐξίσταται τῶν πυλῶν, καὶ τὴν εἴσω ῥύμην προσκε-
161 χωρήκεσαν· (161) καί τις αὐτῶν ὑπεισέρχεται τῇ κα-
162 θέδρᾳ (162) καθ' ἣν ὁ Θεόκτιστος ὑποκέκρυπται· καὶ
ἐκεῖσε τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν τομὴν αὐτοῦ ἐγγα-
163 στρίζεται. ἐντεῦθεν εἰπεῖν (163) τοῦ Βάρδα τὸν Μα-
164 νουὴλ σιβυλλαίνοντα. Σπάθην (164) γυμνώσας Βάρδα B
τοῖς ἀνακτόροις, σαυτῷ γυμνώσεις εἰς τομὴν τοῦ σαρ-
κίου. καὶ μετὰ βραχὺ τὰ κατὰ τὴν δέσποιναν ἐκτα-
165 ράττεται. διὸ (165) σὺν ταῖς ἑαυτῆς θυγατράσι τῆς
πρὸς τὸν υἱὸν ὁμοτιμίας ἐκπεπτωκυῖα, τοῦ παλατίου
166 ἐξοστρακίζεται· καὶ τῇ (166) τῶν Γαστρίων προσονομα-
ζομένῃ μονῇ κατοικίζεται, καὶ τῷ μοναχικῷ μεταμεί-
βεται σχήματι. ὅτε δὲ αὕτη προέγνω τὰ κατ' αὐ-
τὴν συμβησόμενα, προσκαλεσαμένη τὴν σύγκλητον,
167 καὶ τὸ (167) ἐν τῷ ταμείῳ χρῆμα (168) καταμφανίσα-
168 σα τὸ τούτου ποσὸν διωρίζετο ϡ (169) κεντηναρίων πρὸς
169 τοῖς ϙ' (170) διὰ χαράγματος (171) τοῦ χρυσοῦ. ὡσαύ-
170 τως καὶ ἀργυρίου ὡσεὶ κεντηναρίων τριῶν. (172) ὧν τὰ C
171 μὲν κατὰ διαθήκας παρῆκεν ὁ ταύτης ἀνήρ, τὰ δὲ
172 κατὰ προσθήκην, ὃ αὕτη συνέλεξεν. ἐπὶ τῇ καταβά-
173 σει δὲ δυσχεραίνουσα, τῷ υἱῷ προσεννέπει (173). τὸ ἐξ
ἀπαιδευσίας πολυκατάλυτον· ἔτι δὲ καὶ ἐκ τούτου τὸν ἄ-
φυκτον ὄλεθρον. αἱ δὲ αὐτοκρατορικαὶ ἡνίαι μόνῳ τοῦ
174 Μιχαὴλ προσαπήρτηνται. καὶ ἐξ ἑτοίμου (174) ὁ Βάρ-
175 δας, οἷα πρὸς γένους (175) τῷ βασιλεῖ ὤν, προσῳ-
176 κειοῦτο· οὐχ ἧττον (176) δὲ καὶ ἐκ τοιούτου τολμήματος.
διὰ ταῦτα καὶ τὴν τοῦ Καίσαρος δόξαν προσπορίσασθαι
ἑαυτῷ κατεφαίνετο εὔλογον. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ
ἀσφάλειαν προσεχέστερον, εἰ καὶ ταύτης διήμαρτε. οὕ-
τω γὰρ αὐτῷ Φιλόθεός τις τῶν αὐτοῦ λίαν γνωστὸς καὶ
τὴν τοῦ πρωτοσπαθαρίου ὑπέχων τιμὴν ἐβεβούλευτο. ὁ
177 δὲ Βάρδας (177) τὴν Καίσαρος εὔκλειαν εἰληφὼς, D
πολλοῖς ἐδεδραστηρίωτο κατορθώμασιν· ὡς ἐντεῦθεν
178 αὐτῷ τὰ τῆς Καισαρείας ἐπαύξοιτο, (178) κἀκεῖθεν
ὥς φασι τῆς βασιλείας ἐπαναβήσοιτο. Τῶν δὲ δυσ-
179 σεβῶν (179) Ἰσμαηλιτῶν ἐπηρεαζόντων Ῥωμαίοις, ἐξη-
180 γουμένου αὐτῶν κατὰ Μελιτηνὴν (180) τοῦ Ἀμερ. οὐκ ἐ-
181 κλελύσθαι (181) τοσοῦτον ὁ βασιλεὺς ἐβεβούλητο, ἀν-
182 δρικῆς (182) ἐμπράκτου μεταποιούμενος καταστάσεως. διὸ
183 καὶ εἰς τὰ Σαμόσατα (183) πολεμικῶς προβιβάζεται,
πόλιν Ἰσμαηλίτιδος. καθ' ἣν προσεδρεύσας ἐπὶ ἡμέ-
184 ραις τρισὶ, (184) μέχρι τε τῆς κυριακῆς ἐλθὼν, παρ'
αὐτῇ τὰ κατὰ λειτουργίαν χριστιανῶν ἀνατίθησι· μυ-
185 στικῶν (185) μᾶλλον τῆς ἀναιμάκτου (186) πληρουμένης. E
186 καὶ κατ' αὐτήν γε τὴν ὥραν ἐξαίφνης τὰς πύλας οἱ
187 Ἀγαρηνοὶ ἀναπτύξαντες (187) ἐξεληλύθεισαν, καὶ ἀχει-
ρῶς εἰς τροπὴν τὸν ἄνακτα διεκρούσαντο· καὶ τοσοῦτον
188 ἀπήλασαν, ὡς καὶ τὰς σκηνὰς (188) αὐτοῦ καὶ πᾶν ἄλ-
λο τι τῶν πρὸς χρείαν σκευῶν σφετερίσασθαι, τοῦ βα-
σιλέως μόλις ἀνασωθέντος. εἶτα χρόνων δύο παρελ-

A celeriter non interficiatur Theoctiſtus rebellionem orituram a Domina, vix ſuſtinendam. *Itaque* Scythas ex Taurica ſociales imperator acri ac vehementi mandato roboratos inſtigat, ut adoriantur eum & confeſtim interficerent. At illi invadebant unanimiter. Cumque portas inveniſſent clauſas, ſiquidem Conſtantinus intus adſtabat malo mediocri nimium malum ſanans, iſte cedit, quamvis mente animoque eſſet fortis ac ſtrenuus, & quantum poterat dictis ac factis ſedare conabatur in Theoctiſtum irruentes, majorem in modum obſecrans. Cum autem ſalutis ſpes Theoctiſto in viribus auxiliatoris evaneſceret neceſſitate creſcente, quandoquidem Vis prope neceſſitatem habitat, & Neceſſitatis eſt inexpugnabile robur, ſecundum oracula, (a) recedit a portis: *Illique* impetu facto in interiora penetrant, & quidam eorum ſubit ſellam ſub qua Theoctiſtus occultabatur, ibique gladio ſupremum ictum ei in ventrem infert. Hinc dixiſſe *fertur* Manuel de Bardæ vaticinans:

Nudatus abs te Barda in ipſa regia
Stringetur enſis in tuum corpuſculum.

Ac paullo poſt turbatus ſtatus Dominæ. Itaque dejecta honoribus quos pares habuerat cum filio, ex palatio cum filiabus removetur. Atque in monaſterio, Gaſtria dicto, collocatur, & ad monaſticum ſtatum redigitur. Quæ cum præſenſiſſet ea quæ ſibi eventura eſſent, convocato ſenatu, ac monſtrata pecunia ærarii, magnitudinem ejus indicavit, mille nonaginta centenaria ſignati auri: argenti item quaſi ter mille centenaria. quæ partim teſtamento reliquiſſet ſuus maritus, partim additamento *acceſſiſſet* quantum ipſa collegiſſet. Cum autem ægre ferret abitum ex aula, filio prædicit profuſionem propter inſcitiam: atque inſuper ex ea inevitabilem interitum. Ceterum imperii habenæ ad ſolum Michaelem redactæ. D Taciteque Bardas propter affinitatem cum imperatore familiariter conciliatus: nec minus propter ejuſmodi facinus. (b) Itaque & Cæſaris dignitatem ſibi acquirere conſultum videbatur, & ad ſecuritatem ac ſalutem propriam convenientius. Etſi circa hanc falſus fuit. Sic enim quidam pius, ex ſuis, admodum familiaris, protoſpatharii dignitate ei conſuluerat. (c) Porro Bardas aſſumpta Cæſaris dignitate multis rebus præclare adminiſtrandis alacrem ſe præſtabat, ut inde Cæſarea dignitas creſceret: atque hinc, ut ajunt, ad imperium graſſaretur. E Ceterum impiis Iſmaelitis imperantibus Romanos, duce Amere ex Melitena, haud ſegnis nec adeo remiſſus eſſe imperator voluit, virilis jam ætatis ſtrenuitatem præ ſe ferens. Itaque Samoſatam verſus cum exercitu proficiſcitur, urbem Iſmaelitarum. Quam cum triduo jam obſideret, die dominica rea divinas Chriſtianorum

a Poetarum ſcil. ex quibus illa violenter huc traxit.

b Nempe ob ejectam ſororem.

c In Græco etiam ambigue.

Jaſ. Gen.

celebrare inſtituit, communicaturus incruento complemento. Eadem autem hora repente Agareni portis patefactis erumpunt, facileque in fugam Imperatorem compellunt. Atque in tantum fugant, ut & tentoria ejus & reliquam omnem ſupellectilem abſtulerint, ipſo imperatore ægre elapſo. Poſtea, poſt decurſum duorum annorum, Amer cum triginta millibus ſuperbe egreſſus eſt. Atque Michael poſtquam Thracenſes in primis ac Macedones cum reliquis thematum exercitibus uſque ad quadraginta millia collegiſſet, obviam profectus eſt. Occupatoque loco quodam cui nomen Dazymon, ibi caſtra ponit, in quodam prato Cellarium dicto. Ceterum Amer aſtutia quadam bellica longius divertens ab ea quæ Zeliſam verſus ducit via, Chonarium petit. Cumque inde prælium excitaſſet adverſus Romanos, mox ab ipſo in fugam vertitur imperator, fugitque ad ſex uſque milliaria. Hinc cum in curſu, equi multitudoque una fugiens, deficerent, præcipue quod eſſet intolerabilis æſtus propter diei tempus; utile conſilium putant, aſcendere in montem quendam ſaxis aſperum & acceſſu difficilem, cui Anzes nomen, quo occupato imperator ibi ſtabulatur. Ceterum Amer locum cingens ipſum intercludit. Itaque acri pugna ex propinquo utrinque excitata, hoſtilis multitudo valida, internecionem inſolenter minitans, imperatoriam ſuperaſſet (adeo roborata erat;) niſi ea loci opportunitate, & virtute Imperatoriæ cohortis, aut multo magis ex cœleſti auxilio, impedimentum objectum fuiſſet. Proinde *imperator* intelligens internecionem intentari, cum Magiſtro Manuele de ſalute communicat, ſic dicens: Quid agimus Manuel Magiſter? perimus enim. Atque hic ei reſpondit: Puniceos calceos, domine, qui imperatorium ſplendorem ſignificant, exue, ac nigros indue: pariterque reliquum imperatorium ornatum. Ego autem delectos viros quingentos ſtrenuos aſſumam, cumque iis ab una parte hoſtes aggrediar, facileque per eos tranſibimus. Cui imperator regerit: Multitudini vero poſtea quid fiet? Reſpondit Manuel: Imperatoriam tuam majeſtatem omnino oportet incolumem evadere, ne apud hoſtes detinearis; hoc enim ſi contigat, lamentabile erit Chriſtianis. Quod ad multitudinem attinet, divini numinis voluntatem pie feremus. Quingentos itaque viros ſtrenuos cum delegiſſet Manuel, acceſſit ad unam partem Saracenici exercitus, atque, Salvatoris ſignum (*a*) vicit, exclamans, ipſe cum delecta manu facto impetu, perrumpit atque exſilit. Ceterum imperator metu impeditus, reverſus fuerat. Magiſter vero cum paullulum procurriſſet, ac imperatorem non exiviſſe audiviſſet; rurſus abiit ad aliam partem, eamque perrumpens penetravit eo ubi imperator morabatur. Cumque longo tempore durarent ejuſmodi incurſiones multique Saracenorum in iis interficerentur, inſuper & locus aquæ laboraret penuria nec minus paſcuorum; receſſit Amer cum ſuo exercitu. profectuſque in locum quendam herboſum Dora dictum mox requievit. Securitatem igitur hinc nactus impera-

A πεδοσάντων, Αμηρ σὺν μυριάσι τρισὶ (189) αὐθαδῶς 189
ἐκστρατεύεται· καὶ Μιχαὴλ (190) ἐν πρώτοις Θρᾷκας καὶ 190
Μακεδόνας σὺν λοιποῖς θεμάτων στρατεύμασι μέχρι
τετράδος δεκατικῆς (191) χιλιάδας (192) συλλεξάμε- 191
νος, διεξῄει. (193) καὶ καταλαβών τινα χῶρον, ᾧ ἐπώ- 192
νυμον Δάζυμον, (194) ἐκεῖσε σκηνοῦται εἴς τι λιβά- 193
διον κατωνομασμένον Κελλάριον. (195) ὁ δὲ Αμηρ στρα- 194
τηγικῶς παρεκβατικώτερον διελθὼν τῆς ἀπαγούσης ὁ- 195
δοῦ πρὸς τὴν Ζέλισαν ἄπεισι πρὸς τὸ Χωνάριον. (196) 196
ἐν τούτῳ τε (197) πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους ἀράμενος αὐ- 197
τίκα πρὸς αὐτοῦ (198) τρεπεῖται ὁ βασιλεὺς, φυγα- 198
δείας ἐπιλαβόμενος, μιλίων ἕως ἕξ. (199) ἐντεῦθεν 199
τοῦ δρόμου τῶν βασιλικῶν ἵππων ἀτονησάντων καὶ τοῦ
B συμφυγαδευομένου λαοῦ· καὶ μάλιστα (200) διὰ τὸ παρεῖναι δυσφόρητον καύσωνα ἐκ τῆς καιρικῆς (201) ὑπο- 200
θέσεως, λυσιτελείας (202) ἡγοῦνται σκοπὸν ἀναβιβα- 201
σθῆναι (203) πρός τι ὄρος πέτραις τραχέσιν ἀντίτυπον 202
καὶ παρόδῳ δύσβατον, ὃ Ανζῆς κατωνόμασται. τοῦτο δή- 203
περ ὁ βασιλεὺς καταλαβὼν ἐναυλίζεται· ὁ δὲ Αμηρ
(204) γυρώσας αὐτὸν περιστίθεται. καὶ δὴ τούτου μά- 204
χης σφοδρᾶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀμφοτέρων συγκροτηθεί-
σης· ἡ τῶν ἐναντίων (205) ἰσχὺς τῆς βασιλικῆς ἂν 205
περιεγένετο σοβαρευομένη πανωλεθρίαν, ((206) τοι- 206
οῦτον γὰρ ἐκρατύνετο) εἰ μὴ ἐκ τε τοῦ τόπου καὶ τῆς τῶν
συμπαρόντων τῷ βασιλεῖ ἀνδρειόφρονος συλλογῆς, πολ-
λῷ δὲ μᾶλλον, ἐκ τῆς ἄνω συμμαχίας ἀντέπιπτεν.
C ὅθεν οὗτος συνεγνωκὼς τὴν ἀπειλουμένην ἀπώλειαν,
τῷ μαγίστρῳ (207) Μανουὴλ τὰ περὶ σωτηρίας ἐκοι- 207
νολόγητο, τοιαῦτα εἰπών· Τί δρῶμεν, ὦ Μανουὴλ μά-
γιστρε. ἀπολλύμεθα γάρ. καὶ οὗτος ἀντέφη αὐτῷ. Τὰ μὲν
φοινικίζοντα πέδιλα, (208) δέσποτα, ἃ τὴν βασι- 208
λικὴν περιφάνειαν δηλοῦσιν, ἀπαμφιάσθητι, μελαμ-
βαφῆ δὲ περίβαλλε, ὡσαύτως καὶ τὴν λοιπὴν βασι-
λικὴν πανοπλίαν. ἐγὼ δὲ λογάδας ἀνδρῶν φ' γεν-
ναίους συλλάβοιμι· καὶ δι' αὐτῶν γε πρὸς ἓν μέρος τῶν
πολεμίων χωρήσομεν, καὶ ῥᾳδίως διελευσόμεθα· καὶ ὁ
βασιλεὺς (209) ἀντεφώνει· ὁ δὲ λαὸς ἐκ τούτου τί ποι- 209
ήσεται; (210) καὶ ὁ Μανουὴλ ἀπεκρίνατο· ὅτι ἡ μὲν (211) 210
βασιλεία σου πάντως ἐξ ἀναγκαίου διασωθήτω· ὥστε 211
D μὴ κατασχεθῆναί σε τοῖς πολεμίοις. τοῦτο γὰρ εἴγε συμ-
βήσεται ἐλεεινὸν ἔσται Χριστιανοῖς. περὶ δὲ τοῦ λαοῦ,
ὅπερ τὸ θεῖον κράτος κελεύσειε, εὐσεβῶς διακαρτερή-
σομεν. φ' οὖν ἄνδρας γενναίους ἀφορίσας ὁ Μανουὴλ,
παρεγένετο εἴς τι μέρος Σαρακηνικοῦ τάγματος· καὶ,
τὸ σωτῆρος νενίκηκε, ἀνακεκραγώς· αὐτὸς μετὰ τῶν
κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ προσβαλὼν, ἀνδρείως διέκοψε καὶ
ἐξέθορεν· (212) ὁ δὲ βασιλεὺς (213) δειλίᾳ κατα- 212
σχεθεὶς, ὑπεστράφη. ὁ δὲ Μάγιστρος βραχύ τι διαδρα- 213
μὼν, καὶ τὸν βασιλέα μὴ ἐκβεβηκότα πυθόμενος· αὖ-
θις ἄπεισι (214) πρὸς ἕτερον μέρος (215) καὶ αὐτὸ διασ- 214
χίσας, εἴσεισιν ἔνθα ὁ ἄναξ διέτριβε. βραδείας δὲ 215
ὥρας γενομένης ἐπὶ ταῖς τοιαύταις παρεμβολαῖς, καὶ
πολλῶν ἐν ταύταις ἀναιρεθέντων Σαρακηνῶν· ἔτι δὲ
καὶ διὰ τὸ σπανίζειν τὸν τόπον ὕδατος, ἀλλὰ μὴν καὶ
νομῆς· ὑπεχώρησεν (216) ὁ Αμηρ μετὰ τοῦ ἰδίου στρα- 216

a Crux ut libro primo σταυρὸς νικᾷ.

τόλματος. καὶ παραγενόμενος εἰς τι λιβάδιον ὅπερ Δαύρα A
κατονομάζεται, ἀδεῶς προσανεπαύσατο. ἀδείας οὖν
217 (217) ἐντεῦθεν ὁ ἄναξ λαβόμενος, τὰς τῶν ἐχθρῶν
218 μιαιφόνους χεῖρας διέδρασεν, (218) ὅλην ἡμέραν τῇ
φυγῇ προστιθέμενος. καὶ τούτῳ τρόπῳ διεσώσατο. ἐ-
219 τῶν δὲ δύο (219) παραβεβηκότων, πάλιν ὁ αὐτὸς Ἀμὴρ
220 τοῖς Ῥωμαϊκοῖς ὁρίοις ἐφάλλεται, ἐπὶ μ' χιλιάσι (220)
μεγαλυνόμενος. ἐξ ὧν τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα παν-
τάπασι διωλόθρευσε· παρεμβαθύνας μέχρι τῆς πρὸς
221 θάλασσαν Ἀμινσοῦ. (221) καὶ τὴν πολυάνθρωπον τε-
θεαμένος αἰχμαλωσίαν καὶ λαφυραγωγίαν πολλὴν ὧν
222 γέγονεν ἐγκρατής, ὅλως (222) καθέστηκεν ἐμμανής,
τῇ θαλάσσῃ περισχεθεὶς τῆς ἀπλήστου φορᾶς. καὶ τῷ
223 ἰδίῳ λαῷ (223) ὀξέως διενετείλατο, κοπείσαις ῥάβ- B
δοις τύψαι τὴν θάλασσαν, (καθὼς ὁ Ξέρξης κατὰ
224 τὸ πρὸς Ἑλλήσποντον ζεῦγμα σιδηροῖς (224) ταύτην ἐ-
μάστιξεν,) εἰπών· ἵνα τί αὐτὴν εὕρομεν ἐνθάδε;
καὶ ἵνα τί μὴ περαιτέρω λεηλατοῦντες τοὺς ἐγχωρίους
προέβημεν; περὶ δὲ τῆς πλείστης αἰχμαλωσίας πε-
πυσμένος ὁ βασιλεὺς, δυσφορήτως ἔσχε καὶ ἠνιᾶτο.
καὶ τοῖς ὑποχειρίοις συντραπεζούμενος τοιαῦτα φησίν· οἴ-
μοι, οἴμοι· οὐχ εὑρηταί τις ἀνθρώπων ὃς πρὸς τὴν
βασιλείαν ἡμῶν καὶ πρὸς Χριστιανοὺς ἀγάπην εἰλικρινῆ
διασώσειεν· ὡς ἐνθένδε προθυμοποιηθεὶς ἀπέλθοι,
καὶ τῷ ἀσεβεῖ πολεμήσειεν Ἀμήρ· ὑπὸ τοῦ βασιλέως C
225 διατεθέντος, ἀνίσταται Πετρωνᾶς (225) ὁ Θεοδώρας (226)
226 καὶ Βάρδα αὐτάδελφος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα φησίν·
ὅτι ὑπηκόους μὲν πολλοὺς τῇ σῇ μεγαλοδόξῳ βασιλείᾳ
δέδωκεν ὁ Θεός, οἵτινες πλεῖστά σε στέργουσι δέσπο-
τα, προτεθύμηνται δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγάπης τε-
θνάναι· πλὴν τοῖς πολέμοις ποτὲ μὲν εὐτυχίαι, πο-
τὲ δὲ δυστυχίαι συμβαίνουσι· τὴν δὲ νίκην ἀνενδοία-
στον οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπίσταται, εἰ μὴ μόνῳ αὐτὴ Θεῷ
προδιέγνωσται. διὸ πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίνα-
το· Λοιπὸν, ὦ Πετρωνᾶ, προαιρῇ ἀπιέναι καὶ προσβα-
λεῖν τῷ ἐχθρῷ, καὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς ἐμῆς βα-
σιλείας προκινδυνεῦσαι; ὑπολαβὼν δὲ, αὐτῷ φησιν· D
ὅτι περ ἐν ἑτοιμότητι βασιλεῦ χρηματίζω τὴν ἐνοῦ-
227 σάν μοι αἵματος δράκα εἰς (227) τε τὴν σὴν βασι-
λείαν καὶ τῶν ὁμοπίστων ἀποκενῶσαι. τούτοις δὲ τοῖς
προθύμοις λόγοις ὁ ἄναξ ἐγγυηθεὶς, προχειρίζε-
228 ται τοῦτον ἡγεῖσθαι τοῦ τάγματος τῶν σχολῶν· (228) ὃς
229 τῷ λόγῳ τῆς προβολῆς (229) σπουδαίως διατεθεὶς,
τὸ ἔργον ἐπήγαγεν, εὐθυβολήσας πρὸς τὸν πολέμιον
σὺν ἐπιλέκτοις, καὶ οὐ πλήθει τοσούτῳ μεστούμενος. ὃ οὐκ
230 ἐλελήθει τὸν (230) Ἀμήρ. φυγὰς γάρ τις Ῥωμαίων πρὸς
231 αὐτὸν ἄπεισι, (231) καὶ φησί· γνωστὸν ἔστω σοι Ἀμήρ·
Πετρωνᾶς ἐκεῖνος πρὸς γένους τοῦ βασιλέως τὸ αἰδέσι-
μον ἔχων ἐπηύχησε περιθέσθαι σοι πόλεμον· ὅθεν
αὐτὸν ἁπάσης τῆς στρατιᾶς ἡγεμονεύειν προσέταξε. E
232 παρ' ᾧ (232) συνηθροίσθαι πᾶς ὁ τῶν θεμάτων στρα-
τὸς καὶ ἐξοπλίσαι, τὴν κατὰ σοῦ μάχην πραγματευό-
μενος. τότε Ἀμὴρ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ταξιάρχας τὸ ἀκου-
σθὲν παραγυμνοῖ, τί δρᾶν χρὴ πρὸς τοῦτο διερωτώμε-
νος· οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ὁμοφρόνως εἶπον· τὸ παρ' ἡμῶν
233 γεγονὸς (233) ὦ Ἀμὴρ κατὰ τῆς ἐπικρατείας Ῥωμαί-
ων ἀνδραγάθημα οὐδεὶς τῶν πρὸ ἡμῶν ἐξείργασατο· οὐ
234 χρείαν ἔχει πλείονος ἐργασίας· ἀλλ' ἡ παρατείνει (234)

a Ipſe feci ſigna parentheſeos.

tor. ex cruentis hoſtium manibus effugit, per totum diem fugæ deditus, atque hoc modo ſalvus evaſit. Porro annis duobus prætérlapſis rurſus idem ille Amer Romani imperii fines aggreditur, quadraginta millibus ſeſe efferens. Quibus Armeniacum thema plane diſperdidit, progreſſus uſque ad maritimam urbem Amiſum. Videnſque plurimos captivos multaque ſpolia quibus potitus fuerat, plane inſanire cœpit quod mari prohiberetur ab inſatiabili impetu, ſuiſque præcepit ut virgis abſciſſis cæderent mare (ſicut (a) Xerxes apud Helleſponti pontem ferreis ipſum flagellavit) dicens: Cur iſtud hic invenimus? & cur non ulterius progreſſi ſumus populando incolas? De hac ingenti præda & captivitate cum audiviſſet imperator, graviter tulit, & contriſtatus fuit: atque apud menſam talia dicit: Hei, hei! non eſt inventus ullus homo qui erga noſtrum imperium & erga Chriſtianos ſincerum amorem conſervaret, ut hinc prompto animo incitatus proficiſcatur, dimicetque cum impio Amere. Sic affecto imperatore ſurrexit Petronas Theodoræ ac Bardæ frater, atque ad imperatorem dicit: ſubjectos quidem multos tuo glorioſo imperio dedit deus, qui te plurimum amant, Domine, paratique ſunt amore tui mortem ſubire. Sed in bello modo proſperæ modo adverſæ res accidunt, victoriamque certam & indubitatam nemo hominem ſibi promittere poteſt, verum hæc a ſolo Deo præſcitur. Itaque ad hæc imperator reſpondit: Ergo mi Petrona vis proficiſci & aggredi hoſtem? ac pro Chriſtianis meoque imperio periclitari? Qui reſpondens ei dicit; Equidem, Imperator, paratus ſum, quoad pugillus ſanguinis inerit mihi, eum pro tuo imperio, proque fidei conſortibus evacuare. Hoc alacri ſermone imperator confirmatus, præficit ducem cohorti ſcholarum. Qui cum verbis oſtendiſſet ſe ſtudioſe facturum, rem & facta adjunxit, recta profectus in hoſtem cum delectis, nec nimia multitudine gravatus. Non latuit ea res Amerem. Transfuga enim quidam eum adit, dicitque: Notum ſit tibi Amer. Petronas ille affinitate imperatoris glorians minatus eſt tibi bellum inferre. Quapropter eum univerſo exercitui præeſſe juſſit. Ab eo collectæ ſunt omnes thematum copiæ, & armis inſtructæ, prælio adverſus te paratæ. Tunc Amer ſuis ducibus revelavit quid audiviſſet, quid faciendum ad hæc ſit quærens. Illi vero ad eum unanimiter dixerunt: Res quales nos, o Amer, geſſimus adverſus Romanorum imperium, nemo ante nos geſſit. Non eſt opus majore negotio. Tantum perficiat viam in noſtram regionem, per quam proficiſcemur. Et, ſi quidem Petronas nos perſequens occupaverit, tunc contra eum in acie conſiſtemus: ſin id non accidat, ad noſtra utique abibimus. Ipſe autem Amer, ſi quis alius ar-

rogans & ſuperbus, dixit: Haudquaquam veſtrum conſilium exſequar, ne ille formidinem aut fugacitatem mihi imputet. Quare proficiſcar in aciem contra eum. Profectaſque ab Aminſo quaſi milliaria quingenta ad Amyſianum pervenit in confinibus Paphlagoniæ & Armeniaci Thematis, in locum qui Porſonta dicitur, ubi mons eſt, apud quem Amar tabernacula poſuit: ipſe in altera parte montis, & in altera Petronas. Cum autem non veniſſet, duces mittit *Petronas* ex probatioribus qui conſcendant montem eumque occupent, ne hoſtes eum obtineant. Quod idem & Amer fecit. Cumque in aſcenſu montis ſibi obviaſſent: prævalere fecit deus populum ſuum, eoſque qui aſcenderant audacter aggreſſi dejecerunt. Poſtea & Petronas cum omni ſua multitudine aſcendit, factoque conflictu ex utraque parte, deus qui humilem reſpicit & manſuetum ſuoſque ſermones trementem, qui ſuperbis reſiſtit, hunc roboravit, illum debilitavit. Ac confeſtim Amer gladio pœnas dat. Quo interfecto omnis ejus multitudo diſſipata gladioque perempta eſt, ac fere univerſa periit. excepto illius filio cum una centuria Halyn fluvium tranſgreſſo, quem *tamen* occurrens ei in Chariſiano Themate Menarches Machæras dictus, cepit, illoſque qui cum ipſo erant. Ut propemodum, deo miraculoſe agente in excelſo brachio, nec relinqueretur aliquis ex ipſis, quidque accidiſſet nunciaret in orbe ipſorum adhuc reliquis Saracenis. Hoc cum nunciatum eſſet imperatori, civitas abundanti lætitia exhilarata eſt. Ac Petronas magiſtrorum gloria decoratur. Ut autem aliqui: Etiam Bardas poſtquam cum fratre hoſtes viciſſet, tunc Cæſar acclamatus fuit, in diebus paſchatis, Indictione decima. De his rebus cum audiviſſet dux Bulgarorum, *quaſi* cedens ejuſmodi victoriæ ad pacificum ſtatum inclinabat. Quamvis prius fuiſſet ferox. Sed & fame premebantur ejus ſubjecti. Unde & Homericum apud ſe ut par eſt cogitarunt oraculum: (*a*)

Triſtes ſunt mortes miſeris mortalibus omnes,
Sed quam dira fames affert triſtiſſima demum eſt.

Adeo ut facile Chriſtianorum admitterent baptiſmum univerſi: ipſeque dux eorum vellet Michael vocari imperatoria nomine: cum mitterentur illuc ſacerdotes quidam eximii ad religionem Chriſtianam firmandam. Ceterum magnæ curæ erat Cæſari Bardæ ſapientia. Quamvis ea cura ad oſtentationem ſpectaret. Congregat *itaque* ſapientes in Magnaura. Ut, aliis philoſophiæ, geometriæ, aliis aſtronomiæ, aliis grammatices profeſſoribus ibi conſtitutis, *iſti* gratis docerent accedentes. Ac tantam in ea cura elaborabat ut Leonem illam

A ὁδὸν τὴν πρὸς τὴν χώραν ἡμῶν, δι᾽ ἧς ἀφιξόμεθα·
καὶ εἰ μὲν (235) ὁ Πετρωνᾶς διώκων ἡμᾶς καταλάβοι 235
τηνικαῦτα τούτῳ παραταξόμεθα· (236) εἰ δὲ τοῦτο μὴ 236
συναντήσοι ἐν τοῖς ἰδίοις πάντως ἀπολεσόμεθα. αὐ-
τὸς δὲ ὁ Αμηρ εἰ τις ἄλλος αἰχματίας τελῶν (237) καὶ 237
ὑπέροπλος, ἐφη· οὐδαμῶς τὸ παρ᾽ ὑμῶν βουλευθὲν ἐκ-
πράξομαι· ὡς ἂν μὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ δειλίαν καὶ δρασ-
μὸν ἐπιγράφοιτο· διὸ ἄπειμι (238) πρὸς ἀντιπαρά- 238
ταξιν αὐτοῦ. διοδεύσας δὲ ἀπὸ Αμισοῦ ὡσεὶ μίλια
(239) φ´ τῷ Αβυσιανῷ (240) κατιτᾷ, κατὰ συνο- 239
ρίαν πλοῦντι τῆς τε Παφλαγονίας καὶ τοῦ Αρμενιακῶν 240
θέματος, εἰς τὸ χῶρον, ὃς κατονόμασαι Πόρσοντα.
(241) ἐν ᾧ ὄρος καθέστηκε, καθ᾽ ὃ Αμηρ ἐσκήνωσεν· 241
B (242) οὗτος τοῦ ὄρους ἐκεῖθεν. καὶ ὁ Πετρωνᾶς ἔνθεν. 242
τοῦτον δὲ καταλαβούσης, στρατηγοὺς ἐκπέμπει τῶν εὐ-
δοκίμων, ἐπαναβιβάσαι τοῦ ὄρους καὶ ἐγκρατῆσαι αὐ-
τοῦ, ἵνα μὴ τούτου ἐν κατασχέσει γένωνται οἱ πολέ-
μιοι. Ταυτὸ δὴ τοῦτο καὶ ὁ Αμηρ (243) εἰργάσατο. πρὸς 243
τῇ ἀναβάσει δὲ τοῦ ὄρους συνηντηκότων ἀλλήλοις, ὑπε-
ρίσχυσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναβεβηκό-
τας εὐθαρσῶς κατεβίβασεν. ἐφ᾽ ᾧ καὶ ὁ Πετρωνᾶς μετὰ
τοῦ ὑπ᾽ αὐτὸν παντὸς λαοῦ ἀναβέβηκε. συμβολῆς δὲ
γενομένης τῶν ἑκατέρων μερῶν, ὁ ἐπιβλέπων Θεὸς ἐπὶ
ταπεινὸν καὶ πρᾷον καὶ τοὺς αὐτοῦ τρέμοντα λόγους, ὁ τοῖς
ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, τὸν μὲν ἐγκαρτέρησε, τὸν
δὲ ἐσάθρωσε· καὶ παραυτίκα (244) ὁ Αμηρ μαχαίρᾳ 244
C πεπαιώνλατο. ὑπὲρ ἀναιρεθέντος, ὁ ὑπ᾽ αὐτὸν ἅπας
λαὸς διεσκέδαστο, καὶ ξίφους ἐγχείρημα γέγονε· καὶ
σχεδὸν ἅπας ἀπώλετο· δίχα τοῦ τούτου υἱοῦ, μετὰ ἑκα-
τοντάδος ἀνδρῶν (245) διαπεραιωσαμένου Αλυν τὸν πο- 245
ταμόν. ὃν κατὰ συνάντησιν (246) καθεσὼς ἐν τῷ Χαρ- 246
σιανῷ θέματι Μινάρχης ὁ Μαχαιρᾶς οὕτω καλούμε-
νος, κατέσχεν αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· ὥστε παρὰ μι-
κρὸν τοῦ Θεοῦ θαυματουργήσαντος ὑψηλῷ ἐν βραχίονι,
μὴ περιλειφθῆναι τινὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν συμ-
βεβηκότων ἀπαγγεῖλαι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν
περιοῦσι Σαρακηνοῖς. περὶ τούτου ἀπαγγελθέντος τῷ βα-
σιλεῖ, κατὰ τὴν πολιτείαν χαρμονὴ δαψιλὸς ἐκκέ-
χυται, (247) καὶ ὁ Πετρωνᾶς τῇ τῶν μαγίστρων εὐ- 247
D κλείᾳ σεμνύνεται. Ως δέ τινες· ὅτι καὶ Βάρδας σὺν
τῷ ὁμαίμονι τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, τὴν τοῦ Καί-
σαρος τότε κληροῦται ἀνάρρησιν, ἐν ἡμέραις τοῦ πά- 248
σχα Ινδικτιῶνι ί. Ο οὖν καθηγεμὼν Βουλγάρων (248)
περὶ τούτου ἐπεγνωκὼς καὶ τῷ τοιούτῳ κατατροπωθεὶς εὐ-
τυχήματι, πρὸς εἰρηναίαν κατάστασιν ὑποκλίνεται· εἰ
καὶ πρὶν ἐθρασύνετο· ἀλλὰ μὴν καὶ λιμῷ (249) οἱ περὶ 249
αὐτὸν πιεζόμενοι. (250) ὅθεν καὶ τὸ Ομηρικὸν καθ᾽ 250
ἑαυτοὺς (251) ὡς εἰκὸς διενοοῦντο (252) λόγιον. Πάντες 251
μὲν γὰρ (253) θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι· Λιμῷ δ᾽ οἴκ- 252
τιστον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν· καὶ τοσοῦτον ὥστε 253
καὶ τοῦ Χριστιανῶν (254) εὐπειθῶς καταξιωθῆναι βα- 254
πτίσματος ἅπαντας· τὸν δὲ (*) αὐτῶν ἀρχηγὸν αἱρε-
E τίσασθαι (255) Μιχαὴλ ὀνομάζεσθαι ἐπὶ τῷ βασιλέως 255
ὀνόματι· ἐκπεμφθέντων ἐκεῖσε ἀρχιερέων τινῶν ἐλλο-
γίμων, τὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐγκρατύνασθαι.
περὶ πολλοῦ δὲ (256) τῷ Καίσαρι Βάρδᾳ ἡ σοφία πε- 256
φιλοτίμηται· κἂν (257) τῶν πολλῶν πρὸς ἐπίδειξιν ἐ- 257

a Pueriliter rurſus inculcat Homerum.

* τὸν δὲ —— τῷ βασιλ. ὀνόματι.) Cedr. p. 540. C. edit. Pariſ. Cont. p. 102. lin. 2. Sym. Log. p. 440. B. lin. 1. Georg. Mon. p. 514. C. D.

258 μεμέλητο. (258) συναθροίζει (259) σοφοὺς καὶ τὴν Μα-
259 γναύραν· ὡς τοὺς μὲν φιλοσοφίας, γεωμετρίας, τοὺς
δὲ ἑτέρους ἀστρονομίας, ἄλλους γραμματικῆς ἀντιποιουμέ-
νους ἐγκαταστήσας, προῖκα διδάσκειν τοὺς προσιόντας.
καὶ τοσοῦτον αὐτῷ τὰ τῆς ἐπιμελείας ἐν τούτῳ διείργα-
260 στο, ὡς Λέοντα τὸν πάνυ φιλόσοφον (260) κατὰ τὴν
φιλοσοφίαν ἐπιστῆσαι διδάσκαλον· καὶ τὸν αὐτοῦ φοιτητὴν
261 ἐν γεωμετρίᾳ Θεόδωρον, (261) καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ Θεο-
262 δήγιον, (262) ἔν τε γραμματικοῖς Κωμητᾶν· (263) καὶ
263 τούτους ταῖς βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐπαρκῶν. ἐφ' οἷς (264)
264 ἐκ φιλοπονίας ἐπιχωριάζων συχνοὺς καὶ τῶν μαθητιών-
των ἑκάστου τὸ ἐπιτήδειον ἐννοῶν, χρησταῖς ἐλπίσιν ὑ-
πέτρεφεν. αὐτῶν τε τοὺς καθηγουμένους ἐμμελεστέρους πρὸς
τούτους ταῖς εὐεργεσίαις πεποίητο. ὥστε τοῦ λόγου τὰ
σπέρματα ἐκ τότε καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο διαυξηθέντα
ἐπὶ πλέον τελεσφορεῖν εἰς ἐκείνου μνήμην ἀνάγραπτον.
πρὸς ἐπὶ τούτοις τὸ ἀδωροδόκητον, κἂν ἐπιπλάστως ἐ-
265 κέχρητο. ὑποφιλοχρηματήκει (265) γὰρ ἀφειδῶς πολ-
λῶν κτημάτων καὶ μὲν τιμαλφῶν ἱμειρόμενος. ὧν τὴν
κτῆσιν ἐξ ἀναγκαίου προσελαμβάνετο. ὑποφιλοτίμητο
γὰρ προπομπαῖς εἰς ἄκρον καὶ σεβασμιότητι, τὸ αὔθα-
266 δες (266) καὶ ἀλαζονικὸν ἐπισπώμενος. εἰ καὶ μὴ συ-
νεκδομένης φρονήσεως καὶ ἀρχικῆς καταστάσεως ἧττον
267 (267) ἦν τῶν ἐξ ἀληθείας βελτιωμάτων. ἐξ ὧν ἀσ-
268 χέτως ἐβασίλευε (268) Μιχαὴλ ἐπαυχενίζων τοῦ βασι-
269 λέως. ὡς (269) παρορᾶσθαι μὲν πολλάκις ἐκ τε τῶν
270 συγκλητικῶν ἐξεγένετο. (270) τάχα δὲ καὶ (271) διὰ
271 τὸ ἁλίσκεσθαι φιλοθεάμονι καὶ φιλιπποδρόμῳ προθέ-
σει τὸν ἄνακτα, δι' ἀπροσεξίαν τῶν ἀμεινόνων· ἢ τυ-
χὸν καὶ ἡλικίᾳ τῇ νεαζούσῃ παρασκιρτίζεσθαι. οὐ μὴν δὲ
272 (272) Βάρδας μόνους τῆς βασιλείας ἐρῶν ἐτυρβάζετο·
ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐγκρατεῖν οὐκ ἐπαύετο.
ὥστε καθελεῖν τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τὸν σεμνὸν Ἰγνά-
τιον ἀπονίψασθαι, τῷ ὑπεῖρχθαι ποτὲ κοινωνίας αὐ-
τοῦ, κατά τι τῶν ἀπευκταίων ἐλάττωμα, ὃ πρὸς ὑπό-
νοιαν παρονίσκηκεν. εἰ καὶ παρ' αὐτοῦ πολλάκις ἐν
ταύτῃ δεχθεὶς νουθετικαῖς τε συμβουλαῖς μὴ πεισ-
273 θεὶς (273) ἑαυτὸν δοκιμάζειν, καθ' ἃ τῷ Παύλῳ νε-
νομοθέτηται· ἀνευλαβῶς τῷ ἁγιάζοντι προσῄει, καὶ
274 πολλάκις. (274) διὸ ἐν μιᾷ, (275) τῆς ἀδιαφόρου τόλ-
275 μης ἀπορραπίζεται. καὶ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ μεθ' ὕ-
βρεων χαλεπῶν τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτὸν καθαιρήσειν,
276 προσεπιθησόμενος αἰκισμούς. ὃς μετ' ὀλίγον (276) ὃ
τοιοῦτον ἄνδρα τῆς ἀρετῆς μετουσίας τοῖς κατ' αὐτοῦ
σκευωρηθεῖσι τῆς ἐκκλησίας καθίστησιν ἔκβλητον. τὸν
277 μετὰ (277) τὴν τετραετῆ τοῦ θρόνου κατάσχεσιν καὶ τε-
278 λευταίαν τοῦ τρισμάκαρος Μεθοδίου κατ' ἐκλογὴν προ-
279 κριθέντα σὺν εὐλαβείᾳ (278) τῇ μεγίστῃ (279) τῶν
280 ἐκ πατρὸς (280) ὀρθοδόξων συστάσεων· τῶν μεγάλων
281 τῇ ἀρετῇ (281) Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν υἱῶν Λέον-
282 τος βασιλέως· κἂν τῇ τοῦ πατρὸς (282) ἐπιψόγῳ αἱ-
283 ρέσει σμικρυνομένων· ὡς ἐντεῦθεν λοιπὸν πληροῦσθαι
284 τὸ μέγιστον· (283) τινῶν (284) μεγάλων ἐπαναβιβα-

A ſummum philoſophum in philoſophia conſtitueret doctorem, ejuſque diſcipulum Theodorum in Geometria, atque in Aſtronomia Theodegium, inque grammaticis Cometan, iſtiſque imperatorias largitiones ſuppeditaret. Quos præ ſtudio ſæpe viſitans, ac diſcipulorum cujuſque aptitudinem conſiderans, bona ſpe hos ſuſtentabat: ipſorumque præceptores diligentiores beneficiis efficiebat. Ita ut eruditionis ſemina ex illo tempore ad hunc uſque diem ſumpto incremento plures fructus ferrent, in illius memoriam (*a*) litterarum monumentis conſignatam. Inſuper nec muneribus facile corrumpebatur; quamvis ficte id præ ſe ferret. B Inhiabat enim opibus vehementer, multas poſſeſſiones ſed & pretioſas affectans. Quarum comparationem neceſſario ſuſcipiebat. Studebat enim pompæ ſummopere & magnificentiæ, arrogantiam & faſtum colligens. Quamvis cum ſimulata prudentia & imperii affectatione non adſpiraret ad eos profectus qui rei veritate probarentur. Quod immodica affectaret imperium, Michaelis Imperatoris cervici imminens. Nam *iſti* (*b*) ut contemneretur a Senatoriis viris ſæpe accidit. Forte quia caperetur ſpectaculis, ac circo nimis eſſet deditus imperator propter neglectum meliorum rerum. Aut fortaſſe quod juvenili ætate huc illuc C impelleretur. Sed non ſolum cupiditate imperandi Bardas turbulentus erat, verum & eccleſiam violare non deſinebat, adeo ut removere a ſede patriarchali ſanctum Ignatium, in animum induceret. Quod excluſus aliquando communione ab eo fuiſſet, propter quoddam deteſtandum crimen, quod in ſuſpicionem veniebat, quamvis ſæpe in eam receptus, admonitionibus & conſiliis non obtemperans ut ſeſe probaret ſecundum Pauli præceptum, (*c*) irreverenter ad ſanctam accedit & ſæpius. Quare uno *quodam die* ob indifferentem audaciam repellitur cum caſtigatione. Atque *hic* minatur *illi* (*d*) cum con- D tumeliis gravibus, a ſummo ſacerdotio remoturum, additurum etiam ſæva verbera, qui & paulo poſt, ejuſmodi virum, virtute irrita & deſpecta, ſuis in eum machinationibus ex eccleſia ejicit. Illum poſt quatuor annorum patriarchatum beatiſſimi Methodii, per electionem antepoſitum cum maxima reverentia, patrum orthodoxorum pari (*e*) magnis illis in virtute, Baſilio & Gregorio, filiis Leonis Imperatoris. Etſi propter patris infamem hæreſin minuerentur. Ut hinc jam conſummaretur res maxima, ad magnos honores aſcendit. Introducit autem Bardas in locum ejus Photium patriarcham, in aliquibus bonis ſuperiorem, in aliquibus inferiorem. In quorum deſcenſu

a Exemplo ſit auctor.

b Nempe Imperatori, addidi *iſti* ut juvarem auctorem, qui miſcet & turbat, nec forte ſcivit quid ſcribat, eadem de cauſa non poſui *etiam* poſt *Forte*.

c Si oratio incondita videbitur, condonandum id eſt, nam Græca ſunt multo turbatiora.

d Græca ſunt inſtar foliorum Sibyllæ. Itaque Latina non poſſunt fieri multo clariora. de aliquibus amplius quærendum quod ad res attinet.

e Verti quaſi eſſet *συστάσεως* in ſingulari, poteſt *σύστασις* eſſe & *factio*. item *commendatio*, in qua ſignificatione hic retineri poſſet plurale *συστάσεων*.

Digitized by Google

& adſcenſu, cum multi accerſiti fuiſſent ex ſenatorio ordine, cumque aſſenſu ſuo comprobaſſent, ſolus Conſtantinus de quo diximus, non conſenſit, dicens: Non licere cuiquam ex laicorum numero talibus inſcribi. Non eo tantum proceſſum adverſus ipſum, ſed multis ſuppliciis exercetur ut propemodum vitam amitteret. In tantum ut humi projectus in formam crucis extenderetur manibus pedibuſque alligatis, indeque doloribus cruciaretur. Non hic abrupti ejus cruciatus, ſed in majus progreſſi. Traditur a Cæſare, Theodoro illi fatuo dicto, crudeliſſimo, nec non Joanni Gorgonitæ & Nicalao Scutellopi, in Apoſtolorum celebre templum, ubi monumenta imperatorum, includendus, ut fame ac ſiti necaretur, ac multo magis corporis cruciatibus. Qui loculo (a) Conſtantini Copronymi eum divaricatis cruribus impoſitum nudum ibi reliquerunt. Erat autem tempeſtas hiberna & admodum gravis: lapidis dorſum acutum, totuſque *lapis* attactu perquam frigidus, cum anni tempore tum ſuapte natura. Proinde athleta ille ex inteſtinis pus mixtum ſanguine mittebat. Dolorque erat talis qualem utique non ignoratis quotquot dyſenteriam præcipue ex frigore experti eſtis. Dum enim algoris & inflammationis admorſu inteſtinum labefactatur, continuo doloribus diſtenditur qui ea patitur. Deinde valde palleſcit: & ob denſitatem aeris cum dolore inhorreſcit, ſanguine in grumos coaleſcente in ſuperficie, unde digeſtio peſſum it. Sed in intimis etiam dum ſpiritus in corde denſatur & conſtipatione exterioris ſpiſſatur, in affecta parte magis exaſperatur *dolor*, vi mali eo compulſa. Ita tolerans diros cruciatus vir beatiſſimus, quamvis ex caſtratione etiam & ſenectute varie eſſet debilitatus, non eſt locutus Domino malum ſuper iis quæ patiebatur, nullum anceps verbum aut quod illis anſam præbere poſſet. Non judicavit ut Ithacenſis illius (b) ſocii:

Horæ momento cadere aut reperire ſalutem
Præſtat quam lento affligi certamine vitam.

Certamine inquam cum Cæſare, non enim erat ei minor colluctatio cum carne & ſanguine quam cum principatibus & poteſtatibus tenebrarum hujus ſeculi: aut ut plus etiam dicatur, par certamen cum utriſque. Itaque quendam ſuſcitat *Dominus* ex iis qui erant cum beato viro cuſtodiæ cauſa, non ad nocendum, ſed ad ſolatium præſtandum, tamquam propter ipſum periclitanti. Erat is Conſtantinus Armenius, cujus ſæpe mentionem feci. Iſte admodum occulte portans vaſculum vitri plenum vino, inſuper & panem, quandoque & poma, inſeſtorum hominum abitum ad breve tempus procurabat. Ingrediebaturque ad ſanctum Virum ac de loculo eum tollebat, præbebatque miſericordiam, ſaltem ad bre-

A αι. ὑπεισάγει δὲ Φώτιον πατριάρχην, κατά τι μὲν
(285) τῶν βελτιόνων ὑπερτεροῦντα, κατά τι δὲ χθα- 285
μαλώμενον. ἐφ' ὧν καθόδῳ καὶ τῇ ἀνόδῳ πολλῶν προ-
συλλαθέντων τῆς γερουσίας βουλῆς, καὶ ταύταις ἐπισφρα-
γισαμένων, Κωνσταντῖνος μόνος ὁ εἰρημένος οὐ κατατί-
θεται, εἰπών· μὴ ἐξεῖναί τινι τῶν λαϊκοῖς καταλό-
γοις συνειλεγμένων περὶ τούτων ἐγγράφεσθαι· οὐ μέ-
χρι τούτου τὰ κατ' αὐτόν· ἀλλὰ πολλαῖς τιμωρίαις ἐν
(286) μεθοδεύεται παρὰ μικρὸν τῆς ζωῆς ἀπαλλάχ- 286
θαι. καὶ τοσοῦτον ὥστε χαμαιριφῆ σταυροειδῶς διηπλῶ-
σθαι. (287) τὼ (288) χεῖρε καὶ τὼ (289) πόδε κατα- 287
δέσμιον. καὶ ἀλγηδόσιν (290) ἐντεῦθεν κακοῦσθαι· οὐ 288
μέχρι δὲ τούτου τὰ τῶν αἰκισμῶν διεκόπτετο· ἀλλ' ἐπὶ 289
B τὸ χεῖρον προέκοπτεν. ἐκδίδοται παρὰ Καίσαρος Θεο- 290
δώρῳ (291) τῷ μωρῷ κατὰ κλῆσιν τῶν ὠμοτάτων. πρὸς 291
δὲ καὶ Γοργονίτῃ Ἰωάννῃ, (292) καὶ Νικολάῳ (293) τῷ 292
Σκυτέλλοπι· καὶ (294) ἐν τῷ τῶν ἀποστόλων περιβοήτῳ 293
ναῷ, (295) ἐν ἡρῴῳ τῶν βασιλέων, εἱρκτῇ (296) ἐγ- 294
κέκλειστο λιμῷ καὶ δίψει τρυχόμενος· (297) καὶ πολλῷ 295
πλέον ταῖς κατὰ σῶμα κακώσεσιν· οἵτινες λάρνακι 296
Κωνσταντίνου (298) τοῦ κοπρωνύμου (299) περισκελίσαν- 297
τες (300) κατὰ (301) γύμνωσιν εἴασαν. χειμῶνος δὲ 298
ἦν ὥρα, καὶ μάλα (302) τῶν ἐπαχθῶν· τῷ λίθῳ ἐ- 299
παυχένιος ἡ ὀξύτης· καὶ δι' ὅλου (303) αὐτὰ τεὼ κρυ- 300
λίου ψυχρᾶς, (304) ἔκ τε καιροῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύ- 301
σεως· ἐνθένδε ὁ ἀθλητὴς τῶν κρυφίων (305) συρμὸν 302
C ἀποβαλὼν ἐποιεῖτο, σαπρείας καὶ αἵματος· καὶ ἡ ὀδύνη 303
ὁποία ἐστὶ πάντως τινὸς, (306) εἰ δυσεντερίας καὶ 304
μᾶλλον (307) ἐκ ψύχους πεπείρασθε. κρύους γὰρ καὶ 305
φλέγματος δήξει τοῦ ἐντέρου παμαινομένου, εὐθὺς μὲν 306
περιωδυνᾶται καὶ ἐκτείνεται ὁ τούτων αἰσθόμενος· εἶτα 307
σφοδρῶς ὠχριᾷ, καὶ τῇ πυκνώσει τοῦ περιέχοντος ὀ-
δυνηρῶς φρικιᾷ, θρομβουμένου τοῦ αἵματος κατ' ἐπι-
φάνειαν· ἐξ οὗ ἡ ἐκφόρησις οἴχεται. ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ
βάθος τοῦ ἐγκαρδίου πνεύματος πυκνουμένου τῇ συμπι-
λήσει τοῦ ἔξω παχυνομένου. εἶτα τῷ τραυματιῶντι
μέρει πλέον δριμύσσεται, συνελαυνομένης ἐκεῖσε πά-
σης τῆς χαλεπότητος. οὕτως ἐγκαρτερῶν (308) τοῖς δει- 308
D νοῖς ὁ πανόλβιος, εἰ καὶ δυστυχίᾳ καὶ γήρει (309) 309
πολυειδῶς μεμαλάκιστο, οὐκ ἐφθέγξατο πρὸς τὸν Κύ-
ριον πονηρὸν ὑπὲρ ὧν ἐπεπόνθει, οὐκ ἐκείνοις ἐνδόσι-
μον, οὐκ ἀμφίβολον· οὐ κατὰ τοὺς ἑταίρους τοῦ ἐξ Ἰ-
θάκης συνέκρινεν, βέλτερον ἀπολέσθαι ἠὲ χρόνον
ἢ βιῶναι· ἃ δηθὰ στρατεύεσθαι (310) ἐν αἰνῇ (311) 310
δηϊότητι. ἤτοι τῇ πρὸς τὸν καίσαρα. οὐκ ἂν γὰρ αὐτῷ 311
ἐπ' ἔλαττον ἡ πάλη πρὸς σάρκα καὶ αἷμα τῆς πρὸς
ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· ἢ μᾶλ-
λον εἰπεῖν κατὰ τὸ μέγιστον· ἴσος ὁ ἀγὼν (312) ἐπ' 312
ἀμφότερα. πειγαρὸν τινα ἐξανίστησιν (313) τῶν συνόν- 313
E των τῷ μακαρίῳ κατὰ φρουράν· οὐ πρὸς πήμανσιν, 314
(314) ἀλλὰ πρὸς παρηγορίαν, ὡς δι' αὐτὸν κινδυ-
νεύοντι. Κωνσταντῖνος ἦν ὁ Ἀρμένιος, οὗ πολλάκις καὶ
μνείαν πεποίηκα, οὗτος πάνυ κρύφα βαστάζων τι ἀγ-
γείδιον ἐξ ὑάλου ἔμπλεον οἴνου, πρὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ
ἄρτον, ἔστιν ὅτε καὶ μῆλα, τῶν κακοποιῶν ἀνδρῶν τὴν
ὑποχώρησιν πρὸς μικρὸν ἐμεθόδευεν. καὶ τῷ ὁσίῳ εἰ-
σῄει· καὶ τῆς (315) λάρνακος (316) αὐτὸν κατεβίβαζεν, 315
καὶ παρεῖχε τὸν ἔλεον, ὑποκουφίζων κἂν ἐπ' ὀλίγον τῆς 316
συμφορᾶς, μέχρι τῆς ἐκείνου ἐλεύσεως. ᾧ πολλὴν τὴν

a Erat ea marmore.

b Nempe Ulyſſis.

ἀχα-

εὐχαριστίαν ἠμείβετο μετὰ τὴν τῶν κακῶν λύτρωσιν. A
οὐ γὰρ ὡς Καίσαρος ὢν εἰ καὶ τῶν οἰκείων, τοῖς αὐτοῦ
κακοῖς ἐνεδίδου, εἰδὼς ἀπονέμειν Θεῷ τὰ Θεοῦ καὶ τὰ
Καίσαρος Καίσαρι, ὥστε μὴ παροξῦναι τὸν ὕψιστον. τὰ
317 δὲ πρὸς ἱπποδρομίαν τῷ βασιλεῖ (317) Μιχαὴλ διε-
σπούδαστο ἐν τοῖς κατὰ Προποντίδα παλατίοις περι-
318 φανέσιν, ἔνθα ναὸς τοῦ μεγάλου (318) μάρτυρος Μα-
319 μαντος (319) ἵδρυται, ἐκεῖσε τὰς ἁμίλλας συνεχεῖς
ἐποιεῖτο, αὐτὸς ἱππάζων ἐφ᾽ ἅρματος· τῶν εἰωθότων
πάντων κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν περὶ τὸν ἀγῶνα
συντιθεμένων, καθ᾽ ὃν τῆς Θεομήτορος τιμία εἰκὼν
ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ἱδρύσεως ἵστατο. ἐξ ἧς τὰς νικη-
τικὰς ἐπάθλους ὁ βασιλεὺς ἀνεδέχετο· καὶ τοσοῦτον αὐ-
τῷ τὰ τῆς ἱπποδρομικῆς ἔριδος ἐπεφιλοτέχνητο, ὥ- B
320 στε ποτὲ συνηνιοχοῦντι (320) Κωνσταντίνῳ τῷ δηλωθέν-
321 τι ἐκ περιτροπῆς ἀκουσίως τοῦτον ἀνασκευάσθαι, (321)
καὶ παρὰ μικρὸν διολέσθαι τῇ περιπτώσει τοῦ ἅρματος.
ὅθεν προσεπετίθεντο τὰ τῆς εὐτελείας αὐτῷ, καὶ πολ-
322 λῷ πλέον (322) τὰ τῆς ἐξευδιάσεως ἐκ τοῦ ψευδοφα-
νοῦς πατριάρχου καὶ συνεπαγομένου αὐτῷ αἰσχίστου κλή-
ρου· καὶ τῷ ἀληθεῖ πατριάρχῃ κακὴν ἅμιλλαν ἐξαμιλ-
λωμένων, καὶ δυσωνύμοις ἐνθρονιζομένων κακῶς μητρο-
πόλεσι, καὶ μεταποιούντων ἐναγέσι θυσίαις τὰ ἅγια·
323 ἐντεῦθεν (323) καὶ βδελύττεσθαι αὐτὸν παρὰ παντὸς τοῦ
χριστιανικοῦ γε πληρώματος καὶ κατεύχεσθαι τῆς βασι- C
λείας διαρρῆξιν, ἥτις οὐκ ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἀποβέ-
βηκε· προηγησαμένης τῆς Καίσαρος ἀναιρέσεως, ὥς
φασι, συνεγνωκότος αὐτῷ Μιχαὴλ βασιλέως ἐξ ἀστα-
τούσης τῆς διαθέσεως· καθ᾽ ἣν καὶ τὴν ἐσχάτην δίκην
αὐτὸς ἐκληρώσατο, ὡς ὧδε λεχθήσεται. Εὐτρεπισ-
324 μὸν (324) ναυσολίας κατὰ Κρήτης ἄμφω συντίθενται·
καὶ πάντα στρατὸν συγκινοῦσι κατ᾽ ἤπειρόν τε καὶ θά-
325 λασσαν, καὶ αὐτοὶ ἐφιέσθαι (325) προῄρηντο. ὡς δὲ
326 τοῖς πρὸς τὸ ὄνομα Κήποις (325) προσαιχωρήκεισαν,
εὐθέως τὰ κατὰ Βάρδα τοῦ Καίσαρος χώραν λαμβά-
νει. ἐνταῦθα γὰρ προμεμηχανήργητο ταῦτα, ἔκ τε Θεοῦ
καὶ βασιλικῆς ἐπιπνεύσεως· ὡς καὶ αὐτῷ τῷ Βάρδᾳ D
γνωσθῆναι περὶ οὗ ἡ ἐπίθεσις. μιᾷ γὰρ τῶν ἡμερῶν
πρὸ τῆς ἐξελάσεως Βάρδα προσφοιτήσας κατὰ τὸν
327 ἑαυτοῦ οἶκον, καὶ τοὺς γνωστοὺς (327) μετακαλεσάμενος
τὴν ἐσχάτην αὐτοῖς ἀνετίθει δεξίωσιν. καὶ συμποσιά-
σας, τοῖς οἰκειοτάτοις τῶν φίλων λεγάτα παρέσχετο,
τὴν ἰδίαν καταστροφὴν τεκμηράμενος· ἄπεισι πρὸς μο-
328 νὴν λοιπὸν γείτονα, ἥπερ Ὁδηγοὶ (328) κατονόμα-
σται. ὡς δὲ παρειστήκει τοῖς τοῦ ἱλαστηρίου προθύροις
λαμπαδουχῶν, ἀφιερῶν τε προπεμπτηρίους φωνάς· τη-
329 νικαῦτα (329) ἡ τούτου χλαμὺς τῶν ὤμων ἀποσπασθεῖ-
σα ἐμφανῶς συγκεχάλακεν· ὡς ἐν ἐπαισθήσει γενόμε-
νος ἀπωλοφύρετο δάκρυσι πρὸς τὴν Θεοτόκον ἐξαπρυ-
330 σίας (330) βοὴν ἐκτενῶς ἀναπέμπων, τὰς τῶν ἐλπι- E
ζομένων λυτρώσεως. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτοις αὐτῷ τὰ τῆς
331 προδηλώσεως, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι συμβόλαιον (331)
332 προσαγάσατο. ἔδοξεν ὄναρ (332) ὁρᾶν γε τῷ Καίσα-
ρι, τὸ δὲ τοιοῦτον διεμόρφωτο· ὡς ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέ-
ρᾳ ὅ, τε βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ ἐπῄει τῷ τῆς Σοφίας
Θεοῦ ἱερῷ μετὰ τῆς συνήθους λαμπρότητος. ὡς δὲ προσ-
333 πεφοιτήκεισαν, οἷα θυρίσι ταύταις (333) εἰκασμένοι
334 λαμπροφοροῦντες (334) τύποις ἀνεφάνησαν ἄγγελοι. καὶ

a i. e. pellucidi.
Joſ. Gen.

A ve tempus ſublevans ejus calamitatem, uſque ad eorum reditum. Cui magnam gratiam retulit a malis illis liberatus. Non enim quaſi Cæſaris eſſet, quamvis ex propinquis, illius vexationibus cedebat, cum ſciret dare Deo quæ Dei ſunt, & Cæſari quæ Cæſaris, ne irritaret altiſſimum. Porro imperator Michael circo & aurigationi ſtudebat in palatiis ad Propontidem viſendis, ubi templum magni martyris Mamantis ſitum eſt, ipſe agens equos in curru: rebus neceſſariis ad certamen in imperatoria urbe comportatis. In eo *templo* Deiparæ pretioſa imago in imperatorio ſolio collocata erat, a qua victoriæ præmia imperator accipiebat. B Ac tantopere ſtudebat circo, ut aurigauti aliquando cum Conſtantino de quo diximus, currus ſubverteretur, ipſeque ſubverſione currus pœne periret. Unde adhuc magis contemnebatur. Sed multo deſpicabilior fiebat propter falſum ſcitumque patriarcham, eique adjunctum turpiſſimum clerum, qui improbo certamine contendebant cum vero patriarcha: infameſque faciebant metropoles occupandis thronis: & imitabantur execrabilibus ſacrificiis ſanctiſſima. Ut proinde profanus haberetur ab omni Chriſtianorum mul- C titudine eique diſſolutionem imperii imprecarentur. Quæ etiam non longe poſt tempore accidit, præcedente Cæſaris interfectione. Cum ejus, ut aiunt, conſcius eſſet imperator Michael affectu erga illum parum firmo & conſtanti. In qua ſupremum ſupplicium ipſe ſortitus eſt, ut dicetur in hunc modum: Parabunt ambo ſimul expeditionem navalem in Cretam omnemque militarem multitudinem terra marique commovent: ac proficiſci ipſi voluerunt. Ut autem ad Cepos ita dictos acceſſerunt, ſtatim Cæſaris adverſus Bardam conſilia locum inveniunt. illuc enim hæc inſtructa fuerant divino & imperatorio D nutu. Ut & ipſi Bardæ pateſceret quo ſpectaret conatus. Nam quadam die ante profectionem Bardas ingreſſus ædes ſuas, accerſitos amicos ſuos extremo complexu convivioque accepit, ac familiariſſimis amicorum legata diſtribuit: interitum ſuum conjectans. Abit ergo in monaſterium vicinum Hodegi dictum, ut autem adſtitit ad veſtibulum propitiatorii, facem tenens, ac vota faciens pro exitu, ibi tum ei chlamys ab humeris avulſa palam decidit. Quod cum ſenſiſſet lacrymans implorabat Deiparam ardentibus precibus orans, ut ab inſtantibus malis liberaretur. Non ſolum autem in hac re præſagium ei E factum; ſed & aliud quoddam ſignum præceſſit. In ſomnium apparuit Cæſari tali forma. quaſi feſto die imperator & Cæſar contenderent in templum ſapientiæ dei cum ſolito ſplendore: ingreſſiſque feneſtris iſtis ſimiles, (a) candidas veſtes gerentes, eis apparuiſſent angeli: ac in penetralibus conſpiceretur quidam ſenex in ſublimi ſolio ſedens. Quis ille? Petrus apoſtolorum primarius eique ſupplicans in genibus cum lacrymis I-

gnatius ſuper iis quæ contumelioſe paſſus eſſet, qui acerbitate rei condolens ei, diceret, ultionem a manu Domini illum accepturum, quo dicto, uni ex duobus ei adſtantibus tanquam Præpoſitis, in aureis veſtibus, exiguum traderet gladium, nutuque præciperet, Imperatorem quidem ad dextram ſeparandum eſſe; Cæſarem autem, Deo exoſum eum dicens, ad ſiniſtram: eoque *gladio* ſtatim concidendum, quo exeunte etiam de Michaele diceret, ei etiam expectandam eſſe percuſſionem, impium filium eum vocans. Etiam aliud quoddam ſignum ſuper morte Cæſaris ſecutum. Miſſa fuit ei apud Cepos commoranti a Theodora ſorore ſua, veſtis juſta minor longitudine, cui perdix auro intertextus erat. quæ accepta quæſivit cur ea brevior eſſet, & ad quid ſignificandum perdix eſſet inſcriptus? Utriuſque ſolutionem depinxit: per perdicem quidem doloſum, ut videtur, animum erga ipſum, mittentis, occiſi Theoctiſti ulciſcendi cauſa: per brevitatem autem, brevitatem dierum ſuorum conjectans. Unde & Antigono Patricio Duci ſcholarum, filio ſuo, præcepit, ut omnes copias ſuas colligeret, & ad imperatoriam urbem dirigeret iter. At ille ejus voluntati ſegnem ſe præbebat. Magiſque res ut ſe haberet erga imperatorem Michaelem manifeſtabatur apud Cæſarem. Porro non ita multo ante, facto terræ motu omnium qui unquam fuerunt maxime horribili, ceciderat ſtatua, quæ ad S. Annam, cognomento Deuteroo, * in columna erecta fuerat, quod cum a Cæſare nunciatum fuiſſet Leoni Philoſopho, clare ab hoc expoſitum fuit: Eum qui a primo imperatore ſecundus * eſſet, morte caſurum: Cæſariſque Bardæ ſucceſſorem indice digito monſtrari Baſilium. (a) Quem ille ab eo tempore oculis haud æquis adſpexit. eaque ut prædicta fuerant Cæſari, conſecuta ſunt. Cum enim ad Cepos conſtitiſſent, imperator quidem functiones imperii peragebat; Cæſar autem imperium magis magiſque affectabat: nimiuſque erat, ſupra imperatorem, ceteroſque miniſtros ejus & domeſticos. Quam rem graviter ferentes, ſtruebant adverſus eum conſilium doloſum ut interficerent. Sed ſodalitium ejus cœtum timebant, ne ab hoc ſuperarentur, *Itaque* certamen curſus equorum inſtituunt cum Antigono: eumque longe ab imperatorio tentorio abducunt. Cæſaris etiam auctores primarum partium una abſtrahunt. Ut occupatis iſtis, Cæſarem cuſtodibus deſtitutum aggrediantur alii atque interficiant. Sabbatio autem genero Cæſaris patricio & Logotheta curſus, ingreſſo ad imperatorem una cum Cæſare, atque perlectis publicis relationibus recedante, ante autem ſe crucis ſigno ſignante, utpote duce inſidiarum; ii qui in occulto loco tentorii inſidiabantur cum gladiis, eum adoriebantur; atque in conſpectu imperatoris crudeliter trucidantes concidunt Cæ-

A πρὸς (335) τοῖς ἔσω διώπτετό τις ὑπεράνω (336) γη- 335
ραιὸς θρονιζόμενος. τίς οὗτος; Πέτρος ὁ Ἀποστόλων 336
προβάθμιος, αὐτῷ τε γονυπετῶν δάκρυσιν ὁ Ἰγνάτιος,
ὑπὲρ ὧν λωβηθεὶς ὑπομεμενήκει. ὁ δὲ τῷ πάθει (337) 337
συνδιατεθεὶς αὐτῷ, ἔφη τὴν ἐκδίκησιν ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου ἀπεκδέξασθαι. (338) καὶ ἅμα τῷ λόγῳ (339) ἑνὶ, 338
δύο τινῶν παρ' αὐτῷ ἱσταμένων ὡσεὶ πραιποσίτων χρυ- 339
σεενδύτων, (340) βραχεῖαν ἐπιδίδωσι μάχαιραν, καὶ 340
προσεπιτάττει (341) ἐννεύσας, τὸν μὲν βασιλέα τοῖς 341
δεξιοῖς ἀφορίσαι, τὸν δὲ θεόργιστον (342) Καίσαρα, 342
οὕτως εἰπὼν, τοῖς ἀριστεροῖς. καὶ διὰ ταύτης (343) με- 343
λαθὸν τιμωρήσασθαι. οὗ δ' ἔξω ἐξιεμένου, καὶ περὶ τοῦ
Μιχαὴλ διηρήκει τὴν τομὴν ἀπεκδέχεσθαι· ἀποκαλῶν
B αὐτὸν ἀσεβότεκνον. (344) καὶ ἄλλο τι σημεῖον ἐπὶ τῷ 344
θανάτῳ παρηκολουθήκει τοῦ Καίσαρος· ἐξαπεστάλη γὰρ τῷ
Κήποις (345) διάγοντι παρὰ Θεοδώρας (346) τῆς αὐτοῦ 345
ἀδελφῆς ἐσθὴς τοῦ προσήκοντος μήκους ἐλλείπουσα, (347) 346
ᾗ τινι πέρδιξ χρυσόπαστος καθιστόρητο. ἣν προσδεξά- 347
μενος ἐπυνθάνετο· αὕτη τί κεκολόβωται; καὶ ὁ ἐν
ταύτῃ πέρδιξ τί δηλῶν ἐγγέγραπται; ἀμφοτέρων τὴν
λύσιν διεζωγράφει. διὰ μὲν τοῦ πέρδικος τὸ πρὸς αὐ-
τὸν δολερὸν ὡς ἔοικε τῆς στειλάσης, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ
ἀναιρεθέντι Θεοκτίστῳ ἀντέκτισιν· διὰ δὲ τοῦ ἐλλιποῦς
(348) τὸ ἐλλιπὲς τῶν ἑαυτοῦ ἡμερῶν αἰνιττόμενος. ὅθεν 348
(349) καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ πατρικίῳ (350) καὶ καθηγεμο- 349
νεύοντι τῶν σχολῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ προσεπιτάττει τὸν ὑπ' 350
C αὐτὸν λαὸν ἅπαντα συνειλεῖν, καὶ τῇ βασιλίδι κα-
ταθῦναι τὴν ἄφιξιν. ὁ δὲ πρὸς τὴν τοσαύτην δυσα-
νασχετεῖ βούλησιν. καὶ πλέον (351) τὰ κατὰ Μιχαὴλ 351
βασιλέως ἐπεφαίνετο παρὰ Καίσαρι. πρὸ δέ τινος
χρόνου σεισμοῦ γεγονότος (352) τῶν πώποτε μνημονευο- 352
μένων φρικωδεστέρου, ἐπεπτώκει τὸ ἄγαλμα, (353) ὃ 353
κατὰ τὴν ἁγίαν Ἄνναν, ἣ (354) ἐπώνυμος (355) τὸ 354
Δεύτερον κατὰ κίονα ἐστήλωτο. ὅπερ διαγγελθὲν πα- 355
ρὰ Καίσαρος Λέοντι (356) φιλοσόφῳ, σαφῶς διηρμή- 356
νευτο. τὸν ἐκ πρώτου ἄνακτος δεύτερον ἐκπεσεῖσθαι διὰ
θανάτου. τῷ τε Καίσαρι Βάρδᾳ τὸν διαδεξόμενον δα-
κτυλοδεικτεῖσθαι (357) Βασίλειον. ὃν ἐκ τούτου ὄμμασι βα- 357
σκάνοις ἐπέβλεπε. καὶ ταῦτα κατὰ προφητείαν συνεν-
D μαρτήκεισαν Καίσαρι. ἐπὶ Κήποις (358) γὰρ ἐφεστηκότων 358
αὐτῶν, ὁ μὲν βασιλεὺς τὰ τῆς βασιλείας ἐνήργει πράγ-
ματα· ὁ δὲ Καῖσαρ τὰ τῆς φιλαρχίας πλέον ἐπετηδεύε-
το. καὶ πολὺς ἦν, ὑπεραίρων τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν ἑτέ-
ρων τῶν κατὰ θεραπείαν ᾠκειωμένων αὐτῷ· ὡς δὲ πρὸς
τοῦτο δυσφορήτως διέκειντο, ἐμηχανῶντο κατ' αὐτοῦ βου-
λὴν δολεράν, ὅπως μιαιφονήσειαν, ἀλλὰ τὴν ἑταιρεία-
τιν τούτου (359) πληθὺν ἐδεδοίκεισαν, ἵνα μὴ παρ' αὐ- 359
τῆς καταδυναστεύοιντο. πρὸς (360) ἁμιλλητήριον δρόμον 360
ἵππων συμφέρονται σὺν Ἀντιγόνῳ τῷ τούτου υἱῷ, καὶ
αὐτὸν πόρρω τῆς βασιλικῆς σκηνῆς διορίζουσι· καὶ Καί-
σαρος τοὺς πρωταγωνιστὰς ἐπὶ τούτῳ συνέλκουσιν. ὡς
E ἂν ἐνησχολημένων αὐτῶν ἀφυλάκτως τῷ Καίσαρι ἐπι-
θῶνταί τινες, καὶ διαχειρίσωνται. Σαββατίου (361) 361
δὲ γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ Καίσαρος, τιμάς τε πατρι-
κίων ἠξιωμένου καὶ τὰ τοῦ δρόμου διέπειν διειληχότος,
εἰσιόντος τῷ βασιλεῖ σὺν παρόντι Καίσαρι, τάς τε
δημοσίους ἀνεγνωκότος ἀναφοράς. (362) ἀπιόντος δὲ καὶ 362

* Quia δεύτερος ſecundus.
a Forte quia ille ſenex in throno ſediſſet, quod eſt Βασιλέων, imperatorum.

363 προόδῳ τύπῳ σταυρικῷ (363) χηματισαμένου, ἅτε κα- A
θαγιασμένου τῆς συσκευῆς, οἱ ἐν παραβύστῳ σκαιᾶς ἐ-
364 νεδρεύοντες ξιφηφόροι ἐπέστησαν. (364) καὶ πρὸς ἐνώ-
365 πιον βασιλέως ἀνηλεῶς ἀποκτέννοντες (365) κατακρε-
366 ματίζουσι Καίσαρα, (366) μηνὶ (367) Απριλλίῳ κα'
367 (368) Ινδικτιῶνι ιδ'. μεθ' ὧν Χάλδος τις παρῄρητο
368 ὁ (369) Τζιφιναρίτης ἐπώνυμον. τῆς οὖν στασιώτιδος
369 ἑταιρείας ἀθρόως ἐπισυστάσης, τοῦ τε βασιλέως ἐνθροη-
370 θέντος (370) καὶ τῷ πτώματι (371) ἀκουσίως ἐγχρι-
371 μισθέντος. ὁ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς Βίγλης ὑπερασ-
πίζων ἦν βασιλεῖ Κωνσταντῖνος Δρουγγάριος τὸ μὴ
συμπεφονεῦσθαι αὐτόν· οἷα πιστὸς ὑπερασπιστὴς, καὶ
μέχρι ψυχῆς τὸ εὔνουν ἐπιδεικνύμενος. καὶ τάχα ἂν ἀμ-
372 φότεροι (372 διεφθάρησαν, εἰ μὴ αὐτὸς ἐκεῖνος εὐφη- B
μίαις ἐπιδημίοις καὶ αὐταῖς παλάμαις ἐπήμυνε θαρ-
σοποιήσας τὸν ἄνακτα, καὶ τῶν μιαιφόνων ἐξήνεγκε,
καλοκἀγαθίᾳ γνώμης καὶ εὐτολμίᾳ φραττόμενος. ὡς
οὖν οἱ μιαιφόνοι τὸ λείψανον πολλοῖς τμήμασι διε-
373 νείμαντο, τὰ τούτου αἰδοῖα κοντῷ (373) ἐξαρτήσαντες
ἐθριάμβευον. οὕτω γὰρ καὶ μετὰ θάνατον αἰκίζειν ἐξή-
374 μησαν. (374) ὑπὲρ Καίσαρος δὲ οὐκ ὀλίγος ὁ ὄχλος
ἐπέτρεχε· καὶ προσεκεχωρήκει ἂν πόλεμος κατ' ἀλ-
λήλων, εἰ μὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου πάσῃ δυ-
νάμει ἀνέσταλτο. δι' οὗ τινὰ τῶν κακῶν ἀνεχαιτίσθη·
τὰ πλείω δὲ ἐκυμαίνετο μεῖζον ἢ τὸ Ικάριον πέλα-
γος Εὔρου δεινοῦ ἐπιπνέοντος. οὐδείς τε τῶν κατὰ πολε-
μίων ἐπιχειρήσεων, ἀλλ' καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐμφροντὶς C
ἦν. τοῦ μὲν ὑπὲρ βασιλέως γε νήφοντος, τοῦ δὲ ὑπὲρ
Καίσαρος, ἑτέρου δὲ ὑπὲρ Βασιλείου τοῦ μεγαλόφρονος.
375 διὰ τὸ περιλεστοργῆσθαι (375) λίαν παρὰ τοῦ αὐτοκρά-
376 τορος· ἐκ δ' εὐθέως (376) περὶ τὴν βασιλεύουσαν ἀνα-
ζεύγνυσιν. ὑπῆρχε δὲ ὁ Βασίλειος ἐκ γένους μὲν πρεσ-
377 βυτέρου Πάρθου (377) Αρσάκου αὐχῶν. τοῦ περιθεμένου
τὴν Ασσυρίων ἀρχὴν ἑαυτῷ, ἐκ ψυχικῆς καὶ σωματι-
κῆς καρτερότητος. καθεξῆς δὲ καὶ Τηριδάτου τοῦ βα-
σιλέως, τῆς αὐτῆς σειρᾶς ἐξημμένου· ἀλλὰ μὴν καὶ
378 Φιλίππου καὶ Αλεξάνδρου (378) τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων
379 ἐξείχετο. ὃς Μακεδόσιν (379) γῆς ἐκφυεὶς, γεννητό-
ρων ἦν κατὰ γενεὰν οὐκ ἀσήμων τραφείς τε νεανικῶς
380 ὡς εἴ τις Αχιλλεὺς Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ· (380) παρ' D
381 αὐτῶν (381) τοῖς ἀνδρικοῖς ἐγγυμνασθεὶς φρονήμασί (382)
382 τε καὶ πράγμασι. καὶ πᾶσι (383) μὲν κατ' ἄμφω ἐ-
383 ξάκουστος διετέλει καὶ φίλιος· καὶ δὴ (384) παραδόξως
384 διὰ τῶν χρυσέων (385) πυλῶν εἴσεισι τῇ βασιλευούσῃ
385 τῶν πόλεων, κατὰ μονὴν γε τὴν ἔναγχος προσανα-
386 παυσάμενος. νῦν μὲν ἱερὸν Διομήδους (386) τοῦ μάρ-
387 τυρος, (387) Ηλιοῦ δὲ τὸ πρὶν κεχρηματικώς. (388)
388 εἴσεισι δὲ, τὴν μητέρα ἐκβιασάμενος. καὶ δὴ ἂν κατ-
εκράτητο παρ' αὐτῆς, εἰ μὴ τὸ θεαθὲν αὐτῇ ὄναρ τι-
νὸς ἔτυχεν ἐπικρίσεως παρὰ τῶν ἐν τούτοις ἐσπουδα-
389 κότων. ἑωράκει γὰρ (389) φυτὸν μέγιστον ἐκφῦναι· κα-
390 θὼς ποτε ἡ Ανδάμη. (390) καὶ ἄνθεσιν ἐγκομᾶν κατὰ
τὸν οἶκον αὐτῆς. χρυσῷ τε τὸ γῆθεν μέγα στέλεχος
καὶ τὰ πρέμνα διηρέφθαι καὶ φύλλα· καὶ ἐντεῦθεν ἀ-
391 πομεμαντεῦσθαι (391) σὺν ὅρκῳ ταύτῃ τὸ (392) ἐξ αὐ-
392 τῆς τὴν τῆς βασιλείας ἐπίταξιν καὶ τὴν ταύτης με-

A ſarem, Menſis Aprilis d. κα'. Indictione ιδ'. cum quibus Chaldas quidam inveniebatur, cui Tziphinarites cognomen. Ceterum conjuratis magno impetu incumbentibus, ac imperatore * perterrefacto atque ad cadaver proturbato, involuntario impulſu; vigiliæ imperatoriæ Drungarius, Conſtantinus, protegebat imperatorem, * quo minus una occideretur: tanquam fidelis protector, & ad vitæ periculum uſque benevolentiam præ ſe ferens. Ac fortaſſe ſimul periiſſet, niſi idem ille fauſtis acclamationibus manibuſque ſuis opem tuliſſet animumque addidiſſet imperatori, eumque ab homicidis eduxiſſet virtute & B benevolentia præditus. Porro homicidæ, cadavere in multa fruſta diſſecto, genitalia ejus conto ſuſpenſa oſtentantes traducebant. Propter Cæſarem autem turba haud exigua concurrebat, bellumque inter eos ortum fuiſſet, niſi ab eodem Conſtantino omni vi fuiſſet repreſſum, per quem quædam mala prohibebantur. Sed pleraque perturbatius ferebantur quam Icarium mare Euro vehementi flante, nemoque de rebus adverſus hoſtes gerendis cogitabat, ſed ſeparatim quiſque ſollicitus erat, alius de Cæſare, alius de magnanimo Baſilio, alius de ipſo imperatore, a quo Baſilius magnopere diligebatur. Atque continuo in imperatoriam urbem reverC titur *Imperator*. Baſilius autem genus ducebat a priſco Arſace Partho, (*a*) qui ſibi Aſſyriorum imperium acquiſivit, animi corporiſque fortitudine: deinde & a Teridate rege ejuſdem proſapiæ: quin & a Philippo atque Alexandro præſtantiſſimis principibus. Is (*b*) in Macedonia natus, parentibus haud obſcuris nec ignobilibus, educatuſque ab ipſis egregie, tanquam aliquis Achilles a Chirone Centauro, exercebatur ſtudiis factiſque fortium virorum, inclareſcebatque apud omnes & diligebatur. Mirabilis etiam fuit introitus ejus in imperatoriam urbem per aureas portas, ubi in propinquo apud monaſterium reD quievit, quod nunc quidem Diomedi martyri conſecratum, Eliæ (*c*) olim fuit. Venit autem *in urbem* matre invita. Et ſane ab ea retentus fuiſſet, niſi ſomnium ab ea viſum, interpretatione quadam expoſitum fuiſſet, ab earum ſtudioſis & gnaris. Viderat enim germen maximum enatum, ut olim Andame: idque floribus comare in domo ſua, auroque ſtipitem magnum qui in terra exſurgit, & ramos etiam ac folia tegi. Unde cum jurejurando prædictum imperium ejus filio: cujus longam durationem in cognatos & poſteros futuram: multaſque ipſum opes ei regioni miſſurum ex qua natus fuiſſet. Ad hæc, fauſtus nuncius aliquando mulieri venerat: Puero ludente in palude cum æqualibus, aquilam ſuper ejus caput advolaſſe, aliſque expanſis id contexiſſe. Atque aliquando ſenem virum cujus per

* Eſt inepta compoſitio & locutio, ſed ipſe non aliter loquitur.

a Hæc in gratiam Conſtantini Porphyrogenneti videtur comminiſci.

b Nempe Baſilius.

c Secundum ſcripturam librarii vertendum Solis.

eos ignis ſpiraret, quique ſe Eliam eſſe diceret, patrum imperio potiturum, ſibi indicaſſe proſeſſa eſt. Commorante autem Baſilio apud prædictum monaſterium, cuidam monacho, aut ut aliqui, ipſi præfecto monaſterii, per ſomnum Martyr ille apparens, exire eum jubet ad portam & illum qui ibi expectaret introducere, ut qui Imperator eſſet futurus; eumque fovere tecto & indumentis, ut qui illud monaſterium eſſet inſtauraturus. Qui egreſſus, adoleſcentemque conſpicatus emaciatum & ſordidatum atque incultum, propter inopem ſtatum, ſpectrum imaginatus phantaſiæ ſuæ oblatum introducere & curare neglexit. Quare rurſus Martyr ei apparuit increpans, exiret ac imperatorem Baſilium omnino intro vocaret, curamque ejus haberet. Cumque adoleſcens ad prounciarum nomen reſpondiſſet, introitus perficiebatur, cujus rei, occupato imperio, memor eſſe voluit & a ſe mercedem exigi, quod & obſervavit. Nam poſtquam purpuram induiſſet, multa & ſplendida donaria venerabili martyri obtulit, præterea monaſterium poſſeſſionibus multis ornavit & ædificando inſtauravit. Tunc autem per præfectum (*a*) monachorum applicavit ſe ad quendam de familia imperatoria magnatem, qui amicitiæ gratia in monaſterium venerat, & cui id curæ erat ut juvenum ſtatura conſpicuorum ſibi cœtum compararet, cum jam inveniſſet alios etiam tales, ſed minores. (nam multo majore ſtatura quam iſti Baſilius præditus erat:) & gloriabatur iſtis jactabundus. Theophiliſcus is audiebat. Contra quem ab imperatore certamen motum ſpecioſorum & fortium juvenum. At mittitur a Cæſare ad eum Antigonus, hujus chariſſimus, convivio excipiendus, eumque eo, ſæpius commemoratus Conſtantinus. Cum autem ſatiati fuiſſent epulis, etiam lætitia & ludus excitatur, accerſitis, ex iis qui domi commorabantur, qui ad luctandum eſſent idonei. Atque mox certamen inſtituitur. Atque omnes palæſtrici & luctatores imperatoris ac Cæſaris vincunt reliquos, præter Baſilium, qui in luctatione non aderat. Quare & hic vocatur, ad luctandum cum potiore ex illis adducitur. Erga hunc amice propter affinitatem affectus Conſtantinus, jubet pavimentum palea conſpergi, ne forte laberetur Baſilius. Convenerunt * igitur convenerunt * ad luctandum ambo. Tum alter ſublimem tollere conatur Baſilium, ſed non ferens Baſilii contrarium niſum, in ſublime ab illo tollitur prævalide, & circumrotatur celerrimo motu: atque amplexu illo qui κατὰ πόδρεζαν dicitur ver-

A γαλειότητα, καὶ τὴν ἐπὶ μήκει ἐξάπλωσιν (393) συγ- 393
γόνοις τε καὶ ἀπογόνοις ἐκβήσεσθαι· καὶ αὐτάρκη πλοῦ-
τον τῇ κατ' αὐτὴν χώρᾳ μεθήσειν, ἐξ ἧς ἐγεγένητο·
σὺν τούτοις καὶ προσεστηγαθῆναι αὐτῷ παρά τινος ῥῆσιν
εὐάγγελον· ὡς τοῦ παιδὸς κατὰ παιγνίαν τὴν ἀμυ-
λίαν ἔν τινι λίμνῃ αὐτὸν ἐπιπτῆσαι (394) τῇ κεφα- 394
λῇ, σκέπειν τε ταύτην πτερύσσοντα. καί ποτε γηραιὸν
ἄνδρα (395) ὃ διὰ στόματος πῦρ ἐξαπέπνει τὸν Η- 395
λίαν τε ἑαυτὸν ταύτῃ παραδηλοῦντα, (396) τὴν βασι- 396
λείαν προσηκᾶσθαι τὸ τεκνίον ἐμήνυε· σχολάζοντος δὲ
τοῦ Βασιλείου κατὰ τὴν εἰρημένην μονὴν, τινὶ μονα-
χῷ, ἢ ὡς ἔνιοι, αὐτῷ τῷ ταύτης καθηγουμένῳ, καθ'
ὕπνον (397) ὁ μάρτυς ἐπιφανεὶς ἐξιέναι κελεύει περὶ 397
B πυλῶνα καὶ τὸν ἐκεῖσε προσμεμενηκότα εἰσαγαγεῖν βα-
σιλέα ἐσόμενον, ὃν περιποιήσασθαι δέον ἐπί τε σκέ-
πῃ καὶ τοῖς ἐνδύμασιν· εἶα τήνδε μονὴν ἀνοικοδομεῖν
(398) συστησόμενον. (399) τῷ δὲ ἐξιόντι καὶ τὸν νεα- 398
νίαν (400) τεθεαμένῳ κατεσκληκότα, ῥυπῶντά τε καὶ 399
ἀπρονόητον ἐξ ἐνδεοῦς περιστάσεως, ὑφορᾶτο (401) τι 400
κατὰ φαντασίαν εἴδωλον ἐμπαρεῖναι, ἢ τῆς κομιδῆς 401
κατημέλησε· διὸ τοῦτο αὖθις ὁ μάρτυς τῷ αὐτῷ διορ-
ρᾶτο, (402) καταμεμψάμενος ἐξιέναι, καὶ τὸν βασι- 402
λέα Βασίλειον πάντως εἰσενεγκεῖν, (403) καὶ κηδεμο- 403
νίας δεούσης καταξιῶσαι. τοῦ δὲ νεανίου (404) καὶ τὴν 404
λεχθεῖσαν κλῆσιν ἀποκειραμένου· (405) καὶ πρὸς αὐ- 405
τὸν τὰ τῆς εἰσόδου διήνυσε. δι' ἧς ἐν τῇ καταλήψει τῆς
C βασιλείας ἐπιμνησθῆναι ταύτης εἰσπράττεσθαι. (406) 406
ἃ καὶ παρεφυλάξατο. μετὰ γὰρ τὴν τῆς ἁλουργίδος ἀμ-
φίασιν, πολλά τε καὶ πάνυ λαμπρὰ ἀναθήματα τῷ
σεβαστῷ μάρτυρι προσενήνοχεν. ἔτι μὲν τὴν μονὴν καὶ
κτήμασιν ἱκανοῖς κατελάμπρυνε, καὶ οἰκοδομίαις ἐ-
νεοποίησε. Τότε δέ τινι (407) προσκεκόλληται τῶν 407
πρὸς γένους βασιλικοῦ μεγιστάνων διὰ τοῦ προεστῶτος
τῶν μοναχῶν, φιλίας κατὰ τὴν αὐτὴν μονὴν πρὸς φοι-
τῶντι. ᾧ τῆς ἐπάνδρου (408) καὶ νεανικῆς συλλογῆς ἐ- 408
πεφρόντιστο· προσειρηκότι καὶ ἄλλους τοὺς καθ' ἡλικίαν
αὐτοῦ, ἀλλ' ἐλάττονας. πολὺ γὰρ τὸ μεῖζον ἐν τούτοις
Βασίλειος ἐκέκτητο· καὶ τούτοις ἐμεγαλαύχει σοβαρευό-
D μενος. Θεοφιλίσκος (409) οὗτος ἐξήκουσε. πρὸς ὃν πα- 409
ρὰ βασιλέως ἀνθαμίλλησις ἐκεκίνητο εὐθεάτων καὶ ἀν-
δρείων νεανιῶν ἕνεκα. (410) καὶ παρὰ μὲν Καίσαρος 410
Ἀντίγονος ὁ τούτου φίλτατος (411) ἐκπέμπεται (412) 411
πρὸς αὐτὸν δεξιωθησόμενος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ ἐπι- 412
συχνῶς (413) ῥηθεὶς Κωνσταντῖνος. (414) ἐμπεφορημέ- 413
νων (415) δὲ τῆς εὐωχίας (416) αὐτῶν, (417) καὶ τὰ 414
πρὸς χαρμοσύνην διεγείρεται φιλοπαίγμονα προσκα- 415
λεσαμένου (418) τῶν οἴκοι διατριβόντων τοὺς εἰς πάλην 416
ἐπιτηδείους. καὶ δὴ κατ' αὐτὸν ἀγὼν διανίσταται· καὶ δὴ 417
πάντες παλαιστρικοὶ βασιλέως καὶ Καίσαρος ἡττῶσι 418
τοὺς ἄλλους, ἄνευθε Βασιλείου μὴ τῇ παλαίστρᾳ παρόν-
τος. προσκέκληται διὸ καὶ αὐτός· καὶ πρὸς μονομα-
χίαν τοῦ κρείττονος (419) ἄγεται. καθ' ὃν (420) τὰ πρὸς φιλίαν ἐξ ἀγχιστείας ὁ Κωνσταντῖνος 419
καλῶς διακείμενος, προστάττει τὸ ἔδαφος ἀχύρῳ περιρραντίζεσθαι, ἵνα μή πως διολισθαίνοι Βα- 420
σίλειος. συνῆλθον οὖν συνῆλθον κατὰ παλαίστραν ἀμφότεροι. ὧν ὁ μὲν μετεωρίζειν πειρᾶται
Βασίλειον, ὁ δὲ μὴ ἐνεγκὼν τὴν Βασιλείου ἀντίβασιν μετεωρίζεται παραυτὰ (421) γενναιότατα· καὶ 421
περιστρέφεται ταχίστῳ κινήματι. καὶ τῇ κατὰ πόδρεζαν (422) προσπλοκῇ, ὡς ὁ ἐγχώριος λόγος, πρὸς 422
γῆν καταφέρεται, ὑποστὰς πτῶσιν ἀλάθητον. ὡς καὶ παραψυχὴν τοῖς πᾶσιν εἶναι λογίζεσθαι. εἰ

a Hic etiam ut ſupra ſemel iterumque, cum ſuam & aliorum ſententiam propoſuiſſet, aliorum ſententiam tanquam ſuam ſequitur.

* Et in ſuperioribus alicubi tam inepte utitur hac figura.

μετὰ πολὺν χρόνον ὕδασι πολλοῖς καταρραντισθεὶς, μό-
λις ἀνέσφηλεν. ὡς ἂν ὁ Ἀντίγονος μετὰ τῶν σὺν αὐ-
τῷ ἐπανῆκε πρὸς Καίσαρα, φησὶ περὶ τῶν δεδραμέ-
νων αὐτῷ, δι' ὃ καὶ ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ τούτων ἐγ-
γόνει κατιάσας. καὶ ἀνακαλεῖται τοῦτον σὺν ἑτέροις ὁ-
μήλιξι δύο. ὡς δὲ τούτους τεθέατο, ἠγάσθη τῆς ὄψεως, ἐ-
παίνεσε τὴν ἡλικιῶτιν. καὶ τῶν δύο πολλῷ πλέον ἐπ-
423 εθαύμασε Βασίλειον καὶ διαφόροις βαθμοῖς (423) κα-
ταλέγει· καὶ πρὸς μείζονας εὐποιΐας ἀρραβωνίζεται.
424 οὓς γὰρ ὁ Θεὸς εἰς βασιλέας (424) διέγνωκε, τούτους
προώρισε, καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν πάντως προεξετίθησι·
ὡς ἡ βασίλισσα Θεοδώρα θεασαμένη τῶν μὲν δύο ἐ-
μεμελήκει καὶ μηδέν. τοῦ δὲ ἑνὸς ἐν φροντίδι ὅλως κα-
θίστατο, ἀπὸ βάθους ψυχῆς ἀνακραγοῦσα· ὡς εἴθε, ὦ
τέκνον τοῦτον σήμερον μὴ ἑωράκειν, ἄνδρα τοιοῦτον τῆς
ἡμετέρας βασιλείας ὑπερτερήσοντα. καθὼς ὁ ἐμὸς
425 ἐν λήξει μακαρίων ἀνὴρ περιὼν ἀπεφοίβασε. (425).
426 προμαντεύσατο (426) οὖν (427) αὐτὸν τῶν ἱπποκόμων κα-
427 θίστησι τὸν Βασίλειον, καὶ ἵππον αὐτῷ δυσήνιον (428)
428 ἐπιδίδωσι διοχήσασθαι, ὃν ἐπεφιλήκει τὰ μάλιστα·
429 οὗτος αὐτὸν ἐφαλλόμενος (429) ὡς ὅ τις ἄλλος Βουκεφά-
430 λῳ Ἀλέξανδρος, ὡς Βελλεροφόντης πηγάσῳ, (430) γεν-
431 ναίως ἱππάζεται, θάμβος λιπὼν (431) ἁπάσαις ἐν
ὄψεσιν ἀναπέπλεκτον. ἐντεῦθεν καὶ κρεῖττον αὐτῷ τῆς
δεσποτικῆς ἀγάπης τὰ πρακτέα διεζεύξατο. ὡς καὶ τῇ
τῶν πατρικίων ἀξίᾳ συντόμως προσεμπελάσαι·
432 γαμετῇ τε συναρμοσθῆναι κοσμιωτάτῃ (432) τῶν εὐγε-
433 νίδων ἐξ Ἰγγερος: (433) υἱόν γε (434) θετὸν (435)
434 ἐπὶ πᾶσι βασιλέως ὀνομασθῆναι. εἶτα μάγιστρος, (436)
435 καὶ παρὰ τῷ κοιτῶνι τῶν προσυπνεύστων φυλάκων προ-
436 τιμηθῆναι κατέστησε. καὶ μετὰ βραχὺ τὴν βασίλειον
437 (437) εὐδοξίαν κληρώσασθαι· ὡς (438) οὖν (439) περί
438 τινα χρόνον παρὼν ὁ ἄναξ τοῖς περὶ τὸν καλλίνικον
439 Μάμαντα μάρτυρα (440) βασιλείοις, ἐπιφύει τοῦτο
440 σκοπὸς, κἂν γελοῖος· ἐν τῷ πρὸς (441) αὐτὸν οὐ πᾶ-
441 σιν ἐγνώρισεν. ἐγκελεύεται δυσὶ τῶν οἰκείων οἷς τὰ
κατὰ ψυχὴν ἐπεθάρρει περὶ τοῦ προκειμένου γε δρά-
ματος. καὶ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν περιχωρεῖ· πρὸς
ἕω τε τὴν φαιδρὰν ἑορτῆς ἐξαγγελλούσας ν' ἡμέρας τινὶ
κοιτῶνα ἐγκλείσας Βασίλειον· τοῖς σὺν αὐτῷ προσ-
442 τάττει ἐν νεύματι ἀπογυμνοῦν τοῦτον· τὰς (442) χεῖρας
τε ἐκτεῖναι. τούτου δὲ γινομένου κατὰ τὸ προσταχθὲν·
ὁ Βασίλειος καταπλήττεται· ἀλλ' ὅμως ἀνδρικὸς ὢν,
τῆς ἐκπλήξεως ἀνακτᾶται, ἑαυτῷ τε καὶ τοῦ βασιλέως
καθίσταται· καὶ μαστίζεται παρ' αὐτοῦ διπλοῖς ἐν φρα-
443 γελλίοις λ'. μνήμην ἔχειν (443) τοῦτον ἀνάγραπτον
τῆς πρὸς αὐτὸν φιλοστόργου προθέσεως. καὶ τῷ μεγίστῳ
444 (444) ναῷ ἐπελθὼν πρωΐας αὐτὸς στεφηφόρον ἄνα-
445 κτα λαοῖς ἀναδείκνυσι μηνὶ (445) Μαΐῳ κϛ'. (446) Ἰν-
446 δικτιῶνι ιδ'. καὶ τῆς κατὰ δευτερείαν αὐτῷ βασιλείας
τὰ πρόσφορα δίδωσιν. ᾧ καὶ πολὺ φίλτρον ἐπιδιδοὺς,
καὶ τὰ ἴσα, πρὸς δὲ καὶ τὰ καθ' ὑπεροχὴν ἐμπαρέχε-

A naculo ſermone, in terram dejicitur, paſſus caſum incclabilem. Ita ut ea res præſentibus omnibus delectationi eſſet. Et quamvis diu multumque aquis conſpergeretur, vix ſeſe recollegit. Cum igitur Antigonus cum iis qui apud ipſum erant, abiiſſet ad Cæſarem, narrat ei de iis quæ facta eſſent. A quo & imperator de iis certior factus, accerſit eum cum aliis duobus æqualibus: quos ut vidit, probavit ſpeciem, laudavit ſtaturam; ſed præ duobus illis multo magis admirabatur Baſilium. Et variis dignitatum gradibus evehit, atque ad majora beneficia ſeſe offert: Quos enim Deus præſcivit imperatores futuros, hos & prædeſtinavit: omniaque ad B eam rem prædiſponit. Hos imperatrix Theodora conſpicata, duos quidem illos neglexit, unius autem illius cauſa plane in ſollicitudinem data eſt, ab imo pectore exclamans: Utinam, o fili, hunc hodie non vidiſſem, talem virum, noſtro imperio ſuperiorem futurum: quemadmodum meus beatæ memoriæ maritus adhuc ſuperſtes vaticinatus eſt. Hunc equiſonibus præficit Baſilium, atque equum ei tradit effrænem domandum, quem valde amabat. Iſta ai inſiliens tanquam aliquis Alexander alteri Bucephalo, tanquam Bellerophontes Pe- C gaſo, egregie equitat. Res admiranda & obſtupeſcenda in oculis omnium viſa eſt. Majoraque incrementa capiebat amor Domini erga ipſum. Ita ut & ad Patriciorum dignitatem celeriter accederet, uxorique jungeretur venuſtiſſimæ, ex nobilibus, Ingere prognatæ: ac poſt hæc omnia filius adoptivus imperatoris nominaretur: deinde Magiſter atque inter cubiculi cuſtodes præcipuus fieret ſecundum aliquos, ac paulo poſt imperatoriam gloriam adipiſceretur. (*a*) Cum igitur aliquo tempore imperator eſſet in illa quæ eſt apud Mamantem, egregium martyrio victorem, regia, ſubnatum ei fuit conſilium, etſi ridicule, quod non omnibus qui circa D ipſum erant indicavit: Mandat duobus familiaribus, quibus animam concredebat (*b*) de propoſito negotio, & per imperatoriam urbem proficiſcitur, maneque certo die Pentecoſtes (*c*) illuceſcente, cum eundem cubiculo incluſiſſet Baſilium, iis qui cum ipſo erant innuit ut eum nudarent, manuſque extenderent. Quod cum fieret prout præceptum fuerat, Baſilius conſternatus eſt; ſed tamen, quod eſſet fortis, ſeſe recolligit, ſuiſque fit & (*d*) imperatoris. Atque ab eo cæditur duplici flagello triginta verberibus: Ut memoriæ mandatum haberet illius erga ipſum benevolum affectum. Atque maximum templum ingreſſus mane ipſo coronatum imperatorem populo oſtendit d. xxvi.

a Hæc tam aliena & inopinata hic intruſa, ſignis ( ) incluſi ſaltem in verſione. Quibus junctim lectis exiſtimabitur Michael Baſilium præ nimio amore verberibus ſæviſſimis affeciſſe, quod ut facere rabioſi & inſanientis eſt, ita & ad hunc modum narrare quo noſter narrat.

b Quia Græcum eſt ambiguum, poteſt etiam verti: *in quorum animoſitate fiduciam habebat.*

c Mox dicet feſto Pentecoſtes collegam creatum Baſilium a Michaele.

d Hæc mire dicuntur, ſed fideliter exprimo, ut alias, niſi quod ſæpe multa mollire cogor; & dextre accipere ac reddere quod ille ſiniſtre dat. Hic autem ſenſus erit, Baſilium recepto animo, ſeſe accommodaſſe imperatori & tergum præbuiſſe.

Menſis Maji, Indictione xiv. & ſecundario imperio convenientia ei tradit. Cui etiam multum amorem exhibens, & paria, inſuper & ad eminentiam præbet; tam prolixa erat voluntas capiendi illius animum. Invidia proinde magna multorum ſe prodit. Qui & diſſolutionem eorum concordiæ ac amoris moliuntur, omnibus modis diſcordiam inter illos machinantes, ut pacificam domum domini clauderent inimicitiis, modo verbis doloſis, modo ſcriptis inficientes illorum animos, male animati. perſuadent enim per hæc, fore ut Michael a Baſilio interficiatur, idemque iſte a Michaele patiatur ex inconſtantia animi, temulentum vocantes ac vecordem. Atque ut aliqui ajunt, voluit Michael omnino interficere Baſilium: præcipue ad venationem cum ipſo egreſſum haſta conjecta petere cuidam mandaverat. Ut autem alii, non ita. Sed benevole erga eum affectum fuiſſe, etſi a quibuſdam turbaretur. Unde ii qui Baſilio favebant ad necem imperatoris eum incitabant. Cum autem non poſſent impellere, a benevolentia erga illum nullo modo averſum, aut etiam ab homicidio abhorrentem; ipſi ſuis manibus perpetrant cædem, ne una cum illo perirent, homicidium propriæ utilitatis aggredientes. Atque ipſe pro imperio tanquam divinitus dato & non ita ut prius, grates Deo perſolvens, inaugurat templum Principum incorporeæ militiæ, a ſe ædificatum: magnitudine & pulchritudine & magnificentia valde ſpecioſum & admirandum. Quo perfecto voluntate & pietate imperatoris, in eoque ſacris rite peractis, ſpirituali lætitia confluente, ibidem imperatoriam coronam a manibus ſummi ſacerdotis accipit, aliud principium ſibi conſtituens imperii, quod auxilio archangelorum adeptus eſſet. Filiis etiam ſuis Conſtantino ac Leoni atque Alexandro ſimilem coronæ atque imperii gloriam tribuit. Stephanum autem patriarchali ſedi conſecratum in futurum deſtinavit. Ac circa primum quidem vita defunctum, adverſis uſus eſt fortuna præter ſpem, huic enim magis erat addictus, præ ceteris: ſperans eum imperio ſucceſſurum; ſed voti compos non eſt factus. Leoni enim, inclyto & glorioſiſſimo principi imperium ſervabatur ſtabile: ei qui poſt illum fratri Alexandro ſucceſſor erat futurus ſecundum paternam ordinationem. Corrumpunt autem & in hac re naturalem affectum homines improbi, paterno amore nonnihil labefactato erga Leonem. Sed improbitatis nervi inciſi, cum eis nihil firmitatis ineſſet, atque Sycophantæ, turpiter abacti ſunt. Leoque imperio potitus eſt, & paternam ordinationem implevit, virtute & ingenio firmus. Verum hæc quidem poſterius, poſt obitum parentis. Cum autem intermedio tempore aliquo res bellicas neglexiſſent, quaſi ſcandalis & offendiculis incidentibus in Remp. quorum jam ante mentionem fecimus: ea occaſione Iſmaeliticum ſupercilium attollebatur, ipſique ſuperbi armabantur: maximamque fecerant invaſionem, ut

A ταις· τοσοῦτον τὰ τῆς πληροφορίας ἠλικῶς διεξέπλα-
το, καὶ φθόνος ἐν τούτῳ δαψιλὴς παρὰ πολλῶν ἐξεκέ-
χυτο. οἳ καὶ τὰ πρὸς διάλυσιν τῆς αὐτῶν ὁμονοίας ἀ-
γάπης ἐντεχνιτεύουσι, τρόπῳ παντὶ τὰ κατ' αὐτῶν
ἀλλήλων ἐμμηχανώμενοι· εἰρηναῖον οἶκον Κυρίου κλεῖ-
σαι τῇ ἔριδι. ποτὲ μὲν λογίοις (447) δολίοις, ποτὲ 447
δὲ γραφαῖς δολοῦντες τὰς αὐτῶν φρένας κακόφρονες.
συμπείθουσι γὰρ ἐν τούτοις βιαίως τὸν Μιχαὴλ παρὰ
Βασιλείου ἀναίρεσιν πείσεσθαι. ταὐτὸ δὲ τοῦτο αὐτὸν ὑ-
πεστήσεσθαι παρὰ Μιχαὴλ ἐξ ἀστάτου φρονήματος, οἰ-
νοφλυγίαν (448) καλοῦντες καὶ ματαιόφρονα· καὶ καθὼς 448
φασί τινες βουλὴν ἔσχεν ὁ Μιχαὴλ ἀναγκαίως ἀνε-
ρῆσαι Βασίλειον· μάλιστα δὲ (449) κατὰ κυνηγέσιον σὺν 449
B αὐτῷ ἐξελθόντα ἐπαφεῖναι λόγχην τινὶ διετάξατο. ὡς
δ' ἕτεροι, οὐχ οὕτως. ἀλλὰ τὰ πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς διά-
κεῖσθαι, κἂν παρά τινων ἐσεσάλευτο. ὅθεν οἱ τὰ συ-
νοίσοντα φρονοῦντες τῷ Βασιλείῳ πρὸς φόνον ἐκίνουν τοῦ
αὐτοκράτορος. ὡς δ' οὐκ ἔπειθον τῆς πρὸς αὐτὸν εὐ-
νοίας μηδ' ὅλως ἐκτετραμμένον, ἢ καὶ πρὸς μιαιφο-
νίαν ἰλιγγιῶντα, αὐτόχειρες γίνονται τῆς σφαγῆς.
(450) ἵνα μὴ σὺν αὐτῷ συναπόλωνται. τοῦ (451) δὲ μιαι- 450
φονήματος τῆς οἰκείας εὐχρηστίας ἀντεχομένου. (452) καὶ 451
τὴν βασιλείαν ὡς ἤδη θεόθεν δοθεῖσαν αὐτῷ καὶ οὐχ 452
ὡς τὸ πρότερον, τὰς πρὸς Θεὸν εὐχαριστίας ἀποδιδοὺς,
προσεγκαινίζει τὸν Ἀρχιστρατήγων (453) τῶν ἀΰλων ταγ- 453
μάτων ναὸν κατασκευάσας· μεγέθει τε καὶ κάλλει καὶ
C πολυτελείᾳ τῶν συντεθέντων λίαν ὡραῖον καὶ ἀξιάγα-
στον. οὗ πλειστουργηθέντος σὺν πόθῳ καὶ πίστει τοῦ αὐ-
τοκράτορος, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν ἀφοσιωθέντων συντε-
λεσμάτων, πνευματικῆς θυμηδίας συναθροισθείσης,
ἐν ταύτῃ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα χειρῶν ἀρχιερέως
(454) ἐκδέχεται, ἄλλην ἀρχὴν καθιστῶν ἑαυτῷ βασι- 454
λείας, ἣν συμμαχίᾳ τῶν Ἀρχαγγέλων κεκλήρωτο. υἱέ-
σι τε τρισὶν ἑαυτοῦ Κωνσταντίνῳ (455) καὶ Λέοντι καὶ 455
Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὁμοίαν στεφοδοξίαν μετὰ καὶ τῆς βασι-
λείας ἐντίθησι. τὸν δὲ Στέφανον ἱεράσας τῷ πατριαρ-
χικῷ θρόνῳ πρὸς τὸ μέλλον ἀφώρισε. καὶ περὶ μὲν
τὸν πρῶτον μετά τινα χρόνον διηλλαχότα τὸν βίον
(456) δυστυχεῖ παρ' ἐλπίδα. τούτῳ γὰρ μᾶλλον προσετε- 456
D τήκει τῶν ἄλλων, θαρρῶν καὶ τὴν τῆς βασιλείας διά-
δοχὴν, κἂν τοῦ ἐφετοῦ οὐκ εὐστόχησε. Λέοντι γὰρ τῷ πε-
ριωνύμῳ καὶ πανσόφῳ βασιλεῖ τὸ τῆς βασιλείας συ-
νετετήρητο μόνιμον· τῷ μετ' αὐτὸν ὁμαίμονι Ἀλεξάν-
δρῳ διαδόχῳ γενησομένῳ, κατὰ πατρικὴν θεσμοθέτη-
σιν. φθείρουσι δὲ κἂν τούτῳ τὰ φυσικὰ σπλάγχνα οἱ
πονηροί· τῆς πατρῴας φιλοστοργίας κατά τι παραθραυ-
σθείσης ἐπὶ τῷ Λέοντι. μικρὸν ὅσον, (457) καὶ τὰ τῆς 457
πονηρίας νεῦρα διακοπέντα. ἐπείπερ αὐτῇ οὐδὲν τῶν
ἰσχυρῶν παρυφίσταται· καὶ οἱ συκοφάνται κακῶς ἀπε-
λήλανται. καὶ Λέων τῆς βασιλείας ἐγκάτοχος γίνεται.
E καὶ τὰ πατρόθεν διωρισμένα ἀποπληροῖ καλοκἀγαθίᾳ
καὶ ἀγχινοίᾳ νευρούμενος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον μετὰ
τὴν τελευτὴν τοῦ γενήτορος. ἐπεὶ δὲ διὰ μέσου χρόνου
τινὸς (458) τὰ τῶν πολέμων ἔργα κατολιγώρουν· οἷά 458
περ σκανδάλων παρεμπεσόντων τῷ πολιτεύματι, ὧν
προμεμνήμεθα. δι' ὧν (459) ἡ Ἰσμαηλίτις ὀφρὺς ἐκο- 459
ρύσσετο, καὶ μεγίστην ἐπεποίητο τὴν ἐπίθεσιν, ὥστε μέ-
χρι τῶν Μαλαγηνῶν ἐλάσαι στρατόν· κἀκεῖθεν τὴν
βασιλείας ἱππότιν συναγαγὼν ἀμείψασθαι, εἰς ἑαυ-
τοῦ μὲν στρατηγίας ἀείμνηστον, ἡμῶν δὲ καταστρατηγίαν

Digitized by Google

σιωπῆς ἄξιον· ὡς δὲ περὶ τούτων Θεοσεβεῖ ἄνακτι διέ-
γνωστο, διαλλάζειν αὐτῷ οὐ παρῆν ἐπὶ τηλικούτῳ ἀτο-
πήματι, ἀλλὰ σπουδαίως ἐπανορθοῦσθαι ὅπως ἐκδίκα-
460 σιν τῶν οὕτως ἐσπευγμένων. Ἀνδρέαν (460) γάρ τινα
στοχασάμενος ἄνδρα πολύφρονα καὶ πολυπειρίας μετα-
διώκοντα, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἀνδρείας, ἀλλ' ἐπικεκρυ-
πτο· καθὼς ὁ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια παρεδήλω-
461 σεν. ἅτος Σκυθῶν (461) ἑσπερίων ἐξώρμητο. ὑπο-
στράτηγον τοῦτον τοῦ κατὰ Ὀψίκιον προτίθησι θέματος.
ὃς τὸν ὑπ' αὐτὸν στρατὸν στρατηγικῶς τάξας καὶ τοῖς
πολεμίοις παρεμβαλὼν, μεγίστην ἀπηνέγκατο νίκην.
καὶ καταβεβλήκει τέως τὴν τούτων ἀλαζονείαν. καὶ διὰ
τοῦτο καὶ ταῖς συχναῖς αὐτοῦ ἀνδρείαις μετά γε πατρι-
462 κιότητα (462) τῆς τῶν σχολῶν ἐμοιρεῖ κυριότητος. καὶ
463 πολλῷ κρείττων (463) κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἠγωνίσατο, καὶ
κατ' αὐτῶν ἄγαν ἠρίστευσε. καὶ μετὰ τοῦτο εἰλήφει τὸ
464 μαγιστρότητος, οὐ μετὰ πολὺ χρόνον. (464) καὶ τὰ
465 (465) ἐκ τῆς Τεφρικῆς (466) κακὰ καθ' ἡμῶν ἐβρεν-
466 θύετο· χώραν λαβόντων τῶν ἐκεῖσε κακούργων τῆς πρὸς
ἡμᾶς ἐπιθέσεως, ἀπασχολουμένων Ἀγαρηνῶν ἐν πο-
λέμοις ἐπί τε γῆς καὶ θαλάσσης. ἀλλ' ὅμως περιγί-
νεται τῶν ἀλαζόνων ὁ αὐτοκράτωρ, ὑπερμαχούσῃ θείᾳ καὶ
στρατηγικῇ ἐμπειρίᾳ κατευοδούμενος. μεθ' ἃς καὶ κατὰ
467 Γερμανικείας (467) ἐκστρατεύσας καὶ Σαμοσάτων, (468)
468 ἐκπρεπεῖς πόλεις Σαρακηνῶν καὶ χώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ
469 Μελιτηνὴν (469) στενώσας ἐξ ἐπιδρομῆς συνεχοῦς, κατ'
470 αὐτῶν ἵστησι τρόπαια· καὶ μετὰ νίκης (470) εὐσήμου
471 πρὸς τὴν βασιλίδα πάλιν ἐπάνεισιν· ἀδὲ τὰ (471)
κατὰ τὴν ἅλα διὰ Ἀφρικῶν καθ' ἡμῶν στρατεύματα
ναύμαχα δι' ὁρμίας ἐτύγχανε· δι' ὧν ἑσπέρα πᾶ-
472 σα καταδεδούλωτο, (472) ἐν πόλεσι τῆς τε Σικελίας
ἔτι μὴν καὶ Λογγιβαρδίας πολυαριθμήτοις ἐπὶ ὁ τε
473 καὶ ρ'. (473) τοῦ Γαλλιανοῦ χωρίς. ἃς (474) τὴν ἀ-
474 νάρρυσιν (475) ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος ἀπειργάσα-
475 το. Νασὰρ (476) καὶ Προκοπίου (477) κατ' ἐκεῖνο και-
476 ροῦ στρατηγίας ἀντεχομένων. καὶ τὸ μὲν ὄνομα Ἰταλία
477 ἐφεύρεν ἀπὸ Ἰταλοῦ τοῦ Σικελοῦ γεννήτορος. τοῦ μὲν πα-
478 τρὸς (478) τῆς Ἰταλίας χώρας, τοῦ δὲ υἱοῦ Σικανίας
479 ὁ Τρινακρίας ἐγκρατῶν γεγονότων. Ἰταλία δὲ (479)
καὶ ἄπως ἀπό τινος παραιωρουμένης βοὸς, ὃν ἀθρόαν
ἰδόντες ἐγχώριοι ἐκ γῆς ἑτέρας τὸν ἀπόπλουν πρὸς
αὐτοὺς ποιουμένην διωκομένην τε παρὰ τῶν κτητόρων αὐ-
480 τῆς, ἐβόησαν. Ἰταλὸς Ἰταλός· ὃ (480) τῇ ἑαυτῶν διά-
λέκτῳ ἑρμηνεύεται βοῦς. ἢ ἀπό τινος λῃστοῦ Ἰταλοῦ δὲ
Ἡρακλέους ἐκεῖσε ἀναιρεθέντος τὴν κλῆσιν ἠγάγετο.
481 Λογγιβαρδία (481) δὲ ἀπό τινος Λογγιβάρβου τοῦ
482 πρώτως κατασχόντος (482) τὴν χώραν. ἐφ' ὅτῳ καὶ
μέγα ἐξέθρεψε γένειον. λόγγη γὰρ παρὰ Λογγιβάρ-
βοις τὸ μέγα· βάρβα δὲ, τὸ γένειον. Τὰ δὲ κατὰ
483 Συράκουσαν (483) διεμεσολάβει χρόνοις τισὶν δυστυχή-
ματα. ἐπεπολιόρκητο γὰρ παρὰ τῶν Ἰσμαηλιτῶν. καθ'
484 ἣν ἐξαποστέλλει ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸν (484) ἄνδρα
γενναῖον σὺν ναυτικῷ πολυάνδρῳ πρὸς τὴν αὐτῆς ἀ-
πολύτρωσιν. ὃς κατιὼν μέχρι Πελοποννήσου, Ἱέρακι
485 (485) οὕτω κατονομαζομένῳ λιμένι προσλιμενεύεται,
παρεμποδισθεὶς ἐκεῖσε δυσπλοίᾳ χαλεπωτάτῃ ἐπὶ π-

ad Malagenoa aſque ducerent exercitum, indeque imperatoris equitatum tollerent, cum ipſorum bellica ſolertia perpetuo memoranda, noſtra autem clade ſilentio digna. Quæ cum cognoviſſet imperator a Deo coronatus, haud ſuccubuit rebus tam inopinatis, verum celeriter pœnas exigere ſtuduit pro talibus factis. Cum enim Andream quendam ad eam rem delegiſſet, virum prudentem & multarum rerum uſum ſectantem nec minus virtutem bellicam (quamvis id non præ ſe ferret:) ut rei veritas oſtendit. (Is a Scythis occidentalibus erat oriundus:) hunc ſecundarium ducem Thematis Opſiciani conſtituit imperator. Qui arte bellica inſtructo exercitu, hoſtes aggreſſus, maximam victoriam obtinuit, dejecitque ad tempus illorum inſolentiam. Atque ob id & quod aſſidue rem ſtrenue gereret, poſt patriciam dignitatem etiam ſcholarum præfecturam feliciter conſequitur, meliorque valentior in hoſtes inſurgebat: remque adverſus eos optime geſſit. Poſt hæc & Magiſtri dignitatem adeptus eſt. Non multo poſt & ex Tephrica calamitates in nos ingruebant, occaſionem nacta illius loci perditis hominibus nos invadendi, occupatos bello cum Agarenis terra marique. Sed tamen ſuperat ſuperbos illos imperator auxilio divino & experientia ducum bonum ſucceſſum habens. Poſt hæc & adverſus Germaniciam nec non Samoſata educto exercitu inſignes urbes Saracenorum ac regiones, ipſa etiam Melitena ad anguſtias redacta aſſiduis incurſionibus, tropæa erigit, & inſignem victoriam reportans in imperatoriam urbem revertitur. Per mare etiam Afrorum claſſis nos infeſtare haud ceſſavit. A quibus verſus occidentem omnia ſubacta erant, Siciliæ & Longobardiæ urbes plurimæ uſque ad CL. præter Gallerianum. Quas imperator Baſilius recuperavit, Naſare & Procopio ducibus in illo tempore. Ac Italia quidem nomen invenit ab Italo Siculi parente, patre Italia, filio autem Sicania ſive Trinacria potito. Sic etiam dicitur Italia (a) a bove advena, quem ſubito conſpicati indigenæ adnatantem ad ipſos perſequentibus poſſeſſoribus, clamarunt: Italus, quod illorum ſermone ſignificat bovem, aut a quodam prædone Italo, quem Hercules ibi occidit, nomen duxit. Longobarbia autem a quodam Longobarbo qui primitus tenuit illam regionem, quia magnam barbam alebat. (b) longa enim Longobarbis eſt magnum, pili autem menti, barba. Syracuſarum autem calamitates quodam tempore intervenerunt. Obſidebantur enim ab Iſmaelitis. Eo miſit imperator Adrianum virum ſtrenuum cum claſſe numeroſa ad eam urbem liberandam. Qui profectus ad uſque Peloponneſum, portum cui nomen Hierax, occupat, impeditus ibi magna difficultate navigandi, per e-

a Balbutiente preſſius ſequendo, non poſſum melius. Nec iſtæ quiſquiliæ merentur majorem curam, difficilius interim talia vertuntur, quam oratio diſerta.

b Ita imperfecte loquitur. facile autem intelligitur quid velit, non enim propter magnam barbam iſte obtinuit regionem, ſed ab ea dictus ita fuit, ſi modo &c.

quinquaginta dies. Cumque ibi retardaretur a navigatione propter Inelaſios ventus, acceſſit ad eum quidam ex colunis nuncium grave adportans, Heſterno die hora quinta Syracuſas captas fuiſſe. (quibus (*a*) nomen a conditricibus eam Archiæ filiabus Syra & Coſſa, aut a quodam lacu ibidem, aut a fonte olim Syracone nunc Arethuſæ :) Illo autem in veritatem inquirente, ac unde id ſciat interrogante hic reſpondit : Eſt mihi in eo loco qui Helos dicitur prædium quaſi octo milliariorum intervallo. Atque heri veſperi illud obambulanti mihi occurrunt quidam ex paſtoribus, & dicebant, ſe ex dæmonibus hic verſantibus audiviſſe dicentibus, Syracuſas captas eſſe, ibique ſe fuiſſe atque inde veritatem certo comperiſſe. Sed ille haud credens, fidem ſibi fieri volebat proprio auditu. Quare in prædium profectus hora prima cum paſtoribus definitum locum occupavit, in quo ſpiritus illi commorabantur. Quos cum quidam ex paſtoribus interrogaſſet, ubi fuiſſent ? ipſi reſponderunt, In urbe Syracuſarum ſe fuiſſe & ſatiaſſe reliquiis ſanguinis Chriſtiani qui effuſus eſſet, illum porro qui de his ſcire cuperet & quid ſit factum, ſe noſſe, nomenque & gradum dignitatis ſcire. Quibus nondum credens Adrianus, ea exiſtimabat putida. Sed poſt decimum quintum diem ea quæ ipſis mendacia videbantur, per illos qui inde ægre evaſerant vera demonſtrabantur. Ceterum illius loci ſpirituum præſcientia, aut potius ipſorum factorum ſcientia ibidem uſque ad imperium piiſſimi Leonis, ut ajunt, duravit. Tunc igitur copiis nauticis quas ſecum habebat congregatis Conſtantinopolin proficiſcitur, ſuppleaque fit in quodam templo petens veniam delictorum. Sed quod officium neglexiſſet nec adeo difficultate navigandi uſus fuiſſet, ut ipſe dictitabat, veniam conſecutus non eſt. Eodem tempore in Carthagine Afri Saraceni cum ingentibus navibus, quæ ducentenos ſexagenos viros capiebant, infeſto exercitu nos invadunt, perveniuntque ad Cephaleniam uſque ac Zacynthum. (Quæ ad Zephyrum verſus Ichtyn ſpectat; a Zacyntho autem Meropis filio nomen accepit :) Quo cognito, imperator Patricium Naſarem virum multarum rerum peritum mittit cum claſſe ducem. Qui cum ad Methonam, quæ prius Pedaſus dicta fuit, perveniſſet, pleriqne militum ex navibus aufugerunt, ipſumque deſeruerunt. Quod mox notificatur imperatori. Atque eum feſtinatione vehementi ab ipſo aliquis miſſus eſt, juſſus, in eo loco furcas collocare ligneas, ac fugitivos in iis ſuſpendere; ita fieri aperte mandans. clam enim noctu ex carcere Agarenos triginta eductos drungario ac præfecto ſuæ cuſtodiæ tradidit, ſevere præcipiens ne cuiquam enunciaret quod ſtrueretur, ne ſupplicio intolerabili ſubjiciatur. Imperavit etiam ei ut illis triginta Iſmaelitis igni ac pice barbas nec non capitis

A μέρας ν'. καὶ κατὰ τοῦτον αὐτοῦ δυσφορίᾳ πιεζομένου
διὰ τὴν ἐξ ἀνέμων ἐγκαθειρξιν, προσεδεδήμηκει τις
τῶν χρησίμων ἀγγελίαν ἐπικομιζόμενος δυσαχθῆ.
ὡς κατὰ ε' ὥραν πρὸς τὸ χθὲς τὰς Συρακούσας ἑλῶ-
σθαι: αἷς ὄνομα ἀπό τινων κτιστριῶν ταύτης Ἀρχίου
θυγατρῶν Σύρας καὶ Κόσσης, ἢ ἀπό τινος ἐκεῖσε λίμ-
νης. ἢ ἀπὸ τῆς πρὶν μὲν κρήνης Συρακοῦς, νῦν δὲ
Ἀρεθούσης. τοῦ δὲ τὸ ἀληθὲς πολυπραγμονοῦντος, καὶ
ὁπόθεν (486) ἐπίσταιτο τοῦτο διερευνῶντος· αὐτὸς ἀπε- 486
κρίνατο· ὅτι περ ἐν χώρῳ ὃς Ἕλος (487) ὠνόμασται 487
ἀγρὸς πάρεστί μοι, ὡς ἀπὸ μιλίων η' προσεχέστατα. 488
καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑσπέραν καθ' ἣν (488) μοι πε-
ριπολεύοντι προσίασί τινες ποιμαινόντων, καὶ ἔφασκον,
B ὡς ἐκ τῶν ἐπιχωριαζόντων δαιμόνων (489) διακηκοέναι, 489
φραζόντων· γνῶθι τὴν Συράκουσαν δορυάλωτον, ἐν
ταύτῃ τε (490) παρεῖναι (491) αὐτούς, ὅθεν καὶ δια- 490
τρανοῦσθαι ἀλήθειαν. αὐτὸς δὲ (492) πρὸς τοῦτο μὴ κα- 491
τανεύων εἰς ἀπιστίαν ἐχώρει τὴν αὐτηκοΐαν σφετεριζό- 492
μενος. καθ' ἣν ἐν καταλάβοι (493) γενόμενος τοῦ ἀ- 493
γροῦ πρώτην καθ' ὥραν καὶ ποιμέσι συγκατειλήφει
(494) τὸν ὡρισμένον χῶρον, ἐφ' ᾧ τὰ αἴσια τὴν δια- 494
τριβὴν ἐπεποίηντο. ὧν τὴν διαγωγὴν πυνθανομένῳ
τινὶ τῶν ποιμένων (495) προσαπεκρίναντο. Κατὰ πό- 495
λιν (496) Συράκουσαν εἶναι τοῦ περιλειφθέντος χριστια- 496
νικοῦ αἵματος ἐμφορεῖσθαι. τὸν δὲ περὶ τῶν τοιούτων εἰ-
C δέναι διερευνώμενον τὸ πραχθὲν γινώσκειν· τό, τε ὄ-
νομα καὶ τὸν ἀρχικὸν βαθμὸν ἐξεπίστασθαι· οἷς ὁ Ἀ-
δριανὸς μὴ πιστεύειν (497) ὅτι ὑπελογίζετο ἕωλα. καὶ 497
μετὰ ιε' ἐπιοῦσαν ἡμέραν (498) τὸ παρ' αὐτοῖς ὡς ψευ- 498
δῆ νομιζόμενα παρὰ τῶν ἐκεῖθεν μόλις ἐληλυθότων ἀ-
ληθῆ κατεφαίνετο. τῶν οὖν ἐγχωρίων πνευμάτων ἡ τοι-
αύτη πρόγνωσις, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡ ὑπὸ τῶν πεπραγ-
μένων γνῶσις τοῖς κατὰ τὴν αὐτὴν χώραν ἄχρι βα-
σιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου, ὥς φασι, Λέοντος προσμεμένηκεν.
τότε δὲ στρατὸν τὸν ὑπ' αὐτὸν ναύμαχον συναγείρας,
τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπιδημεῖ· (499) καὶ ἱκέτης ἔν τινι 499
ἱερῷ παραγίνεται, ἐξαιτῶν συγκεχωρῆσθαι τοῦ σφάλ-
ματος. ἀλλὰ τῶν δεόντων ὀλιγωρήσας, καὶ οὐχὶ δυσπλοΐ-
ᾳ πλέον (500) ὡς ἔφασκεν, συγγνώμης οὐκ ἔτυχεν. 500
D Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἐφεστηκότι καιρῷ οἱ ἀπὸ Καρχηδόνος
Ἄφροι Σαρακηνοὶ (501) σὺν ὁλκάσι παμμεγέθεσιν ξ' 501
αἷς χώρησις σ' ἀνδρῶν διεκέκριτο, καταστρατεύουσι,
καὶ διϊκνοῦνται Κεφαλληνίας μέχρι καὶ Ζακύνθου. (502) 502
ἥτις πρὸς ἄνεμον ζέφυρον κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθὺν ἀ-
πονένευκεν, ἐκ δὲ Ζακύνθου τοῦ Μέροπος τῆς προσηγο-
ρίας τετύχηκε; περὶ ὧν ὁ βασιλεὺς διαγνοὺς, τὸν πα-
τρίκιον Νάσαρ (503) ἐκπέμπει σὺν ναυστολίᾳ· ἄνδρα 503
πολύπειρον, ταύτης καθηγησόμενον. τοῦ δὲ κατὰ Με-
θώνην (504) τὴν πρὶν Πήδασον (505) καλουμένην ἐ- 504
πιδημήσαντος, οἱ πλεῖστοι στρατιωτῶν τῶν πλοίων ἀ- 505
πέδρασαν καταλελοιπότες αὐτόν. (506) ὃ διαγινώσκε- 506
E ται ταχέως τῷ βασιλεῖ· καὶ σὺν κατεπείξει (507) 507
σφοδρᾷ παρ' αὐτοῦ τις ἀποσταλεὶς διετέτακται περὶ τὸν
τόπον ἀνασκολοπισμὸν ἱδρύσασθαι ξυλουργήματος, καὶ
τοὺς δραπέτας ἐν αὐτοῖς ἀνασκολοπίσαι· οὕτω τὴν πρό-
σταξιν κατὰ ἐμφανὲς μηχανώμενος· κρυφίως γὰρ (508) 508
ἐν νυκτὶ τῶν ἀπὸ τῆς φυλακῆς Ἀγαρηνοὺς λ' προσλα-
βόμενος, δρουγγαρίῳ τῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ φρουρὰν προσ-

a Has delicias perpetuas auctoris ſignis ( )' aut ( ) incluſi ſaltem in verſione, ne interturbent orationem.

ςῶτι

509 σῶτι ἐκδίδωσι· ἐξασφαλισάμενος (509) μηδενὶ ἐκφο-
ρον ποιήσασθαι τὸ συντεθησόμενον, ἵνα μὴ ποινῇ ἀφο-
ρήτῳ καθυποβάλοιτο. ἐκεκέλευσο γὰρ αὐτῷ τῶν λ' Ισ-
510 μαηλιτῶν πυρὶ καὶ πίσσῃ (510) τὰς γενειάδας, ἀλλὰ
μὴν καὶ τὰς κατὰ κεφαλὴν τρίχας ἐναποφλέξαι· τάς τε
ὄψεις αὐτῶν ἀσβόλῃ ἐμπεριχρίσαι, καὶ πέδαις διπλαῖς
τοὺς πόδας ἐμπιέζεσθαι· καὶ τινι ὥρᾳ διωρισμένης ἡ-
511 μέρας μεμαστιγῶσθαι αὐτοὺς, ὡς λειποτάκτας (511)
πλωσίμους ἐν φραγελλίοις δεινοῖς κατὰ τὸν ἱππόδρο-
μον· καὶ ἐξονειδισμοὺς δραπετῶν κατηγόροις ἐν λόγοις ὑ-
φισταμένους διελαύνεσθαι γυμνιτεύοντας καὶ ὀχουμένους ἐπ'
ὄνων ἕως πυλῶν χρυσωνύμων βασιλίδος τῆς πόλεως.
512 παραφυλάξασθαι (512) δὲ, μηδένα τῶν συνόντων αὐτοῖς
ἐμπελάσαντα ὁμιλῆσαι· τούτων ταύτῃ προχωρησάντων, B
513 κατὰ Μεθώνην (513) προῄπτειν ἀνασκολοπίσθαι τούτους,
ὡς δραπέτας πολέμων ἀναλκίδας. καὶ μή τινα τῶν ἐγ-
χωρίων ἀρχηγετῶν, εἴτε λαοῦ τῆς καινότητος, ἀλλὰ
μήτε αὐτὸν προηγέτην στρατοῦ τῶν ὁμοίων τῆς ἐχεμυ-
θίας ἀπολιμπάνεσθαι, καὶ δεσμῶται πάντες ἀνήρτηντο
σκόλοψιν. ἐνθένδε θρῆνος οὐχ ὁ τυχὼν τῷ πατρικίῳ
Νάσαρ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἄρχουσιν ἐπεγίνετο· μέμψιν
ἑαυτοῖς ἐπιτρίβουσι τὴν περὶ τούτων λειποταξίας τοῦ ἐκ βα-
σιλέως διαβεβαιουμένου αὐτοῖς. τάς τε συνεύνους καὶ παῖ-
514 δας δραπετευσάντων, (514) ἔτι μὴν καὶ γεννήτορας τὸν
αὐτοκράτορα πάντας ἄρδην ξίφει διολοθρεῦσαι· ὡς ἐκ
τοῦδε τοῦ καλλίστου σκευάσματος δι' ὀλιγοστῶν καταπε-
κρίτων Αγαρηνῶν τὸν οἰκεῖον λαὸν ἀνασώσασθαι. πε- C
515 ριδεεῖς οὖν γεγονότες (515) ὅ, τε ναύαρχος αὐτῶν Νά-
σαρ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀρχηγοὶ, ὅ, τε σύμπας λαὸς,
τὸ τοιοῦτον μήποτε καὶ αὐτοὶ ὑποστήσονται, ἀναγκαίως
516 τοῖς πολεμίοις ἀντικαθίστανται, (516) νίκῃ τῇ πρὶν
517 μεγαλαυχουμένους (517) βαρβαρικώτατα, καὶ Ζάκυνθον προσ-
εδρεύουσιν· οὓς ἐπιτίθεται τούτοις Νάσαρ παρεμβα-
λὼν, καὶ πανωλεθρίαν θείᾳ ἰσχύϊ καὶ βασιλέως ἐντεύ-
ξει κατ' αὐτῶν τίθεται. τοῦ δὲ καθ' ἡμᾶς πλοΐμου
στρατοῦ τῶν Αγαρηνῶν κατισχύοντος, ἔναρθρός τις βοὴ
518 κοιλάδος (518) ἠφίετο τοῖς πρόσω φοιτᾷν ἐγκελευομέ-
519 νη. (519) ἔνθεν οὗτοι (520) Σικελίαν πᾶσαν καὶ Αφρι-
520 κὴν, πρὸς δὲ καὶ Λογγιβαρδίαν διαδραμόντες, πολε-
μίῳ πυρὶ καὶ παντοδαπεῖ ξίφει τοὺς ἐν τοῖς πλοίοις D
521 Αγαρηνοὺς καταφλέξαντές τε καὶ διαιωσάμενοι, (521) καὶ
ἑτέρας τὰς πρὸς ἐμπορίαν κατέσχον· ὧν ἀριθμὸν συν-
θέσθαι πάντως οὐ ῥᾴδιον, ἐπιφορτιζομένων εἴδη παν-
τοῖα· πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ δαψιλέστατον ἔλαιον, καὶ το-
522 σοῦτον, (522) ὥστε ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις τὴν κατὰ
λίτραν ἐλαίου ὀβολοῦ πιπράσκεσθαι· καὶ κατὰ θαυμασιότη-
523 τα (523) πᾶσι τὰ τότε πραχθέντα φημίζεσθαι· καὶ
μάλιστά γε ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Τεφρικὴν συνελεύσεως· τοῦτο
Παύλου Σαμοσατέως, σὺν αὐτῷ Κύβρικός τε καὶ Μον-
τανοῦ, καὶ ἄλλων αἱρεσιαρχῶν διαφόρων κατοφρυωσάντων
524 (524) τὰ πρότερον, καὶ καταδυναστευθέντων τὸ ὕστερον E
Θεοῦ βραχίονι κραταιῷ, καὶ ἱκετηρίαις σὺν φροντίσμα-
525 σιν ἐπαλλήλοις τοῦ Αὐτοκράτορος· ὃς ἅπαξ καὶ δὶς (525)
526 κατ' αὐτὸν (526) ἐπιὼν· καὶ τὸ μὲν (527) πρῶτον ἁ-
527 πάσας χώρας ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ πυρπολήσεσιν ἐρ-
528 ρημώσας· κατὰ Τεφρικῆς (528) ἀγωνίζεται, τινὶ χρό-
529 νῳ ἐνδιατρίψας. ὡς ἀπρακτήσας, ἐπάνεισι πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῷ ναῷ (529) τῶν
ἀρχιστρατήγων εἰσδὺς, ὃς παρ' αὐτοῦ κατεσκεύαστο, αὐτοὺς ἱκετεύει ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ στε-

A capillos amburerет, ſacieſque eorum fuligine oblineret, ac compedibus duplicibus pedes conſtringeret. Utque ipſi hora certa definita diei cæderentur, tanquam fugitivi ac deſertores navium, diris flagellis in circo. Et cum exprobratione & incuſatione quod fugitivi eſſent traducerentur nudi atque aſinis invecti uſque ad aureas portas imperatoriæ urbis. Caveretque ne quiſquam præſentium accedens cum iis loquatur. Quibus ita peractis Methonam verſus eos mittit ſuſpendendos tanquam fugitivos ac deſertores belli ignavos. *Præcipit* etiam ne quiſquam ex ducibus illius loci, aut etiam ex vulgo hominum, ne ipſe quidem B ſummus dux exercitus tali ſilentio exemptus ſit. Atque vincti omnes ſuſpenſi ſunt. Hinc lamentatio non vulgaris patricio Naſari, ac ducibus qui ei ſuberant, ſubortæ, ſe ipſos inſimulantibus in hac re deſertionis. (*a*) eo qui ab imperatore venerat affirmante etiam conjuges fugitivorum nec non parentes imperatorem omnes omnino gladio perditurum. Ita *factum* hoc pulcherrimo commento ut per paucos condemnatos Agarenos ſuum populum conſervaret. Metu enim perculſi cum navarchus ipſorum Naſar tum duces qui ei ſuberant, ne tale quid aliquando & ipſi perpetiantur, neceſſario hoſtibus reſiſtunt propter ſuperiorem victoriam ſuperbienti- C bus ſumma barbarie. Atque Zacynthum obſident. Ergo impetum in eos facit Naſar, atque internecione cædit, divino auxilio imperatoriſque *apud Deum* interceſſione contra illos. Cum autem noſtra claſſis Agarenos ſuperaſſet, articulata quædam vox ex convalle mittebatur, ulterius pergere jubens. Unde iſti per Siciliam omnem & Africam nec non Longobardiam profecti, bellico igni & omni genere cædis Agarenos in navibus comburentes ac interficientes, etiam alias naves mercatorias ceperunt (quarum numerum ſcire haud facile eſt:) oneratas variis mercibus, in quibus & oleum maxima copia. D Ita ut in illis diebus libræ pondus obolo væniret. Ac tanquam miracula apud omnes ea quæ tunc facta eſſent celebrarentur. Præcipue ob colluviem Tephricenſium, Paulum Samoſatenſem, cumque eo Curbecem & Montanum, alioſque auctores hæreſium ac principes varios, ſuperbia elatos prius, ſed ſuperatos poſtea dei brachio forti, & ſupplicationibus continuiſque curis Imperatoris. Qui ſemel iterumque eos aggreſſus, prius quidem omnibus regionibus, populando & captivos abducendo, vaſtatis, Tephricam oppugnat aliquandiu; ſed E cum nihil proficeret, revertitur in Imperatoriam urbem. Ingreſſuſque templum principum cœleſtis militiæ, quod ipſe ædificaverat, illis ſupplicat in contritione cordis & ſuſpiriis, ne prius videret mortem quam Tephricam exitio dediſſet. Atque rurſus adverſus eam proficiſcitur cum maximis

a Horride & evolute loquitur in Græco & imperfecte adeoque ambigue. *Joſ. Gen.*

copiis, vaſtitatem magnam inferens. In cujus expugnatione de cœlo fremitus maxime terribilis in eos ingruit, ut ea eo Tephricæ ſtructuræ concuterentur, atque ejuſmodi terrorem incolæ ejus, ipſorum cauſa divinitus factum exiſtimarent. Quare alii eorum ad imperatorem ſe contulerunt miſericordiam orantes, alii in intimam Syriam migrarunt. Ut ſic utrinque urbs eorum ab hominibus deſerta, vacua fieret, quæ jam ſubacta erat, poſtquam dux ejus Chryſochir cecidiſſet. Iſte enim homo inſolens cum Carbæa & Calliſto plurima mala Chriſtianis intulit, ſicut & ejus pater. Atque Nicomediam uſque ac Nicæam ipſam profectus, per Thraceſiorum etiam thema, uſque ad Joannis theologi regionem pervenit. Cujus templum ii qui cum illo erant intrantes, introduxerunt equos ſuos & impedimenta, hoſtiliter inſultantes. Igitur ad Chryſochirem ſcribit imperator pacis componendæ cauſa. ((a) ut qui erat pacificus & vere miſericors, ſecundum oraculum, quod ait: Eſtote invicem benigni & miſericordes, donantes invicem, ſicut & Chriſtus nobis ſe ipſum donavit: Eſſet contentus iis quæ acquiſiviſſet, acciperetque ab ipſo aurum & argentum & veſtes, ac deſineret captivos ducere & trucidare Chriſtianos. Sed homo ferox & infidelis pacificis verbis non permovetur. Quare etiam reſcribit imperatori: Quod ſi cupis, Imperator, nobiſcum pacem inire, relinque orientis imperium, & tantum occidentale ſerva, ſic pacem agemus tecum. Sic minus, conabimur te omnino regno ejicere. Hanc ejus amentiam imperator ſentiens, ſapienter tacuit, nec amplius reſcripſit. Duobus autem annis elapſis venit Chryſochir cum ſuo exercitu uſque ad Ancyram urbem & ipſa Commata; prædaque multa potitus revertitur. Ceterum (b) domeſticus ſcholarum intervallo unius diei diſtans ſubſequi deſinebat, verebatur enim prope ſubſequi & conſpici. Chryſochir autem in Charſiani thema venit, & ad Agranas caſtra metatur; Domeſticus autem ad Siboron, qui prætoribus Armeniacorum & Charſiani præcepit dicens: Tollite duces qui vobis ſubſunt & equites aliquos bonos victumque quaſi dierum duodecim, & ſubſequimini Chryſochirem uſque ad Bathyryacem. Et, ſi quidem partem aliquam exercitus quæ facile ſuperari poſſit, miſerit in Armeniacorum aut in Charſiani thema, ſignificate id nobis: ſi autem diſceſſerit a Bathyryace revertentes venite ad nos. Veſperi igitur profectus Chryſochir caſtra poſuit in inferiore loco: prætores autem *noſtri* in jugum montis adſcenderunt, manſeruntque in quodam loco Zoguloenuu dicto, eſt enim propter rupes adſcenſu difficilis, habetque denſam ſylvam. Ceterum prætoribus ibi quieſcentibus contentio quædam exorta eſt de fortitudine, du-

A ναγμοῖς, μὴ πρὶν θεάσασθαι θάνατον πρὶν ἂν τῆς ζωῆς
(530) χωρίσῃ τὸν κατὰ Τεφρικὴν ὄλεθρον. καὶ αὖθις κατ' 530
αὐτοῦ (531) ἔξεισι (532) σὺν πολυπληθέσι στρατεύμασιν, 531
ἐρημίαν πολλὴν αὐτοῖς ἐπαγόμενος. αὐτῷ δὲ διεργασμέ- 532
νας (533) ἐν τῷ μεταξὺ οὐρανόθεν (534) βρόμος τῶν φρικω- 533
δεστάτων προσπίπτει αὐτοῖς· ὡς ἐκ τούτου τὰς τῆς Τεφρι- 534
κῆς ἱδρύσεις ἐκδονεῖσθαι· καὶ τοῦ τοιούτου γε (535) δείμα- 535
τος τοὺς ταύτης οἰκήτορας χάριν αὐτῶν θεόθεν τελεσθέντος
(536) κατειληφέναι. διὰ τοῦτο οἱ μὲν αὐτῶν τῷ βασιλεῖ 536
προσεχώρουν ἔλεος δεόμενοι· οἱ δὲ πρὸς τὰ ἔνδον Συ-
ρίας μετανάστευον, ὡς παρὰ μικρὸν ἐξ ἀμφοῖν τὴν
πόλιν αὐτῶν ἐρήμην λαοῦ γεγονέναι, ἅτε ἐκεκράτητο,
(537) τοῦ ταύτης προστατοῦντος καταπτωθέντος Χρυσοχεί- 537
B ρος. οὗτος γὰρ ὁ ἀλαζὼν σὺν Καρβαίᾳ καὶ Καλλίστῳ 538
(538) πλεῖστα κακὰ Χριστιανοὺς ποιησάμενος, ὡς καὶ
ὁ τούτου πατήρ· καὶ μέχρι Νικομηδείας καὶ Νικαίας αὐ-
τῆς διελθὼν, ἀλλὰ μὴν καὶ εἰς τὸ τῶν Θρακησίων
θέμα διαδραμὼν, μέχρις Ἰωάννου (539) τοῦ Θεολόγου 539
τῆς ἐπαρχίας κατήντησεν. οὗ τινος τῷ ναῷ οἱ σὺν αὐ-
τῷ ἐντυγχάνοντες εἰσήγαγον τότε ἄλογα (540) αὐτῶν 540
καὶ λοιπὴν ἀποσκευὴν, δυσμενῶς ἐνυβρίζοντες. πρὸς οὖν
τὸν Χρυσόχειρα γράφει ὁ βασιλεὺς εἰρήνην συνθέσθαι·
οἷα τὸν τρόπον εἰρηνικὸς ὑπάρχων καὶ εὔσπλαγχνος
ὄντως· κατὰ τὸ λόγιον τὸ φάσκον· γίνεσθε πρὸς ἀλλή-
λους (541) χρηστοὶ καὶ εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυ- 541
τοῖς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡμῖν (542) ἑαυτὸν ἐχαρίσατο· 542
C ἀνταρκεσθῆναι ἐφ' οἷς ἐπεπόνητο, εἰληφέναι τε παρ' αὐτοῦ
χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ ἐσθῆτας, καὶ αἰχμαλωτίζειν
καὶ κατασφάττειν Χριστιανοὺς ἀνακόψαι· ἀλλ' ὁ θρασύ-
φρων καὶ ἄπιστος τοῖς εἰρηναίοις λόγοις οὐ πείθεται·
διὸ καὶ ἀντιγράφει τῷ βασιλεῖ· ὡς εἴπερ ἐθέλοις, ὦ
βασιλεῦ, μεθ' ἡμῶν εἰρήνην ἐπιτελέσαι, ἀπόστηθι τῆς
κατ' ἀνατολὴν ἐξουσίας σου, τῆς δὲ πρὸς δύσιν ἀντέ-
χου· καὶ εἰρηνεύσομεν μετὰ σοῦ· εἰ δὲ μὴ, σπεύσομεν 543
(543) ὅλως, ἵνα σε καὶ τῆς βασιλείας ἐξοστρακίσωμεν.
τῆς οὖν ἀπονοίας αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς αἰσθόμενος, ἐφιλο-
σόφησε σιωπᾶν, μηδὲν ἔτι αὐτῷ ἀντιγεγραφώς. δυ-
σὶ δὲ χρόνοις παρεληλυθόσιν, ὁ Χρυσόχειρ ἐξῆλθε σὺν
τοῖς ἰδίοις στρατεύμασι μέχρις Ἀγκύρας τῆς πόλεως
D καὶ αὐτῶν τῶν Κομμάτων, λαφυραγωγίαν ἑαυτῷ πολ-
λὴν προσποιησάμενος, καὶ ἐπάνεισιν. ὁ δὲ καθηγεμὼν
(544) τῶν σχολῶν διαστηματίζων μίλιον ἓν, τὴν πα- 544
ραδρομὴν ἐσταδιάζετο. ἐδεδοίκει γὰρ πλησιοφανῆ τὴν πα-
ραδρομὴν παραδείκνυσθαι. ὁ δὲ Χρυσόχειρ καταντήσας
τῷ τοῦ Χαρσιανοῦ θέματι, εἰς Ἀγράνας ἐσκήνωται· εἰς
τὸ Σίβορον δὲ ὁ Δομέστικος· καὶ τοῖς στρατηγέταις
(545) τῶν τε Ἀρμενιακῶν καὶ τοῦ Χαρσιανοῦ προστέτα- 545
χε διειπών· ἄρατε τοὺς ὑπὸ χεῖρα πλοῦντας ὑμῶν
ἄρχοντας· καὶ (546) καλλίππους (547) τινὰς καὶ δαπά- 546
νας ὡς ἡμερῶν (548) ιβ'. καὶ παρατρέχοιτε τὸν Χρυ- 547
σόχειρα μέχρι τοῦ Βαθυρύακος. καὶ εἰ μὲν διαπεράσας 548
λαὸν εὐπλήκτον παραπέμψοι τῷ τῶν Ἀρμενιακῶν ἢ τῷ
τοῦ Χαρσιανοῦ (549) θέματι, κατάδηλον ἡμῖν τοῦτο ποι- 549
ήσατε. ὅτε δὲ ἀποκινήσοι τοῦ Βαθυρύακος, ὑποστραφέν-
τες ἥκετε πρὸς ἡμᾶς· ἀπελθὼν τοίνυν ἑσπέρας ὁ Χρυ-
σόχειρ ἐσκήνωσε κάτω, οἱ δὲ στρατηλάται εἰς τὸν ζυ-
γὸν (550) προσανέβησαν· καὶ ηὐλίσθησαν εἰς τινα τόπον, κατονομαζόμενον Ζωγολόανον. οὗτος γὰρ 550
ἐστιν ἐκ πετρώδους συμπήξεως δυσανάβατος, ἐν ὕλῃ πολύδενδρος πέφυκε. Τῶν οὖν (551) εἰρημένων 551

a Ipſe ſaltem in Latinis feci ſigna ()

b Abrupte & incondite.

στρατηλάτου ἑκάστου διαπεπαυσαμένων, φιλονεικία τις ἀνέ-
κυψεν ἀνδρικὴ, τῶν ἀρχόντων ἀλλήλους ἀντιφιλονεικούντων· τίνες
552 ἂν εἶεν κρείττους, πότερον οἱ ἀπὸ τοῦ (552) τῶν Ἀρμενια-
κῶν θέματος, ἢ τοῦ Χαρσιανοῦ ὡρμημένοι· τῶν δὲ Χαρ-
σιανιτῶν φιλονεικούντων τὰ πρεσβεῖα ἑαυτοῖς τῆς ἀνδρεί-
553 ας ἀποδοῦναι ἢ τοῖς ἑταίροις· (553) οἱ Ἀρμενιακοὶ (554)
554 εἶπον πρὸς αὐτούς· τί φιλονεικεῖν ἔτι περὶ ἀνδρείας
ἐκ λόγων βουλόμεθα; πρακτικῶς τοῖς πολεμίοις πα-
555 ρεμβάλωμεν (555) ἄμφω, καὶ τότε φανερωθείη ἕκαστος
ἡμῶν, ὁποῖος ἑτέρου καθέστηκεν ἀνδρειότερος. οἱ δὲ στρα-
556 τηγοὶ ἀκηκοότες περὶ τῆς ἁμίλλης αὐτῶν· (556) δι᾽
αὐτῶν δὲ καὶ τῆς τοῦ λαοῦ προθυμίας συνειδήσαντες αὐ-
τοῖς, ἤγαγον, καὶ εἰρήκασιν· Προθυμεῖσθε ὦ ἄνδρες ἀν-
θάμιλλοι, ἵνα τοῖς πολεμίοις, Θεοῦ συνεργοῦντος, προσ-
βάλωμεν. πρὸς οὓς γενναιοφρόνως ἐξεῖπον· Ναί. καὶ
δὴ τοῦτο ὅρκῳ μεγίστῳ τῆς βασιλικῆς κεφαλῆς πεπεδη-
μένων ὑμᾶς, ὅπως συμπλακῶμεν αὐτοῖς. ὁ γὰρ τόπος
557 (557) ἐν ᾧ ἐρηρείσμεθα τῶν ὀχυρωτάτων· ἐξ οὗ εἴ περ
τι κατ᾽ αὐτῶν γενναῖον καταπραξαίμεθα, τοῦτο ἡμῖν
ἔσται εἰς τρόπαιον· εἰ δὲ μὴ, κατ᾽ οὐδὲν παρ᾽ αὐτῶν
558 πημανθείημεν. τότε δὲ τότε (558) οἱ δύο στρατηγέται
διεῖλον ἄνδρας μέχρις ἕκτης ἑκατοντάδος, τοὺς δὲ λοι-
ποὺς παρῆκαν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν σὺν
559 φλαμούλλοις, (559) καὶ τούτοις διησφαλίσαντο ὑπειπόν-
τες· ἡμεῖς μὲν τῷ φοσσάτῳ παρεμπελάσομεν ἐπιτρέ-
560 χοντες, καὶ ὅταν (560) τὴν ἄφιξιν πρὸς ὑμᾶς ἀπευ-
θύνωσι, παρεμβαλοῦμεν αὐτοῖς. καὶ εἰ μὲν ὁρμήσωσι
κατέναντι ὑμῶν ἐξέλθετε ἄντικρυς καὶ μεγάλως ἀνακρά-
561 ξατε, (561) πλείστου λαοῦ βοὴν ἀποσημαίνοντες, ὅπως
562 ἐκ ταύτης οἰήσωνται, (562) τὸ τῶν σχολῶν ἐξηγούμε-
νον μετὰ τῶν θεμάτων ἐφεστάναι. τῇ ἂν ὑφηγήσει ταύτῃ
563 πεισθέντων τῶν στρατηγῶν, καὶ παρεμπεπτωκότων (563)
ἐν τῷ σύνεγγυς τοῖς ἐχθροῖς πρὸ τοῦ τὴν ἡμέραν τρα-
νῶς ἐπιλάμψαι τοῖς τῶν τυμπάνων κρούσμασιν ἐξεγεί-
564 ρονται. ἀλλ᾽ οἱ μὲν αὐτῶν μετὰ τοῦ Χρυσόχειρος, (564)
οἱ δὲ τὰ φορτία τοῖς ὑποζυγίοις ἐνεφόρτιζον. τούτων οὕτω
565 μεριζομένων οἱ στρατηγέται σὺν τοῖς ὑπ᾽ αὐτοὺς (565)
566 ἄρχουσιν, ἐπέθεντο κατ᾽ αὐτῶν. καὶ φωνῇ (566) βελα-
ρᾷ, σταυρὸς νενίκηκεν, οἷον πολεμικῶς ἐτυμπάνισαν·
567 οἱ δὲ τῇ ἀθρόᾳ προσβολῇ καταπτήξαντες, (567)
ἀμεταστρεπτὶ τῆς φυγῆς εἴχοντο· μηδὲ ὁρᾶν καὶ πολυ-
568 πραγμονεῖν ἀνεχόμενοι, τίνες διῶκται τούτων ὑπάρχου-
σιν· ἀπὸ τοῦ Βαθυρύακος διωκόμενοι ἐπὶ μιλίους (568)
λ᾽ ἕως τοῦ κατονομασμένου Κωνσταντίνου βουνοῦ χαλεπῶς
569 συμπιπτόμενοι· καὶ ὁ Χρυσόχειρ (569) ὀλίγους τινὰς μεθ᾽
ἑαυτοῦ προσλαβόμενος φυγαδεύειν ἐσπάσατο. Ἐπιφθάνει
570 τοίνυν αὐτὸν ὁ Πουλλάδης (570) ᾧ τοῦτο (571) παρώ-
571 νυμα περιτεθέντος, πῖλον ἐνδεδυμένος· (572) προεκ-
572 κράτητο δὲ κατὰ Τεφρικήν, καὶ αὐτὰ χαριεντισμοῖς τῷ
Χρυσόχειρι προσῳκείωτο. ὡς οὖν ἑώρακεν τοῦτον, ἐπέ-
γνω καὶ ἀνέκραγεν εὐφρασίας· οὐδὲ οἱ στρατηγέται οὐδὲ
573 ὁ τῶν σχολῶν ἐξηγούμενος ἔστω. (573) ἄπεισιν ὁ Χρυσό-
574 χειρ, καὶ πρὸς τὸν Πουλλάδην ἐφώνησεν· ἄθλιε (574) ὦ
Πουλλάδη τί σοι φαῦλον ἐνεδειξάμην; μᾶλλον μὲν τοι-
575 γε πλεῖστά σοι (575) χρηστὰ εἰργασάμην. ἄπελθε, καὶ
μή μοι πρόσκομμα ἔσο· ὁ δὲ ἀντέφη αὐτῷ· ἐγὼ
γινώσκω, Χρυσόχειρ, ὅτι πλεῖστα καλά μοι πεποίη-
κας· καὶ ἐλπίζω τῷ σωτῆρί μου Θεῷ κατ᾽ αὐτήν γε
τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι σοὶ τὰ χαριστήρια. ἱππάζων
576 (576) δὲ ὁ Χρυσόχειρ, εὑρίσκει τάφρον πρὸς τοῖς ἐναν-

Joſ-Gen.

A cibus inter ſe rixantibus utri potiores eſſent, utrum ii qui ſunt ab Armeniacorum, an ii qui ſunt a Charſiani themate. Cumque Charſianitæ contenderent primas fortitudinis ſibi potius deferendas eſſe quam alteris; Armeniaci dixerunt ad eos: Quid amplius contendere de fortitudine verbis cupimus? reipſa hoſtes aggrediamur utrique: atque tunc apparebit, qualis quiſque noſtrum ſit, & quis altero fortior. Prætores quoque cum audiviſſent de certamine iſtorum, & ex iiſdem intellexiſſent militum alacrem aſſenſum; duxerunt, eiſque dixerunt: Vultiſne, o æmuli, ut hoſtes, Deo cooperante, aggrediamur? Quibus alacri animo reſponde- B runt: Ita & propterea jurejurando maximo, per Imperatoris caput, nos obſtringimus; ut confligamus cum illis. Locus enim in quo ſiti ſumus eſt munitiſſimus. Ex quo ſi ſtrenue rem geſſerimus adverſus eos, eo ipſo victoriam conſequemur: ſin minus, nulla ab ipſis clade afficiemur. Tunc igitur tunc duo prætores ſepararunt viros ad ſexcentos: ceteros reliquerunt in tentoriis ducum ipſorum cum vexillis, atque iſtis præceperunt dicentes: Nos quidem caſtris hoſtium propinquabimus, atque ſi obviam nobis venerint, aggrediemur C eos: ſi vero impetum in nos fecerint; exite ex caſtris, & vehementer clamate, maximæ multitudinis clamorem exprimentes, ut inde ſuſpicentur domeſticum Scholarum cum thematibus adeſſe. Secundum hoc igitur præceptum cum prætores exiviſſent cum ſuis; atque propius ad hoſtes acceſſiſſent antequam dies plane illuceſceret; iſti tympanorum ſonitu cientur, ſed partim cum Chryſochire erant, partim onera jumentis tollebant. Quibus ita diviſis, prætores cum ſuis ductoribus eos aggrediuntur, ac voce magna, CRUX VICIT, quaſi bellicum intonarunt. At iſti ſubito in curſu territi, terga dantes fugam arripiunt: nec videre & ex- D plorare ſuſtinentes quinam ipſos perſequantur, cum a Bathyryace fugerent ad triginta milliaria uſque ad Conſtantini collem, multis interea cæſis. etiam Chryſochir cum paucis quibuſdam quos ſibi adjunxerat fugæ intentus erat. Hunc aſſequitur Pullades quidam, ut vocabatur celebri nomine, pileo indutus. Captivus autem fuerat in Tephrica: cumque lepidus & feſtivus eſſet; in familiaritatem Chryſochiris venerat. Ut igitur hunc vidit, agnovit, clamavitque magna voce: Huc prætores, huc domeſticus ſcholarum venit. Evadit Chryſochir: Atque iſte ad Palladem dicit: Quid, miſer Pullades, mali tibi fe- E ci? potius quidem plurima beneficia in te contuli. Abi, ne mihi ſis offendiculo. At is reſpondit: Equidem ſcio, Chryſochir, quod plurimis beneficiis me affeciſti: & confido Salvatori meo Deo, hac die me tibi gratiam relaturum. Porro Chryſochir equitans invenit foſſam ſibi objectam, quam equus ejus tranſilire reformidavit & recubuit. Unde Chryſochir jam ad Palladem reſpicere plane non cogitavit; ſed magis aare ſe videbat,

ne in foſſam incideret. Atque Pallades eum clam ſub axilla vulnerat conto. Qui cum perturbaretur hoc ictu, equus ejus commotior factus illum dejecit. Deſiliens igitur equo ex miniſtris ejus conjunctiſſimus Diaconitzes nomine, ((*a*) quem Leo laudatiſſimus imperator converſum a cultu abominabili Paulliniſtarum ad meliorem, conſtitnit menſuratorem, ut Romanorum ſermone vocatur) ejuſque caput tenens, fovebat & curabat genibus ſuis impoſitum. Supervenientes autem prætores occupant, caputque amputant, quod imperatori a — Deo — coronato tamquam donum miſerunt. Erat autem (*b*) in publicis commodis & reip. negotiis curandis imperator diligentiſſimus, cum plurimas res gereret. Ita ut tempore jejunii in ejus hebdomadibus poſt diſceſſum ſenatorum ex regia, intraret in ſecretum (*c*), ubi vectigalia & reditus publici colliguntur; quæve ibi intervenirent controverſiæ eas dijudicaret. In venatione porro, & pila & onerum geſtatione & ſaltibus omnino excellebat Baſilius imperator. Ita ut in venatione ſuperaret centauros, in pila Alcinoi regis juvenes pila ludentes vinceret, in lucta Ariſtæo & Æaco valentior, ipſique Herculi par eſſet: præverteret ſaltibus Achillem, atque in tollendis facile manu oneribus multum præſtaret Hectore, ita ut & in ipſum etiam ſine ope cuti Jovis attollentem onus, quadraret Poetæ carmen:

Vix illud bini præſtantes robore tandis
De terra in currum poſſent] ſubvolvere quales
Nunc homines vivunt, tulit ipſe quod ut leve ſolus.

In diſco autem jaciendo Halimede & Ulyſſe ſuperior. Erechtheo & Celmete equitandi peritior. Eurymedonte atque Alcmone in pugilatu firmior. In curſu Ariſtomedonte Dictaoque ac Priaſo velocior, in ſagittando Hymenæo & Aſterio longe dexterior. Ex quibus pauciſſima adſcribam. Cum imperator aliquando in venatu eſſet, e ſylva corvus ingens in medium venit, cujus poſteriores pedes, conjecta clava confregit. Idem illud & lupo fecit. Pila autem cum luderent in atrio ad regiam, aut in Circo, numquam oberravit a pila tangenda, quamvis multis certantibus & intervenientibus ludo; tamque dextre & valide id faciebat, ut ſæpe percuſſa pila e ſupremo ſpatio longe ferretur ultra terminum, ut nec conſpiceretur omnino. Porro luctator quidam erat apud Bulgarorum ducem in magna æſtimatione famaque celebris, tanquam invictus in luctando. Hunc ille non dubitavit in imperatoriam urbem mittere ut periculum faceret, an potiorem poſſet invenire. Eam rem

πίοις αὐτῷ· ὧν ὁ ἵππος (577) αὐτοῦ ὑπερπηδᾷν τινα 577
διώλαζεν. ὅθεν ὁ μὲν Χρυσόχειρ τοῦ λοιποῦ ὁρᾷν τὸν
Πυλάδην οὐδ᾽ ὅλως ἐφρόντιζεν· ἑώρα δὲ μᾶλλον κα-
τέναντι αὐτοῦ ἵνα μὴ τῇ τῆς τάφρου περιπέσοιεν (578) 578
πτώματι, καὶ λαθραίως (579) αὐτὸν ὁ Πυλάδης κατὰ 579
τὴν μασχάλην περιτρώσας κοντῷ· ἐν τῇ πληγῇ ταραχ-
θέντος, ὁ ἵππος παρέσφαλέ τε καὶ αὐτὸν ἀπεκρήμνι-
σε. καταβὰς οὖν ὁ τῶν πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ οἰκειότα-
τος ὁ Διακονίτζης (580) ὁ φημιζόμενος· ὃν Λέων ὁ 580
ἀοίδιμος βασιλεὺς ἀλλοιωθέντα, τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον
ἀλλοίωσιν ἐκ τῆς μυσαρᾶς θρησκείας τῶν Παυλιανι-
στῶν, προεχειρίσατο μινσουράτωρα, ὅπερ φωνῇ Ῥωμαίων
οὕτω προσαγορεύεται. καὶ τὴν (581) τὴν κεφαλὴν βα- 581
στάξας ἠξίωσε κομιδῆς ταύτην, εὐθεῖς τοῖς αὐτοῦ γόνα-
σιν, ὃν εὑρηκότες οἱ στρατηλάται κατέσχον, καὶ ἀποτεμόν-
τες αὐτὸν τῷ θεοστέπτῳ ἄνακτι Βασιλείῳ ὡς δῶρον ἀ-
πέπεμψαν. περὶ δὲ (582) τὰς κοινωφελεῖς πράξεις 582
πάντως ὑπῆρχε μεριμνηματικώτατος ὁ βασιλεύς. με-
τά γε πλείστων τῶν παρ᾽ αὐτοῦ (583) διαπεπραγμένων. 583
ὥστε κατὰ τὸν ἐγκρατείας καιρὸν ἐπὶ ἑβδομάσιν αὐ-
τῆς, μετὰ τὴν συγκλητικῶν τῶν βασιλείων (584) ἀ- 584
ναχώρησιν, εἰσιέναι τῷ σεκρέτῳ, ἔνθα αἱ εἰσπρά-
ξεις (585) τῶν δημοσίων συλλέγονται. κἀκεῖσε τὰς 585
συμπιπτούσας ἀμφισβητήσεις πραγματικῶς διαλύεσθαι.
ἐν δὲ ταῖς (586) κατὰ κυνηγεσίαν καὶ σφαιρισμὸν, ἀχ- 586
θοφορίαν τε καὶ πρὸς ἅλματα γενναιότησι πάνυ περι-
δέξιος ἦν ὁ ἄναξ Βασίλειος, ὥστε (587) κατὰ κυνη- 587
γεσίαν μὲν καθυπερτερεῖν τῶν Κενταύρων, κατὰ δὲ
σφαιρισμὸν Ἀλκινόου τοῦ βασιλέως ὑπερβάλλειν τοὺς
σφαιριστάς· κατὰ πάλην Ἀρισταίου καὶ Αἰακοῦ ἀλκιμώ-
τερος, καὶ αὐτοῦ Ἡρακλέως ἐφάμιλλος· ὑπερανα-βεβηκέ-
ναι δὲ τοῖς πηδήμασιν Ἀχιλλέως, κατά τε φέρειν
ἄχθη ῥᾳδίως χερσὶ, πολλῶν (588) διενηνοχέναι τοῦ 588
Ἕκτορος· ὡς καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ δίχα τοῦ ἀγκυλομήτου
Διὸς ἐν τῇ ἄρσει τὸ ἄχθος κουφίζοντος τὸ ποιητικὸν
ἔπος προσαρμόζεσθαι· τὸ δ᾽ οὔ κε (589) δύ᾽ ἀνέρε δή- 589
μου ἀρίστω ῥηϊδίως ἐπ᾽ ἄμαξαν ἀπ᾽ οὔδεος ὀχλίσσει-
αν (590) οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὁ δέ μιν (591) ῥέα πάλλε 590
(592) καὶ οἶος· ἐν δὲ τῷ δισκεύειν Ἀλιμήδη καὶ Ὀδυσ- 591
σέως ὑπέρτερος. Ἐρεχθέως δὲ καὶ Κέλμιτος (593) καθ᾽ 592
ἱππασίαν τεχνημονέστερος· Εὐρυμέδοντός τε καὶ Ἀλκμο- 593
νος κατὰ πυγμαχίαν στεῤῥότερος· περί τε δρόμον (594) 594
Ἀριστομέδοντος Διναίου τε καὶ Πειράσου ὠκύτερος· καὶ ἐν
τῷ τοξάζεσθαι Ὑμεναίου καὶ Ἀστερίου πολλῷ εὐστοχώτερος.
ἐξ ὧν ὀλίγιστα διαγράψομαι. Τῷ βασιλεῖ ποτε περὶ
θήρας ἐνδιατρίβοντι ἐξ ὕλης τις παμμεγέθης ἔλα-
φος εἰς μέσον προεῖτηκε· οὗ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ὁ-
παφεῖς κορύνην ὁ βασιλεὺς, καὶ κατευτυχήσας τούτους
διέθλασε. τὸ αὐτὸ (595) δὲ τινι καὶ ἐπὶ λύκου κατα- 595
πεπράχει. σφαιριζόντων δὲ κατὰ τὸ πρὸς τὰ βασί-
λεια μέσαυλον, ἢ (596) κατὰ χῶρον ἵππων ἁμιλλη- 596
τήριον, οὐδέποτε τῆς σφαίρας ἀποτετύχει. (597) καί- 597
τοι πολλῶν διαμιλλωμένων καὶ ἐπεμβαινόντων τῇ παι-
διᾷ. καὶ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς καὶ γενναίως τὰ τῆς σφαί-
ρας αὐτῷ, (598) ὥστε πολλάκις τυπτήσαντι τοῦτον ἀπ᾽ 598
ἄκρας αὐλῶνος διεκβεβαδῆναι ἔξω, κατὰ πολύ γε τὸ

a Ipſe hic feci ſigna ( ) cum interturbaretur oratio.
b Sic abrupte hic etiam.
c Imperfecte noſter, ſed vid. Conſt. Porph. c. in Gr.

τέρματος· ὡς μὴ τοῦτον ἐρᾶσθαι τὸ σύνολον. ἐμεγαληγορεῖτο δὲ καὶ τῷ ἀρχηγῷ Βουλγάρων παλαιστρικός, ὃς κατὰ παλαίστραν ἐκέκτητο τὸ ἀήττητον. τούτου πρὸς
599 τὴν βασιλίδα θαῤῥοῦντος ἐκπέπομφε (599) προκληθῆναι δυναστεύοντος. ἐπὶ τούτῳ δυσφόρως εἶχεν ὁ βασιλεύς. ἀλλὰ τὴν δυσφορίαν εἰς τὸ εὔφορον μετερρύθμισεν, ἑαυτὸν καθεὶς τῇ παλαίστρᾳ· πλὴν μετὰ προσηκούσης τῆς ἐπικρύψεως. μετασχηματισθεὶς γὰρ τὴν βασι-
600 λικὴν ἐσθῆτα τῷ παλαίοντι πρόσεισι. καὶ ὁ μὲν (600) Σκύθης τὸν Μακεδόνα μετεωρίσαι μὴ ἐνδεδωκότα τῇ ἄρσει διήμαρτε. ὁ δὲ τοῦτον χερσὶ γενναίαις ἐπαίρας καὶ ἄρας σφοδρῶς τε περιδινήσας ἐπαγκυλίζεται, καὶ κατὰ
601 γῆν (601) πτῶμα ῥίπτει παμμέγεθες. ὥστε πλείστοις μὲν ὕδασι, δαψιλέσι δὲ οἴνοις, πρὸς δὲ ταῖς ἐκ ῥόδων σταγόσι ἐγκατομβρήμενον μόλις πως τῆς νεκρώσεως ἀπαλλάχθαι, ὤτων τε καὶ ῥινῶν ἐκβλύσαντος αἵματος, ὡς ἐνθένδε κατὰ πολὺ θαυμάσαι τοὺς παρόντας τὸ γεγονός· ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐκτεθρύλληται. Ἐν οἰκτιρμοῖς δὲ πενήτων πλούσιος τὸν ἔλεον, νοσοκομείων, γηροκομείων τε καὶ πτωχοτροφείων πολυειδῶν ἐγκαινίσμασιν· ἀ μὴν δὲ τούτοις μόνοις ἐνέμεινεν· ἀλλὰ καὶ θείους
602 ναοὺς (602) σαθρωθέντας τῇ παλαιότητι πρὸς νεότητος μετηλλοίωσε στεῤῥότητα ἐπιθεὶς κοσμιότητα. ὥστε οὐ μόνον τὴν κατὰ σῶμα τῆς ἐμμελείας καὶ φροντίδος ἔχειν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ ψυχὴν ἐπισπεύδειν. καὶ γὰρ οὐχ ἡγεῖτο συμφέρον κατὰ τὴν ἀγοράν, ἣ φόρος προσαγορεύεται Κωνσταντίνου, πολλοῦντος λαοῦ, συρμάσιν ὕλης τοῦτον ὅλως ἐνέχεσθαι, καὶ τῶν περὶ Θεοῦ ἐκλελύ-
603 σθαι. (603) διὰ ὃ καὶ ναὸν ἐν τούτῳ προσπήγνυσιν, ἐφ' ᾧπερ ἡ Θεομήτωρ δημοσίᾳ τετίμηται, μετρίῳ μεγέθει, καὶ ἀμέτρῳ κάλλει διηυγασμένον. Τοιοῦτος ὁ μεγαλουργὸς ἄναξ Βασίλειος, καὶ τοσαῦτα ἐκείνου μεγα-
604 λουργήματα. ἀλλὰ προκαταληφθεὶς (604) τηκεδόνι τῇ ἐκ διῤῥοίας γαστρός, κατ' ἄγραν ἔκ τινος περιπτώσεως·
605 ἔπειτα πυρετοῦ καυσώδους ἀναφλεγέντος αὐτῷ, ἀντιμῶντος (605) ξηραίνων πᾶσαν ὑγρότητα τὴν
606 πρὸς φύσιν ἐνόντων ἐξεφώνησε· (606) συμβασιλεύσας (607) μὲν τῷ Μιχαὴλ ἔτος ἕν·
607 αὐτοκράτωρ δὲ βιοὺς ιθ' ἔτεσιν.

A molestè ferebat imperator. Sed molestiam illam removit, ipse demittens se ad luctandum, verum tamen cum decente occultatione: mutato enim imperatorio ornatu in arenam descendit adversus luctatorem. Ac Schytha quidem Macedonem sublimem tollere, minime cedentem, haud valuit, varum iste illum manibus robustis facillime tollens valide circumactum in terram dejicit, prostratum casu maximo. Ita ut multa aqua ac vino guttisque rosaceis rigatus via a deliquio animæ liberaretur, ex auribus naribusque manante sanguine. Ut id factum magnopere admirarentur præsentes. Quod adhuc etiam fama cele- B bratur. Sed & misericordia erga pauperes dives, dum ædificia varia pro invalidis, senibus atque egenis, curandis, fovendis atque alendis instaurat. Nec hic substitit. Sed sacras etiam ædes vetustate labefactatas renovavit additis ornamentis. Ita ut non solum corporis curam haberet, verum etiam animæ. Non etiam ducebat conveniens, forum, quod Constantini dicitur, versante ibi populo, quisquiliis & sarmentis teneri, & a sacris rebus esse abalienatum. Quare templum ibi exstruit honori deiparæ dedicatum: magnitudine modica, sed pulchritudine miram in modum fulgens. Talis erat ille magnificus imperator Basilius, tantaque ejus ma- C gnifica opera. Verum enim vero cum invasisset eum tabificus morbus, ex profluvio ventris subsecuto casum quendam in venatione: deinde febris ardens exorta esset, consumens omnem vitalem ac naturalem humorem, mortuus est: cum imperasset cum Michaele simul unum annum, solus autem imperator vixisset novendecim annos.

Ab alia manu.

Λοῖσθος (a) ἀνὴρ ἄριστος ὡς ἐγὼ κρίνω,
Γεωργίου τε φημὶ καὶ Θεοφάνους.
Τῶν χρονογράφων. τῆς δὲ τῆς βίβλου πάτηρ
Ιωάννης σοι ταύτης φίλε δαιμόνων
Ο τῶν προέδρων πρῶτος, ἀλλὰ καὶ θύτης
Διοκαισαρείας τῆς Αναζάρβης.

Interpretatio eorum quæ in fine Cod. ſunt ab alia manu:

Ultimus vir optimus ut ego judico
Præ Georgio inquam ac Theophane
Chronographis hujus libri o pater
Joannes tibi hujus amice dæmonum
Inter proedros (præſides :) primus , ſed & ſacrificus (ſacerdos :)
Diocæſareæ Anazarbæ.

ΟΛΥΜΠΙΟΣ Ο ΟΛΥΜΟΣ (b)

Λιμῷ τακείσῃ βρῶσις ὀρνέων ἔσῃ
Ος ἐξέκοψας ἐν ἀρχῇ τὰς μεμβράνας
Καὶ κέρδος ἔχεις πλῆρες κακοβουλίας
Τοῦ γραφέως τὴν κλῆσιν ἐξαφανίσας.

O L Y M P I U S O L Y M U S

Fame tabeſces, eſca vermium eris
Qui exſecuiſti in principio membranas
Et lucrum habuiſti plenum malitiæ
Cum ſcriptoris nomen ſuſtuliſti.

Ab alia manu partim ante, partim poſt ultimam lineam:

Εγὼ δὲ ἀνεπλήρωσα τὰ ἐκκεκομμένα
Γέρων πενιχρὸς Θεοπολίτης Συμεών. (c)

V E R S I O.

At ego ſupplevi exſecta
Senex egenus Theopolita Symeon.

a Ex Homero in certamine funebri Achillis ſuper Patroclo . Il. ψ. 536.
b MS. Per ductus intricatos & non cuivis imitabiles.
c Scriptum ſupra

ACF 10732 11

Digitized by Google

AD
JOSEPHI GENESII
DE REBUS
CONSTANTINOPOLITANIS
LIBROS QUATUOR
NOTÆ.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN GENESIUM NOTÆ.

AD LIBRUM PRIMUM.

1 MS. ἐν σοὶ, perperam. non enim eſt emphaticum nec demonſtrativum, qualia accentum retinent. Eſt autem ex Poeta, & fig. dialyſis pro ἀνέθηκά σοι. Poteſt etiam legi ἐν σοὶ &c. ut ſit pro ἀνέθηκά σοι. quod verbum de donariorum dedicatione uſurpari ſolet.

2 MS. ἐπιληφθεὶς. quod nihil eſt. ortum ex Jotaciſmo, quem in ſcribendum nec moderni Græci admittunt. in ſeqq. recte.

3 MS. ἀμοσγέτων. Eſt iſte librarius admodum ſupinus circa omicron & ω.

4 MS. Παρέρμηνμαι.

5 Ita ſcriptum. In margine Boſiani apogr. conjectura, ὑμῖν τῷ.

6 Ita ſcriptum mallem ἐπὶ σοφῷ —— ſolet hic librarius annectere præpoſitiones.

7 de hoc bello noſter infra f. 6.

8 Cedrenus etiam p. 483. D. edit. Pariſ. & Zonaras p. 127. C. edit. Pariſ. culpa Leonis victos fuiſſe Romanos tradunt.

9 De hac diſcrepantia hujus hiſtoriæ & Chron. poſt Theoph. ſive Continuatores p. 10. C. edit. Pariſ.

10 νίκη.

11 Ita ſcriptum, non ὑφορῶντα.

12 Articulum τὸν deſiderares. non eſt in MS.

13 Mera ſimulatio fuit. Zonaras p. 128. A. edit. Pariſ.

14 Ita ſcriptum una voce.

15 Adeſt punctum in MS.

16 Cedrenus p. 484. C. D. edit. Pariſ. Continuator. p. 11. edit. Pariſ.

17 Potius τι. pro γε.

18 Scriptum perverſe ὑφορώμενοι. vide & ſupetius.

19 præ ſe fert & , τῷ μετ' ὀ πολὺ, ut quidem Boſius deſcripſit, quamvis non ſatis apparente τῷ, nec adeo locum habente hic: & ὀ μετ' ὀ πολὺ, ut alius in margine Boſiani. nec hoc tectum. Ex priori legi poſſet Βασιλέα αὐτὸ μετ' ὀ πολύ. Nos poſterius retinemus leviſſima facta mutatione.

20 Mallem αὐτὸν, & præmiſſo commate.

21 loco καὶ magis quadraret articulus ὅς.

22 Ea fuere ἀλουργὶς, χρυσόσημα πέδιλα & διάδημα. Cedrenus p. 485. A. edit. Pariſ. de eadem re.

23 Solœciſmus, niſi pro ἑαυτὸ legas αὐτῷ.

24 Cedrenus, ceterique.

25 Cedrenus p. 485. B. edit. Pariſ.

26 Continuat. p. 12. C. edit. Pariſ.

27 MS. τό.

28 Deeſt ſubſtantivum. Apud Symeonem Logothetam, qui ſolet noſtrum quandoque exſcribere, eſt μαργάρῳ p. 402. edit. Pariſ. ἐν τῷ κατ' ἀντιφάσιν κυκλικῷ καὶ πορφύρᾳ μαργάρῳ.

29 Veſtis hæc ἀετὸς aquila vocabatur. Græcum ἀντίζωον obſcure dicitur & vix poteſt exprimi, niſi dicas aquiliſſantem: ſubſidio hic venit Continuat. p. 12. C. edit. Pariſ. ubi de eadem re ἀετὸν τοῦτο καλοῦσι. Symeon Log. pro ἀντίζωον habet ἐνδιάμεσον p. 402. B. edit. Pariſ. ἐνδεδυκότα τὸν δεδωκότα ἐν ἀντιβάσει ποδοειδεῖ χρόας ἐνδιάμεσον. nempe ſine ἐν ζωοῖς etiam, quod in Noſtro eſt. nec ſatis apparet quorſum.

Joſ. Gra.

30 Cedrenus p. 485. edit. Pariſ. Zonaras 128. edit. Pariſ.

31 F. excidit ἐν. Sym. Log. p. 401. C. edit. Pariſ. de eadem re: πατρικίου τινὰ παρ' αὐτοῦ male ibi παρεστὰ, hoc alias dicatur ἱστασθαι αὐτῷ.

32 Non iſte, de quo modo loquebatur Michael Amorienſis, ſed Michael Curopalata.

33 f. excidit ἐν.

34 Continuat. p. 13. & . Cedrenus p. 485. C. D. edit. Pariſ.

35 ἐν. δύνασται. Reineſius. non inepte quidem, ſed præter neceſſitatem.

36 ἐν. συμπεριφερόμενον. Reineſius. Poſſet tolerari, ſi ſenſiſſet Reineſius. συμπεριφερόμενον. ſed propius abeſt συμφυλαττόμενον ut una ibi verſaretur.

37 In Cont. p. 13. D. edit. Pariſ. Euſtratius filius Michaelis dicitur caſtratus fuiſſe. Alius autem Nicetas poſtea Ignatius in monachatu vocatus. Forte quia præfuiſſet olim Icanatis. Cedrenus p. 485. D. edit. Pariſ. autem & Zonaras p. 128. B. edit. Pariſ. Theophylactum vocant illum qui fuit caſtratus.

38 Continuat. init. p. 5. Zonaras p. 128. C. edit. Pariſ.

39 Ita MS. Cum Boſius perperam deſcripſiſſet διεκπλεύσαντα, Reineſius annotat. γρ. διεκκύψαντα, promicuere, in lucem, in apertam emerſere. Melius fortaſſis ἐξεκύψαντα. Hæc ille. Sed ita quidlibet ex quolibet faciat inhærendum veſtigiis literarum. Et, ſi quid mutandum, leg. ἤδη ἀνακύπτον i. e. ἤδη ἀνέκυπτον, jam emergebant.

40 Participium, ut συνάρχοντι.

41 MS. ἐπιληφθεὶς. ut in procemio ex Jotaciſmo.

42 Φιλομηλὸς. Reineſius. Sed ceteri auctores, qui hujus hiſtoriæ meminere, ut in MS. ut Continuat. p. 5. B. &c. edit. Pariſ. quamvis apud Zon. legatur φιλομηλὸς. ſed vitioſe. legerat Zonaram Reineſius.

43 Ita loquitur, quaſi nunc primum faciens mentionem Leonis. Itaque addidi *ipſum* & *jam tum*.

44 Ita ſcriptum per duplex 6.

45 Scriptum ἐνύπνιον. quod nihil eſt. illud eſt e Reineſii conjectura, ſine dubio verum. Nam ita de Leone & Continuat. p. 5. A. edit. Pariſ. de eodem ἀετὸν ἐν ταῖς ὄψεσιν ἐδόκει.

46 Continuat. mit.

47 ſcil. τρισμὸν δὲ Reineſius.

48 Ita ſcriptum, non αὐτόν.

49 Zon. p. 128. D. edit. Pariſ.

50 Zon. p. 128. D. edit. Pariſ.

51 Cont. p. 5. C. edit. Pariſ.

52 Scriptum προφθάσαν

53 Mallem ἐναρχθέντος

54 Contin. p. 5. B. edit. Pariſ. καὶ παρὰ Θεοῦ ἄρχειν ἐπαγγείλας. Pelerat ut monachi precibus liceat ei conſequi imperium. ſed is tantum conſuetas promiſit.

55 Zon. in Leone. Reineſius.

56 Ita ſcriptum, cum oportuiſſet, μὴ κακῶς, aut potius ὀ κακῶς.

Digitized by Google

57 Zon. p. 128. C. D. edit. Pariſ.
58 Cont. p. 5. in f. edit. Pariſ.
59 Cont. p. 6. A. B. edit. Pariſ.
60 Cont. p. 6. D. edit. Pariſ. dicitur fuiſſe [illegible].
61 MS. [illegible]. Hæc Prote inſula eſt Proconneſus.
62 Cont. p. 7. A. edit. Pariſ.
63 Poteſt etiam [illegible].
64 Cont. p. 7. A. edit. Pariſ. [illegible]
65 Con. p. 6. C. edit. Pariſ.
66 Videtur excidiſſe καὶ ante ὁ μὲν.
67 Ita ſcriptum requiritur τὸν, ut in Cont.
68 [illegible]. ad quod Reineſius : [illegible], fœderatorum. Error ex pronunciatione fere ſimili τοῦ β & δ ortus.
69 Cont. p. 7. C. edit. Pariſ.
70 Zon. in Leone Arm. Reines.
71 [illegible] — [illegible].) Cont. p. 14. B. C. Zonaras p. 130. edit. Pariſ. ſeq. Cedrenus p. 485. D. edit. Pariſ.
72 Ita MS. per [illegible].
73 Ita ſcriptum, non [illegible].
74 Ita ſcriptum, non [illegible], nec [illegible].
75 Cedrenus l. c. rationem nominis exponit, quæ inepta videtur.
76 [illegible] — [illegible].) Cedr. l. c. eadem fere verba.
77 Spathariorum Kandidatus. ad hunc Theodotum ſunt epiſtolæ aliquot Photii. Reineſius.
78 Cont. 14. D. Zon. p. 131. A B. edit. Pariſ. Cedr. p. 486. B. edit. Pariſ.
79 Mallem hoc καὶ abeſſet. ſic intelligeretur [illegible].
80 Ita ſcr. mallem [illegible].
81 [illegible] melius abeſſet.
82 Ita ſcriptum, cum deberet [illegible], aut [illegible].
83 Loquitur hic inepte.
84 Potius [illegible].
85 Cedrenus p. 486. edit. Pariſ. Zon. p. 131. B. edit. Pariſ.
86 Non apparet, qui hic γὰρ faciat.
87 Nempe Leonem. Sym. Log. p. 403. A. edit. Pariſ. τὸν Λέοντα [illegible] Πελὰν &c.
88 Male apud Logoth. [illegible].
89 Male verbum fut. temp. h. l. poſitum.
90 Ita clare ſcriptum.
91 Cedrenus p. 486. C. D. edit. Pariſ. ubi apta eſt tranſitio, de hoc bello Noſter fol. 1.
92 Zon. p. 126. edit. Pariſ. in fine. Contin. p. 8. D. edit. Pariſ.
93 Ita pro [illegible].
94 Et a Patriarcha vid. auctor eſt.
95 Nempe culpa Leonis ut fol. 6. dixerat.
96 Ordo [illegible] λόγῳ [illegible].
97 F. 8. in fine.
98 MS. [illegible] monuit Reineſius de [illegible]. vid. f. 21. not. 7. Idem vitium & apud Cedrenum p. 487. B. edit. Pariſ. de eadem re, recte apud Zonar. p. 129. A. edit. Pariſ.
99 Vid. Cedren. p. 487. B. edit. Pariſ. & Contin. p. 15. C. edit. Pariſ.
100 Ita ſcriptum. Zon. de eodem [illegible] p. 129. initio, uti & Cedrenus p. 487. B. edit. Pariſ.
101 Ita clare, requiritur αὐτὸν.
102 Cum ſcriptum eſſet [illegible], Reineſius annotavit : γρ. [illegible], ſed potuit etiam fuiſſe [illegible].
103 Ita ſcriptum. Legendum [illegible] Βουλγάρους, aut [illegible] Βουλγάρων.
104 Imperator miſit legatos. Cedr. p. 487. B. edit. Pariſ. Zon. p. 129. A. edit. Pariſ. Cont. p. 15. D. edit. Pariſ.
105 Ita ſcr. ſed potius Βουλγάρων legendum, apparet ex [illegible].
106 Zon. Reineſ.
107 Ita ſcr. [illegible] uſitatius.
108 Ita ſcr. Mallem [illegible] τὸν βασιλέα.
109 Cedr. p. 487. C. edit. Pariſ. Zon. p. 129. B. edit. Pariſ.
110 Oratio imperfecta, nec ſatis exprimit quod debet, Zonaras p. 128. edit. Pariſ. & Cedrenus p. 487. edit. Pariſ. oſtendunt parum abfuiſſe, quin periret dux Bulgarorum.
111 Ita fere & Contin. p. 16. C. edit. Pariſ. [illegible]
112 Cont. p. 16. C. edit. Pariſ.
113 Cum ſcriptum eſſet [illegible], Reineſius annotavit : γρ. [illegible]. τὸ κατὰ ποιητὴν eſt, ſecundum poetam Homerum.
114 Iiſdem verbis Sym. Log. p. 402. C. edit. Pariſ.
115 Vid. Contin. p. 16. ſeq. Cedr. pag. 487. edit. Pariſ. & ſeq. Zon. pag. 129. C. D. edit. Pariſ.
116 Quandoque [illegible] ſcribitur hujus nomen, ut in Contin. p. 17. A. edit. Pariſ. ratio eſt ſimilitudo litterarum illarum in MSS.
117 Male apud Sym. Log. [illegible].
118 Male apud Sym. Log. [illegible]. ex interpolatione, ut videtur.
119 Videtur excidiſſe verbum [illegible], aut ſimile. Poteſt tamen [illegible] referri ad [illegible].
120 [illegible] — πατριάρχῃ) Contin. p. 17. B. edit. Pariſ.
121 Ita MS. præ ſe fert, requiritur tamen [illegible]. Sed & alibi aor. pro futuro ponit, ut & fut. pro alio.
122 Locus mendoſus videtur, poſt καὶ aliquid videtur deeſſe. *Boſius*. Nihil deeſt. καὶ [illegible] eſt, *etiam epiſtola ſcripta prænuntiavit*, nim. minans eventurum, quod dixerat niſi imagines everteret. *Reineſius*.
123 Contin. p. 17. C. Sym. Log. p. 403. A. Cedr. p. 488. B. C. edit. Pariſ.
124 [illegible] id eſt, ſcripta in Epiſtola. *Reineſius*. Nihil opus iſtis. Eadem iiſdem verbis Sym. Log. p. 402. edit. Pariſ.
Sic in epiſt. Socr. ab Allatio editis p. 20. [illegible] ὑπὲρ [illegible]. *Boſius*.
125 Cont. p. 17. C. edit. Pariſ.
126 Ita ſcr. leg. [illegible], habet quidem [illegible] & Sym. Log. ſed ibi mox [illegible] — [illegible].
127 Contin. p. 17. C. edit. Pariſ.
128 Cedr. p. 488. C. edit. Pariſ.
129 Καὶ [illegible] — [illegible].) Iidem fere verbis Sym. Log. p. 403. A. B. C. edit. Pariſ.
130 Cont. p. 17. C. D. Cedr. p. 488. C. edit. Pariſ.
131 Contin. p. 17. D. edit. Pariſ. Cedr. l. C.
132 Sym. Log. 403. B. edit. Pariſ.
133 Ita ſcriptum, leg. [illegible] & mox [illegible] dele. Sym. Log. l. c. [illegible] Λέοντα [illegible]. Cont. p. 17. D. edit. Pariſ. [illegible]. Cedr. p. 488. D. edit. Pariſ. [illegible].
134 [illegible]. Scol. *Hoc Scholion nauci eſt*. [illegible] dictique Leo Iſauricus, primus Imp. [illegible]. Chron. Syncelli de Leone Arm. [illegible]. Hoc erat nomen Leonis Iſaurici. Iſauriam autem ab Eſau dictam, pariter frivolum eſt. *Reineſius*. Non poteſt ex hoc ſchol. colligi, ejus auctorem ignoraſſe de Leone Iſaurico hic intelligendo.
135 Ita ſcr. alius dixiſſet [illegible].
136 Ludit in vocibus a [illegible] piger, ut & [illegible]. ſupra f. 28. in [illegible] & [illegible].
137 Contin. p. 18. A. Sym. Log. 403. edit. Pariſ.
138 Cedr. p. 488. ſeq. edit. Pariſ.
139 Sym. Log. [illegible] vid. Contin. 18. A. edit. Pariſ.
140 Ita ſcriptum, lego [illegible].

141 Ita ſcriptum, lege ὑπάρχει.

142 Ita ſcriptum, non προσετετέχνατο, nec προσετετέχνατο.

143 Idque γραφῇ αὐτοχείρῳ. Contin. p. 18. B. vid. omnino Cedrenus p. 489. B. edit. Pariſ.

144 Zonar. p. 130. edit. Pariſ. *Reineſius*. Contin. p. 18. C. edit. Pariſ.

145 Ita ſcr. pro ἐπαισθέσθαι, aut ἐπαισθάνεσθαι.

146 εἰς Προκόννησον. Cedr. p. 439. edit. Pariſ. qui iſta omnia exſcripſit. Reineſ.

147 ἄστυ. δὲ —— εὐχ. συγγενέσι) Contin. 18. D. Zonar. p. 130. C. edit. Pariſ. Cedren. pag. 489. edit. Pariſ.

148 Cum ſcriptum eſſet ἀγρόθεν, Reineſius annotavit Αγροθεν ita legitur.

149 Cedr. κατ' ἀγρόν τινα minus recte.

150 Huic Scriptori κηροὶ ſunt cerei, faces. Sequitur enim λαμπάσι καὶ λιβανωτοῖς. Reineſius.

151 Ita ſcriptum. Verti quaſi eſſet ἐπὶ τοῦ' ἀκμάζειν, quaſi ſenſu.

152 Ita ſcr. non ὑμνεῖται nec ὑμνοῦντο.

153 Videntur deeſſe εἶχεν aut ſimile.

154 Iiſdem fere verbis Cedr. p. 489 D. edit. Pariſ.

155 Cum eſſet ſcriptum μον τοῦ ἀγροῦ. Reineſius annotavit: Forte legendum μονῆς τοῦ ἀγροῦ. Αγρος nomen μονῆς. Non erat dubitandum, nihil certius. Vid. citatos.

156 Ita ſcriptum, requiritur ἀφορισθέντων, aut potius ἀφορισθεὶς ut apud Cedr. ubi eadem verba.

157 Ita nunc MS. recte per duplex ζ.

158 Cedrenus p. 489. in fin. edit Pariſ.

159 Τοῦτο — τ. τ. ὑμέτερον) Cedr. p. 490. A. edit. Pariſ.

160 Cedr. p. 490. B. edit. Pariſ.

161 debuit dicere εἰς.

162 MS. ἐγχρεμμέμενοθαι. Unde Boſius pejus adhuc ἐγχρεμμεύεσθαι. Mallem autem ἐκχρεμμεύεσθαι. Cedr. p. 490. B. edit. Pariſ. ἀναχρεμματίζειν ἐκέλευσε.

163 Habet & Cedr. p. 490. B. edit. Pariſ.

164 ἄνδρα τον.) Zon. p. 131. D. edit. Pariſ. ὃ (ita ſcriptum) ἐπὶ τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι καλλωπίσμενον τυγχάνοιτα ἂν χρυσοῖς ὃ χρυσοῦς, ὃν πρωτοσπάθαριν παρέλαβε καλῶν ὃ συνήθεια. Reineſius.

165 Ita ſcriptum in Infinitivo, non participio, ut requirit ἐτύγχανε.

166 Cedr. τὰ πράγματα ἐν τῷ παλατίῳ τῆς ψαλλούσης τὴν ἀρχὴν ἔχοντα.

167 Cedr. p. 490. C. edit. Pariſ.

168 Zon. p. 131. D. edit. Pariſ. brevius citat.

169 Ita ſcriptum, non τοῖς λεγομένοις & apud Cedr. τοῖς λεγομένοις.

170 Ita ſcriptum, non per ν.

171 Ita ſcriptum, non πλεῖστα nec πλεῖστα, quod πλεῖστα eſt apud Cedr.

172 Ita ſcriptum ὀξυτόνως, non περισπωμένως.

173 Cedr. p. 490. D. edit. Pariſ.

174 Ita MS. ſine artic.

175 Male verbum fut. temporis, rectum eſſet εἶπεν, quod de eadem re eſt apud Contin. p. 19. B. edit. Pariſ.

176 Ita male poſuit hoc verbum pro ἀπώλεσεν, quod ἀπώλεσεν eſt apud Cedrenum p. 490. & Continuatorem Conſt. Porphyr. p. 19. B. edit. Pariſ.

177 Schol. ἐπεχθεῖσα . Cedr. ἐπεχθέσαντο de eodem.

178 Scriptum φρονεῖν apud Cedrenum p. 491. edit. Pariſ. init. φρονεῖν.

179 Ita MS. Reineſius tamen annotavit γρ. ἀρπαγεῖσαι, præter neceſſitatem.

180 Cedr. p. 491. A. B. edit. Pariſ.

181 Scriptum δραμματούργημα.

182 Ita ſcriptum. Reineſius annotat: γρ. δικαστὰς, nec aliter legendum ex ſequentibus patet.

183 Cont. κατὰ τὸ Λαυσιακὸν ἐγκαθήμενος p. 19. C. Cedr. p. 491. B. edit. Pariſ. addit τρικλίνῳ. ἐν τῷ Λαυσιακῷ καθήμενος τρικλίνῳ.

184 Zon. p. 132. B. edit. Pariſ. Cedr. p. 491. B. edit. Pariſ.

185 Ita ſcriptum in neutro genere, lege ἄττα ſæpe errat hic librarius in ο & ω.

186 Cedr. p. 491. edit. Pariſ. ἐφιλοτιμεῖτο δὲ καὶ περὶ τὴν ἑαυτοῦ φωνήν.

187 Ita ſcriptum. Sed requiritur potius κἂν, ut verti.

188 Cedr. l. c. ἐρρύθμως. Vid. Zon. p. 134 C. edit. Pariſ.

189 Male hic etiam verbum fut. temporis poſuit auctor. Loquitur autem portentoſe hic auctor, nec minus incondite quam ilium cantaſſe dicit.

190 Cedr. p. 491. C. edit. Pariſ. uni idem verſus citatur.

191 Ita & apud Zonaram p. 134. C. edit. Pariſ. ſed leg. τῷ πάντ' ἄνακτι &c. ſi vera eſt verſio: *ſprevere ſummi cuncta amore principis*. Sunt autem verba cantici, de quo expreſſius Cedr. p. 491. C. edit. Pariſ. Olearius, aut Boſius: Nihil opus mutatione iſta.

192 Ita ſcriptum, non ταῦτα.

193 Zon. p. 132. B. C. edit. Pariſ. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ. init.

194 Ita ſcriptum lego παρ' ὃ, *ob quod*, ſæpe hallucinatur librarius in ο & ω.

195 Qui alias Fœderati. ut hac in re eos vocat Continuator p. 21. C. edit. Pariſ. init.

196 Contin. p. 21 C. init. Cedr. p 491. edit. Pariſ.

197 Ita ſcriptum annotavit Reineſius: γρ. ἵπ.

198 Contin. p. 21. C. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.

199 Ita hic etiam ſcriptum in neutro, cum requiratur μείζων. ſæpe peccat librarius in ο & ω.

200 Scriptum κατηγορηκότι.

201 ἰλάσω τὰ παρελάμενον. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.

202 Sym. Log. p. 406. edit. Pariſ. καὶ τὸν γαμετὴν αὐτοῦ ἐνεστίων γάμοις μεγάλοις. Vid. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.

203 Επιρ. ὡχ.) Eadem verba Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.

204 Melius καὶ abeſſet. Hoc autem Cedr. p. 492. A. edit. Pariſ. ἦν. ἤδη γὰρ αὐτὸν αἰσχίστῳ νόσῳ ἀκολάστῳ γλώσσῃ δαμάζοντα.

205 Ita ſcriptum. F. ἴχθεσιν. aut αἰσχρολόγον, ſed hoc minus recedit.

206 Contin. p. 21. D. & Cedr. p. 492. A. edit. Pariſ. ἀπανοτάς

207 Poteſt quidem tolerari, ſed mallem αὐτὸν, aut αὐτὸ τὸ θρίασι καὶ γλωσσαλγίας.

208 Contin. p. 21. D. Cedr. p. 492. A. B. edit. Pariſ.

209 Loquitur inepte.

210 Sic iterum ſcriptum per ε, non per α augm.

211 MS. προπαθέσθαι, quod nihil eſt.

212 Cedr. p. 492. B. edit. Pariſ.

213 Contin. p. 22. A. Zonar. p. 332. C. edit. Pariſ.

214 Cont. p. 22. A. item Cedr. p. 492. B edit. Pariſ. ἐν τοῖς ἀπορρήτοις dicitur autem A ſecretis.

215 Cedr. l. c.

216 Ita ſcriptum, & poteſt excuſari, ſed fortaſſe ſcripſerat auctor ἐπαίροντα. ut υ ex præcedentis vocis fine repetitum ſit υ pro ι poſitum ex ſimilitudine pronunciationis.

217 Contin. p. 22. B. Zon. pag. 132. C. edit. Pariſ. Cedr. p. 492. C. edit. Pariſ. Sym. Log. p.

406. A. edit. Pariſ. atque iſte poſtremus Noſtris fere verbis.

218 Iidem.

219 Ita MS. ſine ῥ, qui excidiſſe videtur propter præcedens ο.

220 Ita ſcriptum. Reineſius annotavit. γρ. ἀβιμβάσι. inconſulto enim impetu, nec præviſo invaſit imperatorem.

221 γρ. κατηγεμένων. Reineſius.

222 Ita ſcriptum. ſ. ὑμνεῖσθαι i. e. *propoſitum ei ſit*. Hæc autem commodius Contin. p. 22. B. Zon. p. 132 edit. Pariſ. Cedren. p. 491. edit. Pariſ.

223 Ita hic recte MS. cum augmento, inferius perperam.

224 Ita ſcriptum, non ἐν ——

225 Cont. p. 22. C. Cedr. p. 492. D. edit. Pariſ. Zon. p. 132. D. edit. Pariſ. & noſter verbis Sym. Log. p. 406. A. B. edit. Pariſ.

226 Ita ſcriptum, ſed fortaſſe fuerat primitus ἐνεθεώρησαν, ut apud Cont. p. 22. C. edit. Pariſ.

227 Apud Sym. Log. p. 406. B. edit. Pariſ. in eadem rehabetur συμβολικῶς. ubi in marg. Συμβολικαῖς. Cedr. p. 493. A. Zonara p. 133. A. edit. Pariſ. irent Sym. Log. hic atiam, at noſter. Noſtram lectionem non puto falſam, quamvis Συβολλικαῖς probari poſſit ex Cont. p. 22. C. D. edit. Pariſ. & aliis annotatis. Sic συμβολωσαμένους noſter poſuit infra ſ. 52.

228 Scriptum χῦ.

229 Ita ſcriptum ſine articulo.

230 Cont. p. 23. B. C. Cedr. p. 49`. C. adit. Pariſ. Zon. pag. 133. C. edit. Pariſ. Sym. Log. p. 407. A. edit. Pariſ.

231 Imperfecta oratio, niſi aliquod verbum ex ſuperioribus ἐπὶ κοινοῦ ſumatur, ut feci in verſione.

232 Cont. p. 23 C. Cedr. p. 493. C. Zon. p. 134. C. edit. Pariſ. & iiſdem, quibus noſter, verbis Sym. Log. p. 406. C. edit. Pariſ.

233 In contrarium poſuit auctor hanc particulam, ut alia quædam.

234 Cont. p. 22. B. C & 23. C. D. Cedr. p. 492. D edit. Pariſ.

235 Cont. p. 22. C. edit. Pariſ. init.

236 Cedr. p. 492. D. edit. Pariſ. Zon. p. 133. C. D. edit. Pariſ.

237 Περὶ γοῦν —— αὐτ. κατεδείθησαν) Cont. p. 23. C. Cedr. p. 493. D. edit. Pariſ.

238 Cont. p. 23. D. Cedr. l. c. Zon. p. 133. D. edit. Pariſ.

239 Ita ſcriptum, non μεμαρτυρικόν.

240 Scriptum ἐπαινούμενον ſupra recte cum augmento.

241 Cont. p. 23. in fine. Cedr. p. 495. D. edit. Pariſ. Zon. p. 133. edit. Pariſ. in fine.

242 Cont. p. 24. edit. Pariſ. lin. 1. ἄνευ ἐνοίων.

243 Zon. l. c. τὴν ὀργὴν ὑπεδίκλυ τῇ κοινῇ τοῖ χαρεῖ.

244 Scriptum ἀρρενοδρμέων notatum in marg. de emend.

245 Cont. p. 24. A. ἀλλὰ τὰ τῶν τρακνίτων &c. ut & Cedr. p. 494. A. edit. Pariſ. de eodem Zon. p. 134. A. edit. Pariſ.

246 Cont. p. 124. A. edit. Pariſ. ἐκ τῶν φοινικῶν (ſive φοινικικῶν) φωρασάμενοι ἀποδημούντων. & Cedr. p. 494. A. edit. Pariſ.

247 Scriptum πιδύκων. monuit Reineſius de emendatione in margine.

248 Ita ſcriptum, non ὑφείμνον. recte autem jam per omicron.

249 Male poſuit hanc vocem in contrarium auctor, at ſupra ἀπολλοῖ pro ἀπώλεσε & inferius διαπεφόνηται.

250 Zon. p. 134. A. edit. Pariſ.

251 ἀρρενίζ. — ἰδεξίζοντι) Cont. p. 24. A. Cedr. p. 494. A. B. edit. Pariſ.

252 Ita ſcriptum, ταῦτα.

253 Cedr. p. 494. B. edit. Pariſ.

254 Cedr. l. c.

255 Ita jam recte MS. per ω.

256 Cont. p. 24. B. init. Zonar. p. 134. B. Sym. Log. p. 411. B. edit. Pariſ.

257 Cont. p. 24. B. Cedr. pag. 494. C. edit Pariſ.

258 Ita ſcriptum, non ξίφος.

259 Zon. p. 134. B. edit. Pariſ. Cont. p. 24. Cedr. p. 494. C. edit. Pariſ.

260 Cont. p. 24. B. edit. Pariſ. ἴδοι ἐν τῷ κλήρῳ. &c. vid. Cedr. p. 494. B. C. edit. Pariſ.

261 Zon. p. 134. B. C. adit. Pariſ.

262 Scriptum κελυθέντας.

263 Cont. p. 24. C. Cedr. p. 494. C. edit. Pariſ.

264 Zon. p. 134. C. edit. Pariſ.

265 Ita ſine artic. ὁ. qui videtur abſorptus a præc. μὲν. Sic paulo ante ἂν axcidiſſe videtur propter præcedentam σωρίδωγαν.

266 ἐνιαυτοῖς. i. e. *in annum currentes, euntes*. Reineſius. Cont. pag. 24. C. adit. Pariſ. ἐνιαυτοῦντας ἀθρόως.

267 Cedr. p. 494. D. edit. Pariſ. τὸν τῶν κλήρων ἔξαρχον vocat. Cont. p. 24. C. edit. Pariſ. τὸν τοῦ κλήρου ἔναρχον.

268 Cont. p. 24 C. D. Cedr. p. 494. D. edit. Pariſ.

269 Ita ſcriptam lege τεταῖτας, ut ſupra erat etiam in MS.

270 Cedr. p. 494. D. edit. Pariſ.

271 Cont. p. 24. D. adit. Pariſ.

272 Cont. l. c. Cedr. p. 494. edit. Pariſ. in fine, ut noſter fere.

273 Cum ſcriptum aſſet πειρατυχεῖ, Reinrſius annotavit. γρ. πειρατυχεῖ.

274 i. e. *penitus deſperans*. Reineſius. Imo inquam: *penitus deſtitutus*.

275 Abutitur hac particula in contrarium hic etiam, ponens pro ἀλλά.

276 Cont. p. 24. D. edit. Pariſ.

277 Ita ſcripium, requiritur τοῦτο γε.

278 Ita ſcriptum ut referatur ad τομὴν. ut ad avertendum ictum non tantum crucem adhibuerit, ſed & Giganteum illum hominem allocutus fuerit, habent hic vocem χαίρετε & alii, ſed aliter. Cont. p. 25. A. edit. Pariſ. ὁρωμένοις ἱκανῶς χαίρετε ἐν τῷ ναῷ uti & Cedr. p. 495. A. edit. Pariſ. quaſi par gratiam templo inhabitantem obſecraverit.

279 Mire noſter hæc ut pleraque, alii planius, ut Cont. p. 25. A. edit Pariſ. εὐμεγέθη ἢ γιγάντειον. Cedr. p. 495. A. edit. Pariſ. ἵνα τινὰ γιγάντειον.

280 Ita ſcriptum cum deberet ἀπονενοημένος.

281 Καὶ ἀδ. —— διέσπασε) Cont. p. 25. A. Cedr. p. 495. A. B. edit. Pariſ. Zon. p. 134. D edit. Pariſ.

282 Κατ' αὐτὸν —— διεσπ.) Cont. p. 25. in fine, Sym. Log. p. 411. B. Cedr. p. 495. B. edit. Pariſ.

283 Scriptum, πεπτήκει.

284 Ita Scripium. Reineſius annotat: γρ. διαφώνησεν.

285 Scriptum συμβαλλόντες duplici λ & tamen παρεξυνοῦσι.

286 Ita ſcriptum, cum deberet ἐργάσαντο.

287 Cont. lib. 11. init. Cedr. p. 496. C. edit. Pariſ. Zon. p. 134. D. edit. Pariſ.

288 Ita jam recte per ω. ſupra per o erat ſcriptum.

289 Cont. Lib. II. init. Zon. p. 135. A edit. Pariſ. Cedr. p. 495. C Sym. Log p. 415. C. D. edit. Pariſ.

290 Scriptum αὐτῷ ἐπὶ. Notavit Reineſius: γρ. αὐτὸ ἐπὶ. Recte quod ad αὐτὸ attinet, peſſime ἐπὶ. ἐπὶ habet.

291 Ita ſcriptum. Reineſius annotavit: Σαββατίῳ. Zon. p. 135. & Cedr. p. 395. C edit. Pariſ. Σαμβατίῳ Conr. lib. 11. init.

292 Scriptum, μετονομασθέντι.

293 Cedrenus: πρὸς τὸν πρῶτον κεκλημένον νίκον. Reineſius. Et apud noſtram mallem πρὸς.

294 Ita & Continuator Conſt. Porph. p. 58.

B. edit. Pariſ. negat profiteri voluiſſe fidem. Sym. autem Log. p. 402. B. edit. Pariſ. profeſſum dicit, uti & Georgius Monachus initio.

295 Cont. p. 20. B. C. edit. Pariſ.

296 Scriptum τῷ

297 Cont. l. c. Sym. Log. p. 403. D. edit. Pariſ. Georg. Mon. p. 501. B. edit. Pariſ.

298 χρόνους pro annis, quod in conſiderate negat Ritterrhuſius notis ad Pythagoram Malchi p. 22. Reineſius. Sic Euſtathius de Iſmen. lib. 6. p. 226 edit. Pariſ. *Vide & Notas ad Lex. Gr.* Suidas Γάϊος, μετὰ δύο χρόνους ἐκτὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως &c. Olearius aut Boſius. Sed hæc protrita & nihil notius.

299 Saulis exemplum, ut noſter quidem ponit, parum huc quadrat. explicatius & aptius id ponit Georg. Monachus initio.

300 Ita Scriptum, mallem πολίων per jota.

301 Cont. p. 21. A edit. Pariſ.

302 Scriptum πρ. quod eſt πρὶν. ut infra.

303 οἱ —— φιλόφρον.) Cedr. p. 490. D. edit. Pariſ.

304 Zon. p. 131. edit. Pariſ. In fine, ſeq.

305 οἱ δὲ δ. ——— τὰ ἐκ, διοικεῖν.) Plenius hæc Continuator Conſt. Porph. p. 19. D. & 20. A. B. edit. Pariſ.

306 Λαμπείτο —— τ. χειρ. δόξαν.) Sym. Log. p. 404. B. edit. Pariſ.

307 Mallem κατ' αὐτὸν, ut verti.

308 Ita ſcriptum, puto auctorem ſcripſiſſe ἐγχειρίζων.

309 Ita ſcriptum, puto οἷς τι.

310 Scriptum ςρατιώτιν.

311 Ita ſcriptum. Boſius deſcripſerat αἰσχρότατον, quod nihil eſt. Quare Reineſius annotavit in ejus marg γρ. ἀσφαλέστατον. Quod cum contrarium ſenſum præbeat eorum quæ debet dicere auctor, uti & MS. lectio, tanto pejus eſt, quia temere & fruſtra fit mutatio. Nihil mutandum. ſenſus bonus ut in verſione.

312 γρ. ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τοῖς ἰδίοις, vel ἐπὶ τοῖς ἰδ'. Reineſius. Plane & intempeſtivæ & ineptæ conjecturæ in loco ſano.

313 δὲ —— ἀυτ. τ. μιαιφόνοι.) Cont. init. Lib. 2. Georg. Mon. p. 502 503. edit Pariſ.

314 *cæde ſeſe contaminaverant*. Nam parentes ſuos occiderant.

315 Ita ſcriptum: mallem ὁρίοις.

316 Ita ſcriptum, requiritur τοιοῦτον.

317 Sym. Log. p. 402. A. edit. Pariſ.

318 Nota Reineſii: Armenum quendam urbe Theſſalia oriundum cum Jaſone ad Colchos navigaſſe tradit Strabo lib. 11. Sed ab eo Armeniam denominatam incogitanter ſcribit auctor. ita tamen & alii quos tunc nondum potuit Reineſius videre. Meus Chronogr. Græcus MS. genus Leonis Armeni a poſteris filiorum Sennacherio qui interempto patre in terram Ararat vel in Har—mini. i. e. in montana Minyadis profugerant. de quibus 4. Reg. 19. 37. —— (duæ aut tres voces detritæ legi nequeunt.)

319 Ita ſcriptum. Reineſius tamen; γρ. ἔτι κεκρατηκὼς. præter neceſſitatem.

AD LIBRUM SECUNDUM.

1 SYm. Log. p. 113. edit. Pariſ. habet ,ς π ιδ'. Georg. Mon. ,ς π ις' p. 510. edit. Pariſ.

2 παρ' ὅλον — μὴ ταῦτ. ἀνέστ.) Contin. lib. 11. init. Cedr. p. 495. D. edit. Pariſ.

3 Debuit dicere παρατυχόντος.

4 i. e. qui erat λογοθέτης τοῦ δρόμου.

5 MS. ἄτιος per jota nudum.

6 Contin. p. 27. A. Cedr. p. 495. edit. Pariſ. In fine πρὸς τὸν μέγαν τῆς ἁγίας σοφίας ναὸν. Cedr. p. 495. D.

7 Cont. p. 30. A. edit. Pariſ. Cedr. l. c.

8 Cont. p. 30. A. edit. Pariſ. τοῦ τε Ἀθιγγάνων μάντεως τινός. Vid. p. 135. C. D. Cont. Theophanis p. 29. A. edit. Pariſ. τῶν Ἀθιγγάνων τις γενεὰς τῷ οἰκείῳ τῷ ςρατηγῷ ὤν.

9 Ita ſcriptum, cum deberet potius τό.

10 Ita ſcriptum ſine augmento. lego ἐςρατοπεδεύετο.

11 Cedr. p. 497. A. B. edit. Pariſ.

12 Scriptum ἀτρικλίν intelligitur autem qui eſt A triclinio.

13 Scripſerat librarius εἰσιόντι, credo deceptus vicinitate vocis αὐτῷ, deinde poſito ο' ſupra τ' indicavit veram lectionem εἰσιόντος.

14 Cont. p. 29. A. B. Cedr. p. 497. B. edit. Pariſ.

15 Cont. p. 29. B. Cedr. p. 497. B. edit. Pariſ.

16 Cont. p. 29. B. Cedr. p. 497. B. C. Zon. p. 135. D. edit. Pariſ. qui tantum de Michaele loquitur.

17 Cont. p. 33. D. Zon. p. 136. C Cedr. p. 499. B. p. 500. A. Georg. Mon. p. 511. A. edit. Pariſ.

18 Cont. p. 33. D. Cedr. p. 500. A. edit. Pariſ.

19 Cont. p. 34. A. Cedr. p. 500. A. edit. Pariſ.

20 Ita ſcriptum, potius δυνατωτάτους.

21 Cont. p. 27. C. & præcipue 34. A. Cedr. p. 496. B. & præcipue 500. B. Zon. p. 135. C. edit. Pariſ.

22 Cont. p. 34. A. Cedr. p. 500. B. edit. Pariſ.

23 Cont. p. 34. B. Cedr. p. 500. B. edit. Pariſ.

24 Καὶ τῆς β. —— τ. τ. πατρὸς.) Cont. p. 32. in fine & præcipue 34. B. Cedr. p. 499. B. & 500. B. Zon. p. 136. D. edit. Pariſ.

25 Cont. p. 34. B. Cedr. p. 500. C. edit. Pariſ.

26 Cont. p. 34. D. Cedr. p. 500. D edit. Pariſ.

27 Ita ſcriptum, mallem ὅσον περ ἄν.

28 Cont. p. 34. D. Cedr. p. 500. D. Zon. p. 137. A. edit. Pariſ.

29 ὅσα —— κ. χ. κατακλεῖξ.) Cont. p. 35. A. Cedr. p. 500. in fine. Zon. p. 136. C. edit. Pariſ.

30 loquitur perverſe.

31 Cedr. p. 501. A. edit. Pariſ.

32 Cont. pag. 33. A. B edit. Pariſ. συμμαχίαν.

33 εἰπεῖν. —— A. Ἰωβ.) Cont. p. 35. C. edit. Pariſ. ubi Ἰεζαβὲλ pro Ἰωβ. Cedr. p. 501. B. edit. Pariſ. ubi Ἰωβ. Zon. p. 136. D. edit. Pariſ. ubi Ἰωβ.

34 Ἀγαρ. —— X. κ. ι. Ἀρμενίων) Cont. p. 35. C. Cedr. p. 501. B. edit. Pariſ.

35 Cedr. p. 501. B. edit. Pariſ.

36 Cont. p. 36. C. & 37. edit. Pariſ. plene & copioſe.

37 Ita ſcriptum. ſol. ὑπὸ χεῖρα aut ἀπὸ χειρός.

Cont. p. 37. C. p. 38. B. Cedr. p. 503. B. C. D. Zon. p. 137. C.

38 Cont. p. 38. B. Cedr. pag. 502. D. edit. Pariſ.

39 Cont. p. 38. A. Cedr. p. 503. A. & 505. Zon. p. 138. A. edit. Pariſ.

40 Cont. p. 28. edit. Pariſ.

41 Zon. p. 137. D. edit. Pariſ.

42 Sym. Log p. 412. D. edit. Pariſ. Sed tempeſtate diſperſam dicit claſſem Cont. p. 28. C. edit. Pariſ. ignem autem adhibuiſſe Thomam, uti & Cedr. p. 503. C. & 504. B. edit. Pariſ.

Poſt amiſſam primam claſſem, altera combuſta ὑγρῷ πυρί. Cedr. p. 505. A. & Zon. p. 138. A. edit Pariſ. ubi ὑγρῷ πυρί.

44 Ita ſcriptum ſine augm.

45 Ita ſcriptum, lego ἀνυμνούμενον. Quamvis vix dubitem auctorem ſcripſiſſe ἀνυμνούμενον ut fatali quadam perverſitate contrarium ejus quod vult dixerit, nempe ſcientiam illam dudum deperditam tunc ſublatam fuiſſe & abolitam, quod non potuit velle dixiſſe, cum per illum ignem combuſtæ tunc fuerint naves hoſtiles, ſed videatur nota in verſione.

46 Hoc verbo hic vix opus erat. Sed mirum quod Cedr. p. 502. B. edit. Pariſ. eodem verbo utitur σχίσαι in re ex parte ſimili, nempe de Gregorio, qui ad Thomam tranſierat, cum Michaelem *audacius loquendo* offendiſſet. Et ſuſpicari licet utrumque eundem auctorem legiſſe, noſtrumque oblivione quadam confuſe cogitaſſe.

47 Ita ſcriptum παρεξυνόντι.

48 Cedr. p. 503. A. B. edit. Pariſ.

49 Cont. p. 32. in fine & p. ſeq. Cedr. p. 499. D. edit. Pariſ.

50 Cont. p. 33. D. Zon. p. 136. D. edit. Pariſ. ubi barbarus ut ſupra. Sed Sym. Log. pag. 412. D. edit. Pariſ. Ῥωμαῖοι γὰρ ἐν καὶ ἀφρονὶς.

51 A μόλπος tumultus.

52 Cedr. p. 499. C. Cont. p. 33. A. edit. Pariſ.

53 Sym. Log. p. 412. D. Georg. Mon. pag. 511. A. edit. Pariſ. Sed Cont. p. 33. A. edit. Pariſ. πρὸς τοὺς ἐξ Ἄγαρ & Cedr. p. 499. C. edit. Pariſ. πρὸς Ἀγαρηνούς.

54 Cont. p. 33. A. Cedr. pag. 499. C. edit. Pariſ.

55 Cont. p. 33. B. Cedr. p. 499. D. Zon. p. 136. edit. Pariſ. in fine. Sym. Log. pag. 412. Georg. Mon. p. 511. A. edit. Pariſ.

56 Οὗτος δὲ —— βασ. ἐτέρ.) Nempe Conſtantinus verus. Cont. p. 33. B. Cedr. p. 499. D. edit. Pariſ.

57 Cont. p. 33. B. Cedr pag. 499. D. edit. Pariſ.

58 Cont. p. 33. B. Zon. p. 137. A. edit. Pariſ.

59 Cont. p. 33. C. edit. Pariſ.

60 Cont. p. 33. C. Cedr. pag. 501. C. edit. Pariſ.

61 Cedr. p. 501. C. edit. Pariſ. ubi αἴδεσθαι τυχεῖν.

62 Cont. p. 33. D Zon. p. 136. C. Cedr. p. 499. 500. A. edit. Pariſ.

63 Alii addunt etiam imperatoriam claſſem, ut Cedr. p. 501. C. & Zon. pag. 137. & Cont. p. 35. edit. Pariſ. in fine, ubi apud illum τὸ δρομανικόν.

64 Cont. p. 35. edit Pariſ. in fine.

65 Cedr. p. 501. C. edit. Pariſ.

66 Non apparet, quo reſpiciat αὐτόν.

67 Cont. p. 36. A. edit. Pariſ.

68 Scriptum ὄντας.

69 Cont. p. 36. A. Cedr. pag. 501. D. edit. Pariſ.

70 Δαιμόνων δὲ —————— Θρ κατακαῦσαι αὐτὰ Cont. p. 36. B. C. Cedr. p. 501. D. edit. Pariſ.

71 Cum ponat δὲ, ſequentia ei non accommodat.

72 Καὶ τοι τοῦ βασ. —— β. φίσιν λαβ.) Cont. p. 36. C. D. Cedr. p. 502. A. edit. Pariſ.

73 Ita ſcriptum per α. oportebat παρήγγελλεν aut παρηγγέλλε, ac tunc θέμη.

74 Cont. p. 36. D. Cedr. pag. 502. A. edit. Pariſ.

75 πρὸς τὸν π. ὑπ. ——— πολ. ταῖς ναυσί.) Cont. p. 36. D. Cedr. p. 502. A. B. edit. Pariſ.

76 Ita ſcripſerat librarius, deinde per ν ſupra ω indicavit legi etiam poſſe πεζὸν ἅμα καὶ ναυτικόν.

77 Ita recte MS. tamen neſcio quis in margine Boſiani apogr. annotavit leg. χρόνον.

78 Cont. p. 36. D. p. 37. A. Cedr. p. 502. D. Zon. p. 137. B. edit. Pariſ.

79 Γρηγόριον ——— μυρ. ἀνδρῶν) Cont. pag. 37. A. B. Cedr. p. 502. B. C. edit. Pariſ.

80 Cont. p. 37. B. C. Cedr. p. 502. C. edit. Pariſ.

81 Aut excidit τὸν πατέρα ſive χρίστην, aut ſubintelligendum: aut legendum αὐτό.

82 Requireretur συνελθόντων, ſed pro hoc illud poſuiſſe videtur ipſe auctor aliorum etiam exemplo, qui talem ſyntaxin ἀσύντακτον fecere.

83 Cont. p. 37. B. edit. Pariſ. ita: ἐν τῷ περὶ Βλαχέρνας κόλπῳ uti Cedr. p. 502. C. edit. Pariſ.

84 Cont. p. 37. C edit. Pariſ.

85 Non aliter ſcriptum, cum deberet ἐφίεσθαι.

86 ἐπεὶ δ. σ. τρ. ——— θεσπίσματα τοῦ ἐλευθ.) Cont. p. 37. C. D. Cedr. p 502. D. Zon. p. 137. B. edit. Pariſ.

87 Non aliter ſcriptum.

88 Abſurde, quaſi aliquis ex temulentia Indus fieret. Itaque tranſpoſui.

89 ἐπεὶ δ. τ. ἐλπ. —— σιαπόντας Βλέπ.) Cont. p. 37. D. Cedr. p. 502. D. Zon. p. 137. B C. edit. Pariſ.

90 Ita ſcriptum, debebat potius τὸν aut τὸν ἐξ, ut Cont. p. 37. D. edit. Pariſ. ὅθεν δεῖ καὶ τὸ τῆς σεβασμίου Ἀναργύρων τέμενος, uti & Cedr. p. 502. D. & Zon. p. 137. C. edit. Pariſ.

91 Ita omnino per duplex omicron.

92 Ita ſcriptum, cum debuiſſet potius κενά.

93 i. e. bellum conflat, molitur, quaſi nunc id faciat, nec dudum fecerit. Itaque poſui *inflaurat*. Nam iſte ſæpe neſcit quid loquatur.

94 ἔδει δ' κ ὁ βασ. —— σημεῖον πήγνυσι) Cont. p. 38. A. Cedr. p. 503. A. B. edit. Pariſ.

95 Cont. pag. 38. edit. Pariſ. Cedr. l. c.

96 Cont. p. 38. D.

97 Cont. p. 39. A. edit. Pariſ.

98 Cont. p. 38. C. Cedr. p. 503. 504. B. edit. Pariſ.

99 Eadem plus ſemel narrat, & diverſa confundit hic & in antecedentibus & ſequentibus, ſine connexionibus & tranſitionibus.

100 Forte κυκλῶν, aut δὲ ante πνέοντες.

101 ἤδη δὲ τοῦ ἐλ. ——— κατασ. τὸ τ. ἐνόμενον) i. e. ἤδη δὲ τοῦ ἔαρος ἐπιλάμποντος, ut Cont. 39. B. & Cedr. p. 503. D. Zon. p. 137. C. edit. Pariſ.

102 Cont. p. 39. B. edit. Pariſ. κατ' ἐκεῖνο γοῦν πάλιν ἦν τὸ μέρος —— ὃ ᾗ πρότερον, τὸν κόλπον τῶν Βλαχερνῶν.

103 Cont. p. 39. B. C. Cedr. p. 504. A. edit. Pariſ.

104 οἱ τοίδη —— κατὰ κρ. τιμῇ) Cont. p. 39. C. D. Cedr. pag. 504. A. Zon. pag. 137. D. edit. Pariſ.

105 Cont. p. 39. edit. Pariſ. in fine.

106 Cont. pag. 39. D. Cedr. p. 504. B. edit. Pariſ.

107 Cont. p. 40. A. Cedr. p. 504. B. C. edit. Pariſ.

108 Ita ſcriptum. Alias dicunt κατὰ τοῦτο & ita Cont. p. 40. A. edit. Pariſ. in hac re. Nec non Cedr. p. 504. C. edit. Pariſ.

109 Non adeſt τῷ in MS.

110 Sciſ. ἐπέστελλον ut Cont. p. 40. C. & Cedr. p. 504. D.

111 Zon. p. 138. A. edit. Pariſ.

112 Cont. p. 40. C. Cedr. p. 504. D. edit. Pariſ.

113 Ita ſcriptum, cum oporteret τὰ συναγωγὰ πλοῖα aut τὰ πλοῖα τὰ συναγωγά.

114 Zon. p. 138. A. edit. Pariſ. κατὰ τὰς Βυ-

Digitized by Google

ϑῆναι. Cedr. p. 504. D. edit. Pariſ. ubi τῷ χωρίῳ Βοριδῳ προσορμίζεται. Cont. p. 40. D. edit. Pariſ. τῷ δὲ Βουρδιζῷ κατὰ Θρᾴκην λιμένι προσορμίζονται. debet autem apud noſtrum ſubaudiri αἱ νῆες aut νῆες. per ſynonymiam a ſuperiore πλοῖα propter δυναι. alias eſt ſolœciſmus.

115 Cont. p. 40. C. & Cedr. p. 504. edit. Pariſ. in fin.

116 Ita ſcriptum, cum oporteret προσβαλεῖν aut προσβαλεῖν. factum id & lib 1. alicubi.

117 Cont. p. 40. D. edit. Pariſ.

118 Sciſ. τῷ σκευαστῷ πυρί. Cedr. p. 505. A edit. Pariſ. ſive ὑγρῷ πυρί Zon. p. 138. A edit. Pariſ.

119 Αὐ. δὲ Μιχ. —— αὐτοῖς αὐτῷ) Cont. p. 41. A. Cedr. p. 505. B. Zonara pag. 138. B. edit. Pariſ. Solus Georg. Mon. ipſum Michaelem auxilia Bulgarorum petiiſſe p. 513. B. edit. Pariſ.

120 Cont. p. 41. B. Cedr. p. 505. C. Zon. p. 138. B. edit. Pariſ.

121 Cont. pag. 41. B. Cedr. pag. 505. C. edit. Pariſ.

122 Ita ſcriptum ἀξίως non ἀξίων ut debebat, mox recte ἀξίων.

123 Cont. p. 41. B. C. edit. Pariſ. itidem κατὰ τὸ Κηδοῦκτῳ χῶρον ὄντα καλούμενον. & ita Cedr. etiam p. 505. edit. Pariſ. ubi in verſione Cedoctus. Zon. p. 138. B. edit. Pariſ. κατὰ τὸ Κηδοῦκτον ubi itidem verſio Cedoctum.

124 ἕως —— β. προκεχωρη.) Cont. p. 43. A. edit. Pariſ.

125 Cont. p. 41. D. Cedr. p. 505. D. Zon. pag. 138. B. edit. Pariſ.

126 Cont. p. 41. D. edit. Pariſ. ἐνταῦθα ἰσχυρῶς Cedr. p. 505. edit. Pariſ. in fine & p. ſeq. init. ubi ἐνταῦθα κατὰ κράτος.

127 οἱ δὲ τ. —— τ. ἀ. ὑπεσχόμενοι) Cont. p. 42. A. Cedr. p. 506. A. Zon. p. 138. C. edit. Pariſ.

128 Cont. p. 43. B. κατά τι πεδίον, Διαβασιν ὄνομαζόμενον ut & Cedr. p. 506. B. edit. Pariſ.

129 Aut καὶ delendum aut aliquod participium ut ἔχοντες aut ſimile excidit.

130 Zon. p. 138. C. edit. Pariſ.

131 Cont. pag. 42. B. Zon. pag. 138. C. edit. Pariſ.

132 Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

133 Cont. p. 42. B. C. & Cedr. p. 506. B. edit. Pariſ. ubi ἀξιόλογον συνάπτει πόλεμον. Sed noſter ſuo more hic etiam contrarium dicit ejus quod videtur voluiſſe, nam debuiſſet fortaſſe ἐκ ἀπειρίδρωτον dicere. Cedr. p. 505. D. edit. Pariſ. conjungit ἐκ ἀνιδρωτον πόλεμον & ἀξιόλογον non de hac re tamen. Etiam σχεδιάζων incommode adhibuit, quaſi ſubito, ex tempore atque tumultuarie id feciſſet.

134 σχηματίζ. — εἶναι τὸ γεγονὸς.) Cont. p. 32. C. Cedr. p. 506. C. edit. Pariſ.

135 Cont. p. 43. A. edit. Pariſ. ubi Ἀδριανούπολιν. Cedr. p. 506. in fine. Zon. p. 138. D. edit. Pariſ. ubi Ἀδριανούπολιν. ut & apud Cedr. Georg. Mon. p. 513. A. edit. Pariſ. ubi Ἀρκαδιούπολιν.

136 Cont. p. 43. B. Cedr. p. 507. A. edit. Pariſ.

137 Ita ſcriptum, debebat potius κατὰ τὴν. eſt admodum negligens librarius hic circa ο & ω.

138 Ita ſcriptum, mallem διεῖλον. cum videret: illud autem poteſt utcumque ſignificare articulatim quaſi ſepararet, ſed tale quid minus huc quadrat.

139 Ita omnino ſcriptum.

140 ὁ δὲ βασ. ———— τοῦ πυρ. δοίζον.) Cont. p. 43. B. Cedr. pag. 507. A. Zon. pag. 138. D edit. Pariſ.

141 ὅτι τρόπον — τὸ πλοῖον.) Cont. p. 43. C. Cedr. p. 507. A. B. edit. Pariſ.

142 Ita ſcriptum, non τόν.

143 Cont. pag. 43. D. Cedr. pag. 507. B. edit. Pariſ.

144 καὶ τόν. ———— ἀναμ. τῷ βασιλεῖ.) Cont. p. 43. C. D. edit. Pariſ.

145 Ita ſcriptum. Alias tali occaſione uſitatum in genit. ut κατὰ τοῦ ἐδάφους.

146 Connexiones languidæ vix ſenſibiles.

147 Ἀναγ. τῷ Ἀμβ. —— ἐπαλ. πολέμοις) Cont. pag. 43. D. Cedr. pag. 506. edit. Pariſ. in fine.

148 Cedr. pag. 507. B. Cont. pag. 43. A. edit. Pariſ.

149 Non apparet quid ſibi velit ἐν αὐτοῖς.

150 Ita ſcriptum. Sed requiritur ῥηγὶ quod refertur ad ῥηγὶ, ſive Ἀσεκρήτῃ.

151 Contio. pag. 43. D. Cedr. pag. 507. C. edit. Pariſ.

152 Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

153 Scriptum ἀποσχόμενος vitioſe. Iſte autem nominativus & antecedentes duo, pro genitivis, Conſtructione abſoluta. Ut bis in ſuperioribus.

154 Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

155 Scriptum συσχόντο vitioſe, negligens circa ο & ω fuit hic librarius.

156 Cedr. p. 507. Zon. p. 138. D. Georg. Mon. p. 513 B. edit. Pariſ.

157 Cont. p. 43. D. edit. Pariſ. ſeq. ἐπὶ ξύλου pro ἐπὶ κοντὸν. Cedr. etiam ὄρθιον ἐπικαθίσας. p. 507. C. Zon. item pag. 138. D. edit. Pariſ. ὄρθιον ἀναβιβάσας. Nec tamen κοντὸν in ὄρθιον mutandum puto. Nam & Sym. Log. p. 413. A. edit. Pariſ. ἀκρωτηριάσας τὰ αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας εἶναι καὶ ἀνασκολοπίσας palo affigens & ita etiam Georg. Mon. p. 513. C. edit. Pariſ.

158 Cont. pag. 44. A. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis. Cedr. etiam p. 507. C. Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

159 Cont. & Cedr. l. c. Zon. p. 139. edit. Pariſ. lin. prima.

160 Cont. p. 44. A. Zon. p. 139. A. Cedr. pag. 507. D. edit. Pariſ.

161 Cont. pag. 44. B Cedr. pag. 507. D. edit. Pariſ.

162 Cont. p. 44. D. Zon. p. 139. A. edit. Pariſ. ubi Βιζύην. Cedr. p. 507. B. D. edit. Pariſ. ubi itidem Βιζύην uti & p. 506. edit. Pariſ. in fine.

163 Cedr. p. 508. edit. Pariſ. initio.

164 Cont. p. 44. in fine. Zon. p. 139. A. Cedr. p. 508. A. edit. Pariſ.

165 Poſuit auctor ἐκ pro ταύτην.

166 Cont. p. 45. A. Zon. p. 139. B. Cedr. p. 508. A. edit. Pariſ.

167 Ηράκλειαν ———— ἐπιτελ. σημείωσιν) Cont. p. 45. A. Zon. p. 139. A. Cedr. p. 508. A. edit. Pariſ.

168 οὐδὲ ἀργ. —— τοῖς χειρ. ἰδίαις) Cont. p. 45. A. B. Zon. pag. 139. B. Cedr. pag. 508. B. edit. Pariſ.

169 ἐπὶ χεῖρα —— πεφευγ. νεκρόν.) Cont. p. 46. B. C. Zon. pag. 139. B. C. D. Cedr. pag. 508. edit. Pariſ.

170 Καὶ φησὶ ———— Καὶ διὰ τη. τ. ἀτρόπ.) Zon. p. 139. C. Cedr. p. 508. D. edit. Pariſ.

171 Eſt dux Agarenorum Hiſpanorum, qui & Ἀπόχαψ. Syllaba illa terminalis additur ad diſtinguendos caſus ut in aliis. Ἀπόχαψ. apud Cont. pag. 46. D. & Cedr. p. 508. D. apud Sym Log. p. 413. B. edit. Pariſ. vocatur Ἀπόχαψ. apud Zon. p 139. D. Ἀχαψ.

172 ταύτην ——— π. χ. ἀνακαλούμενον.) Cont. p. 47. A. edit. Pariſ.

173 Cont. p. 47. B. edit. Pariſ.

174 Scriptum ἔξ...

175 Cont. p. 47. B. edit. Pariſ. τῷ ἀκρωτηρίῳ τῷ Χάρακος καλουμένῳ. & Cedr. p. 509. B. Sym. Log. p. 413. B. edit. Pariſ.

176 Ita ſcriptum debebat εἰς ἕκαστον

177 Ita ſcriptum, requiritur ἄνδρας

178 Legendum eſſet κατακλείσαντες per ſimplex ς in antepropter ſequens προσχωρήσαντες. Sed tales emendationes in accuratis & puris ſcriptoribus habent locum.

179 Οἱ δὲ πάντες —— καὶ ἑλκ. ἐστράτευσαν.) Cont. p. 47. B. C. Cedr. p. 509. C. edit. Pariſ.

180 Sym: Log. p. 413 B. edit. Pariſ. hæc ita: ὁ δὲ σίμων τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν κατακλείσας τὰς ναῦς αὐτοῦ καὶ τῇ χεῖρων ἀπέζευξεν. τῷ δὲ ἄρχοντι πρὸς τὸν τοιοῦτον ἐγχείρησιν ἀντιταξάμενος.

181 Sciſ. ταῖς ναυσί.

182 Sym. Log. p. 413. C. edit. Pariſ. iiſdem fera

verbis, ubi etiam recte ἀνόρραξ. Cont. p. 47. C. edit. Pariſ.

183 Scripſerat prius librarius ἐμάς. deinde poſito υ ſupra ε indicavit veram lectionem.

184 ἐν ᾧ ——— ἀνόρραξ.) Cont. p. 47. A. ita: γῆ ὁ ἐν ἄλλῳ ὃ ὁ ῥήτωρ μέλι καὶ γάλα. Zon. p. 139. D. Cedr. p. 509. B. edit. Pariſ.

185 Scriptum per ε in ult. non per αι. negligens eſt circa ε & αι.

186 οἱ δὲ ——— ρ) Sym. Log. l. c. Zon. p. 139. D. edit. Pariſ. iiſdem verbis.

187 Καὶ τὸ ——— δεῦρο χάραξ προσαγορ.) Cont. p. 47. C. D. Cedr. p. 309. D. edit. Pariſ. & iiſdem quibus noſter verbis Sym. Log. p. 413. C. Zon. p. 139. D. edit. Pariſ.

188 Apud Sym. Log. l. c. male καὶ σκόλοψι τοιαύτοις χάρακα περιέδωκε.

189 Scriptum σχυρώνατα. Sym. Log. l. c. habet hic ὀχυρώματα.

190 Cont. p. 47. D. edit. Pariſ. ubi Χάνδαξ. Sed noſtro Chaodax alius locus. Continuatori etiam mox; quare ibi priore loco legendum videtur χάραξ. apud Sym. Log. l. c. recte Χάραξ & Cedr. pag. 509. C. edit. Pariſ.

191 μονάζων ——— ἀκολουθ. μοι.) Cont. pag. 48. C. Cedr. p. 510. B. edit. Pariſ. monacho etiam iiſdem verbis cum noſtro Sym. Log. pag. 413. D. edit. Pariſ.

192 Sym. Log. p. 413. D. edit. Pariſ. iiſdem verbis.

193 Cont. p. 48. C. edit. Pariſ. καὶ ἡγεμὼν αὐτῶν ὁ Ἀπόχαψ ἐγεγόνει.

194 Sym. Log. noſtri fere verbis, niſi quod pro 29. habet 100. quaſi tunc etiam tot fuiſſent, ut olim cum aſſent diciſſima regna. nugatur, quaſi tunc etiam tam potens fuerit, ut Homeri tempore.

195 Cont. p. 48. D. edit. Pariſ. clarius: μετὰ δὲ ποτε μέν τις παραμυθίαν ἀναλαβόντες καὶ αὐτοῖς. καὶ λόγῳ μὲν ὑποταγείσας τὸ ἑαυτῶν δὲ ἔθιμον καὶ τὸν χρηματισμὸν φυλαττούσας ἐλάβοντο.

196 Scriptum vitioſe μονάζων.

197 Hoc explicat Sym. Log. p. 413. edit. Pariſ. ἄχρι τοῦ νῦν ὑπολέγονται κέκληνται.

198 Ita ſcriptum non ταύτῃ.

199 Pro hoc συγκεχωρημένων Sym. Log.

200 Perſimilis eſt character τῶν μ & β. unde hic & Βεῖδαν legi poteſt, ſed Βειμδαν magis apparet.

201 Scriptum Πελοπονήσῳ per unum σ.

202 Potius τὸ valde negligens fuit circa ο & ω hic librarius.

203 Ita ſcriptum, forte pro τεσσαράκοντα.

204 ἐν ταύτῃ ——— χρῆμα τὸ αἵματος) Cont. p. 48. D. Sym. Log. p. 414. C. Zon. p. 139. edit. Pariſ. in fine: paucia. Cedr. p. 510. C. edit. Pariſ. paucia.

205 Cont. p. 48. D. edit. Pariſ. ita: φασὶ τι μὲν αὐτόθι σωμα τῶν νεκρῶν ἀναφέρονται ἄλλοι τι τολμῶν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτύρων καὶ τῶν δέκα τεσσαράκοντα μαρτύρων.

206 Sym. Log. p. 414. edit. Pariſ. initio, iiſdem fere verbis.

207 Zon. p. 140. C. edit. Pariſ. Sym. Log. l. c. ubi τῶν Κιβυρραιωτῶν. ita etiam Cont. Theophanis Κιβυρραιωτῶν p. 49. D. Cedr. p. 511. A. edit. Pariſ. Κιβυραιωτῶν.

208 Ita ſcriptum per ο.

209 Cont. p. 49. edit. Pariſ. in fine. Cedr. pag. 511. A. edit. Pariſ.

210 Cont. p. 50. A. B. Cedr. pag. 511. B. edit. Pariſ.

211 Zon. p. 140. C. edit. Pariſ.

212 Nominativi pro genitivis abſolutis.

213 Scriptum vitio gemino πεδιεσθαι. Eſt autem verſus Homeri.

214 Ita ſcriptum per ω.

215 Cedr. p. 510. C. Cont. p. 50. C. Zon. p. 140. C. edit. Pariſ.

216 τεθαρρηκότες ——— ὄντες. ——— καταναλωθ. ——— ὑπονοοῦντες) Rurſus nominativi caſus pro genitivis abſolutis.

217 Sym. Log. p. 414. B. edit. Pariſ.

218 Cedr. p. 512. C. edit. Pariſ.

219 Cont. p. 50. C. Cedr. p. 510. D. Zon. p. 140. D. edit. Pariſ.

220 Cont. p. 50. D. Cedr. pag. 510. C. D. edit. Pariſ.

221 Ita ſcriptum λαβαίο. lego λαόν.

222 Ita jam recte ſcriptum.

223 Cont. p. 50. edit. Pariſ.

224 Ita ſcriptum, forte auctor ſcripſerat ὁ τῷ Attice, quo pacto Ωρυφᾶς vocabitur ille vir. Sed potius auctorem ſcripſiſſe ὑπό τινι Ωορύφας. Cont. p. 50. edit. Pariſ. in fine: ὁ τὸ ἐπώνυμον Ωορύφας. Cedr. p. 511. D. edit. Pariſ. τὸ ἐπώνυμον Ορύφας. Sym. Log. pag. 414. B. Zon. p. 140. D. edit Pariſ. Ωορυφᾶς καλούμενος.

225 Ita ſcriptum, cum deberet potius αὐτοῦ ut hoc referretur ad virum illum prudentem, qui conſilium ſuggeſſerit.

226 Cont. p. 51. edit. Pariſ. initio.

227 Scil. νέους, quæ vox videtur excidiſſe. Cont. p. 51. A. edit. Pariſ. τοὺς τε ἄλλους νέους &c. Zon: pag. 140. D. edit. Pariſ. ἐτύγχανε νέους

228 Ante hanc conjunct. ſubauditur μᾶλλον τῶ non raro, & apud bonos ſcriptores. Quemadmodum & apud Cont. p. 28. A. edit. Pariſ. ubi de eodem ἀγροικίαν ἢ ἀμαθίαν ——— σωματικὰς ἔχων ——— κατάλληλα μαθήματα ——— διδασκόμενος ——— οἱ τῶν λαϊκῶν ——— ἐφαίνετο σεμνυνόμενος τε ἢ καλλωπιζόμενος ἢ τῷ ἐνδύματι. ubi recte interpres ——— magis ſibi placere ac gloriari videbatur.

229 Cont. p. 31. A. Sym. Log. p. 412. C. edit. Pariſ.

230 Cont. pag. 54. C. Zon. pag. 140. B. edit. Pariſ.

231 Cedr. p. 511. A. edit. Pariſ. τοῦτον δὲ λέγεται Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ ὃν ὁ μὲν τὸ πρότερον δοκιμασθεὶς τοῖς στρατιώταις ἀντιστήσεσθαι ἀκολουθίας.

232 Cont. p. 31. B. Cedr. p. 498. C. edit. Pariſ. vid. eund. p. 521. D. edit. Pariſ.

233 Zon. p. 150. B. edit. Pariſ.

234 Cedr. p. 521. D. Cont. p. 31. C. edit. Pariſ. καθ᾽ ἣν ὁ Ἀμρίτης ἐγγονῶν. Cedr. pag. 498. C. edit. Pariſ. κατὰ τὴν νῆσον τοῦ ἐκεῖνο. alii aliter vocant. Cont. p. 31. C. edit. Pariſ. καθ᾽ ἣν ὁ Αμρίτης ἐγγονῶν. τὸν δὲ μακαρίτην Εὐθύμιον &c.

235 loquitur monſtroſe.

236 Zon. p. 136. A. edit. Pariſ.

237 Scriptum μετρον ſine accentu.

238 Cont. p. 31. B. edit. Pariſ.

239 Cont. p. 30. C. edit. Pariſ. τὸν δὲ μακαρίτην Εὐθύμιον δὲ Θεοφίλῳ τῷ αὐτοῦ υἱῷ δοῦναι παραδίδωσι, βασιλέως τυπτόμενον ἀφειδῶς. & Cedr. p. 498. C. iiſdem verbis. Vid. Zon. pag. 136. A. edit. Pariſ.

240 Ita & Zon. p. 142. A. edit. Pariſ.

241 Cont. p. 52. B. edit. Pariſ. μόνας ἀπὸ καὶ ἄλλων ——— ἐννέα. & Cedr. p. 513. A. edit. Pariſ.

242 Cont. p. 52. C. edit. Pariſ. τῷ δυσσεβεῖ τυράννῳ ——— ἐκ τῶν τεσσάρων λαβόντες τὴν ἀρχήν. Vid. Sym. Log. p. 414. C. Georg. Mon. p. 513. D. edit. Pariſ. Cedr. autem δυσσεβείας p. 513. A. & Zon. p. 142. A. edit. Pariſ.

AD LIBRUM TERTIUM.

1 HÆ duæ voces non habentur in MS. & ſequentes quatuor in margine ſunt ſcriptæ. Libri Secundi titulus integer in MS ad cujus exemplum hunc feci &c. Ita autem facit Titulum ut in S. Cod. βασιλειῶν α΄ 1. Regum &c.

2 Sym. Log. σκγ΄. p. 414. D. Georg. Mon. 63. 26. p. 513. edit. Pariſ. in fine.

3 Cont. Lib. III. init. Cedr. pag. 513. B. edit. Pariſ.

4 Cont. Lib. III. init. Cedrenus p. 515. C. edit. Pariſ. κατὰ τὴν Μαγναύραν ἤτοι τὸ τετρατύργιον. Zon. autem p. 141. B. edit. Pariſ. περὶ τὰ βασίλεια.

5 σιλέντιον *ſilentium*, concio, oratio, quia ſolet imperari ſilentium.

6 Cedren. pag. 513. C. & Contin. p. 54. A. edit. Pariſ. aliis verbis, ſed eodem redeuntibus. Vid. Zon. pag. 141. B. C. edit. Pariſ.

7 Loquitur inepte.

8 Zonar. p. 141. C. D. Cedr. p. 513. D. & Contin. p. 54. B. clarius: οὐδεὶς οὖν νόμῳ τῷ πολιτικῷ χρήσασθαι τὸν ὑπαρχον ἐγκαλοῦνται· καὶ Αγαθὸν φασιν το τις κατ' ἀξίαν ἀμεῖψαι.

9 Vid. Georg. Mon. pag. 514. edit. Pariſ. in fine.

10 MS. ſine puncto.

11 Alias πρὸς cum Genit, propter in obteſtationibus.

12 Ita ſcriptum, poſſet etiam χρίσις *inunctio*, quia ceteri χειροτονοῦνται ut verti. Illud eſt: *Cui uſus ex imperia Deo conceditur*.

13 Ita ſcriptum mallem ὅλως.

14 Contin. p. 68. C. Cedr. p. 524. A. B. Zon. p. 147. C. edit. Pariſ. ubi Ἀρέθαν.

15 Cont. l. c. Cedr. p. 523. C. edit. Pariſ.

16 Cont. l. c. Zon. p. 147. C. Georg. Mon. p. 517. D. Cedr. p. 523. C. edit. Pariſ.

17 Ita ſcriptum, non γενναῖδαν.

18 Ita ſcriptum, præſtaret τὴν. Valde negligens librarius fuit circa ο΄ & ω΄.

19 Contin. p. 68. D. Cedr. p. 523. D. Georg. Mon. p. 515. D Zon. p. 147. D. edit. Pariſ.

20 Scriptum IN τοῦ. ita inquam artic. in genitivo, cum deberet τοῖς propter ſeq. ταῖς. alias quia ſequitur ἐπέχοντο, debuiſſet τῷ ——— poſtea τοῖς &c.

21 Ita omnino hæc ſcripta ſunt.

22 Ita ſcriptum, cum potius deberet δι' ὅ

23 Negligit connexiones.

24 Ita omnino ſcriptum, requiri videtur πολλοί.

25 Κάτ abuſive ut ſæpius, quod alias efficeret ut ſequens ſignificaret *rediiſſent*.

26 Ita ſcriptum, requiritur τῷ. Negligens fuit librarius & fere indifferens circa ο΄ & ω΄.

27 Monet de diverſitate & Contin. p. 69. C. edit. Pariſ. eaponitque, uti & noſter pag. 138. edit. Pariſ.

28 Ita ſcriptum, mallem διαφθορὰ *interitus nationum*.

29 Scripſerat librarius κορυφούμενον. deinde poſito ſuperne grecos indicavit vera lectionem.

30 Imperfecta oratio niſi legatur ἐδυσχέρανε καὶ διενοεῖτο) aut deleatur δὲ poſt ἐξιόντα.

31 Contin. p. 69. init. Sym. Log. pag. 415. D. Cedr. p. 513. edit. Pariſ.

32 Ita ſcriptum, & poteſt ferri. Sed mallem ἀλληλοπαλλήλοις ut apud Logothetam p. 415. de eadem re δῆθεν τοῖς ἀλληλοπαλλήλοις πολέμοις τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἐκλυθείσης &c.

33 Cont. p. 69. A. edit. Pariſ. ita: Ἐξήλασεν δὲ ἐκ τῶν συνεχῶν πολέμων, καὶ τότε μάλιστα μετακινουμένων ὑπὸ τῶν Αγαρηνῶν ἐλαυνόμενοι αἱ τῆς βασιλικῆς χειρὸς. Zon. p. 147. D. edit. Pariſ.

34 Scriptum διορύττειν una voce.

Joſ. Gen.

35 Cont. pag. 69. A. Zon. pag. 147. D. edit. Pariſ.

36 Loquitur inconditè.

37 Scriptum βασι), requiritur βασιλικοῦ quamvis βασιλείων excuſari poſſit.

38 Alienum hic eſt τε.

39 Cedr. p. 513. D. edit. Pariſ.

40 Ipſe feci parentheſeos ſigna, eſt autem ea, quales plures, importuna.

41 Cont. pag. 69. A. B. edit. Pariſ.

42 ἐκ ἐκ τῶν ——— τε καὶ κατασκευάσιν) Cont. p. 69. B. edit. Pariſ.

43 Ita ſcriptum aut quod magis apparet συνολγῇ. requiritur autem potius συμφέρειν.

44 ἐνταῦθ ——— Περσ. ἄνευχ.) Contin. p. 69. B. Cedr. p. 524. A. edit. Pariſ.

45 Turbate loquitur & ambigue, poteſt etiam intelligi ut Perſica legatio egerit de pacis fœdere, at Cont. l. c. itaque verti etiam poteſt: viſum eſt hac de *cauſa* vel *occaſione*, & ut ſubjicerentur Romanis, per legationem agere Perſicam gentem neceſſario. Atque ut ſubjicerentur, fœdera pacis ſolidæ inierunt, &c. αἰτούσης erit a Perſis.

46 Cont. p. 70. A. edit. Pariſ.

47 Ita ſine dubio vitioſe ſcriptum. ſ. συναξιούντων aut συνεξιόντων, ut βασιλεῖ ſit πρὸς βασιλέα quod quamvis inepte diceretur, poteſt tamen in hunc cadere.

48 Cont. p. 70. A. edit. Pariſ.

49 Ita clare ſcriptum in futuro.

50 Scriptum γένος male.

51 καὶ μάλιστα ——— τ Ῥωμ. ἐνεργοῦν.) Sym. Log. p. 416. init. iiſdem verbis Cont. Theophanis p. 70. A. edit. Pariſ.

52 Rurſus Nominativus pro Genitivis abſolute.

53 Cont. p. 70. A. B. edit. Pariſ.

54 Requiritur ἐν ταῖς. Sed alibi tam hic omiſit hanc præpoſitionem.

55 ἐπὶ Βαβὲλ ——— ὑπὸν. τέθεικεν.) Sym. Log. p. 416. A. edit. Pariſ. iiſdem verbis.

56 ὁ δὲ βασιλεὺς ——— γάμῳ ἐκδίδωσιν.) Contin. p. 70. B. Cedr. p. 524. A. Zonar. p. 147. edit. Pariſ. in fine.

57 Theodoram. Georg. Mon. pag. 516. A. edit. Pariſ.

58 Cont. p. 70. B. edit. Pariſ.

59 Cedr. p. 524. A. edit. Pariſ. ἐκεῖσε τε τῶν Περσῶν προσθεῖναι κατ' ἐπιγαμίαν συνάπτεσθαι Ῥωμαίοις.

60 De quo inferius.

61 Cont. p. 69. C. edit. Pariſ.

62 ἐκ Περσῶν ——— ἀνάγεσθαι. πυρὸν) Cont. p. 69. C. D. Sym. Log. p. 416. A. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis.

63 Ambigue ſcriptum ut & hoc poſſit legi & γυναιξὶ ſuperne ſcripto ω΄ ſcribendo antem γυναιξὶ mox pro ἣ legendum ᾗ & dein αὐτῇ maneque mox τούτω. ſcribendo autem γυναικῶν manet ἣ & ταύτῃ, ſed mox legendum ταύτας. niſi καθιστηρέσθαι ſumatur abſolute pro genitivo nominativus, ut verti.

64 Contin. p. 69. D.

65 Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ. tantum ita: ἐξ ὧν συλληφθεῖσα ἄῤῥενα ἐκτέτοκεν. Sed ibi vitioſe editum ἐκτέτοκεν.

66 Cont. p. 69. D. edit. Pariſ. Sym. Log. l. c.

67 Scriptum ἐπιστεφομένῳ.

68 Scriptum προηγουμένοις.

69 Ita ſcriptum, requiritur περιοίσας. Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ. in ea re περιοίσει. rurſus autem omittit præpoſ. ἐν.

70 Id eſt ἐμφωνηθῆναι ſive ἐμφανισθῆναι at Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ.

71 Cont. p. 69. edit. Pariſ. in fine.

72 Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ.

Digitized by Google

73 Scriptum γινωσκει.

74 Ita clare ſcriptum, & ita Atticæ ſupra ſcripſiſſe alicubi auctorem conjiciebamus, ponitur pro ᾧ τινι id noſter barbare pro τούτῳ, manente tamen & ſic incondita oratione & imperfecta, ut deſit verbum εἰπεῖν.

75 Τῶν δὲ —— χρηματ. ἔτεσιν.) Sym. Log. pag. 416. B. edit. Pariſ.

76 Solœciſmus in participio, cum præceſſerit ἔσει, quod requirebat ἐσυμβεβηκόσαντο.

77 Sym. Log. pag. 416. C. edit. Pariſ. &c. ut ſupra.

78 Ut ſupra.

79 Ita ſcriptum in Gen. loquitur ambigue.

80 Cedr. p. 524. A. & Cont. p. 70. B. edit. Pariſ. πολλοὺς τούτων τοῖς βασιλικοῖς ἐμπρέπειν ἐξώμασι τετιμημένους. ἀλλὰ καὶ καθ' ἑξῆς ςρατιωτικοὶ αὐτοὶ ἀπεγράφησαν, καὶ τάγμα ὅτω καλούμενον Περσικὸν ἐγκατέςησαν. &c. Georg. Mon. p. 515. edit. Pariſ. ſeq. αἱ μέχρι τοῦ νῦν λέγονται τούρμαι Περσῶν. Sym. Log. p 416. C. edit. Pariſ.

81 Ita ſcriptum, forte voluit ἐδεδώκεισαν aut ἐδεδώκεσαν. ſtuduit tamen uno exprimere. Quam multa verba conſumpſit in Theophobum! Bellum porro cujus deſcriptio hic erat neceſſaria tribus verbis abſolvit. De eo Vid. Cont. p. 70. C. D. p. 71. A B. edit. Pariſ.

82 Zonaram p. 148. A. edit. Pariſ.

83 Ita ſcriptum, lege τοῦ, negligens fuit librarius circa ο' & ω'

84 Cont. p. 71. B. C. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis qui poſt δυνάμεως additur ἐπιβαλεῖν quod eſt neceſſarium hic etiam aut aliud aliquod ad διακεχύσθαι.

85 Cont. pag. 71. C. edit. Pariſ.

86 Zon. p. 148. B. p. 151. edit. Pariſ. lin. 1.

87 Ita ſcriptum per ε' cum in hac ſignificatione debeat per jota ſcribi.

88 Zon. p. 151. A. edit. Pariſ. propter ſtipendia non ſoluta, ut & Cedr. p. 529. A. edit. Pariſ.

89 καὶ μὴ ἐνόντα —— Ἀμάςριδος γεγονότες.) Cont. p. 84. B. edit. Pariſ. aliter. Sym. Log. pag. 432. C. Georg Mon. p. 522. A. B. edit. Pariſ. Zon. l. c. ut noſter.

90 Hæc ipſe ſignis parentheſeos incluſi.

91 Ita ſcriptum, non προσαγομένοις. quod erat melius.

92 Zon. pag. 151. A. Cedr. pag. 529. A. edit. Pariſ.

93 Per hoc verbum non dicit quod videtur voluiſſe; ſaltem ἀνακαινίζεσθαι dixit.

94 αὐτὸς δὲ —— ἐκ τῆς ἐξ.) Zon. pag. 151. A. Cedr. p. 529. A. B. edit. Pariſ.

95 Ita ſcriptum per ω.

96 Scriptum per ω, ἀπολοφυρόμενος.

97 Ita ſcriptum, cum potius deberet τούτω. videtur & καὶ præmittendum.

98 Requiritur Artic. τό.

99 Zon. pag. 151. A. Cedr. pag. 529. B edit. Pariſ.

100 Ita ſcriptum in pluſquamperf. ind. cum potius deberet in præſ. opt. καταπτήσσω &c. ne ipſe inſimularetur. ſed forte more ſuo abuſus eſt verbo, ut ſignificet, quod in verſione expreſſi.

101 Zon. p. 151. B. Cedr. p. 529. edit. Pariſ.

102 Ita ſcriptum, requiritur Σινωπίδος.

103 Cedr. p. 529. B Sym. Log. p. 422. C. D. edit. Pariſ.

104 Eſt & hæc & de nominibus Sinopes & Amaſtridis intempeſtiva parentheſis, quales hic plures, præterea oratio imperfecta. Deeſt enim λέγεται aut ſimile. Iiſdem fere verbis & Sym. Log. l. c.

105 Ita omnino ſcriptum, non ὠνόμαζεν, quod ſequitur propter ὅτι. Sonant autem hæc ita ad verbum: *quæ nupta Dionyſio Heracleæ tyranno huic ſubjectam urbem illam a conjuge ſuo nominaſſe* ſcilicet dicitur. Qua mira eſt fatuitas & perverſitas, cum ſequatur Dionyſiopolin aut Dionyſios (ut Philippos) dictam fuiſſe urbem, non Amaſtrin. Ita tamen ad verbum & Sym. Log. ubi interpres facile ſe expedivit, deflectens a Græcis. Hoc monendum, apud Sym. Log. pro ἀπὸ τοῦ συζύγου legi ἀπὸ τῆς συζύγου. Quod omnino verum, parum tamen juvatur oratio & ſenſus niſi quis meminerit iſtos nimium delectatos fuiſſe ponendis nominativis pro genitivis abſolutis. Atque hæc ſic accipienda: ἥν τινα συνοικοῦσαν Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείας τυράννῳ, ὅτι ὑπ' αὐτῷ (potius & melius αὐτῇ aut ἑαυτῷ) ὄντα τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ συζύγου ὀνόμασεν.

106 Καὶ τοὺς —— καιροῖς τεταγμένους) De his Cont. p 77. C. D Zon. p. 151. B. edit. Pariſ.

107 Potius εἶναι.

108 Καιροῖς tantum turbat, nec habet Contin. Theophanis qui ita p. 77. D. ὑπὸ χεῖρα τελεῖν τοῖς ἐπὶ ςρατηγίαν τεταγμένοις. ἐφ' οἷς καὶ τουρμάρχας ἐπιτελεῖν ἐξεῖπε.

109 Τούτων non eſt neceſſarium, nec eſt apud Cont. ut vides.

110 Cont. l. c. eadem fere verba.

111 Ita ſcriptum, cum deberet ἐπιπέμψαι, aut ἐπιπέμψας. poſterius omnino verum propter ſeqq.

112 Pro ſυγκαταπέμπεσθαι. Solet enim aoriſtos qui præteriti ſunt temporis pro futuro ponere.

113 Zon. p. 152. C edit. Pariſ.

114 Cont. p. 84. C. edit. Pariſ.

115 Cont. p. 84. edit. Pariſ. in fine.

116 Cont. p. 84. A. B. edit. Pariſ.

117 Ita ſcriptum, non αὐτῷ

118 Cedr. p. 524. B. edit. Pariſ. Eſt autem συςαθμοὶ πόλεμοι, ςασιομαχία, qua voce Herodotus utitur.

119 *Utiliter*, nempe ex mente auctoris, ſed ut calumniatorem dicebant, *inutiliter*, quod clarius, ἀλυσιτελῶς. & ita verti.

120 Ita ſcriptum, lego ἐνδόμενος.

121 Cont. p. 84. B. edit. Pariſ.

122 Inepte abutitur iſtis.

123 Ambigue loquitur duplici ambiguitate.

124 Scriptum ἄν.

125 Ita ſcriptum, ſed una voce. Inepte autem atticiſſat hic, ſi ipſe ita ſcripſerat.

126 Hæc copula turbat orationem, ergo omittenda.

127 Καὶ συλλ. —— ει πρὸς βασιλ.) Cont. p. 84. B. edit. Pariſ.

128 Αὐτὸς δὲ —— αἱματ. χωρεῖν.) Cont. p. [84. C. edit. Pariſ. ἀλλ' ὁ Θεόφοβος τὸν τοῦ δήμου φόβον ἐν οὐκ τῷ συλλαβεῖν &c.

129 Scriptum ἐνσιαι quod nihil eſt, rurſus autem ο pro ω ut ſupra.

130 Compendioſe ſcriptum ςραυτ. De re ipſa infra ad p. 166. edit. Pariſ. n. 5.

131 Cont. p. 84. B. D. edit. Pariſ.

132 Cont. l. c. ὁ τοῖς ἔργοις ἐργαζόμενος. Immiſcet priorem narrationem ſtultus. Jam in priore narratione ipſe id dixit p. 154. edit. Pariſ. lin. 5. Alia exempla ſimilis incogitantiæ annotavi ſupra.

133 Mire loquitur.

134 Sine ulla connexione & tranſitione abrupte alia narrare incipit, nempe de Manuelis meritis & defectione. Habet hæc ſuo loco Cont. Theophanis pag. 72. C. D. Cedr. pag. 526. A. B. edit. Pariſ.

135 Scriptum ὑπαρχόντων. ut & alibi. & ἐλλογον alienum hinc.

136 Cont. pag. 72. in fine. Cedr. pag. 526. B. edit. Pariſ.

137 Loquitur inepte.

138 Cont. p. 72. edit. Pariſ. in fine, & pag. ſeq. init.

139 Homeri verſus.

140 Cont. p. 73. A. edit. Pariſ.

141 Potius Ἀνδρῶν τε πολλῶν καί.

142 Cont. p. 73. B.

143 πρὶς γὰρ τοῦτο —— Μανουὴλ ἀν κατ' ἴσον.) Hæc omnia perturbate & incondite narrat, præſertim hæc ultima, quibus id tantum voluit, Manuelem comprehenſis habenis equi quo imperator vehebatur hunc duxiſſe. Illud etiam ποιεῖ γε τοῦ Μανουὴλ καθ' ἴσον ænigma.

144 Ita ſcriptum, requiritur potius αὐτόν.

145 Scriptum ἰσοστάσιον.

146 Cont. p. 73. A. edit. Pariſ. ὡς δὲ ἄρτι ἀναπαύοντι καὶ τὸν αὐτόχειρα μὲν ὑπὸ δουλείας ἀπαγγέλλοντα· φραζόμενον δὲ ὡς μὴ βούλοιτο τὸν λαὸν λιπόντα διαφυγεῖν.

147 Cont. p. 73. B. edit. Pariſ. ὡς καὶ ἱμάτιον τὸν ἐπιφέροντα τοῦτον ἐπιδοῦναι ἵππον. καὶ αὖθις ὑποχειρίους σώζεσθαι. Sym. Log. pag. 422. B. edit. Pariſ. τὸ χιτώνιον τὸ ἴσον τοῦ βασιλέως λαβόμενος.

148 Ita ſcriptum ſine augmento pro ἐχ potius εἶχ.

149 Paullo ante bis id monuit.

150 Cont. p. 73. C. edit. Pariſ. θάνατον ἀπειλοῦντα αὐτῷ εἰ μὴ τοῦτο συνεκπλεύσειεν. Sym. Log. p. 422. B. τὸ ξίφος ἀνέτεινεν ὡς παλαίξων αὐτόν. Vid. Zon. p. 149. A. Cedr. pag. 526. C. edit. Pariſ.

151 Ita ſcriptum, lege τούτῳ. eſt ſupinus circa ο & ω.

152 Verbum διαδεῖται hic nullum commodum ſenſum parit. Itaque lego διωθεῖτο, inepte autem iterum ἴσε.

153 Zon. pag. 149. A. edit. Pariſ.

154 Quare rurſus aut denuo? Mirum niſi putavit eum, ex quo hæc deſcripſit, de Theophobo loqui; certe ambigue loquitur.

155 Cedr. p. 73. C. Zon. p. 149. B. Cedr. p. 526. C. edit. Pariſ.

156 Cont. p. 71. C. D. edit. Pariſ.

157 Ita ſcriptum, potius εἰς.

158 Cont. p. 73. D. Zon. pag. 149. B. Cedr. p. 526. C. edit. Pariſ.

159 Cont. p. 73. D. Sym. Log. pag. 419. C. D. Georg. Mon. pag. 518. A. Cedr. p. 526. C. edit. Pariſ.

160 Utitur eadem voce Cont. pag. 74. B. edit. Pariſ.

161 Ita loquitur, quaſi alii eſſent Agareni, alii Iſmaelitæ, nempe: Agarenis inſultantibus ab Iſmaelitis pacem petit.

162 Cont. p. 74. B. edit. Pariſ.

163 Cedr. p. 526. A. edit. Pariſ. διά τινος ἀγύρτου μοναχοῦ. Zon. p. 149. C. edit. Pariſ. tantum: μετά τινος μοναχοῦ.

164 Ita ſcriptum per Jota, cum deberet per υ ut apud Cont. p. 74. C. Symeoni Log. p. 419. D. edit. Pariſ. & Ἰωάννης & quidem Syncellus patriarcha, uti & Georg. Mon. pag. 518. B. edit. Pariſ. nempe per contumeliam Λεκανᾶς dictus.

165 Vid. p. 67. ibi Not. 3.

166 Sym. Log. p. 420. A. Georg. Mon. p. 518. C. edit. Pariſ.

167 Ita ſcriptum, potius αὐτοῖς.

168 Requiritur γενέσθαι.

169 Ita ſcriptum, requiritur ἀληθείᾳ vel ἀληθείας, aut potius cum articulo τῇ vel ταῖς.

170 Ita ſcriptum, forte καὶ ταῖς διαφορουμένοις αἱρέσεσι.

171 Imperfecta oratio, niſi addatur ὡς ante καὶ, præterea oratio ambigua.

172 Propter ἀναδέχεσθαι referri hæc poſſunt ad legatum propter παρασχέσθαι quod tantum eſt *præbere* & hic *tradere* ad Ameramunem.

173 Cedr. p. 526. A. edit. Pariſ. ταπεῖον καὶ χρυσόβουλλον. Cont. p. 74. C. edit. Pariſ. τό, τε τοῦ βασιλέως σιγίλλιον καὶ τὸ χρυσόβουλλον ἰδίᾳ. Sym. Log. p. 420. A. edit. Pariſ. καὶ τὸ φυλακτὸν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ & Georg. Mon. p. 518. D. edit. Pariſ.

174 Ita ſcriptum, debuit ἀνάπαυσιν quod analogicum ſaltem eſt, ſi non melioris Græcitatis, quæ in hoc non quærenda auctore.

175 Cont. p. 74. B. edit. Pariſ. πρὸς καιρὸν τοῦ κατὰ τοὺς φυλακὰς διαλλαγῆς. ubi interpres: quo tempore miſſus eſt ad commutandos captivos, loquitur de ea re de qua noſter p. 164. edit. Pariſ. ubi διαλλαγὴν habet.

176 ὁ βασιλεὺς —— τῆς πατρ. γεγονότων) Cont. p. 77. A. B. edit. Pariſ.

177 Scripſerat librarius τῶν poſito ſuperne ο indicavit veram lectionem.

178 Scriptum ὁ non ὡ. utroque modo ſolœciſſat.

Joſ. Gen.

179 διαπέπτωκε γάρ —— συμβεβ. ἀρμ.) Cont. p. 78. A. Zon. p. 151. B. Cedr. p. 529. C. edit. Pariſ.

180 Debuiſſet ἐνδυναμοῦσαι.

181 Ita omnino ſcripta hæc. Loquitur autem portentoſe ac fortaſſe de eo quod Ameramnunes juſſit ſuos in clypeis ſcribere AMORIUM, ut ceteri.

182 Ita ſcriptum forte ἀφορῶντα.

183 Ita ſcriptum vitioſe, debebat πολιορκεῖσθαι.

184 Oratio eſt imperfecta, niſi ſcribatur διαμεσιτεύσαντος, aut pro καὶ ὡς.

185 Cedr. p. 529. D. Zon. p. 151. C. edit. Pariſ. ubi breviter ἐ καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο γνοὺς αὐτοῦ κατεσχέθη, ὅλως τὸ ἐκστράτευμα ἀπεσπ.

186 Cont. pag. 80. C. Cedr. pag. 531. D. edit. Pariſ.

187 Ita ſcriptum, requiritur ἐνδυσωπεῖν & fortaſſe ſcripſerat ἐνδυσωπεῖν τὸν αὐτόν, ſed erraverit librarius, in ω & ο. Cedr. p. 531. D. edit. Pariſ. hæc ita; ἐκπέμπονται οὖν πρέσβεις μετὰ δώρων τιμίων καὶ ὑποσχέσεων οὐκ ὀλίγων τὸν ἐνδυσωποῦντες. ubi pro iſto male ἐνδυσωπήσαντες in aor. 1. quod tamen forte ipſe Cedrenus poſuit, nam & noſter abutitur ſic aoriſtis alibi ſæpe.

188 ἐξελθεῖν —— τ. αὐτ. διεκ.) Cont. p. 80. C. Cedr. p. 531. D. edit. Pariſ.

189 Scriptum διακομίζων.

190 Forte quia legatos retinebat. Cont. p. 80. C. D. Cedr. p. 531. D. edit. Pariſ.

191 Sym. Log. p. 423. C. edit. Pariſ.

192 Hæc uſque ad p. 174 lin. 4. Videtur ex declamatore aliquo deſcripſiſſe.

193 Cont. pag. 80. D. Cedr. pag. 532. A. edit. Pariſ.

194 Ita ſcriptum, non δ. quod requiritur, aut γ, negligens circa ω & ο.

195 Nempe Βοΐτζης vocatus fuit ille proditor. Zon. p. 151. D. apud Cedr. p. 532. A. edit. Pariſ. Βοδίτζης minus recte, ut videtur ſi etymologia noſtri auctoris vera eſt. Apud Sym. Log p. 423. C. edit. Pariſ. Βοδίτζης. apud Georg. Mon. p. 523. Βοΐδιτζα. Βοΐτζης & Cont. p. 81. A. edit. Pariſ. obi & Βοΐδιον ſed de loco eſt ſermo.

196 Ita ſcriptum, potius ὑποψιάζοντας adverb.

197 Zon. pag. 151. D. Cont. p. Theophanis p. 81. B. edit. Pariſ. ubi οὕτω μὲν οὖν αἱρεῖται τὸ Ἀμόριον. ubi melius αἱρεῖται.

198 Cedr. pag. 532. C. Cont. pag. 80. D. edit. Pariſ.

199 Cedr. p. 532. B. edit. Pariſ. ποῖος λόγος ἱκανὸς [illegible];

200 Nominantur apud Sym. Log. pag. 423. D. edit. Pariſ. & Georg. Mon. p. 523. C. Cedr. pag. 532. B. Zon. p. 151. edit. Pariſ. in fine.

201 Nominatim apud Sym. Log. pag. 424. A. Georg. Mon. p. 523. C. edit. Pariſ.

202 Nunc etiam contrarium ejus quod vult dicit, niſi forte ſcripſerat καὶ ἵνα μή. Hoc poſito ita vertendum: Atque ne magis creſcat calamitas etiam de his (*captivis*) legatos mittit imperator.

203 ὃν ἀπογ. —— θέλει θεραπεῦσαι αὐτοῦ) Obſcure.

204 Sym. Log. p. 423. D. edit. Pariſ. οὐκ ἐξισχύσασθαι βουλόμενος ὁ βασιλεὺς ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν Ἀμερμουμνῆ μετὰ κεντηναρίων διακοσίων. ὁ δ᾽ οὐκ ἐδέχετο, [illegible] Cedr. p. 532. C edit Pariſ. ἀποδοῦναι [illegible] &c. ἀκούσας [illegible] ὑποσχομένου reſpondit: [illegible] Zon. p. 152. A. edit. Pariſ. ἀποδοῦναι αὐτῷ τοὺς ἐσφαγμένους τῶν ἁλόντων [illegible] κεντηνάρια [illegible] ὑποσχόμενος.

205 Σὺν ſine accentu ſcriptum. Sine dubio vitium hic eſt a librario, forte σύνεμα legendum, ut om-

Digitized by Google

nes ſimul intelligantur, cum ceteri de ſingulis videantur loqui tantum viginti quatuor centenaria dicentes promiſſa.

206 Scriptum ἑκατοντα ſine accentu.

207 Non adeſt Jota ſubſcr. forte ἐν ἐξόδῳ μοίρᾳ

208 De Ozoperta aonotavi ſupra.

209 Cont. p. 78. A. edit. Pariſ.

210 Eſt imperfecta oratio. Cont. p. 75. A. edit. Pariſ. συνέγετο γὰρ ἢ κατὰ τὸν Ταρσὸν πόλιν ἐξ ὀλίγων ἐγίνετο. Vid. & ibid. lit C.

211 Ita ſcripta hæc ſunt. Parentheſeos ſigna ipſe feci, eſt autem ſatis longa & intempeſtiva, finitur autem p. 178. edit. Pariſ. Voluit fortaſſe imperfectam hic orationem poſt parentheſin abſolvere, ſed non fecit.

212 Ita ſcriptum, cum deberet Ταύρου, aut αὐτοῦ, Ταύρου. Sic ſupra forte πρὸς Ταρσὸν legendum.

213 Ita ſcriptum, non, ut debet, ἀνεξηραίνθην cum augmento.

214 Deeſt aliquod verbum, ut φασὶν aut ἴσμεν aut ſimile.

215 Scriptum τῆ

216 Scriptum ποταμοῖ error ex ſeq. νῖον.

217 Pueriliter connectit.

218 Inepte, ſaltem dixiſſet ὡς καί.

219 Ita ſcriptum ſine augmento.

220 Ita ſcriptum, non ἐμπεπονθυῖα.

221 Ita ſcriptum, non ἴδωμεν

222 Cont. p. 78. D edit. Pariſ.

223 Ita nunc ſcriptum. Cedr. pag. 530. A. edit Pariſ.

224 Cont. pag. 78. D. Cedr. pag. 530. B. edit. Pariſ.

225 Contin. pag. 78. D. Cedr. p. 530. B. edit. Pariſ.

226 Cont. pag. 78. D. Cedr. pag. 530. B. edit. Pariſ.

227 Scriptum Δαζημῶνα. apud Cont. Theophanis Δαζημῶνα per omicron. Apud Cedr. p. 530. B. edit. Pariſ. Δαζύμωνος.

228 Cont. pag. 78. D. edit. Pariſ.

229 Καὶ μὲν —— κ. τὸ κωτήριον) Cont. p. 78. D. Cedr. pag. 530. A. edit. Pariſ.

230 Cont. p. 79. D. edit Pariſ.

231 Ita ſcriptum, non ποτὲ.

232 Nempe erat Domeſticus Scholarum, ut Cont. l. c.

233 Ita & Cont. p. 79. A. edit. Pariſ. οἱ δὲ κατὰ τὸν Λαζὸν οὕτω χῶρον καλούμενον ἐγένετο. Apud Cedr. p. 530. B. edit. Pariſ. Λαζίν.

234 Cont. pag. 79. A. Cedr. pag. 530. B. edit. Pariſ.

235 τεχνιτικοῖς —— κυκλωμ. τεχνάσαντι) Cont. p. 79. A. edit. Pariſ. καὶ ταῖς ἐκ τεχνασμῶν βραχύτερον ἰδεῖν καὶ τὸ τῆς Σαρακηνῶν πλῆθος. Vid. ſeqq. ibi Cedr. p. 530. C. edit. Pariſ. ubi male βαρύτερον pro βραχύτερον.

236 συμβεβλ. —— μᾶλλον καὶ φόνον.) Continuator pag. 79. B. Cedren. pag. 530. C. edit. Pariſ.

237 Ita ſcriptum ὑπεστάθησαν non ὑπεστάθησαν.

238 Cont. p. 79. B. edit. Pariſ. οἱ δὲ ἐλαμψαν ὁρμῇ &c. Cedr. pag. 530. C. edit Pariſ.

239 Cont. p. 79. B. C. edit. Pariſ. ἀλλ' οἱ Τύρμαι ἐπιμόνῳ χρώμενοι τοξείᾳ. Cedr. pag. 530. D. edit. Pariſ. τῶν δὲ Τύρμων ἐπιμόνως χρωμένων τῇ τοξείᾳ. Cedr. p. 531. C. edit. Pariſ. τῶν μὲν Τύρμων ἐπιμόνως καὶ συνεχέσι χρωμένων τοξεύμασι.

240 Ita ſcriptum, non θερμολεότατοι.

241 Καὶ μόνοι —— Αγ. βιαίως συνεῖχον) Cont. p. 79. C. Cedr. p. 530. D. edit. Pariſ.

242 Planius & plenius Cont. p. 79. C. D. edit. Pariſ. κἂν εἰ τὸ ἀλσος τοῦ δουκί, εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα, καὶ βραχύ τι ὄμβρου ἐπιγενόμενοι, τὰς μὲν νευρὰς χαλαρὰς εἰργάσατο οἷς ἠμύνοντο καὶ τὸ κράτος εἶχον οἱ ἐναντίοι, αὐτοῖς δὲ ἄνεσιν τῶν ἐκ βελῶν ἐποίησεν, καὶ σωτηρίας μόλις ἔδωκεν ἀφορμάς. uti & iiſdem verbis Cedr. pag. 530. D. edit. Pariſ.

243 Cont. p. 79. in fine. Cedr. p. 531. A. Zon. p. 151. C. edit. Pariſ.

244 Cont. p. 80. A. edit. Pariſ.

245 Coot. pag. 80. edit. Pariſ. lin. 1. πρὸς τὸν ἐξ δι αἰτήσεως χωρὶς κεφαλῶν.

246 συναγειρό —— τ. πολεμ. ἐξιόν.) Cont. p. 80. A. Cedr. p. 531. A. edit. Pariſ.

247 Ita ſcriptum pro τοῦτο.

248 Cont. p. 80. A. edit. Pariſ.

249 Cedr. pag. 531. A. edit. Pariſ.

250 Cont. p. 80. A. Cedr. pag. 531. A. B. edit. Pariſ.

251 Ita ſcriptum, cum deberet τι.

252 Cont. pag. 80. A. Cedr. pag. 531. B. edit. Pariſ.

253 Ita ſcriptum, non παραγγελθέν, ut debebat.

254 Λειποταξία ταζονται) Ita hæ duæ voces ſcriptæ cum deberet τὸ συμβόλ λειποταξίαι πιζοῦσι, aut potius τὸ συμβόλ τὸν λειποταξίαν πιζον, ut ſurſus Nominativum pro Genit. abſoluto poſuerit, pro, τοῦ συμβόλου τὰς λειποταξίας πιζόντος.

255 Cont. pag 80. A. B. Cedr. p. 531. B. edit. Pariſ.

256 Loquitur mire.

257 Ita omnino ſcriptum, forte ſcripſerat auctor ἐγκαλεῖσθαι, aut potius λειποταξίῳ in dativo.

258 Sym. Log. p. 424. A. edit. Pariſ. etiam nominat πρωτοσύμβουλον. Cont. p. 80. B. edit. Pariſ. τῷ δὲ Αμερ μουμνῇ ἀνακαινίσαι μακρᾶς καὶ κατὰ τῷ Αμασω καταδρομῆ. Cedr. p. 531. B. edit. Pariſ. τῷ δὲ Αμερ μουμνῇ ἀνεκαίνισε τὴν εἴθισμένην ... μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἐπιέναι κατὰ τὸ Αμώριον. Protoſymbulon vocat Ameramnunem & Georg. Mon. pag. 513. A. edit. Pariſ.

259 Ita in margine ſcripſit librarius, veram ut puto lectionem indicans, cum intus ſcripſiſſet Νικον.

260 Zonara pag. 152. A. Sym. Log. p. 422. B. Cont. p. 80. C Cedr. p. 529. D. Id. p. 531. C. D. edit. Pariſ. ubi ita: πρὸς τὸ Δορύλαιον γενόμενοι προσεκαρτέρει, τὴν ἔκβασιν ἐκδεχόμενοι.

261 Τὸ γὰρ —— κατὰ τὸ Αμορ.) Cont. p. 80. C. edit. Pariſ.

262 Ita nihil monens abrumpit narrationem de obſidione Amorii. Vide ſupra p. 170. & 171. edit. Pariſ. Porro tranſitionis nec particulam aliquam ponit.

263 Cedr. p. 532. D. edit. Pariſ. τῇ ἀπληστίᾳ τῶν συμφορῶν ἐλεγχθεὶς ὁ Θεόφιλος, πάσης τε βρώσεως καὶ πόσεως ἀποστερούμενος καὶ σχεδὸν ἀποπνιγεὶς γεγονώς, καὶ μηδὲ ὕστερον προσιέμενος ἢ τὸ χιόνι ἀποθλιβόμενον ὕδωρ δυστυχῶς εἰσελθὼν ἐχρήσατο. Zon. p. 152. B. edit. Pariſ. ὕδωρ ψυχρότατον καὶ οἷον ἐκ χιόνος.

264 Ita hæc ſcripta, cum deberent ἐγὼ πόσιν ἀφορμὴν τοῦ &c. aut ὅ γε τῆς ποσεως ἀφορμὴ δυσεντερίας &c. ſine τοῦ.

265 Αγαρηνὸν —— διακ. ἐν ἔτεσιν;) Cont. p. 75. C. Sym. Log. p. 421. C. D. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis, quibus noſter. Cedr. pag. 527. D. edit. Pariſ.

266 Hic nulla apta tranſitionis particula.

267 Sym. Log pag. 421. D. edit. Pariſ. iiſdem verbis, ubi ἢ ante ἐξιπτεν.

268 Cont. p. 75. D. edit. Pariſ. ubi Μαρτινακίας per Jota & apud Sym. Log. Μαρτινακίου per Jota. Apud Cedren. etiam p. 527. edit. Pariſ. in fin. per Jota.

269 Feci parentheſeos ſigna, ut ἀκριβέστατα ſumi poſſit αὐτὸ κακὸν poſt eam.

270 Cont. p. 76. A. edit. Pariſ. τοσοῦτον δὲ ἄρα τὸ περὶ βασιλείας ἐκράτει τε καὶ ἐξεχώριζεν εἰς ὃ παρὰ τοῦ Ιωάννου ἐν λεκανομαντείᾳ ὃ μὲν Ἀρετᾷ Βασίλειος τὸν τοιοῦτον ὑπελάμβανεν ἀρχὴν καθαρῶς ἐνδεῖν. Vide Cedr. p. 528. A. B. edit. Pariſ.

271 Κατὰ πληροφ. —— κατέκρι Μαρτινάκ.) Eadem fere verba apud Sym. Log. pag. 421. D. edit. Pariſ. ſed minus recte ibi τὸν μονήρη βίον.

272 Continuator pag. 75. D. Symeoni Log.

pag. 421. D. Cedreno pag. 527. adit. Pariſ. in ſine.

273 Ambigue loquitur. poteſt enim intelligi etiam ut inde auſugerit.

274 Κωνσταντ. —— ἐπιμοιρῶν) Cont. p. 76. A. Sym. Log. pag. 411. D. Cedr. pag. 528. B. edit. Pariſ.

275 Sym. Log. l. c. Cedr. l. c.

276 Paſſive poſuit. In ſeqq. præterita & aoriſta ponit pro futuris.

277 Fuit & συγκείται γενικὸν ut hic οἰδικόν.

278 Cedr. pag. 518. B. edit. Pariſ. ubi tantum Γεωργίῳ τῷ στρατιωτικῷ. Sym. Log. p. 422. initio. Cont. p. 76. A. B. edit. Pariſ. ubi καὶ Γεώργιον δὲ τὸν τοῖς στρατιωτικοῖς δέλτοις ἐπικειμένον . . . Ille etiam ut noſtet imperite aoriſta & præterita ponit pro futuris.

279 Illud ἐξὸν non apparet quid hic ſibi velit, nec eſt apud Continuatorem, qui iiſdem fere verbis utitur.

280 Aut ἐνῶν legendum, aut deeſt verbum ut λέγεται vel ſimile.

281 Ita ſcriptum; non προσδέξασθαι quod requirebatur.

282 Τά τε περὶ αὐτὰ —— μυ. εὐτυχέσαι) Cont. p. 75. D. Sym. Log. p. 421. in fine. Cedr. p. 528. A. edit. Pariſ.

283 τόν τε αὐτὸ —— ἐκτ. τὸ σύνολον.) Cont. p. 76. A. Cedr. p. 728. A. edit. Pariſ. ubi additur τὸν δὲ δρόμον λογοθέτην Θεόκτιστον.

284 Sym. Log. p. 422. edit. Pariſ. initio.

285 Ita ſcriptum requiritur ἐξωσθέντα.

286 Scriptum Βαβουτζίκῳ. Cont. p. 43. D. edit. Pariſ. ubi ὁ καλούμενος Βαβουτζίκος. Cedr. pag. 532. edit. Pariſ. in fine ἐκ τοῦ Βαβουτζίκων κατεχόμενος γένους.

287 Ita hæc ſcripta. Cedr. pag. 513. A. edit. Pariſ.

288 Intempeſtive recidit ad Manuelem, de quo toties. Igitur ſuperiora inculcabit uſque ad p. 200. lin. 3. aliter atque aliter.

289 Καὶ πλεῖς. —— εἰργάσατο) Cont. p. 37. edit. Pariſ. in fine.

290 Cont. p. 74. initio. Sym. Log. p. 420. B. edit. Pariſ.

291 Ita ſcriptum, ſed non majuſc. apud Cont. p. 74. A. edit. Pariſ. eſt Χαρσιανόν.

292 Ἀλλὰ —— Ἰσμαηλ. νομίζεσθαι) Cont. p. 74. A. B. Sym. Log. p. 420. B. edit. Pariſ.

293 Scriptum per omicron in penult.

294 Nam ea conditione ſe ad illos contulerat, ſi non cogerent ipſum deſerere religionem ſuam. Sym. Log. pag. 419. C. D. edit. Pariſ. nec non Georg. Mon. pag. 518. B. Zon. pag. 149. B. edit. Pariſ.

295 Ἐξῆσαι —— τ. Αὐτ. κατωκείσαντο) Sym. Log. p. 420. C. Cedr. pag. 527. B. Cont. p. 74. D. edit. Pariſ. qui non coactum fuiſſe dicit, ſed ſponte ſe obtuliſſe, ut & Sym. Log. l. c. Georg. Mon. p. 518. edit. Pariſ. in ſine.

296 Καὶ) hic locum non habet.

297 Cont. p. 75. B. Sym. Log. p. 420. C. Georg. Mon. p. 519. A. B. Cedr. p. 527. C. Zonar. p. 149. edit. Pariſ. in fine.

298 Ita ſcriptum, non ἀσίου. Ceterum vid. Continuator pag. 75. B. Cedren. pag. 527. C. edit. Pariſ.

299 Adeſt ἐν in MS. melius abeſſet, aut pro eo legendum εἰς.

300 Suidas in μαγιστερικαῖς & καθωσιώσεως. Boſius, Cont. p. 75. B. edit. Pariſ. μαγίστρου τιμᾶται. Sym. Log. p. 420. in fine. Georg. Mon. p. 519. B. Zon. p. 149. edit. Pariſ. in ſine.

301 Ita ſcriptum. Forte δυσφημήσαντες, aut δυσφημήσαντες. Confirmat. Cedr. p. 533. A. edit. Pariſ. ubi ἀλλ' αὐτὸ μὲν ὁ πρεσβεία ἄπρακτος ἐπανῆκε.

302 Scriptum Θεοδα.

303 Ita ſcriptum, cum deberet φθονεῖ per ſimplex jota aut φθονοῦσι.

304 Cont. pag. 84. A. adit. Pariſ.

305 Scriptum ἐπιπλεῖον. Cedr. ἐπιπλεῖον ἀκωλύτως p. 533. A. edit. Pariſ.

306 Cont. pag. 85. C. Cedr. pag. 533. A. edit. Pariſ.

307 Ita jam per ει' oiſi quod abeſt jota ſub eo.

308 Fingit & Continuator Theophanis orationem, quam data opera huic videtur oppoſuiſſe nam ibi negat ſe facturum quod hic ſit. p. 85 D. edit. Pariſ. Sane hæc puerilis videtur lamentatio.

309 Cedr. p. 533. B. edit. Pariſ.

310 Violente & perverſe loquitur.

311 Scriptum ὄντων.

312 Ita ſcriptum, requiritur ἡμῖν. nempe hic etiam contrarium ejus quod vult dicit, fatali perverſitate.

313 Cont. pag. 86. A. Cedr. p. 533. A. B. edit. Pariſ.

314 Cont. pag. 86. A. Cedr. pag. 533. A. edit. Pariſ.

315 Cont. pag. 86. A. Cedr. pag. 531. B. edit. Pariſ.

316 Ita ſine tranſitione ad alia revertitur. Quomodo imaginum cultores afflixerit Theophilus, de ea de re copioſe Cont. Theophanis p. 62. edit. Pariſ. ſeq.

317 Cont. p. 66. C. edit. Pariſ.

318 In marg. MS. πάντες πεθόντες προστρέχειν πρὸς τὸν πόλιν ὄντα πάτερ ——. Eſt Senarius uſque ad ὄντα, primus eorum quibus frontes compunxit imaginum confeſſoribus. Habentur integri omnes apud Cont. p. 66. apud Sym. Log. pag. 425. Georg. Mon. p. 523. Cedr. p. 522. Zon. p. 146. edit. Pariſ. ſeq.

319 Cont. p. 65. B. edit. Pariſ. ubi ſule. Sym. Log. p. 424. ſeq. Cedr. p. 520. C. D. edit. Pariſ.

320 Οἱ μὲν —— κατὰ τὸ λόγον.) Cont. p. 85. C. Georg. Mon. p. 515. C. edit. Pariſ.

321 Ita ſcriptum, cum deberet ἡμῖν in accuſ. plur.

322 Contin. p. 75. C. edit. Pariſ. eſt Joannes Grammaticus Syncellus Sym. Log. pag. 421. B. Georg. Mon. p. 519. D. p. 420. A. B. edit. Pariſ. de eodem Joanne accurate Sym. Log. p. 430. A. B. D. Zon. pag. 150. A. edit. Pariſ.

323 Juſtitiæ ſtudium præ ſe tulit de quo Cont. p. 54. D. Sym. Log. p. 416. D. Zon. p. 142. C. edit. Pariſ. Erat & contineos. Zon. p. 146. A. B. edit. Pariſ.

324 Cont. p. 59. B. C. edit. Pariſ. idem circa ſinem lib. 111. & ad finem uſque alia multa Theophili recenſet ædificia. Sym. Log. p. 416. C. Cedr. p. 517. D. edit. Pariſ. ubi itidem alia etiam. Zonar. p. 146. A. edit. Pariſ.

325 Cont. pag. 59. C. Cedren. p. 517. D. edit. Pariſ.

326 Ita ſcriptum, cum deberet τοῦτο aut τοῦτο, non τὸ τοῦτο.

327 Ο καὶ —— ὁ μ. κακοπραξίας.) Loquitur inſolite.

328 Ita ſcriptum, cum deberet ἴσαι potius, Si ἴσαι retineatur: poteſt verti etiam aliter, ut ἴσως ſignificet pariter.

329 ποτὶ —— ἡμ. συμβ. καθίσανται.) Cont. p. 55. C. D. Cedr. p. 514. D. Zon. pag. 143. A. B. edit. Pariſ.

330 Οἴμοι, ἔφη, ὦ παν.) Cont. p. 56. A. edit. Pariſ. ubi Theophilus dicit ὅτι με ὑπὸ θεοῦ βασιλέα γενόμενον ἡ Αὐγοῦστα ἐμὴ σύμβιος ναύκληρον με εἰργάσατο. Apud Sym. Log p. 417. A. edit. Pariſ. ita ἀλλοίμοι φανερωθέντος ναυκλήρου. Quod vertitur, Væ mihi inquit qui ſum effectus nauclerus, quaſi eſſet φανερωθέντος με ναυκλήρου. Ut Cont. & Cedr. p. 514. A. adit. Pariſ.

331 Cont. pag. 56. B. Sym. Log. pag. 417. A. Cedr. p. 515. A. Zon. p. 143. B. edit. Pariſ.

332 Loquitur obſcure.

333 Ita ſcriptum ἐπιλαθέσθαι.

334 Ἐν χερσὶ —— αὐτὸν ἐμυσάττετο) Cont. p. 72. C. D. edit. Pariſ.

353 Ita omnino ſcriptum.

336 Qualis connexio, qualis tranſitio! ὃς ſignificat *qui*. Sed vertendum fuit aliter.

337 Cont. p. 86. B. Cedr. p. 533. C. Zon. pag. 153. C. D. edit. Pariſ.

338 Scriptum τριμάς.

339 Scriptum μ.

AD LIBRUM QUARTUM.

1 SYm. Log. p. 428. habet ,ϛτλϛ'. Georg. Mon. p. 526. edit. Pariſ. ,ϛτλδ'.

2 Κατακ. —— Μαρ. ὁ ὢν μέγιστος ὑζίων.) Cont. init. lib. IV. Cedr. pag. 533. D. Zon. p. 142. edit. Pariſ. in fine.

3 Scriptum πατριζ

4 Scriptum μεγ

5 Cedr. p. 533. edit. Pariſ. in fine.

6 Ita hæc ſcripta.

7 Καὶ ὅπερ —— καὶ αφαίρεσιν) Mire loquitur.

8 Ita hæc ſcripta, non ἢ δ' ἐὰν κρέισσον ὃ poteſt tamen ἀπὸ κοινοῦ ſumi κέκρισται.

9 Rurſus Nominativus pro Genit. abſoluto.

10 Sacrarium imaginum cultus inſtauratur Cont. Init. lib. IV.

11 Cedr. p. 534. A. edit. Pariſ.

12 i. e. ὑπὸ, ut ſupra Lib. I. exer. Boſius.

13 Cedr. p. 534. A. edit. Pariſ. ubi ὁ δὲ Μανουὴλ ἐπί τινα καιρὸν ὀκλάζων ἦν. abi verſio: Manuele aliquandiu autante. Apud noſtrum videtur deeſſe καιρόν.

14 Cont. init. lib. IV. Cedr. pag. 534. B. Zon. p. 153. A. edit. Pariſ.

15 Cont. init. lib. IV. Cedr. pag. 534. B. edit. Pariſ. ubi τὸν τοῦ Στουδίου μονῆς.

16 Ita in aor. ſcriptum, cum deberet in futuro, alibi contra futurum pro alio tempore poſuit.

17 Cedr. λαμπρᾷ καὶ ἁδρανεῖ τῷ ὀλδήματι p. 534. C. Zon. p. 153. A. edit. Pariſ. ubi λαμπρᾷ καὶ ἁδρανεῖ φωνῇ.

18 Cedr. p. 534. C edit. Pariſ.

19 Satis ubique apparet, noſtrum modo hinc modo illinc ſua deſcripſiſſe. Dicit, *de quibus ſuperius mentionem fecimus*, cum ipſe ne verbo interpoſito de iis locutus fuerit modo. Videtur itaque quædam interjecta omiſiſſe, ut hanc admonitionem præter rem addiderit, aut ex altero tranſtulerit.

20 Cedr. p. 534. C. edit. Pariſ. Videtur noſtrum præ oculis habuiſſe.

21 Ωσ εἶπερ —— ἀνεγγυηλζόμ. βεβαιωσ. μ.) Cont. p. 93. A. Cedrenus p. 534. C. D. Zon. p. 153. A. edit. Pariſ.

22 Cedrenus p. 534. D. edit. Pariſ.

23 Cont. p. 93. B. Zon. p. 153. B. Cedr. p. 534. D. edit. Pariſ.

24 Cont. pag. 93. B. edit. Pariſ. paullo aliter. Sym. Log. pag. 428. D. Georg. Mon. pag. 526. D. edit. Pariſ.

25 Ita ſcriptum per α.

26 Scriptum ταυς τῆς ταύτης μη'ς.

27 Hæc Zon. pag. 153. B. edit. Pariſ. Ita ταῦτα (aut potius ταυτα) ἢ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ τῆς συγγόνων πρεσβευόντων τῶν Πατρικίων. Cedr. p. 534. edit. Pariſ. in fine. τῆς οἰκείας μητρὸς —— καὶ τῆς μητραδέλφου τῆς Πατρικίας.

28 Cedr. pag. 534. edit. Pariſ. lin. ult. fere ut noſter.

29 Ad hanc φιλευσέβειαν Theodoræ pertinet, quod apud Cont. dicit p. 95. A. & Sym. Log. pag. 431. A. Zon. p. 153. C. edit. Pariſ.

30 Ita ſcriptum, mallem πρωτιμωρεῖν.

31 Ωσ ὁ ὑμ. —— αὐτῷ ἐκλαλῆσαι) Cedr. pag. 535. A. edit. Pariſ.

32 Cedrenus p. 535. A. edit. Pariſ.

33 Ita ſcriptum.

34 Cedr. pag. 535. A. B. edit. Pariſ.

35 Cedr. p. 535. B. edit. Pariſ. ubi ita ἢ δεῖν ἀγείρεσθαι ἐν ταῖς συνάξεσι τὸ Θεοτόκου προστάττει &c.

36 Cedr. p. 535. B. edit. Pariſ.

37 Cedr. p. 535. B. C. edit. Pariſ.

38 Nominatim apud Cont. p. 93. D. Sym. Log. p. 429. A. Cedr. p. 535. C. edit. Pariſ.

39 Cedr. p. 535. C. edit. Pariſ.

40 Cont. p. 94. B. Sym. Log. p. 429. D. Cedr. p. 535. C. edit. Pariſ.

41 Ita ſcriptum omnino cum augmento, forte ipſe ſcripſerat ἠμεδοδεύκει.

42 Cont. p. 94. B. edit. Pariſ.

43 Ογγαρωφλεβοτόμεν dicit fuiſſe Cont. p. 94. C. uti & Sym. Log. p. 429. D. Cedr. pag. 535. C. D. edit. Pariſ. μολύβδῳ plumbo, quo ſcilicet notas fecit livoris quaſi en verberibus contracti.

44 Deſinit in mimeſin illis tunc valde uſitatam propter infantiam.

45 Cedr. p. 535. D. edit. Pariſ. a Barda. Inter illos, qui ad patriarcham miſſi fuerant, nominant etiam Conſtantinum Cont. p. 93. D. Sym. etiam Log. p. 429. A. edit. Pariſ.

46 Hic jam patet, quod ſupra alicubi dixi, noſtrum quædam ex declamatore aliquo deſcripſiſſe.

47 Ita ſcriptum per duplex λ.

48 Cont. p. 93. D. Sym. Log. p. 429. A. edit. Pariſ.

49 Is inter logothetas palatinos. Vid. Meurſ. in λογοθέτης, & Curopalatem p. 15. & 17. edit. Pariſ. & ad eum Notas anonymi pag. 202. edit. Pariſ. Boſius.

50 Cont. pag. 94. C. Cedr. pag. 535. D. edit. Pariſ.

51 Δραμόντων —— ἀπελεγχθέντος.) Hic genitivos abſolutos pro nominativis ponit ſolœciſtice; ut alias non raro nominativos pro genitivis abſolutis.

52 Cont. pag. 94. C. Zon. pag. 153. C. edit. Pariſ.

53 Ita omnino ſcriptum, debuiſſet τὸν ἔμφρονα ἄνακτα.

54 Ita ut hæc ſcripta. Loquitur incondite nec pro ſano homine.

55 Videtur Conſtantinum intelligere a ſe incuſatum paulo ante.

56 Καὶ ἀπεδόθη πατρ. Μιδ.) Cont. pag. 94. C. Sym. Log. p. 429. A. Sym. Log. p. 431. B. Georg. Mon. p. 526. D. edit. Pariſ.

57 Georg. Mon. p. 527. C. Zonaras p. 153. C. Cedr. p. 535. edit. Pariſ. in fine.

58 Cedr. p. 536. edit. Pariſ. lin. 1.

59 Cont. pag. 96. A. Sym. Log. pag. 431. B. C. Georg. Mon. p. 527. A. edit. Pariſ.

60 Scriptum κατεσκευασάν.

61 Mire loquitur.

62 Ita hæc omnia ſcripta. pro hoc potius legendum διατελοῦσιν, aut διατηροῦνται debuit dicere i. e. *ſervantur*, ut hic etiam contrarium dixerit ejus quod voluit.

63 Ο δὲ Ιωάννης μοναχ. —— προτείνεσθαι εἰσθεσαν.) Cont. p. 98. B. Sym. Log. pag. 429. D. edit. Pariſ. ubi κατά τινα μονὴν ἐν τῷ Κλαυδίῳ. Vid. Georg. Mon. p. 526. D. edit. Pariſ.

64 Scriptum ἐκείνῃ.

65 Scriptum κατεῦδεν.

66 Τῷ δεῖ ὑμ. σαρκ. —— καὶ τῆς ερατιαρχῶν) Zon. pag. 153. edit. Pariſ. in fine & ſeq. Cedr. pag. 536. A. edit. Pariſ. ubi ἀρχαγγέλων, quod idem eſt.

Digitized by Google

67 Sym. Log. pag. 431. D. Zon. pag. 154. A. Cedr. p. 536. A. edit. Pariſ.

68 Cont. p. 96. C. Sym. Log. p. 430. A. Cedr. p. 536. B. edit. Pariſ.

69 Ita ſcriptum, reſpicit ad μονὴ.

70 Cont. p. 96. C. edit. Pariſ. ἐγκώμιον. Sym. Log. p. 430. A. Cedr. p. 536. B. edit. Pariſ.

71 Cedr. p. 536. A. B. Zonaras p. 154. A. Sym. Log. p. 431. D. edit. Pariſ. qui ipſo actu erutos ei oculos affirmat, non ut noſter & Zonaras.

72 Zon. p. 154. A. Contin. p. 98. B. Sym. Log. pag. 429. edit. Pariſ. in fine ubi μάσιξι διακοσίαις. Cedr. p. 536. B. edit. Pariſ. ſubi μάστιξι λαίρων διακοσίων. ubi vertitur quaſi eſſet διακοσίαις.

73 Οἱ δὲ αἱρετ. ——— κατηγ. τοῦ πατριάρχα) Cont. p. 98. C. Sym. Log. p. 432. initio. Zon. p. 154. B. Cedrenus p. 537 D. edit. Pariſ.

74 Eſt oratio imperfecta, niſi pro κατηγορήσαι legatur κατηγορήσαι aut verbum aliquod addatur, ut ἔγραψε aut τίθησι ſive πεποίηκασι, ut Zon. & Cedr.

75 Cont. p. 98. C. edit. Pariſ. Μετρονοίας ὄντι ὑπὸ μετὰ ὀ πολὺ τῆς Χριστοῦ καθηγησάμενον. Vid. Cedr. pag. 537. D. edit. Pariſ. ubi itidem μετάνοια.

76 Scriptum ἐπαγγελόντων omicron.

77 Cont. pag. 99. C. Cedr. pag. 538. A. edit. Pariſ.

78 μεγ illud ὁ α' erat ſcriptum, eſt autem ὁ πρῶτα φίρων. Infra ἔντα — ἐν πρώτοις.

79 κατορθώσαντες, quo verbo & Cont. utitur p. 98. D. edit. Pariſ. in hac re. Vid. Zon. pag. 154. B. edit. Pariſ.

80 Scripſerat prius βαίνων. deinde υ deletum. eſt autem & idem rectum.

81 Cont. p. 99. A. edit. Pariſ.

82 Ita ſcriptum debet eſſe πέτρων aut delendum ἑαυτόν.

83 Ita & hic ſcriptum, requiritur λίθον. eſt quidem λίθοι & apud Cedr. p. 538. B. ſed ibi non eſt ἑαυτόν, quod apud noſtrum delendum λίθοι ſtante. Sym. Log. p. 432. A. edit. Pariſ. ubi μὴ δεῖν πέτρα σκανδάλου λογίζεσθαι.

84 Τὰ κρύφια αἰσχ. ——— φύσεως ἐσκληκώς.) Cont. p. 99. A. B. Sym Log. p. 432. A. edit. Pariſ. iiſdem cum noſtro verbis. Zon. p. 154. B. Cedrenus p. 538. B. edit. Pariſ.

85 Ita ſcriptum, non κρύφια.

86 Καὶ τὸ αἴτιον ——— αἰτιάσθαι. ἐπαγαγών.) Cont. p. 99. B. Sym. Log. p. 432. A. B. Zon. p. 154. C. Cedr. p. 538. C. edit. Pariſ. ſolus ut noſter etiam de Nicephoro.

87 Eſt ſemimimeſis quædam ſolœcizans, ut alibi etiam. Sym. Log. iiſdem fere cum noſtro verbis ſed commodius formata oratione. Cedrenus directa narratione orſus, inepte in infinitivum deſinit.

88 Ita ſcriptum, convenientius eſſet κρίσεων.

89 Ita ſcriptum, debebat ἀποστολικὴν per α.

90 Petrum, qui coryphæus apoſtolorum. *Boſius*. Cont. p. 99. B. edit. Pariſ. τὸν κορυφαῖον Πέτρον. Vid. Zon. pag. 152. D. Cedr. p. 538. C. edit. Pariſ.

91 Sym. Log. p. 432. A. Zon. p. 154. D. Cedr. p. 538. D. edit. Pariſ.

92 Contin. p. 99. C. Sym. Log. pag. 432. A. B. edit. Pariſ. ubi: μὴ τὰ λοιπὰ ποιεῖσθαι φιλοδοξίας. ubi illud ποιεῖσθαι rectum videtur & apud noſtrum reſtituendum, inde habet illa ποιεῖσθαι & Zon. p. 154. D. Sed Cedr. p. 538. D. edit. Pariſ. τὰ λοιπὰ μὴ ποιεῖσθαι τῆς φιλοδόξου ὀρέξεως.

93 Scriptum ἀληθεύων.

94 Ἐξ ὧν Μανουὴλ ——— τὸ ξίφ. ἐγνωκώς.) Contin. p. 99. C. Zonaras p. 154. in fine. Cedr. p. 538. D. edit Pariſ. ubi male Μιχαήλ.

95 Male utitur hæc particula, debebat potius περί.

96 Cedren. p. 538. in fine & ſeq. Zon. p. 155. initio. Cont. p. 99. C. edit. Pariſ. ubi ita ἔλεγεν καὶ φησὶ τὴν πᾶσαν δημιουργίαν τοῦ, Τίνα καὶ τόσα λόγια χρυσία ἐξωνήσαντο, καὶ ὅτι ἐν τιμίῳ τῷ κιβωτίῳ ὅπως αὐτόθεν συναγόμενον ἐστὶ καὶ πεφύλακται, ἀφραγίσι αὐτῷ. Sym. Log. p. 432. B. edit. Pariſ.

97 i. e. συγγνώμην, qua vere hic utitur Con. p. 99. D. edit. Pariſ.

98 i. e. ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, ut ſit, qui ſeptuaginta ſeptem remittit peccata, aut ſepties ſeptuaginta.

99 Cont. p. 99. D. edit. Pariſ.

100 Contin. p. 99. in fine. Cedr. p. 539. A. edit. Pariſ.

101 Gloſſema eſſe videtur. Boſius aut olearius. additis parentheſeos ſignis, recte. niſi quod poſterius rejecerant ad δυνάμεων. In ſuperioribus longiores hujuſcemodi parentheſes obſervavi & notavi ſignis.

102 Δικαιοπρ. ——— ἀναθεματισμ. διωχ.) Contin. pag. 99. in fine. Cedren. pag. 539. A. edit. Pariſ.

103 Scriptum ι6. ut ſupra alicubi.

104 Cont. p. 100. in fine. Sym. Log. p. 433. A. Cedr. p. 539. D. edit. Pariſ.

105 Perobſcure indicat eorum converſionem.

106 Ita fere ſcriptum, ut propemodum legi poſſit εἰς οὐσίας. Sed illud præſtat. Cont. p. 100. a. dit. Pariſ. in fine, ita: μετὰ καινῶν ἐμφωτίσει τε καὶ ἐνθυμήσεων.

107 Cedr. p. 539. D edit. Pariſ.

108 Videtur excidiſſe καί.

109 Cont. p. 101. A. Cedr. p. 539. in fine. Zon. pag. 155. A. edit. Pariſ.

110 Parentheſis, cujus ſigna ipſe appoſui.

111 Contin. p. 101. A. edit. Pariſ.

112 Ita ſcriptum, forte ἀντιστρατείαν, ut ceteri.

113 Contin. p. 101. A. Sym. Log. p. 439. B. Cedrano pag. 540. A. Zonara pag. 155. B. edit. Pariſ.

114 Ita ſcriptum, debuiſſet potius πρὸς καὶ χαμαὶ τὸ νίκη, ut verti, iſtud eſt: *nihil tibi ad victoriam gloria*. perverſa.

115 Continuat. p. 101. A. B. edit. Pariſ. Cedr. l. c. Zon. l. c.

116 Οἱ τοίνυν ——— ἀπολ. αὐτ. δυσθ.) Contin. p. 104. D. Cedrenus p. 542. C. Zonaras pag. 156. C. edit. Pariſ.

117 Scriptum αὐτ in fine.

118 Ita ſcriptum per Jota.

119 Cont. p. 104. circa fin. Cedr. pag. 542. C. Zon. p. 156. C. D. edit. Pariſ.

120 Cont. p. 104. edit. Pariſ. in fine.

121 Ἡ ἐπιτυχ. ——— τὰ δεινά) Continuat. pag. 105. A. Cedrenus p. 542. C. D. Zon. pag. 156. D. edit. Pariſ.

122 Cont. p. 105. A. Cedr. pag. 542. D. edit. Pariſ.

123 Ita ſcriptum. Voluit forte ἐκείνην, apud Continuator. pag. 105. A. edit. Pariſ. eſt ἐν ad εἰκών.

124 Ambigue, contorte & perturbate loquitur.

125 Non aliter ſcriptum, debebat potius ἐπιβουλεύσας.

126 Cont. pag. 105. A. Cedr. pag. 542. D. adit. Pariſ.

127 Cedr. p. 542. D. edit. Pariſ.

128 Contin. p. 105. A. B Sym. Log. p. 435. B. Zon. p. 156. D. 157. A. adit. Pariſ.

129 Παρεντίθησι ——— τοιοῦτον ἔκδοτον) Cedr. p. 543. A. edit. Pariſ.

130 Loquitur perdite.

131 Ita hæc omnia ſcripta.

132 Cont. p. 105. C. edit. Pariſ. λέγων ὅτι, σοι καταλιμπάνω ὡς κληρονομίας τῆς βασιλείας, τέρμα σε ταύτην ὄντα (ὁ Θεόκτιστος) τοιῷ γάμῳ μετὰ σοῦ τῆς ταύτης θυγατέρων μεθ' ἱμαλητῶν, καὶ σὺ τὸ ταύτης υἱὸ τέρμα τε ποιήσαι τοὺς ὀφθαλμούς, quæ poſtrema ſignificant ἀποματῶσαι quod apud noſtrum eſt, mirifice

Digitized by Google

autem loquuntur. Cedr. p. 543. A. edit. Pariſ. eadem ſic: καὶ τοὺς σοὺς ἐξορύξαι ὀφθαλμούς.

133 Cont. pag. 105. edit. Pariſ. lin. tertia a fine.

134 Scriptum Θεοδ; at non apparet quis ſit caſus. Ceterum Sorores Theodoræ enumerantur a Cont. p. 108. D. edit. Pariſ. abi: αἱ δελφαὶ δὲ τρεῖς, ὅτε ἀδελφὴ οὕτω καλουμένη ὀνόματι Καλομαρία, ἡ Σοφία καὶ ἡ Εἰρήνη. Cedr. p. 545. C. edit. Pariſ. Μαρίαν vocat.

135 Ita ſcriptum.

136 Cont. pag. 106. A. Cedr. pag. 543. B. edit. Pariſ.

137 Cont. p. 106. A. edit. Pariſ. ubi recte ἀφαιρεθεῖσαι per omicron.

138 Videtur intelligere τὴν ἡ ἀναφορὰν διοίκησιν, quam memorat Cont. p. 106. edit. Pariſ. lin. 1. ita & Cedr. p. 543. B. Zon. p. 157. A. edit. Pariſ. ita: ἦν γὰρ ἀναφέρων αὐτῇ περὶ ἀναφορῶν τε καὶ διοικήσεων.

139 Ita ſcriptum, legendum Θεοκτίστου.

140 Ita ſcriptum, debebat potius ἀνδρείων.

141 Portentoſe loquitur & narrat.

142 Scriptum κόλπ κατοχαῖς, puetiliter ſectatur poeticas phraſes, ut & p. 42.

143 Ita nunc ſcriptum, non ὑποτρέμουσα ut ſupra.

144 Scriptum βασιλ. ita ſolet librarius, quicunque ſit caſus, poteſt hic etiam legi βασιλεῖ, mox potius προσεξέλθωσι. Nam in Acc. non poteſt, niſi legatur ἡ σωτὴρ γυνὴ ante. Loquitur autem diſperate.

145 Cont. p. 106. B. Cedr. p. 543. C. edit. Pariſ. lin. 1.

146 Dicit contrarium ejus quod vult. τελέσων eſt perfectorus cum iſte ſit perpeſſurus.

147 Cont. p. 106. C edit. Pariſ. ubi λυσίκομος θέουσα, paſſis capillis currens, ita & Cedr. p. 543. D. edit. Pariſ.

148 Forte Theoctiſtum.

149 Cont. p. 106. C. D. Zon. p. 157. B. edit. Pariſ.

150 ἐπεὶ τὰ δὲ ——— ἐμ κρατ. εἶναι.) Hæc noſtri verba uſurpat Sym. Log. p. 435. B. edit. Pariſ. ſed inepte, cum non indicaverit imperatricem veniſſe.

151 Ita ſcriptum per Jota in penult. apud Sym. Log. l. c. per α recte.

152 Scriptum Κωνσταντῖν ſine accentu.

153 Debuiſſet ἐγκατείπαι. hic etiam contra ac vult.

154 Ita omnino ſcriptum.

155 Ita ſcriptum, potius τοῦτο.

156 Nullam habent particulam connectentem, qualis eſſet αὐτ.

157 Scripſerat prius librarius γενναῖον, deinde per ι ſuperne ſcriptum indicavit meliorem lectionem.

158 Hic etiam contrarium ejus quod vult dicit, qui rogatur, cum debeat qui rogat.

159 Ex Heſiodo, Hemiſtichium.

160 Ex Tragico ſenarius.

161 Scriptum προσεχωρίκασιν. atque ita ſolet librarius προς ſcribere.

162 Zon. p. 157. A. edit. Pariſ. ὑπὸ σπείρων εἰσιδεῖν. Cont. p. 106. B. edit. Pariſ. κατὰ τοῦ σπείραντι ὑπιδεῖν. Cedr. p. 543. C. edit. Pariſ. ὑπιδεῖν σπείρατος. Georg. Mon. p. 533. C.

163 Deeſt aliquod verbum, ut λέγεται quod eſt apud Cont. p. 106. C. edit. Pariſ.

164 Επειδὴ ——— τομ. τοῦ σώμ.) Sunt duo ſenarii, alii in eandem ſententiam habentor apud Cont. p. 106. C. nec non Cedr. p. 543. C. D. edit. Pariſ.

165 Διὸ ——— τοῦ παλατ. ἐξορ.) Cedr. p. 544. A. B. Zon. p. 157. B. p. 158. A. Cont. p. 106. edit. Pariſ. lin. 2. a fine.

166 Και τῇ ——— μεταμ. σχήματι.) Cont. p. 108. B. C. Sym. Log. p. 445. C. Georg. Mon. p. 533. D. ſeq. Cedr. pag. 545. B. Zon. pag. 158. B. edit. Pariſ.

167 Καὶ τὸ ——— χαρίσμ. τοῦ χρυσοῦ.) Cont. p. 107. A. Zon. p. 157 C. edit. Pariſ.

168 i. e. τὰ χρήματα,

169 Scriptum ͵α id eſt mille, 1090. centenaria ſoiſſo in ærario dicit Sym. Log. p. 436. A. nec non Continuat. pag. 107. A. & Cedr. pag. 544 A. edit. Pariſ.

170 Scriptum ϙ quod quia typi non poſſunt imitari, faciendum ϙ' id eſt ypſilon jota: & ſignificat nonaginta.

171 Scriptum ἑκατοντάρχας ——— una voce.

172 Ita & Cont. l. c. ſed Cedrenus l. c. ὡσεὶ τριακοσίων χιλιάδων.

173 Ex imperitia ipſe etiam videtur abuſus hoc verbo, ac forte φρονήματα ſcripſerat, quaſi ab hoc eſſe poſſit φρονήματα.

174 Cont. pag. 109. C. Zon. pag. 158. B. edit. Pariſ.

175 Ita nunc ſcriptum γένος.

176 Scriptum ἥττων, ut & alibi. Eſt librariâ menda circa ο & ω.

177 Cont. p. 114. D. edit. Pariſ.

178 Male pro futuro poſuit. ἐπανῆξατο pro ἐπανήξατο.

179 Cont. p. 109. C. D. Sym. Log. p. 440. A. Occaſio & cauſa belli. Cont. p. 103. A. B. C. D. Cedr. p. 545. C. edit. Pariſ.

180 Scriptum κατασκευαστικοῖς.

181 Cont. p. 104. B. edit. Pariſ.

182 Cont. p. 109. C. edit. Pariſ. ἀρτι τιθασσεύοντος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

183 Scriptum per ω. alii per omicron. Cont. p. 109. C. D. edit. Pariſ. ubi Ζαμέρατα. uti & apud Cedr. p. 545. C. D. edit. Pariſ. nec non Zon. pag. 158. B. edit. Pariſ.

184 Cont. p. 109. D. Cedr. p. 545. D. Zonaras p. 158. C. edit. Pariſ.

185 Μετασχεῖν ——— τὰ ἄρκτα διαρ.) Cedr. p. 545. edit. Pariſ. in fine.

186 Cont. p. 109. D. edit. Pariſ. ἤμελλον δὲ τὰς ἀναιμάκτους μυσταγωγίας ἐκπληροῦν.

187 Ita ſcriptum, cum augmento pro ἀπεξάρτοι, ac forte ipſe auctor ita ſcripſerat contra grammaticam.

188 Ως καὶ τοῖς σκύλ. ——— στ. σφαγαῖς.) Cont. p. 110. A. Cedr. pag. 546. A. Zonaras p. 158. D. edit. Pariſ.

189 Cont. p. 110. C. Cedr. p. 546. A. B. Zon. p. 158. D. edit. Pariſ.

190 Cont. p. 110. C. edit. Pariſ.

191 Ita ſcriptum, potius τετάρτας δεκάδας dicendum erat.

192 Cont. l. c. μέχρι τεσσάρων μυριάδων.

193 Imperite, pro ἀντάξιον. ignorante fere iſti vim particularum.

194 Ambigue ſcriptum, ut & Δαίξιμον poſſit legi.

195 Cont. p. 110. C. edit. Pariſ. οἱ δὲ κατά τε χορτοφόρον πεδίον Καλλίζαν οὕτω λεγόμενον κατασκηνώσαντο.

196 Cont. p. 110. D. edit. Pariſ.

197 Εν τούτῳ τε ——— φυγαδ. ὑπολαβ.) Cont. p. 110. D. Cedr. p. 546. B. Zon. p. 158. D. edit. Pariſ.

198 Scriptum αὐτ. eſt autem in antec. Nom. pro Genit. ἀφαμένου.

199 Scriptum στ.

200 Cont. p. 110. D. edit. Pariſ.

201 Cont. l. c. ταθερὰς μαχημαβρίας.

202 Scriptum λυσιτελεῖ.

203 Αναβιβ. ——— καταλαβ. ἐπαυλίζ.) Cont. pag. 110. in fine.

204 Ο δὲ ——— Αμερ. ὑπέρτ.) Cont. p. 111. A. edit. Pariſ.

205 Η ἡ ὑπαν. ——— ἀνδρεῖον ὅρ. συλληψ.) Cont. p. 111. A. Cedr. p. 546. B. Zon. p. 158. D. edit. Pariſ.

206 Appoſui ſigna parentheſ.

207 Τῷ μαγίστρῳ ——— τῆς πόλεως χωρίσωμεν.) Cont. p. 111. A. edit. Pariſ.

208 Scriptum per ο in penult.

209 Cont. p. 111. B. edit. Pariſ.

210 Scriptum πέπεται.

211 Ὅτι μὲν ——— ἀσεβ. διαπράττ.) Cont. p. 111. B. edit. Pariſ.

212 Scriptum ἐξίδωρον per ω.

213 Ὁ δὲ βασιλεὺς ——— ἐχθρ. παιδόφ.) Cont. pag. 111. C. edit. Pariſ.

214 Ita ſcriptum αὐτὸν, non αὐτῶν.

215 Cedr. p. 546. B. edit. Pariſ.

216 Τειχῶν ——— ἰδ. τρωτευόμενοι) Cont. p. 111. C. edit. Pariſ.

217 Cont. p. 111. C. edit. Pariſ.

218 Ita omnino ſcriptum.

219 Ἔτει δὲ δύο. ——— ὀρ. ἐφείλκετο) Cont. pag. 111. C. D. Cedr. pag. 546. B. C. Zonar. p. 158. edit. Pariſ. in fine.

220 Cont. p. 111. edit. Pariſ. & Cedr. l. c.

221 Apud Cont. l. c. fine ν.

222 Annotavit librarius aliam lectionem ἐθάνει.

223 Καὶ τῇ ἰδ. καὶ ——— εἴρηκεν ἐνθάδε;) Cont. p. 111. D. Cedr. pag. 546. C. edit. Pariſ. ubi ὅτι φασὶν αὐτὸν παραπλήσιον τῷ Ξέρξῃ πάθος παθεῖν, μάστιξι κελεύσαντα παίειν τὴν θάλασσαν, ὅτι καὶ παραιτῆρα φραγμὸν τοῦτον χωρεῖ. male legitur χαίρειν.

224 Ita ſcriptum οἰδαροῖς & nullum adeſt ſubſtantivum.

225 Ἀλλὰ Πετρωνᾶς ——— αὐτάδελφοι) Cont. p. 111. D. Cedr. pag. 546. C. Zon. p. 158. edit. Pariſ. in fine.

227 Ita ſcripta hæc ſunt, & annotavit Librarius in margine etiam lectionem ὑπὲρ, qua recepta ſit ὑπὲρ τῆς αὐ. βασιλείας. quibus recte adhærent τοῦ τῆς &c. manente autem οἱ, accuſativi continuandi, ὡς τὰς ὁμωνίας.

228 Cont. p. 112. A. Cedr. p. 547. C. Zon. p. 158. edit. Pariſ. in fine.

229 Obſcure & ambigue, aut enim invertit, pro τῇ λόγου τῇ ἀποδόσει i. e. *prolatione verborum*, aut ſubintelligendum reliquit ἕνεκα, ut ſit προσθήκης ἕνεκα αὐτ. δοτ. *propter illam oblationem*. &c.

230 Ita ſcriptum, ſolenni hallucinatione circa η & ω. forte τῷ ſcripſerat auctor, alias & τὸν legi poteſt.

231 Scriptum ἀτίμω ex Jotaciſmo.

232 Ita ſcriptum, potius παρ' ὃ *quacirca*, *quapropter*. aut παρ' ὃ *a qua*.

233 Scriptum γεγονὸς ὁ apparet autem hinc maxima ſocordia Librarii circa ο & ω.

234 Ita ſcriptum, non παρακινῶ quod aptius eſſet. aut potius legendum παραινεῖ vel παραινῶν.

235 Balbutit miſere.

236 Scripſerat Librarius παρεταξώμεθα, deinde per ο ſupra ω indicavit meliorem lectionem.

237 Scriptum νικῶν, ſolet librarius pro circumflexo acutum ponere, ut in Πετρωνᾶς ſæpe aliquoties, paulo ante tamen recte περιστεφομένους.

238 Ita jam recte per η ſcriptum.

239 Ita ſcriptum μόλια, non μίλια. Videtur autem numerus quingentorum nimius.

240 Ita fere ſcriptum ut etiam legi poſſit Ἀμωριανῷ.

241 Cont. pag. 112. C. edit. Pariſ. ubi Πόσοντο. Vid. ibid. p. 113. A. B. Cedr. p. 546. edit. Pariſ. lin. ult. ubi Πεύσοντα. apud Zon. p. 159. B. edit. Pariſ. Πεύσαντα.

242 Ita ſcriptum, non ἐκκλίνουσιν.

243 Contin. pag. 113. B edit Pariſ.

244 Cont. p. 114. lin. 1. ſeqq. Sym. Log. pag. 440. C. Georg. Mon. p. 535. A. Cedren. pag. 547. B. Zonara pag. 159. A. edit. Pariſ.

245 Cedr. pag. 547. B. Zon. pag. 159. A. edit. Pariſ.

246 Cont. p. 114. A. Cedr. pag. 547. C. edit. Pariſ.

247 Id eſt *Per civitatem lætitia ingens manavit*. *Joſ. Gen.*

Sed videtur & hic invertiſſe pro ἡ πολιτεία (ſive ἡ πόλις) χαρμονῇ δαψιλεῖ διακέχυται.

248 Videtur hæc alieno loco inſeruiſſe. Bulgaros ad Chriſtum converſos fuiſſe adhuc Theodora imperante, tradit Cont. pag. 101. D. pag. 102. C. edit. Pariſ. Sym. etiam Log. ante expeditionem Petronæ refert, p. 440. A. Vid. Georg. Mon. p. 534. D. Cedr. etiam, p. 540. B. C. Zon. etiam p. 155. B. edit Pariſ.

249 Zon. pag. 155. C. Cedr. p. 540. B. C. Sym. Log. p. 440. A. Cont. pag. 101. Georg. Mon. pag. 534. C. D. edit. Pariſ.

250 Nominat. pro Genit. abſol.

251 Ita ſcriptum, non κατ' αὐτοῦ.

252 Ita ſcriptum, non διατείνετο.

253 Ita ſcriptum (γάρ) cum deberet στυγεροί ut Odyſſ. μ. 341.

254 Sym. Log. pag. 440. A. edit. Pariſ.

255 Ita ſcriptum per ε.

256 Περὶ πολλοῦ δὲ ——— κατὰ τὰς Μαγναύρας.) Cont. p. 115. A. Cedr. pag. 547. D. Zon. p. 160. A. edit. Pariſ.

257 Ita hæc ſcripta.

258 Loquitur negligentiſſime.

259 Nullam ponit particulam connexionis.

260 Cont. pag. 115. B. Cedr. pag. 547. lin. ult. Zon. p. 160. B.

261 Continuator pag. 119. C. D. edit. Pariſ. de hoc Theodoro Leonis diſcipulo multa idem p. 125. D. edit. Pariſ. & p. ſeq. de eodem Cedr. pag. 548. edit. Pariſ. & ſeq. non nominat, ut & Zon. p. 160. edit. Pariſ. & ſeq.

262 Cont p. 119. C. D. Cedr. pag. 550. D. edit. Pariſ.

263 Cont. pag. 119. D. edit. Pariſ.

264 Contin. p. 119. D. Cedr. pag. 550. D. edit. Pariſ.

265 Ita ſcriptum per η in penult. non per jota.

266 Loquitur involute & contorte & ambigue.

267 Ita ſcriptum requiritur ἔτυχε. valde negligens fuit librarius in ο & ω.

268 Cedr. p. 547. D edit. Pariſ. ubi τῆς βασιλείας κατεστοχάζετο. Zon. p. 160. A. edit. Pariſ. ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐμνᾶτο.

269 Ita loquitur quaſi Bardas contentus fuerit a ſenatu, ſed cauſæ quas ſubjungit contemptum imperatoris indicant. Taceo quod μὲν & τε & in ἐξεγίνετο ἐξ præter rem poſuit.

270 Ita hæc ſcripta.

271 Τάχα δὲ καὶ ——— τὸν ἄνακτα) Cont. p. 114. D. Cedr. pag. 547. C. D. Zon. pag. 159. C. edit. Pariſ.

272 Οἱ μὲν δὲ ——— ὡς ἐπαύετο.) Cont. p. 120. initio. Cedr. p. 551. A. edit. Pariſ.

273 Scriptum παιδὸς.

274 Loquitur inconditе & pugnantia.

275 Involute & ambigue.

276 Deſperate & perdite loquitur.

277 Τὸν μετὰ ——— σὺν εὐλαβείᾳ) Cont. p. 120. A. Cedren. pag. 551. A. Zonara pag. 161. C. edit. Pariſ.

278 Scriptum σωμαλ́.

279 Ita ſcriptum, forte τῷ μεγίστῳ.

280 Scriptum ω̅.

281 Ita hæc ſcripta.

282 Scriptum ω̅.

283 Ita hæc ſcripta.

284 Ita ſcriptum, forte τιμαῖς.

285 Cedr. pag. 551. C. Zon. p. 161. edit. Pariſ. in fine.

286 Ita ſcriptum, non ἐμμεθοδεύεται.

287 Cont. pag. 120. B. edit. Pariſ. Ubi: τὰς ἐπὶ γῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐκτείνει.

288 Ita ſcriptum, non τὰ ut alii ſolent.

289 Scriptum τό.

290 Scriptum ἀλγυδέαν. Negligens fuit librarius in ς' & α'.

291 Cont. pag. 120. C. edit. Pariſ. ubi: Θεόδωρος ὁ μωρός. apud Sym. Log. pag. 441. B. edit. Pariſ. ubi: Θεοδώρῳ τῷ Μωρῷ.

292 Scriptum τοῖ. Cont. p. 120. C. Sym. Log. l. c.

293 Cont. p. 120. C. edit. Pariſ. ubi: ὁ Σαντοπόντης Νικόλαος. Apud Sym. Log. pag. 441. B edit. Pariſ. ubi Νικολάῳ τῷ Σαντοπώντῃ.

294 Loquitur contracte.

295 Cedr. pag. 120. C. edit. Pariſ.

296 Ita ſcriptum non ἐφ' ὅτῳ.

297 Ita ſcriptum, non ἐπιχόμενος. loquitur imperfecte.

298 Scriptum Καισαρ.

299 Cont. p. 120. C. edit. Pariſ.

300 Apud Cont. p. 120. C. edit. Pariſ. ἀναπεπταλαίσαντος. Apud Sym. Log p. 441. B C. οἱ καὶ περιπλακέντες αὐτῷ. Unde & apud noſtrum potius περιπλακήσαντες legendum videri poſſit. Apud Cedren. pag. 551. B. edit. Pariſ. τῷ τοῦ Κουρκουίμου ἵππῳ ἀποπλανᾷ. Zon. p. 161. D. ἐγχλινῇ ἵππῳ. Nihil tamen mutandum apud noſtrum, ſed tantum περιπλακήσαντες uno λ ſcribendum, *divaricatis cruribus impoſuerunt arcæ*. Continuat. ita: ἐν μετεώρῳ ἐκκαθίσαντες.

301 Scriptum κατεχύμενον.

302 Ita ſcriptum non μάλα.

303 Καὶ δι' ὅλα ——— ἑαυτ. φύσεως) Cont. p. 120. C. edit. Pariſ.

304 Nullum adeſt verbum quo adverbium referatur.

305 Ο αἰδηστὸς τῶ κροτ. ——— σαρκ. καὶ αἵματ.) Cont. p. 120. C. Sym. Log. p. 441. C edit. Pariſ. noſtri verbis, niſi quod ἐκ τῶν melius.

306 Rurſus tanquam declamator & ſatis apparet melius ſermonis genus.

307 Ita ſcriptum.

308 Οὕτως ἐγκρατ. ——— ὑπέρ αὐτ ἐπαινεῖσθαι.) Sym. Log p. 441. C. edit. Pariſ. iiſdem cum noſtro verbis.

309 Ita ſcriptum, non δόρυ.

310 Ita ſcriptum, male. emendandum ex Homero. Negligenter hæc ut pleraque & ſupine tractata ſunt, partim a librario partim ab ipſo auctore. Loca Homeri in quibus noſter multus eſt & ineptus, id oſtendunt, plerumque vitioſe deſcripta. Apud Hom Il. ο. ↓. 511. hæc ita: Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. quæ ibi Ajax dicit ſuos prælio acuens. Sed noſter lapſu memoriæ ut videtur ſociis Ulyſſis tribuit: deceptus fortaſſe ſimilitudine loci illius Odyſſ. μ. v. 350. Βούλομ' ἅπαξ &c. Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. ubi unus ſociorum Ulyſſis reliquos hortatur ad mactandos Solis boves cum fame laborarent, atque eo nunc reſpicit. ſupra etiam indidem, occaſione famis, verba reddebat.

311 Scriptum αἰεί.

312 Sym. Log. p. 442. C. Cedr. pag. 552. B. C. edit. Pariſ.

313 Non additur quis excitaverit, ut aliquid excidiſſe neceſſe ſit, ut Θεὸς aut Κύριος, ut apud Log. pag. 441. C. edit. Pariſ. παρευθὺς διανέστησεν αὐτῷ Κύριος.

314 Οὐ πρὸς τιμωρ. ——— αὐτ. κινδυνεύοντι.) Cont. p. 120. C. D. Sym. Log. pag. 441. C. edit. Pariſ.

315 Ita ſcriptum.

316 Τὸ λείψανον ——— ἐκείνου ἐλαύνων) Cont. p. 120. Sym. Log. p. 441. C. edit. Pariſ. iiſdem fere cum noſtro verbis.

317 Redit ad Imperatorem, & ejus ſtudium aurigationis, de quo obſcure ſupra quædam. ubi annotavi auctores. Vid. Conſt. Porph. Baſ. Maced. pag. 151. D. pag. 152. A. Cedr. pag. 552. B. edit. Pariſ.

318 Scriptum μ' μερ.

319 Zon. p. 162. B. p. 166. A. Conſt. Porph. Baſil. Mac. p. 152. A. edit. Pariſ.

320 Ita ſcriptum una voce, ſolœciſſante oratione, ut dativus ſit pro genitivo.

321 Ita ſcriptum ſine augmento.

322 Καὶ τοῦτο πλεῖον ——— θυσίας τὰ ἅγια.) Non de Photio hæc intelligenda, ſed de Cyrillo, de quo Conſt. Porph. in Baſ. Mac. pag. 153. C. D. Sym. Log. p 437. C. D. Continuator Theophanis p. 124. D. Cedr. p. 554. A. Zon. p. 163. A. edit. Pariſ. (Noſter hæc in brevitate obſcure) Nec autem Photio iſte Cyrillus oppoſitus fuit, ſed ante illum is Ignatio.

323 Imperfecte, ut deſit vel ὄντι vel verbum aliquod ut εὗρίσκε aut ſimile.

324 Εὐπρεπεστάτῳ ——— ἄμφω αὐτοῖς.) Continuat. Theoph. p. 127. A. B. Sym. Log. pag. 446. in fine Georg. Mon. p. 537. C. Cedr. pag. 555. A. B. Zon. p. 165. A. B. C

325 Ita ſcriptum, debuit potius ἀφικέσθαι. quod ipſe ſolet perverſe pro proficiſci ponere.

326 Κτῆσαι,) Vid. omnino Cont. p. 127. B. C. Sym. Log. p. 537. edit. Pariſ. in fine. Noſter infra p. 308. lin. 5.

327 Τοῖς γονεῦσι ——— κατεργασ. στρατηγίᾳ.) Cont. p. 127. B. Cedr. pag. 555. B. edit. Pariſ.

328 Cont. p. 127. A. Cedreno pag. 555. A. Zon. p. 165. B. edit. Pariſ.

329 Τοιαῦτα ——— ἐμφατ. εὐχαρ.) Cont. p. 127. B. Cedren. pag. 555. A. B. Zon. pag 165. B. edit. Pariſ.

330 Ita ſcriptum, lego potius διαπρύσιον ut in ſuperioribus loquitur, *claram vocem*.

331 Alius σύμβολον dixiſſet, nam illud aliud eſt; mox etiam alius dixiſſet ἔδοξεν ὥσπερ ὁρᾶν ὁ Καίσαρ.

332 Ἔδοξεν ὥσπερ ——— τοῦ τετραπύλου ἀγγέλους.) Cont. pag. 126. C. D. Sym. Log p. 447. C. Cedr. pag. 554. D. edit. Pariſ.

333 Videtur ex declamatione quadam hæc ſumſiſſe, ubi orator digitis oſtendebat feneſtras. In antecedentibus bis oratorum more alloquitur auditores, quæ loca ibidem ea declamatione.

334 καλλίονες in margine MS.

335 Καὶ αὐτὸς ——— λυσιτελ. ὑπεμνησεν.) Cont. pag. 126. D. Sym. Log. p. 447. C. edit. Pariſ. ut noſter. Sed ibi male ταῖς pro τοῖς. Cedr. p. 554. edit. Pariſ. in fine.

336 Scriptum ὄναρ ὅπερ. Sed apud Logoth. rectius ὑπερῷον.

337 Sym. Log. p. 447. D. edit. Pariſ.

338 Ita ſcriptum, cum deberet ἀναιρεῖσθαι potius, uti recte apud Logoth. p. 447. D. edit. Pariſ. lin. 4.

339 Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ ——— ἐκδίδ. μάχαιραν) Cont. p. 126. edit. Pariſ. in fine.

340 Apud Logoth. eſt χρυσοδέτοις. ibid. male ἀμφοτέροις.

341 Apud Logoth. pro iſtis male καὶ φωνὴν τοῖχοι ἀκούουσι. male ibidem ἀφαιρεσιν.

342 Cont. p. 127. lin. 3. Cedr. p. 555. A. edit. Pariſ.

343 Καὶ δὴ ταῦτα ——— τὰ τ' ἄωρον ἀπεκδέχεσθαι) Iiſdem verbis Sym. Log. p. 447. D. Cedr. pag. 555. A. ubi μελλήσει διαίτημα.

344 Cont. p. 127. A. edit. Pariſ.

345 Vide ſupra p. 302. ibi not. 3.

346 Παρὰ Θεοῦ εἰρηνη ——— ὡς δοκ. τὰς τελευταίας,) Cont. p. 128. D. Sym. Log. p. 447. B. C. edit. Pariſ. fere cum noſtro verbis, ſed imperfectius & vitioſius.

347 Scriptum ἐλείτουα.

348 Sym. Log. p. 447. C. edit. Pariſ.

349 Ὅθεν διακατασχετ. βουλευειν) Cont. p. 127. D. edit. Pariſ.

350 Conſt. Porph. p. 147. D. edit. Pariſ.

351 Involute & perturbate.

352 Sym. Log. p. 447. B. Zon. p. 162. B. edit. Pariſ.

353 Εἰπὼν. τὸ ἄγαλμα ——— κατὰ κίονα ἐστ.)

Cont. p. 122. C. Cedr. p. 552. A. Sym. Log. pag. 447. B. edit. Pariſ. ubi male interpres: *ſecundo ordine*.

354 Ita ſcriptum, cum deberet potius ἡ.

355 Scriptum ἐναίτιμ.

356 Λοιπὸν φιλ. σ. δικμ.) Cont. p. 122. C. Sym. Log. p. 447. B. edit. Pariſ. iiſdem cum noſtro verbis. Cedr. p. 552. A. edit. Pariſ.

357 Δακτυλιδοκτ. ——— συσημαρτ. Καίσαρ.) Conſt. Porph. p. 145. C. edit. Pariſ. ubi ἐ τῷ δακτύλῳ τούτῳ ὑποδείξας τοῦ Καίσαρος &c. ἐξ οὗ ἐ ὑφορᾶτο. ἐ ἐπίδρωσε ὁ Καῖσαρ αἰεὶ τῷ Βασιλεῖ. Vid. Georg. Mon. p. 536. lin. ult. & Cedr. p. 664. C. edit. Pariſ.

358 Conſt. Porph. p. 147. B. Georg. Mon. pag. 537. in fine. Cedreno pag. 566. edit. Pariſ. lin. 1.

359 Conſt. Porph. p. 147. D. Cont. p. 127. C. 128. A. Cedr. pag. 555. C. Zon. pag. 165. C. edit. Pariſ.

360 Nulla adeſt particule connectens, qualis eſſet οὖν.

361 Conſt. Porph. pag. 148. A. edit. Pariſ. ubi Συμβάτιος. Cont. pag 127. D. edit. Pariſ. ubi itidem Συμβάτιος. varietas orta ex ſimilitudine literæ β cum μ in MSS. Apud Georg. Mon. etiam Συμβάτιος p. 537. A. & apud Cedr. p. 554 C. D. edit. Pariſ. Συμβάτιος.

362 Cont. p. 127. in fine. Cedr. p. 555. D. edit. Pariſ. ἄρτι γὰρ ἐξήει τοῖς ἀναφοραῖς ἀναγνοὺς.

363 Cont. p. 27. edit. Pariſ. in fine. ubi τὸ ἀναιδὲς οἰδίδο καιρὸν εἰς τὸ ἀφάνατον ἐγχειρίττον αὐτοῦ. & Cedr. p. 555. D. Vid. Conſt. Porph. p. 148. A. B. edit. Pariſ.

364 Ita jam ſcriptum per ε.

365 Ita ſcriptum.

366 Conſt. Porph. p. 148. D. Zon. p. 165. D. edit. Pariſ.

367 Hæc ita ſcripta ſunt: μ' ἀπεζ' ναὶ.

368 I. e. ἀχειδὴ πρῶτη ut Continuator Theophanis p. 128. B. edit. Pariſ.

369 Ite ſcriptum requiritur ᾧ ut Boſius vidit.

370 Ita ſcriptum, mallem ἐκδημήσαντος.

371 Καὶ τῷ πτωμ. ——— συντεθ. αὐτοῖς.) Cont. p. 128. C. Cedr. p. 556. A. edit. Pariſ.

372 Αυγουστ. — εὐφημ. ἐνιδημίου) Cont. p. 138. C. Cedr. p. 556. A. edit. Pariſ.

373 Continuat. pag. 128. B. Cedren. pag. 556. edit. Pariſ.

374 Ita ſcriptum ſine dubio pro ἐξημμένον quamvis ἐκμαίνω ſit μεταβατικόν.

375 Scriptum περιλουργήσας.

376 Καὶ εἰδὼν ——— ἄναξ αὐγουστ.) Zon. p. 165. in fine. Cont. p. 128. in fine. Conſt. Porph. p. 148. D. Georg. Mon. p. 538. D. Cedr. p. 556. B. p. 566. A. edit. Pariſ.

377 Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 133. C. Negat Zon. p. 163. B. edit. Pariſ.

378 Cont. p. 135. C. edit. Pariſ.

379 Ita omnino ſcriptum, non Μακεδόνος ut apud Conſt. Porph in Baſilio Mac. ubi ὥρμητο μὲν ἐκ τῆς Μακεδόνων γῆς. p. 133. C. edit. Pariſ.

380 Hanc ſimilitudinem videtur tacite reprehendere Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 137. D. edit. Pariſ. ubi τρεφόμενος τοίνυν ὁ παῖς παρὰ τῷ πατρὶ ——— εἴτε μιξάνθρωπόν τινα χείρωνος εἴδωλα εἰς Ἀχιλλεὺς, εἴτε &c. ut ſemihominis educatoris mentio eum offenderit.

381 Cedr. p. 150. A. edit. Pariſ.

382 Scriptum φημίσματι per Jota.

383 Jam dum diſſolute loquitur & incondite.

384 Abrupte ſine tranſitione, ſine apta connexione nec præparato lectore.

385 Conſt. Porph. in Baſ. Mac. pag. 139. D. Sym. Log. p. 434. A Georg. Mon p. 531. C. Cedr. p. 560. B. Zon. pag. 163. edit. Pariſ.

386 Georg. Mon. p. 531. C. Log. pag. 164. A. Sym. Log. p. 434. B. Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 139. lin. ult. Cedr. p. 560. C. edit. Pariſ.

387 Scriptum μν.

388 Sym. Log. p. 434. B. edit. Pariſ. ubi δὲ τρὶν Ηλιου ναὸς κεχρημάτικεν.

389 Εωρακει γὰρ ——— α. τὸν οἶκον αὐτοῦ.) Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 139. A. Cedr. pag. 561. B. C. edit. Pariſ.

390 Varie ſcribitur hoc nomen apud veteres, apud Herodotum Μανδάνη.

391 Infinitivus requirit aliquod verbum aut ὡς pro ὥστε. loquitur & alibi ita imperfecte.

392 Ita ſcriptum, potius τῷ

393 Loquitur horride.

394 Alie occaſione Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 136. D. & p. ſeq. Cedr. pag. 559. C. D. Zon. p. 163. C. edit. Pariſ.

395 Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 139. B. C.

396 Loquitur profligatiſſime.

397 Καθ' ὕπνον ——— ἀποκαλύψει συντετριμμένου.) Conſt. Porph. in Baſ. Mac pag. 140. A. Symeoni Log. p. 434. B. Georg. Mon. pag. 531. D. Cedr. p. 560. C. Zon. p. 164. A. edit. Pariſ.

398 Ita ſcriptum, ſ. ἀνοικοδομεῖν. Apud Conſt. Porph. p. 140. A. & apud Cedr. p. 560. C. edit. Pariſ. ita: αὐτὸς μέλλειν εἰς ἀνοικοδομὴν ἢ αὔξησιν τῆς πεσούσης γενέσθαι μονῆς. Unde apud Noſtrum melius legeretur: οἷα τῆς δὲ μονῆς εἰς ἀνοικοδομὴν συντετριμμένης. aut omiſſo εἰς.

399 Scriptum συντηρέω.

400 B. τὸ τοσοῦτον. & vide quot fuerit annorum. Boſius. Fuit xxv.

401 Ita ſcriptum ſine augmento.

402 Ita jam cum augmento.

403 εἰσκαλεῖν potius legendum propter ſequens ἀποκρινομένου.

404 Τοῦ δὲ κακ. — κλῆσιν ἀποκριν.) omittit dicere quod vocatus fuit, & tamen reſpondiſſe dicit.

405 Conſt. Porph. p. 140. C. Cedr. p. 560. D. edit. Pariſ.

406 Ita hæc ſcripte. Loquitur horride, imperfecte.

407 Τότε δὲ τινι ——— πρoς. τῶν μοναχῶν) Conſt. Porph. p. 142. D. edit. Pariſ.

408 Ὦ τοῦ ἐκ. ——— ὁμαγκαλίσας καταφιλήμ.) Conſt. Porph. p. 141. A. edit. Pariſ.

409 Theophilus iſte alia forma diminutive & Θεοφιλίδιος & Θεοφιλίτζης barbare dicebatur. Conſt. Porph. p. 140. D. Sym. Log. pag 434. C. Georg. Mon. pag. 532. A. B. Cedr. p. 561. A. Zon. pag. 164. B. edit. Pariſ.

410 Hæc obſcure narrat. Sed Vid. Conſt. Porphyr. pag. 143. B. C. D. Cedr. pag. 561. A. edit. Pariſ.

411 Filius erat Cæſaris. Cedr. p. 563. A. edit. Pariſ.

412 Conſt. Porph. p. 143. B. edit. Pariſ.

413 Ite ſcriptum.

414 Scriptum Κωνσταν. Vid. Conſt. Porph. p. 143. C. edit. Pariſ.

415 Ita ſcriptum ἐντεθορημένον, non ἐμν———

416 Ita ſcriptum, forte αἰωχεῖν ſcripſerat auctor, & ita omnino legendum, voce αἰωχίας utitur Cedr. in hac re, p. 563. A. B. edit. Pariſ. ubi ἀκμάζουσης τῆς αἰωχίας.

417 Ita ſcriptum, potius αὐτῷ.

418 Ita ſcriptum, niſi quod jota non ſubſcr. ut ſolet hic librarius.

419 Bulgarus quidam fuit.

420 Καθ' ὃν ——— μετεωρ. τυραννος Βασίλειον.) Conſtantino Porph. p. 143. in fine & p. ſeqq. init. Cedreno pag. 563. B. C. edit. Pariſ.

421 Ita ſcriptum παραυτὰ i. e. confeſtim, ſtatim, melius eſſet παρ' αὐτοῦ.

422 Scriptum τοῦ Δροζον. Hinc emendandus forte Conſt. Porph. p. 144. A. edit. Pariſ. ubi αὐτῷ μὲν

Digitized by Google

δίαν αὐτὸν ἐπαίνῳ τραπέζῃ μετεωρίσας ἀπέῤῥιψε. Ita tamen & Cedr. pag. 563. C. edit. Pariſ. quaſi ſublatum in menſam abjeciſſet, quod non videtur veriſimile.

423 Conſt. Porph. pag. 144. edit. Pariſ. in fine.

424 Videtur βασιλείαν legendum propter ſequens αὐτοῖς, ſed poteſt utcanque mutatione facta, ἀπὸ κοινοῦ βασιλείαν ad αὐτὸν ἡ βασιλεία.

425 Conſt. Porph. p. 146. Sym. Log. pag. 434. D. Georg. Mon. pag. 532. C. Cedr. pag. 564. D. p. 565. A. Zon. p. 165. A. edit. Pariſ.

426 Conſt. Porph. p. 145. edit. Pariſ. lin. 2. ubi εἰς τὸν τοῦ Πρωτοστράτορος ἀξίαν ἐβίβαζεν. Unde noſter forte emendandus. Sym. Log. p. 436. lin. 2. Cedr. p. 564. Zon. p. 164. C. D. edit. Pariſ.

427 Igitur ſine judicio ponit particulam hanc ut alias, ignotans uſum.

428 Zon. pag. 164. C. D. edit. Pariſ.

429 Tale quid Conſt. Porph. p. 144. D. Cedr. p. 563. D. Zon. p. 164. C. edit. Pariſ.

430 Ita ſcriptum in dativo, prius in genitivo.

431 Ita ſcriptum, poteſt & λοιπόν, at ante hoc ponatur punctum.

432 Scriptum κοσμωτάτῳ per omicron.

433 Scriptum ἐξέγγονος. Cedrenus p. 565. D. edit. Pariſ. ubi αὐτῷ δὲ θυγατὴρ —— ἔγγονος. Zon. pag. 165. edit. Pariſ. in fine ἐπὶ ζεύγνυσι τῷ Βασιλείῳ Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου. Conſt. Porph. p. 147. A. edit. Pariſ. θυγάτηρ —— ἔγγονος.

434 Ita ſcriptum non τό.

435 Conſt. Porph. p. 148. D. pag. 149. C. Cont. Theoph. p. 128. edit. Pariſ. in fine.

436 Ita nunc nominativus, prius accuſat. Cont. p. 128. edit. Pariſ. in fine.

437 Conſt. Porph. p. 149. C. D. Zon. p. 166. A. edit. Pariſ. lin. 2.

438 Hæc intempeſtive inſerta uſque ad ſignum ·X· p. 53. ſine præparatione lectoris, cum ſint abhorrentia a re preſenti. Eſt autem narratio monſtroſa, ſine mente, nec ſani aut ſobrii hominis.

439 Abuſive ponit hanc particulam, ut paullo ante. Et ferme ignorat verum uſum particularum.

440 Scriptum Καλίτζ μαίμαν μαρ.

441 Ita ſcriptum, non τοῖς.

442 Ita nunc recte ſcriptum, ſupra alicubi male.

443 Ita hæc ſcripta, ut aliquid exciderit aut truncata male eaſcripſerit ipſe auctor. Sed ſi legatur ἔχει excuſabitur utcumque. Sed puto potius aliquid deeſſe ut φασὶν δὲ aut ſimile.

444 Καὶ τῷ μεγίστῳ ——— τὰ φρόνημα δίδωσι.) Conſt. Porph. p. 149. C. D. Cont. Theoph. p. 129. A. Zon. p. 166. lin. 1. Cedr. p. 566. D. edit. Pariſ.

445 Scriptum μ.

446 i. e. εἰκάδι ἔτει.

447 Λόγια ſunt oracula, ſed ad γραφαῖς ex oppoſito requiritur potius λόγοις. Si λογίοις retineatur, γραφαῖς erit, *Scripturis* ſcilicet dictis S. Scripturæ.

448 Ita ſcriptum, non εἰσέφθαρμ.

449 Μαῦρα δὲ —— λόγχ. τ. διατάξοντα.) Cont. p. 130. C. Conſt. Porph. p. 155. C. Sym. Log. p. 451. B. edit. Pariſ.

450 Cont. p. 130. D. Conſt. Porph. p. 158. C. D. Cedr. p. 567. D. edit. Pariſ.

451 Ita ſcriptum, requiritur τάδε una voce.

452 Ita ſcriptum, requiritur ἀντεχόμενοι. occaſio orandi videtur, quia librarius novum folium inchoavit, ut hinc oblitus fuerit quem caſum antecedentia requirant, intercedente mora dum membrana expeditur.

453 Conſt. Porph. p. 190. B. edit. Pariſ. ſed cum jamdudum imperator fuiſſet. Forte de eodem Sym. Log. p. 455. C. edit. Pariſ. Sed Ignatium ædificaſſe dicit, uti & Georg. Mon. p. 545. A. Zon. p. 172. C. edit. Pariſ. Michaeli, quia ejuſdem nominis imperatorem occiderat.

454 Ita hæc ſcripta. Potius ἀρχιερέως.

455 Conſt. Porph. p. 159. D. & pag. 164. B. C. Zonara pag. 167. C. Cedreno pag. 569. D. edit. Pariſ.

456 Sym. Log. pag. 456. D. edit. Pariſ. Conſtantinum mortuum dicit anno 13. Baſilii imperii. Georg. Mon. p. 546. C. edit. Pariſ.

457 Imperfecte loquitur.

458 Pro τινὸς requiritur τινὰ potius ad ὁλιγώρων.

459 δι' ὧν accipiendum pro διὰ τούτων. Conſt. Porph. p. 166. A. & p. 176. A. B. Sym. Log. pag. 455. B. Cedr. pag. 570. edit. Pariſ.

460 Conſt. Porph. p. 170. A. B. Zon. p. 169. B. Cedr. p. 575. C. edit. Pariſ.

461 Conſt. Porph. p. 176. B. Cedr. p. 575. C.

462 Conſt. Porph. p. 176. B. Cedr. pag. 575. C. edit. Pariſ.

463 Καὶ πολλοὶ κρείττων τ. ἐ. δυνάμ.) Conſt. Porphir. p. 176. B. edit. Pariſ.

464 Ita ſcriptum, non πολλοὺς χρόνους. & ita habet diſtinctio, mallem autem punctum poſt μεταστρέψαντας poni, & deleri poſt χρόνου.

465 Καὶ τὰ ρ) Confuſe diverſa & inferius iterum faſius.

466 Conſt. Porph. pag. 166 ſeqq. & p. 176. A. Sym. Log. p. 455. B, & p. 456. C. Georg. Mon. p. 544. C. Cedr. p. 570. A. B. edit. Pariſ.

467 Conſt. Porph. p. 174. B. lin. 1. Sym. Log. p. 456. D. Georg. Mon. p. 546. C. Zon. p. 168. D. Cedr. p. 574. B. edit. Pariſ.

468 Conſt. Porph. p. 167. A. edit. Pariſ. ubi τὸ Ζαμανταν. Cedr. p. 570. D. edit. Pariſ.

469 Conſt. Porph. p. 167. B. D. edit. Pariſ.

470 Conſt. Porph. p. 168. C. edit. Pariſ.

471 Οὐδὲ τὰ —— δὲ τῆς ἐτύγχ.) Conſt. Porph. pag. 179. A. & pag. 186. B. edit. Pariſ. Noſter duas expeditiones confundit in antecedentibus etiam.

472 Zon. p. 169. D. Cedrenus pag. 576. C. D. Sym. Log. pag. 458. A. Conſt. Porph. pag. 179. edit. Pariſ. in fine. ubi Λαγοβαρδία. Cedrenus pag. 577. B. C. edit. Pariſ.

473 Eundem numerum habet & Conſt. Porph. p. 181. A. edit. Pariſ.

474 Ita ſcriptum, non ἐ, ſed ἂν videtur ſcripſiſſe auctor.

475 Ita ſcriptum per υ.

476 Conſt. Porph. p. 186. C. edit. Pariſ.

477 Conſt. Porph. p. 188. A. B. Georg. Mon. p. 546. D. edit. Pariſ.

478 Ita hæc ſcripta, niſi quod ἀπὸ ut ſolet.

479 Ἰταλίᾳ δὲ —) Ineptiſſime loquitur.

480 Scripſerat prius librarius ᾧ deinde ſupra ſcripſit veram lectionem.

481 Ita nunc ſcriptum, ſupra recte erat per ὁ ſed & illud rectum ex hypotheſi.

482 Scriptum κατατροχώσαντες per ω.

483 Cedr. p. 585. B. Zon. pag. 172. D. Georg. Mon. p. 545. D. Sym. Log. pag. 456. A. edit. Pariſ. refert ad novum Baſilii imperii annum.

484 Conſt. Porph. p. 190. D. Cedr. pag. 585. C. edit. Pariſ.

485 Conſt. Porph. pag. 190. D. Cedr. p. 585. C. edit. Pariſ.

486 Ita ſcriptum, ponitur pro ποθὲν, *alicunde*, aut legendum ἐπίσπασθαι pro ἐπισπᾶσθαι.

487 Conſt. Porph. p. 191. B. Cedr. p. 585. D. edit. Pariſ.

488 Οἱ pro αὐτοί.

489 Conſt. Porph. p. 191. B. Cedr. pag. 585. D. edit. Pariſ.

490 Ἐν ταύτῃ τῇ —) ambigue & perdite loquitur.

491 Quamvis παρείτα non ſit præteritum perfe-

Digitized by Google

ctum, tamen in perfecto verbo, & ita intelligi voluiſſe puto auctorem, qui fere promiſcue utitur temporibus, ut etiam præteritum ponat aliquando pro futuro.

492 Αὐτοὶ δὲ —— αἰτια. σφετεριζόμενοι.) Conſt. Porph. p. 191. C. edit. Pariſ.

493 Scriptum ἐγκαταλείψω.

494 Conſt. Porph. pag. 191. C. lin. 7. Cedr. pag. 586. A. edit. Pariſ.

495 Scriptum τομαίνων.

496 Κατὰ τὸλμηρ) Loquitur profligate.

497 Videtur μὴ ποιεῖν legendum.

498 Conſt. Porph. p. 191. D. Cedr. p. 586. A. edit. Pariſ.

499 Conſt. Porph. p. 192. init. Cedr. p. 586. B. edit. Pariſ.

500 Ita ſcriptum, ſ. πλεῖον. quamvis illud poſſit manere.

501 Zon. pag. 172. A. Cedr. pag. 582. B. edit. Pariſ.

502 Conſt. Porph. p. 186. B. C. Zon. p. 172. A. Cedr. p. 582. B. edit. Pariſ.

503 Cedr. pag. 582. C. lin. 1. Conſt. Porph. pag. 187. C. Zonaras pag. 172. A. edit. Pariſ. ubi Νέρωνα.

504 Conſt. Porph. p. 186. C. edit. Pariſ.

505 Scriptum per jota.

506 Conſt. Porph. p. 186. C. D. Zon. p. 172. A. Cedr. pag. 582. C. edit. Pariſ.

507 Conſt. Porph. p. 186. D. edit Pariſ.

508 Κρυφίως γὰρ —— φρουρ. ἐνδέδωκε.) Conſt. Porph. p. 187. A. Zon. p. 172. A. B Cedr. pag. 582. D. edit. Pariſ.

509 Conſtantino Porph. pag. 187. edit. Pariſ. lin. 8.

510 Πλεῖ καὶ πεῖσαι —— τριχ. ὑποτοπεύξαι.) Conſt. Porph. p. 187. A. Zon. pag. 172. B. Cedr. pag. 582. D. edit. Pariſ.

511 Ὡς λοιπὸν. —— τὸν (ἱππόδρομ.) Conſt. Porphyr. pag. 187. A. Cedrenum pag. 582. D. edit. Pariſ.

512 Παραφυλάξασθαι —— ὁμοτιμ. ὁμιλῆσαι.) Conſt. Porph. p. 187. A. B. edit. Pariſ.

513 Conſt. Porph. p. 187. B. edit. Pariſ.

514 Non adeſt articulus in MS.

515 Zon. p. 172. B. Cedr. p. 582. edit. Pariſ. in fine.

516 Cedr. p. 583. A. edit. Pariſ.

517 Ita ſcriptum, requiritur μετακαλουμένου.

518 Verti quaſi eſſet κοιλάδος.

519 Hæc ſcripta. Imperatorem id juſſiſſe dicit Conſt. Porph. p. 187. edit. Pariſ. in fine: ὁ βασιλεὺς προστάττει χωρὶν ἐγκαλεῖναι. Ita & Cedrenus p. 583. B. edit. Pariſ.

520 Ὅθεν ὅτε —— καὶ διοικεῖν.) Conſt. Porph. p. 188. A. Zon. p. 172. B. Cedr. p. 583. B. C. edit. Pariſ.

521 Ita ſcriptum pro διοικούμενα. negligens fuit librarius circa ο & ω.

522 Καὶ τοσοῦτον, —— ὀβολοὶ φαίνεσθαι.) Conſt. Porph. p. 188. A. Cedr. pag. 583. C. edit. Pariſ. lin. 1.

523 Scriptum διαμεσιτεύοντα per ω, ſupra contra διοικεῖσθαι per omicron.

524 Scriptum κατωρθωκότων.

525 Hæc ſupra initio rerum a Baſilio geſtarum locum habebant, & cœperat dicere obſcure, ſed hic copioſe narrat.

526 Ita ſcriptum ſolenni hallucinatione hujus librarii circa ι & υ. lego αὐτοῖς.

527 Καὶ τὸ μὲν —— τυραν. ἐρρίπτασαι.) Conſt. Porph. p. 166. B. Zon. pag. 167. D. Cedr. p. 570. A edit. Pariſ.

528 Κατὰ Τεφρικῆς —— πρὸς τὸν βασιλεύοντα.) Conſtantino Porph. pag. 166. B. Zonaras p. 168. init. Cedreno pag. 570. A. edit. Pariſ.

529 Καὶ τῷ ταφ —— κατὰ Τεφρ. ὄλεθρον.) Conſt. Porph. p. 160 A. edit. Pariſ.

530 Scriptum διαζωσι. mox σχεῖν.

531 Poteſt quidem ferri, ſed potius αὐτοῖς.

532 Sym. Log. p. 455. B. alium miſiſſe dicit, ut & Georg. Mon. p. 544. D. edit. Pariſ. nempe Chriſtophorum. vid. Conſt. Porph. pag. 169. A. Zon. p. 168. Cedr. pag. 571. C D. edit. Pariſ.

533 Αὐτοὶ δὲ διαμηχ.) De his non memini me apud alios legiſſe.

534 Scriptum αὐτόθεν.

535 Καὶ τὸ τοιοῦτο γὰρ) Loquitur monſtroſe, oratio conſtabit ſi legatur ἐκ τὸ τοιοῦτον γε δεῖμα —— πεποιθεν.

536 Ita ſcriptum.

537 Huc jam conjicit quæ initio facta ſunt nihil monito nec præparato lectore.

538 Conſt. Porph. p. 166. A. de Carbea Cont. Theophanis p. 110. A. B. edit. Pariſ.

539 Scriptum τοῦ ut alias.

540 Ita hodierni etiam vocant equos.

541 In Epiſt. ad Eph. IV. 12. 32.

542 Scriptum ἐμέ.

543 Ita ſcriptum per ω in conjunctivo requiritur συνεσομεν.

544 In ambiguitate obſcure, ſed vid. auctores inferius notatos.

545 Καὶ τοῖς στρατηγ. —— φροντιστ. ἐποιεῖν.) Conſt. Porph p. 169. B. Cedr. pag. 571. D. edit. Pariſ.

546 Καὶ —— τῷ τῶν Αρμενιακῶν) Conſt. Porph. pag. 169. B. C. Cedr. pag. 571. D. edit. Pariſ.

547 Scriptum κακίζοντες.

σ

548 Scriptum εμ.

549 Τῷ τοῦ Χαρσ. —— τοῦτο ποιήσαντι.) Conſt. Porph. p. 169. C. edit. Pariſ. lin. 1. ſeq.

550 Conſt. Porph. p. 169. C. edit. Pariſ. ubi τῷ δὲ Ρωμαϊκῷ στρατηγῷ καταλαβόντων τὰ τοῦτο μετεωρότερα. Vid. Zon. pag. 168. B. Cedr. p. 572. A. edit. Pariſ.

551 Τῶν ἐν —— ἀλλήλων ἀντερίζ.) Conſt. Porph. p. 169. C. Zon. p. 168. B. Cedr. p. 572. A. edit. Pariſ.

552 Οἱ αὐτοῦ —— ὁ τοῖς ἑταίροις.) Conſtantino Porph. pag. 169. C. D. Cedr. pag. 572. A. edit. Pariſ.

553 Mallem ἑτέροις.

554 Οἱ Αρμενιακοὶ —— παρεμβαλ. ἀμφω.) Zon. p. 168. B. C. Cedr. p. 572. B. edit. Pariſ.

555 Scriptum παρεμβάλομεν.

556 Conſt. Porph p. 169. edit. Pariſ. lin. ult.

557 Conſtantino Porph. pag. 170. edit. Pariſ. lin. 2.

558 τότε δὲ τότε —— σὺν φλαμούλοις.) Conſt. Porph. pag. 170. lin. 4. Cedr. pag. 572. B. edit. Pariſ.

559 Scriptum συμφλαμούλοις una voce.

560 Καὶ ἵνα &c.) Perturbate.

561 Μεγάλως κατεπλῆξ. τ. λ. β. ἵστησι.) Conſt. Porph. p. 170. A. B. Cedr. p. 572. C. edit. Pariſ.

562 Ita ſcriptum per ο mox τό, cum deberet τῷ potius, ut apud Conſt. Porph. p. 170. C. edit. Pariſ. lin. 3.

563 Παραμεμενηκότων —— τρωθεὶς ἐπιλ.) Conſt. Porph. p. 170. B. lin. 3. Cedr. p. 572. edit. Pariſ.

564 Ita ſcriptum ut excidiſſe videatur verbum, quale ἔσω aut ſimile, ſed narrat abſurde, ambigue & imperfecte.

565 Ita ſcriptum, non αὐτοῖς.

566 Φασὶ —— πολεμ. ἐνεμπαίεσθαι.) Conſt. Porph. p. 170. B. Cedr. pag. 572. edit. Pariſ.

567 Κατατεινεξ κ. τ. λ. εἴχετο.) Conſt. Porph. p. 170. B. edit. Pariſ.

568 Conſt. Porph. p. 170. C. edit. Pariſ.

569 Χρυσόχειρ —— φυγαδ. ἵστατο.) Conſt. Porph. p. 170 C. edit. Pariſ.

570 Conſt. Porph. p. 170. C. Cedr. p. 572. D. edit. Pariſ.

571 Ita ſcriptum, legendum aut ὁ τούτῳ aut ᾧ τούτο.

572 Πρισκρ. — Χ. φρουρκεῖοντο.) Conſt. Porph.

Digitized by Google

p. 170. C. D. Cedr. p. 572. D. edit. Pariſ.

573 Scriptum αὐτῷ. Hæc autem intelligi poſſunt ex eo quod Cedr. ſcribit, pag. 572. C. edit. Pariſ. *Perſequentibus igitur Romanis atque inclamantibus eos etiam duces qui non aderant, & cohortes & domeſticum ſcholarum, ſicut ipſis præceptum fuerat.* Id Pu.ades etiam hic facit. Latine autem appoſui, quia Xylander minus recte vertit.

574 Ἀλλὰ —— ἐπὶ τῷ χαριστήρια.) Conſt. Porph. p. 170. D. lin. 3. ſeq. Cedr. pag. 573. edit. Pariſ. lin. 1.

575 Ita ſcriptum non οι & mox μοι.

576 Ἰταλίαν —— ν. τ. ἐνώπιον αὐτοῦ.) Conſt. Porph. p. 190. edit. Pariſ. lin. ult. noſtri fere verbis & p. 171. init.

577 Ὁ Ἰωάννης —— τοῦτο διαπλάξων.) Cedr. p. 573. A. edit. Pariſ.

578 Ita ſcriptum per ο.

579 Ἀνδρείως —— τετραίταν κοντῷ.) Conſt. Porph. pag. 151. lin. 3. Cedr. pag. 573. A. edit. Pariſ.

580 Conſt. Porph. p. 171. A. Cedr. p. 573. edit. Pariſ.

581 Καὶ τοίνυν —— εἰς δαίμοσιν ὑπέπεσε.) Conſt. Porph. p. 171. A. Cedr. p. 573. B. edit. Pariſ.

582 Sic ſine tranſitione, ſine connexione.

583 Ita hæc ſcripta, niſi quod παραυτίκα una voce ut ſæpe alias, ſed lego παρ' αὐτῷ.

584 Sine accentu ſcriptum.

585 Αἱ εἰστρέξεις —— περιελάζοντο.) Conſt. Porph. p. 162. B. edit. Pariſ. lin. 3. ſeq.

586 Ita ſcriptum, non ταῖς.

587 Sequuntur nugæ nugaciſſime ſtultiſſimi hominis, habent tamen aliquid philologicum. quamvis oſtentatio ſit puerilis.

588 Ita ſcriptum, cum potius requiratur πολλῇ.

589 Τὸ δ' ἔτι &c.) Vid. Conſt. Porph. p. 167. C. edit. Pariſ.

590 Ita ſcriptum pro οἷα.

591 Ita ſcriptum pro μοι.

592 Scriptum πάλιν pro πάλαι.

593 Ita prius ſcripſerat librarius, deinde exigua litura fecit apparere ν pro μ.

594 Scriptum per ypſilon, potius η ni.

595 Τὸ αὐτὸ —— κατανοητῶς ἔχει.) Conſt. Porph. p. 144. A. B. edit. Pariſ.

596 MS. ἢ.

597 Ita ſcriptum ἀποτετύχει.

598 Nullum adeſt verbum.

599 Scriptum per αι in fine.

600 Καὶ ὁ μὲν —— ἐν ἐκβλ. αἵματος.) In ſuperioribus etiam tale qoid narrat de Baſilio quondam imperatore, ubi auctores annotavi. Ac propter ſimilitudinem licet fere ſuſpicari, noſtrum, unam rem ut aliam atque aliam narrare.

601 Ita ſcriptum, non γεν.

602 Plurima templa a Baſilio vel extructa vel inſtaurata enumerat Conſt. Porph. p. 198. ſeqq. vid. Zon. pag. 173. C. Cedren. pag. 587. edit. Pariſ.

603 Poteſt etiam legi ἐκλελῆσθαι oblivisci.

604 Πρακτικῶς σχεδὸν —— ἀπὸ φύσιν ἐπέστη.) Conſt. Porph. p. 116. B. C. edit. Pariſ. noſtri fere verbis.

605 Conſt. Porph. l. c. ita ὕστερον πυρετῷ κακωθεὶς ἀνορεξίᾳ περιπέπτωκε ... πᾶσαν τὴν ζωτικὴν ἰκμάδα ἀναλώσαντος.

606 Ita clare ſcriptum per κ & ita alicubi apud ſextum Empir.

607 Συμβαλεῖν —— ἐς ἔτεσι.) Conſt. Porph. p. 216. C. Zon. p. 175. D. Cedr. p. 592. edit. Pariſ. in fine.

F I N I S.

A01 1472211

Digitized by Google

Digitized by Google